

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

Dette er en digital utgave av en bok som i generasjoner har vært oppbevart i bibliotekshyller før den omhyggelig ble skannet av Google som del av et prosjekt for å gjøre verdens bøker tilgjengelige på nettet.

Den har levd så lenge at opphavretten er utløpt, og boken kan legges ut på offentlig domene. En offentlig domene-bok er en bok som aldri har vært underlagt opphavsrett eller hvis juridiske opphavrettigheter har utløpt. Det kan variere fra land til land om en bok finnes på det offentlige domenet. Offentlig domene-bøker er vår port til fortiden, med et vell av historie, kultur og kunnskap som ofte er vanskelig å finne fram til.

Merker, notater og andre anmerkninger i margen som finnes i det originale eksemplaret, vises også i denne filen - en påminnelse om bokens lange ferd fra utgiver til bibiliotek, og til den ender hos deg.

Retningslinjer for bruk

Google er stolt over å kunne digitalisere offentlig domene-materiale sammen med biblioteker, og gjøre det bredt tilgjengelig. Offentlig domene-bøker tilhører offentligheten, og vi er simpelthen deres "oppsynsmenn". Dette arbeidet er imidlertid kostbart, så for å kunne opprettholde denne tjenesten, har vi tatt noen forholdsregler for å hindre misbruk av kommersielle aktører, inkludert innføring av tekniske restriksjoner på automatiske søk.

Vi ber deg også om følgende:

- Bruk bare filene til ikke-kommersielle formål
  Google Book Search er designet for bruk av enkeltpersoner, og vi ber deg om å bruke disse filene til personlige, ikke-kommersielle formål.
- Ikke bruk automatiske søk
  Ikke send automatiske søk av noe slag til Googles system. Ta kontakt med oss hvis du driver forskning innen maskinoversettelse,
  optisk tegngjenkjenning eller andre områder der tilgang til store mengder tekst kan være nyttig. Vi er positive til bruk av offentlig
  domene-materiale til slike formål, og kan være til hjelp.
- Behold henvisning Google-"vannmerket" som du finner i hver fil, er viktig for å informere brukere om dette prosjektet og hjelpe dem med å finne også annet materiale via Google Book Search. Vennligst ikke fjern.
- Hold deg innenfor loven

  Uansett hvordan du bruker materialet, husk at du er ansvarlig for at du opptrer innenfor loven. Du kan ikke trekke den slutningen
  at vår vurdering av en bok som tilhørende det offentlige domene for brukere i USA, impliserer at boken også er offentlig tilgjengelig
  for brukere i andre land. Det varierer fra land til land om boken fremdeles er underlagt opphavrett, og vi kan ikke gi veiledning
  knyttet til om en bestemt anvendelse av en bestemt bok, er tillatt. Trekk derfor ikke den slutningen at en bok som dukker
  opp på Google Book Search kan brukes på hvilken som helst måte, hvor som helst i verden. Erstatningsansvaret ved brudd på
  opphavsrettigheter kan bli ganske stort.

Om Google Book Search

Googles mål er å organisere informasjonen i verden og gjøre den universelt tilgjengelig og utnyttbar. Google Book Search hjelper leserne med å oppdage verdens bøker samtidig som vi hjelper forfattere og utgivere med å nå frem til nytt publikum. Du kan søke gjennom hele teksten i denne boken på http://books.google.com/

NYNORSK ORDBOK

• . · • ·

NYNORSK ORDBOK

FOR RETTSKRIVING OG LITERATURLESNAD

AV

MATIAS SKARD

KRISTIANIA
FORLAGT AV H. ASCHEHOUG & CO. (W. NYGAARD)

1912

TO MINU AIMSOTLIAD

DET MALLINGSKE BOGTRYKKERI

PD2988 S45

Fyreord.

andsmaals-ordlista» mi var utseld; ei ny (3dje) utgaava maatte til; og samstundes hadde landsmaalet (nynorsk) vorte jamstelt med det vanlege bokmaal (norskdansk) ved studenteksamen, so den høgre skulen maa gjeva upplæring i deim baae. Difor hev eg no umarbeidt hoki med serleg tanke paa den høgre skulen. Og med dette hev ho vorte so mykje umbrigda paa mange maatar, at eg fann det rettast aa brigda tittelen med. Men eg vil vona at denne umarbeidingi ogso skal ha gjort boki tenlegare baade for lærarskular og ungdomsskular og for deim som arbeider med landsmaalet paa eigi hand.

Som ein ser, er det tanken at boki skulde kunna gjera tenesta som vanleg «norsk-dansk ordbok» i nokon mun for deim som ikkje hev tilgjenge til vaare store norske ordbøker. Difor hev eg lagt vinn paa aa faa med dei mindre aalkjende ord i den mest lesne landsmaalsliteraturen, og gjeve riklegare med ordtydingar enn fyrr. Sume mindre verdfulle ord eller mindre gode ordformer som soleis maatte vera med, hev fenge [framfor seg til merke paa at dei ikkje er godkjende.

I skrivemaaten fylgjer ordlista i all hovudsak den godkjende rettskrivingi soleis som kgl. resol. 6/2 1901 slo henne fast i mi Landsmaals-ordlista «at anvende i alle lærebøker skrevet paa landsmaal, som brukes i skolen». Berre nokre faa brigde er komme med, serleg sideformer som fell saman med full norske riksmaalsformer (t. d. bygsel ved sida av bygsl, glitter ved sida av glitr, eit skrift ved sida av ei skrift, idag ved sida av i dag, fordi ved sida av for di). For so langt det stod til meg vilde eg gjerne hjelpa til at dei tvo maali ikkje skal møda seg med skilsmuner i utrengsmaal.

ı

Av same grunn, og til lette for deim som vil læra base maali, hev eg prøvt aa merkja dei ordi som vert skrivne likt i base maali; dei hev stjerna * framfor seg. Eg segjer «prøvt»; for endaa eg hev havt dugande hjelp, kann eg ikkje venta anna enn at folk vil finna mangt aa anka paa i so maate. Det vanskelege er ikkje det aa vita um ordi vert skrivne likt eller ei, men um det og det norske ærdet i den og den formi er godkjent i riksmaalet enno, jamvel um det er brukt i ymse riksmaalsbøker. Dette vert i stor mun ei skynssak der den eine vil døma so og den andre so.

Boki inneheld umkring 30 tusund ord, og millom deim ei mengd med framandord som ikkje hev vore godkjende paa den maaten fyrr. Fraa den fyrste tidi hev det vore so at dei vilde greida seg med berre heimlegt maal-to i landsmaalet. Og denne reindyrkingi hadde god grunn for seg; det galdt um aa visa kva maalet var i seg sjølv, og kunde greida med eige tilfang. Men no gjeld ikkje den grunnen lenger; for no veit i alle fall dei kunnige at landsmaalet treng ikkje blygjast for si armod skuld, um ein tek det utan framandord, og samanliknar det med dansknorsken (eller sjølve dansken) utan framandord. Og daa maa ein sjølvsagt ikkje halda so strengt paa denne reindyrkingi lenger, men lata landsmaalet faa njota same retten som alle andre maal, retten til aa auka si eiga med slike framandord som det ser seg gagn i.

Her møter me daa fyrst og fremst dei internasjonale eller samfolkelege ordi, som hev fylgt vedkomande fyrestellingar fraa folk til folk og soleis i stor mun hev hindra heimlege ord fraa aa koma upp (t. d. karakter, kultur, idealitet, telegraf, politikk, musikk, filosofi, abstrakt, konkret, positiv, praktisk). Slike ord hev landsmaalet same grunn og same rett som andre maal til aa gjera seg gagn av.

Noko annarleis steller det seg med dei tyskdanske ord (t. d. beskjæftigelse, barmhjertighet, opmerksomhet, undlate, andrage, foreløbig). Dei opnar ikkje nokor dør lenger ut i kulturverdi enn til Danmark; og jamt høver dei daarleg i norsk maalbunad; det syner seg tilmed at dei er paa tilbakegang i sjølve riksmaalet. So slike ord maa ein vera traud til aa taka upp i landsmaal. Vaar daglege tale kann ogso læra oss det, at dei framande ordi er mindre naudsynte, enn me tidt tykkjer naar me fær penn i handi. Men gjenom bokmaalet hev ymse av dei ordi trengt seg soleis inn like vel, at dei høv tynt dei tilsvarande heimlege ordi og no høyrer med til det livande morsmaal i mange bygder. Ein fær daa bruka deim so langt ein treng til deim.

Den mengd med riksmaalsord som er norske ord i dansk eller halvdansk (svensk) form (som *bred* og *bløt*) er det ikkje tale um her; deim brukar me i den *norske* form i mest alle tilfelle.

Av dei tallause framandordi er det sjølvsagt berre eit lite utval som er uppteke her; og sjølv veit eg altfor vel kor lite plan det er i dette utvalet; men eg hev ikkje kunna ofra den naudsynte tid i so maate. Berre eitt skal eg nemna: eg hev utelate dei ord der det er altfor uvisst med skrivemaaten eller vanskelegt med uttalen og skrivemaaten. Rettskrivingi i so maate er lite gjenomarbeidd baade i riksmaal og landsmaal. Og her er daa just eit punkt der det ingen grunn er til aa ganga kvar sine vegar for dei tvo maali. Me maa snart faa utarbeidt reglar som dei baae kann fylgja i rettskrivingi av framandord. Men til me fær slike reglar, er det vel best at dei hithøyrande framandordi vert skrivne paa landsmaal soleis som dei vert skrivne paa riksmaal — i dei tilfelle der ingi serskild form er fastslege for landsmaalet, og skrivemaaten ikkje er i strid med ljodloverne f landsmaal.

Sjølve ordlista er redigera paa riksmaal, med di eg fann det heldigast aa umsetja uppslagsordi i staden for aa umskriva deim med andre landsmaalsord.

Men eg hev dessverre ikkje havt sakkunnskap eller tid nok til aa faa umsetjingi so norsk som eg trur ho kunde ha vore; serleg gjeld dette um namn paa vokstrar.

Med umsyn til den alfabetiske ordning vik denne boki av fraa dei fyrre utgaavorne, med di dei tok aa som serskild bokstav (soleis som i Ivar Aasens norske ordbok). I so maate fylgjer denne boki den skipnaden som elles er vanleg i ordboker, soleis at aa vert rekna for a og finst paa sin stad under bokstaven a.

Endeleg hev eg gjort det bridget, at eg brukar dei grammatiske nemningar som er dei mest vanlege i skularne (sml. S. Hofgaards og D. A. Seips grammatikkar). Mine Rettskrivingsreglar kjem i sumar ut i ny utgaava, umarbeidde i samhøve med denne boki.

Daa Eskelands Norsk Rettskrivingsordbok kom ut (1906), skilde skrivemaaten seg fraa rettskrivingi i mi Landsmaals ordlista i ymse smaating. No kjem ho i ny utgaava, og me — liksom ogso kyrkjedepartementet — hev daa gjort det me kunde, til aa beinka paa dette, so der ikkje skal vera nokon motstrid imillom dei tvo bøkerne med umsyn paa rettskrivingi.

Endeleg maa eg faa segja yverlærar **P. Bli**æ stor takk for den verdfulle hjelpi han hev gjeve meg, med di han ikkje berre hev teke paa seg aa sjaa igjenom alt som vedkjem riksmaalet, men ogso hev ofra boki i det heile ei like so grundig som kunnig saumfaring.

Kristiansand, januar 1911.

M. S.

•

Rettleiding

til hjelp ved bruket av ordlista.

1. Samansette ord er vanlegvis same ordslaget og hev same kynet og bøygningi som sin sisteled. Difor hev eg oftast gjeve lite av slike upplysningar ved dei samansette ordi; i tilfelle kann ein daa finna det naudsynte under det ordet som er sisteled (t. d. um avsyn under syn, um rotfesta under festa).

2. Naar sisteleden er eit partisipp (t. d. nedhoggen, mangslyngd. djuptenkt, aatlædd), maa ein sjaa etter under infinitivformi (nemneformi) av ved-

komande sisteled (t. d. avhoggen under hogga).

Desse partisippforma adjektivi kann det elles vera best aa leggja litt nøgjare merke til med det same. Det er ovleg mange av deim, oftast med eit adverb til fyrsteled (t. d. utskjemd, velbygd, sundstøytt, burtvend, nedbroten, nymaala). No er me vane med det fraa riksmaalet, at naar ein hev eit slikt samansett adjektiv, so hev ein ogso det tilsvarande samansette verbet i infinitiv osv. (t. d. indlagt — indlægge, avbrutt — avbryte, oprunden — oprinde). Men dette maa ein ikkje retta seg etter her; for i landsmaalet er just det vanlege at det ikkje er samanskriving i verbet um partisippformi er samanskrivi, t. d. nedhoggen, men hogga ned, innlagd, men leggja inn; ihopdriven, men driva ihop (snøen er ihopdriven, men han driv ihop, og han hev drive ihop).

I det heile maa ein vara seg for ihopskriving av verb i slike tilfelle der

ein ikkje kjenner at det fell godt i naturleg daglegtale.

Det viser seg jamt at folk hev vanskar med bøygningi av partisipp og partisippforma adjektiv; men det vilde taka altfor mykje rom um ein skulde setja dei naudsynte upplysningar ved kvart ord. Difor set eg her ei lista yver bøygningsendingarne for partisippet av dei ymse klassor av verb. Naar det so baketter eit slikt ord i ordlista stend eit tal (1—7), so viser det at dei naudsynte upplysningarne er aa finna under det tilsvarande talet her i lista.

Bøygningslista for fyrrtid partisipp.

Infinitiv.	Notid.	Fyrrtid.	Mannkyn.	Kvinnkyn,	Inkjekyn.	Fleirtal og bundi form
1. Sterke verb		bor!, sung _! , tek	en 1	-i	-e	-ne
(døm a, fød a	-er	-de	-d	$\cdot d$	- t	-de
2. dryglja, stenglja	-jer	-de	-d	-d	-t	- $doldsymbol{e}$
velja, spyrja, skilja	vèl, spỳr, skil	vali, spuri, skilide	$\cdot d$	$\cdot d$	-t	-de
(syn a, met a	-er	-te	·t	$\cdot t$	-t	-te
3. merkija, tenkija	-jer	-te	$\cdot t$	-t	-t	-te
kvetja, dysja	kvet, dys kva	at, dus -te	-t	-t	-t	-te
4. send a, vend a	-er	-е	>	>	-t	-e
5. fest a, sprett a	-er	- е	>	>	>	-e
6. tru, sy	-r	- $oldsymbol{dde}$	-dd	$\cdot dd$	-tt	-dde
7. elsk a, kast a	-ar	-a	-a	-a	-a	-a

¹ Adjektiv som endar paa -en, vert ogso bøygde paa denne maaten. Dersom adjektiv endar paa -gjen eller -kjen, vert dei bøygde soleis:
kleng|jen, -i, -je, -ne; smeik|jen, -i, -je, -ne.

Denne lista kann elles læra oss ein regel som det kann vera vel lønt aa bita merke i med det same: i alle linne verb er fleirtalsformi av partisippet alltid lik fyrrtidformi; og naar ein tek burt endevokalen e av denne formi, so hev ein partisippformi i mannkyn og kvinnkyn eintal. Legg ogso merke til det, at i inkjekynsformi av partisippet legg ein aldri attaat roti baade d og t, men berre t eller tt (chan hev bu|dt her lenge og gjor|dt dette, er soleis berre gale). I verb etter nr. 7 er alle desse formerne like og endar paa a.

3. Nokre bøygningsreglar som det er best aa kunna for den som brukar ordlista; for dei former som det her gjeld, finn han jamt ikkje ved dei ein-

a) Fleirstavings substantiv som endar paa ing, fær i fleirtal endingi ar, anten dei er mannkyn eller kvinnkyn, t. d. ein tulling, fl. tullingar; ei kjerring, fl. kjerringar.

b) Fleirstavings substantiv som endar paa nad, fær i fleirtal endingi er,

t. d. ein skapnad, fl. skapnader.

c) Fleirstavings substantiv som endar paa ar, fær i bundi fleirtal denne endingi brigda til ane, t. d. ein skrivar, b. fl. skrivarane, ein prøyssar, b. fl. prøyssarane. Sml. næste sida, den kgl. resolusjon punkt c.

d) Sume adjektiv er uppførde med endingi ig, andre med ug og atter andre med baade ig og ug. Men i stormengdi av desse ordi er det so ulikt med endingi i dei ymse bygdemaal, at ein jamt kann bruka den endingi som fell naturlegast i dei ymse ord, t. d. verdug og verdig, myndug og myndig.

e) Inkjekyns substantiv. Her er nok dei naudsynte former uppførde ved alle einskilde ord. Men her vert det so jamt synda mot hovudregelen, at eg finn grunn til aa slaa strik under han: Alle inkjekyns substantiv paa 9 nær heiter det same i ubunde fleirtal som i ubunde eintal, t. d. eit hus, fl. hus; eit møte, fl. møte; eit eple, fl. eple; eit rike, fl. rike.

Men ordet barn heiter i fl. born; og desse 8: auga, øyra, hjarta, nyra, okla (ankel), hyrna (hjørne), nysta (nøste) og noda (nøste), endar i eintal alltid

paa a og vert bøygde soleis:

auga, b. auga. Eintal: Fleirtal: augo, b. augo.

4. Vidare vil eg minna um, at dei jamt ikkje er medtekne i ordlista dei mannkyns substantivi paa ar og dei kvinnkyns substantivi paa ing, — som vert laga berre med aa leggja desse endingarne til eit verb. Desse ordi er so enkle baade i form og innhald, at kvar mann kann greida deim. Tek ein roti i eit transitivt verb og legg endingi ar til, so hev ein eit mannkyns substantiv som nemner den som gjer gjerningi, t. d. driv|a, ein -ar; tal|a, ein -ar; sigl|a, ein -ar. Legg ein derimot ing attaat, so fær ein eit kvinnkyns substantiv som nemner sjølve gjerningi, t. d. spinn|a, ei ing o: den gjerning aa spinna; vend|a, ei -ing; hogg|a, ei -ing; sy, ei -ing.

Dersom verbet i infinitiv endar paa ja, maa ein leggja jar og jing attaat,

t. d. tenk|ja, -jar, -jing; pløg|ja, -jar, -jing; sel|ja, -jar, -jing.

5. Framandord. Her er det uppteke berre sume slike som er greide i rettskrivingi. Andre som ein treng aa bruka, er det best aa skriva soleis som dei vert skrivne paa riksmaal. Men spursmaalet um skrivemaaten i framandord er so lite gjenomtenkt og so laus baade i riksmaal og landsmaal at skulen maa ikkje taka det strengt i so maate.

Dei framandordi som i riksmaalet oftast hev enda paa tion, er i ordlista uppførde med endingi sjon (auksjon, stasjon, obligasjon); men ein kann bruka

anten ein vil endingi tion eller sjon¹.

6. Samanskriving av ord. Her gjeld det like so fullt som um skrivemaaten i framandord, at det gjeng heller regellaust i baae maali. Eg hev

J I riksmaal vert det og for kvar dag meir vanlegt aa skriva desse ordi med sj. Difor hev dei her i boki fenge , endaa denne skrivemaaten ikkje eigenleg er godkjend enno.

difor provt as stella det so fritt som moglegt i so maate. Det maa gjelda for nynorsken med, det som er godkjent for dansknorsken: «Der maa i dette stykke være adskillig frihet. (Aars og Hofgaard, Norske retskr.-regler, 4de oplag, s. 27).

7. Valfrie former til skulebruk. Kgl. resolusjon 10/e 1910 hev godkjent visse valfrie sideformer til bruk i skriftlege arbeid paa skulen og til eksamen,

men ikkje i lærebøker:

a) Endingi e (i staden for a) i ubunde eintal av vokalendande kvinnkyns

substantiv, t. d. ei vise, ei vike, ei snare.

- b) Endingi er i notid og te i fyrrtid (i staden for ar og a) i framande verb som endar paa era, t.d. studerer, studerte, studert (i staden for studerar, studera, studera); ein kann soleis bøygja desse ordi anten som lysa eller
- c) Endingarne ane, ene og one (i staden for arne, erne og orne) i den bundne fleirtalsformi av mannkyns og kvinnkyns substantiv, t. d. gutane, bygdene, gjentone.

d) Desse formerne ^{1} med y, $\emptyset$ og o (i staden for jo og ju).

For	bjoda vt k	ann ein bruka	by (byd, baud, boden).
>	bljug <i>adj</i>	>	blyg.
>	brjosk, ein,	>	brosk.
»	brjost, eit,	>	bryst.
•	brjota vt		bryta.
•	drjug <i>adj</i>	>	dryg.
•	drjupa vi	>-	drypa.
>	fjuka vi	, — > —	fyka.
>	fljot adj rask	>	fløt.
>	fljota seg (a)	— > —	flota seg (a) = fljotna.
•	fljota vi flyte	»	flyta.
*	fijotna (a)	)	fløtna (a) vi, akcelerere; forte sig (om et ur).
>	frjosa <i>vi</i>	<del></del> -	frysa.
*	gjota vt	>	gyta.
>	knjosk, ein,	>	knosk.
>	krjupa vi		krypa.
,>	ljon, eit,		lyn.
•	ljona (a) vi		lyna (te).
>	ljuga vi		lyga.
•	njosa vi	>	nysa.
•	njota vt		nyta.
>	njupa, ei,	>	nypa.
•	rjoda vi styrte ned, drysse	>	ry (ryd, raud, roden).
•	rjome, ein,		røme.
>	rjota vi styrte ned, snorke	>-	ryta.
>	rjuka <i>vi</i>	— » —	ryka.
>	rjupa, ei,	>	rypa.
•	skjota vi og vt		skyta.
•	skrjona, ei og vi	—> —	skrøna.
•	sljo adj		slø.
>	sljoast vi		sløast.
•	smjuga vi	>	smyga.
>	strjuka vt og vi		stryka.
•	trjosk, ein,		trøsk.
>	trjota vi		tryta.

¹ Base formerne er uppførde ved kvart ord.

² «rjoda» (ryd, raud, rode) vt, gjøre rød, bestryke, vert alltid skrive rjoda.

Av punkterne a) b) c) kann ein fritt velja ein eller fleire, men maa daa bruka sideformerne i alle dei ord som høyrer inn under dei punktar ein hev valt; ein kann soleis t. d. ikkje skriva ei vise og ei gjenta, eller studerar og adderer, eller gutarne og gjentone. Under punkt d) kann ein bruka sideformi i so mange ord som ein vil; men sjølvsagt maa ein skriva kvart ord (kvar rot) konsekvent; ein kann soleis godt skriva lyga og brjota, eller fljot og slø, men ikke t. d. lyga og ljuga, eller lyn og ljona, eller sljo og sløast — i same skriftlege arbeid.

Avkortingar og teikn.

(a) tyder verb bøygt som kasta. adjektiv (tilleggsord). adverb (hjelpeord). adj adv b bundi (bestemt >) form. (dde) verb bøygt som tru. (de) verb bøygt som døma. kvinnkyns substantiv (namnord). einmannkyns do. (do.). eit inkjekyns do. (do.). ell. eller. fleirtal. fyrrt. fyrrtid. imperativ (bjodemaate). imp inf infinitiv (nemneform). konjunksjon (bindeord, konj festeord). mots. motsett. nøytrum (inkjekyn). pronomen (byteord). pron præposisjon (høveord). præp s. d. o. sjaa det ordet. sml. sjaa til samanlikning. 8m8. samansetning, samansett smsf. tyder samansetningsform o: den form som ordet skal hava naar det er fyrsteled i samansetning. (te) verb bøygt som lysa. verb som ikkje tek objekt vi (intransitivt). vt verb som tek objekt (transitivt). tal etter eit ord viser til det tilsvarande tal i bøygningslista paa sida IX. [framfor eit ord viser at det ikkje er godkjent. ( ) umkring ein bokstav i eit uppslagsord viser at ein kann skriva ordet baade med og utan den bokstaven. framfor eit ord viser at det vert skrive like eins paa landsmaal og riksmaal, berre med det undantaket, at um ordet endar paa a i landsmaal (t. d. *visa, ei; *springa, vi), endar det i riksmaal paa e (en vise,

at **sprin**ge).

Rettingar og tillegg.

*Atterslag, eit, tilbakeslag, reaktion	bør verta medteke.
Barneplaga, ei,	skal vera -> Bjod a og by (byd, -> Bljug og *blyg adj>- vt. bør verta medteke.
Daudefrygt	skal vera Daudefrykt .
Ein gong og se gong	Ein gong og eingong, se gong Embætts brev.
[F. eks. se under døme, eit, Fjagg, -a (a) = fagg, eit, og fagga	bør staa millom "Fekar" og "Fela". skal vera Fjagg , eit, pakkenelliker; hava med seg mykje —. -a (a); -a paa seg mykje
-fjells adv; nordan-, austan-, osv. -fjelsk; nordanfjelsk, osv	klæde; sml. fagg og fagga. bør verta medteke, skal vera -fjellsk; nordanfjellsk, osv.
Fliot og fistleik	>- Fljot og fløt leik. bør verta medteke.
*Furta (a) vt	skal vera *Furta (a) vi
Graa trast, ein,	

$\mathbf{x}_{\mathbf{I}\mathbf{x}}$

Greidning, ein,	skal vera Greiding , ein. — • Gyva = guva.
Huka(a) vt	» *Huka (te) vt.
Kannhenda og kann henda (millom «Kanin» og «Kann»)	—»— Kanhenda og kann- henda og kann henda.
Kjøltent	Kjøltennt. Kvost og *kost, ein.
Lukt, ei, = ange. tev, gima (a) vi og vt, lukte reidskap, ein, osv.,	bør verta medteke.
Mekl a (a) vi og vt mæglear, ein, -arkontor, eit,	»
Myrkloft, eit,	
*Natterangel, ein,	Natterangl, ein og eit. bør verta medteke.
Ormstungen adj	skal vera Orm (e)stungen adj.
Partisipp, eit, particip	bør verta medteke. skal vera Prest(e)læra , ei, pre- st(e)læ rd .
Prinsipp, eit, grundsætningfast adj, -laus adj	bør verta medteke.
Rasegalen adj, rasekolla, ei,	skal vera Ras(e)galen adj, ra s(e)- kolla, ei. Ræmast (est, dest).
*Saga (a) vt sage, skjære med sag Seg (sin) pron, sig (sin) Sigar, ein, cigarbok, ei, -ett, ein, -royk, ein, osv.,	>
sjelsgard, ein. Sjæleangest, ei	skal vera Sjæleangest, ein.
Tilstaa (-staar, *-stod, -staatt) vt Til stadar og til stades Tolmodig adj taalmodig	bør verta medteke. skal vera Til stadar og tilstade s. bør verta medteke.

Um kverv, ein,	skal vera Um kverv , ein, og -kverve, eit.
Uppeseta	
*Verk, eit; *dag, -jarn-,	

Merk. Fremst i boki er det litt ugreida med nokre framandord.

Alle dei ordi som vanligvis hev havt endingi tion, kan ein skriva anten ein vil med endingi tion eller sjon. Men her skulde dei alle vera uppførde med endingi sjon (t. d. addisjon, ein). — Alle dei ord som endar paa i og hev kynsmerket ein, skal ha kynsmerket ein og ei> (t. d. difteri, ein og ei). — Alle verb som endar paa era, skal hava bøygningsmerket e(a) ell. (te) (t. d. addera (a) ell. (te)).

Desse ordi bør hava *: *gildt, adv, *hastig, *klein, *klining, *lakesild, *nidskrift, *og, adv, *paaklædd, *pall, *rekommandert, *rikka (a), *sevja, ei, *skurdonn, ei, *tæger (fleirtal av taag, ei), *trykning, *tyna, *vekselobligasjon, *bli, *blir (under verta).

Desse ordi bør ikkje hava *: begynna, blomster, etikk, gudsdyrking, maalfør, naturdyrking, seksalning, toppmaal, tyrk.

A, ein $(fl \ a^{\prime}ar)$, a-ljod, ein.

Aa, ein (fl aa'ar), bokstaven aa. aa-ljod, ein.

*Aa, ei (fl -er), liten elv.

*Aa! olak! ah!

Aa, at (infinitivsmerke). Aa skriva,

Aa prep (= paa) bare i visse sms. og ordlag: att aa bak tilbake paa ryggen; aa ende opret. aabot, aahenda vt. osv.

Aa band tverbaand paa kløv. -benda vt stramme aabandet. -bin(e). eit, særsyn. -bit, ein, frokost. -bitstid, ei.

Aaborr, ein, abbor (fisk). Aabot, ei, aabodserstatning.

Aa braut, ei, elvebakke. -brot, eit,

jordfald ved elv.

Aa breidsla, ei, sengeteppe. -brengja, ei, paatrængende person. -brengjen 1 paatrængende. -bruig -bry og -bryen adj skinsyk.
-bryskap, ein, skinsyke. -bud, ei, aabod, vedlikehold av en gaard man bruker uten at eie den; aabodspligt. -buda (a) vt istandsætte (husene). -budfall, eit, forsømmelse av aabod. -buen adj nærgaaende. -burd, ein, avgrøde; landfæste. -byrgjast og -byrgsla (a) vt garantere. -byrgsla, ei, borgen, kaution. -byrgslelaus adj fri for ansvar. -bøta vt forbedre, gjøre istand. -dags adv sent paa dag.

Aadr, ei (f -ar), en aare, blod-, vats. -lata vt aarelate.

-drivar, ein, tømmerfløter.

1 - Skard: Nynorsk ordbok.

Aa faatt adj n manglende, som er at rette paa; uryddig; det er so -faatt her. -fall, eit, paastrømning, angrep. -falla vt angripe. -fengjen 1 berusende. -flyge, eit, hidsighet.

Aafløy, ei, liten baat ell. færge. Aa fløygd 2 og -fløygjen 1 ivrig, hidsig. -føra vt paanøde (en noget). -gang, ein, tilstrømning, indryk, overhæng. -ganga vt overhænge. -gangsam adj paatrængende. -gjegn, ei, lyst til at vække opmerksomhet. -gjengd 2 og -gjengen 1 anmassende. -gjengs adv midt imot. -gøya, ei, kritiksyk person. -hatig adj uforsonlig. -henda vt begripe; eg kunde ikkje - meg paa det. -heng, eit, anhang. -kapp, eit, veddekamp. -kappast vi kappes ivrig. -kast, eit, plage, sygdom. -kava (a) vi drive haardt paa. -kave, ein, tummel. -kavt adv voldsomt.

Aaker, ein (fl aakrar), -blom, -bruk, -hena = -riksa, -kaal, eit, -land, -lauk, ein, -riksa (fugl), -senap, ein, -teig, ein, osv.

*Aa klæde, eit, sengeteppe. -klædevev, ein, -koma, ei, følge, virkning. -korn, eit, ekenøtt. -kost og -kosta, ei, jevning paa suppe. -kuva adi =kuven.

Aal- adv (smsf. av all) helt, særdeles.

Aal, ein, spire, strimmel, stripe; *aal, ein (fisk). -a seg (a) sno sig; smsf. aale.

Aalag, eit, foresat arbeide, paa-*Aa drift, ei, tommerdrift paa elv. læg. -laga (a) vt lægge staal paa øks. -laup, eit, sygdomsanfald.

. Asleine adj slene, enslig. An leita. of overhænge. -leiten

Aalende adv aldeles; — vaat —

aalvaat.

Aalgjengd 2 og -gjengeleg *adj* gjængs, almindelig. -grøn, -graa, -gøyen adj utaalmodig. -huga adj fast bestemt, forhippet.

Aalit, eit, utseende, ansigtsfarve. Aalit[i], ei, tillid. -sam fordringsfuld.

Aal|kjend 2, -ljos adj, -ljos dag høilvs dag.

Aalmannamøte, eit, offentlig møte.

Aalmannveg, ein, alfarvei. Aalmenn adj (n -ment) almindelig. -e, eit, kommune.

Aalmenneleg adj almindelig.

Aslmenn ing, ein, almenning; almenheten. -ingssak, ei, offentlig anliggende. -skap, ein, almindelighet.

Aal menta, ei, publikum. -moe, ein = ølrøyk.

. Aalmuge, ein, almue. -folk.

Aaloga [o], ei, paalæg, noget paalagt.

Aal skapa adj helt skikket, «som skapt > til noget. -skya adj, -svart adj, -trøyta, ei, endelig slutning.

Aalut adj som har striper (aal)

langs ryggen.

Aal vaat adj gjennemvaat. -vak og -vaken adj helt vaaken. -velt adj helt hvælvet. -velta, ei (== aavelta) omveltet stilling. -veltes adv.

Aalvor, eit, og -a, ei, alvor. -leg, -sam adj alvorlig tilsinds. aalvors mann, -ord.

Aal væta vt gjennemvæte. -yrk adj meget travel (om tid). - set adj ikke kræsen, graadig.

*Aama, ei, aame, larve.

Aa maala (a) vt bringe paa bane. -minna vt paaminde. -mæle, eit, daddel.

*Aand, ei; sml. Ande, ein, om Guds Aand.

Aande heimen, -leg adj, *-maning, ei, -røyst, ei, *-syn, -tru, ei, -verd, ei, aandeverden.

Aand full *adj*, *-ig, -laus, -løysa,

*-rik adj.

Aands adel, ein, -arbeid, eit, *-armod, ei, -daning, ei, -evnor, fl, *-foster, eit, *-fri adj, -fridom, ein, -ende, ein.

*-frisk, -gaavor, fl, -stemna, ei, aandsretning. *-sterk, *-svak adj, *-tvang, ein, -veik, osv.

[Aar, ei, blodaare, se aadr.

Aar, ei (fl - ar), aare til roning, smsf. aare.

*Aar, eit, -a seg og -ast (a) vokse godt (om grøde). *-bok, ei, -bot, ei, bedre avgrøde. -byte, eit, vekselbruk. iaar adv.

*Aare, ein, arne, ildsted. -stad,

ein, -stein, -stova, ei.

Aaretta seg (a) komme til bevissthet, orientere sig.

*Aarette, ein, en kile til utvidelse av en trænagle.

*Aar gang, ein, av en avis; noget som gaar hele aaret. *-gangs (bruk, kvern, sag, vatn osv.).

Aarhella, ei, arnesten, gruesten. [Aarhundrad, se hundradaar, eit.

*Aaring, ein, aarsvekst; aarsgammelt dyr; tri-, fir-, osv.

*Aarle adv tidlig om morgenen. Aar leg adj aarlig. *-maal, eit,

leiga paa -maal.

Aars avle, ein, og *-avling, ei, et aars avgrøde. -bil, eit, -bolk, ein. -born fl barn fra samme aar. *-dag, -gamall (-høy, *-kalv, *-kid, *-korn, osv., høi osv. fra iaar). *-løn, ei, -mot, eit; det kjem atti -motet blir just et aar siden sidst. -mun, ein (sml. dagsmun). *-mete, -skot, eit, aarsskud paa planter.

Aar staden adj som har staat et aar. -stødt adv i hvert aar.

*Aars tal, *-tid, -vokster, ein, aarsvekst.

f Aar vak og -vaken adj aarvaaken.

Aar vand (n -vandt) mots. -viss. -veg, ein, aaring; aarsavl. *-viss (n-visst) som bærer grøde jevnt hvert aar. -von, ei, utsigter for grøden.

*Aas, ein (fl weser) (Odin, Tor osv.). *-ynja, ei.

*Aas, ein, bjelke; bergryg; akse; hjul-, jord- (i navn som Aashild, Aasulv; Asgjerd).

 $\mathbf{Aa}$ isanisa (a) vt anskue. -sansing, ei, anskuelse. -sansingslærnad, ein, anskuelsesundervisning. -sansings**midlar** f_i -sansleg adj anskuelig.

Aasa trui aasatroen. *-tor. Aas brot, eit, -brun, ei, skrænt. **Aasgard** Aasgaard.

[Aasgardsreien, se Oskereid, ei. Aas leides adv (sml. skog-). -lende, eit, bakket landskap. -lendt adj, *-mark, ei, -rygg, ein.

Aastad, ein, -gang, ein, aasteds-

befaring. -mete, -sak.

Aasud, ei, fyldingsfjæl i dør, osv. Aasyn, ei, et aasyn; paasyn. *-sæte, eit, *-sætesrett, ein, -søkjen 1

paatrængende.

Aat præp, - veggen; det høver honom; arbeida — ein for nogen; boki — læraren: finna — dadle, kritisere: leggja - trykke ell. slaa haardt til; gjera — for verk; bera seg opføre sig; hjelpast —, skiljast —; det er — og myrknar begynder at mørkne. Blir brukt i sms. med en mængde participier: -lagd. -sett. -vend osv.

*Aat, eit, det som æter, tærer (utøi, myg osv.). -a, ei, spisning,

lokkemat.

Aa tak, eit, anstrengelse. -taka seg anstrenge sig. -tal, eit, og -tale, ein, daddel. -talslaus udadlet,

udadlelig.

Aat|bering, ei, og **-bersla, e**i, bruk av medicin; fremgangsmaate. -burd, ein, og -ferd, ei, adfærd. -finning, ei, feilfinderi, kritiseren. -finn-sam kritiksyk. -funnen (fl. funne) -funnig = ·finnsam. -gaa (dde) vt iagtta. -gjerd, ei, reparation, kurering (sml, gjera — for tannverk). -halden adj paaholden, -hug, ein, opmerksomhet, streng. -huga adj opmerksom. oftertanke. -koma, ei, adkomst. -leid, ei, anledning. -liden adj nær utløpen (om tid). -lædd 6 utledd. -løgje, eit, latter, latterlig ting. -nøgja vt tilfredsstille.

Aatoka, ei, sygdomsanfald (hos dyr). Aat renne, eit, rendeløkke. -ror, ein, adkomst for baat. -søkjen 1 paatrængende. -søknad, ein, angrep.

Aattande 8de; kvar - dag.

Aatte 8; -daggamall adj.

Aattedags mot, eit (sml. aarsmot'. - verk, eit, en ukes arbeide; et ottedages ur.

Aatte kanta adj ottekantet. -skilling, ein, -ti 80. -tiande 80de.

Aatt ring, ein, og -æring, ein, baat med 8 aarer; storbaat.

Aatvik, eit, tilnærmelse; hjælp. -sam hjælpsom.

Aa velta, ei, omhvælvet stilling. -verk, eit = ovverk. -verka (a) vt-verke, eit, skogarbeide. tilvirke. -vetnes adv oven vande. -vint adj n møisomt, travelt.

*Abbedissa, ei, abbet, ein.

Abes a, ei, ABC. -barn, eit, -bok. *Abnorm adj, -skule, -skulestell, eit.

*Absolut adj evig; uavhængig, mots. relativ.

*Abstrakt adj (= urøyneleg), som bare er tænkt; mots. konkret. *Add era (a) lægge (tal) sammen.

*-ition, ein, = ihopleggjing. *Adel, ein, -boren, -eg adj,

*-skap, ein.

*-gods, -mann, *Adels brev, *-styre, eit, -velde, eit, -ætt, ei,

*Ad jektiv, eit, *-jektivisk adj, *-junkt, ein, *-jutant, ein.

*Admini stration, ein, *-strativ adj, *-strera (a) vt styre, lede.

*Adoptera (a) vt opta som sit eget barn.

*Adres sa, ei, *-sat, ein, *-sebok, ei, *-sera (a).

*Advent og -a, ei, -sundag. *Adverb, eit, *-ial adj.

*Advokat, ein, høiesteretssakfører, sml. *riks- og *stats-.

*Aëroplan, eit, luftskib uten bal-

*Affek tation, ein, se tilgjerd, tilskaping, ei. *-tert adj.

*Affæra, ei, sak, anliggende, for-

retninger.

Aftan og eftan, ein (ft - tnar), jol-, nyaars-. -song aftensang i kirken. -s verd, ein, mellemmat om eftermiddagen. I sms. blir ellers mest brukt ordet kveld, s. d. o.

Aga (agjer, agde) vi slingre.

 $\mathbf{Ag}|\mathbf{a}$ (a) vt ave, skræmme. -e, ein, frygt, respekt.

Age laus tugtles. -leg imponc-

rende. -meister, ein.
*Agent, ein, *agentur, ein, *agenturforretning, ei.

Agesam frygtindgydende; farlig. Agg, eit, sindsuro; ærgrelse; nag. -a (a) vt nage, forurolige.

*Agi tation, ein, *-tator, ein,

*-tera (a) *vi*.

*Agn, eit, lokkemat (især til fisk). Agnebing, ein, et avlukke for agner, s. d. o.

*Agn er fl av ogn, s. d. o., avner.
-fall, eit, kornets for tidlige visnen.

Agn|hald, eit, og *-or, ei, mothake (paa fiskekrok osv.).

Agnut adj fuld av agner.

*Agrar, ein, landmandsven, *-isk. *Agronom, ein, *-isk.

*Agt, ei, opmerksomhet; gjev agt!; pleie. *-a (a) vt agte; vogte. -ande adj værd at agte paa, paalidelig. -ig omhyggelig.

*Akademi, eit, -kar, ein, studert

mand. *-sk adj.

*Ake bakke, ein, *-føre, eit, -greida, ei, -slede, ein, osv.

*Akevitt, ein (brændevin), *-fla-ska. ei.

*Akkor|d, ein (i musik); en avtale. *-dera (a) vi.

*Akku|mulator, ein, *-mulera (a).

*Akkusativ, ein.

*Akrobat, ein, gymnastik-kunstner. *-isk adj.

*Aks, eit (paa korn); aks paa nøkkel heter skjegg.

[Akse, jordakse, se aas.

*Ak sel og -sl, ei, en bergknold, berghammer.

*Aksla (a) vt aksle, løfte oppaa sig: — seg trække paa skulderen

sig; — seg trække paa skulderen.
•Aksle r fl av oksl, ei, skulder.

-bein, -blad, -breid adj.

*Akt, ei, handling (i skuespil),

dokument.

*Aktie, ein (flaktiar), *-brev,

*kenital ein *ektioner ein

*-kapital, ein, *aktionær, ein.
*Aktiv adj mots. passiv; *aktiva

og passiva.

*Aktor, ein, offentlig anklager.

Akva|rell, ein, maleri med vand-

farve. *-rium, eit.

*Âl (for a del), ein, kjerne; i visse

Al, eit, fostring; det som blir fostret. *-a (èl, ol, alen) vt nære, føde, fostre.

*Alarm, ein, = staak, uppstyr, *-signal; slaa -.

*Album, eit.

Alda, ei, stor bølge, havbølge.

Alda, ei, frugt (især træfrugt, epler osv.).

Aldaar, eit, frugtaar.

Alde | dal, ein (= baaredal), bølgedal. -drag, eit, osv.

Alde gard, ein, frugthave. -land, eit, osv.

*Alder, ein (fl aldrar), *-dom, ein, -domsforsyting, ei.

Alders skil, eit, aldersforskjel. svip, ein, alderdomsutseende. -tillegg, eit.

Aldria adj aldrende. -ast (a)

ældes.

Aldri adv aldrig; um det var — so godt.

Aldrig adj aldrende, tilaarskommen.

Ale dyr, eit, tamt dyr. -fugl, ein, -gaas, ei, -tre plantet træ.

Âl|**fura**, ei, kjernefuru. -god adj kjernefrisk (om træ).

*Alk|a, ei (sjøfugl); kivagtig per-

son. -a (a) vi yppe kiv.
-Alkohol, ein, *-ist, ein.

-all adjektivendelse: gam-, frost-, grin- osv.

All (all, alt, alle) adj al, hel; alle saman; det er alt eit likegyldig; tilpas; *alt i alt; alt i eitt adv meget hyppig; *alt ihop; eg vart vaat all igjenom gjennemvaat; alt som tldast(e); all dagen; dagen er all.

*Allé, ein, — lauvgang.

Alle hande adj, -leis adv paa alle maater.

*Aller (2: allra, gammelnorsk flertals eieform av all: av alt, av alle) adv foran superlativ. Skrives ikke sammen med det paafølgende ord aller best, helst, høgst, det aller heilagste osv.

Alle saman alle sammen.

Alle slag, *alleslags (= all-slags), alle stader, alle tider, alle ting.

Allevisst og allvisst adv i alle

fald; i særdeleshet.

All|fares adv i det hele. -heimen universet. -jamt adv jevnlig. *-magt, ei, -megtig adj.
[Allra, se aller.

Allsaman og all saman (n altsaman og alt saman, fl alle saman) adj i sin helhet. allskyns alskens.

All slags adj, -stad adv allesteds. -stodt adv stedse. -tid adv altid. -ting, -veg adv altid. I stedet for allslags, allstad, alltid og allting brukes alle slag, stader, tider, ting, naar man vil ha hvert av de to led mere særskilt betonet.

All vis adj, -visst adv (= allevisst og i all vissa), -vitand, eit, alvidenhet. -vitande adj.

*Alm, ein (trx), -bork, ein, -lauv, -skog osv.

Almanakk og -a, ei, almanak. -aar, eit, -maanad, ein.

Aln, ei, en alen; alnemaal.

Alne kram, eit, -lang adj, *-maal, eit, *-vis adv, ogsaa *i -vis. **Alparne** b. f! Alperne.

Als dyr, eit, avlsdyr. -ku, ei, osv., sml. eldes.

*Alt adv allerede; det er — gjort; – fraa fyrste dagen.

*Altan, ein, = høgsval, ei.

Altar, eit, -bok, ei, -brød, eit, -gang, ein, nadvernydelse.

Altarsfolk; ganga til altars; altarskor [o], altarvin, ein.

*Alternativ, eit, = tvikaar, eit; *alternativ, adj.

*Altfor adv.

*Alt i alt.

*Altruisme, ein, mots. egoisme.

Altso adv.

Alt som tidast(e), og alt som oftast(e) adv.

*Aluminium, eit, *alun, eit, -vatn, eit.

*Alv, ein, skogaand. -eld. ein (en hudsygdom). *-gust, ei (etslags utslæt). -kona, ei, -næver, ei (etslags mos ell. lav). -skot, eit (etslags sygdom). -skoten adj.

Ama (a) vt gnide, varme, anstrenge; — paa paaskynde (nogen).

Am bar, ein (fl -brar og -barar), et trækar med lok og hank. -bod, ei, redskaper.

Ambsetta (a) vi stelle med kreaturene.

*Amen, ja og amen.

*Amerika, -nar (fl. -narane), *-nsk adj, -sjuke, ein.

Amesam adj masende, streng.

Amla (a) vi arbeide, stræve; kives. **Amlod,** eit, en nar. -a (a) vigjøre fortræd.

*Amma, ei, og (a) vt amme.

Ampa (a) vt besvære.

Ampe, ein, besvær; tilsyn som kræver stadig nærvær. -bunden, -fast, -laus, -n fordringsfuld. *-r (fl ampre) plagsom. -sam besværlig. -stikka, ei, brysom person.

Am sa (a) vi drive paa; ster, ein, travelhet. -stra (a) vi skynde paa.

*Amt, eit, -mann, -mannsembætte, eit.

*Amts agronom, ein, -grensa, *-kontor, -skule, *-ting osv.

*Am adv (optat fra tysk); i uttrykkene: det gjeng an lar sig gjøre, og det kjem an paa, samt i nogen fra tysk optagne ord som anbefala, angrep, angripa osv.

-an adverbialendelse, -en, nord-, sunn-, inn-, vest-vêr, aust-til osv.

*Ana (a) vt sml. det berst meg

fyre, koma i hug.

*Analog adj, *-i, ein.

*Analy sa, ei, *-sera (a) == leysa upp (i sine grundbestanddele). *Anar ki, eit, *-kisme, ein, *-kist,

ein, *-kistisk adj.

*Anatom, ein, *-i, ein, *-isk. *Anbe fala (te) sml. gjeva godt

lov, leggja godt for; tilstyrkja søknaden. *-faling, ei.

*And, ei (f ender), en and.

And (forstavelse) imot. -føttes osv. **And a** (a) vi aande. -ast utaande, dø.

*Andagt, ei, *andagtsbok, andegtig.

And bakkes adv mot bakken. -benk, ein, bænk ved bakvæggen.

Andberr (n -bert) tør (om luft). And bæres adv (2: mot bøl-

gerne), baklængs. -dør, ei, bakdør. Ande, ein, aand, o: Den heilage Ande, Guds Ande (ellers heter aand ei aand).

Ande, ein, aande. -drag, -draatt, -laus, -laysa, -rom, eit = pusterom, eit, -røyr, -strøym, ein, -tak.

And fanges bryst mot bryst. -farast vi omfares paa veien. -fares adv i uavbrutt række. -fæla, ei, gru. -fæleleg forfærdelig. -fælen bekymret. -føtta (a) vt sætte motvendt. *-føttes adv motvendt. -geina, ei, motstander. -gjeglast (a) tviste. -hæles adv baklængs. -hæres mot haarene. -kremleg uhyggelig. -kvæm motbydelig.

Andlaat, eit, sidste aandedrag; liggja i -om.

Andlett adj let at indaande (om luft).

Andlit [1], eit, ansigt; smsf. andlits.

And log og -logd 2 lattermild. -løgja vt bringe i latter. -løgjen 1 latterlig; lattermild. -mod adj forpustet, stakaandet.

And negler ft, revner ved negle-

røtterne. -nes, eit, -ordast (a) disputere. •0 v [6], eit, stansning (av baat). *Andpusten adj - and mod.

Andra (a) vi gas blindt avsted.

Andra, ei, og -ing, ei, beslag under slædemei.

And ror, ein, roen mot vinden. -sig motstrøm. -skarves adv mot kantene.

Andsloppen (fl -slopne) aande-

løs, forpustet.

And stev, eit, omkvæd. -straum, -støypingar fl sammenbragte barn. -svar, eit, ansvar. -svarleg, -svarslaus, -svarsløysa, ei, -svævd 2 ikke søvnig i ret tid. -synes adv mot hinanden, vis à vis. -søles adv mot solen o: fra vest mot øst.

And teppa, ei, snue. -tept adj. And uga (a) engstes. -uge, ein, bekymring. -vaken søvnløs. -varp, eit, suk. -varpa (a) vi, -ved, ein =mot ved, ein. -vegesbenk = andbenk. -vêr motvind. -vig adj tver, vranten. -vigt adv paa tverke. -vind, ein. -voka, ei, søvnløshet. -yrja, ei (= skilaam, ei), skispor. -yrke, eit, verktøi, emningstræ. -æren motvillig. -ør, ei (= onder, ei), etslags kort ski. *-øva (de) vi (av andov, eit) holde tilbake med aarerne. -øve, ein, motstræv. *-øving, ei, roen imot.

*Anekdote, ein. sml. rispa, ei. Anga (a) vi gi lugt, dufte.

Ange, ein, lugt, duft, sml. muske;

-laus, blomsterange. *Anger, ein, -full, -laus, -sam ømsindet.

Angest, ein, *-rop, eit, -sveite, ein.

*Angra (a) vt. -en ømsindet. *Angrep, eit, *-gripa.

*Anilin, ein.

Ank, eit, jammer, bekymring. *-a (a) vt og vi klynke, beklage.

*Anke, ein, bekymring. -full, -laus, løvsa ubekvmrethet.

*Ank er, eit (b. fl ankeri); til -ers. *-ra (a) vi.

Anksam ængstelig.

Anlegg, eit, anlæg (men ikke = givnad); veg-. -ja vt.

Ann (n ant) virksom, ivrig; in: magtpaaliggende; det er ant um det haster. -a (a) vi haste, anna seg skynde sig.

*Annal, ein, 😑 aarbok, ei.

Annan (onnor, anna, $ft \text{ og } b \mid \text{-sam } adj.$ andre) en anden; den næste; annan

kveld, onnor vika, anna aar. Merk annandag om den 2den dag i de store høitider: annandag jol osv. Ellers heter nummer 2 altid den andre: «Fredrik den 2dre» (ikke «den anden»).

Annan kvar (onnorkvar, annakvart) hver anden. -stad adv andensteds.

Annar leis anderledes. -8 adv ellers. -sinne adv en anden gang. -stad andensteds.

Annast (a) ha travelt, drive paa.

*Anneks, eit.

Ann ig adj arbeidsom, travel. -sam virksom. -semd, ei. -vinn (n -vint) besværlig.

*Anonym adj namnlaus. *-itet, ein.

Ans, eit. tilsyn, røgt. -a (a) vt og vi skjøtte, agte. -ande adj værd at agte paa. -en og -ig adj opmerksom, paapasselig.

*Ansjos, ein, *-daase, ein.

Anten — eller konj enten — eller. Anti|kk adj, = forn. *-kvar, *-kvarisk adj. *-kvitet, ein.

*Antillope, ein, *-septisk adj --smittedrepande.

Antra (a) vi gjøre motsigelser. -ing, ein, opponent.

*Ap, eit, drilleri. *-a, ei, apekat. *-a (a) vt drille; -a seg innpaa ein, -ast ved (med) ein.

Apall, ein (fl - ar og aplar), -blom, ein, -gard, ein, -graa adj graaskimlet (om hest). -hage, ein.

*Apatitt, ein (mineral).

Ape katt, ein, -leg og -sam adj drillevoren. -skap, ein, narrestreker. -stikka, ei, drillevoren -spel, eit, person.

*Apo|kryfisk adj, *-loget, ein,

*-logetisk adj, *-logi, ein. *Apostel (fl -stlar), adj, *-tek, eit, *-tekvara, ei.
*Appellera (a) vt = anka inn.

*Appelsin, ei.

*Applau dera (a) vt og vi, *-s, ein.

*Ar, ein (fl ar), = nymaal, eit (et flatemaal paa 100 rutemeter).

Ara adj besk (om mel). -smak, ein. Arabia, -mann ell. arabar, *ara-

Aralds tid arilds tid.

Arbeid, eit, *-a (-er, -beidde),

Arbeids auke, ein, unødig møie.

-beine, eit, verktøi. *-for adj, *-lag, eit, arbeidsselskap; skikkethet for arbeide. -laus adj, -løysa, ei, *-maur, ein, en meget flittig arbeider. -menneskje, eit, -slag, eit, -velde, eit, ell. -velder f(hunkjøn) redskap. -øykt,

ei, osv.
*Ard, ein, *-a (a) vt pleie med

ard. -jarn, eit.

Are, ein, = ein. -fjør, ei,

-klo, ei, -unge, ein, osv.

*Arg adj slem; fortrydelig. -a (a) vt ærgre, tirre. -ast harmes; forværres. -eleg og -leg adj fortrædelig. -skap, ein, -voren adj vranten.

*Aristo krat, ein, mots. demo-krat, *-krati, eit, *-kratisk adj.

*Arit metikk, ein, *-metisk adj.

*Ark, eit, papir-.

*Ark, ei (paa hus), pakt-arki paktens ark.

*Arke tal, eit, *-vis adv.

*Arkitekt, ein.

*Arkiv, eit, *-kivar, ein, *-kæolog, *-kæologisk adj. *Riksarkivet.

Arm, ein, arm.

*Arm adj ulykkelig, svak, utmagret; fattig; han veit ikkje si -e raad. -a (a) vt svække; forarme. -ast vi svækkes.

Arm band, eit, -bøst, ei, skytebue. -hol, eit (paa skjorte). -hola, ei,

hulningen under armen.

Arm ing, ein, arm person, stakkar. •-od, ei, møie; svakhet; armod. -odsam adj møisommelig, kummerlig.

*Armods dom, ein, -folk fl, -leg

adj, -mann, ein.

Arm slit, eit, -sliten adj svækket i armene. -staup, eit (= hol og -hola). -staal, eit, kraft i armen. *-sterk, *-styrke, ein. -veik adj.

*Arrest, ein, *-ation, ein,

(a) vt. *Art, ei, *-a seg (a) arte sig.

-ast paa ligne, slegte paa.

*Artikel, ein (fl -klar), litet avsnit; dei tri artiklarne.

*Artilleri, eit, *-st, ein.

*Artium, *eksamen artium studenteksamen.

*Arts merke, eit, -namn, eit. *Arv, ein, -avgift, ei, -boren adj

arveberettiget. -laus adj, -lut, ein, arvelod. -sak, ei, -skifte, eit, -takar, ein; se ellers erve-.

 $\mathbf{As}$, eit, gjæring. -a (a) vi bruse, storme; mase.

Asa (es, os, ase) vi bruse op; gjære.

Asall, ein, -bær.

Asen, eit $(b \ f \ asni)$, æsel.

*Asep tin, ein, *-tisk adj smittefri.

*Asfalt, ein, *-era (a) vt.

Asia, -mann og *-t, ein, *-tisk adj. Asjett, ein, liten tallerken, desserttallerken.

*Ask, ein, asketræ; æske; liten bøtte med ett haandtak; smsf. *aske.

*Aské|se, ein = sjølvspekjing, *t, ein, *-tisk adj.

Askrast (a) *vi* gyse, oprøres.

Asn, eit, tummel, opløp. -a (a) *vi* stimle sammen.

*Aspi rant, ein, *-rera (a) til (f. eks. et embede).

*Assessor, ein, medlem av en ret; byretts-, høgsteretts-.

*Assu|ranse, ein, = trygding, ei. *-randør, ein, *-rera (a) vt =trygda.

Assuranse præmi, ein, *-sum,

Assyr ar, ein, -ia, *-isk adj.

*Asters, ein (en havevekst). *Astma, ein, = kvævesykja,

*-tisk adj, = kvævesjuk.

*Astronom, ein, *-i, ein, *-isk. As vêr, eit, stort uveir. -vint adj (om arbeide) yderst besværlig.

*Asyl, eit, = livdeheim, ein.

*At konj.

Atal $| \mathbf{l} (n - \mathbf{alt})$ tirrende. -sleg adjfortrædelig.

*Ateïs me, ein, = gud snegt i ng *-t, ein, *-tisk adj.

*Atelier, eit, = kunstverkstad, *fotografisk -.

Atgeir, eit, etslags spyd.

*At lanteren Atlanterhavet. *-las, eit, kartbok. *-let, ein, *-letisk kjæmpesterk ell. stor.

*Atom [6], eit, udelelig smaapar-

tikel av materien.

Att (sml. atter) adv tilbake, igjen; – aa bak tilbake paa ryg; — aa fram, snu — fram (sml. snu upp ned):

Attaat præp nær indtil. •brend 2, -svidd 2, -grodd 6 osv.

Attan 18.

Attan adv bakfra. -aat.

Attande 18de.

Attan etter, -for, -paa, -til. Attar e, -st adj bakre, bakerste. -leg adj værende noget bakut.

Att-ende adv == tilbake.
Atter, eit, det gjeng til -s tilbake.

Atter adv tilbake til tidligere sted ell. stilling, paany; efterlatt, tilovers. Ordet er førsteled i en mængde sms. og blir da ofte forkortet til att, særlig i adjektiver (att|funnen, -gløymd, -sydd osv.) og i alle dobbeltsammensætninger (framattkomen, utattskriven, utattjaga, umattgjord, heimattreisa osv.). Her nedenfor blir da kun nogen av disse sammensætninger nævnt.

Atter bera, ei, bakstrøm. -bod. eit, -driven, gjendreven. -fall, eit, tilbakefald. -gang, ein, tilbakegang. -gangar, ein, gjenganger. -gift adj gift paany (ogsaa uppattgift). -gjeld, ei, gjengjæld. •gjenga, ei, gjenganger. -gløyma, ei, kvinde som er blit sittende igjen, f. eks. ugift. -grodd 6 adj, -hald, eit, tilbakeholdelse. -halden tilbakeholdt; tilbakeholdende. -hogg. eit. mothugg. -kast, eit, tilbakekast. -kjensla, ei, gjenkjendelse. -laten adj igjenlukket. -lega, ei, = ækra, ei. -lit [i], eit, anger. -lita (a) vi angre. -ljod gjenlyd. -lysing, ei, dagbrækning. -læst adj igjenlaast. -løysing, ei, -løyst adj gjenløst. -nekkje, eit, tilbakefald (av sygdom). -renne, eit, og -renning, ei, i baat = -bera, ei. -rom, eit, = bakrom. -sig [1], eit, sagtelig tilbakerinden. -skin, eit, gjenskin. -sleng, ein, voldsomt tilbake-*-sting, ein, etslags søm (paa tøi). -støda, ei, levning. -syn tilbakeblik. -tak, eit, gjentagelse. -veg, ein. vinning, ei, gjenerhvervelse.

*Attest, ein; daaps-, *preste- osv. *-era (a) vt.

Att etter adv bakover, agterover (mots. frametter). -for præp. -hjaa præp nær ved. -i præp, -i baaten, halda -i, vera -i vegen for. -keik adj bakoverbøiet. -leides adv tilbake. -lenges adv baklængs. -med præp, -paa præp og adv ekstra paa kjøpet.

Attpaa kast, eit, gjentat forsøk.
-sleng, ein, ekstratillæg. -venda, ei, ekstratur.

Att|ra (a) vt flytte tilbake. -ra seg gaa fra sit ord. -rast vi forsinkes; forarmes.

Att um præp = bakum. -under præp, -ved præp nær ved. -yver bakover.

Aud adj øde, ubebodd.

Aud-(en forstavelse) ikke vanskelig.
*Audiens, ein, foretræde; fas —,
gjeva —.

Aud kjend 2 let at kjende. -mjuk ydmyg. -mykja vt, -mykt, ei.

Aud | m, ei, øde tilstand. -na (a). vi bli øde. -skap, ein (=-n), -sleg adj øde, kjedelig.

Aud symleg og synt adj let at se. -truen adj lettroende. -var adj yderst varsom. -vis adj enfoldig.

Aug (b - a, f(-0), -0), -bit [i], eit, ensyie.

Augelaus adj øieløs; forblindet. Auger, ein, ur, rødfisk. -nakke, ein. Auge stingar, ein, og -styng, ein (et insekt).

Aug farang, ein (siensygdom).
-illska, ei. -kverving = synkverving.
-kvite, ein, -leite, eit. syns-

kreds. -nagle, ein, pupil.

Augne blink, ein, -bragd, ei, uttryk i øinene. -brun, ei, øienbryn.

-haar, -hinna, ei, -hola, ei, øiehulning. -kast, eit, -klase, ein, øienkløe. -kleima, ei, slim i øinene. -kraa, ei, og -krik, ein, -kvarm, ein, -lag, eit, -lòk, eit, -mein, eit, skade paa øinene. -merke, eit, -par, eit, -saur, ein, slim i øinene. -stad, ein, sted man har fæstet øinene paa. -stein, ein, -syn øiesyn. -tenar øientjener.

-verk, ein, øiensmerte. -vik, ei, øien-

Augvitne, eit, øienvidne.

kraa.

Auk a (a) vt forøke. -ast forøkes, vokse.

Auke, ein, forøkelse; tilføiet stykke.
-glas, eit, forstørrelsesglas. -mun, ein.

Auk ing, ei, -la (a) vt forøke.
-na (a) forøkes. -nad, ein, tilvekst.
-ning, ei, forøkelse,

Auksjon og *auktion, ein, -s|hamar, ein, -kostnad, ein, *-plakat, ein.

Aul, ein, kvannestilk. -a (a) vi krype, slæpe sig frem; myldre.

Aumleg adj svak, skrøpelig, ringe.

*Aur, ein, grums; sandjord, grusjord. -a (a) vt grumse; bortskylle (jord).

*Aur|bakke, ein, grusbakke.

-benk, ein, jordbænk. -botn, ein, haard grusjord.

Aure, ein (fl aurar), ørret (fisk).

Aur en adj grusagtig. -for, ei, øverste fure paa en aker. -grunn, ein = -botn. -lenda, ei, og -lende, eit, -lendt adj, -ut adj, -velta (-velter,

ei, grundvand.

Aus a, ei, og (øys, auste, aust) vt; -a vatn, -a baaten. -el, ein (fl - lar), en øse med skaft. -kjer, eit, øsekar. -regn, eit, styrtregn. -rom, eit (i baat).

Aust, ein, øst, østsiden; fraa --, ogsaa adv. •etter, — i fjellet. -agder østre del av Agder.

Austan adv østen. -draatt, ein, og -drag, eit (om vinden). -etter vestover (mots. austetter). -fjells adv, -for, -til, -vêr, eit, -vind, ein.

Austarleg adv noget langt mot -bygding, ein, -bær adj noget ostlig (om vind).

Auster, ei, en øse = ausa, ei. Auster, ein, øsning; øst; or austre fra øst; til austers mot øst.

Auster land Osterland (i Asien). -landsk, -lending, -lendska, ei, -sida = austsida. -ætt, ei, østkant.

Austetter østover; aust i.

Aust|landet (i Norge), -landsk, -lending, -lendska, ei, -lengst øst ligst. -mann, -røn adj nordlig (om vind). -sida, -vend 2 heldende mot

*Au tentisk adj, *-tomat, ein, *-tomatisk adj.

*Automobil, ein, og *bil, ein. *Autoritet, ein.

* $\mathbf{Av}$. (I bygdemaalene heter dette ord baade av, a', aav, aa', og (sammensat med ut) uta', 'ta', utaav, utaa' og 'taa'); det ryk av branden; sumt av det; hava gagn av noko; det vart mann av den guten; ein knapp av sylv; skjelva av frost; kvar vart det av honom? vera god av seg; venja seg av; stokken gjekk av midt paa; dei hev pløgt av o: (I en mængde tilfælde der riksmaalet har vendinger med av (gjøre sig fortjent av; en mand av ære; huset er bygget av arkitekten osv.) bruker nynorsken andre ordlag.)

Av aat, eit, avæting. -angast (a) vi miste duften, dovne. -audn, ei, vanlykke. -bakleg adj avsidesliggende. -beitt avgræsset. -berkja vt avbarke.
-berr adj blottet. -bit, ein, skarp tilrettevisning. -bolka (a) vt avdele. -bragsleg besynderlig. -brigde avvikelse. -brikjeleg = avbragsleg. -brot, eit, -brøyte, eit, forandring. -brøyting, *-bygd, ei, avsides bygd.

-velte) vt bryte op jorden dypt. -væta, |-dags (bil, leite, tid). *-dal, -deggjast avdugges. -deilda vt inddele. -deiling, ei (især om soldater).

Av di konj, sml. for di og med di. *Av|drag, *-draatt, ein, -drygd 2 utsat, opsat. -drygsla, ei, -duka, avsløret. -duld 2 dulgt, fortiet. -døla, ei, avkrok. -eksa vt treske. -elda, ei; i -elda i forfald. -eldast svækkes av alder. -elde, eit, yngel.

[Aventas fornøielse.

Av fal ledig, tilovers. -fall, eit, -fardag avskedsdag; dødsdag. -ferd bortgang, død. -fjella adj helt ned-gaat (om solen). *-gang (*avgangs|klassa, *-prøva, *-tid). -gapa adj forgapet. *-gift, ei, -gjerd, ei, -gjersla, ei, avgjørelse. *-gjord 2 besluttet, avsendt. -gnag, eit = avaat, eit. -greidd 2, -greiding utredning. -grunn, ein, *-grøde, eit, en grøde. *-gud, -hald, eit, -halden hindret. -hall adj fraheldende. -heidra utskjeldt. -henda vt, -hendes adv forkjert. -hogg, eit, -hoggen avhugget. -hol, eit, -hovda (a) vt avta hodet. *-ingar ft =avsetor.

*Avis og -a, ei, = blad, eit; dagblad, vikeblad.

Av kall, eit; gjeva avkall paa. -kast, eit, -kjenneleg meget forandret. -kjøme, eit, avkom. -klaga adj avskaffet, avsat efter klage. -klyvja (a) vt, -klæda vt, -koma, ei, produkt. *-krok, ein. -kvitta adj avbetalt.

Avl, ein, kraft, med -e; esse; smidje-. *-a (a) vt erhverve, avle, skaffe. Avlaat, eit, ophør; avlad; til -s tilovers.

 $\mathbf{A}\mathbf{v}$ laga adj bragt av lave. -landsvind = fraalandsvind. *-lang adj, -lata vt avstaa. -laup, eit, -laus ledig, løpsk.

Avle. ein, arbeidsutbytte.

Av|leggjar, ein, = setkvist. -leid, ei, urigtig retning. -leida vt utsætte, opsætte, avlede. -leides adv, -leiding, ei, avledning. -leites adv av syne. -leivor f levninger.

Avlesam driftig, forsynlig.

Av lessa vt avlæsse. -letta, ei, etslags kaker. -liden adj forleden; ogsaa død.

Avlig adj sterk, kraftig. *-ing, ei. Av lita og -litt adj med avvikende farve. -loa (a) vt dræpe. -loda (a) vi avhøste. -lysing, ei, mørkning; ophævelse. -bøle, eit, -dagast (a), -dagning, ei, *-lyst ophævet. -læta, ei, utidig klynk. -løysning, ei, -maaling, ei, skildring. -minne, eit, amindelse. -munds adv for sent. -mæling, ei, avmaaling. -not [o], eit, skade. -prent, eit, -prenting, ei, avtryk. -rand, ei, gjenstaaende utkant. -reidd 2, -reidsla, ei, tilredning, irettesættelse. -rekning, ei, -retta (a) vt henrette. -riss, eit, og -rit, eit. -rot, eit, avfald. -røme, eit, avkrok. -segja frasige sig. -setnad, ein, avsætning paa varer. -setor fl rendegarnsrester ved vævning. -sett avsat. -sides, -skapa fordreiet. -skapleg uformelig. -skil, eit, adskillelse, avsked (avskils time, -stund, -tale, osv.). -skipast (a) komme i ulave. skjerding, ei, avknappelse. -skoga adj blottet for skog. *-skrift, ei, kopi. -skræma, ei, -skræmd 2, -skræmeleg, -skurd, ein, avskaaret stykke.-skyggjing, ei.*-slag, eit. -snøyding, ei, -sop, eit, søppel. -sovna adj indsovnet, hensovet. -spegling, ei.

Av stad og avstad adv avsted (i talen ofte avkortet til stad).

Avistengd 2, -stengsla, ei. -stig. eit, avstikker. -stivla adj hindret. tilbakeholdt. -stygd 2 avskrækket; forarget. -styggja vt forarge. -styra vt tale til rette, forebygge strid. -sveip, ein, avkrok. -syn, - umsyn. -synes adv av syne. -syrgd 2 anset som tapt. -søla, ei - baksøla. -sølt liggende i skyggen. -tak, eit, avtagelse; fotografi. •takster, ein, avgift. •tal, eit, og •tala, ei, *-tala (a) vt, -tald 2 fraraadd. *-tale, ein, -teikning, ei, -telja vt fraraade. -tina adj avtødd. -torna adj avtørret. -trykk eit, -tok adj vild, ustyrlig.

Av undra (a) vt beundre; -undring. ei, beundring. -vand 2 avvænnet. -veg. ein, -vega (a) vi gaa av veien. -veges adv avsides. *-venda vt avverge. -verdes adv urimelig (om pris). -vik, eit, avvikelse. -øyda vt utrydde, -øyding, ei, ødelæggelse. -øygja vi ta sine sine fra, - sleppa augo av.

B.

B, ein (fl b'ar), b-ljod, ein. *Baade — og konj baade — og.

Baae pron begge to.

Baag hinderlig. -e, ein, hindring. -na (a) bli vanskelig.

*Baal, eit, -brend 2 brændt paa

Baar, ei, bærebør. *-a, ei, og (a)

Baare dal, ein, -still osv., baarut

*Baas, ein, -bunden adj, -rom, eit, 08v.

*Baat, ein, *-farm, ein, *-lag, -laus, -leid, ei, farvand for baat. -leiga, -løysa, ei, -reide, ein, *-rip, ei.

*Baats|hake, ein, ·lengd, ei, -lut, -mann, -ro vt bugsere. -ror, ein, roning.

Baat stod, ei, landingsplads. -syn.

*Bad, eit (især varmt; == laug, eit). *-a (a) vt bade; varme. -stova, ei, tørrehus.

*Bade gjest, ein, *-hus, *-kona, *-rom, eit, -stad, ein, osv.

Bagg a (a) vt plage, trykke. -e, ein, bylt, pakke; en klods.
*Baier, ein, *-sk adj, *-sl, eit.

*Bajas, ein. Bajonett, ein.

*Bak, eit, en bak, ryg; lasta folk paa -et, att aa -, se under att.

*Bak adv. Er meget brukt i sms.; – i baaten, — og framme.

*Baka (a) vt, -r, ein, en baker. Bakar dag, .hus, .omn, ein, osv.

*Bak binda vt, -egges adv bak fjeldkanten. *-bord, eit, venstre side paa fartøi; mots. styrbord.

Bakels, eit, bakkels (et slags

Bak fjordung, ein (av slagtet dyr). *-hun, ein, halvplanke.

*Bakk, ein, halvdæk forut paa fartøi; et bret.

*Bakk adv, slaa —. *-a (a) (siøuttryk).

*Bakke, ein, -brun, ei, øverste bakkekant. -lende, eit, -mun, ein, den fordel at staa høiere (end en anden) i bakken. *-sig, eit.

Bakkut, adj bakket.

*Bak laas, eit, vranglaas; det gjekk i — lar sig ikke laase op (ogsaa i overført betydning). -leides adv tilbake. -lenges adv baklængs. -lest adj (av lass). -lid, ei, dalside søm vender mot nord. -lides adv i baklien.-meis, ein, vidjekurv at bære paa ryggen. -ol, ei, halerem (i sæle). -rom, eit, bakværelse; bakrum i baat. -ryfte, eit, bakstykke (f. eks. i skjørt).

Baks, ein, løftestang. *-a (a) vt

flytte med baks.

Bak|sele, ein, -sett adj baklastet.
-sida, ei, -skut, ein (i baat), -slag, eit, tilbakeslag; slag bakfra. -sleng, ein, slæng ell. støt bakfra; baksmæk.
-stamn, ein.

Bakster, ein, bakning; ophetelse.
-bord, eit, -dag, -fjøl, ei, -fløyg, ein,
-gogn, ei, -hella, ei, -jarn, eit,
-kjøvle, eit, -knoda, ei, -kona, ei,
-mjøl osv.

Bak|stova, ei, *-stykke, eit, -søla, ei, skyggeside. -sølt *adj* vendt fra solen.

*Bak|tala (a) vt, -tale, ein, -tyggja vt bakvaske. -veges adv bakut, til-bake. -vend 4.

*Bakterie, ein.

*Bal, eit, stoi; besvær. *-a (a) vi stoie; stræve.

*Balan|se, ein, = jam vegt, ei. *-sera (a) vi, -serstong, ei.

Bald adj bold, djerv, tapper. Balderbraa, ei, kamille, kraveblomst.

Baldra (a) vi larme, skralde; skravle.

*Balje, ein, *vaske-.

*Balkong, ein, = høgsval, ei.

*Ball, ein, slaa —, snø-.

*Ball, eit = dansarlag. *-a (a) vi og vt sammenvikle, vikle ind.

*Ballast og barlast, ein. Ballett, ein, teaterdans.

Ballblom, ein, = bolleblom.
*Ballong, ein, en kort, vid glas

*Ballong, ein, en kort, vid glasflaske; *luft-.

Ball slaaing, ei, -slaatt, ein, og -spel, eit, -tre, eit.

*Balsam adj møisom, besværlig.
*Balsam, eit, *-samera (a) vt.
Balstyren og *-styrig adj vild,

ustyrlig. -styring, ein.
-Bambus, ein, -røyr, ei, *-stav,

ein.

*Bamse, ein, bjørn.

*Bana, ei, og bane, ein, jarn-, kile- (se jarnveg).

*Banan, ein, banan.

Band, eit, baand, jarn-, pynte-; leggja — paa seg, mots. slaa -i av seg. -a (a) vt baande; pryle. -stokk, ein. forbindingsstok i bygning; stok at binde i.

*Bane, ein, død; dødsaarsak; det vart hans —; -beig, ein, dødssvakhet.
-drykk, ein, -hogg, eit, -mann, ein.

Bane mann, -meister, ein (ved jernbanen).

*Bane saar, eit, -slag, eit, *-sott, ei, -styng, ein, -støyt, ein.

Banevaktar, ein, banevogter.
*Bank, ein, *spare-, *privat-.

*Bank, eit, pryl. *-a (a) vt banke.
Bank|bod, eit, *-bok, ei, *-direktion == -styre. *-direktør.

*Banke, ein, *sand-*Bank|forretning, ei, -kasserar, *-kontor.

*Banko brev, -setel, ein.

Bank stell, eit, bankvæsen. *-sty-re, eit, -tilvisning, ei, bankanvisning.

Bann, eit, hindring; forbud; interdikt, ban. -a (a) vt og vi forby; forbande, bande.

*Banner, eit, = fana, ei.
Bann|ing, ei, -lysa vt forbande,
lyse i ban. -lyst adj og -sett sat i ban.
-skap, ein, banden. -støytt = -sett.

*Bar, eit, fure-, *gran-. -a (a) vt barstrø.

[Barakke, se brakka, ei.

*Barbar, ein, *-i, eit, *-isk adj = villmannsleg.

*Barber, ein, *-a (a) vt = raka, skeggja.

Bard, eit og ein, kant, rand, bredd. Bardage, ein, strid, kamp, slagsmaal

Barde, ein, kant av en elv ell.

*Bark, ein, tremastring med rær paa de to forreste master.

*Barka (a) vt garve. barkelòg,

*Barke, ein, strupe. -kul, ein, og -kyla, ei, og -kyle, eit, adamseplet.

Barlast og *ballast, ein, -a
(a) vt.

*Bar lind, ei, -lòg, ein, maltvand.
*Barm, ein, forside, bryst. -a (a) vt

beklage; -a seg jamre. -eleg adj beklagelig.

*Barn, eit (fl born), -a adj frugt-sommelig.

Barn alder, ein, -bunden adj, *-dom, ein (-doms|elsk, ein, *-ven, ein), -døme, eit.

*Barne bok, ei, -bragd, ei, barneskik. *-får = barnfår. -ferd, ei, -gjenta, ei.

Barn eiga og -eign, ei, barnefødsel.

Barne lag, eit, barneskik, barneselskap. -leika, ei, *lærdom, *-maal, -minne, -plaga, ei, barnesygdom. -seding barneopdragelse. *-sko, -snygg, ein, barnenykker. *-stol, ein, -taus, ei, -tull, ein, vuggesang. -uppseding, ei, =- -seding. *-verk, eit.

Barn fâr, ein, -fostra, ei, -fostring, ei, -fødd 2, -god, -kona, ei, -laus, -løysa, ei, -lyd, ein, barneflok. -saarke, ein, utslæt hos barn. -seng, ei, barselseng (barnseng feber, ein, -kona, -kost, ein, -mat osv.). -sjuk, -sken adv uerfaren. -sleg barnlig, barnagtig.

Barns unge, ein, -øl, eit, barsel-

*Baro meter, eit (b. ft -metri).
*Barrikade, ein = gatestengje, eit.

Barsok 24de august.

*Bas, ein, førstemand; han vart -en; spela -en; *note-

*Bas a (a) vi drive sterkt paa; -a paa; -a utyver; -a i seg.

*Basar, ein.

*Baska (a) vi plaske, tumle, arbeide sterkt. basken strævsom. *basketak, eit. *Basm | a, ei (i vev), *-a (a) vt ind-

dele i basmer.

*Basme'tal, eit, *-traad, ein. Bass, ein; syngja—, spela paa -en. Basseng, eit, bassæng.

*Basse, ein; vill-, rase-.

*Bast, eit, *-a vt binde med bast. bastereip, eit.

*Basun, ein, etslags lur. -a (a) vi, -rayst, *-tone osv.

Bata (a) vi gavne, nytte, hjælpe; det -r ikkje stort.

*Bataljon, ein.

Bate, ein, gavn, fordel. -byte, eit, fordelagtig bytte. -laus, -leg, -von, ei. Batna (a) vi bedres.

*Batteri, eit.

Baug, ein, ring.

Bauk, ein, -a (a) vi rote, grave, stræve tungt. -ut oprotet.

Baula (a) vi brele (om koen).
Bauna, ei, benne. baunesupa, ei.
Baus stolt, stormodig. -a (a) vi
buse frem. -e, ein, stormand.

*Baut, ein. *-a (a) krydse.

Bautastein, ein.

*Be- (ubetonet forstavelse i nogen ord som er optat fra tysk).

Bèd, ein, dyne, underlag.

*Bed, eit (i haven), = seng; *blomster- = blomsterseng.

*Bed a (bed, bad, beden) vt og vi bede; indbyde; anmode; gjøre bøn; ganga og -a ell. -a seg tigge. -dag og *bededag, -lag, eit, omgangskreds.

*Befal, eit, de befalende (i hæren). *-a (te) vt, sml. beda, bjoda, paaleggja, segja til. *-ing, ei.

Beggje, se baae.

*Begynna (er, begynte) vt sml. byrja, taka aat ell. til, fara til.

Behalda (held, heldt, halden) vt beholde, sml. faa, hava, njota.

Beig, ein, svækkelse, mén. -ut svækelig.

Bein, eit, ben, knokkel (ikke gjerne om fot).

Bein adj like, ikke kroket; ikke vanskelig. -a (a) vi jevne, rette; hjælpe.

Bein brot, eit, benbrud, -broten

Beine, ein, og -a, ei, lettelse, haandsrækning.

Bein faren og **-farand**e *adj* som ikke gaar omveier, grei.

Bein flis, ei, bensplint. -gras, eit (en plante). -grind, ei, benbygning; benrad. -hard adj.

Beining, ei, hjælp, lettelse. beiningskorg, ei.

Bein ka (a) vt jevne, rette; det -kar seg jevner sig. -kløyvd 2 ikke vrien. -køyrd 2 = -faren.

Beinksam tjenstvillig, hjælpsom. Bein leid, ei (fara -leidi), -leides adv, -leik, ein, til -leiks mots. til kroks. -leist, ein, mots. parleist.

Bein sleg adj retlinjet. -stig, ein, snarvei. -styren adj likefrem; fremfusende. -svaren adj aapenhjertig. -t adv like frem. -vaksen adj, -ved, ein, kristtorn. -veg, ein, -veges adv.

Beinverk, ein, smerte i benene.
*Beis, ein, *-a (a) vt, *-ing, ei (paa træ).

Beisk adj besk, bitter. -a, ei, -leg adj, -leik, ein, -na (a) vi.

Beisl, eit, bissel. -a (a) vt lægge bissel paa (hest).

Beist, eit, et best; kreatur.

Beit, ei, kvistfór (*til kreatur*); en kant; knipe; verta i —.

Beita, ei, agn; græsning; morgon-.

Beit a (er, beitte) vt og vi hvæsse; krydse sig op; spænde fore; græsse; beise; hertil -a, ei, og *-e, eit; fjell-, tvi-.

*Beitel, ein (#beitlar), en meisel.
*Beite land græsgang. -mark, ei,
-rett, ein.

Beitskia, ei, sidestolpe ved døraapning.

Bekk, ein (fl bekkjer); bekkjeldrag, -far, eit, -fiske, eit, -sig, eit, -sytra, ei, osv.

Bêkra (a) bræke. -e, ein, en vær. Bêla (a) beile. -ar og -e, ein.

Bêle brev, -maal, eit, trolovelse. -mann, ein, -stemna, ei, -vand kræsen paa beilere.

*Belg, ein (fl belgjer) belg; buk.
-a (a); -a i seg. -flaa flaa skindet av som en hel sæk.

Belgia, -folk, -mann, -r (b. fl belgiarane), *-belgisk.

Belgvott, ein, helvante, = heilvott, lovevott og bladvott.

*Belja (a) brøle, skrike høit.
Bella (er, bellte) vi formaa, utholde.

Belling, ein, = fetling, ein, hud av dyrets lemmer.

*Belte, eit, -stad, -sylgja, ei. Bemla (a) vi plaske; drikke me-

*Bend a (er, bende) vt bøie, sætte band paa. -ast (-est, -est) kjæmpe. -e, eit, band, rep.

Bendel, ein (fl bendlar), baand paa kornbaand. -band bændelbaand.

Bendsel, eit, løs ombinding. Bengel, ein (fl benglar).

Benk, ein (f. benkjer); benkjargaava, ei.

Benkje fot, -rekkja, ei, -vigsla, ei, osv.

*Bensin, ein.

Bera, ei, = binna, ei, hunbjørn. Bera (ber, bar, boren) vt bære. Berar, ein, -løn, -pengar. Bere|puta, ei, -stol osv.

*Berg, eit, bjerg, klippe; smsf. berg.

*Berga (a) vt bjerge, beskytte, redde.

Berg adr, ei, aare i berg. -blom = .fru. -drop, eit, og -drope, ein = dropstein, drypsten.

Berge leg bjergelig. *-løn, ei. Bergemillom adv fra bjerg til bjerg.

Bergeraad, ei, og bergingsraad, ei.

*Berg fast, *-fletta, ei, vedbend. -fru, ei, stenbræk. *-gylta, ei = -sugga, ei. -kjent adj n bjergfuldt. -kong, ein, -kunna, ei, -kunnig adj, -lende, eit. -lendt adi.

-lende, eit. -lendt adj.
*Berg ning, ei, *-ningsløn, ei,
-sam adj forsynlig. -sugga, ei, læbefisk.

Berg|ul, ein, bjergugle. *-verk, eit. Berja (bèr, barde) slaa; — floke slaa hænderne varme.

Berja, ei, lag med kornbaand til tresking.

Berkast (a) bli bar for sne. **Berk** | ja (berkjer, berkte) vt avan harken ien 1 haard tar

ta barken. •jen 1 haard, tor.

Rerm. ein. berme. gier.

Berm, ein, berme, gjær.
-bernd (av barn); ein-, tvi-.
Bernstein, ein, = rav, eit.

Berr (n bert) bar, blottet. -a (a) vt blotte. -ast vi, -arma adj.

Berre adv bare, kun.

Berrijell, eit, -fiekk, ein, -fiekkut, -frost, -føtt 5, -hogg, eit, koma i — .-halsa adj, -hovda adj, -leg adj aapen; aapenhjertet. -maalug fritalende. -syn; koma i berrsyni bli let at se. -synleg og -synt let at se. -vegen adj veiet uten emballage (nettovegt).

*Berserk, ein, -gang, -rid, ei. Besa [é] (a) vi sladre, vaase.

Besna (a) bli bedre, komme sig igjen.

Best (se god) bedst. -a, ei, bedstemor.

Besta (er, beste) vt hefte sammen.
*Bestaa (staar, stod, staatt) bestaa iell.av; sml. dette vedlasset er eik og bjørk; vanden ligg i det at han ikkje kann lesa; heile brynja var ihopsett av smaa jarnringar.

Beste, ein, og beste får, -foreldre fl, -môr.

Bestikk, eit, -lugar, ein.

*Besøk, eit, -ja (jer, -te) = g jesta, vitja; sml. innstig.

*Betal a (a) og (te), *-ing, ei, sml.

greida ut, leggja ut; leggja bøter, skatt, aarspengar osv.

Beter [e] adv bedre. -leik, ein.

*Betong, ein, = støypestein. Betr a [e] (a) vt forbedre. -ast (a) komme sig. -e se god.

*Beundra (a) vt, *-ing, ei, = avundra (a) og avundring, ei.

*Bevilg a (a), *-ning, ei, sml. løyva, løyving.

*Bevis, eit, *-a (te), sml. prov, prova.

Bia, ei, en bi (insekt), smsf. bie. *Bia (a) bie, vente; mat aa

paa, længe mættende.

*Bibel, ein (fl biblar), *-bok, *-lærd, *-ord, -soga, -sprengd 2 osv. *Bibliotek, eit, *-ar, ein, = bokstyrar.

Bid a (bid, beid, biden), findes, være til. -ig eksisterende; kvar bidige dag.

Bidlund [1], ei, taalmodighet. -sam.

Bidne, eit, kar, kop.

Bie hus, -styng, ein, -sverm, ein. Biff, ein, stek, bif. -steik, ei. **Bìk**, eit, bek (f. eks. bekfakkel).

-a (a) vt.

Bikar [1], ein, et bæger.

Bikk, ein; koma paa -en tape balansen. *-a (a) vi velte.

*Bikkja, ei, tispe; hund.

Bikkje bit, eit, -biten adj, -fot, -skinn, eit, -vêr, eit.

*Bikse, ein, stor kar, kakse. *Bil [i], ein -= automobil. -a (a)

vi kjøre med bil. Bil, eit, stund; eit langt -; ved

dette et ifjor.

Bila [i] (a) vi feile; kva -r deg? *Bila, ei, bredøks. *bileskaft, eit. Bild, ein, jern til aarelatning.

*Biljard, ein, *-kula, *-sal, ein. **Billeg** billig, rimelig, moderat. Billett, ein, -sal, eit, billetsalg,

*.ør, ein.

*Billion, ein.

Bilset e [i], eit, billede. .bok, -hoggar, -kunst, ein, -sal, ein, osv.

Bina (a) stirre, sml. bisna. *Binda (bind, batt, bunden; imp bitt) binde; strikke

*Bindsel, eit, forbinding.

*Bing, ein, kasse hvori husvæggen danner baksiden. *-e, ein, gjødsel-

*Biolog, ein, *-i, ein.

Bisk, ein, mundfuld, frokost. -a(a) spise frokost; spise raskt.

*Biskop, ein, == bisp. Biska (a) sladre. -lefut, ein.

Bismar, ein, -krok, -pund.

Bisn, ei, vidunder. -na (a) vi glo, undres. -nefus adj nysgjerrig. neleg forbausende.

*Bisp og *biskop.

Bispe dome, eit, -leg, adj, *-messa, ei, *-stol osv.

[Bissast med, taale i sin nærhet.

Bit [1], eit, gnaven; utøi. Bit [i], ein, mundfuld.

*Bit a (bit, beit, biten).

Bita (i) (a) vt opstykke.

Bit ande bitende. -ar, ein, -bikkja, ei, -hol, eit, ufredelig hus.

*Bite [i), ein, bete, stykke; bjelke. Bit hard [i], -jarn, -korn, eit, odd paa naver. -sam bisk. -smid, eit, skarp trætte. *-ter (fl bitre) = beisk, ram. -ut befængt med utøi. vell meget mottagelig for utøi.

Biv [1] eit, bæven, skjælven. -a (a) vi bæve. •er, ein, skjælven; gelé.

Bivn, ei; saa- bølgende dunst ell. luft.

Bivra (a) vi bævre, skjælve.

Biaa (dde) vi passe, sømme sig. -laus upassende. -leg.

Bjeld er, eit, -ra (a) tale høit og hvinende.

*Bjelke, ein, -før adj tjenlig til bjelke. *-lag, eit.

Bjodia (byd, baud, boden) vt byde, indbyde. -ande adj; det er ikkje -ande til ell. til-ande værd at

Bjor, ein, = bøver, ein, bæver. Bjor e, ein, trekantet stykke, strimmel. -lad, eit, gavl i tømmervæg.

Bjug adj noget krum. -a (a) vibøie sig. -føtt adj hjulbent. -na (a) krummes. -ta (a) vi svigte, -ta i knei.

Bjølla, ei, bjelde

Bjølle blom, ein, blaaklokke. -geit, ei, -klave, ein, -ku, ei, -laat, ein, *08v*.

Bjørg, ei, bjergning, forsyning; hjælp; finger-.

Bjørk, ei, bjerk; bjørke bord. -brum, eit, -kula, ei, -lauv osv.

*Bjørn, ein.

Bjørn og *bjørne bær, eit, *-far, eit, bjørnespor. -feld, ein, -fet, eit, -Bingsa og *binna, ei, hunbjørn. -far. *-hi, eit, -jag, eit, -kamb, ein (etslags bregne), -labb, ein, -skjegg, eit (en vekst), osv., *bjørnunge, ein.

Blaa (brukt i sms. i samme betydning som naud, nid og mein), -banna vi.

*Blaa (n blaatt), -a (a); det -ar i fjellet. -brede, ein, *-bær, eit (ei), -e, ein, blaalig farve; blaanende sted. -hatt, ein, skabiose. *-klokka, ei, klokkeblomst. -lyse, eit, lygtemand. -mann, ein, neger; blaaklædd mand. -mengd 2, -myri havet. *-na (a), -raud fiolet. -ryskje, eit, etslags fint græs.

Blaasa, ei, blære.

*Blaas|a (blæs, bles, blaasen),
-all (n alt).

Blaaskjel, ei, -spon, ein, brissel. -stein kobbervitriol.

Blaaster, ein, blæst, vind. -hol, eit, aanderør. -sam.

*Blaasur halvsur (om melk).

*-veis, ein, -øygd 2.

*Blad, eit, blad; avis. *-a (a) vi blade i bok. -bud, ei, kiosk. -fyk, ein, reporter. -kjellar, ein, føljetong. -laus, *-lus, -mann, -stubb, ein, bladnotis. -styrar, ein, -vott, ein = belgvott, osv.

Blak, eit, -a (a) vi flagre, vifte.

Blakk (n blakt) adj blekfarvet.
-a, ei, og *-en, ein (om hester). blakna (a) falme.

*Blakra (a) vi bæve, ryste (like-som løv).

Bland, eit, blanding; ibland; til blands i blandet orden. -a, ei, blandet drik. *-a (a) vt blande. *-korn.

*Blank adj, -ett, ein, = utfyllingssetel.

*Blasert adj = livstrøytt, likesæl, matleid.

*Blasfemi, ein = guds-hæding. -sk adj.

Bland adj frygtsom; undselig. -skap, ein.

Blaug = blaud.

Blaut, ein, modløshet. -a (a) bli

bange.

Blaut adj bløt. -dyr, eit, -egg, eit, egg uten fast skal. -eggja adj bløt i eggen. -fengd 2 adj bløtagtig. -fisk (= lutfisk) ogsaa bletagtig person. -for, eit, -grjot, eit, klæbersten. -hjarta adj, -ing, ein, kjælen, frygtsom person. -leik, ein, -lendt adj, -na (a) = blotna. -voren adj.

Bledja (bled, bladde) vt vælge ut: — seg ut = utmerke sig.

Bledra (a) fjase.

Blega (a) = blaka.

Bleik, ei; leggja paa —; adj blek. -dæmd 2, -hært (-hærd) adj.

Bleikja (bleikjer, bleikte) vt bleke bleikjevoll.

Bleik na (a) blegne. -sott, ei, -voren.

Blekk, eit (skrive-, jarn-), -flaska, -hus, -lykt, -smed, osv.

Blekk, ein, ventil, luftstrøm. -a (blekk, blakk, blokke) vi blæse sagte.

Blekkja (blekkjer, blekte) vt og vi viste, flagre; forhindre; blinke, merke trær.

*Blemma, ei, vable.

Blending, ei, blandet masse.

Bleng, ein, = saup, eit. -ja (blengjer, blengde) vt yste.

Blenk, ein, glimt; blink, avbarket

plet til merke paa træ. **Blenkja** (blenkjer, blenkte) vt
og vi gjøre blank, være blank.

Bles, eit, og blesa, ei, blis i panden; bart stykke.

Blessa (a) vi utstua, holde sig. [Bli (blir, blei) v, se verta.

*Blid adj, -ka (a) gjøre blid. -kast (a), -laaten adj, -læte, eit, -mæle, eit, venlig samtale. -na (a), -skap, ein, -sleg, -spent adj blid av utseende. -voren, -vær adj blid av natur.

Blik, eit, svak lysning, lys plet.

-a (a) vi vise sig blek, og vt merke;
-a timber.

Blika, ei (ogsaa bleikja, ei) (en fisk).

Blikra (a) glimte, blinke.

Blikstill og blikende still.

Blikt, eit, pludselig, næsten umerkelig glimt ell. bevægelse; et skyggeagtig tyndt menneske. -a (a) glimte svakt.

*Blind adj, -a, ei, blindhet; ganga i blinda. *-a (a) vt blinde. -bukk, *-fødd 2, *-ing, ein, -kast, eit, -kjuka, ei, blindelek. -klegg, -skap, ein.

*Blink, ein, en blink; et blink med øinene; øieblik; blink (paa skyteskive). *-a (a) blinke; ogsaa: blinke trær. *-fyr, ein.

Blinks, ein, skjeløiet person. -a (a) skjele.

[Blis, se blesa, ei.

*Blistra (a) plystre.

Bliva (bliv, bleiv, bliven) vi bløytte) vt bløte; drukne.

Bljug adj bly. -na (a), -skap, -voren.

*Blod, eit, -a (a); -a seg ut.
-ball, -band, *-blemma, -drope, -ga
(a) vt snare tilblods. *-ig, -raud,
-risen blodstripet. -rot, ei. tormentille (urt).

Blods drope, ein, = bloddrope.
-frende, ein, *-hest.

Blod sinne, eit, vildt raseri.
-sprengd 2, -tev, ein, -ug = *-ig. -ut
blodplettet. -vatn, eit, -vekkja (vekkjer, vekte) vi saare tilblods.

Bloka [o], ei, flik, lap.

Blokk, ei, heiseblok, huggeblok, papirblok. -a (a) vt heise. *-a nt.

Blokka, ei, løvblad. *blokkebær, = skintryta, ei.

Blom, ein, blomst (plante); blomsterkrone. •e, ein, blomsterkrone, blomstring. *-ster, ein (fl blomstrar), blomstring, blomst.

Blomster|blad,-dusk,*-krans

08V.

*Blomstra = bloma. *blomstring, ei.

*Blot, eit, *-a (a) ofre (til æserne).

Blot, eit, bløtning; leggja i —.

-a (a) vt bløte. -e, ein, bløt jord, dynd.

-na (a) bli bløtere.

*Blund og -er, ein, slummer.

*-a og -ra (a), blunde.

*Blunka (a) vi blinke med øinene.

*Bly, eit, *-ant, ein.

Blyg'd, ei, undselighet. -ja (blygjer, blygde) vt gjøre undselig. -jen 1 -sam, *-sel, ei, og -sl, ei, blusel. -sla, ei, blyghet. -sleg.

Bly kvite, ein, blyhvitt. *-malm,

ein, blyerts.

Blyr, ein, lindring. -ast, -en, lunken.

Blæja, ei, laken, duk; alter; blæjegarn, -vev, osv.

[Blæma, se blemma, ei.

*Blæra, ei, blære, vable.

-bleest adjektivendelse; full- (om vind); lett- som har let for at aande; tung-.

*Blød:a (er, blødde), -ing, ei, blødning.

Blom; a (de) blomstre. -ing, ei. Bløyg, ein, kile. -ja (bløygjer, bløygde) vt sprænge med kiler.

Bløytia, ei, bløtning. -a (er,

bløytte) vt bløte; -a augo == graata.

Bløyte kjer, eit, et bløtekar. -sam, -vêr, eit.

Bloyting, ei, blotning. -ing, ein, kryster.

Bo, eit, behov; hava bo behove (med infinitiv ell. at efter sig).

Bod [o], eit, tilbud, budskap, paabud. -a (a) bebude. -ast (a) varsle; det -ast for feigdi, for uvêr osv.

Bode [6], ein, base, skjær, et.

Bod berar, ein, -en adj tilbudt; indbudt. -før adj, -ord (del ti -ord), -sending, -skap, ein, -slott, ein, snyltegjest. -stikka, ei.

*Bog [6], ein (paa dyr), -bein,

-blad osv.

Bòg, eit, bue, bøining. -e, ein, bue.

Boge|skot, eit, -n 1 krum. Boge|skot, eit, -streng, ein, -tak. Bogna (a) bugne, boies; bli føielig. Bogspryt, eit.

Boikotta (a) vt.

*Bok, ei (fl bøker).

Bók, ei, bøketræ; smsf. bóke. **Bòka**, ei, fettlag, spæk; bjørnbjørnefett.

*Bok|adel, *-avl, -bræde, eit =
-perm. *-form, ei, *-føra (de) protokollere. *-handel, ein, -heim, ein.
Bokk|e, ein, kakse. -øl, eit.

Bok leg literær. *-lista, ei, katalog. *-lærd.* -lærdom. -mann. *-maal.

Bók na (a) bli halvtør. -ning, ei. Bok prentar, ein, -reidar forlægger.

*Boks, ein, blekk-, *ansjos-.

*Boks a (a) vi bokse. -ar, *-ing, ei.
*Bok sal, ein, bibliotek. -sal, eit, boksalg. *-samling, ei, *-stav, ein, -staveleg, -stad adj sikker i at citere. -synt adj, -trykkjar, ein.
-verk, eit. -vis adj bokkyndig.

*Bol [6], eit, rede, leie; bosted; sæter-.

Bola [6], ei, boble; barnekopper (sygdom).

Bolde, ein, byld, svull. -verk, ein.

Bolen hovnet.

Bole|setel, ein, vakcinationsattest. -sott, ei, -sykja.

Bole sylgja, ei, sølje med ophøiede buler. -tang, ein, blæretang.

*Bolk, ein, skillevæg, avdeling, avsnit, periode; bule. -a (a) avdele. -ut ujevn.

17

*Bolle, ein; *øl-, sylv-.

Bolleblom, ein (en blomst).

Bolstad, ein, bosted (i gaardsnavn avkortet til bost: Myklebost).

*Bolster, eit (b ft bolstri).

*Bolt, ein, nagle. •a (a) prale.

*Bolverk, eit, forbygning.

*Bom, ein (bommen, fl bommen), bom, slaa; feilskud. *-ma (a).

*Bom olje, ein, -ull, ei, bomuld; bomullsgarn.

*Bonde, ein (fl bønder), *-barn, -gjenta, *-gut, *-maal, eit, *-sed, osv. *Bondsk (n bondsk), -a (a), -en,

*Bor, ein, et bor. *-a (a) bore.

Boras, eit, boraks.

*Bord, eit, *-bon, *-ende, ein, osv. (bords-ende langbordets ende).

*Borda, ei, borde, kant. *borda (a) vt dække bord; borde (skib).

Bord bunad, -disk, ein, -hald bordskik. *-klæda vt, *-klædning, ei, -lesnad bordbøn. -setning, ei, -svein opvarter. •sy vt = -k læda. •syning, ei, -ty, eit, osv.
*Borg, ei, borg, slot. I bynavn

som Ham-, Peters-, osv.

*Borg, eit, borgen, kaution; ganga i — for; taka paa —. *-a (a) borge for; borge; ikkje borga rindarne gaa til fjelds.

Borgar, ein, -leg, -meister, -skap;

-et i byen; aa faa -

Borg led, eit, -meister.

Borgon, ei, kredit.

Borgstova, ei, tjenerstue. Bork, ein, bark (paa træ). -a, ei,

Borke|blakk gulbrun. -brød,

-laup, -lut, ei, -løyping; borkut gulblak.

*Borre, ein, borre (urt).

*Borsyra [ó], ei.

Bos [o], eit, straa, rusk. -a, ei, straaleie. -a (a) vt, -ut adj.

Bossa, ei, pute; klyvsålbossor fl. Boste, ein, børste. -gras.

*Bot, ei (fl bøter).

*Bota nikar, ein, -nikk, ein, *-nisk.

Bote leg, -raad, ei, -von, ei. Bot ferdig, -laus uoprettelig. -løysa, ei.

Botn, ein, -a (a) vt og vi, -ing, ein, 4de mave hos drøvtyggere.

Bot sam sund, lægende. •ut lappet; plettet.

2 - Skard: Nynorsk ordbok.

Bott, ein, dynge. -a seg sammenhope sig.

 $\mathbf{Bov}|\mathbf{a}$ (a) = $\mathbf{ruva}$. -en 1 stor, bred.

*Bra adj (ubøielig) god, tjenlig. Braa, ei (f brær), øienbaar.

Braa, eit, egenskap.

Braa (dde) vt og vi lyne, glimte; drage (sverd); ligne, se ut til; haste; det braar ikkje um.

*Braa (n braatt) hastig. -daude,

-djup, eit og adj.

Braad benk, ein (for fartøi), -en 1 smeltet. -na = braana. -smør, eit.

Braadske se braaske.

Braa e, ein, hastighet. -eld, ein, -en smeltet. -fager adj, -feig adj, -fenge, eit, nødhjælp. -før skyndsom. -gjord 2 = snargjord. *-hast, -hite, ein, -huga adj utaalmodig.

*Braak, eit, brytning; stei. *-a

(a) vi, -sam adj

*Braa kulde, ein, -leik hastighet. -lyndt hastig tilsinds. -na (a) vi smelte. -nøyte, eit, -skap, -ske, ein, hast, fremfusenhet. *-snu = -venda. -taka gripe pludselig. -tt adv, *-varme, ein, *-venda vt.

Bradd, ei, rand, kant, bredd. -a (a) være urolig, lysten. -full.

Brag, ein, tilstand, forfatning; i sin beste -e.

Brag, eit, nordlys. -a (a) flamme, blusse, blinke.

Bragd, ei, eit, manér, færd, bedrift, utseende. -a (a) glimte.

Bragla (a) prunke; — seg til. *Brak, eit, *-a (a) vi brake, larme. Brak all, ein (=trollhegg), trollheg. -e, ein, enebærtræ.

*Brakka, ei, barakke.

Brakkvatn, eit.

Bramsegl, eit.

*Brand, ein, *-alarm, ein, *-folk, *-fri, *-gul, *-kassa, -mannskap, eit, -segl, *-skade, -spann, eit, -ut stri-pet. *-vakt, ei.

Brank, eit, -a (a) vt brække, beskadige. -ut sliten.

*Bras, ein, bras paa seil.

Bras, eit, spraken. *-a (a) brase (seil); blusse; sprake, steke; sammenlodde jern.

*Brask, eit; brask, ein, voldsom person. -a (a) vi stoie, fare voldsomt frem.

Bratl, eit, -a (a) kludre. -ing.

*Bratna (a) bli brattere.

Bratt (n bratt) steil. -a, ei. og (a), være brat. -lendt, -rausta adj. [Braud, eit, se brød, eit.

Braut, ei, vei, bakke. -nt bakket. Breda (a) vi lyse som sne. brede, rær paa begge master. ein, snemasse, bræ. -vatn.

Bregda (a) vi skifte om, ligne; -le, eit, hindring. væve brogd.

Breid adj, -a, ei, -a (breidde) vt eit, fjælevæg. utbrede.

Breidd, ei, bredde. -egrad, ein, |-ja seg bryste sig. -jen 1 prægtig. •full, i — med.

Breide mjøl (ved bakning), -voll, ein.

Breid føtt adj, -lagd bredvoksen. -sla, ei, utspredning, -slede, ein. Brek [e], ei, eit, plage, skade. brek.

eit, overhængen. -a (a) trygle idelig. Brekk a, ei, bakke. -ut bakket.

Brend, ei, mark med tynd skog. brend 2.

vride, bryte paa. -ja, ei.

Brenna (brenn, brann, brunnen, fl brunne) vi brænde.

Brenn a (er. brende) vt sætte i brand. -a, ei, avbrændt stykke mark.

Brenne fang, eit, -stein, svovel. Brenn eta og etla, ei, brænde-

nesle. Brenne torv, eit, -vin, eit.

Brenn flekk, ein, avsvidd jordstykke. -glas, eit, -hast, ei, -heit adj, -kald adj, -snøgg adj.

Brensla, ei, forbrænding, halsbrynde.

Bresel, eit, brissel == blaaspon.

-farge, -kopp, osv. **Brest,** ein (fl. brester), brist, revne,

mangel. Bresta (brest, brast, brosten) vi

Brest|a (er, breste) vt la (melk) briste. -a, ei, sammenløpen melk. -en adj skjør. -fella, ei, skade, forfald. -laus. -ut.

Brett, eit, brød-, ski-; - i bok. Brett|a, ei, -e, eit; ski-.

*Bretta (er, brette) vt bøie op, lægge bret. -en (fl bretne), stolt, stiv. -ing, ei, -ing, ein, sprade.

*Brev, eit, brev, dokument. -a (a) vt indføre i brev; dokumentere; -a burt bortskjøte. -gjera opsætte skriftlig. -gjerd, ei, og -gjering, ei, skriftlig avfattelse. -sett adj, -skiftast, *-synt adj.

*Brigade, ein.

Brigd, ei, forandring. -a (a) og (er. brigde) vt forandre. -e, eit, -eleg omskiftelig.

Brigg, ein, tomastet fartbi med

Brigs el, ei, daddel. -la (a) vt dadle.

Brik, ei (fl brikar) skranke. -e.

Brik ja (brikjer, brikte) glimre. *Brikka, ei, en brikke.

Brik na adj (ubøielig herlig. -na, ei, herlighet.

*Briljant adj = glimande, drusteleg, ypparleg.

Brillor fl, *brille hus, cit, -laus, Brim, eit, bundfald. -ost

ost

Brim [i], eit, brændinger; brot Breng ja (brengjer, brengde) og —. -a (a) brytes (om sjø). -hest, -rok, eit.

Brims, ein, bremse (insekt); klemme.

Bring, ein, bringbær.

*Bring a, ei, bryst, barm. -e, ein, elgokse.

Bringe breid, -hola, ei, -koll brystknuten (paa dyr). -sykja, ei, -sylv, eit, sølvbrystsmykker. -verk, ein.

Bringsel, eit, fortræd; forhindring

*Bris, ein, frisk vind.

Bris a (a) vi lyse, blusse. -e, ein, lue, blus -eld, ein, -en prægtig. -ing. ein, baal, blus.

*Brisk, ein, enertræ. *-a seg (a) hovere.

*Briske|bast, *-bær, osv.

*Brisling, ein (fisk).

Brjosk og brosk, ein, brusk. -ast (a), -ut, -veksa.

Brjost og bryst, eit, -brune, ein, = lungebrand. -duk, -svull, -veik. -verk, ein, osv.

Brjot a og bryta (bryt, braut, broten), -ar, ein; stein-.

*Brodd, ein, brod, pig, kornspirer, stivt haar. -a (a) vt forsyne med brodder. -laus. -ut.

*Broder, ein (# brøder), se bror. broderleg.

Brogd, ei, rute i toi. -a (a), -ut rutet.

Brogga (a) humre (om hest).

*Brok, eit, brok (sygdom), -band, eit.

*Brok [6], ei (fl brøker) benklær. | brun. *-a, ei, brun hoppe. -laus. -lumma osv.

Brok nast (a) bli broket. -ut. Brolta (a) braute, skryte.

*Brom, eit, jernskrap; og et grundstof. *-kalium.

Bron kitt, ein (sygdom), *-se, ein,

*-sera (a) og (te) vt.

*Bror, ein (b broren, fl brør, b # brørne), -dotter, -gild adj (om datter som arver likt med broren), *-kona, -laus, *-skap, ein, *-stykke, eit, osv.

Brosa $[\delta]$, ei, vindstøt. *Brosja, ei, stor brystnaal. *

Brosk = brjosk.

*Brosma, ei (fisk).

*Brot, eit, brud; bein-, log-, hovud-, osv.

Brota (a) vt velte sammen. -e. ein. braate.

Brote brenning, -hogster. -land, 08v.

Brot føre, eit, haardt føre. -hest voldsom, klodset arbeider. -lykel dirk. -na (a) briste. -sam, -sjø, -vêr, eit, skadeveir.

Bru, ei, bro; leggja, byggja -. -boge, ein.

*Brud, ei := brur, ei.

*Brude, *brur og brure baat, *-belte, -bite, ein, -bunad, -bør, ein, -bøyste, eit, *-ferd, ei, *-folk, -fylgje, eit, -gjenta, -graut, ein, -kona, -kruna, -lad, eit, -par, eit, -reld, ei, -rett, *-slaatt, *-slør, eit, -svein.

*Brud|gom, ein, -laup, eit.

Brudlaups bord, -dag, -folk, -gjest, -kost, ein, -lag. Brud lid, eit, brudefølge. -vigja

vt, -vigsla, ei.

Brugd og brugda, ei (opstaaende kant paa slæde).

*Brugda, ei, en bundt lin.

*Brugda, ei (fisk).

Brugdestol rygstol.

*Bruk, eit, *-a (a ell. te) bruke.

-ar, ein, -før, adj, -leg sedvanlig.

Bruks eigar, *-hest, *-maate, -reidskap, ein, -rett, ein.

Brukta (a) vt vrikke, bryte, slite. Brulta (a) vi dundre, buldre. -en, buldrende.

Brum, eit, løvknopper. -a (a) vi skyte knop.

Brun, ei, kant; augne-, dags-, fjell-, osv.; gjera bruner rynke brynene.

*Brun adj brun. *-a (a) gjøre ruge ut.

-blakk. *-en den brune hesten.

Brund, ein, brunst. -a (a).

Brune, ein, brænden, brand; feber. Brunk a (a) se brun ut. -ast (a) bli brun. -e, ein, brun plet.

Brunn, ein, brønd; varm drik til kjørne. -hus, -vatn og brunnsvatn.

Brur == brud, ei. Brur se brude-. *Brus, ein, en brusende drik. *-a (te).

Brus a (a) brede sig ut; buske sig. -e, ein, noget som busker sig; enertræ (bukken Bruse). -eleg og -en busket. Brusk, ein, kvast, bundt. -ast
(a) vokse i klynger.

Brutla (a) vi slæpe, stræve.

*Brutto (mots. netto), -inntekt, *-pris, ein.

Brutull, ein, voldsom, klodset person.

*Bry, eit, umak. *bry (dde) vt uleilige; bry seg um.

Brya, ei, et kar uthulet av ett træ. Brygda (er, brygde) vi binde «brugdor».

Brygg, eit, brygning; ølet i én brygning.

Bryggja, ei, landgangsbro, brygge.

Bryggja (a) vt brygge.

Bryggjar, ein, -hus.

Bryggje kjer, eit, saa, ein, bryggekop.

Bryggjing og *brygning, ei, brygning

Brykja (a) og (te) vi bryte sig frem; arbeide voldsomt og ubehersket.

Bryllaup - brudlaup. *Bryna (te) sætte kant paa; staa op (om solen); bryne.

*Bryne, eit, -berg, -grjot, *-holk, -kopp, -stokk.

Bryning, ei, kant; hvæsning.

*Brynja, ei.

*Brynje klædd, *-ring, ein, osv. Brynna (er, brynnte) vt gi (kreaturene) vand.

Brynsel, ei, og brynsla, ei, slipning. *-brynt adj, ljosbrynt, myrkbrynt, osv.

Brysam adj brysom, besværlig. *Bryst, eit == brjost, eit.

Bryta = brjota.

Bryt ja (a) vt hugge i smaa stykker; arbeide dygtig ell. med voldsomhet. -jen 1 tunghændt.

Bræda (er, brædde) vt smelte,

Bræde, eit, bret, skive, perm;

Bræka (a) bræke (om faar og

Brækja (brækjer, brækte) straale, prunke. -en 1 pralende.

Breel, eit, fjas. -a (a) haste, fjase. en adj, -ut urolig, brysom.

Breesa (te) steke (om fete retter). *Brød, eit, -bakster, ein, *-emne, -jarn, *-korn, -laus, -leiv, ein, -mole,

-mose islandsk mos. Brødrung, ein, brorbarn; sml.

systkinbarn. Brød setning, ei, og -støda, ei, flatbrødstabel. -tenar medtjener.

Brøgla (a) vi glimte; pusle med

noget som ikke vil lykkes. *Brøk, ein, -rekning, ei, *-tal, eit. Brøl, eit, pral. -a (te) prale. [Brøsk og brøst, se brjosk og regnet). brjost.

Brøysk adj skjør, sprød. -leik, ein, •na (a).

Brøytia (er, brøytte) *vt* bryte, gjøre vei, forandre. -e, eit, -ing, ei.

Bu, eit, bosted, hjem, bo; kreaturbesætning; Sandbu, setja -, skifta -.

Bu (dde) vi og vt bo, tilrede; — seg til gjøre sig færdig.

-bu, ein (og -bue, ein); dal-, ein-, fjell-.

Bua (a) stimle sammen.

Buande boende, beboelig. -ar, ein, beboer == -b u, ein.

Bud, ei, bod, hytte, butik; stas-

Budda, ei, stabel (av flate ting: bøker, kort, breve, osv.).

Bu deigja, ei, budeie.

Budgett, eit, *-era (a) ell. (te). *Bu|draatt, ein, -drivar, -e, ein

(se -bu, ein), -eld, -en færdig.

*Bufar dag, ein, -graut, -klyv, •-lefsa, osv.

Bu fast bofast. -fe, eit, -ferd, -finn, ein, en bosittende finn. -for. ei, hjemflytning fra sæteren -føra (de).

Bug, ein, krumning. -a (a) vt krumme. -en (= bogen) litt krum.

*Bugt, ei, bugt, boining; liggja i —; faa — med; hava -i og baae endarne. *-a (a); -a seg. -ut adj.

Bu haga (a) vi yste m. m. -hage, *-hund. ein, græsgang.

[Buj, eit, se bu, kvæg.

*Buk, ein, -fyll, eit, og -fylla, ei, *-gjord, ei.

Bu kierald. eit. *-kier adi (om

ko som gjerne følger flokken).
*Bukk, ein, en bukk, et bukk, smsf. bukke. *-a (a) bukke.

Buk-ol, ei (i sæle), sml. bakol. *Buksa, ei, brok, ei.

Buktalar, ein.

Bukveite, ein, bokhvete.

Bul (ù), ein, krop, stamme. -a adj, godt -a før, velskapt.

Bula (a) vi arbeide haardt. -arbeid, eit.

Bu lag, eit, fællesskap. -laatt, ein, hyrdesang.

*Bulder, eit, *-ra (a), *-ring, ei. Buldogg, ein.

*Buljong, ein, kjøtsuppe.

Bulla, ei, og (a) vi boble. bann-. Bulung, ein, krop; klædningsstykke for overkroppen (ærmerne fra-

Bu mann, -mark, eit, -mark, ei, -mat.

Bumba, ei, bombe; skrin. Bu.merke, eit, bomerke

mark, eit. -mild kjær.

Buna (u) (a) vi arbeide haardt. Buna (ù), ei, benpipe; bein og bunor.

*Bunad. ein, husholdning, forraad til huset; klædning; utrustning; setja seg i - sætte bo; *hus-; her-; til-, osv.

Bundel, ein (fl bundlar), bundt, knippe; soge-.

*Bunding, ein, strikketøi.

*Bundings|garn, *-stikka, osv. [Bung, ein, se bunk, ein.

*Bunk, ein, bule i plate. *-a (a) dunke; -a seg fram.

Bunk, ein, og -a, ei, melkekolle.

*Bunke, ein, dynge, haug. -brend 2, -smak.

Bunt, ein (visse græsarter).

Buntmakar, ein, -verkstad. Bu nøyte, eit, besætning av kjør.

*Bur, eit, bur, bod. *fuglebur, *stabbur.

Bur, ein, foster. buraku, ei, dræg-

Bur, ein, brøl. -a (a).

Burakke, ein - hund. -raak, ei. Burd, ein; fram., med., mot., ned-.

Burkne, ein, bregne.

Burt bort, hen, avsted. Brukes i en mængde sammensatte adjektiver i participform: -blaasen, -lova, -slengd, 08V.

Burtan adv der henne fra. -for. -til, -um.

Burtare adj fjernere; burtast. Burte adv borte. -vera, ei, fravær, uteblivelse.

Burt ferd, ei. -gang, bortgang, død. -kastande (ikkje - værd at holde paa). -lengst fjernest. -sida, ei.

Bus a (a) ødsle med; -a fram. -e, ein, bussemand.

Bu sete, ein, indsitter. -setja seg sætte bo. -setning, ei, -sitjande.

Busk, ein, dusk, frotop. *-a, ei, litet løvtræ.

*Buskap, ein, -skapa (a) faa sit hus i orden. -slag, eit, race. -slit, eit, forarmelse, fallit. -sliten adj.

*Buss, ein, litet stykke; tobak. Buss, eit, en sølepyt.

Busserull, ein.

*Bust, ei, børste, stivt haar; *grise -. Bu|stad, ein, -stein (til lægedom).

Buste leiv, ei, bektraad med bust paa. -lyng, eit, -reip, eit.

Bustyvel, ein (fl bustyvlar), pindsvin.

Busumar, ein, god sommer for kiørne. -svein gjæter.

But| $\mathbf{a}$ ($\dot{\mathbf{u}}$), ei, δ ks. • $\mathbf{a}$ ($\mathbf{a}$) vt hug-

Butel, ein (fl butlar), flaske.

*Butt, ein, avhugget stykke træ; trækar; *smør ..

Buve, ein, bussemand.

 $\mathbf{B}\mathbf{y} = \mathbf{b}\mathbf{j}\mathbf{o}\mathbf{d}\mathbf{a}$.

*By, ein, by, kjøpstad; smsf. by. Bya, ei, byge. byevêr, eit.

*By barn, blom bygodter. -ferd, ei, •gaava = byblom.

*Bygd, ei; koma paa -i komme paa fattigkassen. -aleg vel bebygget.

*Bygde folk, *-lag, *-maal, -millom, *-sed, -segn, *-skam, *-vis, ei.

*Bygding, ein, inn-, sam-, osv. Byg|e, eit, og -el, ein (ft -lar), og -la, ei, bøile, bue; stigbygla.

Bygen trodsig.

-bygg, ein (ft byggjer); dal-, fjell-, Sel- osv.

Bygg, eit, -aks, -aaker, -brød, -halm, osv.

Byggja (byggjer, bygde) vt bygge, bebygge, bygsle, ste sig.

Byggje fang, eit, -maate, ein, -stad, ein.

Bygg meister, ein, -verk, eit.

Bygila, ei, bøile. -nad, ein, *-ning. ei ell. ein, byggen, bygverk.

*Byg sel, ei, og -sl, ei, -sla (a) vtfæste, bortfæste.

*Bygsle brev, *.jord, -mann, -rett, -setel.

Byklar, ein, mand fra Bykle.

*Byks, eit, spring. *-a (te) hoppe. -en hoppende.

Byl, ein (fl byler), vindstøt.

Bylgja, ei, bølge.

Bylgje drag, -kamb osv.

Bylja (a) = belja, brøle, skrike. Bylm a (a) være ophidset. -en

Bynja (byn, bunde) vi buldre, arbeide larmende.

Bynnast (a) stimle sammen.

*Byraa, eit, *-krat, ein, *-krati, eit, *-kratisk.

Byrd og byrda, ei, byrde.

Byrda, ei, stor kiste (til mel 08v.).

Byrdel, ein (fl byrdlar), hank, haandfang.

-byrding, ein, børing (baat); fem-, tri-, osv. byrdt adj, høg-.

Byrg adj bjergelig; forsynet; stolt. -a (a) $v\bar{t}$ forsyne, skaffe. -sla, ei.

Byrja (a) begynde; sml. taka til, taka paa.

Byria (byr og bør, burde, burt)

Byrk e, eit, bjerkekrat. - ja, ei, bjerkesaft.

Byrn ad, ein, og -skap, ein, tilbehør; redskaper.

Byrra (a) vt utsperre; -a seg bryste sig. -en (fl -ne) hidsig.

Byrsa, ei, bøsse.

Byrse kula, ei, -laas, -skot. Byrsing, ein, bøssing, hjulring. Byrta (er, byrte) vt opklare; seg prale.

Byrting, ein, lyn; praas.

Bysja (a) vi strø halm, løv osv. paa gulvet; bysse.

Bysja (bys, buste) vi buse frem. *Byssa, ei, -- kabyssa.

Byske, eit, krat.

Bysta (er, byste) vt børste; — seg reise børsterne.

Byta (er, bytte) vt bytte, skifte; - aat seg tilbytte sig; — utor gjøre daarlig bytte.

Byte, eit, bytte; avveksling. -arbeid, -laana (te), -lag, -mun, -stein merkesten. matbyte, eit.

Byting, ei, ombytning. -ing, ein, forbyttet barn, en bytting.

Bytnia (a) vt dække med lok. -ing, ein, kagge.

trækar.

[Badd, se bèd, ein.

Bægja (bægjer, bægde) vt hindre,

Bægje, eit, hinder; skranke. -garn, -leg og bægjen 1 hinderlig.

*Beer, eit og ei, *-myr, *-skog. *-bær adj; *vaar-, *ny- (om $kj \sigma r$). Bæra (te) vi gaa i bølger.

Bæring, ei, formue; bu og bæring.

Bærla (a) vi skvulpe.

Bæs a (te) vt sætte paa baas. -e. eit, kobaand.

Beev, ein, uhyggelig indtryk; flygtig likhet. -a (de) vi ligne.

*Bø, ein, gaard, indmark. Bødker, ein, se laggar, ein.

*Bøffel, ein (fl bøflar). Bøk ja (bøkjer, bøkte) vt halv-

tørre. -jing, ei. **Bøla** (te) vi lave bol ell. leie.

*Bøle, eit, opholdssted; rede; et kuld. *grise -.

*Bøling, ein, buskap.

-bølt adj; ein-, mang- (om gaarder ... *Bøn, ei, -a (a) bede.

Bøne bok, -brev, -folk.

Bon hald offentlig bon. -høyra. Bytta, ei, botte. -e, eit, smalt ord, -rik, -skrift, -stad anmod-

*Bør, ein; *med-, *mot-.

*Bors, ein, -meklar, *-melding, ei. *Børt, ein, skyldighet; standa for børt staa for tur.

Bøt:a (er. bøtte) vt forbedre, lappe. -ande, -ar, ein.

Bøver, ein (fl bøvrar) = bjor, ein. -gjeld, eit, bævergjel.

Bøyg, ein, bøining. -ja (bøygjer, bøygde) bøie. -je, eit, bue.

Bøygel, ein (fl bøyglar) bøile; bøygjeleg.

Boyg ning, ei, boining. -sla, ei, bøielse.

Bøykja (bøykjer, bøykte) vt koke i lut, bøke.

Bøykjekar, eit.

Bøys a (te) vt utvide. -en adjstor og vid.

Bøyst a (a) vt banke, skrubbe. -e, eit, kjøtstykke.

Bøytel, ein (fl bøytlar), kop, kumme.

C, ein (f c'ar), c-ljod, ein. Bokstavene c, q, w, x og z findes ikke i hjemlige norske ord. Derimot findes de i en hel del fremmedord; og forsaavidt slike ord er blit optat i norsk, er de blit behandlet temmelig regelløst hvad retskrivning angaar baade i riksmaal og nynorsk; enkelte skrives i en mer eller mindre fornorsket form, mens andre skrives saaledes som de

skrives i sit hjemland. I ordboken er fremmedord optat kun forsaavidt de pleier skrives uten de nævnte bokstaver. Resten faar man i nynorsk skrive saaledes som de blir skrevet i riksmaal, - indtil man (forhaabentlig om ikke for længe) faar fastslaat fælles reg-ler for riksmaal og landsmaal i saa maate.

D, ein (f d'ar), d-ljod, ein. Daa adv da, dengang; daa og daa nu og da, ell. tid for tid; daa fyrst; det vart daa endskapen; dette kunde eg daa ha sagt.

Daa konj da, dengang, mens (sml.) naar). Brukes om tid, ikke gjerne om |

aarsak; her brukes heller med di, sidan, osv.

Daa, ei, = -e, ein, medlidenhet. daa seg (dde) vt ynkes.

*Daad, ei; raad og daad. -full, -laus, -løysa, ei, *-rik.

*Daadskraft, ei, *-ig adj.

*Daadyr, eit.

Daale, ein, medlidenhet. -e, ein, -e, ein, akerpipe = svart-

Daaen 1 (fl daane) død.

Daa fengd 2 høist forundret. -furda (a) vi, -furdeleg taapelig.

Daa ig medlidende. -leg ussel, skrøpelig.

Daalk, ein, dolk, kniv.

Daam, ein, indtryk paa sanserne (syn, lugt, smak). -a (a) = anga. -laus flau i smak. -leg tækkelig at se. -løysa, ei.

Daan, eit, besvimelse. *-a (a) lammes, daane.

Daap, ein.

Daaps dag, -kjole, -lovnad, ein, -pakt, ei, -vitne, eit osv.

*Daara (a) vt bedaare; bedrage. *Daare, ein, taape. *-hus, *-kista,

-verk.

Daar leg daarlig, uklok. -skap, ein.

*Daase, ein, æske; dumrian.

Daatt adj n; aa verta daatt med (ell. ved) forskrækket.

Daatteleg adj pludselig, overraskende.

Dadra (a) vi skjælve, dirre, bæve. *Daddel (fl dadlar), ein, *-palma.

*Dag, ein, -a (a) og -ast bli dag. -arbeid, eit, -arbeidar, ein, *-blad, eit, •-bok journal. -dvelja, ei, tidsfordriv. -fallen forfalden til betaling. -laus adj, -leg, -na (a) dages. *-ning, ei, -rap, eit (visse græsarter).

Dags arbeid, eit, -brun og -rand, ei, dagskjær.

Dag set, eit, aften. -setja vt datere. -sett adj datert; sat til en viss dag. *-signal, eit, -skil, eit, -skriva = -setja.

Dags leid, ei, dagsreise. -lengd, ei, -ljos, eit, -meit, ei, dagskjær. -milda, ei, solvarme. -mun, ein; ein ser - paa graset. *-orden, ein, -ror, ein, -slaatt, ein.

*Dag|stjerna, -stød adj, *-stødt adv hver dag.

*Dags verk, eit, = -arbeid, en dags arbeide.

Dag tal, eit, *-tinga (a) vi underhandle. -tjuv, ein, dagdriver. -verd, ein, frokost. -verda (a), -vill adj uviss om dagene.

*Dal, ein.

*Dala (a) vi dale.

Dalar, ein (f dalar, b dalarne), -setel, ein.

Dal botn, ein, -bu og -bue, ein, -(e)drag, eit, dalstrøk. *-føre.

Dalga (a) vt tugte, ydmyge.

Dalk, ein, stymper. -a (a) kludre. *Dall, ein, spand med lok; *smør-. Dallægje, eit, -mid, eit, -rjupa, ei, *-sno, ei.

*Dalta (a) vi trippe; dalta etter mor.

*Dam, ein (b - men, fl - mar), dam, dæmning.

*Dama, ei, en dame, = dros, ei. Damm, ein, -brett, -brikka, ei, -spel, eit.

*Damp, ein, = eim. *-a (a) vtog vi.

Dan a (a) vt danne. -a adj.

*Dane, ein, danske. *-brog. eit.

Dangel, ein (fl danglar), -la (a) dingle.

*Dank, ein, lediggang; driva -. *Danne adj bra. -kvinna, -mann. *Dans, ein, *-a (a) danse.

Dansar, ein, -lag, -stova, osv. *Dansk, *-a (a) vi, *-e, ein, dan-

ske.

Daper adj (fl dapre) stille, sørgmodig, trist.

Darra (a) vi dirre, ryste, bæve. Darre, ein, halshvirvel.

*Dask, ein, *-a (a) vt daske.
*Dativ, ein, *-form, *datum, ein; *til dato til idag; fraa dato, fra idag.

Daud (ein og adj). Naar dette ord eller dets sammensætninger og avledninger brukes i betydningen legemlig eller aandelig død om mennesker, skrives det ofte død.

Daud, ein, daud adj.

Dauda (a) dø (om dyr). -bleik adj, -blemma, ei, -blod, eit.

Daude, ein = daud, ein, død. Daude, ein, det døde lag av græs om vaaren. -n paa marki.

Daude aar, eit, -attest, ein, -bod, eit, -bu, eit, -dag, ein, -dom, ein, -dvale, ein, -engel, ein, -frygt, ei, -leg adj, -maate, ein, -melding, ei, -ord, -orsak, ei.

Dauding, ein, dødning. -klyp,

ein, -kyss, ein. Daud kjøt, eit, -mold, ei, -skoten adj ihjelskutt. -steikt adj (om brød), -stokk, ein, -trøytt adj, *-vêr, eit, **-øygd** 2.

Daup se daap.

Dauv adj døv, dorsk, smakles. -a (a) vt, -beitt adj (om egg-jern),
-høyrd 2, -ing, ein, dorsk person.
-kyndt adj, -leg adj, flau, kjedelig. (-na, se dovna). -stum (ft stumme) døvstum. -øyrd 2 tunghørt.

Davra (a) mildnes, beroliges (om

vind og sygdom).

De (akk. dykk, gen. dykkar), I

(eder, eders).

*De (akk. Dykk, gen. Dykkar), De (Dem. Deres). Tiltaleord istedenfor du til enkelt person.

Debatt, ein - ordskifte. *-ant, ein, *-era (a) ell. (te) ordskiftast.

*De bet, ein, *-bitera (a) ell. (te) rt, *-bitor, ein.

Dedan adv derfra.

*Defin|era (a) ell. (te) vt, *-isjon,

Deg se du.

Dega gaa sent.

Dega adv derhen (mots. hega her-

Deggja (deggjer, degde) vt (av dogg) bedugge.

Dei (deim, deira) de, se han, ho, det.

*Deig, ein; *bakster-, *brød-.

Deig adj bløt, myk (som «deig»).

Deigia, ei; bu-, reid- opvarterske.

Deig:la, ei, digel, smeltekar. •na (a) bli bløtere.

Deil, ein, del. deila (te).

vt skifte. -ast (a) forgrene sig.

Deilde gast, ein, -stein, -streng | osv.). grænselinje.

Deile, eit, grænseskjel. grænsesten.

Deiling, ei, deling.

Deilsmaal, eit, trætte.

Deim og deira, se han. Deis, ein, dask. *-a (te) vi styrte um.

ned; daske. *Deïs me, ein, *-tisk adj.

Dekk, eit; skipsdekk, dekks baat, -last, osv.

*Dekla masjon, ein, *-mera (a) ell. (te).

Dekn, ein, degn, klokker.

*Dekret, eit, paabud. *-era (a) ell. (te).

Demant, ein, diamant.

Demba, ei, uklarhet i luften. -a (demb, damb, dumbe) vi støve. -en og -ut adj.

Demla (a) vi plaske.

Dem ma (demmer, demde), -ming og •ning, ei.

*Demokrat, ein, *-i, eit, *-isk. *Demonstrasjon, ein, *-strera (a) ell. (te) vi.

*Den (*det, fl dei, deira, deim). Deng, ein, bankning. -ja (dengjer, dengde) vt.

Den gong se gong.
*Denne (*dette, # desse).

Dent adj sirlig. dent, eit, pertentlighet, affektation. -a (a) vt pynte. -eleg og -en adj.

*Departement, eit, -*s brev,

*-folk, *-stil, ein.

Depel, ein (fl deplar) vandpyt. ∣deplut *adj.*

Deputasjon, ein sendelag, eit.

Der adv, her og der. I nynorsk brukes ikke gjerne ordet der til at indlede subjektet, hvis ikke dette er et substantiv og der tillike er et stedsbegrep tilstede, der var mange folk med kyrkja idag. Men ogsaa i slike tilfælde kan man ofte bruke det.

Der, en forstavelse der staar som etslags styrelse til en paafølgende præposition og altid blir sammenskrevet med denne til et adverbium (derav, derom osv.). Riksmaalet har flere slike adverbier; men de er litet hjemlige i norsk, og i nynorsk brukes gjerne tilsvarende komplementer (av det, um det osv.). **Deild**, ei, skifte, del, stykke. -a (a) | Der sammenskrives ikke med paafølgende adverbium (der nede, der ind

> Der etter = etter det, etter--stein | paa. *-for == difor. -ifraa, -imiliom, *-imot, *-med = med det, etter det. *-næst, *-paa - paa det, etterpaa det, etterpaa.

*Dersom konj = i fall, so framt,

Dert, ein, laps, sprade. -a seg (a) lapse sig. -en sirlig.

*Dertil - dit, til det, so vidt. -med adv.

Dess (genitivform av det); det er von dess; ver der til dess eg kjem.

Dess adv og konj. Blir ofte brukt foran komparativ (uten at sammenskrives med denne); dess lenger det lid, dess verre vert han. Merk dog dessheller og dessmeir efter ikkje i betydningen «ikke engang»: han kann ikkje norsk dessheller (ell. dessmeir). I alle disse forbindelser kan man istedenfor dess bruke di; se det ord.

Dess forutan adv, -imillom adv derimellem; imidlertid. -utan adv, dess verre adv desværre, beklageligvis.

*Det se den.

*Detektiv, ein, opdagelsesbe-

Dett, ein; ein snø- osv. -a (dett, datt, dotten, fl dotne) falde hastig; -a sunder.

Di adv og konj = dess adv og konj; se under det ord.

*Diagonal, ein, og adj, *-kon, ein, *-lekt, ei, [-mant se demant], *-metral adj.

Difor adv derfor.

*Difteri, ein.

Diga (a) bævre.

*Diger (fl digre) stor, fyldig. -skap, ein.

Digna (a) bugne, bli tyk, svulme op. Digra, ei, tykhet. -st (a) bli tyk.

Digt adv tilgavns; næsten. Dik a (a) vimse om.

*Dike, eit, mudderpøl.

Diking, ei, vimsen, sendrægtighet.

Dikt, eit, -a (a), -ar (og diktemeister), ein.

Diktar kall, eit, -løn, -verk, eit. *Dik tat, ein, *-tera (a) ell. (te) inna.

Dikting, ei. -samling, ei. Dilik adj lignende.

Dilla (a) vi dingle; dilla med rova logre.

*Dilt, eit; ein, *-a (a) smaaspringe. Dim (b -met), eit, tusmørke. dim (# dimme) dunkel. -d, ei, dunkelhet.

*Dimiss jon, ein, ·preika, ei. *Dimittera (a) ell. (te) vt.

Dimma, ei, dunkelhet i luften.

Dimmast (dimmest, dimdest) bli dunkel; dimmast paa syni.

Dim leitt adj, synt adj.
*Din (di, ditt, fl *dine); du, din stakar!

*-la (a) =Ding la, ei, bjelde. dangla.

Dinsa (a) vi bævre, gynge.

Dipleg adj uhyggelig.

*Diplom, eit, *-at, ein, *-atisk. (te) vt.

*Direk|sjon, ein, *-tør, ein.

*Dirk, ein. *-a (a); -a upp laas. *Dirra (a) vi.

*Dis, ei, disighet; uklarhet i luften; *hav-, *sol-, *varme-.
*Dis, ei (kvinde ell. gudinde); i

kvindenavn: Halldis, Tordis.

*Disk, ein, disk, bret, brikke. *-a (a) vt; -a upp med.

*Diskant, ein, *-kontera (a) ell. (te) vt, *-konto, ein, [*-kussjon se ordskifte].

Disma, ei, solrøk.

Dis ponent, ein, [-put se ordkast], *-putas, ein (doktordisputas).

*Dissa (a) vi gynge, bæve. *a, ei, gynge; hængemyr.

*Distrikt, eit, smsf. distrikts.

*Dit adv derhen.

*Dividend, ein, *-dera (a) ell. (te), *-sjon, ein.

*Diset, ein.

*Djerv adj, -ast (a), -mælt. -skap.

Djevel, ein (fl djevlar), -skap, ein. ·sk og ·sleg.

Djup, eit, et dyp; dypt vand. djup adj, *-aal, ein, -gjengd 2 dyptgaaende. -leg, -leik, ein, -lendt

Djupn, ei, dybde. -a (a) bli dyp-

Diup raadig klok. -tenkt dypsindig.

Diuv, eit, bergkloft. -ut adj. **Do** $adv \operatorname{dog}$. $Do = \operatorname{d} \operatorname{\emptyset} \operatorname{y} \operatorname{d} \operatorname{d} \operatorname{e}$.

 $\mathbf{Dogg}$, ei, dugg. -a (a), -ast (a), -fall, -fri, -løysa, ei, -sko dopsko. -slegen adj, -vaat adj.

Dogmatikk, ein, *-atisk, *-e, eit.

Dokk, ei (# dekker) liten fordypning

Dokk, ei, skibsdok.

Dokka, ei, dukke.

Dokke arm, -hovud, osv.

Dokter, ein = lækjar, ein (fl)dokterar, b fl dokterarne) læge; sml. lækjar og doktor.

Doktéria (a) ell. (te) dokterere. ing, ei, lægebehandling.

Dokter bok, -raad, ei, -rekning, -skyss, ein.

*Doktor, ein, *-grad, *-rang, -tittel.

*Dokument, eit, *-era (a) ell.

Dolg, ein, klump, lediggjænger. -ut adj.

Dolp, ei, hulning i jorden. adj.

Dolsa (a) vi sprade.

*Dom, ein, -ar, ein (-ar kall, -yrke, eit), -edag dommedag. -fella vt, -før adj, *-herre, ein, -kyrkja, ei. *-pap og -pape, ein, -prost, ein, stiftsprovst.

*Domsakt, ei, -dag, ein, dag

da dom faldt.

* Domstol, ein.

Don (6), eit, og *-ing, ei, og -skap, ein, smaabagage, redskaper.

*Donkraft, ei, heiseindretning. *Dor, ein, et tyndt jernstempel.

*Dorg, ei, fiskeredskap. *-a (a); dorgende still.

Dorm, ein, *-a (a) blunde.

Dos (ò) ei, skjørt.

Dos (o) eit, krat paa vaat mark. **Dott**, ein, dot, visk. -a (a) vt; -a seg i hop.

Dotter, ei (dotteri, fl døtter) datter.

Dov (o) eit, avsagtning. -a (a) dovne, sagtne.

Dov (o) ei, gyngende grund; lend, kryds (paa dyr).

*Doven adj, *-skap. ein.

*Dovn a (a), *-ing, ein, sløv person.

Dovrast (a) stilne av; lindres.

Draap, eit, -smann, ein. *Draapa, ei (digt).

Draatt, ein, dragning; utbytte. -a (a) vt trække smaat. -a, ei (i hestescele), -hold, eit, det hold som en arbeidshest trænger. -reim, ei (i sæle), *bu-, sele-, sene-, vestan-.

Drabba (a) flyte over; støte imot;

hindre.

*Drag, eit, *-a (dreg, drog, dregen', -ar, ein.

Dragast (dregst, drogst, dre-

gest) vare længe; kjæmpe.

Drag dokka, ei, *-kista, ei, -lykkja, ei, dragknute. -meis, ein. person som trækker frem mange ting og ikke lægger dem paa plads igjen. -na (a) forlænges; føie sig; bedres. *-sa (a) slæpe tungt. -sam adj (svarende til dragmeis) -seng, ei.

*Drags maal eit, -mun, ein. Drag spon, ein, -sud, ei, = sud-

Dragsvon, ei, et halvt løfte.

*IDrake, ein. -hovud, osv.

*Dram, ein (b -men, ft -mar). *Drama, eit, *-tisk adj.

Dramb, eit, pragt. -drysja, ei, skryt; skrøne. -sleg adj.

Drange, ein, bergtange.

*Drank, ein, berme, avfald.

*Drass, eit, besvær; ein, betoning. *-a (a) vi slæpe paa noget. *Draug ein, -dans, -ljos, *-rop,

-spy osv. **Draum**, ein, drøm. -leg gjog-

lende. -syn. [Draus = druste, fortid av drysja.

*Drav. eit, mask.

*Dravle, ein, osten straks melken har skilt sig.

Dregel, ein (fl dreglar) smal

Dregg, ein (fl dreggjer) dræg, anker. -fester, ei.

Dregt, ei, fart; vera i full dregt. [Dreia = svarva.

*Dreiel, ein (elslags lerret).

Dreiva (de) vt sprede, adsprede. Dremba, ei, anstrengelse. -a (de) vi klemme til.

*Dreng. ein (fl drengjer) ungkar; tjener. -kall, ein; smsf. ellers: drengje. -laus, -løn, -stova, osv.

Drepa (drep, drap, drepen) vt fordærve; dræpe.

Drepsam, rovlysten (om dyr). *Dressera (a) ell. (te) = temja upp; *dressur, ein, tam, eit, og upptemjing, ei.

Drevja, ei, bløt masse (ved bryg-

ning); bløtfór.

*Drift, ei, drivning, drift; sterke -er. -a (a) vi arbeide. fedrift, ei. Drifte fe, eit, *-kar, ein, -mann fæhandler.

Drikk, ein, = drykk, ein.

*Drikka (drikk, drakk, drukken, fl drukne).

Drikk a, eit, drikkevare, og .e, eit, = drikk og drykk, ein.

Drikk ande drikkelig. -ar, ein. Drikke kjær adj, *-lag, -leg adj, -skikk, -sykja, -vatn, ei, osv.

Drila (te) være sen. driling, ei. Driv (1), eit; driving, drev; fyking; koma paa driv; snødriv, eit,

*Driva (driv, dreiv, driven) vt og vi drive; være i bevægelse.

*Driva, ei, stormbyge, tummel; | i ei driva ustanselig.

Drivemaate, ein, bruksmaate. Drivifjør, ei, -garde, ein, stormbyge, styrtsjø. -glan, eit, rifter i drivende skyer. *-hjul, -kvit adj, -la (a) smaaregne. -last(a) bli utydelig, -mjøll, ei, -nad, ein, drift, driftsmaate. *-sand. ein, -sla, ei, -snø, -spon.

Drjosa (drys, draus, drose) vi

Drjug og dryg *adj* drøi. -leik drøihet, varighet. $-om\ adv$ rikelig. -voren.

Drjupa og drypa (dryp, draup, drope) vi dryppe.

*Drog (o) ei, kort tømmerslæde. Droga, ei, et vedfang; række,

følge. **Drogl**|or, ft striper. -ut stripet.

Drok, ei (fl dreker), jente. Drom, ein, -a (a) være senfærdig

i ord og færd.

*Dromedar, ein.

*Dronning, ei, -leg adj.

Drop (o), eit, dryp; tak-.

Drope, ein, draape. -fri adj. Drop la (a) falde draapevis. -lut spraglet. -renna, ei, -stein drypsten.

*Drops, eit, = snop $[\delta]$, eit.

Dros (ó), ei, dame, fornem kvinde. Drose (o), ein, flok, hop; korndynge med agnerne paa.

*Drott ein, herre; *jord-, *land-. **Drovn** or, ft smaapletter. spraglet

*Drukken adj (fl drukne), *-skap.

*Drukna (a) drukne. Drumb, ein, vraa. -a, ei, stor

klods, klump. Drun sa og -ta (a) vi søle tiden

bort; surmule. Drupa (u) (er, te) vi hænge, bøie

sig ned. Drus og drusen drøi, fyldig; gav-

mild.

Drus a (te) vi strømme til. -la (a) smaaregne.

*Drust adv rikelig, herlig.

-a, ei, statelig Drust, ei, stas. kvinde. -eleg prægtig.

Druva, ei, drue. Druvesaft, ei.

Dryfta (er, dryfte) vt drøfte (korn); granske.

 $\mathbf{Dryg} = \mathrm{drjug}.$

Dryg, ein, drygsel. -d, ei, drøihet, varighet.

Drygja, ei, = drygsl.

Drygja (drygjer, drygde) vt gjøre varig; forhale tiden.

Drygjeleg adj som gjør droi.

drygjen sendrægtig.

*Dryg sel, ei, og -sl, ei, drøielse. Drykk, ein (fl drykkjer), drikking, portion, drikkevarer; sml. drikk. Drykkja, ei, gilde.

Drykkje bror, ein, ·lag, eit, -rid, ei, -skilling.

IDryla (te) vt slænge avsted.

Dryn, ein, svakt brøl, drøn.

Drynja (dryn, drunde) brøle med lukket mund.

Drypa = drjupa.

Drypel, ein (# dryplar), drøbel. Dryslia (drys, druste, drust) vi

drysse ned. -ja, ei, strøske.

Drækja (drækjer, drækte) vt gjøre krøllet.

Drætte, eit, draging, skagler; dræt; fiske-.

-drøg adj som drar; hard-, sein-. Drøgje, eit, det man drar; litet lass

Drøla (te) vi spilde tiden.

*Drøs, eit, sladder. -a, ei; føra -or fare med sladder. *-a (te) vi sladre, føre løst snak.

Drøym a (de) drømme; han -de mor si. -en tankespredt.

Drøypa (te) vt dryppe; — dro-

*Du (*din, deg, fl de, dykkar, dykk); sml. De, Dykk.

*Dubba (a) vi bukke sig, nikke (f. eks. av søvnighet).

Dubbel (# duble) dobbelt.

-dubla (a) adj, mang-, tvi-, osv. **Dublung**, ein, blindnagle.

Duell, ein, *-era vi.

Dufs, ein, kvast, dusk. -ut.

Duft, ei, fint støv. -a (a) vt avtørre støv; sml. dyfta.

*Dug, ein, duelighet, styrke, *-a(de) duge, nytte. -ande dygtig. -laus, -leg og -eleg, -løysa, -nad, ein, frivillig arbeidshjælp.

*Duk, ein; *bord-. *-a (a) vt.

*Dukka (a) vi dykke.

Dukkar, ein, dykker.

Dul, eit, og -d, ei, fordølgelse, skjul; i -di og i -e hemmelig. -heim, ein.

 $[Dulka (a) \text{ neddysse}; - \mathbf{ned.}]$

Dulpa (a) pulsere.

Dul ram adj som trofast bevarer

-sam adi forbeholhemmeligheter. den.

Duls maal, eit, og -maate, ein, hemmelighet; i dulsmaal.

Dult, eit, smaatrav. -a (a) springe i «dult».

ikke kan tale; uklar; dum, enfoldig forløpe (om tid). styven.

Dumba, ei, støv.

Dumbe|sky, ei, -vêr, eit.

Dum|bjølla, ei, -høyrd 2, -leg dunkel. .ming, ein.

*Dump, ei, fordypning; sitja i vt tilsøle; dya seg ut.

(slede-)dumpi. Dump, ein, fald, dump lyd. *-a (a) falde tungt; rejiceres.

*Dun (ú), eit og ei, dun (paa fugler).

Dun (ù), ein, drøn. -a (a) drønne. -der, ein, drøn; den onde. -dermosta, ei, støiende kvinde. *-dra (a) vi.

Dung (a) vt, *-e, ein, dynge; *-a i hop.

*Dunk, ein, dunk, kagge.

*Dunk, ein, lydelig støt. *-a (a) vi; -a i veggen.

Dunn, eit, sysling i huset. -a (a)

vi, **-ing**, ei. **Duns**, ein, og -a (a) = dunk ogdunka. -a, ei, og -ar, ein, stor, fyl-

dig ting ell. person. *Dun|seng, ei, -skrift, ei, fortrolig samtale; ganga i -skrift med ein. *-vær, eit.

Duppa, ei, og (a) vt dyppelse, dyppe. [Dur se dør, ei; agaatt, ei, hella,

ei, *osv*. *Dur, ein, bulder; dur i musik.

*-a (a) buldre, suse. Dus, ein, slag, støt; *sus og -Dus, eit, stansning, hvile. -a (te) hvile. -en døsig.

*Dusin, eit, og dusing, ein, dusin, et.

*Dusj, ein.

*Dusk, ein, kvast, dusk; duskehuva, ei.

Dusk, eit, -a (a) stoie; smaaregne. *-regn, eit.

Dusima, ei, disighet. -men disig. **Duss**, eit, -a (a) = dunn, eit, og dunna.

vt og vi støve, bestrø.

dutla (a) og dutta (a) pusle.

sænke sig; sætte lavere.

Duva. ei, due (fugl). -egg, eit. Duve hus. -stegg. osv. Duvl, eit, flot paa fiskegarn. -a (a)

duve i vandet. *Dvale, ein, -drykk, ein.

Dvel, eit, dvælen. -ja (dvel, dval-Dum (b og fl dumme) stum, som de) dvæle. -jast (dvelst, dvaldest)

> *Dverg, ein, belte styrkebelte. •-maal, eit, ekko. -hatt hulderhat. -slegen adj lam. -stein krystaller.

Dvina (a) vi avta, lindres. *Dy, eit, dynd. -a, ei, sump. -a (a)

*Dyffel, eit (etslags tøi).

Dyft, ei, vævbredde = ryfte, eit. -a (a) vi støve.

Dygd, ei, kraft, dyd. Dygde full, -rik.

Dygdig kraftig; dydig. **Dygg** (n dygt) kraftig, solid. -leik, ein, bonitet, kraft.

Dyk ja (dykjer, dykte) vt gjette paa, nævne. -je, eit, pral.

Dykk, Dykk, Dykkar, Dykkar,

se De. **Dylja** (dyl, dulde) vt dølge, skjule. *Dylla, ei (en urt); purke..

Dylpa (a) vi hoppe; fare omkring

Dyn [y], ein, drøn, bulder. -a, ei, tordenskrald.

*Dyna, ei, dyne, pute. dynevær, eit, putevar.

Dyna $[\dot{y}]$ (te) vi flokke sig (om

fugler).

Dynamitt, ein, -patron, ein. Dyngja (dyngjer, dyngde) vt velte sammen; — seg i hop flokkes. Dyngja, ei, dynge; sump.

Dyngje botn, -myr, ei.

Dyning [i], ein, dønning.
Dynja (dyn, dunde) vi drønne;

*Dynka (a) vt fugte, væte.

Dyplast (est, test) bli dypere. -t, ei, dybde.

[Dyr ei, se dør, ei.

*Dyr adj kostbar, dyrebar.

*Dyr, eit, ogsaa særlig om husdyr og hjort.

Dyrdestein, ein, ædelsten.

*Dust, ei, støv, et grand. -a (a) *Dyre art, ei, *-god adj, *-grav og vi støve, bestrø.

Dutt, eit, pusleri; sam- maskepi. kjøt av ren ell. hjort. *-laar, eit, -læte, eit, *-rike, eit, -skap, eit, og Duv, ein, tryk. *-a (a) vi duve; -skapnad, ein, -slaasting, ei, *-slag, eit (= -art), -soga, ei, *-ven, ein, -vern, ei, dyrebeskyttelse. -vernlag, eit, -voren adj dyrisk.

Dyr|**far**, eit, og **-fet**, eit, spor efter vilde dyr.

Dyrgja (dyrgjer, dyrgde) vt og vi sætte ut (en fiskestang) som dorg.

Dyrgja, ei, løp, rend; skispor.

***Dyrk**|a (a) vt (gjøre dyrere) forædle: tilbede. -ande adi dyrkbar.

ædle; tilbede. -ande adj dyrkbar.
-ast (a) bli dyrere. *-ing, ei, -nad.

llyr kjøpt dyrekjøpt; kostbar.
-lagd 2 høit vurdert. -leg noget dyr.
-leik, ein, kostbarhet. -na (a) = -kast.

Dyrn [y], ei, styrke, friskhet. -a
(a) bli sterkere, tilta.

*Dyrtid, ei, dyrtidstillegg, eit. Dyr verdig dyrebar, herlig. -vo-

ren adj.

Dys, eit, lek, støi. -a (te), -ing, ei.

Dysja (dys, duste) vi drysse ell. regne fint.

*Dytta (er, dytte) vt tætte med «dott».

Dy'ut dyndfuld. *-vaat adj.
Dyvja (dyv, duvde) bæve, runge;
det dyv for øyra.

Dæl adj tilgjængelig.

Dæl, eit, vindpust. -a (te) vi blæse litt.

Dæla, ei, vandrende; grøft; bæk. **Dæld**, ei, en liten dal ell. fordypning.

Dælskap, ein, hygge, fortrolighet. **Dæma** (de) vi gi en viss daam. **-dæmd** (n dæmt) adj; bleik-, ljos-, osv.

Dæme, eit, utseende, farve; eftersmak.

Dæsa (te) vi vansmegte.

Dæsevêr, eit.

*-iv adj.

[Død, ein, se daud, daude, andlaat, avferd, burtgang, fraafall, naae, ein. [Død adj, se daud, avliden, daaen.

Døger, eit (b fl døgri), døgn; jam-, sam-. -vill adj uviss om tiden = dagvill.

Døgling, ein, høvding.

Døkk (n døkt) dunkel; mørk i farven. -ast (a) bli mørkere.

Døl, ei, frugtbart engstykke.

*Døl, ein (fl døler), -a, ei; *Gaus-

døl, ein; Gausdøla, ei.

*Døle|bunad, -gjenta, *-gut, *-maal, *-vis, ei, osv.

Døm a (de) vt dømme, bedømme. •ar, ein, en bedømmer.

Døme, eit, eksempel; til dømes, forkortet: t. d. f. eks.

-dome, eit; herre-, konge-, osv. Dome|gaava, -kraft, -kunst, ein, kritik. -soga, ei, sagn.

Døm|ing, ei, bedømmelse. -ing, ein, forbryder.

Dømta (a) vi formode; hentyde til; dei -r paa honom.

*Dør, ei (fl dører), *-hella,*-karm, ein, *-laas, osv.

*Dorslag, eit (etslags grovhullet sil).

Døy (døyr, døydde, daaen, fl daane); -ande dag dødsdag.

Døyda (døyder, døydde, døydt) vt døde, dræpe.

Døydsel, eit, aadsel, kadaver.

Døypa (te) vt døpe. -r, ein. Døype|bok, -fat, -funt, ein, -se-

tel, -vatn.

Døysa (te) vt ophope; — i hop.

Døyva (de) vt sløve; lindre; døve;

bløtgjøre. -ast (a).

Døyve, eit, lindring. -drykk,

-raad, ei og eit.

Døyv|**en** adj, **-ing**, ei, **-sla**, ei.

E.

E (fl e'ar), e-ljod, ein.
*Edda, ei; den eldre —.
Edik, ein, eddik.
*Edikt, eit.
Edle, eit, slegt, art, race; ætt;
--*Effekt, ein, stor virkning. -full,

Eftan, ein, = aftan.
Eg, meg, fl me ell. vi, oss.
Egder, fl folk fra Agder.
*Egg, eit, et egg; smsf. eggje.
*Egg, ei (fl eggjar), en egg; skarp kant; smsf. egg.
Eggja (a) vt hvæsse; egge, hidse.

Eggjabard fjeldkant.

Eggie kaka, -kvite, ein, -raude, cin, -rund, -røra, ei, -sjuk, -skal, eit, glør -vær, eit.

Eggijarn, eit, og -staal, eit bitjarn, eit.

*Egla (a) vi yppe kiv. Eglesam tirrende. Egling, ein, opvigler.

Egna (a) vt sætte agn paa.

•**Ego isme**, ein — sjølvelsk. *-ist, ein, *-istisk.

Egs a (te) vt opegge.

Egse, eit, opbrusning, affekt.

*Egta (a) vt ta til egte.

*Egte adj, *-folk, *-make, -mann, *-par, *-skap, eit, *-stand, -vigd 2. **Ei** adv omtrent (foran talbetegnelse), se under ein.

*Ei adv ikke.

Eia (a) vt; eia seg jamre sig. *Eid, eit, smal landtunge.

Eid, ein, ed; gjera eid ell. eiden. -festa, -fri aldeles fri. -svoren.

Eiga (eig, aatte, aatt) vt eie; eiga gard; han eig ikkje tolmod; eiga born føde barn; han eig (2: skylder) meg hundrad dalar.

Eiga, ei, eie, besiddelse; ein-, sam-. Eiglande eieværdig. -ar, ein, besidder, eier.

Eigast (eigst, aattest) (med ell. ved) indlate sig med; tirre.

Eige, eit; i mitt —. -dom, -leg. **Eigen** adj særlig tilhørende; min eigen. -hendig adj, -leg adj og adv egentlig. -skap, ein.

Eigjefolk, fl nærmeste slegtnin-

Eigjend, eit og ei, kornspirer. -fall spirernes visning.

Eig n, ei, eiendom, eiendele. -na (a) vt; -na til seg tilegne sig.

Eigna adj (ubøielig) ypperlig; eit eigna barn.

Eignad, ein, 😑 eign, ei.

Eigna: lut, ein, god eiendel; kostelig ting. -mun, ein, eiendel. -ting, ein. - eignalut.

Eik, ei, eketræ. -a, ei, en hjuleke. Eike bord, -bork, -lauv, -maaling, -not, ei (fl -neter).

Eikja, ei, liten baat; kranglesyk person. -kja (a) vi yppe trætte.

Eikorleis og eileis adv paa en eller anden maate.

Eim, ein, -a (a) vi dampe. -baat, -kjøken, -sag, -verk, eit, dampmaskineri. -vogn, ei.

Eimyrja, ei, ildmørje; aske með

Ein i sms. ofte nid adv (f. eks.

einstira).

Ein. ei, eit, fl eine; naar ordet har sterk tone, skrives det i intetkjøn eitt; her ein dagen, ein gong engang, ei natti, eit aaret; ein (>: man) kann segja kva ein vil; ei 5—6 ə: omtrent 5-6; ei femti aar; alt i eitt og alt eitt, se all.

Kin annan pron, hinanden. -ard ublandet. -ast adj og adv eneste. -beite, eit, -bernd enbaaren, -berne, eit, og -berning, ein, eneste barn. -boren, -botnes adj en etages. -bu, -bue og -buar, ein, -bøle, eit, -bøling, ein, -bølt enlig (om bosted). -daga (a) vt dagfæste.

Eine adv, tvo eine; han er berre**godt eine** ublandet velvillig.

Eine, ein, enebærtræ, = brake, brisk, bruse.

Ein eiga, ei, -eigar, ein, -erving, ein, -fald adj enkel, simpel; enfoldig. -faren enfoldig. -felde, eit, enfold. -felt adj. •fyres adv i hele furer. •før hjælpende sig selv. -gifte, eit, -gjengd 2.

Ein gong og se gong.

Ein graata vi graate uavladelig; -hendes adv, -hendt, -huga karakterfast. -hyrning, ein, -høg adj en-etages. -ig se samd, samtykt. -ing, ein, en enkelt ting. -ing, ei, enhet; i einingi uavladelig. -ka adj enestaaende; eit einka vêr. -keleg overordentlig. -klædd adj, -knept enkelknappet. -kom adv; -han gjekk -kom for det udelukkende derfor - eins ærend.

Einkrake, ein, enebærbusk (lav og kroket).

Einkvar (einkvan), eikor, eit**kvart** nogen (ikke enhver; enhver heter: kvar ein, kvar og ein, ein og kvar, kvar mann).

Ein lagd 2 enkel. -leg enlig. -leides ret frem. -leik, ein, enhet, ensartethet. -lita adj ensfarvet. -lyda vi lytte spændt. -menne, eit, individ, enkeltmenneske; 586 einmenne. -menneleg, -mæle, eit, samtale under fire øine. -nætt natgammel. -raadig, -rett, ein, eneret. -rom, eit.

Eins adv ens, likedan; like eins. Ein saman enlig, alene. -sett adj sat i enkelt række. -sidig adj ensidig. -skap, ein. enhet, likhet. -skild 2 særskilt. -skils adv enkeltvis. -skjeft adj (om væv).

Eins leg adj enlig. -leis adv nogenledes, ikke værst. -leist og -leistes adv særskilt = einkom.

Ein slengd 2 og -slungen 1 og -slyngd 2 enkel, grei, jevn, simpel.

Einstad adv nogensteds.

Ein staka adj enlig, avsondret. -stape, ein, bregne. -stigs i ett skridt. -strengt adv uavbrutt. -støde, eit, enlig sted. -støding, ein, enslig ting ell. person; særling. -syn ensidighet. -synt enøiet; ensidig. -tenkt enfoldig. -truen godtroende. -trædd 2 (om væv). -trøding, ein, envis person. -tøke, eit, et unicum. -vald, eit, og -velde, eit, -veldig og -veldug, -vikt adj (om hest). -vis adj, -viting, ein, taape. -vitug indskrænket. -yrken 1, -øygd 2.

Eir, eit, ir, kobber-rust. -a (a) vi bli irret. -a (a) vt taale. -en sykelig i maven. -lagd 2 og -ut irret.

Eisa, ei, ildsted. Eismall == einsaman.

Eit, se ein.

Eitel, ein (f eitlar), kjertel.

Eiter, eit, edder. -blaasa, ei, -full, -kveisa, ei, hidsig svulst; hidsig person. -orm hugorm. -pose, -tagg giftbrod.

Eitra (a) vt forgifte; vi sprute edder. -ende; -ende kvass. -ug forgiftig.

Eittal, eit, ettal.

Ekke, eit, feil, skade; spor i sneen.

Ekkja = enkja.

Eksa (te) vi skyte aks.

*Eksamen, ein (sml. prova); *student-, smsf. *eksamens.

*Eksamin and, ein, *-asjon, ein. *-ator, ein, *-era (a) ell. (te).

[Ekse, eit, se egse.

*Eksege|se, ein, = uttydning. *-t, ein, *-tisk.

*Ekse kusjon, ein, *-kvera (a)

ell. (te) vt. *Eksem|pel, eit (b -plet, b f -pli), = døme, fyredøme. *-plar, eit.

Eksera (a) ell. (te) eksersere. -is, ein, -ismo, ein, ekserserplads.

*Ekspe dera (a) ell. (te) vt, *-disjon, ein (*-s-kontor, -rom, *-se-kretær; osv.), *-ditør, ein. *-riment, eit, *-rimentera (a) ell. (te) vi.

*Eks port, ein, — utførsla. *-portera (a) ell. (te) vt, *-propriasjon, ein, = oreigning, ei. *-propriera (a) ell. (te) = oreigna.

El (é), eit, iling, byge. -a (a) bli regn.

Eld, ein, ild, fyr. a (a) ilde; ha halsbrand.

El da, ei, ælde. -dast (-dest, -dest) ældes.

Eld berg vulkan. -bjørgdag 7de januar. -brand.

Elde, eit, opfostring; yngel; race;

Elde gamall ældgammel. -leg gammeldags. -roten ganske raatten.

Eldes fe, -krøter, -hest, -sau avlsdyr; sml. als-.

Eldesott, ei, og elding, ei, hals-

Eld faan, ei, falaske. -fim letfængelig. -fjom, eit, ildstøv. -fri brandfri. -frisk fyrig. -føre, eit, fyrtøi -gogn, eit, kokeredskap. -hovud == vêrstuv, ein. -hug begeistring. -hus, -ing, ein, lyn. -jarn, -klypa, ei, -myrja, ei, ildmørje. -raud, -re, eit, = elde, eit.

Eldre, eldst, se gamall.

Elds ljos, eit, ildslys. -maal, eit, baal

Eld stad, ein, -stein ildfast sten. -tong, ei.

*Elefant, ein.

Eleg, adj ussel. -skap, ein.

*Element, eit, *-ær adj.

*Elev, ein, == næming, ein, læresvein, ein.

*Elg, ein, smsf. elgs, men elsblakk adj.

Elgija (a) væmmes. -jen 1 vammel, kvalm.

Eling, ein, byge; ryk, anfald.

*Eller konj.

Elles adv ellers.

*Ellevie 11. *-te 11te.

Elnast (a) vi vokse til.

Els blakk hvitgraa.

*Elsk, ein, *-a (a) vt, -ar, ein, -e, eit, yndest. -eleg, -en adj, -hug. Elskhugs brev, eit, -drykk, ein, -gaava, ei, -song, -sorg, ei, -visa.

Elskverdig adj. *Elta (er, elte) vt jage, elte; vi traske. -a, ei, jaging; eltet masse.

Elte hit, ei, plageaand. -sam, •vêr, eit.

*Elv, ei (fl -ar).

*Elv bakke, ein, -barde, ein, aabredd. .botn, ein.

*Elve brot, eit, skade som elv gjør. -*drag, eit, *-far, eit, *-gap, eit.

-hest, ein, flodhest. -kall -- fossekall, -mel, ein, -mot, eit, -munn, ein, *-sand, ein, -skjel, ei, *-sno, ei, -sog, eit, -straum, ein, *-sus, ein.

Elv fjøra, ei, -fløde, eit, -grande, ein, sandbanke. -kj σ a, ei (fisk), -mynne, eit, og -08 [ó] ein, flodmunding. -vokster, ein.

*Emalje, ein, *-jera (a) ell. (te). | stev, slengjestev. Embsetta (a) vi sysle, fungere. | *Episk, *epist -e, eit, embede. -ing, ei, funktion,

Embæts brev, -folk, -før, -kontor, -laus, -mann, -stand, -sigl, eit, osv. | flere indførte verber.

Emia (a) skrike. emjing, ei.

*Em men 1 (fl emne) vammel. -søt adj vammelsøt.

*Emna (a) vt paaemne, forberede;

emna paa, emna til. *Emne, eit, -laus, -leg tjenlig,

lovende. -tre, -vand nøie om emne. *Emining, ei, tilemning. -ning ein (= næming) lærling. -ningstre, eit.

*Empirisk adj erfaringsmæssig. *Enda (a) vi faa ende, slutte.

Endaa adv og konj endda, endskjønt.

*Ende, ein; att-ende, for ende rende person. alle efter tur; ende fram adv; ende til, ende upp osv.

Ende dag sidste dag. -fara vt befare helt ut. -feta vt granske helt ut. -fram ubøielig adj, -laup, -laus, -leg, -lykt, ei og ein, et endeligt, slutning, utfald. *-maal, *-merke, ***-ri**m, eit.

Ender adv; ender og daa, ender

og gong.

Ende reisa reise paa ende. -snu endevende. -stund, ei, -til ubøielig adj, *-venda vt.

Endling, ei, fuldendelse, endelse. *-skap, ein, slutning, beslutning.

*Energi, ein, *-gisk.

*Eng, ei (fl engjar), -e, eit, eng-

*Engel, ein (fl englar); smsf.

engle.

*Engelsk, engelsmann, *Eng-

Engje gras, eit (visse slags græs), -kall, ein, skralde = skjellegras og smellstokk, ein.

Engspretta, ei, græshoppe. Enja (a) vi tumle omkring.

Enka seg (a) jamre sig i smerte. *Enkel (f enkle) = endefram, greid, uvand.

Enk ja og ekkja, ei, -ling, ein, enkemand: smsf. enkie.

Enn adv og konj endnu, end.

Enne, eit, forhode.

Enno adv endnu.

*Entra (a) vi. *Entrehake, ein.

*Epigram, ei t(b - met), z sneid-

*Episk, *epistel (# epistlar). *epos, eit, heltedigt.

*Eple, eit, -blom, -tre, osv.

-era (a) ell. (te); infinitivendelse i

Erga (a) vt ærgre. ergeleg adj. Erke bisp, ein, *-engel, *-hertug, ein; ein erke ljugar.

*Erla, ei, erle; *linerla.

Erm, ei (fl ermar), -knapp, -linning, ei, -(e)staup, eit, ærmehul, osv.

Erso (for «er det so») konj der-

*Erta (a) vt erte; tirre. -ar, ein, *-ekrok, ein, -en adj.

Erter, ei (fl erter), -brød, -mjøl, -risla vikker.

Erte sam adj, *-stikka, ei, tir-

[Erv, en jerv, se jarv, ein.

Erv | **a** (de) vt faa i arv. -e, eit, arv, arveøl.

Erve gods, -gull, -leg, -minne tradition. -rett, ein, -skuld, ei, -stykke, -synd, ei, -tuft, ei, -øl.

Erving, ein, arving.

Esja (a) vi gjære.

Esja, ei, ildmørje; klæbersten.

Esje berg, -røyr, -stein.

*Eskadre, ein, liten flaateavdeling. **Espa** (a) vt ophidse.

Ess, ein, es (i kortspil).

*Essens, ein.

Eta (èt, aat, eten) vt æte, spise. -nde spiselig.

Eta, ei, lokkemat; krybbe.

*Etablissement, eit.

[Etage se høgd, ei.

Etar, ein, -lag, eit, -skap overdaadighet i mat.

*Etikk, ein, *etisk adj.

Etla (a) vt bestemme, tiltænke. etling, ei, bestemmelse, hensigt; forehavende.

*Etnograf, ein, *-i, ein, *-isk. Et sel og -sl, eit, lokkemat, = a a ta. Etter, efter, efterat. -aat siden. bod, eit, senere tilbud.

Etterdi konj eftersom, efterdi.

Etter far, eit, gjenfærd. -ferd, ei, -frett adj, -fylgjar, ein, -gangar, ein, -gjerd, ei, eftergjøren; signekunst. -haadd 6 omskjøttet. -kjensla, ei, -klok, -koma, ei, følger. -komar, ein.

Etter kvart efterhaanden; etter

kvart som (om tid).

Etter laaten for eftergivende. -lysing, ei, -læta, ei, føielighet. -løn, ei, pension. -mann, ein, -mat, ein, -mæle, eit, -paa, -raad, ei, -røknad, ein, efterforskning. -røkt 3, -set, eit, nytte, fordel. -siten streng; nøieregnende. -skot, eit, efterskud. -sleng, ein, -sleppen (fl sleppne) for litet streng. -spurnad. ein, syn, ei og eit, tøke, eit, lærvillighet.

Etter som == etter kvart som.

-vis adj, mots fyrevis.

Ett|rast(a) = attrast. -re bakre. -erst. bakerst.

*Etymolog, ein, *-i, ein og ei,

*Europa, -pæar, ein, *-pæisk adj. Ev, eit, dunkel forestilling. -a (a) være uviss; -a seg um.

Evangeli ell. -um, eit, -bok, ei, *-sk, *-st, ein; sml. vangilja, ei.

Eve, ein, uvisshet. -en tvilraadig. *Eventyr, eit, *-bok, ei.

*Evig = æveleg og ævleg. *Evja, ei, dynd; sumpig vik. -st

(a) bævre; *bak-.

Evje|botn, ein, -myr, ei, -n 1 vammel. -smak, ein.

Evla (er, evlde) vt magte.

Evlaus utvilsom.

Evle, eit, kræfter. -leg haandterlig. evlug sterk.

*Evna, ei, evne; evne laus, -løysa, *-rik.

ei, *-rik.
*Evolusjon, ein, *-istisk, *evolusjonslæra, ei.

Ev raad, ei, betænkning; eg stend *-isk som angaar ordenes avstamning. i evraad um det. -sam tvilraadig.

F.

F, ein (fl f'ar), f-ljod, ein.

*Faa (fær, fekk, fengen eller faatt) vt.

Faa (dde) 6 vt bleke.

*Faa adj (færre, fæst, ogsaa faaare, faa-ast) faatallig; fisken er smaa og faa; her er faatt (ell. faa) folk.

Faadugleg litet duelig. -faren uerfaren. -feng, ein, litet gavn. -fengd, ei, frugtesløshet; forfængelighet. -fengd 2, -fengleg og -fengeleg unyttig. -fengt adv forgjæves. -før adj, -hæv, -høyrd 2, -kunna, ei, -kunnig, -mannsstyre, eit.

Faame, ein, tosse. -n 1 idiotisk. Faalment adj litet bemandet. *-mælt adj faatalende.

Faaming, ein, idiot. -heim, ein, idiotanstalt. faamut idiotisk.

Faan, ei, støv; let aske.

Faana (a) vi graane, blegne. Faanad, ein, fangst, utbytte.

Faa |**nyt** adj litet nyttig. -**nytte**, eit (til -nyttes). -nøyten 1 sparsom. -ordig adj.

Faare, ein, fare. -full, -laus, faarleg.

Faast (faast, faaddest) falme.

Faast ved (fæst, fekst) befatte

Faasynt sjeldsynt. -tenkt [-tøk fatig, Garborg], *-vis adj, -vette, eit, og -vitring, ein, taape. -vitug adj.

*Fab|el, ein (ft fablar), *-la (a) vi

*Fabri|kant, ein, *-kat, eit (fl -kata), *-kera (a) ell. (te) vt, fabrikk, ein, -arbeid, eit, -pris, ein, osv.

*Fadder, ein (fl fadrar), gudfar og gudmor. -gaava, ei, -lag,

*Fader, ein (Gud Fader), se far, ein.

Fader leg adj, -vaar, eit. *Fag, eit, -leg, -*lærd adj, -mann, ein, -skule, ein, osv. *Fager (ft fagre), -leik, ein, -skap,

ein. Fagg, ein, bylt. -a (a) vi kludre. **Fagna** (a) vt glæde; motta venlig. Fagna adj gjæv. -d, ein, fornøielse. -leg adv tilgavns. -nde adj værd at motta.

*Fajanse, ein, halvporselæn. [Fakel og faker, den onde.

*Fakka (a) vt fange.

• Faks, eit, manke; frynse; heiregræs. -a adj frynset.

Fakta, ei (mest i fl) fagter.

*Faktisk adj virkelig.

*Faktor, ein.

*Fak|tum, eit (f fakta), *-tura, *-turera (a) ell. (te). ein,

*Fakultet, eit; det teologiske -*Fal, eit, falaske. fal, ein, hul

3 - Skard: Nynorsk ordbok.

tange. *fal adj tilfals; ledig. -a (a) vi -bioda ell. *-by vt. tinge, prutte. -fald adj, einfald, mangfald.

*Fald, ein, kantsom. *-a (a) vt. *Falk, ein, falk; smef. falke. Falk ast (a) falme, visne. -e, ein,

stay.

Fall, eit, fald, nedgang; tilfælde; i det

Falla (fell, fall, fallen, fl falne) vi falde.

Falle kniv, -krage, -maan, ei. **Fallitt**, ein, og adj = buslit, eit, og busliten adj.

Fall reip, eit (paa skib), -sott, ei, = nedfallssott. •urt, ei, bulme. *Fals, ein, fordypning, = grop, ei, graup, ei.

Fals, eit, svik, falskhet. *-k adj, -ka (a) vt forfalske.

Falske, ein, = fal, eit.

Famm, ein, favn. -a (a) vt, famne maal, eit, -ved, ein.

Fana (a) vi falde tyndt.

*Fana, ei, en fane; smsf. fane. Fana tikar, ein, *-tisk, *-tisme. [Fanesgjeven, git av den onde.

• Fanfara, ei. *Fang, eit, grep, favn, forraad. -bikkja skjødehund. gjerde-, hus-,

til-. *-a (a) vt, -an, eit, en favnfuld. *Fange, ein, *-hus, eit, *-kost, ein, •vaktar, ein.

*Fang lina, ei, -skinn, *-tak, eit.

*Fangst, ei, *-baat, ein.

*Fant, ein. -ast (a) skjemte.

*Fanta|sera (a) ell. (te), ein og ei.

Fante ferd, ei, -*folk, -fylgje, eit, -gang, ein, *-lag, eit, -leg lumpen. -læte, eit, -skap, ein, fanteri. -stell.
eit, *-stykke, eit, *-vane, ein.
*Fant|ord, eit, forfusket ord;

skose. *-unge, ein.

• Far, eit, spor; færd; befordring.

*Far, ein (b fåren, fl feder, federne ell. fedrar, fedrarne).

•Fara (fer, fór, faren) vi fare. Farafant, ein, turist.

Farang, ein, omgangssyke.

Fâr arv (og *farsarv), ein, *-bror. Fard ast (a) skimles. -e, ein, skimmel paa væske.

*Fâr fâr, ein, -folk og *farsfolk. Farg, eit, pres. -a (a) vt presse. Farga (a) vt farve. -ar, ein, -e, ein. *Farin, eit, = puddersukker, smaasukker.

*Fark, ein.

Farke ferd, ei, -lag, eit. Får kjenna vt utlægge som far.

*Far kost, ein, fartøi. -laus, forlegen for farkost (men fårlaus faderløs). -leid, ei, vei, retning.

Fârled, ei, fædrene side.

*Farm, ein, ladning; gaard i Amerika. -a (a) vt fylde. -baat, ein, -laus. •**Fârmor**. ei.

Farra (a) vi streife om. .e, ein, omstreifer.

*Fars arv, ein, -gard, ein. Farsida, ei, mots. morsida. Farsott, ei, epidemi. Farsyster = faster, ei.

*Fart, ein, sml. dregt, ei, og flog,

Far ty, eit, -vatn, -veg, ein, *-vel. *Fasade, ein, forside (paa bygverk'

*Fasan, ein.

*Fasong, ein, form.

*Fast adj; ganga seg —; gjera saki — gjøre endelig avtale.

*Fast a, ei, og (a) vi, -ande adj, -elan fastelavn.

*Faster, ei (fl fastrer).

Fast leik, ein, fasthet. *-na (a) bli fastere.

*Fat, eit, fat; grep. -a (a) vt fatte, gripe; -a seg ordne sig.

Fatig adj, -dom, ein, -folk, -heim, ein, -hus, eit, -sleg adj, -styre, eit. Fatl, ein, baand; bera handi i fatle. -a (a) vt.

Fat na (a) vi fænge. -ra (a) vt kludre.

Fatt adj tilbakebøiet.

Fattast (a) == vanta og skorta. Fauka, ei, anfald.

Faura (a) vi lure sig aveted.

Fausk, ein, trøsket ved. -ast (a), -en 1, -ut, -emjøl, eit.

Fautar, fl, fuger, folder.

Fe, eit, fæ; gods. -al, eit, -avle, ein. *Feber, ein, -flaga, ei, ska, ei.

Fedre land, eit, -sed, ein, -vis, ei. Fegen 1 glad. -skap, ein, glæde. Fegge, ein, person.

Fegna (a) = fagna (a). fegne

Fegra, ei, skjønhet.

[Fegre, fegerst = fagrare, fagrast.]Fe hage, ein, -hamn, ei, -hus, eit. *Fei, ein, hast. *-a (a) vt feie, sope; sml. fægja. -ar, ein, en feier.

• Feig adj som snart skal dø; ('feig' = ræd, modløs er unorsk).

Feigd, ei; det bodast for feigdi

varsler en snarlig død.

*Feil, eit og ein, en feil. *-a (a) mangle; sml. mistak, misminnast, lyte, brest, mein, skavank, vanta.

[Feil adv = rangt, gale, i miss.]Feim, ein, = keim og snev, ein. -a (a) vi hænge ved. -en klæbrig.

Feit fet, fyldig. -a, ei, -a (a) fete. Feitetysdag tirsdag efter faste-

Feit lagd 2 fyldig. -leik, ein, -na (a) vi, -sild, ei.

Feitt, eit, fett, spæk. -fiekk, ein. **Feitved**, ein, harpiksrik ved.

Fe kar, ein, -kjøp, eit osv. *Fela, ei, fiolin; smsf. fele.

Felag, eit, sameie. *Feld, ein, -makar, ein, skinn-.

Fella = falla. Fella (er, felte) vt fælde. -a, ei,

fælde, fældning. -eleg adj, høvelig.

-felt adj; ein-, mang- osv. • Felt apotek, eit, *-flaska, ei, *Felt|apotek, eit, *-flaska, *-prest, ein, *-rop, eit, *-vakt, ei.

Felæger, eit, fæets samlingsplads.

*Fem 5, *-aar, eit, *-aaring, ein, -byrding, ein (baat), -kruning, ein, -mar, ein, femkroneseddel.

Femna (de) vt favne, omfavne. Fem tan 15. -tande 15de. *-te 5te. *-ti 50. -tiande 50de. -syring,

Fen [e] eit, sump. -a, ei, myrjord.

Fenad, ein, fæ, besætning. Feng, ein, og fengd, ei, fangst, utbytte.

-fengd 2, lett-, sjeld-.

Fengja (fengjer, fengde) vt fænge;

Fengje, eit, tændsats. -hol, eit, -krut, eit, -n 1 letfængelig; smitsom.

Fengsel, eit, fængsel. fengselsdør, ei, -vakt, ei, osv., fengsla (a) vt. Fengta (a) vt samle, skrape sam-

men. **Fenna** (er, **fent**e) *vi* lægge sig i fonner, opdynges.

Fenta, ei, landløperske; kvinde med fremmed maal og dragt, osv.

Fera [é] (a) vi pusle, stelle.

Ferd, ei, færd; aat-, brur-, fot-, hande-, osv.

 $\mathbf{Ferda}$ (a) vt istandsætte; — seg til gjøre sig færdig.

Ferda bunad, ein, -folk f, -fylgje, eit, -hug, ein, reiselyst. -lag, eit, -mann, ein, osv.

Ferdast (a) færdes. ferdavisa, ei. **Ferdes** ell. ferdings folk f, -lass, eit, -mann, ein, -slede, ein, -veg, ein.

Ferdig færdig, frisk.

Ferd mann, ein, = ferdamann. -sel, ei, -skap, ein, og -sla, ei, færdsel, samfærdsel.

Fère, ein, smal strimmel, teig. Fergja (fergjer, fergde) vt presse. Feri, ein, ferie; sumarferien.

Ferja, ei, og (a) vt færge.

•Ferm, kjæk, rask, dygtig. Ferma (de) vt lægge farm i.

Ferniss, ein, -a (a) vt fernisere.
Fersk adj, -a (a) vt opfriske. *-mat, ein, -mjølk, ei.

Fesjaa, eit, dyrskue.

Fesja, ei, = fyrkja, ei, tøs. Fess, eit, fuskeri. -a (a) vi helbrede ved signekunster. -verk, eit, fuskeverk.

*Fest, ein, fest, høitid.

Festa (er, feste) vt fæste.

Festar ell. feste gaava, ei, -maal, eit, trolovelse. -mann, ein, -møy, ei, -pengar fl fæstepenger. -ring, ein.

Festarol, eit, trolovelsesgilde. Feste, eit, fæste. -band, eit, fæstebaand. fot-, skor-.

Fester, ei (fl festrer) landtaug.

Festing, ein, fæstemand. Festning, ei, fæstning.

Festra (a) og festa (er, feste) = landfesta vt fortøie, fæste.

Fet [e], eit, fjed. -a (a) vi skridte. Fete [è] ein, traadbundt. -band, eit.

Fetel, ein (f fetlar) traad, strop. Fetja, ei, traadbundt. -ja (a) vt trække sammen; -ja att bundingen.

Fet1, eit, -a (a) vt forbinde.

Fetling, ein, = belling. Fetta (er, fette) gjøre «fatt», bøie bakover.

[F. eks., se døme.

*Fiend e, ein, *-skap, ein, -sleg, flendehand, ei.

*Figur, ein, *-era (a) ell. (te) vi. *Fik, ein, dask; syre-. *-a (a) vt

Fik a (a) vi stræve, hige. -en 1 begjærlig; livlig; glad; kjærkommen; eit fike møte; *nyfiken nysgjerrig.

*Fikka, ei, lomme. Fikla (a) vi pusle; kludre. Fikna, ei, higen; nyfikna.

*Fiks adj kjæk, rask (egentl. fast). *-stjerna, ei.

Fikta (a) vi fegte.

Fiktril, eit, vitriol. -olie, ein.

*Fil, ei (i kortspil).

*Fil, ei, *-a (a) vi og vi; *sag-, **-spon**, ein.

•**Filantrop**, ein, == manneven. •-isk.

File, ein, = rjome, ein. -bunk,

*Filial, ein, *-gran, eit.

Filla (a) vi pusle med smaatteri. *Filla, ei, skindteppe; fille. -st (a) bli fillet.

Fille bragd, ei, daarlig gjerning. *-fant, ein, -greida, ei, *-kram, eit, lapperi. -leg ussel. *-rya, ei, lappeteppe. fillut, adj.

*Filo log, ein, *-logi, ein og ei, *-logisk, *-sof, ein, *-sofi, ein og ei, *-sofisk

Filsbein, eit, elfenben.

*Filt, eit, -hatt, ein, *-sko, ein, -sole, ein.

Fim, rask; nem (eld- letfængelig). -a (a) vt paaskynde. -leik, ein, raskhet.

*Fin adj, -a (a) vt pynte.

Finans ar fl pengestel. -iell adj, -mann, ein, *-minister, ein.

*Finger, ein (fl fingrar), -bjørg,

ei, -fim fingerfærdig.
Finger klaae, ein, *-ring, ein, ***-vott**, ein.

*Fingra (a) vi fingre (paa noget). Finka, ei, hakket indmat. ein, brændevin.

Finn, ein, mand av det finske folkeslag (Dagfinn, Finngard, osv.). Paa svensk lapp; sml. finnlending og kvæn.

Finn (etslags græs), -gras, eit, og -taatt, ein, og -topp, ein.

Finn, ein; skjegg.

Finna (finn, fann, funnen, fl funne) vt finde, træffe, erfare. -ar, ein, -ast (finst, fanst, funnest) træffe sammen; bli fundet; finnast um synes om.

Finne ødemark tilfjelds; fjell og finne.

Fiuning, ei, -stad, ein, -s løn, ei. Finn kjerring, ei, -kona, ei. Finn land, -landsk, -lending, ein, -marki, -mudd, ein, pels.

Finnsam heldig til at lete.

*Finnsko, ein, -skot, eit, sml. alvskot.

*Fimsk adj, -a, ei, finnekvinde.

Fin skap, ein, finhet. kræsenhet. -sleg net, venlig. -stila adj. -talande artig. -voren adj.

*Fio i, ein, -lett adj = blaaraud.

Fipla (a) vi smaapusle; det fiplast gaar forkjert.

*Fira (a) vt og vi fire; la falde; gi efter.

*Firaaring, ein (om dyr), -alning, ein, -byrding, ein (baat)

*Fire, 4. -felt adj, -føtla, ei, -føtt adj, -kant, ein, -kanta adj, -keiping, ein, baat med 4 aarepar. *Firma, eit, *-merke, eit, *-stem-

pel, ein.

Firnast (a) studse, undre sig; firnesam forundret.

Firra (a) vi skynde paa.

Firskoren *adj*, -telgd 2.

*Fisk, ein, *-a (a) vt, -ar, ein; smsf. *fiske.

Fiskar baat, ein, -bud, ei, -lag, eit, -lægje, eit.
*Fiske, eit, fiskeri.

Fiske aat, eit, -bein, eit, -drætte, eit, -honk, ei, -jo, ein (fugl), *-krok, ein, .mund, eit, beleilig fisketid. .slag, eit, -unge, ein, -vak, eit, fiskens til-

synekomst i vandflaten. *-vær, eit, *-ørn, ein og ei, osv.

Fiskja, ei, = fiske, eit.
*Fistel, ein (fl. fistlar) materiekanal.

Fit [1], ei (fl fitjar) eng; Fitjar. Fit [i] ein (fl fiter) lab. [Fitja se fetja (a) og ei.

Fitla (a) vi kludre; pusle. Fivel, ein (fl flvlar) myrdun; leir-, *myr-.

Fivrelde, eit, sommerfugl. Fjaag adj glad og blid. -a (a) vt gjøre glad.

[Fjaak se fjaag

Fjaamen adj, blek; tosset.

 $/\bar{F}$ jaang se fjunk.

Fjaas, eit, -a (a) vi vrøvle. -kopp, ein, vrøvlebøtte.

Fjagg, -a (a) = fagg, eit, og fagga.

Fjaglast (a) vimse; — burt fortone; hende (om toner).

Fjalla (a) vi bære sig vægelsindet. Fjalla (a) vi pynte, sætte i stand. Fjampa (a) vt; — seg til med stas.

Fjams a (a) vi, -en 1 forvirret. Fjarm a (a) vi tale fint og blidt. en 1 søttalende.

*Fjas, eit, *-a (a) vi.

Fjatl, eit, -a (a), se fitla. Fjela (a) vi lete, speide efter.

Fjelg varm, mild. -a(a) vt varme, pudse. -a, ei, forfriskning. -de, ein, varme. -e, ein, hygge, renlighet. -ing, ei, -na (a) vi bli varm; bli rørt, hen-

reven, hidsig. -sleg hehagelig.

Fjell, eit, -beite, eit, -brun, ei,
-bygg, ein, -gard, ein, osv.; til fjells. Fjell-leides, fjell-lendt, fjell-lo

= heidlo. fjell-luft.

Fjell rape, ein, og -ris, eit, dvergbjerk. -rædd, -skap, eit, -skard, eit, -skarv, ein, rype. -skrid, eit, -slætte, eit, -sno, ei, -støl, ein, -tita, $ei = fjell \cdot lo. -ut, -van adj.$

-fjelsk; nordanfjelsk, osv.

*Fjern adj = fjerr.

Fjerr adv fjernt; nær og fjerr. Fjerre adv henved; — ved omtrent; so - (saavidt) stor, at . . .

Fjetra, ei, nagle. *-a (a) vt fæste;

trylle fast.

Fjoll, eit, slarv, vas. -a, ei og (a), -en adj, -ing, ein, tomsing. -ut adj.

Fjom, eit, fnug, ganske litet. **Fjon**, eit, pusleri: løier. -a (a) vi.

Fjongl, eit og fjongs, eit, -a (a) vi vimse fra den ene til den anden; kokettere; karessere. -a, ei, -en løs, let, luftig. -ut.

Fjor, *ifjor og i fjor adv; — haust,

*-aaret.

*Fjord, ein, **-botn**, ein, **-bu** og **-bue**, ein, -bunad, ein, *-bygd, ei, osv.

Fjorde og **fjerd**e 4de.

*Fjord folk, eit, og fl, *-gap, eit, -ing, ein, = -bu. -maal, eit.

Fjordung, ein, fjerding, 1/4 mil, tønde, osv. -aar, eit.

Fjorføtla og firføtla, ei, firben.

Fjorgamall adj. Fjoromfotom paa alle fire.

Fjors avle, ein, -høy, *-kalv, ein, -lamb, osv.

Fjortan 14. -de 14de.

Fjotla (a) vi vimse planløst om. Fjott, ein, pind; indskrænket, svak person. -ut fjantet; *godfjott, ein, godfjotten adj (fl -fjotne).

Fjuk, eit, fnug; fyk. -a og *fyka (fyk. fauk, foken) vi fyke, fare om.

Fjuk er, eit, fnug. -ra (a) vi falde tyndt.

Fiunk frisk, fyrig. -a (a) vt opfriske.

Fjøgl, eit, glimmer. -a (a) vi prunke.

Fjøl, ei, fjæl. -bud, ei.

Fjøl (en forstavelse: mykje), -de. ein, mængde. -g talrik. -ga (a) vt formere, forøke. -gast (a) økes. -ment mandsterk.

Fjør, ei, fjær. -a (a) vt befjære; pynte. Fjør a, ei, ebbe, fjære. -a (a) vi = falla (om sjøen); fjøremaal, eit.

Fjør ast (a) faa fjær. -en 1 spænstig. -ham, ein, -staal, eit, -ug fyrig. -ut fjæret.

*Fjøs, eit, *-dør, ei, -hjell, ein, *•lèm. ein.

*Flaa (dde) og (flær. flo, flegen)

vt flaa. Flaa, ei (fl flær), fløt (paa fiske-

garn); flate. Flaa adj (n flaatt) aapen; flat; ei

-bygd adj., -kjeft, ein, skaal. -n ei, vid flate. -na (a) aapenmund. vi bli aapen.

Flaas, ein, ubetænksom person. *-a (a) vi buse frem. -en 1, -ut.

Flaatt, ein, et snyltedyr; liva som ein - 2: rikelig.

Flaga, ei, støt, angrep; stormbyge. -a (a) vi komme støtvis.

Flaga (a) vi flækkes, løsne av. Flagg og flagd, eit, -a (a) flage.

[Flagna, se flakna (a).

Flak, eit, skive. -a (a) vi gaa med uknappede klær. -e, ein, luke av fjæler.

Flakk, eit, omflakken. *-a (a) vi, -fus, -før adj, -sam.

Flakna (a) vi flækkes op, løsne fra hinanden.

Flakra (a) vi flagre.

Flaks, eit, *-a (a) vi slaa med vingerne; flagre om.

 $[Flamm|a\ (a)\ og\ ei,\ se\ loga\ og\ loge.$

Flamsa (a) vi vimse.

*Flamsk belgisk. flamlending. Flan, ein, •-a, ei, nysgjerrig, taapelig person.

Flana (te) vi glo, «kope».

Flanell, ein, flonel.

Flangermus, ei, flaggermus. flangra (a) vi flagre om.

Flangsa (a) vi føite om.

Flan ut letsindig. -øygd 2 forvirret.

Flar, eit, flitter. •a (a) vi blusse; prunke.

Flas, eit, tyndt skal. -ast (a). Flask, ein, flatkant, bredside.

*Flaska, ei, flaske. *flaskeför, eit. Flasma, ei, = flask. -e, ein,

sidefjæl paa slæde.

*Flat (*n* **flat**t), ***-a**, ei, flate. ***-brød**, eit, -bu og -bue, ein, *-bygd, ei, og adj 2, -lende, eit, -lendt adj, -mynt adj, -na (a) vi bli flatere. -seng, ei, -telgd 2, -voren adj.

Flaum, ein, flom. •a (a) *vi* ==

fløyma.

Flanta, ei, og -stokk, ein, tvertræ i slæde.

Fleggja, ei, og (a) vi føite.

*Flegma, eit, -tikar, ein, *-tisk == tauglyndt.

Flein, ein, = pil, ei.

Flein, eit, skurv, saar.

Flein, ein, bar plet.

Flein adj bar, nøken. -a, ei, bar plet. -a (a) vi bli bar. -en 1 søttalende. -skalla adj, -skallut adj, $-ut \ adj = flekkberr.$

Fleip, ein, mundkaat person. -a (a) vi drive gjøn; -ast ved ein.

-eferd, ei, -sam, -ut.

Fleire, *fleste (se mange). Fleirgifte, eit, flergifte = manggifte.

Fleka se flæka (a).

Flekk, ein (ft flekkjer), -a (a) vt berr adj stykkevis bar for sne.

Flekkja (flekkjer, flakte) vt

flække. flekkjing, ei.

Fleng, ein, og **-ja**, ei, flænge, skramme. -ja (flengjer, flengde) vt flænge. Flera [é] (a) vi karessere, lefle.

Flerra. ei, rift, skramme.

Fles [e], ei (fl flesjar), et lavt skiær.

*Flesk, eit, -a (a) vt gjøde, fete. Fleske feitt, eit, *-skiva, ei, -svord, ein, osv.

*Fleste se mange.

Fleta [e] (a) vt false.

*Fletta (a) vt og ei, flette.

Fletta (er, flette) vt flaa, flække. -a, ei, saar, rift.

Fli, eit, fint verktøi.

*Fli (dde) vt pynte, ordne; over-

[Flika (a) se flæka.

Flik [1], ei, skive. •a (a) vt avskjære skiver.

Flikja (flikjer, flikte) vi gape med kantene.

Flikra (a) vi smiske; indsmigre sig, kjæle.

Flin, ein, fnisen. -a (flin, flein, fline) vi.

Flinad, ein, stel.

Flindra, ei og (a) vt, -ast (a) splintres.

*Flink adj, sml. hag, hæv, rask, dugeleg.

Flinsa (a) *vt* flænge.

*Flint, ei og ein, flintesten. -(e)byr-

Flipa (a) vi flæbe; ogsaa = flikja. *Flira (te) vi fnise.

*Flis, ei (f flisar), -a (a) vt splintre. -berg, eit, -ut.

Flit, ein, hus-, *-tig; sml. ann-

sam, onnig, trottig.

Fljot og fløt rask; fyrig; tidlig. Fljota og *flyta (flyt, flaut, floten) vi flyte ovenpaa; være overskyllet; det flaut med blod. Riksmaalets rende, strømme heter ikke fljota men renna, strayma m. m.

Fljot og fløtleik, ein, snarhet. -na (a) vi.

Fljug a og flyga (flyg, flaug, flo-

gen) flyve; springe. -ar, ein. • Flo, ei (f før), lag; jevnt udbredt

Flod, ei og eit, regnskyl.

Flod, ei; -- sjø; mots. fjøra sjø. Floda (a) vi trække op til regn. [Flodhest, se elvhest.

Flod maal, eit, mots. fjøremaal. mund, eit, flodtid.

Flod sky, ei, -vêr, eit, skurveir. Floe, ein, vandpyt; sump.

Flog [o], eit, flyving; fart; berg--a (a) vi svæve, strømme.

Flog berg, eit, brat berg. -blad, eit, flyveblad. -bratt adj, -drake, ein, -havre = svarthavre. -maur, -minne, eit, sterk hukommelse. . mus, ei, flaggermus. -næm meget lærenem. -næme, eit, stor begavelse, talent.

Flogs, eit, føiten. flogs og flogsa, ei, en «flane». -a (a) vi fare om;

Flog sam flygtig. -skrift, ei og eit, flyveskrift. -verk, ein, flyvende gigt. -vit, eit, geni.

Flok |a|(a) vt gjøre floket. -ast (a), *-e, ein, forvikling. -en 1 adj.

Flokk, ein, *-a (a) vt samle. -a seg og -ast.

Flok |**na** [6] (a) vi bli floket; forvikles. •ut adj floket.

Flongs a, ei, forfløien kvinde.
-a (a) vi føite.

Flor, ein, fjøsgulv; fjøs.

*Flor, eit; sml. skygg, eit, slør.
*Flor, eit, fuld blomstring; i fullt

*Flora, ein, = voksterrike.

[Flos, eit, se flus, eit.

Flos a [o] ei, opbrusning; en liten flis. -a, ei, og -e, ein, løsmundet person. -a (a) vi la munden løpe.

Floss, ein, -hatt, ein.

Flosut ustadig, lunet.

Flot [o], ei, og -a, ei, flat mark.

Flot (o), eit, flyting; det som flyter.
-a (a) vt faa til at flyte; sætte paa
vandet. -ar, ein, -e, ein, flaate.

Flotna [o] (a) vi flyte op. Flott (o) ei, skogles flate.

Flo-ut sumpig.

Flud, ei, skjær, banke. -ut.

Flug, eit, ubestigelig brat fjeldvæg (se flog, eit).

Fluga, ei, flue. -esopp, ein. Flugsa, ei, lap, fille; snø-.

Flugsa (a) vi flagre, vimse om.

*Flugt, ei, -a (a) vi slaa med

Flundra, ei, flyndre.

Flunsa (a) vi flænge; skynde sig. Flur, ein, og -a, ei, vidt strut-

tende haar ell. grener. -en adj, -gran, ei, -hovud, eit, -ut.

Flus, eit, skjæl, flas. -ast (a).

*Flus adj dygtig, gavmild, rikelig.

Flutning, ei, flytning.
Fly, eit, grundt vand; fjeldvidde.
Fly, eit, lokkemat; ogsaa = flyge.

Fly, eit, lokkemat; ogsaa = flyge.
*Fly (dde) vi flygte; vt — det
onde.

Flyga = fljuga.

Flyge, eit (ogsaa flye og fly, eit) insekt.

Flygel, ein (flyglar) pleiel, tust.
*Flygel, eit (b fl flygli) etslags
viano.

Flygse, eit, forslitt klædesplagg. Flys ja, ei, skjæl; skal. -ja (flys,

fluste) vt pille.

Flyssa, ei, fille; forklæde- forklæ av tyndt og daarlig tøi.

Flyta [ý] (er, flytte) vt = flota.
Flyt|eleg gunstig for fremgang.
-en driftig.

Flytja (flyt, flutte) = flyta vt flytte, smsf. flytje.

Flyt ell. flytt|fugl, ein, -mann, ein, flotmand. flytning, ei.

Flytta (er, flytte) = flytja. Flae (dde) vt forsyne garn med cflaa. -a, ei, = flaa, ei.

Flac a, ei, skraaning (av flaa adj).
-e, eit, en slette.

Fleek a (a) vi logre, smiske. -ast (a) kjæle hinanden.

Fischja (fiskjer, fiskte) vi skræve vidt ut; vt fas til at skræve vidt ut. [Flærd = s v i k.

Fises, ein, -a(te) vi sprudle, sprøite frem i tynde straaler.

Flø (n fløtt) lunken. -a (a) vt opvarme.

varme.

Floa (a) vt lægge i lag («flo»).

Fløda (er, flødde) vi strømme rikelig; stige (om sjøen).

Figde, eit, oversvømmelse, regnskyl.

Fløk, eit, forvikling; drilleri. -ja (fløkjer, fløkte) vt gjøre floket.

Flokje, eit, = flok, eit; flokjing, ei.

Figna (a) vi bli lunken, varmes. **Figt** = fljot.

Flot a seg (a) og -na (a) forte sig (især om ur).

Fløy, ei, vimpel, vindfløi; flanke. Fløyel, eit, fløyelskrage, ein, -mjuk, -voren adj.

Fløyg, ein, brødstikke.

-fløygd 2 adj; gard-, lett-, osv. Fløygja (fløygjer, fløygde) vt slippe, la fare; sætte fart i.

Fløyma (de) vi strømme. Fløymann, ein, fløimand.

Fløyt, ein, lettelse.

Fløyt adj dristig, klok, rask.

Fløyta (er, fløytte) vt faa til at flyte; fremskynde; — timber.

Fløyta, ei, fløite. fløytespel, eit. Fløyte, ein, fløte. -kopp, ein.

Floytt adj farbar for baat.

Foga (a) vi stoppe sammen, proppe. Fogla (a) vi stoppe, lave polse; kludre.

*Fok [o] eit, fok, drev; tummel. Fokla (a) vi kludre. foklesam

Fol (ó) eit, dumrian.

Fola (a) faa føl. *-e, ein, unghest. *Folga, ei, føderaad. *folge folk fl, *-hus, eit, -mann, ein, osv.

*Folk, eit, -a (a) vt befolke; for-

bedre; folka seg.

senfærdig.

Folke and tom for folk. -bein, -bragd, ei, folkeskik. -far, eit, spor. -faatt = faament. -ferd, ei, adfærd som folk (ikke = et folkefærd). -føre, eit, folkeslag (sml. maalføre). -gjengd 2, fremkommelig. -gjerd, ei, -hald, eit, -hjelp, ei, -kjømt meget besøkt. -kynd, ei, menneskenatur. -leg, -livnad, ein, ordentlig levnet. -lynde, eit, folkekarakter. *-magt, ei, -namu, eit, personnavn. *-rik, -rædd, -sed, ein, -skap, eit, og -skapnad, ein, -skjemma, ei, skam for folk. *-slag, eit, -stygg adj folkesky. -van vant til folk. -vand noie om selskap. *-vis, ei, folkeskik. -vit, eit, -vond, adj.

Folk sam adj folksom. -ut. Foll, eit, foldrikhet. -a (a) vi gi mange fold; det -ar godt (ogsaa om arbeide = det munar). •ug foldrik.

Folna (a) vi visne, blegne; gyse.

Fomen se fumen.

Fona [o] (a) vi gyse; svimle.

Fonad se fednad, ein.

*Fond, eit; grunn-, vara- reservefond; upplysningsfondet.

Fone tikar, ein, -ikk, ein, *-tisk. *Fonn, ei (fl -er); sns-.

*Fonograf, ein.

For, ei, fure; aur-, plog-. *Fôr, eit, fór, kreaturføde; fór (i klær).

For [6] adj (-are, -aste) rask.

*For konj ti.

*For adv; — stor, — seint.

*For og fyre præp. Talemaalet skiller mellem en enstavelses- og en tostavelsesform, og hertil svarer den

dobbelte skriftform.

For brukes saaledes hvor talemaalet har en ubetonet enstavelsesform (for, før, fyr, fer, fø, fy, fe) f. eks. kva for ein? aa, for eit vêr! stræva for føda; halda for narr; ein gong for aaret; alt for Norig; standa for støyt; gjerne for meg; for eit aar sidan; raad for uraad; saapa for 10 øyre. Saaledes i de fleste sammensætninger, f. eks. bakanfor, framfor, difor, kvifor, fordi, fortelia, forstand, forlyfta seg.

Merk at der altid skrives for naar ordet staar i motsætning til imot: for og imot; ein tala for saki og ein imot. - Fyre brukes hvor talemaalet har tostavelsesform (fyre, fyry, føre, feri, firi), og svarer til riksmaalets før, foran og fore, f. eks. fyre jonsok; fyre middag; springa fyre vogni; ein reid fyre, og ein etter; liggja fyre; sjaa seg fyre. - Se ellers ein, -arlag, eit.

under de enkelte opførte sammensætninger med for og fyre.

For a (a), ei, færd, gang; tri -or. -a (a) vt paaskynde; -a seg.

*Fôr a (a) vt gi dyrene fór: sætte fór i (klær).

Fora (a) vi gjøre furer.

For an for at = til as. I defleste tilfælde bør tanken uttrykkes paa anden maate, oftest med og. Dersom prædikatet indeholder nogen form av vilja eller skula, brukes og alene; f. eks. han vil (ell. skal, vilde, skulde) koma og vera her nokre dagar. I motsat fald tilføies en av disse former efter og; f. eks. han kjem og vil (ell. skal) vera her nokre dagar; han kom og vilde (ell. skulde) vera her nokre dagar.

For aldra adj vel gammel, fordet. *-andra (a) vt, sml. brigda, brøyta, venda, gjera um. *-ankra (a) vt, *-arga (a) vt, = avstyggja. -argeleg, -bala adj forkavet. -banna (a) vt, *-bi præp (sml. framum), -bina og -bisna adj forgapt. -bisneleg, -bjoda og *-by vt forbyde (-bjoda seg byde for meget). *-bløda vt, -bod, eit, forbud (sml. fyrebod varsling). -boden adj, -brend 2, -brjota og -bryta vt. -brot, eit, forbrydelse. -byta vt forveksle. *-bøn, ei.

Ford [6] ei, sumpvei, bæk.

Ford a [6] ei, transport. -a (a) vt transportere.

*For danska (a) vt fordanske. -dekk, eit, = framdekk. -derva (a) vt sml. skjemma ut, spilla, ugjera, tyna, øydeleggja.

*Fordi og for di konj fordi, sml.

av di og med di.

Fordingskap [6] ein, befordring, skyss.

For dom adv fordum. *-dom, ein = vandom. *-domsfri, -domsfull.

For drygja seg forsinke sig. -døma vt, -dømd 2, -dømeleg, -eldre n fl, *-elska seg = hugleggja.

For fall, eit, forringelse; forfald. -fallen (fl -falne) forfalden.

Forfalls dag, ein, -grunn, ein, -melding, ei, -setel, ein, -tid, ei.

*For falska (a) vt, -fang, eit, fortræd. -fara vt granske nøie. -farast komme i forfald. -faren bevandret; gjennemsøkt.

*Forfatt|a(a) vt, -ar, ein, -arskap,

For feder og -fedrar fl, forfædre. For fina adj forfinet. -fjansa forvirret. -fjasa seg (a) forhaste sig.-fjatla seg forløpe sig. -fjetra = fjetra fasttryllet. -flogen forfløien. -frosen og -frøyst adj, -fylgja (de) vt, -fyllt fordrukken. -fælande adj, -fælt og -færd (de) forfærdet. *-føra (de) vt forføre. -føtt, eit, strømpefot. *-føtta (a) vt forføtte (støvler). -føtte, eit, nyt overlær.

For gangast (-gjengst, -gjekst) forgaa. -gard, ein, forgaard. -gift, ei, *-gifta (a) vt forgifte. -giftig giftig, ondskapsfuld, spydig. -gjengeleg, -gjera vt forhekse. -gjera seg forgaa sig. -gjeva vt, *-gripa seg, *-guda 'a) vt, -gylla vt = gylla. -gøyma vt.

For halda vt hindre. -halda seg forholde sig. -halden forholdt. -hall, ei.

*Forhand la (a) vi, sml. raadleggja, samraadast, dryfta.
*-ling, ei.

*For hasta seg, -hatig hatefuld. -heng, eit, -herda vt, -herdig yderst ivrig, djerv.

*Forhisto|ria, ei, *-risk.

*For hold, eit, -huda vt, -huga adj.

Forhøyr, eit, forhør. -a (de) høre sig for, utspørge, forhøre.

Forhøyrs|domar, -rett, -stemning, ei, -vitne, osv.

*Fork, ein, kjep, knippel.

*For kalka (a) vt, *-kalking, -kammers, eit (i hjertet), *-kasta (a) vt, -kava adj forkavet. *-kjæla vt, -kjælt, *-kjøla vt, -kjøling, ei, -kjølt forkjølet.

*Forkjøp, eit, -a seg kjøpe for dyrt.

Forkjøpsrett, ein.

For klaara vt forklare. -klaaring, ei; sml. spursmaalsbok. -klaga vt anklage. -klumsa adj 2, -kladd.

*Forklæde, eit, forklæ.

For komast vi gaa tapt. -komen adj bortkommen; utmattet; raadvild.

-kovra seg (a) vt forskaffe sig; samle.
 Forkunn adj (n -kunt) lysten,
 lækker. -mat, ein, = skjessemat.

For kynna (er, -kynte) forkynde. -kynning, ei.

*Forlag, eit, *-s|bokhandel, -bokhandlar, -rett, ein.

Forland, eit, utilgjængelig sted paa kysten.

*For lata vt tilgi; gaa ifra. -lating, ei. For laupa seg = -renna seg. For legen adj for ligget (ogsaa for legen, Garborg). -leggja, vt, lægge feil; for lægge. -leggjar, ein, == bokreidar.

Forlende, eit, = forland.

For lesen adj for læst. -lest adj for læsset. -liden adj for løpen (om tid).
*For lik, eit, = sem ja. *-a (te), -leg.

*Forliks|møte, eit, -raad, eit, forlikelseskommission. -stemning, ei, *forlikt adj kommet overens.

*For lis, eit, -*a (te), -log n pl føderaad. *-lov, eit, tilladelse. -lova (a) love for meget. -loving, ei, -lyfta seg.

*Form, ei, sml. skap, maksel.
*For|maa (dde), *-maal, eit (og
fyremaal), -maalstenleg.

*Forma (a) vt, *-1 adj, *-t, eit.

*For mana (a) vt, *-maning, ei, -mann, ein, formand, sml. fyremann forgjænger.

For meir adj komp fortrinligere.
-mest fortrinligst.

*For mel, ein (fl formlar), -mell adj (n formelt).

Form likskap, ein, *-læra, ei, -rett, adj, *-rik.

For myndar, ein, -myrkja vt, -myrkning, ei, formørkelse. -mysa [ŷ], ei, paaskud, undskyldninger.

Forn [o] adj gammeldags, antik.
-alderen og -tidi oldtiden.

Forn [6] ei, gaver (til gjestebudskost). •a (a) vi bringe «forn».

Forn|ast[o](a) bli morken. -e, ein, visnet græs.

Fornem a (-nem, -namde) merke, bli var. -ing, ei, -sla, ei.

Fornis sa = fernissa. -sing, ei.
Forn kunna, ei, oldkyndighet.
-kunnig, -kvæde, eit, -minne, eit,
-tid, ei.

*Fornuft, ei, *-ig adj.

Fornvitskap, ein, arkæologi. Fornæm (-næmare, -næmst) adj

fornem.

*Fornær|ma (a) vt, -meleg,

-ming, ei.

For negd fornoiet (med og av).

*Forord, eit, fortale; forbehold.

*For pakta (a), -paktar, ein, *-paktning, ei, *-pesta (a) vt forpeste. *-pint adj.

*For post, ein, *-raad, eit og ei, forsyning; sml. tilfang.

*Forraa:da vt, -dar, ein, *-dd 2 forraadt.

For rang, ein, fortrinsret. -renna seg forløpe sig.

For resten og forresten; sml.elles. *Forretning, ei, *-s|brev, -førar, -grein, -mann, *osv*.

For saka (a) vt avslaa, frasi sig. *-samling, ei, -sédd (n -sét) forsynt. -segna(a)vt forklare, meddele. -selja vt.

Forset, eit, forsæt.

For setja vt forøde; bringe i vanskelighet. -sett adj vanskelig; det er reint -sett næsten over evne. -sigla (a) vt forsegle (brev). *-simpla (a) vt, -sjaa vt se feil; -sjaa seg forse sig, begaa forseelse. -sjaaleg adj forsigtig; •skjera vt beskjære for meget.

For skot, eit, strimmel pas akeren, teig. *-skrift, ei, foreskreven regel, sml. fyreskrift. *-skrika seg, -skræmd 2, -skule, ein, -skylda (-skylder, -skylde) vt gjengjælde (mottat tjeneste). *-skyldt adj fortjent; løn som -skyldt. *-skyva vt, *-slaa vi strække *-slag, eit, drygsel, varighet.

*Forslag, eit, = framlegg. -srett,

For sliten adj, *-smaa vt; han -smaadde seg ikkje. *-snakka seg, -soma (a) vt = -soma. *-sona vt, *-sova seg.

For so vidt adv forsaavidt; for so vidt som koni.

Forspilla (-spilte) vt forspilde. *Forsprang, eit, = fyremùn. For spyrja seg, forsporge sig. *-staa (-staar, -stod, -staatt) vt = -standa og skyna.

*Forstad, ein (ved by), -s|bu og

bue, ein.

*Forstand, eit og ein, smsf. forstands. -a (-stend, -stod, -staden).

Forstandar, ein, -skap, eit.

*Forstandig adj.

*Forst assistent, ein = skogfut. *-elev, ein, -mann, ein, -stell, eit, osv (se ellers under skog).

For stava adj; det er reint -stava overfyldt med arbeide. -stird 2 hensunken i beskuelse.

For stova, ei, -stovedør, ei.

For strekkja (kte) vt strække for sterkt. -stuva vt forstue. -stokkia vt forbause. -støkt forbauset, forvirret. *-svar, eit, *-svara (a), -svarsvaapn, osv.

For sverja vt forsverge. *-svo-

ren, -sylva (a) vt.

*For sym, ei og eit, et forsyn; omsorg. *-syna (te) vt, sml. bu, reida ut. *-synda seg, -syta forsørge. -syting, ei, forsørgelse.

*Forsæte, eit.

Forsøla, ei, beskygget plads.

Forse ma (de) forsømme. -meleg. -ming, ei (skulefraavær).

*Fort adv (forare, forast) skynd-

*Fort, eit, fæstning.

*For taag, eit (paa gate), -taka vt overvælde. -taka seg. .
*For tale, ein, sml. fyreord.

*For tapa, sml. missa, spilla, fortjons.

For taum, ein, -teikn, eit (i noter), -teikna vt fortegne.

For telja. -telnad, ein, -tena vt være værdig til. -tenesta, ei, -tenkja vt, -tenkt tankefuld, distræt. -tent fortjent. *-tid, ei, = fyrrtid. -tina (a) vt fortinne. -tjona (a) fordærve, fortape. -tjoning, ei, fortabelse. -tolla vt, -tolor fl formaninger. *-tona seg (a), -trengja 2, -trengsla, ei, fortrængsel. -trjota og -tryta fortryde. -trot, eit, fortrydelse. -trolla (a) vt.

Fortru (dde) vt betro; honom skal eg gjerne - alt eg eig; han -dde meg at det er so; aa - seg til ein betro sig til, sml. tru, vt. -leg fortrolig. -trøyta vt overanstrenge.

*For tulla (a) vt, -turka (a) vt, *-tvila (a), -tyna vt, = -tjona. -tøya (a) vt fortoie. -tøygja (de) vt strække for sterkt. *-undra (seg), -undra adj, *-undring, ei, -utan prap, -vaaga seg (a), -vaageleg adj, -vakt adj forvaaket. -vaksen adj, -vand 2 forvænt. *-vanska (a) vt, *-var, eit, taka i -var. *-vara vt, *-vella (veller, velde) vt halvkoke. -venda vt, -vending, ei, forvanskning. -venja vt, -ver, eit, -vetne, eit, overhændig regnveir. -vilja vt ville en ondt; forurette. -villa vt forvilde. -vinna vt erhverve. -viten adj, -vitenskap, ein, og -vitna, ei, nysgjerrighet. -vitneleg interessant. -venen adj fordringsfuld. -øvast (øvest, øvdest) vi undse sig. -øven adj tvilraadig, forlegen.

Fós og -en porøs. -na (a) bli porøs.

*Fos fat, eit, *-for, eit.

Foss, ein, *-a (a) = fyssa. Fosse fail, *-grim, *-kall (fugl).

Fosskoka (a) vi. *Foster, eit (b fl fostri) foster; barn; ogsaa = for (kufoster = ku-|-burd, ein, frembæring, fremførelse. fôr, eit).

*Foster barn, eit, *-bror, -dotter,

*-far, -foreldre fl, *-mor.

*Fostr|a (a) vt fostre. *-ing, ei. *Fot, ein (ft føter), -a (a) vt, -bunad, ein, fotbeklædning. -burd, ein, fotskifte. -far, eit, spor. -ferd, ei, -feste, eit, -folk fl, infanteri. -gangar, ein, *-lag, eit, = -burd. -laug, eit, -laus adj.
*Fotograf, ein, *-era (a) ell. (te),

*-ering, ei, *-i, eit.

Fot|saar adj = saarføtt. *-sid adj, -skor, ei, *-slag, eit, skridt. -spenne, eit (i seng), *-spor, eit, -veik adj,

Fraa præp fra, bort fra; - fyrste tidi; deri- kom det; segja — fortælle, sige fra; segja — seg frasige sig; forsage; gjera — seg bli færdig; eg gjorde honom - meg fik ham ifra mig; vera reint - seg sansesles, gal.

Fraa borde adv fraborde; mots.

Fraa|byte, eit, -drag, eit, fradrag, avdrag. -døma vt, -fall, eit, frafald, død. -fallen adj, -gang, ein, tap, skade. -kjenna vt frakjende (kjenna ifraa kjende ifra). -landsvind, ein, -lengd, ei, avstand. -rekna adj, -segn, ei, beretning, melding. -skild 2, -skilnad, ein, -stand, eit og ein, avstand. -tak, eit, fraskilt del. -vera, ei, -verande, -være, eit, fravær, forsømmelse.

*Fragt, ei, fragt, færdsel. *-a (a) vt, -baat, ein, = føringsbaat. *-fart,

ein, osv., -e|mann.

Frakk, ein, kjortel; smsf. frakke. Frakk adj (n frakt) dygtig; det er frakke ting uhørt.

*Fraktur, ein, -a (a), *-bokstav, *-skrift, ei.

Fram adv frem; slaa — um (ell. paa) noko antyde. Fram er førsteled i en mængde sammensætninger med particip (f. eks. -boren, -førd, -kasta).

Framaat præp fremtil; henved. Framan adv forfra; fra foren-

Framand (n -mandt) fremmed, ukjendt. -folk fl, -maal, eit, -mann, ein, -sed, ein, -skap, ein, -stand, eit og ein, -vara, ei.

Framan for, -paa, -til.

Framarleg adj som er langt

-bærleg dygtig til at fremføre erender, sml. ærendsfør. -ekst adj mots. ibendt. -etter, -faren forbigangen (framfarne tider). -ferd, ei, fremreise, fremfærd; driftighet -fjordung, ein (av dyr), -flutning, ei, -fot, -fus dristig; fremfusende. -fusing, ein. -fyre og •for præp, •fødd 2, •føresmann ein, talsmand. •førsla, ei, •gang, ein, -gangsfolk fl, -gangsverk, eit, -gjengd 2 djerv; fremkommelig. -grytt adj lutende. -hald, eit, fortsættelse. -hjelp, ei, fremme. -hug fremadstræben. -huga adj (merk fram-i), -ifraa ypperlig; overmaade. -kjøm fremkommelig. -kjømd, ei, fremkomst, dygtighet. -kjømt adj n -koma, ei, -komen, fremkommelig. -laan, eit, -legg, eit, forslag. -leides længer frem; fremdeles. -lenges mots. baklenges. -lengst adv forrest. -liden fremskreden. -lut, ein, -me adv fremme. -med præp, -paa, -ryfte, eit, forstykke i klær. -sal, ein, sal mot gaten. -segn, ei, fremsigelse. -sid adj, -sida, ei, -skut, ein, -slag, eit, tilvekst. -sleng, ein, og -slengja, ei, person i slyngelalderen (-slengsaari). -stamn, ein, -stemna, ei, retning, tendens. -stig, eit, -studning, ei, understøttelse. -støyt, ein, tilskyndelse, fremstøt. -syn, ei, -syning, ei, fremvisning, utstilling. -synt fremsynt (men fram-synt fremvist). -søkjen 1 djerv.

Framt adv; so framt og soframt saafremt. nedre- i den lavere og øvre- i den høiere del av dalsiden. Fram tak, eit, driftighet. -talande, -tanke, ein, -tenkt, -tennt med fremstaaende tænder. -tid, ei, -til, -tonn, ei, -trengsla ei, -toke, eit, fremgang, utvikling. -um præp forbi. -under præp, -vaksen fuldvoksen. -ved præp, -veges = -leides. -vekstring, ein, = -sleng -vis forutseende. -vokster, ein, -sygd 2

med fremstaaende øine.

Frank og fri = fri og frels. *Frankrike, -smann, •sk. Fras a (a) vi sprake. *-a, ei, grimaser, løier; frase, sml. ordblom.

Fraud, ei, skum, fedme, gjødsel (derav frøyda, vi). -gran ei, gran som er løs i veden. -hatt, ein, skumtop. -ig adj frodig.

*Fred, ein, *-a (a) vt frede. -gjerd, ei, fredsslutning. -heilag = -lyst adj. -helg, ei, fredlysthet. -huga adj Fram bering, ei, -bjoding, ei, fredsvenlig. -ing, ei, -ingstid, ei, -kjær, *-land, eit, -laus adj, -leg adj, *-lysa (te) vt, *-lyst adj, -løysa, ei, fredloshet.
*Fredsaar, eit; fredsam adj.
Frid ad

Fredsartikel, ein, -brjotar og |
-brytar, ein, -bod, eit, -brot, eit.

Freds fest, ein, -flagg og flagd,

eit, *-fot, ein (paa -fot), *-fyrste, ein. Fredskjold, ein og eit, parlamentærflag.

*Freds konge, ein, -meklar, ein,

-mekling, ei.

Fred spille, eit, fredsforstyrrelse. -spillar, ein, fredsforstyrrer (i selskap).

Freds semja, ei, fredstraktat.
-stemna, ei, fredskongres.

Fredstad, ein, fredsted.

Freds teikn, eit, *-tid, ei, -tilbod, eit, *-tilstand, ein og eit, -ting, eit, --- stemna. -tinging, ei, fredsunderhandlinger. *-ven, ein, *-verk, eit, *-vilkaar, eit, -voner fl fredsutsigter.

*Fred|sæladj, -sæla, ei, fredsælhet. Fredt adj n fredelig; oftere blir brukt ufredt utrygt (særlig for rovdyr).

ukt ufredt utrygt (særing for rovdyr Freg|a (a) vi fritte, -ar, ein.

Fregatt, ein, fregat.

Freist a vt prove, friste. -ar, ein, -en (mangfreisten), -esam. -ing, ei, fristelse. -nad, ein, forsøk.

Frek adj graadig (mat-, rom-, osv.).

leik, ein.

Freknia, ei, fregne. -ut.

*Frels adj fri, uhindret, sml. ufrels. *-a, ei og (te), -ar, ein, -e, eit, fuld bruksret (frelsebrev, eit, skjøte).
-fengen adj erhvervet med fuld rettighet.

Fremd a (a) vt forfremme, utvikle. -e, ein, fremgang, utvikling. -eleg adj.

Fremja (a) og *fremma (er, fremde) vt fremme, hjælpe frem.

Fremmeleg frugtsommelig.
Frem re adj, -st adv, -ste adj.

Frende, ein, slegtning. -laus. Frendskap, ein.

Frenka, ei, slegtning.

Frest, ein, frist. -a (a) vi opsætte, nøle.

Fretnad, ein, tidende.

Frett|a (er, frette) vt fritte; faa spurt. -ing, ei, -sam.

*Fri (n fritt) ubunden; lens; ledig; gratis; fri og frels.

*Fri (dde) vi beile. -a (a) vt befri. Friar, ein, -brev, eit, -gang, ein, -tankar, osv. Fribillett, ein, -boren adj, *-brev. eit.

Frid adj deilig. -d, ei, skjønhet. -kast (a) bli smukkere. -leik. ein, skjønhet. -leitt adj tækkelig. -na (a) bli smukkere.

*Fridag, ein, -dom, ein, frihet. Fridoms; aand, ei, -brev, eit, -drift, ei, -elsk, ein, -kjensla, ei, -kjær, -tid, ei, -tre, eit, -ven, ein, osv.

*Frieksemplar, eit, -gjering, ei. -gjeven adj, -gjord 2, -hand, ei, *-handel, ein (-s|mann, *-ven, osv.), -heit, ei, - dom. -hendt adj kunstfærdig. -hug, ein, frimodighet. -huga adj, *-kar, ein, person som ingen kan mestre. -kjenna vt, *-korps, eit, -korter, eit, -kyrkja, ei, -kyrkjeleg, -lyndt adj, -minutt, ein og eit, -murar, ein, -plass. ein, -raadig adj uavhængig.

*Frisk adj, *-a (a) vt, -e, ein, for-friskelse. -en og -leg adj sund (baade == helsesam og helsug). -leik, ein, *-na (a) vi bli friskere. -t adv.

*Friskyss, ein, -stad, ein, -teken adj, -tenkjar, ein, *-tid, ei, -traavar, ein, mestertraver. -viljug.

Frjosa og frysa (frys, fraus, frosen) vi fryse, stivne.

Frod adj klok, vis.

Froda [o], ei, og (a) vi fraade.

Frokla (a) vi kjæle.

*From (f -me) from, sml. gude-

Frongl, ei, avbrutt stykke. -a(a) vt. ***Frosk**, ein, en frø; trøske (barnesyqdom).

*Frost, ein, -all (n-alt) kuldskjær.
*-fri, -lendt adj, -msal, eit, frysepunkt.
-natt, ei, -næm adj utsat for frost.
-røyk, ein, -vêr, eit.

Frua, ei; men fru foran navn: fru Inger, fru Gislesen.

Frukost, ein, frokost.

Frukt, ei, -ast (a), -bruk, eit, frugtanvendelse. -laus, -rik.

Frum (ù) adj fortrinlig. -a (a) vi gavne. -e, ein, gavn (til frùme til fromme).

Frums adj første (— kalv, osv.). -ekaka, ei, raamelkskake.

Frum vaksen, -vekstring, ein, yngling. -vokster, ein (i -voksteren omtrent fuldvoksen), -vyrter, eit.

Fruns or ft frynser. -a (a) vt befrynse.

Frutta (a) vi mukke, vise sig ærgerlig.

Fry (dde) vt fraraade sterkt; tirre. Frygd, ei, livlighet, livslyst, fryd. -a (a) vt forlyste, fryde. -efull.

*Frysa = frjosa.

Frysla, ei (en græsart). Fræ ell. *frø, eit, frøkorn.

Fræg adj berømt; fortrinlig. -ast (a) bli dygtigere. -d, ei, ære, berømmelse; fe og frægd rigdom og ære.

Fræ ell. *frø hus, *-korn, eit, -laus. *Fræsa (te) vi hvæse; sprøite frem. Freev frugtbar. -a seg og -vast (a)

sætte frø, modnes.

*Frø, eit, ell. fræ, eit.

Fro (dde), - seg, = fræva seg.

Frok dygtig.

*Frøken, ei (fl frøkner), en frøken

Frøk en og -leg, dygtig, trivelig. -na, ei, friskhet, graadighet.

Frøsa (te) vi strømme saa det hvæser; fnyse.

Frøy, Frøya (gudenavn).

Frøyda (er, frøydde) vi fraade, skumme. -a, ei, saftrigdom. -en sprød, skjør.

Frøyna (te) vi fnyse.

Frøysa (te) vt forfryse; — seg. Fugg, eit, -a (a) vi stelle i huset. -e, ein, bylt.
Fugl, ein.

*Fugle|berg, eit, -føde, eit, et kuld fugleunger. *-ham, ein, -kong, ein, -skræma, ei, *-vær, eit, osv.

*Fuglunge, ein.

*Ful harsk; vred; indviklet. *-ing, ein, slu person. -kynde, eit, vanart. **-kyndt** listig, arrig.

Full (n fullt) fuld, hel, velforsynt; drukken; til fulls og til fulles tilfulde.

Fulla ell. vel adv, vistnok, vel. Disse ord er altid ubetonet og kommer altid like efter prædikatets tidsform; denne blir da betonet; f. eks. du syng fulla (uttalt syngfulla); du kjem vel. Almindelig brukes ordet vel undtagen naar det kan bli misforstaat som gradsadverbium til det paafølgende ord, f.eks. han er fulla mett; ti han er vel mett kunde lettelig bli læst: han er væl mett o: helt mæt ell. overmæt.

Full aldra adj, -berga adj, -boren, -buen, -enda (a), -fenge, eit, fuld bekomst. -før adj, -føra (de), -huga adj fast bestemt. -komen, -komen- | (ogsaa = fylgd, ei). -for adj, skap, ein, -komleg adv aldeles. -kun- |adv, -sam, -rett adj, -skap, ein.

nig, -magt, ei, -megt, ei og -megtig, ein. fuldmægtig. -nad, ein, utfyldning, fyldest (til -nads tilfulde). -nøgia vt tilfredsstille, fyldestgjøre. -panta adj solid. -raadig, -skap, ein, skuvande adv i tilstrækkelig mon. stendig, -svævd 2 kommen i fast søvn. -søvd 2 fuldt utsovet. -takka (a) vt, -tru adj fuldtro. -vel adv tilfulde. -viss (n-visst),

Ful ord, eit, tirrende ord. -orda, og -ordig bitende. -skap, ein, list.

Fum $[\dot{\mathbf{u}}]$, eit, tosseri. -a (a) vikludre. -e, ein, forvirring; taape. -eleg taapelig. -en keitet, svimmel. -ing. ein, taape. -la (a) vi famle. -ut tosset.

*Fund, ein, et fund. -er, eit, utflugt, paafund. -ra (a) vi stelle; lure. -vis heldig til at finde.

*Fungera (a) ell. (te) vi gjøre

tjeneste.

*Funksjon, ein, hverv, syssel.

Funt, ein; døype-.

Fura, ei, furu; smsf. fure-.

Fura (a) vt gnide, drive; - ihop samle raskt.

[Fura'n den onde.

Furda, ei, forundring; noget som forundrer; noget uventet; utvei.

Furda (a) vi være forundret og opmerksom; ogsaa forske. -eleg forbausende. -en nysgjerrig, spændt. -ig = -eleg.

*Furér, ein.

Furk, ein, fork, knippel.

Furt, ein, fortrydelse, furting. *-a (a) vt furte. -ekraa, ei, og *-ekrok, ein, -eleg, *-en adj.

Fus adj villig, lysten. -a (a) haste. *Fusk. eit, *-a (a), -ar, ein, -arverk, eit, -elapp, ein.

Fut, ein, futedøme, eit, fogderi. sløkkjefut brandmester.

Futul, ein, fotlænke. -la (a) vt

*Fy! utropsord. -a (a) vi sige fy. Fygle, eit, flygtig, urolig væsen.

*Fyka = fjuka. Fyl [y], eit, et føl; heste-, merra-. Fyla (te) vi haanle (av ful).

Fyleg skamfuld.

Fylgd, ei; halda fylgdi med ein. Fylgja (fylgjer, fylgde) vt følge. Fylgja, ei, et følge; en følge;

række; skytsaand, fylgje.

Fylgje, eit, et følge; skytsaand

Fylgjesmann, ein, ledsager; brudesvend.

Fylgje|streng adj logisk. -svein. Fylgjing, ei, efterfølgelse. -sl, ei, bruksret, bævd.

Fylja $[\dot{y}]$, ei, ung hoppe. **Fylja** $[\dot{y}]$ (a) vi faa føl.

*Fylk|e, eit, distrikt. *-ing, ei, -ja (fylkjer, fylkte) vt.

Fyll, ei, utfyldning, fyld. -a, ei,

fylde; fylderi.

Fylla (er, fyllte) vt fylde; fylla seg.
Fylle|bytta, ei, = -fant, ein, = -kopp, ein, drukkenbolt. -lag, eit, -skap, ein.

Fylling, ei, -ug fyldig, drøi.

Fylimerr [ŷ], ei, drægtig hoppe. -tung drægtig; ogsaa diger, stinn. -unge, ein.

Fyna(te)vt skamme ut, skjende paa.
*Fynd, ei, fynd, kraft, eftertryk.
-arleg fyndig; artig.

Fyndeheimen den ældgamle tid.
*Fynd|ig kraftig, solid, værdig.
-ord, eit, vegtig ord.

Fynta, ei, finte; et puds.

*Fyr, ein, mandsperson; ein lystig fyr.

*Fyr, ein, ild; fyr; slaa fyr; Ryvingen fyr.

*Fyra (te) ilde; svide; skyte.

Fyre prep og adv foran; fore; føre under for.

se under for. Fyre aat adv i forveien. -arbeid, eit, -bedar, ein, -bering, ei, og -bersla, ei, undskyldning, paaskud. -bilæte, eit, -bils foreløbig. -bisk, ein, førfrokost. -bod, eit, forbud, varsel. -bodssetel, ein, -bu vt, -bon, ei, -bunad, ein, forberedelse. -dags hittildags. -drag, eit, fordel fremfor andre (foredrag heter helst tale og -lesning). -ende, ein, -far, eit, -ferd, ei, noget som gaar forut, forvarsel. -gang, ein, ledelse. -gangar, ein, forgjænger. -gangsfolk, -gangsmann. -gjerd, ei, forberedelse, foranstaltning, forholdsregel, forebyggelse. -gjord 2 forebygget; forbrutt (han hev -gjort sitt liv). -gransking, ei, -gripa vt foregripe. -hand forhaand. -heng. eit, -kjensla, ei, forut--ladning, ei (ved skytning), -lagd 2 forelagt. -laup, eit, forspring. -led, ein, -legg, eit, forelæg. -leggja, -lesnad, ein, og -lesning, ei, -liggja vi foreligge. -loga, ei, foresat arbeide, opgave. -lut, ein, -lysing, ei, -mann, ein, forgjænger. -maal, eit, formaal.

ledsager; -middag, ein, -mùn, ein, fortrin; forsprang. -mæling, ei, indledning. -namn, -ord, eit, forord. -raad, ei, foreløbig beslutning. -rett, ein, forret. -ridar, ein, -runar fl, forvarsel. -sagd 2 diktert. -segn, ei, foresigelse, anvisning. -setning, ei, bestemmelse, forutsætning. -sett adj, foresat, overordnet; foreskrevet. -skinn, eit, -skipnad, ein, plan, ordning, foranstaltning. -skrift, ei, forskrift, sml. forskrift. -skule, ein, -slaa vt = gjera framlegg. -smak, ein, forsmak. -songar, ein, -spel, eit, præludium. -spurning, ei, forespørsel. -staving, ei, forstavelse. -stelling, ei, forestilling. -sviv, eit, dunkel forestilling. -tak, eit, forehavende. -tanke, ein, -teikning, ei, fortegning. -teljing, ei, overtalelse. -tenkt adj klok. -tola, ei, raad, overtalelse. -veg, ein (i -vegen), -vis adj, -vit, eit, klokskap.

Fyrkja, ei, tøs, grovlemmet fruen-

Fyrr adv før, tidligere; heller; daa vil eg fyrr vera heime; ogsan som konj førend, men skrives da helst fyrr enn.

Fyrraaret, -dagen.

Fyrre adj forrige, tidligere; — aaret, — dagen.

Fyrr enn konj førend.

Fyrr|kvelden, -natti, -tid, ei, -vika.

Fyrst adj og adv først, tidligst; den -e.

den -e.

Fyrste og fyrsta adv endelig, omsider; kjem du no fyrste?

*Fyrste, ein, -døme, eit. Fyrste fødd 2, -fødsel, ein, -fød-

selsrett, ein, -grøda, ei, -hand, ei.
• Fyrste hus, eit, -leg.

Fyrstehnus, etc, -leg. Fyrstekammer, etc, -konsul, ein, -lærar, ein.

*Fyrstemagt, ei.

*Fyrstikk a, ei, dasse, ein, hus. Fyrstning, ei, første tid; i -i. Fyrstundes adv i den første tid. Fyr|stell, eit, fyrvæsen. *-taarn, eit.

*Fyrti 40. **-ande** 40de.

Fyrug adj fyrig, frisk; fyldig.
Fyrverk, eit, fyrverkeri. -ar, ein.
Fys a, ei, lyst, tilbøielighet. -a (te)

vi ha lyst til.

Fyse leg behagelig. -mat lækker mat. -en lysten; hyggelig.

Fysikk, ein, *fysisk adj. *Fysiolog, ein, *-i, ein og ei, *-isk.

Fysna, ei, begjærlighet, henryk- (sein-, hard- osv); kraftig; før og kelse.

Fyssa (fysste) vi fosse, strømme. Fregja (a) vt pudse; sml. feia. [Fækja, ei, se vækja, ei.

*Fæl adj skrækkelig; drøi; fæl til

aa drikka.

Fæla, ei, frygt, rædsel; taka fæla. *Fæla (te) vi bli ræd; grue. -ande adv, -eleg frygtelig. *-en frygtsom, ræd. -ka, ei, rædsel. -ska, ei, en gru; særsyn. ·ske, ein, skræk. -sken frygtsom. -sleg frygtelig.

*Færing, ein, baat med 2 par aarer. *Færre, fæst, se under faa adj.

Færøvarne.

*Fød a, ei, føde, næring. *-a (er,

fødde) vt føde. -e, eit, et kuld.
Føde aar, *-bygd, ei, -dag, ein, -flekk, ein, mormerke. *-land, *-raad, eit og ei, proviant. *-raadsfolk, -rid, ei.

Føde sheimen det jordiske hjem. -stad, ein, -stund, ei, -vit og næringsvit, eit.

Fød ing,ei, -nad, ein, vinterforing. *Fød|sel, ein, *-selsaar, eit, *-selsdag, ein, -sel, ei, -sla, ei, fostring, foring; ei kufødsla vinterfor til en ko.

*Føljetong, ein, = bladkjellar.

sterk; han vart meg for før; dette vert for for tor deg; ogsaa = det tyske fähig duelig; han er før til alt; gang-, skrive-, kultur-; merk van-. *Fora (de) vt føre; flytte; lede;

– skip, *—* strid.

Førar, ein, -skap, ein.

•Fore, eit, leilighet til at fare; føre; redskap; snø-, eld-, *maal-. -fall, eit, førets forfald.

For ig rask, frisk. *-ing, ei, transport. -ingsmann, ein, -leg farbar; førlig. -leik, ein, duelighet; førlighet. -sla, ei, transport, færdsel.

Fosa (te) bli pores (fós), svulme. Fott adj, snar-, laag-, lett- let paa fot (men lettfødt let at føde).

Fry adj forlegen; litet meddelsom. Føyk, ein, strøm av støv. -ja (føykjer, føykte) vt bortblæse, faa til

at fyke. -ja, ei, snefok. Føykje, eit; i eit føykje i en fykende fart; føykjing, ei.

Føyra, ei, sprække eller hul i træ. -ast (a) bli porøs. -ut.

Foysa (te) vt drive, jage noget raskt avsted.

Føysar, ein, rask, urolig person. *For adj fremkommelig, farende foysing, ei, jaging, driving.

G, ein (f g'ar), g-ljod, ein.

• Gaa = ganga, se under d. o.

Gaa (dde) vt bli var, fornemme. -e, ein, agtsomhet. -ig, -ing, ei, iagttagelse. -laus.

Gaalle, ein, tosse, taape. -ut dum. Gaaning, ein, opmerksomhet, tykke. Gaar, i gaar igaar; i gaarkveld,

i gaarnatt, osv; i fyrrgaars.
•Gaar a, ei, stripe. -ast (a) faa striper. -e, ein, aarsring i træ. -ut

adj stripet.

*Gaas, ei (f gjæser), -auga, eit, *-egg, eit, *-unge, ein; ellers smsf.

Gaat, eit, agtpaagivenhet. *-a, ei,

*Gaate bok, ei, -full, -leik, ein, -vis adj.

Gaatt, ei, fals; fuge. -a (a) vt forsyne med fals.

Gaava, ei, gave, evner. -e brev, -full, -laus, -rik.

Gabb. cit, damp over en fos; sjødrev. -a (a) vi ryke, støve.

Gadd, ein, haardtrampet grund; tor furuved.

*Gaffel, ein (fl gaflar), *-mat; *gafia (a) vt.

Gag adj tilbakebøiet. -a (a) vt bøie bakut. -hals, ein.

Gagl, ei, grangaas. -a (a) kneise.

gaglereip, eit, rad av flyvende gjæs. Gagn, eit, -a (a) vi gavne. -laus, -leg, -leysa, ei; til gagns tilgavns; ogsaa vel bekomme!

*Gala (gjel, gol, gale) vi gale. Gald, ein, haard grund.

Galda (a) vt luke; plukke ut; galda hamp.

Galde, ein, gallerhamp.

*Gald er, eit og ein, troldom. *-ra (a) vi hekse.

*Galen 1 gal; vred; urigtig. -enskap, ein.

*Galge, ein, galge.

Galias, ein, galeas (fartøi).

Gall, eit, galde. -eple, eit, -sint ner ringer. adj, -sjuk, -sott, ei, -sprengd 2, -stein,

*Gal|la, ein, fest; fest-antræk. stormbyge. *-leri, eit, *-lion, ein (paa skib).

Gal nast (a) fjase. -neheia, ei, *-ning, ein, -ningskap, ein; fara med galningar gjøre spilopper.

•Galt og -e, ein, == rone hansvin;

galtestøkk, ein, panisk skræk. Gama (a) vt more; — seg.

Gamiall (n -alt, ft -le; eldre, eldst); smsf. gamal- og gamle-.

Gamal menne, eit mots. ungmenne, eit. -ost, ein, -skap, ein, -voren.

Gaman, eit, fornøielse. -ferd, ei, -laus, -segn, ei, -visa, ei.

Gamber, ein (fl gambrar), etslags stor fugl. -horn.

*Gamla, den gamle konen.

Gamle folket, -garden, -guten, -kararne (mots. unggutarne ell. rekrutarne); *gamlen, den gamle manden; *gamling, ein.

*Gamme, ein, jordhytte, finne-

*Gamp, ein, hest.

Gams, eit, fjas. -a (a) vi skjemte. -ing, ein, -ut.

Gan, eit (= tokn, ei), gjeller (ifisk'. *-a (a) vt; gana sild.

Gand, ein, troldom. -a (a) vi hekse. -eple, eit, -fluga, ei, -skot, eit, -visa, ei.

Gang, ein, gang, gaaen, et sæt (en dress); entré; *sval-.

Ganga (gjeng, gjekk, gjengen, imperativ gakk) ell. gaa (gaar, gjekk, gaatt, imperativ gaa).

*Gang ar, ein, gangar, en dans. *-før adj, -føre, eit, -jarn, eit, -klæde f, *-lag, eit, -lem, ein, -lodd, eit (i ur), -spel, eit = vindespel. *-sperra, ei, stivhet i benene efter streng marsj. -stød adj, *-verk, eit, maskin; gangverk i ur.

Gant, eit, -ast (a) fjase.

*Gap, ein, gjekkende, taapelig person. *-a (te) vi gape.

*Gap, eit; gap, hul, aapning.

Gape lag, eit, -n adj, -skap, ein, taapelighet. -stokk, ein.

Gapleg adj, -stokk, ein, en som gjør drøie spilopper. -ut.

Gard, ein, gjærde; gaard; bø-, ski-, skjer-, stein-, tann-; av garde; til gards; garde-millom.

Garda (a) vi; vatnet gardar dan-

Gardbrukar, ein, gaardbruker. Garde, ein, indhegning, kve; driv-

*Garde, ein, livvakt.

Gard floyed 2 som springer gjærderne. -gjenta, -gut odelsarving.

*Gardin og •a, ei. •Gardist, ein.

Gard mann, ein, -mannsfolk fl. Gards bruk, eit, -dreng, ein. -folk fl, -gut, ein, husbondsdreng.

Gardskam, ei, -staur, ein. Gards vaapn, eit, -veg, ein.

Gardvord, ein, gaardverge; nisse. *Garn, eit. *-bruk, eit, *-fiske, eit.

*Garnison, ein; liggia i -*Garp, ein, hansekjøbmand; skry-*-a (a) vi skryte; rape.

Garta (a) vi skjemte.

Gartnar ein, gartner.

*Gartneri, eit, se hage, ein. *Garv|a|(a)|vt, -ar, ein, -arbork,

*Gas, ein, -røyr, ei, *-verk, eit,

Gasa (a) vi glo, stirre.

Gasp, eit, fjas, skvalder. -a (a) vi. Gast, ein, skogaand; deilde-, *orlogs-. -a adj (ubøielig) gild; eit gasta tak. -eleg svær, drøi.

[Gastgivar, se gjestgjevar.

Gat, eit, hul, fals. -a (a) vt og vi bore, skjære hul.

*Gata, ei, gate.

*Gate gut, ein, *-liv, eit, -stengje, eit, barrikade.

Gaua (a) vi bjeffe, gjø.

Gauk, ein, gjøk; øverste stok i gavlevæg (brennevins-, ein). -a (a) vi valse. -føda, ei, liten fugl som følger gjøken; aapenmund. -syra, ei (plante).

*Gaul, eit, brøl, skrik. ***-a** (a) vibrøle, storflæbe.

Gaula, Gauldal.

Gaum, ein, opmerksomhet. -a (a) vi = gjeva gaum. -laus, -løysa, ei, -sam, -semd, ei, opmerksomhet.

Gaupa (a) vi øse med hænderne. *-e hi, eit, *Gaupa, ei, gaupe. -skinn, eit.

Gaupm, ei, haanden med utspilte, halvbøiede fingre; taka i gaupni; den portion man saaledes tar; han tok ei - . - a (a), = gaupa vi.

Gaus, ein, strøm av luft ell. væske; skum. -a (a) vi strømme.

Gauska (a) vi prale.

Gaustra (a) vi tale fort og utydelig.

Gauta (a) vi snakke meget; prale. Gauv, ein, strom av stov, sne, osv. -a (a) vi støve, ryke.

Gauve, ein, mægtig mand; stor-.

-ra (a) vi skryte.

*Gavl, ein, tverside, tverfjæl, gavl. Geil, ei (fl geilar), en trang indhegnet vei. -a, ei, smal aapning.

Geina (a) vi løpe skjævt; gi finter. Geip, ein, gjep, sure miner. -a (a) vi.

Geipla (a) vi snappe efter veiret. -geir, ein, spyd; Geirmund, Torgeir, osv.

Geire, ein, smal strimmel.

Geis, ein, damp; $\mathfrak{gl}$ -. -a (a) vi

Geisl, eit, en pisk. -e, ein, straale, solstripe.

Geisp, ein, -a (a) vi gjespe. Geistleg adj, -heit, ei, = presteskap, eit.

Geit, ei, gjet.

Geita, ei, den ytre løse ved i naaletrær, gjeite.

Geitauga: senda geitaugo kokettere med øinene.

Geit efjøs, eit, -emjølk, -fe, -halsa adj, -haar, eit, -horn, -ivel, ein (f) -ivlar), anemone. -klauv, ei, -ost, ein, -skinn, eit, -øygd 2 mat i øinene, osv. Geivla (a) vi gumle; gjøre grimaser med munden.

*Genealog, ein, *-i, ein og ei,

= ættargransking

*General, ein, *-stab, ein.

*Genitiv, ein, = eigeform. -ending, ei.

*Geograf, ein, *-i, ein og ei, *-isk. *Geolog, ein, *-logi, ein og ei,

*-logisk, *-metri, ein og ei, *-metrisk. German, ein, *-isme, ein, *-sk Gidd a (a) vi bævre. -er, ein,

bævren i luften av opstigende dunster. Gid|n, ei (saa-n, vaar-n), -ra (a) = gidda.

*Gift, ei; *avgift, *utgift, osv. [Gift, giftig, se forgift, ei.

*Gifta (er, gifte) vt gifte; gifta seg; — burt.

Gifta, ei; der fekk han fyrste gifta (o: kona) si.

Giftar blind adj, -dagar for-

4 - Skard: Nynorsk ordbok.

lovelsesdage. -hug, ein, -maal, eit, -tankar fl.

*Gifte, eit, parti; eit godt gifte; ein-; mang-

Gifte blind adj, -blinda, ei, -ferdig, -galen, -sjuk.

Gigg, ein, tohjulet kjøretei for 2 personer.

Gigla (a) vi vakle, staa løst.

Gikt == ikt, ei.

Gil [i], eit, bergkløft, gjel.

Gil, ein, veirsol, bisol; gjærende øl. *Gild, gyldig (rettsgild), dygtig;

prægtig; glad.

Gilda (a) vt gjøre glad; — seg

glæde sig; bryste sig. **Gild** a, ei, glæde. *-e, eit, *gilde-

skraa, ei, statutter for et gilde. *Gildra, ei, fælde. gildra (a) vt,

gildra upp. Gild skap, ein, gyldighet, værd.

-sleg ret god. -t adv godt. Gilja (a) vi beile; «gilja det for deg» ømt gjenkalde dig det i mindet

(Garborg). Gilut fuld av kløfter.

Gim [1], ein, damp, utdunstning.

•a (a) vi dampe, lugte.

Gimber, ei (b gimbri, fl gimbrar) ungsau. -lamb, eit, hunlam.

Gimling, ein, skillevæg i hus. Gin [1], eit, trang aapning. -a (a) vi være aapen (for synet).

Gina [i] (gin, gein, gine) vi gape, aapne sig.

Ginsk og -leg ypperlig, fortræffe-

Gipa [i] (a) vi flytte seilet over til den anden side; jibbe.

Gipa [1], ei, skaar, rift.

*Gips, ein og eit, *-a (a) vt, *-ing, *-tak, eit.

Gir [i], ein, gjæring; strømning; sml. straumgir, ein.

Gir [i], ein, lidenskap. -a (te) vi ha lyst paa; -a etter noko.

Gira, ei, lystig paafund. girekopp, ein, spilopmaker. -en adj.

Girug [i] gjerrig. -skap, ein.

Gis [i], ein, haanlatter. -a (te) vi fnise

Gisen [i] gissen, utæt. Gisla (a) vi lure, speide.

Gisn a (a) vi bli gissen. -ing, ei.

*Gissa (a) vi gjøre gisninger. Gisse, eit, gjetning. -maal, eit,

-mil, ei, -time, ein. *Gissel, ein (fl gislar). [Gista, se gjesta. [Gita, se gjeta.] *Gitar, ein, -spel, eit, -spelar,

Gitla (a) vi bæve, ryste.

[Giva, se gjeva.

Givnad, ein, anlæg, begavelse. [Gjalda for ljoma (Garborg).

Gjed, eit, sind, stemning, mod. -a adj modig.

*Gjedda, ei (fisk).

Gjedd a (a) og -a seg fortørres. Gjed like, ein, kamerat; like-

mand. -sleg tækkelig.

Gjegn adj bekvem; kort. -a (de) vt gaa imøte; drive tilbake. -e, eit, et punkt ret foran en, øiemerke.

Gjegn ing, ei, imøtegaaelse. •or• dig adj motsigelseslysten. -t adv like frem. -skøyte, eit, og -veg, ein, snarvei.

Gjekk, ein, en gjek, nar. -a (a) vt drille.

Gjeld, ei (= skuld, ei), gjæld.

Gjeld adj gold, ufrugtbar.

Gjelda (gjeld, galdt, golde) vi gjælde; bøte; koste; angaa; utkræves.

Gjelda (er, gjelde) vt kastrere. Gjeldbunden adj forgjældet.

Gjeld fe, eit, -geit, ei, -ing, ein, kastrat. -korn, -ku, ei, -na (a) vi bli gold. -sau, ein, -søya, ei, -stut, ein.

Gielk, ein, vallak. -a (a) vt ka-

Gjella (gjell, gall, golle) vi gjalde, hvine.

Gjelv, ein, bølgegang; fornem-

[Gjem, se gim, ein.

-gjengd 2, aal-, lett-, osv.

Gjenge, eit, gang; gjænge. -laus løs i gjængerne. -leg sedvanlig.

Gjengla, ei, et litet hjul.

Gjennheilag meget hellig. Gjenom og igjenom præp igjennem; all igjenom. Gjenom er førsteled i mange sammensætninger, især med participier og med substantiver dannet med hunkjønsendelsen ing av verber.

Gjenom arbeidd 2, -blaasen adj, -blassing, ei, -blaut adj, -bløyting, ei, -bløytt adj, -gang, ein, -raa adj, -roten adj, -rotning, ei, -sédd adj, -sjuk adj, -steikt adj, -steikjing, ei, -syn, ei og eit, -vaat adj, -varm adj, -verming, ei.

Gjen ós, ein, bølgernes tilbakestøt fra land. *-slag, eit, tilbakeslag.

Gjenstand, ein; sml. formaal. me frem.

Gjenta, ei, jente. gjente barn, eit, -fut, ein, kurtisør. -lag, eit, -lukka, ei, -lynne, eit, yndest hos jenterne. -stand, ein og eit, gjentunge, ein.

Gjeppa (a) vi vippe. gjeppeleik. ein.

Gjer og gjert adj graadig; begjærlig; gjert etter moro.

Gjera (gjer ell. gjerer, *gjorde, gjord, n *gjort) vt gjøre.

Gjerafar, eit, syssel, forretning. Gjerande gjørlig. -andslaus

ørkesløs. -andsløysa, ei.

Gjerast (gjerest, gjordest, gjorst) utvikle sig; gjære; gjerast paa trodse.

Gjerd, ei, gjerning; modning; maate, form, snit, egenskap.

Gjerda (er, gjerde) vi og vt sætte gjærde; — ute.

Gjerde, eit, -fang, eit, materiale til gjærde. -laus, gjerdesgard, ein, gjærde om engmarken. gjerdsla, ei, indhegning.

*Gjerne adv (heller, helst).

Gjerne, eit, indvolde.

*Gjerning, ei; vond —; god — **-gjersla**, ei, gjøren; **av-**, **aat-, til-**.

Giert = gjer adj.

*Gjest, ein $(fl \cdot er)$, *-a (a) vt besøke. Gjeste bod, eit, *-hus, eit, her-

berge. *-lag, eit.

*Gjester, ein, gjær.

Gjeste rom, eit, og -stova, ei, værelse for gjester.

Gjest|**gjevar**, ein, -ing, ei, -mild, -mildskap, ein.

Gjeta (gjet, gat, gjeten) gjette; nævne.

Gjet nad, ein, behag; til -nads til behag. -ord, eit, ry; ein -ords mann; -ordet gjeng.

Gjeva (gjev, gav, gjeven) vt gi. Gjevast (gjevst, gavst, gjevest)

svækkes. Gjev ende, eit; til gjevendes til foræring. -mild gavmild. -mildskap,

Gjevær, eit, se byrsa.

[Gjod, se jo, ein. **Gjor** adj =gjord (n gjort) moden (om frugt).

*Gjord, ei, gjord, baand. *-a (a) vt = gyrda.

Gjorde, eit, jorde, indmark.

Gjorn a (a) vi modnes. -ing, ei. Gjosa (gys, gaus, gose) vi strøm-

Gjost a (a) vi blæse svakt. -er, ein, vindpust.

Gjota ell. *gyta (gyt, gaut, gote) vt støpe; gyte rogn.

Gjota, ei, langstrakt hulning; smal trang engstrimmel.

Gjuv, eit, = djuv.

Gjæe, eit, stolthet, hovmod.

Gjæft, ei, gjævhet, værd; portion. -a adj (ubøielig) fortrinlig.

Gizela, ei, jaale; opstyr. -en 1 smiskende.

Gjæna (a) vi sagtne, stilles (om vind'

*Gjær, ei (= gjester, gang, kveik, berm) gjæremiddel.

Gjæs adj stolt. ing, ein, stolt person.

*Gjæt|a (er, gjætte) vt gjæte, vogte. -ar, ein (gjætargut). -en paapasselig. -sla, ei, bevogtning.

Gjætsle gjenta, ei, -gut, ein,

-skog, ein.

Gjæv og gjøv, ei, portion av fór. *Gjæv adj, -a, ei, godhet, værd. -eleg fordelagtig, lønsom (om varer); vakker. -leik og -skap, ein, gavmildhet, anseelse.

*Gjøda (er, gjødde) vt gjøde, gjødsle.

*Gjød gris, ein, *-kalv, ein, osv.

*Gjød ning, ei, og *-sel, ei, opgjødning; gjødsel. sla, ei, mæskning.

Gjødsle gris, ein, -kalv, ein, =

gjød gris, -kalv.

Gjøl, eit, smiger. $\bullet$ -a (te) vt og vismigre; gjøla for indsmigre sig hos. -ar, ein, smigrer. -eleg prægtig.

Gjølm a (a) vt avdele et hus. -ing, ein, avdelt rum.

Gjøm la (a) vi dæmre. -ling, ei, tusmørke.

*Gjøn, eit, *-a (te) vt drille, spøke med. or, ft fjas.

Giov, ei, portion; haandfuld (av uld og lign.).

Glaa (dde) vi skinne; det glaar innpaa.

Glaa adj vid og flat, aapen.

Glaam, ein, nysgjerrig person. glaam, eit, melkeblande.

Glaama Glommen.

Glaam a (a) vi stirre nysgjerrig ell. forundret. -en adj, -auga, eit, -øygd og glaamsøygd 2.

Glaana (a) vi bli aapnere (om en dal)

*Glad adj glad, glædelig.

Glada (a) ell. (er, gladde) vi gaa ned (om solen).

Glad hjarta adj, -leg (og gladeleg), adv gladelig. -lynde, eit, muntert sind. -lyndt, -skap, ein, munterhet. -vær adj glad tilsinds.

Glafs, eit, mundkaathet. glafs, ein, løsmundet person. -a (a) vi være løsmundet.

Glam, eit, larm. -a (a) og -ra (a) vi skramle. -en og -ren adj skram-

Glan, eit, stirring; rift i skyene. •-a (a) vi stirre; glimte. -ar, ein, -berr, -en aapen. -kar, ein, speider.

*Glans, ein, -a (a) vi glinse. -bilæte, eit.

Glant, eit, spøk. -a (a) vi, -er, eit, lystighet. -ersam adj.

Glap, eit, hul, mellemrum. -a (te) vi ikke slutte sammen; dei øvste bordi i baaten glaper.

*Glas, eit, glas; vindu. -augo, fl briller. -brot, eit, -hol, eit, vindusaapning. -karm og -kvarm, ein, vinduskarm. -meister, ein, *-ruta, ei, *-verk,

eit, -øygd 2. Glatra (a) vt borttuske.

Glaven, eit, sverd, glavind.

Gled a (er, gledde) vt gjøre glad. -a, ei.

Glede dag, ein, -laus, -leg, -rik, -stund. ei.

Gled sam adj glædelig. -skap, ein,

Glefs, ein, *-a (te) vi snappe efter med munden (særlig om hunden). -a, ei, saks (til fangst).

Gleid adj utsperret. -a (er, gleidde) vt utsperre. -føtt adj, -na (a) vi.

Gleina (a) vi se skjævt til.

Gleipa (a) vi vrænge mund.

Glenna, ei, aapning, grønning i skogen. -ut.

Glepp, ein, glip; ganga til glepps forfeile sit maal.

Gleppa (glepp, glapp, gloppen, fl glopne) vi gli ut; glippe; gleppa boti gaa glip av helbredelsen. glepp en (fl giepne) og -sam adj, -ut som ofte glipper; glepput kunnskap hullet kundskap.

Glett, ein. gliden; ymt. -a (glett, glatt. glotten, fl glotne) vi glide; snuble; det glatt det mislykkedes.

Gletta (er, glette) vi kike, ymte, Glaap, ein, -a (te) vi glo. -øygd 2. skose. -a, ei, glathet, skose. -e, eit, lysning, aapning i skyene. -en (fl gletne) slibrig. -ord skoser.

*Glida (glid, gleid, gliden) vi glide.

Glidka (a) vi gli litt ut; være ustø.

Glim, eit, glimmer. -a (a) vi glimre, glinse.

Glima (glim, gleim, glime) og (de) vi gi blendende lysning. .a, ei,

Glimestein, ein, ædelsten.

*Glimt, ein. et glimt. *-a (a) vi. Glina (glin, glein, gline) vi glinse.

Glip, ein, aapning; fiskeredskap. -a, ei, aapning. -a (te) vi ikke slutte sammen med kantene.

Glira (te) vi plire; glimte. -a, ei, lurende blik. -en, -øygd 2 plirende.

Glis, ein, lysglimt; fnisen. *-a (te) vi lyse (gjennem en sprække); vise tænder; fnise. -en 1 utæt, glissen. -na (a) vi.

Glitr og *glitter, eit, smaa glinsende pletter. *glitra (a) vi.

*Glo (dde) vi glo, lyse. ildrød. -beitel, ein, person som stir--beitt skarp. rer hvast; fanatiker. -bjart meget blank.

*Globus, ein.

Glod, ei (fl gløder), -dunge, ein og -haug, ein, -heit adj, -klypa, ei, -sleiv, ei, ildskuffe. -tong, ei.

Glop [6], ein, svelg, sluk = glup,

Glop [o]. eit, gap, aapning. -a (a) vi gape. -all utæt.

Glopp; paa hopp og glopp paa

Gloppa, ei, bergkløft.

Glor [6], eit, glimmer; stas. *-a (a) vi glinse.

Glorand adj gloende rød.

Glos [6], ein, syn, beskuelse. -a (te) vi tindre; stirre.

*Glosa, ei, *glose bok, -mengd, ei. Glossa (a) vi klarne (om luft).

*Glossar. eit, == ordlista.

Glott, ein, rift i skyene; aapning. -a (a) vi aapne; glotta paa deri : setja døri paa glott; sml. glytt, ein.

Glova se glyvra, ei.

Glufs, ein, kort, rikelig fremstøt av væske ell. luft.

Glugg og *-e, ein, aapning paa væg.

Glum a (a) vi runge; morkne til; stirre bistert. -eleg skummel, dyster.

Glunk, ein, ymt. -a (a) vi hentyde til.

Glunt, ein, gnt.

Glup, ein, gap, svelg. *glup adj gild.

Glupa (glyp, glaup, glope) vi og vt snappe efter; sluke.

Glya, ei, slim; tynd sky; gelé. -ast (a) vi bli uklar. -en tyndskyet.

Glyfs, eit, aapning (mellem fjæler

i væq). -a (te) vi gape. -ut adj.
Glygg ja (glyggjer, glygde) vi
aapne sig for synet. -je, eit, aap-

 $\mathbf{Glym}|\mathbf{a}|[\dot{\mathbf{y}}]$ (de) vi stirre bistert. -a. ei, uveirssky. -e, eit, bistert blik. -eleg og -en 1 barsk.

Glymja (glym [y], glumde) drønne. [Glyra - - glira.

Glyp = glup, ein.

Glytt, ein, gløt; rift i skyene; glimt. -a (er, glytte, 5) vi aapne, kike, skotte; sml. glott.

Glyvra, ei, bergkløft.

Gise (n glætt) blekfarvet, slap.

-ast (a) slappes. -leg slap.

*Gløda (er, glødde) vi være glødende: vt opgløde. *glødelampe, ein. *Gløgg (n gløgt) skarpsindig, intelligent. -ast (a) vi bli mere glogg. -leg agtsom. -skap, ein, intelligens. -synt adj.

[Gløma, se glyma (de).

Gløs, ein, glødning; stirring. -a (te) vi gløde, lyse; kike. -a, ei, = gloddunge, ein. gløsedrake, ein, raket. gløsen adj lysende.

Gløym a (de) vt glemme. -a, ei, og -e, eit, glemsel; koma i gløymeboki bli forglemt.

Gløym en, -sam, -sk adj, -ska, ei, glemsomhet; glemsel. -ske, ein, -sken

Gløyp, ein, bit, mundfuld. -a (te) vt sluke, svelge. -en 1 adj.

Gløype svall, eit, usømmelig tale. -svalla (a) vi, gløypordig plump i tale.

Gløyra (de) vi vrænge øinene; stirre iagttagende.

Gnaa (dde) vi trygle.

Gnaaka (a) vi knake, knirke. *Gnaal, eit, *-a (a) vi klynke, overhænge.

Gnadra (a) vi knurre, mukke.

Gnafsa (a) = gnavla (a).

*Gnag, eit, gnaging; overhængen; gnavsaar.

ulletGnaga (gneg, gnog, gnege) vtog vi gnave; skubbe; græsse; trygle.

Gnag sa (a) vi arbeide idelig. -sam

besværlig. -ster, ein, slit.

Gnald er, eit, hvin, skrik. -ra (a). Gnall frost, ein, -hard adj.

Gnasse, ein, haardfør person.

Gnaur, ein, gnier. -a (a) vi gripe sparsomt til.

*Gnavla (a) vi; gnavla paa ei osteskorpa.

*Gneis, ein, en stenart.

Gneist a (a) gnistre. -e, ein, gnist. *Gneldra (a) = gnaldra, *gnel-

drebikkja, ei.

Gnell (n gnelt) hvinende. -a (gnell, gnall, gnolle) vi gi skarp skingrende lyd, knirke osv.; gnellande frost.

Gnellar, ein, skraalhals. -mælt adj.

Gnesta (gnest, gnast, gnoste) vi knitre.

Gnetta (gnett, gnatt; gnotte) vi rokkes.

Gnetta (er, gnette) vt rokke, flytte.

*Gnida (er, gnidde) vt = gnika. Gnidra (a) vt smaagnide.

Gnidre leg og -n = gnidrut.
-skrift, ei, -skurd, ein.

Gnidrut adj gnidret.

Gnik a (a) vt gnide, skubbe; være smaalig. -ar, ein, gnier. -en og -sam gnieragtig.

Gniksa (a) vt gnide haardt; vi knirke.

Gnista (er, gniste) vi klynke (mest om hund).

Gnister, ein, knirking. *-ra (a) vi klynke; knirke, knitre; -rande kaldt.

Gnitter, eit, gnitra = gnidra. Gnoll, ein, hvin, skrik.

Gnostikar, ein.

Gnu (dde) vt gnide, skubbe; knuse.

Gnugga (a) vt gnide haardt. *Gnura (a) vt gnide, knuge.

Gnurka (a) vi knirke; knurre.

•Gny, ein, et gny; larm, trængsel. Gny, eit, idelig overhæng. gny

(dde) vi skubbe; trygle.

Gnse (dde) og -da (der, dde) viblæse koldt. -e, ein, koldt, vindig veir. -en og -kald, -s, eit, bitende kold vind. -sa (te) vi blæse koldt.

dag! *godkveld! godmorgon! *godtfolk! (i hilsning og tiltale); hava pengar til gode; det kom meg til godes til nytte; med godt og gode uten tvang.

God|a (a) vt, -a seg, -aar, eit, = godt aar. -barn, -beinken 1 tjenstvillig. -bite, ein, lækkerbisken. *-dag! -dagar, fl, -daaig følsom. -dæmd (ndæmt) ren, frisk, uten avsmak. -e, ein, godhet; et gode. (*gòde, ein, offerprest). -fâr, ein, -fjolla, ei, og -fjott, ein, fjantetgodslig person. -foreldre bedsteforældre. -før fulddygtig, istand til. -gjera seg forbedres. -gjerande adj, -gjerd, ei, velgjerning. -haatta adj, -hjarta adj, -huga tryg. -ig godhjertet; troskyldig. -kjenna vt erkjende; godkjende. *kveld! -kynde, eit, godmodighet. *-kyndt adj, *-lag eit, god tilstand; godt lune. *-laat, ein, og -laata, ei, venlig tale. -laaten adj, -leik, ein, godhet, bonitet. -lidande -lynde, eit, venlig sind. tækkelig. -lyndt adj, -læta, ei, og -læte, eit, = -laat. -menne, eit, godmodig person. -mor, ei, -morgon! -mæta (te) vt vurdere høit. -mæta seg føle sig. -mæta, ei, selvtilfredshet. -møle, eit, god stemning. -mølt adj blid.

God na (a) vi bedres. -na seg gjøre sig tilgode. -nad, ein, mange -nader! mange hilsener! -natt! -raad, ei (etslags kake), -raadjarn, eit, -røda *-s, eit, gods. *-sau, ein, == (de) vi, -fjott.

Godseigar, ein, godseier, godsbesidder.

God skap, ein, -slag, eit, -sleg adj, *-smak, ein, *-snakka vi.
*Gods tog, eit (paa jernbane),

*-vogn, ei.

*Godt adv, so godt som.

God tala vi, -tenkt adj veltænkende. -tolug adj taalmodig. -truen 1 godtroende. -tull, ein, = -fjott. -tykkjeleg adj vilkaarlig. -tykkjen (fl -tykne) prippen; vilkaarlig (om person). -vêr, eit, -vette, eit, skytsaand. -vild, ei, velvillig tjeneste. *-vilje, ein, -viljug adj, -vis adj redebon. -vær og -væren og -værig adj godhjertet, hjælpsom.

*Gogn, ei, redskaper, maskin; **vev-**, *osv*.

Golv, eit, -a (a) vt forsyne med gulv; lægge en i gulvet (i dragsmaal) *God (n *godt; betre, best); *god- | -aas, ein, -bjelke, ein, -bord, eit, osv

Gom [ó], ein, gumme, gane; finger- | gom.

Gong, ein (fl gonger), gang (om tid); ein gong og eingong blir skrevet i to ord naar ein er betonet (talord), men blir ellers gjerne sammenskrevet, og dette særlig naar det staar som konjunktion eller i betydningen jamvel, dessmeir; eingong du var her; han kann ikkje Fadervaar eingong; ingengong skrives ingen gong naar man vil ha hvert av de to ord særskilt betonet; den gongen adv og konj.

Gonga (a) vi og vt multiplisere. Gonga, ei, det at gaa, gang; fjell-; eg kjenner honom paa —.

*Gopla, ei (--= manneta, ei), ma-

net.

Gor [o], eit, dynd; mavevelling.
-a (a) vi æte meget. -blaut, -botn, ein,
-depel, ein, -hol, eit, -lat adj gjennemdoven. -leid adj yderst slem. -løya,
ei (en fisk), -myr, ei.

Gorn, ei (fl garner), tarm.

Gor pose, ein, -raa adj, -roten adj, -sekk, ein, -sprengd 2, -tjuv, ein, kreaturtyv. -toll, ei, -vomb, ei, stormaven hos drovtyggere.

Gos [o], eit, og -a, ei, sprudling; luftstrøm. -a (a) vi dampe.

Gosse, ein, stor sterk kar. Got, eit, gyting (om fisken).

Gota [o], ei, smal vei mellem gjærder.

Got e, ein, en goter. -ikk, ein, *-isk adj.

Got plass, ein, og stad, ein,

gyteplads.

Gov [6], eit, damp, røk. -a, ei, opstigende dunster. -a (a) vi dampe, ryke. -hatt, ein, -sky, ei.

*Graa (n graatt). graa (dde) se graa ut. *-bein, ein, -berg, eit, -blakk (n -blakt).

Graade, ein, graadighet. -dig og -dug graadig. -dyr, eit, vildren.

Graa e, ein, graahet; svak vind; uvenskap. *-gaas, ei. -hært, -kald adj.

Graal, ein, travelhet; graadighet. Graaleg adj, -leitt adj, *-lysing, ei, daggry. *-masse, ein, *-na (a) vi graane.

Graapa (a) vi gramse til sig.
Graa snigel, ein, -sporv, ein,
-stein, ein.

*Graat, ein; taka til -en; med -en i halsen.

*Graata (græt, gret, graate) vi.
Graat all (n -alt), -ar, ein, -en 1
-sam. -ferdig, -maal, eit, *-mild,
-sam snar til at graate.

Graatrast, ein, -vêr, eit, -verk, eit, ekornskind.

Grad adj gra.

*Grad, ein, -a (a) vi gradmaale, gradere. -bøygning. ei, -mæling, ei. Gradsadverb, eit.

Grad og grade stokk ein, termometer.

*Grafisk adj; - framsyning.

Grafsa (a) vi grave smaat; gramse. [Gragga (a) vi spise graadig; tygge smaskende.

Gram, ein, harm, ærgrelse. *gram adj (fl gramme) vred.

*Gram (b -met), eit; *kilo-.

Gramma (a) gremja.

Grammatikk, ein, = *maallæra, ei. *-tisk.

*Gran, ei, grantræ. *-bord, eit, osv.

*Grand, ein, et grand, en smule; aldri ein —; kvar ein —; lite.

Grand, ein, skrantesyke. -a (a) vt skade, besvike.

Grande, ein, banke, sandbanke. Granitt, ein, = graastein og kamp, ein.

*Grann (n grant) tynd, smal, fin; hei (om tone). -ast (a), -bygd adj.

høi (om tone). -ast (a), -bygd adj. Granne, ein, nabo. -bygd, ei, -folk fl, -fred, ein, -gard, ein, -gjenta, ei, -gut, ein, -hæv adj, -kona, ei, -lag, eit, -land, eit.

Grann-ende, ein, den tynde ende.

Granngjord (n -gjort) fint arbeidet.

Grann laga fint gjort; kræsen. -lagd 2 smekker.

Grann leg adj, -legg, ein, = smallegg. -leik, ein, -mælt adj, -sam punktlig. -stila adj finstilet. -synt adj, -tenkt skarpsindig. -var forsigtig, tilbakeholden.

*Gransk|a (a), -ar, ein, *-ning, ei. *Grant adv neiagtig; tydelig.

Graps, eit, smadder; uføre; i grugg og graps.

Gras, eit, græs; urt. -a (a) wi luke.

-binda seg sætte græsbund. -botn, ein,

-bunden adj, -erter, ei (flerter) vikker. -god græsrik. -hopp, ein, = engspretta, ei. -kjend (n kjent) græsrik.

-lende, eit, -rot, ei, -slag, eit, -svord,

ein, grønsvær. -ut, -vaks, eit, og -vok-ster, ein.

*Gratiale, eit.

Graup, ei, fals, fuge.

Graut, ein, grøt. -a (a) vi røre sammen, tale grøtet. -fat, eit, -væta, ei, osv.

Grav, eit. gravning; indvortes

smerte; ængstelse.

*Grav, ei, *-a (grev, grov, graven) grave. -ar, ein, *-bakke, ein, -ferd, ei, -festa (5), -festing, ei, jordfæstelse; liktale. *-haug, ein, -kross, ein, -minne, eit, *-rust, ei, *-salme, ein, -sam strævsom. *-skrift, ei, *-song, ein, -stein, ein, -ster, ein, gravéring. *-stikka, ei, *-tale, ein, *-øl, eit.

Grebba, ei, -e, ein, grovslagen,

barsk person.

Gred, a, ei, geilhet. -ung, ein, tyr. Greft, ei, grøft. -a (a) vt grøfte. Greid adi grei: klar: likefrem.

Greid adj grei; klar; likefrem.
-a (er, greidde) greie; forklare; greida
ut pengar. -a, ei, orden; anliggende;
redskap; faa greida paa noko; heile
greida; skulegreida; køyregreida;
vevgreida.

Greide, eit, sæle med tilbehør;

klyv-, køyre-, sele-, vev-.

Greid for let at befare; behændig. -ing, ei, ordning. -ning, ein, flink person. -(e)kamb, ein, -leg. -mælt, -na (a vi komme i orden. -nad, ein, =-ing, ei. -sam, -skap, ein, -sla, ei, ordning; efterbyrd (hos kjør). -stila adj (om bøker), -talande, -tenkt, -traad, ein, -tek adj behændig.

Grein, ei, gren; forgrening; avart; ordning; orden; besked. -a (a) vt fordele; greina seg. -laus uordentlig. -leg ordentlig. -ug adj ordentlig. -ut

adj grenet.

Greip, ei (fl greipar), grep. -a (a) vi gramse. -neve, ein, haandfuld. -reka, ei, -skaft, eit.

Greive, ein, greve. -døme, eit, -frua, ei, -leg, greivskap, eit.

Gremja (grem, gramde) vt be-

klage; gremja seg.

Gremma (er, gremde) seg ell.
-ast (-est. gremdest) græmmes. -e, eit,
fortrydelse. -eleg barsk, bitter; gremmeleg kulde.

Gren [è], eit, hule, hi; grin; teppe. Grend, ei, grænd, avsluttet del av

en bygd.

Grende born fl, -folk fl, -gutar fl, -hat, eit, -lag, eit.

Grendhævd adj tilladelig i grænden.

-grendt adj tett-, tunn-.

Grenja (a) vi grine; grenja, ei, teppe.

Grens|a, ei, grænse; egn. -a (a) til = byta med; Bygland byter med Valle.

Grense festning, ei, -vakt, ei. [Grenska, se granska.

*Grepa adj (ubøielig) fortræffelig. Gresk ypperlig.

Grett, ein, vrantenhet. -a (er, grette) vi knurre. -en (fl gretne)

*Grev [e], eit, hakke; hake paa hestesko. -ja (a) vt sætte haker paa.

Grevling, ein, —svintoks. ein. Grev setja, — grevja. *-skaft, eit, -sko, ein, -skodd [6] 6.

Gribb, ein, -a, ei, bister person.
-a (a) seg fordreie ansigtet. -en adj,
-ing, ein, = gribb og gribba.

*Grid [1]. eit, grid, fred.

Grid|d [i], ei, travelhet. -ug flittig, tidlig ved arbeidet.

*Griffel, ein (fl griffar).

*Grill a; ei, grille. -a (a) vi; det grillar i eiu foresvæver; grillesjuk; grillut.

-grim, ein; Fosse-; Tor-.

Grim [1] (A grimme) forbitret.

•Grim a, ei, grime; lap; maske.
-a (a) vt lægge grime paa (hest); flikke sko.
-ut stripet av smuds.

*Grin, ein, *-a (grin, grein, grine) grine. -all (n -alt) vranten.

*Grind, ei (fl grindar), grind; ramme. -a (a) vt indhegne med grinder. -gjerde, eit, -kval, ein, *-led, eit, -rim, ei (fl -rimar), sprosse. *-sag, ei, -stol, ein, *-stolpe, ein.

Grin en og -ut (= -all) vran-

ten.

Grip [1], eit, griping, grep; hand-; um-.

Gripa adj = grepa, fortræffelig.

*Grip|a (grip, greip, gripen) vt
gripe; eg veit ikkje kva eg skal
gripa til. -e, ein, haandens grep.
-ing, ein, en haandfuld.

*Gris, ein (f griser), *-a (a) vt føde griser; søle.

*Grise|bol, eit, *-bust, ei, -leg,

-skap, ein, osv.

Gris en adj utæt, aapen. -grendt spredt bebygget. -ja (a) vt sprede tyndt. -l, ei, brødspade. *-la (a) vt

sprede tyndt, grisle $(br \not ad)$. -na (a) vi | leir-; bak-; til grunns helt ut; jord bli mindre tæt.

Grivla, ei, rynke, fure.

Grion, eit, matvarer av korn. -a(a) vi lage deig. -mat, ein, -vara, ei,

Griot, eit, sten; stenart; blaute-, bryne-, osv. -berg, eit, -kjer, eit, et brokar. -omn, ein, -slag, eit.

*Gro, ei (f grør) padde. Gro-

tjørni.

•Gro (dde) spire, vokse, heles. -blad, eit, veibred (urt). -de, ein, spire; vegetation. -en 1 == grodd.

Grofsut ujevn, knudret.

*Gro|hold, eit, og *-kjøt, eit. *Grop, ei, fals; fordypning i jorden.

Grop, eit, grovt mel; uthuling; tele-. -a (a) vt uthule; male grovt. -hol, eit, -na (a) vi bli skjør. -rom, eit, (=: -hol) hullet i kvernen.

Groput ujevn, fuld av «groper». Gror, ein, spiring, groing; det som gror. -laus, -sam, -smak, ein, -sykja, ei, trommesyke. -vêr, eit; ogsaa grovêr.

*Grotta, ei, = hola, ei, og hel

Grotta (a) vi prale; vt aa grotta kverni (se næste ord).

Grotte, ein, akselblok i kvern. Gróv, ei (fi grøver) bæk; vandløp. Grov, ei (f grover) utgravet hule. *Grov [δ] adj (-are, -ast, ell. grøvre, grøvst) grov. -hært, -lagd 2, -leg, -leik, ein, *-mælt adj som har dyp stemme. -na (a) vi, -skap, ein, plumphet. *-smed, ein, -spøkjen 1 forvoven. -stila adj grovstilet. -tennt

08v.).

*Gru, ei (= gruv, ei), en gru. Grubb a, ei, hule, = grop, ei. -ut. Gruffa (a) vi grynte.

og -tinda adj (om sag, harv, rive,

Grugg, eit, grums. -ast (a), -en

(fl grugne) og -ut.

Grum [ù] prægtig, prunkende. Gruna [u] (a) vi formode; speku-

lere; gruble.

*Grunda (a) vi spekulere, tænke. *-ig adj, -ing. ei, spekulering, grubling. Grune [u], ein, formodning; grubling.

Grunk, ein, hentydning. -a (a) vi = glunk og -a.

Grunn (n grunt) mots. djup. Grunn, ein, undergrund. sand-, |-jeleg gyseleg. -k, ein, gysning.

eiendom. gard og —; paa vaar —; aarsak, ophav, bevæggrund, bevisgrund; av den —; gjeva -ar for seg; du hev full — til det (paa grunn av er unorsk).

Grunn a (a) vt grundlægge; male første gang. -brot, eit, -e, ein, grundt sted. -eigar, ein, -evna, ei, -fast, -festa vt, -frelse, eit, grundleie. -god, -heil, -ing, ein, = e, ein. -ing, ei, grund-læggelse. -kjensla, ei, -lag, eit, -laus, -leggja vt, -leiga, ei, -leik, ein, grundhet. -lende, eit, -lendt, -lov, ei, og -log, ei, -maal, eit, dybdemaal. -mur, ein, -orsak, ei, -rik, -setning, ei, -skatt, ein, -skot.eit, -skrift, ei og eit, original. -stein, ein, -stød adj, -støyt, ein, -syn, ei, -tanke, ein, -vel meget vel. -voll, ein.

Grupa (gryp, graup, grope) vt

male grovt.

Grup la, ei, hulning (i vei osv.). -lut adj.

Grus adj stolt, prægtig. forfærdelig.

*Grus, eit, -gang, ein.

Grusta (a) vi gjøre sig morsk. *Grut, eit og ein, grums; uklarhet. -a (a) vi bli uklar. -en 1, -ut.

Gruv, ei (= gru, ei), rædsel, gru. Grav adj lutende, bøiet; liggja aa gruve næsegrus.

Gruva (a) vi bøie sig; grue, ængstes.

Gruva, ei, ildsted; grube.

Gruveleg gruelig.

Gruvla (a) vi rote, grave; gruble. Gruvsam adj som kvier sig; farlig.

Gryla (te) vi brumme, grynte.

[Grylsa og grylta (a) vi grynte; tale ublidt.

Grymja (grym, grumde) vi brumme, knurre.

Grymt, ein, -a (a) vi = glunk, glunka.

*Gryn, eit, -ast (a) bli kornet. -en adj kornet. -graut, ein, *-kvern, ei, -mat, ein, -mjøl, eit.

Grynna, ei, grunding, banke.

Grynn a (-er, grynnte) vi naa bund. -ast (-est, -test) bli grundere. grynsla, ei, = -a, ei.

Grypja (gryp, grypte) vt knuse (korn).

Grys ja (grys, gruste) vi gyse.

Gryta (er, grytte) vt kaste, slænge.
•Gryta, ei, gryte. •gryte|fot, ein,
•-lok, eit, osv.

Gryten 1 adj barsk.

Gryv il, ein (fl gryvilar) en husgrin. -la (a) vi rote, grave.

Græde, ein, graadighet, = graade,

Gree |e|, eit, hidsighet. -ast (a), -en adj vred.

Græk ar, ein (og hellén, ein), -(ar)land og *Hellas.

Græla (a) vi blæse. -a, ei, svak vind. -en adj gusten.

Græma, ei, tynd, stripet sky.

Græma (de) vi gramse, gripe efter noget.

Græs a (te) vi blæse koldt; tale bitende. •en 1.

*Græsk adj og hellénsk, *græsk, ein, græsk sprog.

Grøda (er, grødde) vt og vi; grøda seg vokse til; læges.

*Grød a, ei, aarsvekst, avgrøde.
-e, eit, en grønning; aarsvekst; avkom,

*Grøde|rik, -vêr, = grorvêr,

*Grøn adj grøn; umoden. -a (a) vi se grønt ut. *-aar, eit, -d, ei, grønhet.
-flekkut, *-fôr, eit, *-kaal, ein, -ka (a) vi grønnes. *-land, n, *-landsk, -leg, -ska, ei, og *-ske, ein, grønhet. -skur, ein (etslags spurv), -skurd, ein, korn som skjæres umodent. *-spetta, ei, -voren adj.

Grøta (er, grøtte) vt faa til at graate.

Grøteleg begrædelig, sørgelig. Grøtta (a) vi arbeide strengt. Grøypa, ei, skure, fals.

Grøyp a (te) vt skjære fals; knuse (korn). -ejarn, eit, -ing, ei, utskjæring.

*Guano, ein.

Gubb, ein, og *-ost, ein, = gumbe. *Gubbe, ein.

•Gud, ein; dei heidne gudar.

*Gud; Vaar Gud den einaste (altid med stor bokstav); Gud Fader, Guds Son (Gud Son), Gud den Heilage Ande; Guds fred! Guds ord; Gud vere (ell. skje) lov!

Gud, fadder. *-barn, eit, -dot-

ter, ei.

*Guddom, ein, -leg. Guddoms fylla, ei, *-glans, ein, -gneiste, ein, *-magt, ei, -velde, eit.

Gude bilæte, eit, -heim, ein, -leg adj, *-læra, ei, -segn, ei, -verd, ei, gudeverden. -ætt, ei.

*Gud fâr, ein, fadder. -foreldre fl. Gud fryktig og -elsken og -eleg, -gjeven adj gudhengiven. -hæding, ei, -laus adj, -legdom, ein, gudfrygtighet. -menneskje, eit.

*Gud | mor, ei, fadder. -son, ein. Guds | age, ein, = -frykt. -barn, eit, -bord, eit, alter. *-dom, ein, -dyrkar, ein, *-dyrking, ei, *-engel, ein, -frykt, ei, *-hus, eit, -kunn-skap, ein, -laan, eit, fødemidler. -negtar, ein, -negting, ei, *-ord, eit, -otte [ó], ein, = -frykt. -tenesta, ei.

Gufs, ei, vindpust. -a (a) vi. Gugga (a) vi stamme, famle efter

•Gul adj gul. -a (a) vi være gul. Gul, ei, og -a, ei, jevn blæst; hav-. -a (a) vi blæse.

Gul|blakk, *-brun, -egg, eit, eggeplomme. -flekkut, *-gren, -hært. Gulka (a) vi gylpe; ogsaa ymte

om noget.

Gull, eit, -arbeid, eit, -band, eit, -boste, ein, løvetand (blomst). -brand 4de finger. -guden mammon.

Gul-leitt adj gulagtig.

Gull-gruva, ei, -høna; ei (= smed, ein), et insekt, -kjeda, ei, -kross, ein.

Gull-lad, eit, gull-lekkja, ei. Gull rein adj, -ring, ein, -sko, ein, = tiritunga. -smed, ein = -høna, ei, -staup, eit, -sylgja, ei, -ty, eit, guldsaker. -verk, eit.

Gul maala adj, *-mose, ein, *-na (a) vi bli gul; modnes $(om\ korn)$.
-rot, ei, -skur, ein, = sporv. -soleia, ei, -sott, ei, -spetta, ei (fugl), -sporv, ein.

Gumbe, ein, ost sammenkokt av fersk melk.

*Gummi, eit, gummi. -røyr, ei. Gump, ein, en kjøtfuld del av legemet; finger-.

Gunn strid; Gunnstein, Gunnvor, Torgunn, osv.

Gurm, eit, mudder. -a (a) vt grumse. -ut.

Gurp, ein, -a (a) vi rape.

Gusa (a) vi krympe sig; stønne av ulyst.

Gust, ein, vindpust. -a (a) vi, -e, ein, vindstøt. -ut vindig. -Gut, ein, gut, yngling.

Gute barn, -flogs, ei, letfærdig kvinde. -kjær adj.

*Gutunge, ein, smaagut.

Guva ell. *gyva (gyv, gauv, gove) fyke som støv ell. røk; han gauv like paa meg, og eg gauv i koll.

Gyft, ei, støv. -a (er, gyfte) vi

ryke, støve; vt avstøve.

*Gyger, ei (fl gygrar), jettekvinde.

*Gyldig adj sml. gild, rettsgild, fullgod.

Gyll|a (er, gylte), -ar, ein, -ing, ei, forgylding.

Gylta, ei, kjelke med fjælemeier. Gylta (a) vi rumle (i tarmene); prale.

Gymnas, eit, *-iast, ein.

*Gymnast, ein, -ikk, ein, *-isk. Gyna (te) vi skotte, skjele til, lure.

*Gypling, ein, grønskolling.

Gyrd a (er, gyrde) vt omgjorde; baande, snøre. -a, ei, gjord, baand.

Gyrde mun, ein, -tog, eit, rep. Gyrdingsmun, ein, = gyrdemun.

Gyrja, ei, mudder.

Gyrma, ei, grums; uklarhet i luften. -a (de) vi trække sig sammen, bli uklar. -en 1 taaket. -ut mudret.

Gys | **ja**, ei, dynd; skrøne. **-ja** (a) vi skrøne.

Gysjemyr, ei, sump.

*Gyta == gjota.

*Gyt|ja, ei, dynd. -ja, ei, rognhinde (hos fisk). gytjebad, eit.

Gyv, ein, drivende støv, damp, røk. [Gyva og gyvja se guva.

Gøy (gøydde) vi gjø, bjeffe.

Gøyma (de) vt gjemme.
Gøyme, eit, gjemmested. -leik,

ein, stad, ein.

Gøymsla, ei, et gjemme; forvaring.

Gsynord, eit, spot. -ig spydig. Gsys. ein, og -a, ei, sprudlende strøm; overdrivelse. -a (te) wi sprudle; overdrive, skrøne. -ar, ein, stortalende person. -eleg skrøneagtig. -en 1 stortalende.

Goyv, ein, = gauv, ein. -a, ei, drev, fok. -e, eit, røk-ild. -ing, ei, -ing, ein, stortalende person. -sam opbrusende. -sla, ei, opbrusning.

H.

H, ein (f h'ar), -ljod, ein.

Ha-a og ja-a (a) vi sige ha og ja.

Haa! haa, haa, stend det so til! Haa, ein, hai. haa, ei, efterslaatt;

vindpust. **Haa** adj = h o g (i navn som **Haaland**, osv.).

Haai and, osv.).

Haa (dde) vi ha bevissthet om;
— seg sanse sig.

Haa-a (a) vi lufte, blæse; vt dække med græs.

*Haaball, ein, tiden mellem vaaronn og slaatt.

*Haabrand, ein, blaahai.

Haad, eit, spot. -faren haanlig behandlet. -ing, ei, spot. -ingsord fl, -leg skammelig. -sam spottende.

[Haagard = hagegard, ein. Haa gjæla, ei, etslags liten hai.

-gylling, ein (hailignende fisk).

Haak, ein, taapelig person. -a (a)
vi staa og maape.

Haak e, ein, lang, mager, slap person. -eleg klodrianagtig; slap. -en 1

lang og mager. -na (a) vi bli mager og slap.

Haakjerring, ei, etslags stor

Haal glat; listig. -a vt (-a seg undan sno sig unda). -is, ein, -ka, ei, glathet. -kast (a) bli glat. *-ke, ein, is, glat sted. *-keføre, eit, -kut adj, -na (a) vi, -ska, ei, glathet.

*Haap, eit, *-a (a) se von og vona.

*Haar, eit, -a (a) vi berøre; — aat, -a for se ut til; smsf. haar.

Haar|draga vt dra efter haaret.

-dott, ein, *-dusk, ein, -dæme, eit, haarfarven. *-fin =-grann. -gard, ein, -grann (n grant), -hetta, ei, paryk.

-kall, ein, lovetand. -kamb, ein, -klyp-par, ein, -kvost, ein, -laus, -lugga (a) vt, -reik, ei, skillet i haaret. -reim, ei, haarsiden paa en hud. *-rot, ei, -røyr, ei, *-saar adj.

Haars breidd, ei, -mùn, ein. Haar stod, ei, og -støde, eit,

Haas adj hæs.

Haasken 1 graadig.

Haastyrja, ei, stør (fisk). -sval, ei, et høirum, rum for haa, ei. -taska, ei (liten hai).

Haatt, ein, sans, opmerksomhet; hukommelse; ein god haatt; ein annan haatt i vêret. -a (a) vt sanse, mindes. -a adj beskaffen. -are bedre. -ig opmerksom. -ing, ei, lader, gebærder. -laus glemsom, forsømmelig. -leg ordentlig. -sloppen (fl -slopne) distræt.

*Haav, ein, fiskeredskap. -a (a) vt øse med haav.

Haava, ei, eiendom, forraad.

*Haavamaal, eit.

Haavar adj undselig, tilbakeholden.

Haavoll, ein, = haaball.

Hafs, ein, -a (a) vi jaske, arbeide slusket. -en 1.

Hag, eit, gjærde. hag, ein, orden, skikkethet.

Hag adj flink, kunstfærdig.

*Hag a (a) vt indhegne; ordne. *-e, ein, have; græsgang; orden.

Hage blom, ein, -bruk, eit, -brukar, ein, -bær, eit og ei, -gard, ein, == -gjerde, eit. -vokster, ein.

Hagfell a, ei, etslags gjærde. -a (a)

vt, -ved, ein.

Hag fengd 2 = -hendt, be-

*Hagl, eit, *-a (a) vi hagle. *-a, ei, haglgevær. -bròsa, ei, -bya, ei. Hagleg godt gjort, bekvem, be-

leilig. -leik, ein.

Hagletta, ei, røddravle.

Hag nytteleg og -nytten (fl nytne) forsynlig. -synt lærenem.

*Hagtorn, ein, hvittorn.

[Hai, ein, se haa, ein.

Hák, eit, skaar (f. eks. i knivs-

[*Haka*, ei, se hoka, ei.

Haka (a) vt sætte haker paa. *-e, ein, hake, krok.

Hakk, eit, hugging; skaar. *-a (a) vt og ei, hakke. *-els, ein.

Hakkespetta, ei, træpikker.

*Hala (a) vt trække; vi -a i, -a innpaa ein.

Hald, eit, hold; grep; holdbarhet; faa — paa; det er inkje — i det.

haarvekst. -ut, -vokster, ein, haarets perativ haldt) vt; — paa fortsætte, vekst. drive paa; dei heldt paa aa skriva (ogsaa heldt paa og skreiv).

> Hald hake, ein, -sam adj paaholden; utholdende. -styng, ein (sygdom), -strengt adv (det renn -, i sammenhængende strøm, ikke draapevis). -tre (og handtre), eit, rækverk.

> *Hale, ein, sml. rova, rumpa, spord, spæl, stert, vele. -reim, ei, = bakol,

> Hall, ein, rundagtig sten (i navn som Halldis, Hallgrim).

Hall, ei, hal, stor stue, sal.

Hall, eit, heldende stilling; skraaning; paa hall.

Hall adj skraa. •a (a) vi helde; vt la helde. -bratt adj, -en adj.

Hallfløytt adj liggende skjævt. *Halling, ein, *-dal, *-dans. *-døl, -døla, ei, -døling, ein, *-kast,

Hall-lendt adj heldende.

Hall rett næsten flat. -vardsok, ei, 15de mai.

[Hallucinasjon, ein, se sansevilla, ei.

*Halm, ein, -a (a) vi, -hatt, ein, -senda, ei, høigaffel. *-staal, eit, -vondul, ein.

*Hals, ein. -band, eit, -bein, eit, -brune, ein. kardialgi. -duk, ein, *-grop, ei, -hogga vt, -keik, ein, stivhet i halsen. -knut, ein, -krok, ein, -mot, eit, = holamot. *-plagg, eit, -smog, eit (paa skjorte), -sykja, ei, -verk, ein.

*Halt (n halt), *-a (a) vi halte.

*Halv (n halvt); -e dagen, -e vegen; — fem, osv. (om klokken). -a, ei, halvdel. -a (a) vt dele i to.

*Halv aar, eit, -aarsgamall adj, -aarstenesta, ei, -aattande halvottende.

Halv annan (-onnor, halvtanna) $1^{1/2}$. -tridje, -fjorde, -femte, -sette, 08V.

*Halv|blind adj, *-bror, ein, -deild, ei, -dorm, ein, -dregen; ein -dregen ande det mindste vink.

*Halvemaal, eit, bygdemaal med eiendommelig bruk av h.

*Halv|femte, -fjorde, -fjordung, ein, **-gjor** adj halvmoden. **-gjord** (n-gjort) halvgjort (ogsaa halvmoden). -glad, -helg, ei, -hempa, ei, halvfornem person. -kovring, ein, == -hem-Halda (held, heldt, halden; im- pa. -liden halvt forløpen (om tid).

-ning, ein, halvdel. *-part, ein; -por- arbeide som angriper hænderne. -ferd, selin, eit, fajanse. -rom, eit (i baat), ei, haandgrep. -hov, eit, maatehold. -sette halvsjette. -sjuande halvsyvende. -krafs, eit, gramsning; haandgemæng. -skap, ein, halvhet. -sola (a) vt, -sole, |-kvild, ei. ein, -spenning, ei (om hørselaas), -storing, ein, -- hempa. -systkin fl, *handels. -syster, -tekkja, ei, halvtak. -tridje, -tunna, ei, -veges adv, -verde, eit, -skam, ei, arbeide en har skam av. halv pris. -voren adj bare saa mid- -verk, ein, smerte i hænderne. dels. *-vott, ein, -øydd (n -øydt).

*Ham, ein, ham, hud. -a (a) vt,

-a seg til klæ sig ut. Hamar, ein (fl hamrar) hammer;

bergknaus. Hamars bot, ei, knæhase. -brun,

ei, (- -kant, ein), øverste fjeldrand. Hamar slag, eit, -verk, eit,

smieverk. Hamla, ei, aareleie. *hamla (a) vi ro baklængs. hamleband, eit.

Ham bragd, ei, ansigtets utseende. -leg tækkelig, av godt utseende; ordnet. -lit, ein, hudfarve.

Hamn, ein, utseende; dragt.

Hamn, ei, havn; græsgang. -a (a) vi komme i havn; vt benytte græs-

Hamne byte, eit, -fe, eit, -gang,

ein, -løysa, ei.

*Hamp, ein, -aaker, ein, ellers smsf. hampe.

*Hamra (a) vt og vi hamre. -ut. *Hams, ein, hylster om frø og frugt; klase. -a (a) vt bedække; pynte; hamsa seg.

*Ham|skifte, eit, forvandling; omklædning. -stolen adj yderst uhel-

*Han (*hans, honom, fl dei, deira, deim) han, den. Han blir ikke brukt bare om personer, saaledes som paa riksmaal, men om hver den ting som har hankjønsnavn (gut, hest, stol, stein, dag, osv.). Paa samme vis blir ho brukt om alle hunkjønsord (gjenta, geit, rosa, bygd, osv.).

Hâna, ei, ung gjet. hanekid, eit. Hand, ei (f hender) haand; paa mi — paa mine vegne; det gjeng vèl i — heldig; noko i — efterhaanden; or - og i munn; taka imot (ell. skuva paa) med baae henderne av ganske hjerte; halda seg til handa forbeholde sig.

Hand bak, eit, -boge, ein, = olboge. -bragd, ei, = -lag, eit. -draga trække, bære idelig. -duk, ein.

Hande burd, ein, -draap, eit,

*Handel, ein (fl handlar), smsf.

Hande magt, ei, haandkraft.

Hand fallen forlegen, overrasket. -fang, eit, -fara vt befole. -fast adj, -ferd, ei, -feste, eit, -fridt adj n net utført (om arbeide). -fylling, ein, -grip, eit, -hog bekvem for haanden = hoveleg. -kjerra, ei, -klaae, ein, -kluva, ei, haandklave. -kvern, ei.

*Handla (a) vi og vt handle; om-

handle.

Hand lag, eit, haandlag. gar, ein, -laus haandles; klodset. -laust adv raskt, letvint. -led, ein, = uvled. -leg bekvem, haandterlig. -lom, ein, = love, ein. -løysa, ei, haandleshet, klodsethet. -rid, eit, og -riv, eit, rækverk. -sama (a) vt haandtere. -ska (a) vi gramse. -ske, ein, hanske. -skifte, eit, -skrift, eit og ei, -spik, ei, -sterk, -syfte, eit (paa seil), -tak, eit, -takast bekræfte med haandslag. -tamd 2, -tame, ein, haandfærdighet. -tre, eit, rækverk. -tygel, ein, toile (i bissel ell. grime). -valka (a) vt, -veik, -vending, ei, -verja, ei, -verk, eit. -verkar, ein, og -verksmann, -viss = visshendt. -vol, ein, pleielskaft. -yvle, eit, haandverge.

*Han-dyr, eit mots. ho-dyr.

*Hane, ein, *-bjelke, ein, -kamb, ein, -kjukling, ein.

Hanga (heng, hekk, henge og hange) vi være hængende.

*Hangla (a) vi saavidt klare sig; uppe saavidt holde sig oven senge. Hank a (a) vt fæste paa hank. -e, ein, hankelaus.

Hans, ein, -a (a) vi beverte sine skibskamerater paa første reis. hanselag, eit.

 $\mathbf{Hanslag}$, eit, = mannkyn.

Happa(a) vt skræmme. -ig fremfusende. -ør forbløffet.

Hard adj haard; sterk; streng. -ang, ein, frossen jord. -balen haard--bar haard, besværlig. -beitt vanskelig at slaa (om græs). -bende, eit, forstoppelse. -drøg som drar voldsomt i (om hest).

Harde, ein; det gjeng paa harden.

Hard-el, eit, uveirsbyge. hard-elt adj n

Hard fengd 2 besværlig; haardhændt. -fostra adj graadig. -fødd vanskelig at skaffe føden. -før knudret; haardhændt. -geire, ein, haardfør person. -gjengd 2, -gnuen voldsom. *-hause, ein, -hendt, -hjarta adj. -huga uforfærdet. -ing, ein, haardfør ell. streng person (ogsaa mand fra Hardanger). -kost, ein, haardt vilkaar. -la adv meget, temmelig. -leg adj noget haard. -leik, ein, haardhet -leiken 1 haardhændt. -lynde, eit, -lyndt streng. -læst adj, -mælt adj, -na (a) vi bli haardere. -raadug og -raadig, uskaansom. -stadig trodsig. -stein, ein, bryne. -søkt veirhaard. -tøk adj, -ugen 1 haardfør. -vêr, eit, -vikt adj (om hest), -voren adj, -æva, ei, tung tid.

*Hare, ein, *-fot, ein, -geit, ei, hunhare. -hykja, ei, kryster. -munn, ein,

-mynt adj.

Hark, eit, skrap; daarlig tilstand. Hark, ein, rallen i halsen. *-a (a) vi harke, skrape sammen; være sykelig. -e, ein, skrap, skrammel.

Harke leg skrøpelig. -n knudret; skranten.

*Harm, ein, sorg; indignation.

*Harm adj bedrøvet, indigneret.
*-a (a) vt krænke, bedrøve. -ast ærgres; harmes. -eleg.

Harm full, -laus, -sam adj nær-

tagende.

*Harmo nera (a) ell. (te), *-ni, ein og ei, *-nisera (a) ell. (te) vt, *-nisk adj.

*Harpa, ei, harpe (til spil, og til kornrensking).

Harpeis, ei, harpiks.

Harpe skjel, ei, = kjerring øyra. -slaatt, ein, -spel, eit, -stokk, ein.

*Harpun, ein, -a (a) vt.

Harr, ein, og horr, ein, en ferskvandsfisk.

Harr e, ein, uvilje. -en (f harrne)
1 haard, stri.

Harska seg (a) gjøre sig morsk. *Hase ein, knæet paa dyrs bakfot. Hasl, ein, hassel.

Hasle band, eit, -holt, eit, -renning, ein, -runn, ein, -skog, ein.

*Hast, ei, *-a (a) vi, -eleg adv pludselig. -ig adj, -modig ilsindet. -raad, ei, *-verk, eit.

*Hat, eit, *-a (a) vt, -all (n -alt) hatefuld. -ar, ein, -eleg adj værdig at hates.

Hater, eit, kløe; stikkende insekter.

Hat fri upartisk. -full, -ig fiendsk. Hatra (a) vi klø, krille i huden. Hatsam hatsk.

Hatt, ein; smsf. hatte-.

Hau! (et utrop).

*Haug, ein, -a (a) vt opdynge.
*-bonde, ein, *-folk fl, -leggja vt,
-tuss, ein, -ut.

Hauk, ein, høk; smsf. hauk.

*Haus, ein, hjerneskal. -e, ein, hode, bergknold.

Haust, ein, -a (a) vi bli høst (om at indhøste brukes helst onna og vinna (a) inn).

Haust beite, eit, -bær adj (om ko), -leg, -næm adj, -onn, ei, -part, ein, -pløgja vt, -vêr, eit, -velta (er, velte) vt, -vinna, ei, = -onn, osv.

*Hav, eit (av roten hav i hevja),

hævning, forhøining; hank; hav.

Hav, eit (av hava), besiddelse, værd; det er ikkje noko — i det.

Hava¹ (hev, hadde, havt; vt ha; beholde.

Havands laus ørkesløs; tomhændet. -løysa, ei, -vit, eit, griskhet.

Havang, ein, værd, nytte.

*Havar era (a) ell. (te), *-i, eit, *-ist, ein.

*Hav baara, ei. -brot, eit, -brun, ei, banke paa havbunden.

Have, ein, hank; haandfang.

Havekjær begjærlig, havesyk.

Haverkn, eit, en stor sælhund.
*-fiske, eit, -fru, ei, *-gap, eit, -gul,
ei, og -gula, ei, *-kant, ein, *-kyst
ein, -katt, -mann, ein, -leid, ei, sjøvei
utenskjærs.

*Havre, ein, -aaker, ein, *-halm, ein, *-korn, eit, osv.

Havs auga. eit, sund mot havet. -botn, ein.

*Hav|sida, ei, -skjer, eit, -svelg, ein, hvirvelstrøm. -synt hvorfra man ser havet. -to, ei, fugtig veir fra havet. -ætt, ei, havside.

Haver adj grisk, umættelig.

*Hebraisk, hebræar, ein. Hedan herfra, heden; hedan og dedan.

¹ Infinitiv heter ha naar den har fortids particip efter sig, aa ha sunge.

Hedds, ein, mand fra Hitter- adj, -vogn, ei, firhjulsvogn. -vott, ein, dal

Hedna, ei, hovedhaaret.

• Heft a (er, hefte) vt binde; stan- | men; til heimsens ende). se, forsinke. -all adj.

•Hefte, eit, hefte; bokhefte; hindring. *-krok, ein, -sam, *-vis adv.

Hega adv hit, herhen; - og dega. Hegd, ei, flinkhet; sparsomhet. Hegda (a) vi spare; holde maate;

seg holde maate. hegdesam. Hegg, ein (fl. heggjer), heggje'bær, eit og ei, -lauv, eit, osv.

Hegla (de) vi falde draapevis. • Hegn, ei, et hegn, •-a (a) vt indhegne, frede.

Hegra (a) og hegrelæ vi skoggerle, le simpelt.

Hegre, ein, heire (fugl).

• Hei! -a (a) vi rope hei. **Heid**, eit, klar himmel. heid adj let, klar, lys (om luft).

Heid, ei (fl heidar), hei.

Heid a (a) vi klarne. -blaa adj. Heidegard, ein, fjeldgaard.

Heiden 1 hedensk. -haug, ein, gravhøi fra hedenold. -skap, ein.

Heider, ein, hæder. -laus, -leg. Heiders dag, ein, -gaava, ei, -minne, eit, -plagg, eit, -teikn, eit.

Heide slaatt, ein, -veg, ein, fjeldsti.

Heidgraa blaagraa. -lo, ei

Heidning, ein, hedning. heidnings|haar, eit, -hud, ei, -huva, ei, (paa nyfødt barn).

Heidningskap, ein, hedenskap. Heidra (a) vt hædre. heidring, ei, æresbevisning.

Heid sleg øde, gold. -sno, ei. Heil adj hel; heile dagen; heile bølet. -a (a) vt hele, læge.

Heilag hellig; ren; vyrkt og heilagt; halda heilagt. -a (a) vt frigjøre for skyld.

Heilaganden.

Heilag dag, ein, -dom, ein, -menne, eit, helgen. -skap, ein.

Heilbrigd, ei, sundhet; adj frisk. -a (a) vt = lækja.

Heile, ein, hjerne. -skaal, ei, hjerneskal.

Heilhuga adj fast bestemt; djerv. -na (a), -sam, -skap, ein, helhet. -skapa og -skapt adj feilfri, velskapt. -sleg fuldstændig. -stat. ein, -strengt = einstrengt, -støypt, -systkin fl, -veda $\mid$ -sæter, ei, -søkja vt hjemsøke. -til

· belgvott.

Heim. ein, hjem, verden (allhei-

Heim adv hjem, til hjemmet. -alen adj uerfaren. -aling, ein.

Heiman adv fra hjemmet. -buen adj, -fraa adv, -ferd, ei, -for adv, -fylgja, ei, medgift. -gjerd, ei, utstyr; utrustning. -til adv.

og heimatt adv. Heimatter heimattkomen.

Heim | **bod**, eit, bud hjem. -boren adj, **-bygd**, ei.

Heime adv hjemme. -arbeid, eit, -baka adj, -bryggja adj, -daap, ein, -døypt adj, -folk fl, -gjord 2, -hage, ein, -hus. eit, -korn, eit, -ku, ei, ko som ikke er med tilfjelds om sommeren.

Heimel, ein, hjemmel; bohave,

Heime leg adj hjemmeværende. -leksa, ei, -lesnad, ein.

Heimelsmann, ein, hjemmelsmand.

Heime lærd adj, -mark, ei, -rett, ein, underret (sml. yverrett, høgsterett). -ror, ein, -seta, ei, -skog, -slaatt, ein, -spune, ein, -ty, eit, -verka adj, -vevnad, ein, -voven adj.

Heim faren adj, -fast bosittende. -ferd, ei, -ferdig, -fred, ein, -fus ivrig efter at komme hjem. *-føding, ein, -føra vt henføre, anvende (tanken paa saken). -føring, ei, gods som hjemføres. -gjeld, ei, gjengjældelse. -gjeldt adj forskyldt. -holl (n -hollt) hjemlig, familiær. -hug, ein, -huga adj, -høve, eit, noget som passer for hjemmet. -høveleg, -kalling, ei, -kjær, -koma, ei, -komeøl, eit, -kynne, eit, lyst til at komme hjem. -kynt, -la (a) vt hjemle, gi ret til. -land, eit, -laus, -leg hjemlig. -leid, ei, -lengt, ein, hjemve. -lov, eit, -løysa, ei, -rast, ei, nærmeste utmark. -re adj liggende nærmere bygden. -reid, ei, fiendtlig besøk. -ror, ein, -sed, ein, -sjaa vt bese sit tilkommende hjem. -sjaaing. ei, -sjuk syk av hjemve. -sleg fortrolig, familiær.

Heims skautet nordhimmelen. -soga, ei, verdenshistorie.

Heim stad, ein, -stemna, ei, aastedsmøte. -støding, ein, -sykja, ei, hjemve. •syn, ei, =- -sjaaing, ei. adv hjemad, -traa, ei, -veg, ein, -vist, ei, hjem, opholdssted. -vit, eit, vet til at finde hjem. -von, ei.

Hein, ein, fin brynesten. -a (a) vt hvæsse med hein. heineberg, eit.

*Heis, ein, *-a (te) vt, heiseverk. Heista (a) rope hei! sml. høysta. [-heit, ei (endelse i nogen faa tilfælde: øverheit, friheit).

Heit meget varm; heftig. -a, ei, ophetning. -a (a) vt ophete.

Heit a (er, heitte) hete, kaldes.
-ast regnes for. -e, eit, benævnelse.

Heite bak, eit, varmt omslag. -vegg, ein, fastelavnsbrød.

Heit | **fengd** 2 og -hendt som taaler heten. -na (a) vi bli het. -ræke, eit, indgrodd hat.

Hekel, ein, utkant; slunken person. Hekk, ein, hæk, krybbe. -a, ei, slædegrind.

*Hekla, ei, og (a) vt hekle. hekla adj kjæk, djerv.

Heklemo, ein, skarptakket mo. **Heknfjell** en stenet fjeldmark i Agder.

Heksa (te) vt og vi æte graadig; tale bitende.

Hekta (a) vt hegte, fæste sammen. *Hektar, ein.

Hekte, eit, en hegte; paa — paa nippet. -glas, eit, slagvindu. -par, eit.

*Hektograf, ein, *-era(a) ell. (te). Hel, ei, død. ihel og i hel ibjel. Hela [é] (a) vi rimfryse. -a, ei, rimfrost.

Hèl|**a** (a) vi hæle. -ar, ein, hæler. helar og stelar.

*Held, eit; sml. heppa, ei, og hepna, ei.

Held a, ei, fotbaand (til dyr). -a (a) vt belægge med fotbaand.

Helde, eit; **medhelde** medhold. [Helder, se heller adv.

Helder, ei (b heldri) = helda, ei.
*Heldig, sml. heppeleg, heppen.
Hele fri fri for rimfrost. -frosen,
-graa hvitgraa, -natt, ei, -vêr, eit.

Hel ferd, ei, død. -heim, ein, dødsrike.

*Helg, ei (ft helgar) høitid. -a (a) vt helliggjøre; hellige; pryde.

Helg|dag, ein (og *helgedag), -dagsleg.

 $ar{\mathbf{Helge}}|\mathbf{bil}$, eit, -brot, eit, -bunad, ein, *-dag (og heilagdag), -hald, eit, -klædd adj, -klæde, eit, *-kost, ein,

*-mat, ein, *-mess, ei. allehelgensdag (1ste november).

Helge-millom mellem helge-dagene.

Helge sed, ein, -skifte, eit, -tors-dag Kristi himmelfartsdag.

Hella (er, helte) vi strømme ned; vt la strømme, utgyde.

*Hella, ei, tynd stenskive.

Hellen, ein, = grækar.

*Hellas = Grækarland; *hellensk = græsk.

*Helle|berg. eit, -brot, eit, *-fisk, ein, helleflyndre. -golv, eit, *-kaka, ei, -leggja vt.

*Heller adv heller.

*Heller, ein, grotte.

Helle|stein, ein, *-tak, eit, -tile, eit, stengulv.

*Hellig adj = heilag.

Helligaanden = den Heilage Ande.

Helma, ei, halmstub.

Helming. ein, halvdel.

Helorar f, sansesløshet; **i** helorom.

*Helsa, ei, helbred; han fær ikkje ein helse dag meir; vert ikkje helse menneskje meir.

Helsa (a) vt og vi bringe hilsning, hilse; helsa heim! hils hjemme! helsa paa ein. helsarbrev, eit, helsarsed, ein.

Helse, eit, halsring (av hals).

*Helse bot, ei, -drykk, ein, -far, eit, helbredstilstand. -helm, ein, sanatorium. -laus, -leg sund. -løysa, ei. -merke, eit, -raad, ei, sundhetsregel. *-raad, eit, sundhetskommission. -sam, sund, styrkende. -slegen adj, *-sterk, -vatn, eit, -veik.

Helsing, ei, og -ning, ei, hilsen.

*Helsott [è], ei, dødssygdom.

*Helst adv (sml. heller og gjerne).

Helsug frisk, sund (om person).
*Helt, ein, = kjempa, hovudmann, bause.

Helta, ei, halthet; klauvhelta. Helut fuld av rim; hvitgraa.

Heluv [è, ú], ein, gudsforgaaen person.

Helvite, eit, helvede; smsf. helvites.

Helvt, ei, det halve. -a (a) vi være halvt om; vil du helvta med meg um tapet?

Hem | **a** (**de**) vt pynte. -**a**, ei, ren-

lighet. -eleg pyntelig. -ing, ein, orden; held.

Hemja (a) vt hemme, stanse (f. eks. en trætte).

Hemla (a) seg bli fyldig.

Hemn, ein, -a (de) vt hevne. -ar, ein, -d, ei, hevn. -eraad, ei, -fus og -girug.

Hemningslag, eit, = syster-

byte, dobbelt svogerskap.

*Hemp a, ei, hampelerret; strop.
-a (a) vt rive løs; — seg upp komme sig.

Hempelaus; — knapp, osv.

Hemra (a) vi gjøre noget paa slump.

Hems a (a) vi gramse; famle efter ord; — seg samle sig.

Hemta (a) vt plukke, samle;
— bær.

Hend, eit, = -e, eit. -a (er, hende) ogsaa henda seg og hendast vi indtræffe, hænde; kanhenda og kann henda og kanskje.

Hende, eit, hændelse; sjeldenhet; ein hende gong adv rent sjelden.

Hendesløysa, ei, noget man ikke faar tak paa; bagatel; urimelighet.

Hendig adj behændig, flink med hænderne.

Hend ing, ei, og -skap, ein, tilfælde; begivenhet.

Hendt adj behændig; haandet; letthendt, tunghendt, osv.; eg er hendt som høver kan ta det som det falder; eg er like hendt det kommer ut paa ett for mig.

Heng; det er anten paa hengen eller sprengen; samanheng, ein,

fyreheng, eit, tilheng, eit.

Hengja (hengjer, hengde) vt la noget hænge; heng upp kjolen; hengja hovudet; hengja fingrarne være ørkesløs; noko aa hengja seg i noget at gjøre ophævelser over.

Hengje. eit, hængsel; fæste. -bjørk, ei, -bratt adj, -dy, eit, -faks, eit, -laas, eit, -lendt lavt, sumpig. -maan, ei, -myr, ei, -nasa adj, -vomba adj sidbuket.

Heng sam adj som gjerne hænger ved. -sla, ei, hængning; hængsel.

Hengslut adj som har daarlig holdning.

[Henstand, eit, se umrøme, eit. Hensyn, se umsyn.

*Henta (a) vt hente, ta imot. [Henvisning, se tilvisning, ei.

Hepna, ei, held, lykketræf.

Hepp, ein, lykketræf. -a, ei, held, lykke. -a (a) vi hænde sig, slumpe til. -eleg og -en (fl hepne) heldig. -en-skap, ein, heldighet.

•Her adv; — og der; — og kvar; — ein dagen; — um dagen. Ordet her blir ikke sammenskrevet med paafølgende adverbium (her uppe, her inn, osv.). Men i nogen faa tilfælde staar det som etslags styrelse til en paafølgende præposition, og blir da sammenskrevet med denne (sml. under der), herifran, •hertil, osv.

Her, ein, en hær, armé.

Herad, eit, herred, tinglag.

Herads hus, eit, -kassa, ei, -skatt, ein, -styre, eit.

Herbunad, ein, rustning.

Herbyrg e, eit, herberge. -ja (jer, de) vt huse.

Herd, ei (fl herdar) skulder.

Herda, ei, fortørret træ; streng prøve; haardførhet.

Herda (er, herde) vt gjøre haard;
— seg vænne sig til at taale; holde
ut; fordrage; dy sig.

Herde blad, eit, -breid, -bøygd 2 adj, -lut adj.

Herdig haardfør; standhaftig. -skap, ein.

Herding, ei, hærdelse; prøve; naar det gjeld i herdingi kommer til stykket.

-herding, ein; Bøherding, osv. Herd|sam utholdende. -ska, ei, haardhet. -sla, ei, hærdelse.

Heretter herefter.

Her | **fang**, eit, -ferd, ei, -flokk, ein, -folk ft.

Herfraa og herifraa = fraa her. Herførar, ein, -førsla, ei.

*Herja (a) vt plyndre; plage.
*Herk, eit, skrap; pak. -e, eit,

pøbel; hindring. **Herke**|**bunad**, ein, daarlige red-

skaper. -lag. eit, -muge, ein, pøbel.

Herkja (herkjer, herkte) vt surre,
fæste daarlig sammen; holde tilbake.

Herleg herlig, prægtig. -dom, ein.
Herm, eit, herming, eftersigen, eitat.
*-a (de) vt og vi herme, referere, eitere; efterape (i ord eller gjerning). -a, ei, eftersagn, anekdote.

Hermagt, ei, -mann en militær. Hermar, ein, person som hermer fter

*Hermed = med det.

Hermekraaka, ei, - hermar. Herme tikk, ein, = nedkokt. -tikkdaase, ein. *-tisk.

Her nad, ein, stort følge; krigsfærd. *-old, ein, -ota, ei, tummel.

Herr, ein, styrke; elasticitet. •en

(fl herrne) adj stri.

*Herre, ein (som titel hr.), herre, høvding. *-dag, ein, -dom, ein, -døme, eit, -gard, ein, -leg, -mann, ein, -rett, *-stand, eit og ein, *-sæte, eit, -velde, eit, *-vis, ei, -voren adj.

*Herse, ein.

Hersk harsk, besk i smak. Herska (a) vi larme, støie.

*Herskap, eit (et = sjølve-folket). eleg, smsf. herskaps.

Herskare, ein, stor mængde. Herskipnad, ein, skjold, ein

og eit; fara med herskjold. Herskna (a) vi bli harsk.

Herstell, eit, -svein soldat. -taka vt erobre. -teken erobret. -tenesta, ei.

*Hertug, ein, -døme, eit, -inna, ei, •leg adj.

Herveleg daarlig, ussel.

Her verk, eit, -vinning, ei, -vunnen adj erobret.

Hes, ei (fl hesjar), hvirveltap; stillas av stænger; hesje.

*Hes ja, ei, *-ja (a) vt hesje. Hesje band, -golv, eit, -krakk, ein, -stad, ein, *-ved, ein, hesjing, ei. **Hesk** graadig; hidsig efter noget.

Heskjeleg forfærdelig.

Hespa, ei, traadbundt; jernhaspe. *-a (a) vt vinde traad. *-el, ein (fthesplar).

Hespetre, eit, garnvinde.

*Hest, ein; smsf. heste; men hest emne, eit, -flyel, ein, *-folk, mots. fotfolk. -fyl [y], eit, -havre, ein, *-kar, ein, -laus, -sjaa, eit, -vang, ein, -vill brunstig (om hopper).

Hetta, ei, hætte; lok.

Hette bror, ein, -munk ein, kapuciner.

Hev, eit, og -el, ein (fl hevlar), hank.

Hevia (a) ell. (hèv, hov, hove) vt hæve, løfte; slænge; ogsaa motta, hæve; — pengar.

Hevla, ei, fløt paa garn.

Hevla (a) vi gi sig, stanse; hevla i hogget.

*Hi, eit; ulvhi; hia og hida seg (a) gaa i hi.

*Hieroglyf, ein, *-isk.

5 - Skard: Nynorsk ordbok.

Higl, eit, fint regn. -a (a) vi smaaregne.

Higra (a) vi bæve av frost.

Hik [i], ein, snip, utkant.

Hika [i] (a) vi være tvilraadig; famle efter ord.

Hika (a) vi hige, stunde.

Hikka (a) vi hulke; han gret so han hikka.

Hikra (a) vi skoggerle.

Hiksta (a) vi hikke. -e, ein.

Hil, ein, en tør, mager fisk. -a (a) vi rykke med fiskesnøret.

-hild (krigsgudinde) Ragnhild, Gunnhild, osv.

Hilder, eit, tynd taake. *-ra (a) vi vise sig stort i taaken. *-ring, ei, trylleglans og storhet.

Him [i], eit, hinde, tynd sky. -a, ei, disighet. -a (a) vt fordunkle.

Hime blakk, -blaa, -graa, -leitt uklar i farven.

Himla (a) vi blunde; vt bygge loft. *-ing, ein, loftgulv; gane.

*Himmel, ein (fl himlar), -ferd, ei, -høg adj, -klot, ein, og -kropp, ein, himmellegeme. -leite, eit, horisont. -rode, ein, røde skyer.

Himmels bert adj n skyfrit. -bragd, ei, himmelens utseende. -fok,

eit, snedrev.

*Himmelsk (n -elsk) adj.

Himmels kov, eit, snetykke. -lag, eit, =: -bragd. -merke, eit.

Himmel syn, ei, og -syne, eit, og -syning, ei, horisont, fjerneste synslinje. -teikn, eit.

*Himmerike, eit.

Himpra paa (a) huske frem igjen. **Himta** (a) vt øine; vi skimte frem; seg fare med tosset spøk.

Himut adj disig.

*Him (hi, hitt, hine) hin, den andre; hin foten (altid med substantivet i bestemt form); hi vika, hitt aaret.

*Hind, ei (f hindar), hunhjort. *Hinder, eit, hindring; til hinders. leg adj.

*Hindra (a) vt, *-ing, ei.

Hink ra og *-a (a) vi hinke, halte. Hinna, ei, hinde, tyndt dække.

Hip $\mathbf{a}$ (a) vi stunde, vente. -en og hippen adj.

Hipp um happ og hipp som happ.

Hir [i], ein, skjøn, forstaselse.

Hir, ein, sløvhet. -a (de) vi maape; døse; skrante. -en adj.

*Hird, ei. -mann, ein, *-skraa, ei, lov for hirden.

Hiss, ein, heis, ein. -a (a) vt heisa. -a, ei, bæresæle.

Hissa (a) vt hidse; hissa hunden. -raad, ei.

*Historia, ei, = soga.

*Historie bok, granskar, skrivar, *historisk, se under soga.

Hit [i], ei (fl hitar), skindpose.

*Hit adv herhen; sml. hega.

Hita[1], ei, opildning; haard dyst.

a (a) vt ophete: det -ar i kronnen.

-a (a) vt ophete; det -ar i kroppen.

Hitamfor præp paa denne side.

Hitare og *hitre adj nærmere.

Hitarleg adj værende nær. Hite [1], ein, sterk varme. -blemma, ei, -flaga, ei, -moe, ein, solrøk. -sky, ei.

Hit-etter og hit-um adv.

Hitna [i] (a) vi bli het, heitna. Hitsida, ei, den hitvendte side.

Hitt, ein, slumpetræf; paa ein — paa slump; burt i — og vêr. *-a (a) vt hitte, finde. -en (f hitne) og -ig nem til at finde; ordhitten, ordhittig.

*Hit-til adv hitindtil.

*Hiva (a) ell. (de) ell. (hiv, heiv, hiven) vt hive op; kaste.

Hjaa præp hos (helst om folk);
grannar, vener, osv.

Hjaam, eit, tyndt dække. -leg dunkelfarvet. -ut dunkel.

Hjaa svæve, eit. sengkameratskap. -sæte, eit, -sætemann, ein, brudens eller brudgommens sidemand.

Hjal, eit, rop. -a (a) vi huje. **Hjartia**, eit (b hjarta, fl hjarto, hjarto) hjerte, hjertelag. -a adj modig; hjartans god, hjartans barn! hjartans ven, osv.

Hjarte bank, ein, -blad, eit, -blod, eit, -fred, ein, -god, -hus, eit, -kløkkjande, -kløkkt, -lag, eit, -laus, -leg, -løysa, ei, -mein, eit, -mjuk, -rot, ei, -saar, eit, og adj, -slag, eit (sygdom), -sorg, ei, -støyt, ein, haard motgang. -verk, ein.

Hjartig godhjertet; behjertet.

Hjasse, ein, isse; *sml*. kruna og kvervel.

*Hjell, ein, hjell; terrasse; hylde.
-a (a) vt danne hjell; røyken hjellar
seg lægger sig flat som et tak i luften.

Hjell bruk, eit, *-fisk, ein, -leiga, ei, hjell-lendt terrasseformig.

*Hjelm, ein, hjelm; hylster; korn- hvad for en. stak. -ast (a) modnes (om korn). Hokra (

-skraa, ei, Hjelp, ei, -a (te) vt, -ar, ein.
Hjelpe før adj, -laus, -leg tjen-a (a) vt lig. -lærar, ein, -løysa, ei, -n 1 hjulpen. -ord, eit, adverbium. -prest, ein,
a hunden. -raad. ei.

Hjelpesmann, ein, = hjelpar. **Hjelp**sam adj, -t adj - hjel-

*Hjerne, ein, heile, ein, hjerne. -brand, ein, *-slag, eit (sygdom).

Hjon, eit, egtepar. -folk fl., -skap, ein, egteskap. -skilnad, ein, skilsmisse.

Hjonsleg tækkelig, hyggelig.

•Hjord, ei, en flok dyr.

*Hjort, ein.

*Hjorte horn, eit, *-hud, ei, *-kalv, ein, osv, men: hjortkolla, ei, hind.

*Hjul, eit, hjul. -a (a) vt fragte i hjulbør. *-aas, ein, *-baar, ei, *-baat, ein, *-emne, eit, -far, eit, hjulspør. -hest, ein, cykkel. *-nav, eit, *-ring, ein, -slede, ein, *-spang, ei. *-verk, eit.

Hjup a, ei, njup!a og *nyp|a, ei, -eskal, eit.

*Hjuring, ein, hyrding, ein, gjæter.

Hjølt, eit, galler (i hestefoten). Ho (hennar, henne, fl dei, deira, deim) hun, den. Om ordets bruk se under han.

Hodda, ei, hank; gryte-. Hodda (a) vi le kneggende.

Ho-dyr, eit, hun-dyr (mots. han-

Hoff, eit, kongsgaard; *ved hove ved hoffet.

Hoft, ei, hofte; se mjødin, ei.

Hoft, ei, fotbaand. -a (a) se hefta.

Hogg, eit, hugg; huggsaar; pryl.

Hogga (høgg, hogg, hoggen, fl hogne) vt hugge.

Hogg bit, ein, staalmeisel. -bratt adj, -fim adj, -fus adj, -jarn, eit, -skifte, eit, haandgemæng. -stabbe, ein. -stødt adv nøiagtig. -tonn, ei.

Hogold, ei, bøile i rep.

Hogster, ein, hugst.

Hogvar adj tilbakeholden, blyg.

Hoka, ei, hake (i ansigtet). Hoke band, eit, -brett, eit.

Hokk, eit, avlukke.

Hokk, ei, :- brya, ei, hakkeblok. Hokken (hokki, hokke) hvilken,

Hokra (a) vi hinke.

Hol [6], ein, en lav forhøining.

Hol [o], eit, hul; til hols i skjul. **Hol** [o og o] adj hul; indsunken;

Hola [o], ei, hule. -a (a) vt ut-

hule. Holamot, eit, og halsmot, eit,

svelg *Hold, eit, hold, grep; skjøn; faa

ell, hava hold paa forstaa.

Hold, eit, levende kjøt. -a (a) vt, -a seg og -ast bli fyldig, faa hold. **Holder**, ei, == hogold, ei.

Holdlig fyldig. -laus, -saar adjømskindet.

Holds brev, eit, -folk # kaarfolk.

Hole [6], ein, jordryg.

Holge, ein, høivisk. vondul. *Holk, ein, holk, ring; trækar;

jarn-. -a (a) vt sætte holk paa. [*Holke, ein, se haalke, ein.

Hol-kjaka adj hulkindet. Holl (n hollt) huld, gunstig; drøi.

*Hol land, *-landsk, -lending, ein. Holleg adj omhyggelig.

Hollskap, ein, huldskap.

Hollstein, ein, = laftstein. Holm og *-e, ein, liten o. *-gang, ein, -gangsmann, ein.

Holma (a) vi bli hul. -ska, ei, hulhet. -svolten 1, -svl, ein.

.*Holt, eit, lund; bakke (i gaardsnavn som Holte, osv.). *skog-, *driv-

Hol tom *adj*, holsvolten. **-tre**, eit, hul træstamme.

Holut adj hullet.

Holveg, ein, hulvei. -veita, ei, -veita (te) vt drænere. -æt adj yderst graadig. -øygd 2.

Hom [6], ein, liten dal mellem bakker.

Homa (a) vi gaa baklængs.

Hombot, ei, = knesbot, ei. Homn, ei, foster, embryo.

*Homoopat, ein, *-i, ein og ei, *-isk.

Honbora, ei, hul øverst i mast. Honk, ei (fl henker) knippe; hank.

-a (a) vt fæste paa hank. *Honning, ein, *-kaka, ei.

*Honnør, gjera -

*Honorar, eit, betaling (for forfattere, læger, osv.).

*Hop, ein, hop, i hop og *ihop -

*Hopa (a) rt, -a seg og -ast (a). offersted. I mange gaardsnavn som:

*Hopa [o] (a) vi vike bakover.

Hope arbeid, eit, -eign, ei, -fiske, eit, -hav, eit, og -havande, eit, mellemværende. -kjøp, eit, -lag, eit, -mark, ei.

Hopp, eit, *-a (a) vi.
*Hor, eit, *-a, ei, -- skjøkja, ei.

*-a (a) vi drive hor.

*Hordaland, hordar fl.

Hore ferd, ei, *-hus, eit, -livnad, ein.

Horg, ei, hop, flok; bergknold. *Horisontal = vatsbein adj, sml. loddbein.

*Hork, ei, vidjebaand.

*Horn, eit, -blaasar, ein, -gjæla, ei, horngjæl. *-holk, ein, *-rot, ei, -skap, eit, hornenes form. •skei, ei, •slo, ei, tappen i horn. -syl, ein, hundesteile ($fis\bar{k}$). -**ut** adj hornet.

Horr, ein, linstraa; en ferskvands-

Hors, eit, letfærdig fruentimmer, tøite.

Hors:a, ei, en hoppe. -a um (a) vi føite om.

Horsegauk, ein, auch umregauk, ein.

Hort ug og -ig adj flink, dygtig. **Horv**, ei, en harv. •a (a) vt harve. Horv, eit, passelighet. -a (de) vi vende, peke hen; føie sig; det horvde (ell. horvde seg ell. horvdest) so til. at dei møttest.

Horvelde, eit, tvertræ paa klave. Horveleg passende, rimelig. -laus -løysa, ei, umaade-= uhorveleg. lighet.

*Hosa [o], ei, strømpe.

Hose: **band**, eit, -leist, ein, -leista og -leistom adv uten sko, i hoselæsten.

Hosen [6] 1 svampagtig, pores. Hoska (a) vi tale fornemt, knote. Ho-slag, eit (= kvinnkyn); av hoslaget.

*Hospital, eit, - sjukehus.
*Hosta (a) vi, *-e, ein, hoste. hosterid, ei, hosteanfald. *hostesaft, ei.

Hoste [o] adv næsten overflødig; du slo - hardt.

Hot [6], eit, trussel; gjetning. -a (a) vi true; gjette.

Hotell, eit, hotel. -rekning, ei, -tenar, ein.

Hott, ein, == hedna, ei. -ut ujevn, knortet.

*Hòv, eit, hævning; liten haug;

Hoy, Hoye, Norderhoy, Hoyland, ha lyst til. -all (n -alt) fornoielig.

Hov [o], eit, hof, kongsgaard.

Hov [6], eit, tilpasning; maatehold; det er inkje - med det.

*Hov [6], ein, hov (paa hesten). -a adj, veikhova.

Hova [6] (a) vt avpasse; ogsaa for-

mode. Hov'blekkja, ei, og -blom, ein,

tussilago (urt). Hovde, ein, hodegjærde; berg-

Hov ding. ein, høvding. -dreng, ein, riddersvend.

Hovela [6] (te) vi bruke omsvop. *Hoven 1 opsvulmet; hoven.

Hovleg passende; hovelig.

Hovmann, ein, hofmand.

*Hovna (a) vi hovne; svulme op. **Hovold** n fl, vævsyller.

Hovsam maateholden; lempelig. Hovsoleia, ei, blekkja, ei. How tong, ei, -trong, ein (en feil red hestchoven).

Hovud, eit, hoved, hode. -band, eit, -brot, eit, -bunad, ein, -burd, ein, hodets holdning. -bøle, eit, hovedgaard. -duk, ein, -galen 1 forstyrret. -gjerd, ei, hodegjærde. -kyrkja, ei, -lag, eit (paa bissel). -laus, -plagg, eit, -rike, eit, -sak, ei, -skaal, ei, -skryte, eit, dødninghode.

Hovudsmann, ein, formand paa

Hovud smotta, ei, halshul paa skjorte, == halssmog, eit. -sokn, ei, -spreng, ein, sterk hodepine. -stad, ein, -sterk, -stol, ein, kapital. -stup advpas hodet; hovedkulds. -tre, eit, vegjende, -tulla og -tullen adj forvirret. -veik, -verk, ein, hodepine. -verk, eit, -ør, eit, anfald av svimmelhet. -øren adj, -ørsla, ei.

*Hu! et utrop.

Hua (a) vi huje, rope; sml. hauka. **Hubror**, ein, en ugle, hubro.

forhude. -bork, ein, garverbark. -byte, eit, -farge, ein, -flengja (-gjer, -de) og *-fletta (a) vt, -laus, -lit, ein, -løysa, ei. -ros [o], ei, ridser i huden. -sjuk- vt sætte sig paa huk (sml. hykja).

Hufs a (a) vt støte, vippe. -en 1 ujevn.

*Hug, ein, hu, sind; koma i —. -a adj lysten. -a (a) vt komme i hu;

-ast (a) faa lyst til. -bera vt ha kjærlighet til. -bit, eit, krampagtig væskeutsondring i munden. -bod, eit, anelse. -boren 1 erindret, elsket. -braa ubesindig. -broten 1 modløs av skuffelse. -brune, ein, lidenskap. -drag, eit, tilbøielighet.

Huge, ein; ihuge, illhuge, rædhuge, osv.

Hug fallen 1 modles. -fast adj standhaftig. -festa vt (5) indprente sig.

Hugga (a) vt berolige, tilfredsstille. -a, ei, hugge, ein.

Hugge, ein, trøst, hygge. -leg,

adj.. *Hugheil rolig, tryg. -ill (n -ilt) bekymret. -kvida, ei, nedtrykt stemning. *-lag, eit, gemyt. -laus likegyldig, modløs. -leg fornøielig. -leggja vt fatte kjærlighet til. -leik, ein, tankespil. -lynde, eit, sindelag. -lyndt adj sindet. -løysa, ei, sløvhet, modløshet. -mykjen 1 hidsig. -na (a) vt ynde; glæde. -nad, ein, -nadbøker skjønliteratur. -nadleg fornøielig. -ning, ei, beroligelse. -raad, ei, betænkning; tvil om avgjørelse. -ram heftig.

Hugs, eit, sans; hukommelse. -a (a) vt lægge merke til; ha lyst til; huske.

Hugsam behagelig; fornøielig.

Hugse, ein, iagttagelsesevne. Hugsen 1 -- minnug; stutthugsen.

Hug sjuk sørgmodig. -skifte, eit, -skot, eit, indfald.

Hugslaus, -løysa, ei, sløvhet, likegyldighet.

Hug¦snikja, ei. kokette. →sott, ei, omsorg; ansvar; bekymring; mor hev hugsotti for husstellet. -sprengd 2, -stemna, ei, aandsretning. -sterk fyrig, ivrig. -stolen 1 forsagt. -stor storsindet. -stutt flygtig tilsinds. -svala (a) vt trøste. -sviv, eit, indfald; flygtige forestillinger. -sykja, ei, *Hud, ei, hud, skind. -a (a) vt bekymring. -teken 1 henreven. *-vending, ei, -verk, ein, uro i sindet. -vill (n -vilt) ubestemt; tvilraadig.

*Huk, eit; sitja paa huk. *-a (a) dom, ein, *-skifte, eit, *-sko, ein, -en 1 krum. -lenda adj med høi ryg -stroka, ei, pryl. -sykja, ei. og lave lender (om hest).

Hukra (a) vi krympe sig (av kulde).

Huld (n hult) skjult.

*Hulder, ei (b huldri, fl huldrer),

-spel, eit.

Hulla (a) vi nynne.

Hult er, eit, smaat trav. -ra (a) mat. -en 1 og *-ig sulten.

Hum, eit, mørk luft.

*Human adj, *-isme, ein, *-itet, ein.

Hum e, ein, dunkelhet. dunkel.

•Humla, ei, skogbi.

*Hum|la(a) vt; -la ølet. *-le, ein (plante).

*Humle bol, eit, og *-bøle, eit, og -ut ujevn. -mjød, ein, == honning. -styng, ein, -vin, ein, - mjød.

Hummar, ein (fl humrar), -fiske, men. eit, -klo, ei, -teina, ei.

eit, akskorn (byg og rug).

Hummels (= bygg), -aaker, cin, -halm, ein, -korn, eit, blandkorn hovedkulds. (byg og havre). -mjøl, eit.

Hummelt korn byg blandet med ven. -a (a) vi jaske. havre.

stykke. • ut adj ujevn.

*Humra (a) vi humre (om hesten).

(fugl).

og klodset; murre. **Humstra** (a) vt sige hm! kremte.

Humul, ein, tvertræ mellem skag- hus. lerne og plogen; rund sten.

bjørnemor.

eit, *-tak, eit. *bak-.

*Hund, ein; eit hunde vêr; ein dar, ein, -hugnad, ein, hushygge. hunde livn**a**d.

Hunde|bit, eit, -dagar fl, -fet, etslags smal slæde. eit, hundespor. -gaatt, ein, gjøing. -lag, eit, hundenatur. -slag, eit, -race.

Hund kjeks, ein (en plante). ei, løssluppen lystighet, huskestue. kjend 2 nøie stedkjendt. -klok, -laata vt overfuse.

Hundrad, eit, 100; eit stort — 120; i hundradvis. -aar, eit.

Hund|sam styg, uhyggelig. •skap, ; eit, hundeskikkelse.

Hundsleg og hundleg == hund-

Hund sløkja, ei, hundkjeks. -syra, ei, akersyre.

*Hunger, ein, -laus, -sløkkje, eit

-fe, cit, -folk fl, -hatt, cin, -haug, (tak deg lite mat til eit -sløkkje). cin, -ku, ci, -mann, cin, -slaatt, cin, -vekkja, ci, en smule mat som kun egger hungeren.

*Hungra (a) vi føle trang til

Hunter, eit, forsinkelse. -tra (a) vi nøle.

Hurd, ei, dørskive, dør.

Hurdejarn, eit, -krok, ein, -en 1,-ring, ein.

Hurga (a) og hurgla (a) == hurkla.

Hurkl, eit, ujevnhet; snorking, ralling. -a (a) vi ralle; gurgle. -en 1

*Hurp'a, ei, et slurvet fruentimmer. *-a (a) vt ihop sy slurvet sam-

Hurr, ein, dump, surrende lyd. Hummel, ein (fl humlar), -kyrne, -a (a) vi hvirvle; dundre. -basse, ein,

= snurrbasse. Hurt, ein; i hurten og i sturten

*Hurv, ein og ei, flok; heile hur-

*Hus, eit; det gjekk mann av *Hump, ein, forhøining; tykt kjøt huse de gik hver mand av huset; husens folk familien.

Husia (a) vt bebygge; ogsaa : Humregauk, ein, = raageit hysa. -arbeid eit, indearbeide. -bergning, ei, husbehov. *-bond, ein, -bot, Humsa (a) vi humpe, gaa tungt ei, - aabot. *-bruk, eit, *-bunad, -eigar, ein. ein,

Husemillom adv fra hus til

Hus fall, eit, husenes forringelse Hun [u], ein, bjørnunge. -bera, ei, efterhaanden. -fang, eit, byggemateriale. *-folk fl, *-fred, ein, -freya, *Hun [ú], ein, halvplanke. *-bord, ei, husmor. *-grin, ein, vranten husbond. -hald, eit, husholdning. -hal-

*Husk, ein, lærstykke (paa læst);

Husk, eit, rystelse, gynging. *-a (a) bæve; gynge; støie. *-a, ei, en gynge.

Huske leik, ein, gyngelek. -stova,

Hus kjerring og -kona, ei, husmandskone; kone som har hus selv. -kot, eit, liten hytte.

Huskut graablak (om hest).

Husla (a) vi fjase med hinanden; kurtisere.

Huslegd, ei (= umgangslegd), -leiga, ei, -mann, ein.

Husmanns gjenta, ei, •gut, ein, -plass, ein, -stova, ei, osv.

*Husraad, ei og eit, et husraad

(mot sygdom); forraad i huset. -ig adj strømme rikelig, hølje; det regner forsynlig.

Husrom, eit, -rømd, ei, husenes rummelighet.

Hussa (a) vt skræmme, jage bort. Husistyr, eit, husvæsen.

eit, *-tavla ei. *Hustra (a) v. krympe sig av ta vel. -e, eit, huldskap. kulde, hutre. *-en 1 kuldskjær; kjølig; -esta, ei, gunst, velvilje.

uhyggelig.

Hus tuft, ei, -van husvant -vand krok). (n - vandt) kræsen om bosted. *-varm indlevet i familien. *-varme, ein, fortrolighet i huset. -vill adj, -vist, ei, opholdssted. *-vogn, ei, lukket vogn. vyrke, eit, = : husfang. -yær, eit, og -være, eit, husleilighet.

Hut, eit, -a (a) vi og vt huje, true;

hundse.

Huteleg haanlig.

*Hutla burt (a) vt søle bort; vrøvle bort.

Hutra (a) vt bortvise; ogsaa

Huv, ein, takryg, møne; rundagtig forhøining. -a, ei, hue; hætte.

[Huvala (a) = hauka.

Huve brot, eit, -emne, eit, -slag, vildt, sansesløst (om tøvet snak). eit, hueskygge, osv.

Hy, eit, dun; skimmel. masse av skimmel.

Hya (a) seg vt bli lodden.

*Hybel, ein (fl hyblar), litet loftkammer; student-.

Hyda (er, hydde) vt sætte hud

paa; hudstryke. **Hyfsa** (er, te) vt vippe op og ned;

løfte; — seg. -ja Hyggja, ei, trøst, tilflugt. (hyggjer, hygde) vt. sanse; besinde; bli opmerksom paa; fatte; ynde. -ja

seg hygge sig.

Hyggje, eit, sans, eftertanke; til-fredshet. -laus dorsk; kjedelig. -leg med ett horn. -t adj behornet. hyggelig. -løysa, ei, sløvhet. -n (fl hyggne) agtsom, opmerksom. -sam -leg og hugsam.

Hykja (hykjer, hykte) vt krumme; -seg = huka. -jen (f hykne).

*Hykla (a) vi, sml. skrymta, sleiska. -ar, ein, -ing, ei.

Hyl [y], ein (fl -er og -jar) dyp, stille kulp i en bæk.

*Hyla (te) vi hyle; fare avsted lutende (som skamfuld).

[Hylar, ein, se ovkar, ein.

Hylja (hyl, hylde) vt indhylle. **Hylja** (a. vi grave hulninger;

so det hyljar.

Hylk, ein, hue; hodekappe.

*Hylke, eit, etslags trækar; balje.

Hyll, ein, hyldetræ.

Hylla, ei, hylde, fast bret. Hylla (er, hyllte) vt hylde, mot-

Hylma, ei, ombinding (paa fiske-

Hyma (de) vi mørkne av nat.

Hyming, ein, vantrivni~~n~~g.

Hymta (a) vi ymte, antyde; — paa noko.

Hyna (te) vi og vt skjelde. -en 1 bisk, avfeiende.

Hynte leg statelig. -n 1 spotsk. Hypja (a) vt og vi svøpe skjødeslest; hoppe avsted.

*Hypno tisera a) ell. (te), *-tisk,

•-tisme, ein-

*Hypotekbank, ein, bank for laan mot tinglyst pant.

Hyr $[\dot{y}]$, ein, lyst, mod, fyrighet. Hyr [y], eit, forsyning med klær.

Hyr $[\hat{y}]$; burt i hyr og heim

•**Hyra**, ei, leie; forsyning; livfuld--a, ei. het. *-a (de) vt leie: forhyre; utruste. **Hyrd a** (er, hyrde) vt skjøtte; be-

skytte. •en l agtsom.

Hyrding, ein, gjæter. -gjenta, ei,

Hyrg [y], eit, vaas. -ja (hyrgjer, hyrgde) vi vaase, sladre. -ja, ei, fabel.

Hyrna $[\dot{y}]$, eit (b hyrna, fl hyrno, hyrno) et hjørne.

Hyrna (a) vi knurre.

Hyrne bein adj retvinklet. -jarn, eit, -rom, eit, -skakk og -skaa adj, -stein, ein.

Hyrnut adj hjørnet. tri-, osv. Hyrpa (te) vt snerpe, snurpe; ihop; sml. herkja og snurpa.

*Hysa, ei, kolje (fisk). Hysa (te) vt skaffe husrum; vi

logere.

Hysja (hys, huste) vi drysse.

Hyske, eit, familie; følge. Hyskja (a) vt gjøre ren.

Hyskjegraa og hyskjut graalig. *Hyssing, ein, hyssing.

• Hysteri, eit (en nervesygdom), *-sk adj.

*Hytta, ei, hylster; hytte.

-skoten 1 jevnet med langhøvel. -stokk, behjertet. ein, -tonn, ei, osv.

Hyvla (a) vt høvle.

Hyvre, eit, rygpute, høvre; sele-. Hyvring, ein, krabbe.

Hæda (er, dde) vt haane.

Hæde, eit, spot. -leg, -ord, eit. Hæk ja seg (hækjer, hækte) driste sig. -jeleg adv heftig. -jen 1 graadig, begjærlig. -na, ei, -nast (a) bli

*Hæl, ein, hæl. -bot, ei, -jarn, eit,

*-kappa, ei, osv.

Hæma (de) gaa foroverbøiet, famlande efter noget.

Hæma (a) vt snøre sammen.

Heena (a) vi fortørres.

Heeria (te) vt rense (særlig for haar). -a, ei, haarduk. -ast (est, test) bevokse med haar. -d og -t 2 (kvithærd, raudhærd, stutthærd, *osv.*). -e, eit, haarvekst; avner. -ut graahaaret.

Hæsa (te) vi puste, stønne; blæse mildt; tørres.

Hæsa, ei, hæshet; tørke. hæsevind, ein, vaarhæsa, ei.

Hees en tør, ru (om hud). -na (a). **Hætt**, ein, fare. hætt adj vaagsom, farlig; liv- adj, frost- adj, osv.

*Heev adj nyttig; dygtig; ypperlig;

formuende.

*Hævd, ei, hævd; velmagt; gjødsel. *-a (a) vt hævde; vedlikeholde; dyrke; gjødsle.

Hævde fôr, eit, utsøkt for. -leg

som er i god stand.

Hsev e, eit, velmagt; trivelighet. . -leg dygtig. -leik, ein, dygtighet. -skap, ein, værd, godhet, fortrin, duelighet.

*Hø, ei, høide, fjeldtop; Besshø, 08v.

Høfleg adj høflig.

Hog adj bekvem, makelig; hertil: -før spakfærdig. -leg makelig. -vint let at dyrke.

Høg (høgre, høgst) høi; er høg som høven (= er hendt som høver) tar det som det falder.

Høg bord, eit (høgbordsende, ein), .boren 1 høibaaren.

Hogd, ei, høide; manns-; det ligg snø i høgdi; etage: 3dje høgdi; luvart: legg baaten i høgd; høihet: · koma upp i høgdi.

*Hytta (a) vi true med haanden. er betre velferd enn høgferd. -fjell, **Hyvel**, ein (ft hyvlar), -benk, ein, eit, -føtt adj, -heid, ei, -hjarta adj

Høgja (høgjer, høgde) vt sætte høiere; ophøie; i denne sidste betydning heter det oftest upphøgja.

Høg leik, ein, heide. -lende, eit, -lendt adj, -loft, eit, stassal. -lærd, -maal, eit, = -mæla. -messa, ei, -moda seg og -modast (a) hovmode sig. -modig meget kjæk; hovmodig. -mæla, ei, høirøstet tale; koma i høgmæla bli almindelig kjendt (omtalt). -mælt høirøstet. -na (a) vi bli høiere. -ra, ei, -høgrehandi. -ra (a) vt sætte høiere, forhøie. -raud, -re adj høiere; høire (mots. vinstre). -sett høitstillet. -skurd, ein, hautrelief. -slætte, eit. fieldslaatt.

Høgstdag, ein, -sleite, eit.

Høg stova, ei, -snmar, ein, -sval, ei, altan, balkong. -sæte, eit, -tid, ei, -tida (a) vi gjøre stas for en; vt -tida dagen høitideligholde. -tidleg, -var = haavar. -verdig, -vyrd 2, -vyrdnad, ein, høiagtelse. -øyra adj; han var ikkje -øyra ell. ikkje mykje høg uppmed øyro han var slukøret.

Hokel, ein (fl hoklar), bakled,

hase paa dyr.

*Høker, ein (fl høkrar), *-handel. **Høkja**, ei, en krok; krykke.

Høkla (a) vi trippe avsted. -e, eit, følge, slæng.

Høla (te) vt smigre (sml. gjøla). -en 1 smigrende. -ord, eit, -sam.

*Høna, ei, *høns n fl, *hønsegg, eit, hønse gard, ein, -hauk, ein, *-hus, eit.

Høs a (te) vi harke. -a, ei, harking. **Høta**, ei, = krubba, ei...

Høtt, ein, gisning. -a (a) vi gjette. -høv adj, visshøv, meinhøv, osv.

*Hova (de) vt og vi avpasse; træffe; passe til hinanden; det høver ikkje so for meg; det høver ikkje vakse folk anstaar ikke; det høvde honom var ham tilpas.

*Høve, eit, tilfælde; forhold; passelighet; til-, van-, til høves tilpas, efter ønske. -leg passende, høvelig. -n; høg som høven likeglad.

*Hovisk adj sømmelig.

Hoy, eit, nedslaat græs: -a (a) vi arbeide med høiet. -aar, eit, -breida, ei, og -breidsla, ei, -byrd, ei, -dott, ein, -fang, eit, og -fengja, ei, -hes, ei, Hog ferd, ei, hoi levemaate; det -kagge, ein, -kjemba, ei, -lass, eit,

-laus adj, -log [o], ein, vand kokt paa høi. -mod $[\tilde{o}]$, eit, høiavfald. -mola, ei, akersyre. -onn, ei, arbeidet med høislaatten.

Høyra (de) vt og vi høre; faa vite; forhere sig; heyra seg for; dette heilass. -tak, eit, heihestning. -terre, høyrer ikkje med; det høyrest kva ein, høitørk (ein høyterresdag). -trev,

mann han er.

Hoyrd 2 hvis ord har vegt; tung-. Heyrar, ein, -leg hørlig. -sam -muga, ei, høidynge. adj. -sel, ei, og -sla, ei.

Høysta (a) vi varsle ved rop.

Hoy stade, ein, -sæta, ei, litet eit, høiloft. -turk, ein, -vêr, eit.

Ι.

I, ein (fl i'ar), i-ljod, ein.

*-i, ein og ei, substantivendelse i mange fremmede ord (filologi, geome-

tri, osv.).
*I præp og adv i. Naar i styrer et substantiv i ubestemt form (f. eks. dag, gang, haust, hop, land, morgon', blir ordene ofte skrevet sammen til et adverbium. Men skrivemaaten i dette er meget ustø og fri baade i riksmaal og landsmaal. Mange slike tilfælde er opført paa sin plads i listen.

-ia, ei, endelse i geografiske navn svarende til riksmaal ien (Belgia,

Kalifornia, osv.).

•I∣aar og i aar adv, •-aftes og i aftes adv igaarkveld. i alle fall. •-alt og i alt adv.

Ibendt adj (mots. framekst) om kornbaand som ikke har aks bare i toppen, men ind gjennem baandet.

*Ibenholt, ein.

• Ibis, ein (etslags stork).

Iblaa adj blaalig.

Iblaaster, ein, indblæsning.

Ibland adv iblandt. -a, ei, og ing, ei, tilsætning.

I blinda; ganga i blinda.

Ibuar, ein, indbygger. *Id, ei, bestræbelse.

Ida, ei, hvirvel, bakevje. -a (a) vi hvirvle.

*Idag og i dag.

Idast (idest, iddest) gide.

*Idé, ein, sml. hugsyn, tanke. *Ideal, eit, og adj, *-isera (a) ell. (te) vt, *-isme, ein, *-ist, ein, *-itet, ein.

Ideleg adj og adv idelig, hyppig, jevnlig.

I det; i det minste.

I di konj idet.

Idig adj flittig, virksom.

*Idiom, eit, det særegne ved et sprog. *-atisk adj.

•Idiot, ein, tum sing, ein, tum s. ein, faaming, ein. *-isk adj.

Idka (a) vt drive paa, være flittig. •n, ei, syssel.

Idrag, eit, halvt løfte.

Idtrott, ei, idræt; sms. idtrotts. Idyll, ein, *-lsk adj. Ifall og i fall konj ifald, dersom.

I fall, eit, tilstrømning av vand. -felling, ei, indfældning. -ferd, ei, aapning paa klær og sko.

*Ifjor og i fjor adv.

I fjorhaust, i fjorsumar, i fjorvaar, i fjorvetter.

Ifraa og fraa præp og adv ifra, fra. Ifylling, ei, ifyldning.

I fyrraars, -dags, -gaars, -kvelds,

*Igaar og i gaar adv, i gaarkveld, i gaarmorgon, i gaarnatt.

*I gang; setja i gang.

Igda, ei, erle. Igjen og helst atter.

Igienom se gjenom.

I gjerdom adv igjerde.

Igla (a) vi væmmes. •Igle, ein, igle. -sott, ei (hos sau). Ilgraa graalig. -grøn grønlig.

-gul gulagtig. I grunnen.

Ihald, eit, noget at holde i.

I hand i hænde; i haust.

Ihel og i hel ihjel. ihel!frosen, -slegen, -svolten, osv.

I hende, i hender.

*Ihop og i hop adv sammen. ihop bunden, -dregen, -fløkt, -frosen, -grodd, -krøkt, -lagd, -slegen, -sveipt, -vasa, -vunden, osv.

Ihug, ein, uro i sindet. -ast (a)

ængstes.

I hug; koma i hug.

Ihuga adj ivrig. -e, ein, eftertanke, nidkjærhet, iver.

Ihugkomen erindret. Ihugsam tankefuld.

Ihugsen ængstelig.

-ikk, ein (substantivendelse), hormetikk, fabrikk, osv.

Ikkje adv ikke; efter vokal ofte forkortet til kje. Naar ordet har sterk betoning, heter det inkje.

Ikoll og i koll adv omkuld.

Ikorn, eit ell. ein, ekorn. -rova og -rumpa, ei, -skinn, eit.

Ikring og i kring um omkring; omtrent.

Ikt og gikt, ei, gigt. -(e)broten 1, -sjuk.

Ikveikt itændt, optændt.

*I kveld.

II [1], ei (fl iljar), fotsaale.

II, ei, grundstykke i plog; plogil, ei.

*Ila, ei, kilde. •a (a) vi strømme. Ilaat, eit, sæk, pose, gjemme.

*I lag sammen, i selskap.

Ilag, eit, ilæg.

*I land.

*Ile, ein, sænkesten (i fiskegarn); dræg.

Hendt adj skjult av landet.

Hengjast (ilengjest, ilengdest) længes meget.

*I like maate, *i live.

 $\mathbf{IIk}$ [i], ein (= il, fl iljar), fot-saale.

III (n ilt; verre, verst) ond, slem.
-a (a) vt mislike, -ast (a) bli vred.

Ill beitt sløv i eggen. -bræa, ei, braasint person. -bræen adj, -bygen ondskapsfuld. -byste, eit, arrig tingest. -bysten adj ilter.

Ille (verre, verst) adv ilde, daarlig; — faren; — komen; verta — ved; laata — ytre misnøie; sjaa — se daarlig.

Ille laat, ein, klynking. -laaten adj, -læta, ei, daddel, bebreidelse.

Ill|felle, eit, ulykkelig tilfælde.
-fengen 1 bister. -fysen 1 uhyggelig.
-frisk kaat. -gjerdsam, -gjerning, ei, udaad. -gjeten 1 berygtet. -greida, ei, ugreie. -grina vi gjøre barske miner.
-haatta arrig. -hard adj, -herdska, ei, unaturlig haardhet. -herveleg frygtelig.
-hug, ein, bekymring; uvilje. -huga adj, -hugast (a) ængstes. -huge, ein, hidsighet. -hugsen bekymret. -ing, ein, barsk person. -kyndt arrig. -menne, eit, og -nøyte, eit, arrig, ondskapsfuldt menneske. -ord, eit, daddel. -ordig, -orken likegyldig og skjødesløs i ar-

beide. -raadig lumsk. -rid, ei, uveirstid. -røte, eit, selskap av daarlige personer. -segn, ei, ond tidende. -sint adj, -ska, ei, ildebefindende; vrede. -skap, ein, bitterhet. -skast(a) bli hidsig. -ske, eit, forbitrelse. -sken 1 vredagtig. -skrik, eit, -sleg barsk. -smak, ein, -spaaen ildevarslende. -stira vi, -svida vi, -taatt, ein, ond tilbøielighet. -tanke, ein, -tenkja tænke ondt. -tenkt, -tev, ein, -tolug ømskindet. -trivast, -tru, ei, mistro. -truen mistænksom. -tykke, eit, uvilje.

*Illumi nasjon, ein, *-nera (a)

ell. (te).

***Ìllusjon**, ein, *sml*. hildring, sansekverving.

*Illust!rasjon, ein, *-rera (a) ell. (te) vt, *-rert adj.

Ill|vêr, eit, -vilje, ein, uvilje. -voren vranten. -vyrken --- -orken.

Ilt adv (verre, verst) ondt, bistert.
Im [i], ein, lugt. -a (a) vi dunste;
lysne av dag. -a, ei, tyndt skylag.
-a adj disig.

*I mak og i make sagte, rolig. Imast (a) vi gjøre sig bister.

Imbre, ein, havlom.

I mente == i minne.

Imillom (== millom), mellem.
Iming, ein, fint snedrys.

Iming, ein, net sneurys.
Iminsto og i minsto adv.

I miss og i mist; taka —.

Imorgon og i morgon adv, i morgonkveld, i morgonnatt, i morgon kjem, imorgon tidleg.

*Imot præp, se mot præp.

Imp|a (a) vt oprippe, gjenta. -en adj.

*Impuls, ein, sml. tildriv, eit.

Imut graastripet. Inatt og i natt adv, i natt var.

Inder, ei (b indri) indvolde. Inderleg inderlig; i høi grad.

India, ·iafolk, *-isk.

*Indigo, ein, blaafarve.
*Individ, eit, = einmenne og sermenne. -uell = sermenneleg.

*-ualitet, ein, = sermennskap, ein.
Indra (a) vt sætte længer ind;
sy indresøm.

Indre, inst adj; indre leidi; inste tonni.

*Industri, ein og ei, -ell adj.

*Ingen (ingi,inkje, ft ingi), -gong og ingen gong adv ingengang.

*Ingeniør, ein.

Ingen stad ingensteds. *-ting intet

(men ingen gong, ingen stad, ingen | -rikes adv i riket; adj indenriks. ting, naar ingen er sterkt betonet): | -roten, -ron adj fralands. -sett ind-

Ingileis adv paa ingen maate.
Inkje (n av ingen) intet; brukes segle. -sigle, eit, segl (paa brev. ogsaa i betydningen ikke, naar dette skal -sigt, ei, -kjennskap og akyn. være sterkt betonet; inkje gjer eg det. -sjuk, -sjø, ein, -skhping, ei, -skjerdt verta til inkjes; vera til inkjes delse, visit. -skot, eit, -sokken indtværta til inkjes; vera til inkjes delse, visit. -stilla (-stiller, -stilte) vt inkje gjøre forbi. -kyn, eit.

Inn adv ind, indad.

Inna (er, inte) vt fortælle; foresige, diktere.

Innan adv indenfra, utad; konj

førend, inden-

Innan beins adv, -bords, -byg-des, -for, -fraa, -gards, -gjeldes inden prestegjeldet. -gjerdes, -lands, -paa, -skjers, -soknes, -stokks indendørs. -sunds, -veggjes.

Innar adv længer ind ell. inde.

-leg adj, -st adj inderst.

Inniaat præp, -barka adj hærdet.

-billa (er, -bilte) vt indbilde. -billing, ei, -bilsk, -bjoda og -by vt,
-bjoding, ei, indbydelse. -boren 1,
-brot, eit, indbrud. -bu, eit, indbo.
-bunad, ein, indretning. -bygd, ei,
bygd langt inde i landet. -byggjar,
ein, -byrdes, -dregen 1, -duld adj 2
meget hemmelighetsfuld.

Inne adv inde, indeni. I talen blir inne ofte forkortet til inn og slaat sammen med paafølgende præposition til ett ord; i det tilfælde skriver vi det paa samme maate; t. eks. han er innpaa fjellet, inni fjorden, sit innved bordet; men man kan ogsaa sige og skrive: inne paa fjellet, inne i fjorden, inne ved bordet.

Inne arbeid, eit, bygd 2, havar, ein, seta, ei, indesitting.

Inn|fall, eit, -feit adj, -ferd, ei, indtog. -flutt, -frisk, -ful forslagen. -fødd 2, -førd 2, -førsla, ei, -gang, ein, -gift adj, -givnad, ein, indskydelse. -gjerdsla, ei, -god gjennemgod. -grodd 6, -hald, eit, -hol adj indhul. -hyses adv i huset. -kjøp, eit, -koma, ei, indtægt. -komen, -kravd, -kvervd, -køyrsla, ei, -laup, eit, -leg adj indvendig. -legg, eit, -leiding, ei, -lending, ein, -lengst længst inde. -loda indbjerget. -lyding, ei, visit. -løysning, ei.

Inn mark, ei, -mat, ein, -med præp, -prenting, ei, -reidd adj, -reide, ein, forsyning, indredning, organer.

-rikes adv i riket; adj indenriks.
-roten, -ron adj fralands. -sett indsat. -sida, ei, -sig, eit, -sigla vt forsegle. -sigle, eit, segl (paa brer.
-sigt, ei, -kjennskap og skyn.
-sjuk, -sjø, ein, -skiping, ei, -skjerdt
formindsket. -skot, eit, -sokken indsunken. -sole, ein, -stig, eit, indtrædelse, visit. -stilla (-stiller, -stilte) vt
indstille. -stilling, ei, -støde, eit,
indtægter; formue. -tak, eit, -teken
indtat. -tekt, ei, -telja vt indprente.
-trykk, eit, -under præp, -vendes
indvendig. -vertes indvortes. -vigd,
-vigsla, ei, -vol, ein, indvolde. -øygd 2
hulgiet.

*Insekt, eit, skordyr, eit.
*Inserat, eit, innsendt stykke.
Inst adj længst inde; den inste.
*In|stinkt, eit, *-struks, ein,
*-strument, eit, *-telligent adj
gløgg.

*Interes|sa, ei, *-sant, *-sera (a) ell. (te); hava liv for interesse for.

Ir, ein, ængstelighet. -a (a) vi angre; betænke sig; grue. -ast (a) ængstes.

-en og -sam ængstelig.
-Ir land, -lending, ein, fl ogsaa

irar, *irsk.

*Is, ein; skjota -en opgi den frosne tilstand. -a (a) vi bli is; tilfryse; isne. -brede, ein, isbræ. -brodd, ein, -brot, eit, -brune, ein, svellbrune.

I senn og um senn om gangen.
*Isiflak, eit, -farande og -før adj
(om vand der isen bærer), *-gang, ein.

-isk adjektivendelse særlig svarende til -isme, ein.

Iskrast (a) vi gyse.

*Iskrav, eit, og *kravis, ein, første, neppe sammenfrosne isskorpe.
*Island, *-sk, islending, ein.

Is laupen 1 isdækket. -leggjer fl skøiter. -leid, ei, -leides adv, -løysing, ei.

-isme, ein (endelse i fremmede substantiver).

Is neem adj, -sorr, eit = -k ra v, -spong, ei.

I so fall. I so maate i den henseende.

Istad og i stad isted, for litt siden.

I; staden; att i staden isteden i staden for præp.

I stand istand, færdig; vera i stand til.

Ister, ei (b istri, flistrer) vidjepil.

Istig, eit, stigbøile, stigjern. **Istra**, ei, fettlag, ister. Istre boka, ei, isterlag. -sild, ei. I sumar. I sund ell. i sunder istykker. Itak, eit, grep, tak. *I tide og i tidom betimelig. I tunn rundt i ring. I tvo i to stykker. *I vaar. I veg i vei; koma i veg og i ve-

gen; vera i vegen og atti vegen være i veien, til hinder. I velten.

I vente og i ventingom ivente.

I vêret.

*I verk, setja i verk iverksætte. *Iv|er, ein, *-ra (a), *-rig adj,

sml. ihuga og ihuge.

I vetter.

I vissa adv ialfald, i hvert fald.

I yvermorgon iovermorgen.

Igven adj = evsam og tvihuga.

J.

J, ein (f, j'ar), j-ljod, ein. *Ja (svarord), ja ja; ja daa; ja no

er det tid.

*Jaal, eit, *-a (a) vi fare med jaal. *-a, ei, og *-ing, ein, jaalet person. -skap, ein, -ut adj.

[Jaam, eit, -a (a) - jaal, -a vi. Jabba (a) vi tale ell. gaa klodset. *Jag, eit; i eitt jag. *-a (a) vt

jage; drive.

Jagjæve, eit, tilsagn, løfte. Jagla (a) vi vrovle.

Jagster, ein, jaging, driving.

*Jagt og jegt, ei, enmastet fartøi. *Jagt, ei, = veiding, ei. -a (a) gaa paa jagt (== veida).

*Jaguar, ein (amerikansk tiger).

*Jakka, ei.

Jaksle, ein, kindtand, jæksel.

Jakvæde, eit, bekræftende svar, samtykke; løfte.

[Jalma (a) klinge; gi gjenlyd; skraale.

Jam aldre, ein, og -aldring, ein, jevnaldrende. -breid adj, -bytt jevnt -djup adj, -dyr like dyr (desse er jamdyre). -døger, eit, døgn. -ekst med like store aks. -fare adv for det meste. -full, -før like flink. -føttes adv med føtterne jevnsides. -gamall, -god, -høg, -kultar fl jevninger.

Ja menn.

Jaminne, eit, samtykke, tilla-

Jam lagd jevnt formet. -leg jevn, stadig; jevnlig. -lengd, ei, -like, ein, -lines i ret linje. -lita ensfarvet.

*Jammer, ein, jammer; klynking. -leg adj.

Jam mogen like moden. -mykjen like megen.

Jamin (n jamt) jevn, flat, slet, like (om flere ting); sms. altid jam. -na (a) vt jevne; -na seg komme i orden. -nad, ein, jevnhet. -nan advjevnlig. -nast oftest. -nautar fl like-mænd. -ne, ein, en farveplante; jevnhet, stadighet; -nen dreg. -ning, ein, likemand. -ning, ei, utjevnelse.

*Jamra (a) vi klynke, jamre.

[Janisa (a) mjaue; stamme.

Jam sides adv, -skap, ein, likhet, jevnhet. -skift - -bytt. -skjær (om aker), -smaa adi, -store adi fl, -stroka og -stropa jevntyk, figurløs.

Jam t adv jevnt, likelig; standa —; draga —; vatnet stod — med bryggja; — og samt idelig.

Jamta (a) vi gumle.

Jam|tjukk, -vaksen, -vaar, ein, foraarsjevndøgn. -vegt, ei, -vel like omhyggelig; endog, selv om.

*Januar.

*Jâr, ein, kant, rand. -a (a) vtbeskjære jåren. -flaa og -slak slap i kantene (om væv).

Jark, ein, kanten av fotbladet ell. haandflaten. jarke breid, -breidd, ei, jarkut knortet, ujevn.
*Jarl, ein, jarledøme, eit.

Jarn, eit, jern; bit-; hogg-; leggja — paa; gryta heng paa -et. -a (a) vt jernbeslaa.

Jarn bana, ei, -- -v e g. -brød, eit, og -kaka, ei, brød stekt i jern. -fang, eit, verktøi av jern. •grind, ei, •gruva, ei, -kram, eit, -lekkja, ei, -malm, ein, •næterne fl frostnætterne (sidst i august). -skoning, ei, jernbeslag. -slegen 1, -smide, eit, -spong, ei, -staur, ein, -veg, ein, jernbane. -verk, eit.

Jarpe, ein, jerpe (fugl).

Jarteign, ei, prov, bevis.

Jarv, ein, jerv (rovdyr). -a (a) vi ljosmor. gnave.

adj.

Jatta (a) vt sande; — med. -r, ein, jabror.

Jau svarord jo. I slike forbin litet jordbruk,:--veg, ein. -verde, eit, delser som «jo større, des bedre»; «det -verja, ei, gaardsvaaben. -vidd, ei, vet du jo»; «saken er jo ordnet» kan -vond, ein, jordrotte. man ikke i nynorsk bruke jan for riksmaalets jo; dess (di) sterre, dess (di) betre; det veit du daa; saki er greidd, veit eg, osv.

Jau menn, jau visst.

[Javla (a) vi tygge; pludre.

Jegt, ei (- jagt), fartøi. jegteskiper, ein.

[Jerma (a) bræka og mekra.

Jo, ein; *fiske- fiskeørn.

*Jobb, ein, *-a (a) vi, -ar, ein.
Jol og *jul, ei, jul. -aftan, ein; men -e bukk, ein, -dag, ein, -drykk, ein, -fagning, ei, -helg, ei, -kost, ein, -kveld, ein, -lag, eit, -natt, ei, -reid, ei, osv.; jolotta, ei, jule-

*Jomfru, ei; jomfru Maria, sml.

*Jonsok St. Hansdag. -aftan, ein, *-baal, eit, -dag, ein, osv.

*Jord, ei, jorden; muld. *-a (a) vt begrave.

Jorda gjenta, ei, og •gut, ein, odelsarving; sml. gardgjenta, osv.

Jord aas, ein, jordens akse. *-bok, ei, -bolk, ein, jordstrøk, verdensdel. *-bruk, eit, == gardsbruk, gaardsbruk. -brukar, ein.

Jordbruks baten landbruksinteresserne. -blad, eit, -departementet, -folk, -høgskule, -reidskap, ein, -sak, -skule, -tidend, ei, -tilstand, eit og ein.

Jord byte, eit, utskiftning. *-bær, eit og ei, -bærsoll, ein, -dun, ein, jordskjælv. -eigar, ein, -eign, ei. -eple, eit, potet. -fall, eit, -fast, -ferd, ei, begravelse. -festa vt begrave. -fok, eit, -fri løftet fra jorden. -gelt, ei, = humregauk. -gods, eit, *-isk, -kast, eit, jordpaakastelse. -kunnig, -kynd, ei, jordens art. -legen 1 som har figget i jorden.

*Jordmor, ei, nærkona og

Jordimun, ein, jordgods. -not, Jase, ein, hare. -labb, ein, -mynt ei, en jordnøtt. -part, ein, -rike. eit, jorderike. -skifte, eit, - byte. -skatt, ein, -skjelte, ein, og -skjelv, ein, -skyld, ei, -slag, eit, -torva, ei, et

> Jort. ei, -a (a) vi tygge drøv. -ar, ein, og jortedyr, eit, drøvtygger.

> *Jubel, ein, -song, ein, *jubla (a) vi, *jubilæum, eit.

> *Jugl, eit, *-a (a) vi fjase; gjøgle; jugla seg til.

> *Juks, eit, *-a (a) vt bedrage, snyte.

*Jul, ei, = jol.

*Jula (a) vt pryle. *juling, ei. Junge, ein, en liten bordkniv. Jungmann, ein (ombord).

*Junker, ein (f junkerar, junkerane).

Jupling, ein, - jypling. .

***Jur**, eit, yver (melkeorganet paa dyr). -ast (a).

*Jur idisk, *-ist, ein, *jury, ein. Jurl, eit, svak blæst. -a (a) vi; det jurla og bles.

Juska (a) vi danske; tale utydelig.

*Just adv just, netop. -som like-

*Justits, ein, *-minister. *-sak, ei, *-sekretær, ein, *justitiarius, ein.

Jute, ein, = *jyde, ein. *Juvel, ein (fl juvelar), -erar, ein. *Jyde, ein, *Jylland, *jysk adj. *Jypling, ein, grønskolling.

[Jyska, ei, kaathet.

Jæger, ein (*f*l jægerar, jægerane). Jærbu, ein.

Jæren Jæderen.

*Jøde, ein, -kvende, eit, *-land, *jødisk.

*Jøkleføre, eit, sne med isskorpe. -ut adi.

Jøkul, ein (fl jøklar) istap, jøkel. Jørve, ein, jordvold, banke.

Jøtul, ein (fl jøtlar), en rise; kjæmpestor mand. -gryta, -verk, eit. Jotunheimen Jotunheimen. Jøya seg (a) jamre sig; jøye meg

K.

K, ein (# k'ar), k-ljod, ein.

Kaa (dde) vt vende, lette op; — høy. -ing, ei.

Kaal, eit, bladene paa rotfrugter; kjøtsuppe med kaal; gjera — paa mestre.

Kaala (a) vt avskjære kaalen. -gard, ein, -gryta, ei, *-grøn adj, -hovud, eit, -rot, ei, kaalrabi. -ryggen (fl -rygne) kuldskjær.

*Kaapa, ei, overklæde, kaape.

*Kaar, eit, vilkaar, valg, alternativ, kaar; avtægt. *-a (a) vt vælge. *-brev, *-folk ft, -fri, -kona, -mann.

Kaare, ein, vindpust; sabel, kaarde. Kaat munter, lystig, overgiven. -a seg (a) = kjæta seg.

Kaata, ei, etslags utvekst paa træ. Kaat ing, ein, lystig fyr. -leg *-a (a) vt kalkslaa. munter. -leik, ein, -na (a) vi.

Kabb a (a) vt kappe. -e, ein, træstump.

*Kabel, ein (fl kablar).

Kabinett, eit, -s|spursmaal, eit. Kabyssa, ei, skibskjøkken, kabys. **Kad**, eit, -a (a) vi kakle, snadre. **Kadett**, ein, sjøkadett.

*Kafé, ein, *sml*. kaffistova. Kaffi, ein, -bord, eit, -kvern, ei. -stell, eit, -stova, ei, kaffehus.

Kafsa (a) vi gramse.

Kag, eit, -a (a) vi skotte, stirre. Kage, ein, et grenet træ, busk.

Kagga (a) vt stable op. *-e, ein, dunk; stabel; ølkagge, høykagge. kaggen og kaggeleg adj tyk:

Kahytt(a), ei, 🕒 veng, ein. Kahytts glas, eit, -gut, ein. *Kai, ein, steinbryggja.

*Kaia, ei (fugl).

*Kaka, ei, kake. *Kakao, ein, -té.

[Kakelomn, ein, omn.

Kakk, ein, litet trækar; mjølke-. Kakk, ein. -a (a) vt og vi smaabanke; -a paa glaset.

*Kakse, ein, mægtig mand; storbonde.

Kâl, ein, taug.

Kald adj kold. -bit, ein, og -bitel, ein, staalmeisel.

Kalde, ein, kulde, kjølighet. -bak, eit, koldt omslag. -beltet den kolde graasten.

sone. -flaga, ei, feberkulde. ein, haanlatter.

Kald flir, ein, -flira (te) vi haansmile. - graut, ein, -hamra (a) vt, -leg frygtelig. -na (a) vi = kolna. -sleg kjølig; frygtelig. -smila (te) vi smile koldt. -snækjen adj, -sveite, ein, -sveitta (a) vi, -tokka adj som gir et koldt, uhyggelig indtryk. -tokke, ein, uhyggelig indtryk. -vatn, eit, -voren 1 kjølig.

Kale, ein, kulde, frost. -en 1

'Kalender, ein (fl kalendrar).

*Kalesja, ei, *kalesjevogn, ei.

*Kali, eit, = lutsalt.

*Kalk, ein, bæger; alterkalk.

*Kalk, ein, -: kvitlim, murkalk.

*Kalkun, ein, *-hane, *-hona.

*Kall, ein, gubbe, olding; *kvern-. Kall, eit, kald, embede; prestekall, eit, kallsbrev, eit.

Kalla (a) vt kalde, tilrope; indkalde; benævne; nævne med opnavn; til aa kalla ell. aa kalla saa at sige, omtrent; det er avgjort, (til) aa kalla; han heiter Arne, og kallar seg (ell. kallast) Garborg.

Kalna (a) vi begynde at raatne. *Ka|losje, ein, og kalosja, ei, kalosje. -lott, ein, - kollhuva. *Kalv, ein, *-a (a) vi kalve. -ask, ein, drikkekar for kalver. -beint adj, -diger drægtig.

Kalve, ein, baklegg. *Kalve baas, ein, *-binge, ein, *-dans, ein, en ret av raamelk ell. av spædkalvkjøt; kjelost. *-hage, ein, -kjerald, eit, *-kjøt, eit, -suss, ein, en ret av kalvekjøt.

Kalvslægje, eit, fosterleie i koen. Kalv stinn og -tung = -diger. Kamar, ein (fl kamrar), privet. Kamb, ein, kam. -hjul, eit, -makar, ein, -sag, ei, -tind, ein.

*Kamel, ein (fl kamelar).

*Kamerat, ein.

Kamfor, eit, kamfer.

*Kammers, eit, sml. kove, kleve; skatt-, kunst-.

*Kamp, ein, og kampestein, ein,

Kampa (a) vt tverhugge tømmerstokker.

Kampast (a) knubbes (helst med meverne).

Kams, ein, en ret av fiskelever.

*Kanal, ein, *kandis, eit, *kanel, *kanin, ein.

Kannhenda og kann henda adv kanske, maaske.

Kann, eit, kjendemerke.

Kanna, ei, en kande; kandemaal. Kann|a (a) vt kjendes ved; -a til seg tilkjende sig; -a smalen efterse, tælle; mønstre.

Kann ast ved ell. med vedkjende ing, ei, vedkjendelse, erkjensig. delse.

Kannings maal, eit, -mil, ei, eit. maal, mil efter skjøn.

*Kanon (a), ei, *-føda, ei, *-kula, ei. Kans, ein, leilighet; sjaa seg til. -a (a) vt foreslaa til valg. Kanseleg beleilig.

Kanskje - kannhenda.

*Kant, ein, kant, hjørne; nord-; vest-; hav-; paa desse -arne i denne egn; koma paa — ville falde; rulla

*Kanta (a) vt kanthugge; sætte kant paa; vi velte. -a adj, trikanta.

Kanteband, eit, kantebaand. Kapell, eit, liten kirke. *-an, ein. *Kapi tal, ein, *-tel, eit (-tlet, -tli). Kapp, eit; springa i kapp.

*Kappa, ei, sml. kaapa, ei.

-fus kappelysten, -gonga, ei, -hendt ein, *-svik, eit. like øvet i begge hænder. -hug, ein, -Kast, eit, -køyra vi, -laup, eit, -leik, ein, -renn, eit, -renna vi kapløpe. -rida vi, -ro vi, -sam kappelysten. -sprang, eit, -springa vi, -stræv, eit, osv.

*Kaptein, ein.

*Kar, eit, stort trækar; bryggje-, *barke-.

*Kar, ein, fuldvoksen mandsperson; (te) vt. kars emne; vera —; paa kara vis;; det var paa — gildt.

*Kara (a) vt kare; — ihop; — aat seg

Karaff, ein, karaffel.

*Karakter, ein, *-bok, ei, *-fast, -laus, -veik, osv.

*Karantæna, ei.

*Karat, eit, 18 karat.

*Karavana, ei.

*Karbol, ein, *-syra, ei, -vatn, eit.

*Karda (a) vt karde, rede uld. *-a, ei, kardemakar, ein.

*Kardialgi, ei og ein, fordøielsessvakhet; sml. eldesott.

*Kardus, ei, *-tobak, ein.

*Karfolk fl mandspersoner. Karg karrig. -hendt, -leik, ein.

*Kari katur, ein, rengjebilæte. *-kera (a) ell. (te) vt.

*Karjol, ein, -armar fl, -fating, ei.

Karmann, ein.

Karmanns klæde fl, -maal, eit. Karm slede, ein, *-stol, ein.

Karra (a) kurre, kakle, = kurra. *Karsk rask, smidig.

Kars høgd, ei, -leg adj, *-stykke,

Kart, eit, knort, ujevnhet. -nagl,

*Kart, ein, knyting, ein; *ber-, *eple-.

Karta (a) *vt* avkviste; — seg danne frugtknute.

*Kartong, ein.

Karusell, ein.

*Karva (a) vt skjære smaat.

*Karve, ein, karve.

Kasa (a) vt lægge i dynge.

Kas en 1 surnet; utmattet. -na (a) vi mugne.

Kass, ein, kurv; knold; pukkel.

*Kassa, ei, kiste, kasse.

*Kasse bok, ei, -ettersyn, ei, *-ra (a) ell. (te) vt, -rar, ein, -skort, **Kapp** ast (a) kappes. -fljuga vi, | ein, kassemangel. -styrar, ein, -sum,

*Kast, eit, *-a (a) vt kaste.

•Kasta, ei, en kaste. *-anja, ei. *Kasteaand, ei.

Kaste byte, eit, et bytte paa slump. -fjøl, ei, -kjepp, ein, Kastell, eit, en borg.

Kaste plagg, eit, *-vind, ein. *Katalog, ein, *-isera (a) ell.

*Katarr, ein, sml. krim.

Katekisma, ei.

*Kateter, eit.

Katt, ein, -a, ei, kjetta. -anga, eit.

Katte bøle, eit, *-klo, ei, -labb, ein, -læta, ei, osv.

Katt gaupa, ei, -nos, ei (plante), -ula, ei, -unge, ein.

*Kaua (a) vi lokke (paa dyr). Kauk, eit, rop, hujen. -a (a) vi. Kaun, ein, byld.

godt kaup.

Kaup ell. *kjøp, eit, kjøp. -a (te) kjøpe. -ande værd at kjøpe. -ar, ein.

Kaup ell. kjøpling, ei, -mann, ein, -skap, ein, -skaal, ei, -slaa vi handle. -stad, ein, -stemna, ei, -svein, ein.

Kaupe ell. kjøpe brev, eit, -gods. eit, -klæde, eit, -korn, eit, -ty, eit, -vara, ei.

Kaur a seg ell. -ast (a) krølle sig. -e, ein, krøl (av uld, spaan, osv.). ut adj krøllet.

Kaus a (a) vt klappe. -e, ein, en blok; en stormand.

*Kausjon, ein, *-era (a) ell. (te),

*Kaut stolt, indbildsk, kaut.

Kautsjuk, ein, = gummi, ein. *Kav, eit, tummel; travelhet; dypet;

ned i kavet. *Kav adv aldeles; kav raa, roten,

full; han var kav nedpaa botnen; gjekk kav paa sætri.

Kava (a) vi tumle med meget; kava med armarne; vera uppkava overlæsset med arbeide.

*Kavaleri, eit, *-st, ein.

*Kave, ein, snebyge; snø-; vind-.

*Kavende adv aldeles (foran adjektiv):

***Kaviar**, ein, -- rake-rogn. *Kavl, ein, flot til fiskegarn. -a

(a) vt forsyne med kavl.

Kav la seg og -ast (a) rulle sig sammen; hudi kavlast.

Kavle, ein, rul, valse, cylinder.

*Kavring, ein. Kavsam urolig; uroende.

Keid adj kjed; leid og keid.

Keik, ein, en beining.

Keik adj rank, kneisende; att-

Keik a (a) vt bøie bakover; forvride; vrænge ord; erte. -a, ei.

Keikepinne, ein, ertekrok.

Keik na (a) *vi* rette sig op igjen. -nasa adj, -ryggja adj, -ut kroket; tirrende.

Keim, ein, avsmak; smak, lugt, fornemmelse. -laus adj.

Keip, ein, aareblok paa baat.

Keis, ein, bøining. -a (a) vi gaa i kroker, svinge.

Keisar, ein, keiser. -døme, eit, -rike. eit.

Keiv, ein, kjevhændt mand.

Keiv adj skjæv, vrien. -a (a) vt, kilen.

Kaup, eit, fangst; vinding; eit | - skoen. -a, ei, venstre haand; kjevhændt kvinde.

Keive leg keitet, ubehændig. -slag, eit, keivhendt kjevhændt. keivsam keitet.

*Kid, eit, killing. -ja (a) føde kid. -la, ei, gjetekilling. -ling, ein, = kid. -unge, ein.

*Kik, eit, *-a (a) vi kike; se efter noget. -ar, ein, kikkert.

Kikja (kikjer, kikte) vi tape vei-*-hoste, ein, -na (a) vi.

*Kil, ein, lang, smal vik.
*Kil|a (a) vt fæste med kiler. *-e, ein, kile; sprængkile.

*Kileskrift, ei.

*Kilevink, ein. -a (a) vt.

*Kilo, eit, *-gram, eit, *-meter,

*Kima (a) vi = tima, ringe. Kimsa (a) med hovudet.

Kind, ein, barn.

Kink, ein, en bøining ell. vridning. -a (a) vi vrikke, vugge med hodet.

Kinks, ein, bøining med hodet. -a (a) vi.

Kinn, ei, kind; bergside.

Kinna (a) vt og ei, kjerne.

Kinn bein, eit, -feita, ei, -taska, ei = kusma.

Kinnung, ein, dørstolpe; sidevæg i skorsten.

*Kiosk, ein, = bladbud, ei.

Kipa, ei, vidjekurv.

Kipa (a) vi vimse livlig omkring. -en 1 livlig, lystig. -na, ei, munter-•nast (a) bli kipen.

Kipp, ein, ryk, træk. *-a (er. kipte) vt rykke til sig, snappe, rokke; vi hænge løst; skoen -er paa foten. -ast nappes. -e, eit, knippe, bundt.

Kippegras, eit, og kippmaur, ein, tormentil.

Kippe skodd [6] adj som gaar i bare sko, uten strømper. -vending, ei, en snartrip. -ved, ein.

Kisa (a) vi plire. -øygd plirende. Kise, ein (= fjellris, kjerringris, eit, fjellrape, ein), dvergbjerk. *Kisel, ein, = kvitflint.

Kissebær, ei' og eit, kirsebær. -tre, eit.

*Kista, ei, kiste.

Kistell, ein (ft kistlar), skrin. *-lok. eit, *-mat, ein.

Kit a (a) vt kildre, kile. -all adj

nest.

Kitl, eit, -a (a) vt kildre; skubbe. | -røys, ei, -segn, ei, -soga, ei, -sterk,

Kitt, eit, kit, cement. *-a (a) vt kitte.

Kitug - kitall og kitlug.

• Kiv, eit, kiv, tvist. -a (a) vi og -ast (a) kives. -e, ein, snyltemaake. -sam kivagtig. kivsmaal, eit.

Kjaa (dde) vt gnide, skubbe; besvære, plage; sml. tjaa.

[*Kjaaka*, se tjaaka (a).

Kjaasta (a) vi stonne, puste tungt. -a (a) vt sætte ind kjeng. Kjaatra (a) vi snadre, skravle.

Kiaava (a) vi vimse travelt om-

Kjaga (a) vi skynde sig med arbeide.

Kjaka (a) vi kives, trætte. *Kjake, ein, kjæve. -bein, eit,

*-rot, ei. Kjamsa (a) vi tygge, æte.

 $[Kjan \ og \ kjana = kjav \ og \ kjava.]$ Kjangl, eit, -a (a) vi smaatrætte. *Kjapp (n kjapt) rask, hurtig.

Kjarr, eit, se kjørr, ei.

Kjav, eit, overhængen; irettesættelse. -a (a) mase med arbeide; snakke, smaaskjelde, dadle. [-irev (skjeldsord) plagsom urolig person.

*Kjeda, ei, en kjede, baand.

Kjeft, ein, kjæft, mund (paa dyr). Gjælder det mennesker, brukes ordet

*Kiekla (a) vi kjekle, kives. kjek- 🖯 lesam adj.

Kjeks, ein, kjæks (kakc).

*Kjêl, ein, kjel.

[Kjeld, ein (fugl), se tjeld, ein.

Kjelda, ei, kilde; brønd. kjeldevatn, eit.

Kjelke, ein, kjælke. -band, eit, -far, eit, -føre, eit, -mei, ein.

Kjella, ei, kvindfolk (svarende til kall, ein).

Kjellar, ein, kjelder. -golv, eit, -luka, ei, -skut, ein.

*Kjêlost, ein, raamelksost.

Kjelter, ei, fusk. -ra (a) vi bedrage. *-ring, ein.

Kjelva (de) vi - kalva (a).

Kjelva, ei, hvileland, sml. ækra, ei. **Kjemba** (de) vt kjæmme. •a, ei,

Kjemi, ei og ein, •sk. [Kjempa, ei, forreste del av baat.

Kjempa, ei, kjæmpe; helt.

Kjempe føre, eit, kjæmpeslegt. -grav, ei. og -greft, ei. -haug, ein,

-tak, eit, -visa, ei.

Kjena [ė] og kjenast (a) vi vansmegte.

Kjend (n kjent) bekjendt: som man har kjendskap til; kjendt (med): som har kjendskap til; aud-; vid-; tjuv-

Kjendmann, ein, kjendtmand. **Kjends folk**, -leg omgjængelig. Kjeng, ein, en krok, krampe.

Kjenga, ei, drikkeskaal. Kjenn a (er, kjende) vt kjende, føle, merke. -ande kjendelig. -ar, ein, kjender. -ast (est, kjendest); dei kjennest; kjennast ved; det kjen-

Kjenne, eit, = -merke, eit,. -sam følsom. -spak som let gjenkjender.

Kjenn ing, ei, kjending; fornemmelse; kjendemerke (land-, ei). -ing, ein, en bekjendt. -skap, ein.

Kjensel, ei, gjenkjendelse; draga

paa. Kjensla, ei, følelse; lyst-, ulyst-.

Kjepna, ei, - kjeppa, ei.

Kjepp, ein, stav, kjep.

Kjepp a, ei. kapstræv. -ast (est, kjeptest) kappes. -en adj kappelysten.

-høg kjephol. -sam en.

Kjer, eit, et kar; bryggje-, eit,
bru-, eit, brokar. -ald, eit, trækar,

Kjerk, eit, livsenergi, livsmod. *Kjerne, ein (i frugt); *-hus, eit, ·laus, *-rik.

Kjerr, eit, sump, myr. **Kjerra**, ei, en kjærre.

Kjerrast (est, kjerdest) strække hals.

Kjerre, ein, litet skogholt.

Kjerre hjul, eit, -lass, eit, -nav, eit, -slod, ei, lang række av kjærrer.

Kjerring, ei, ældre kvinde; ogsaa hustru (men i denne betydning bruker man helst kona, ei).

Kjerring bolle, ein, - kraakebolle sjøborre. -emne, eit, -knut, ein, vrangknute. -raad, ei og eit, husraad. -ris, eit, dvergbjerk. -rokk, ein, padderok (plante). -gyra, eit (harpeskjel og øyreskjel), en stor musling.

*Kjertel (fl kjertlar), sml. eitel. **Kjerte ljos**, eit, støpt lys. -rak, eit, lysveke.

[Kjerv adj se tjerv.

Kjerva (a) vt binde i bundt

(kjerve); svøpe (barn). -e, eit, bundt; lauvkjerve. -ing, ei, barnesvøp.

Kjess a, ei, kurv. -a (a) vt sammenhope.

Kjet|**la** (a) vi føde unger (om kjetta). -ling, ein, katunge. -ta, ei, hunkat, kjætte.

Kjettar, ein, kjetter. -baal, eit, -domstol, ein, -skap, ein.

Kjevija, ei; **i** ei -ja gang paa gang, uavladelig.

*Kjev|la (a) vt kjevle (flatbrød); kjevle (lam og kid). *-e, eit.

Kjevlegras, eit, timotei.

*Kjole, ein, *-liv, eit, -saum, ein.

Kjon, eit, smaating, smaasysler. -a (a) vi og vt stelle; erhverve.

Kjona, ei, tørrehus.

Kjore, ein, = kjøra, ei, og kjuka, ei (*ost*).

Kjos [6], ein, smal vik; hulning; buskads.

Kjosa (kys, kaus, kosen) vt kaare; vi stemme (paa).

Kjota (a) vi skjende; trætte.

Kjuka, ei, klump; sop (paa træ), ost = ystel.

Kjukling, ein, kylling.

*Kjæla (te) vi kjæle for; vt kjærtegne. -a, ei, kjælenskap.

*Kjæle barn, eit, -dagar hvetebrødsdage. *-n adj.

Kjæpeleg bekvem, gunstig.

*Kjær kjær, yndet; glad i; kjær for moro; kjær etter pengar; kjære deg! kjæra mi; kjæren min (i tiltale).

*Kjæra (de) vt paatale; kjæra seg for noko beklage; kjæra seg um skjøtte om.

Kjæraste, ein, kjæreste (baade

om mand og kvinde).

Kjære laust adv upaa-anket.

*-maal, eit, paatale. **Kjær komen**, -leg, -leik, ein,

kjærlighet. -skap, ein, kjærhet.

Kjæs a (te) vi lage ost, yste. -e,

ein, osteløpe.

Kjæt'a, ei, lystighet. -a (er, kjætte)
vt gjøre lystig; — seg. kjætefull adj.
Kjøa, ei, liten ørret.

Kjøk, ein, og -en, eit. kjøkemeister, ein.

Kjøken|benk, ein, **-gjenta**, ei, **-stell**, eit.

Kjøkja (kjøkjer, kjøkte) vt prøve at svelge.

Kjøl, ein, avkjølelse; kjølig luftning.

*Kjøl, ein, (i fartøi); fjeldryg.
*Kjøl a (te) vt avkjøle: vi kjendes
kjølig. -a, ei, kjølig vind. -ast (est,
test) kjølne.

Kjølbjørk, ei, fjeldbjerk.

Kjøld, ei, kjølighet; forkjølelse. Kjøleleg gyselig; forfærdelig.

Kjølen 1 kjølig.

Kjøl far, eit, = -vatn. *-hala (a) vt.

Kjøl makk, ein, en insektlarve. -rend 2, mots. stigrend.

Kjøls|**leg** barsk; uhyggelig. -na, ei, kjølighet.

Kjøltent øm i tænderne av at drikke for koldt.

Kjølvatn, eit, == kjølfar, kjølvand.

Kjøm adj tilgjængelig, kommende; folkekjømt, framkjømt, snarkjøm, seinkjøm, ukjøm.

Kjømast (est, dest) vi modne. Kjømd, ei, komme; framkjømd, ei.

Kjøme, eit, noget man venter (av-, etter-). -leg, bekvem. Kjøn klok; kjæk; stolt (kjøn og

Kjøn klok; kjæk; stolt (**kjøn** og keik). -ast (est, test) bryste sig.

Kjønrøyk, ein, kjønrøk.

Kjønskap, ein, klokskap; kjækhet.

*Kjøp og kaup, eit, *-a (te) vt se under kaup.

Kjøra, ei, røre; sammenløpen ost, kjøre.

Kjørr, ei, krat, lave buskvekster; bjørke-.

Kjørr (*n* **kjørrt**) rolig, stille.

-a, ei, stilhet.

-a (a) *vt* bringe til rolighet.

*Kjøt, eit, kjøt. -a, ei, kjøtsiden paa skind. -a seg og -ast (a) faa huld paa sig. -bein, eit, -kurv, ein. kjøtpølse. -leg kjødelig; legemlig. *-mat, ein, -mykjen fyldig. -møys, ein, --spikke. *-rik, -spikke, ein (fugl., -taag, ei, kjøttrevl.

Kjøv, eit, -a (de) vt og vi kvæle; formørke luften; svulme op av frost; bekken -er upp. -en 1 kvalm, trykkende. -ing, ei, opsvulmet is.

Klaa (klær, klo, klegen) og (dde) vt klø, skrape. -e, ein, kløe, kribling i huden. -finger, ein, person som fingrer paa alt. -nad, ein, kløing, gnidning.

Klaar klar, skyfri; ublandet; tydelig. -a (a) vt. -e, ein, klarhet. -leik,

^{6 -} Skard: Nynorsk ordbok.

ein, -na (a) vi, -skimlut smaaskyet. -synt adj, -vêr, eit, -sygd 2.

snøen -ar danner klabber under foten.

-en (f klabne).

*Kladd, ein, klump, klat; skriva —. -a (a) vi kludre. -smed, ein, klodrian; en fusker i haandarbeide.

*Klaff og klaffe, ein (f. eks. paa

klær)

*Klaffebord, eit, = vengjebord

og slagbord.

Klag, eit, klagemaal, anklage. *-a, ei, klage; beklagelse. *-a (a) vi og vt klage; beklage; anklage; -a ein for retten. -ar, ein, anklager.

Klage laust adv uten klage. klække, utruge egg. *-maal, eit, = klag og klaga.

Klagsam meget klagende, klynkende.

*Klak|a (a) vi stivne av frost (om jord). -a adj frossen ovenpaa. ein, frossen jordskorpe.

Klakk, ein, klat. -a (a) vt tilsøle.

Klambra (a) vt tilberede lin. *Klamp, ein, klods, træstump.

*-a (a) vi gaa tungt. *Kland er, eit, *-ra (a) vt laste,

kritisere.

*Klang, ein, -full, -laus, *-rik. Klank, ein, stor klump; isklump;

Klapp, eit, *-a (a) vt klappe; -a i henderne. -ekaka, ei, potetkake.

*Klaps, ein, en dask. *-a (a) vt daske.

Klar adj = trøytt, sliten.

*Klara (a) vt klarere; opgjøre; gjøre rede for sig; — seg greie sig.

vi gjøre op med.

*Klase, ein, klase, klynge av myke | klerk. gjenstande som bær, osv.; i ein klase. '-vis adv.

Klassa, ei, og *klasse, ein. Klasse lærar, ein, -rom, eit,

080 *Klassisk adj mønstergyldig. Klatr, eit, fuskerarbeide. -a (a) vi kludre.

Klatre sam adj, -smed, ein, = kladdsmed.

Klatt, ein, en hop, slump; blekk-, smør-; heile -en. -a (a) vi kludre; tilsøle.

Klauv, ei, klov. -dyr, eit, -helta, ei, halthet (saare klover).

*Klave, ein, halsbaand til dyr.

*Klegg, ein (fl kleggjer), heste-Klabb, ein, klump. •-a (a) vi; flue, kleg. -bit, eit, -en 1 paahængelig. -stikk, eit.

> Kleim a, ei, klister; noget klæbende. -a (de) vt klistre, klæbe; vi klæbe, hænge ved. -en og -sam adj.

Klein adj = klen.

Kleis adj lespende. -mælt adj. *Kleiv, ei (fl kleivar), en klev (Krokkleiva). -ut adj.

Klekk (n klekt) = kløkk.

Klekka (klekk, klakk, klokke) vi slaa klik; bli nok; gyse.

Klekken skjør; som let brister. Klekkja (klekkjer, klekte) vt

*Klem, ein (b klemmen) klemmelse, eftertryk; so det hev - saa det for-

Klem|ber,ein, pinlig tryk. -bra(a) vt klemme; beskadige ved tryk. -bring,

ei, presning.
*Klemma, ei, en klemme, presse; i -ma i knipe. *-ma (klemmer, klemde) vt.

Klen [é] og *klein tynd, spæd; daarlig.

Klengja (klengjer, klengde) vi hænge ved, klænge; klatre. •ja, ei, borre (plante). -jen 1 adj som let hænger ved.

Klengje namn, eit, økenavn. -ord. eit, -stèv, eit, -vers, eit, -visa, ei.

Klen legg og klein legg, ein, smallegg. -leik, ein, -skap, ein, -sleg svak, sykelig. -voren adj.

Klepp, ein, en liten klump (f. eks. $i gr \phi t$); fjeldpynt; hake. -a (a) vt ta ore rede for sig; — seg greie sig. | fisk med klep. -en (f kleppne) tung
•Klarera (a) ell. (te) vt klarere; efter størrelsen. -fisk, ein, klipfisk.

*Klerk, ein, mester i sin kunst;

Kless, ein, et klask. -a (kless, klass, klosse) vi være klæbrig; gi en klaskende lyd; det er so vaatt so det kless. -a (er, kleste) vi klusse, søle; bære sig bløtagtig; lespe. en 1 klæbrig, bløtagtig, lespende. -mælt adi. ut klæbrig, tilsmudset.

Klett, ein, bergknold.

Klettia (klett, klatt, klotte) vi gi et knald; forslaa. •en 1 adj drøi, tung.

*Kleve [e], ein, litet kammer. -kona, ei. = reidekona.

*Kli, eit, rug-, kveite-, osv.

Kli (dde) vi væmmes, føle kvalme.

Klia (a) vi skrike, kakle (om sjø-

fugl, helst maase).

Klikk, ein, litet smeld; slaa (om gevær); ein politisk —; liten skamflek: faa ein - paa seg. *-a(a) vi pikke; gi gjentagne smaa smeld; slaa ' feil.

*Klima og *-t, eit, = vêrlag. *-tisk, *klimatfeber, ein.

*Klina (te) vt og vi besmøre; søle.

Kling, ein, = klining, ein. *Klinga (kling, klang, klunge) mel-

Klining, ein; bufar-, lefse-, smør-, osv.

Klinikk, ein.

*Klinka, ei; dør•.

*Klinka (a) vt støte sammen.

*Klinte, ein, = svimling og m jølauke.

Klipa (klip, kleip, klipen) vt knipe, klemme, = klypa.

Klipa, ei, = klypa, ei.

Klipp og klypp, eit, snit (med saks). *-a (er, klipte) vt klippe, skjære med saks. -ar, ein, haarskjærer; dygtig person.

*Kliss a (a) vi klæbe; sole. *-en (fl klisne) klæbrig, søtladen. -ut adj.

*Klist er, eit, klæbemiddel. *-ra (a) vt klæbe, klistre; knuse (f. eks. bær med sten i).

Kliva (kliv, kleiv, klive) *vi* klyve, klatre; kliva upp, ned, *osv*.

Kliveled, eit.

vt forsyne med kljaa.

*Klo, ei (*fl* klør) klo, krok; løkke |

Kloakk, ein, -røyr, ei.

Kloast (a); aatvende skal ørnar -ast. -berleg adj aabenbar, evident. -berr adj begjærlig; tydelig. *-dyr, eit.

*Klok klok, kyndig, betænksom.

*-ing, ein.

*Klokka, ei, klokke; ur. -ar, ein, klokker.

*Klokke hus, eit, *-kolv, ein, :-e, ein, en lap. knevel i klokke. -plent præcis. *-slag, eit, og .slætte, eit, .streng, ein, *-time, ein.

-Klok na (a) vi bli klokere. *-skap, ein, -smed, ein, en som fører for voksen tale; later klokere end han er.

Klomber, ei (b klombri, fl klombrer), klammer, klemme; parentestegn.

*Klopp, ei, stokkebro. -a (a) vt belægge en myr med stokker til bro.

*Klor, eit, risp, rids. *-a (a) vt

rive (med klør ell. negler).

*Klor, eit, *-al, eit, *-kalk, ein. *Kloroform, ei, *-era (a) ell. (te). *Klorsalt, eit, osv.

Klorug adj grisk.

*Kloster, eit, *-bror, ein, *-latin, ein, *-liv, eit, *-regel, ein.

Klot, ein, klode, klump; him-

Klov [o], eit, kløft, revne. -a, ei, kløft. -e, ein, kløft, vinkel. -na (a) vi kløves, revne. -ning, ein, halvdel av kløvet stok.

*Klubb, ein, klump, melbolle;

selskap; selskapsrum, klub.

*Klubb a ei, kølle, klubbe. -ut rundagtig.

Kluft, ei, kløft, vinkel. -a seg og -ast (a) forgrene sig. -a adj forgrenet. -ut fuld av kløfter.

Klum a (a) vt gjøre maalløs; lamme (se klumsa). -e, ein, lamhet i munden, maalløshet.

*Klump, ein, klump. *-a seg og -ast (a), -ut *adj*.

*Klumsa (a) vt gjøre maalløs ell. lam i munden.

Klunder, eit, -ra (a) vi arbeide moisommelig (f. eks. uten de nødvendige redskaper). -ra, ei, knort. -rut knudret, besværlig.

*Klunger, ein (fl klungrar) nype-Klivra (a) vi klatre ofte. torn. -bjørk, ei, fjeldbjerk. -kjørr, Kljaa, ein, tyngesten. kljaa (dde) ei, *-kvist, ein, *-naal, ei, *-rosa, ei, klungrut knudret, kroket.

*Klunk, ein, klukkende lyd. *-a (a) vi klukke; klimpre (paa fiolin ell.

piano).

Kluns, ein, en klods, mangfoldig knudret og sammenkroket tingest.

Klura (a) vt forsyne med klure. -e, ein, tverbøiet krok, hake, klype (sml. knarve); ogsaa en tverdriver. ut adj kroket.

Klus, eit, -a (a) vi flikke, lappe.

*Kluss, eit, *-a (a) vi søle; kludre. *Klut, ein, klut; *halsklut.

Klutr, eit, -a (a) vi pusle; pludre. Kluv a (klyv, klauv, kloven) vt kløve. -a, ei, kløft. -ar, ein, kile.

Klyftig klok, skarpsindig; klok

Klykkja (klykkjer, klykte) vi klemte med klokke.

redskap; eld-, glod-; haandfuld. *-a skynde sig. -ast adv knapt nok. (te) vt knipe, klemme.

Klypp osv., se klipp osv.

*Klysa, ei, en klump av bløt materie; ogsaa = manneta. -nt adj.

Klyv [ŷ], ei (*fl* kl**yvjar**), en kløv. *Klyver [ý], ein, stagseil. *-bom,

Klyv|fisk [ỳ], ein, - : kleppfisk. -flaska, ei, -greide, eit, -hest, ein, -ja (a) vt; — hesten. -meis, ein og ei, -reide, ein, = -greide. -sål, ein, -sålbossa, ei.

*Klæda (er, klædde) vt klæde, beklæde. *-e, eit (i fl klædning, klær; i ental klæde, duk); aaklæde, handklæde, turklæde; klæde (etslags tøi).

Klæde bunad, ein, -byte, eit, *-kot, eit, -laus, -løysa, ei, -nabb, ein.

Klædes brok, ei, -frakk, ein, *-plagg, eit, = klædeplagg. -trøya, ei,

Klæde skifte, eit, = byte, eit. Klæd:nad, ein, en dress. -ning, ei, paaklædning.

Klæja (a) vi klø; det -r; føle kløe; ha lyst; — etter noko.

Kløkjast (kløkjest, kløktest) == klokna.

Kløkk (n kløkkt), myk, bløt; svak. Kløkk'a (kløkk, klokk, klokke) bli rert, bevæget; ogsaa bli pludselig skræmt. -en (# kløkkne) følsom (som let blir kløkk).

Kløkk|ja (kløkkjer, kløkkte) faa

-ning, ei, rørelse. -sam følsom. -t dypt bevæget.

Kløna (te) vt slaa klørne i, klore. *Kløver, ein, kløver (urt). -blom,

*-eng, ei, osv. Kløyen 1 kjælen, bløtagtig.

eln kann ikkje -a seg ikke være paa to steder, gjøre to ting paa en gang. -ar, ein, dygtig kar. -ning, ein, -= fæste med knapper. klovning, ein.

*Knabb, ein, knold. *-a (a) trippe; æte; gripe raskt. -ast (a) nappes.

Knagen 1 besværlig.

Knagge, ein, en knag. Knak, eit, *-a (a) vi knake.

Knakk, ein, - krakk, ein, stol uten ryg: ==

Knapp, ein, rund top; knap.

Knapp (n knapt) knap, trang, smaat. -en 1 haandterlig.

*Klyp a, ci, knipe, klemme; knipe-liten, net. *-a (a) vt avknappe. -a seg

Knapp føtt let paa foten. -hendt rask med haanden.

Knapp'laus, -naal, ei.

*Knapt adv.

*Knark, ein, vranten person, knarr, ein. -a (a) vi grine; knirke. Knarr, ein, vranten person; *kveld-(fugl).

Knart, ein, knort. *-a (a) vi smaa-

hugge, pikke.

Knarv a (a) vi tygge, æte; ogsaa sætte trynering i svin. -e, ein, tryne-

*Knas, eit, = kras; slaa i -. *-a (a) vt knuse.

[Knask smaating, gotter.

•-a (a) vi knaske, Knask, eit, tygge hørlig.

Knasla (a) vi rasle.

[Knast; det var — hyggelig.

Knatt, ein, top, knat: berg-.

*Knatta (a) vi smaahugge.

*Knaus, ein, bergknold. •ut adj. **Knavra** (a) vt sætte trynering i svin (sml. knarva).

Kne, eit, knæ; led, tver bøining. -a (a) vt bringe pas knæ. -burd, ein. -fall, eit, -fara og -ganga vt (i slagsmaal).

Knegg, eit, -ja (a) vi vrinske. *Kneik, ein, liten brat bakke. -ut smaabakket (om vei).

Knekk, ein, knæk, bræk, skade, til at kløkka. -jing, ei, -- ning, ei. varig men; han fekk ein -- .- a (knekk, **Kløkk na** (a) vi bli bløt, svak. knakk, knokke) knækkes, briste.

Knekkja (knekkjer, knekte) vt knække, bryte; - seg i forløfte sig, forta sig.

Knepp, ein, avknappelse; ogsaa == knett, ein.

Kneppa (er, knepte) vt knipe **Kløyv a** (de) vt kløve, spalte; dele; sammen, tilslutte, formindske; folde; — henderne.

Kneppa (er, knepte) vt knappe,

Kneppe, eit, knop, frugtknute: knap, bundt.

Kneppen (fl kneppne) knap, sparsom

Knerk, ein, •a (a) knirke, = knarka.

*Knert, ein, litet slag ell. støt; liten fyr; en dram. -a (knert, knart, Knape, ein, en rik, mægtig mand. knorte) vi = k netta.

Knerta (a) vi hugge ell. slaa

Knesbot, ei, hase (bak i kneet). Kne|skaal, ei, og -skjel, ei, -spenne, eit.

Knest, ein, == knett, ein. -a == 'redskap'; faa -

Knett, ein, liten smeld. -a (knett, knatt, knotte) knitre; oysaa gi hørlig lyd; det knatt ikkje i honom.

Knigt, ein, knegt, bøddelknegt. *Knip, eit, kniping; knip (mage-);

knep, rænker.

Knip, ein, knipe, forlegenhet. *-a,

ei, 😑 knip, cit og ein.

*Knip a (knip, kneip, knipen) vt frugtknute, kart. knipe, klemme; gripe; spare. -ar, ein, gnier. -en 1 karrig. knipetong, ei.

*Knip la (a) vt, -ling, ei, *-ling,

ein (mest i fl) knipling.

*Knippa (a) vt gripe; binde i stammet figur.
knipper. *-e, eit, == kippe, eit.
*Knøyva (
*Knips, ein, *-a (a) vt knipse.
*Kobbe, e

*Knisa [1] (a) ell. (te) vi fnise, -klysa, ei, :: manneta.

*Kniv, ein.

Knivs bakke, ein, *-blad, eit, -emne, eit, *-odd, ein.

*Kniv skaft, eit, -skei, ei, og *-slira, ei, -styng, ein.

Knjosk og knosk, ein, fyrsvamp, knusk; smsf. knjoske og knoske.

Knod a [o], ei, deigklump. -a (a) vt kna. -ost, ein, kna-ost. -trog, eit *Knok [6], ein, knokle, ben; fenad-, spike-. -a, ei, ledhjørne. -a (a) vt knuge. -lar ft knorter.

Knoll, ein, knold, bergknold. Knosk, ein, = knjosk.

pynte; tale sirlig, knote; knurre. -en 1 pyntesyk. -ord fl fremmede uttryk; floskler.

Knott, ein, kort, tyk krop.

*Knott, eit og ein, etslags myg. vaksen adi.

Knova (a) vi trykke, kramme, tumle med noget.

Knua (a) vt trykke med knoerne. Knubb, ein, knub, klods. *-a (a) vt puffe. -ord ft uvenlige ord.

Knue, ein, knoe, fingerled. **Knuldra** (a) vi pusle; smaasysle med besvær, klundra.

Knultra, ei, knort, ujevnhet. med kul; — seg ut.

Knupp, ein, knop. -ast (a) knoppes. Knurka (a) vi grynte; knurre. *Knurr, ein, == rjot, ein; knur- ein, -bær, ei og eit, == bjørnebær.

ring. *-a a) vi knurre, mukke.

Knustra (a) vt knuse.

Knut, ein, knute.

*Knutt, ein, lærpisk (russisk straffe-

Knuva (a) vt trykke, knuge. •Kny (dde) vi kny, mukke.

Knyra (de) = kreista.

Knysja (knys, knuste) vt knuse, smuldre.

Knysta (er, knyste) kny, mumle. Knyta (er, knytte) vt knytte. -ast (est, knyttest) knytte sig (om frugt). -e, eit, bylt, knytte. -ing, ein,

*Knos. ein. knegt. krabat. -en 1 overmodig.

Knøten 1 net, tækkelig.

Knøyse, eit, træklods, klump; lav-

Knøyva (de) vt knuge, klemme. *Kobbe, ein, = sel, ein, sælhund.

*Kobbunge, ein, unge av sæl. Kodde, ein, pute, hodepute.

* Koff, ein (etslags hollandsk skib), *-ardi; til -ardis.

Kogga (a) vt narre, drille i lek. Kogla, ei, se kongul.

*Koia, ei, køi; hytte; timber. Kók, ein, dynge; mold-, jord-. Kok, eit, senfærdighet. -a (a) vi

klusse. *Kok, eit; gryta kjem paa — i kok; taka — la sig koke. -a (a) ell. (te)

koke. -a, ei, en kokning. -ar, ein. *Koke fisk, ein, -før øvet i at *Knot [6], eit, *-a (a) vt og vi; koke. *-gryta, ei, *-mat, ein, -mjøl,

Koken 1 senfærdig.

Kok en [6] tættet i halsen (stropen). *-ing, ei.

Kokk, ein, *-a, ei, -a (a) kokke. Kokla (a) kakle; ogsaa == tauvra. *Kokning, ei, - koka, ei, en kokning (portion).

Kokra (a) *vi* knegge, humre; kjæle for.

Koks, ei, skaal med hanker.

*Koks, ein, etslags kul.

Kokul, ein (fl koklar), = kongul. Kol [o], eit, kul. -a (a) vt sværte

Kola [o], ei, tranlampe; lampe. Kol bing, ein, -blaa adj blaasort. -botn, ein, = milestad. -brennar,

Kolda, ei, sterk forkjølelse.

Koleljos, eit, lampelys; ogsaa ildslys (mots. dagsljos).

*Kolera, ein (b koleraen), *-ina, ei.

Koleri kar, ein, *-sk. *Kolja, ei, := h y sa, ei.

Kolk, eit, -a (a) vi kludre; fuske med noget.

*Koll, ein, top; hode; haartop; *Konfir i — og i omkuld. -a (a) vt av- (a) ell. (te) vt. toppe. *Kongla,

*Kolla, ei, lavt kar: mjølke-; trær; *gran-.

hundyr: hjort-, dyr-.

*Kollega, ein (fl kollegaer), = embættsbror, kallsbror, yrkesbror.

*Kollekt(a), ei, kirkebøn; ind-

samling.

Kollhuva, ei, kalot. *Kolli, eit (fl kolli).

Koll|kasta (a) vt, -sigla vi, -støyta vt, -ut toppet.

Kolløysa, ei, -mila, ei, -myrk, -myrker, eit.

Kolna [6] (a) vi kjølne, bli kold;

*Kolon, eit (skilletegn).

Kolós, ein, kul-os.

Kol slokken (ft-slokkne), -svart

Kolten 1 halvraatten. -na (a) vi begynde at raatne.

Koltrøytt adj overtræt.

*Kolv, ein, kolv; kolbe; byrse-,

klokke-; ogsaa en pil.

Kom'a (kjem, kom, komen) vi komme. -a, ei, komme, ankomst; fram-, heim-, ut-.

Komedi, ei.

Kómen adj disig.

*Komet, ein.

*Komfyr, ein, = kokeomn.

*Komisk se løgleg, løgjen.

*Komité, ein, nemnd, ei.
*Komma. eit (fl. komma).

*Komma, eit (fl komma). Kommagar fl, finnesko.

*Komman dant, ein, *-dera (a) ell. (te) vt, *-do, ein, *-dør, ein.

*Kommentar, ein, == tolking, ei, uttyding, ei.

*Kommers, ein.

*Kommissjon, ein, sml. ærend, ei, forliksmøte, eit, nemning, ei. *Kommode, ein.

*Kommu na, ei, *-nal adj.

Kommuneiskatt = heradsskatt og byskatt. *-styre, eit, = heradsstyre og bystyre. -val, eit. av delene.

*Kompani, eit.

*Kompas, ein, et kompas.

*Kona [o], ei, kone, gift kvinde. Kone brur og -brud, ei, enke-

brud. -emne, eit, -lans, osv.

*Konge, ein, *-brev, eit. -leg,
-ljos, eit (urt). -løysa, ei, interregnum.
*-rike, eit, *-skifte, eit.

*Konfir masjon, ein, *-mera

*Kongla, ei, frøkongle paa naale-

Kongro, ei, edderkop.

*Kongruent adj.

*Kongs barn, eit, -dotter, ei, *-emne, eit, -gard, ein, -kar, ein (og kongenskar) soldat. *-stol, ein, -veg, ein, -ætt, ei.

Kongul, ein (fl konglar) bær-

klase

Kongurvaava, ei, = kongro, ei. Konjakk, ein, konjak.

[Konk, ein, se kunk, ein, klump, klase.

*Kon kret adj (- røyneleg: som er til, ikke bare tænkt), mots. abstrakt.
*-kurranse, ein, *-kurrent, ein, *-kurrera (a) ell. (te) vi, *-sert, ein.

*Konstabel, ein.

*Kon tant adj, *-to, ein, *-tor, it, *-trakt, ei.

Kop [6], eit, glaning, gloing. Kop, ein, maapet person. *-a (te) vi glane, maape.

Kopar, ein, kobber (metal).

Kopp, ein, et kar, kumme, kop; vase- = røre-, en vrøvler.

Koppa (a) vt opamme med melk; kopsætte.

Koppe kidling, ein, -lamb, eit. **Kop pel**, eit $(b \ fl \ kopli)$, kobbel. -la (a) vt koble.

Koppul, ein, smaa rundagtig sten (= humul). -stein, ein.

Kor maatcsadv hvor, hvorledes; me ser — det gjeng; — langt er det? — som er i alle tilfælde. (Sammensætninger som kormed, kortil er unorske).

Kor stedsadv hvorhenne (- kvar). -helst; — som helst.

*Kor [6], ein, et kor, koret i kirken; sangkor; andagt; halda —.

Korg, ei, kurv. korgekjerring. Korhelst og kvarhelst adv, kor (ell. kvar) som helst.

Korgje (n korkje) en av to, en

*Kork, ei, *-a (a) vt sætte kork i.

Korkje konj hverken; — fugl eller fisk.⊯

Korlega, ei, = korlægje, eit. Korleis adv hvorledes.

Korlægje, eit, det at holde sen-

*Korn [o], eit, korn; byg (rein-, ogsaa *hagl-, gull-, *sand-, `osv.). •-aar, eit, -band, eit, nek. -bing, ein, -god, *-land, eit, -lod, ei, kornet paa akeren. -mo, ein, fjernt lynglimt. -rust, ei, pletter paa korn. -stade, ein, -staur, ein, -terre, ein, -turk, ein. 08v.

Korp, ein (- ramn, ein), ravn.

*Korpeskrik, eit, osv.

*Korpunge, ein.

*Korporal, ein.

*Korps, eit.

*Korrektur, ein, *-ark, eit. [Kors, eit, se kross, ein.

Kor som er i alle tilfælde.

*Kort [6], eit, kort; *brev-, osv.; et kart; *land-, osv.

*Kort [6] adj =stutt. *-a (a) vtforkorte.

Korter, eit, 1/4 time; fri-.

Kort liva adj. •na (a) vi bli kortere. -varande og *-varig.

*Kos, ein, vei, retning; fara sin — Kos, ei (f kaser) dynge, hop. -a (a) vt opdynge.

Kosa [6] vt gjøre tilgode; — seg. Koseleg hyggelig.

-kost, ein, sammenlagt dynge; ved-. *Kost, ein, mat, kost; god —; arbeida for kosten.

*Kost, ein, betingelse; det var hard — strenge vilkaar.

*Kosta (a) vi koste; — paa; huset r mykje; vt bekoste; kven hev kosta det?

Kost all bekostelig. -ande værd med krok. at bekoste.

Koste sam = kostall. -laus letkjøpt. -leg kostelig.

Kost giæv rundhaandet som vert. -hald, eit, -hus, eit, pensionat. -laus matles. *-nad, ein, omkostning, bekostning. -skule, ein, --- hus. -troten matløs. -vand kræsen paa kosten. -vara seg (a) spandere, gjøre bekostning. -varing, ei, bekostning.

*Kot [o], eit, litet værelse. -a (a) vt stue sammen; -a seg ihop. -a, ei, hytte.

Kov [6], eit, fortættelse; regn og tvinge. -la (a) vt klemme.

Korkeskruv, ein, korketrækker. snetykke; tæthet i halsen. -a (a) vi mørkne (av uveir). -a, ei, -e, ein, trangbrystighet.

*Kove [o], ein, kammer.

*Kove dør, ei, -glas, eit, osv. Kov-eling, ein, tyk regn- ell. snebyge.

Kov en fuld av byger; indestængt; tungbrystig. -na (a) vi kvæles.

Kovra [o] (a) vt erhverve; - seg komme i velmagt. -ing, ein, drikkepenger.

Kraa, ei (fl krær) krok, indvendig hjørne.

Kraa seg (dde) vi komme sig.

Kraa benk, ein, -hylla, ei. ***Kraaka**, ei, kraake (*fugl*).

Kraake bolle, ein, sjøborre(*skjæl*). -bær, ei og eit, = krekling. -fot, ein (plante), -føter fl daarlig skrevne bok-*-maal, eit, uforstaaelig tale. staver. -skjel, ei, -smella, ei, en skralde. -sylv, eit, kraakesølv, osv. *kraakunge, ein.

Kraala (a) vi vrimle, myldre; gramse.

*Kraas, ein, den tykke mavemuskel hos fugler.

Kraas, ei, delikatesse; lækkermund. -a (a) vi lage lækker mat; -a seg (a) gjøre sig tilgode.

*Krabba (a) vi kravle, krabbe. *Krabbe, ein, krabbe. *-klo, ei, -striket Krebsens vendekreds. krabb-

unge, ein.

Krafs, eit, *-a (a) vt og vi krafse, gramse; -a ihop. -a, ei, en rive. -e, ein, = pipekrafsar.

*Kraft, ei (fl krafter), *-ig, -laus, -løysa, ei.

Krage, ein, krave. -blom, ein, = prestekrage.

Kragg, ein, en kroket vekst. Kraka (a) vi glippe; vt trække

*Krake, ein, vantrivning; vantrevent træ. -leg adj.

Krakk, ein, = knakk, ein.

Krakk, eit, = krappsjø. •a (a) vi være krap.

*Kram, eit (b kramet), kram; lettere handelsvarer.

*Kram adj (fl krame) fugtig (om sne). -ast (a).

Krambud, ei, -gut, -svein, -vara. *Kramkar, ein, omreisende kræmmer (= skreppekar),

Kram el, ei (fl kramler), skrue-

*Krampe, ein, krampe (sygdom). *Krampe, ein, krat; jernkrok (= | kjeng).

Kramsa (a) vi gramse, famle. Kran og krana, ei, heisekran.

Krang|I, eit, unødig trætte. •-la (a) vi yppe kiv; være vrang. -lut uredig.

*Krank adj svak, brøstfældig. -all skranten. -leg, -leik, ein.

*Krans, ein, *-a (a) vt bekranse. *kranselag, eit.

Krapa (a) vi fryse til. -e, ein, ishinde.

Krapp (n krapt) trang, vanskelig, krap. -sjø, ein.

Kras, eit; slaa i -, = i knas. -a (a) vt knuse.

*Krat, eit, og *-skog, ein, buskads, kratskog.

Krat, eit, ting som er for smaa og ringe. kratsau, ein.

*Krater, eit, i ildsprutende berg. Kraum;a (a) vi kravle, myldre.

-en 1 ømskindet.

Kraun a (a) m krympe sig; klynke. -en 1 == kraumen.

*Krav, eit, krav, fordring.

Krav, eit, begyndende is. *-a (a) vi,

Kravfull fordringsfuld.

*Kravla (a) vi kravle.

Kravs|mann,ein, kreditor. *-maal, eit. fordring.

*Kredit og kreditt, ein, *kreditera (a) ell. (te) vt.

*Kreditor, ein.

Kreika (a) vi gaa varsomt.

Kreist, ein, presning, klemme. -a (a) vt kryste.

Krek [e], eit, kryp; vantrivning. -a (krek, krak, kreke) vi krype; gaa sent; myldre; krible.

Krek|**elde**, eit, krek, eit. -en adj sykelig.

Krekla, ei, = krøkla, ei. -ling, ein, krækling, krækebær.

Kreksa, ei, := krekla.

Krekse, eit, vranten person. -leg fortrædelig.

Krel [é], ein, mave, buk.

Krell a (a) vi væmmes; være kræsen. •en 1 kræsen.

Krelut[è] sykelig, klein til at spise. **Kremja** (krem, kremde) vt knuge, elte.

Kremma, ei, tøveir. -a (er, kremde) vt gjøre sneen kram.

Kremme fonn, ei, -snø, ein.

*Kremta (a) vt klemme, vride;
vi harke, kremte.

Krenk, ein, skade, forvridning.
-ja (krenkjer, krenkte) vt skade, krænke.

Krepp, ein, en indsnævring. -a, ei, klemme, trængsel.

Krepp a (krepp, krapp, kroppe) vi sammenkrympes. -a (er, krepte) vt krumme, bøie ind, gjøre smalere. -en 1 og -sam som let krummer sig.

Krev ja (krev, kravde) vt kræve. -jar, ein, -jast (krevst, kravdest) behøves.

*Kri (dde) vi begjære; stræve efter. Kria (a) vi huje, juble.

*Krig, ein, -- ufred, strid. *-a
(a) vi.

*Krigs fot, ein, *-raad, eit.

*Krik, ein, krok, vinkel; vraa. Krike, ein, krok; avkrok, utkant. Krikt. ein, svak, sykelig person

Krikt, ein, svak, sykelig person (helst barn). -ut adj.

Krill, ein, en snirkel.

Krilla, ei, = krægda, ei, meslinger.

Krim, eit, snue, katarr. -farang, ein, -full adj.
Krims, eit, utstaffering. -a (a) vi

gjøre figurer.

Krim sjuk, -sykja, ei, forkjølelse og snue.

*kre- (sml. krota).

Kring, ein, kreds; krans; kjede; ikring -- umkring -- kringum -- i kring um omkring.

Kring adj smidig, behændig, rask.
-a seg (a) skynde sig.

Kringel, ein (fl kringlar), kreds, ring, eirkel.

Kring faren, -fløytt omflytt. Kring føtt rapfotet. -hendt. *Kring la, ei, kringle. -la (a) vt lægge i ring.

Kring lagd, -leitt rund i ansigtet.

Kringmælt som taler hurtig.
Kring renna vt omringe raskt.
-setja vt omringe, beleire; kringsætte.
*-sjaa, eit, rundskue, revy. -skjera vt

Kringum = umkring, prep,

omkring.

beskjære paa kantene.

Krins, ein, kreds; skulekrins. Krinsel, ein (fl krinslar) kreds. Krins formann, ein, -møte, eit, -skipnad, ein, -skule, ein, -tilsyn, eit.

Krint | **a**, ei, rund skive. -a (**a**' vi rulle.

***Krisa**, ei, krise; *penge-.

*Krist og *Kristus eieform *Kristi. Kristeleg, *kristen adj.

*Kristendom, ein.

Kristendoms forfylgjing, ei, -forkynning, ei, -kunnskap, ein.

*Kristen|folk, -heimen, -tru. Krist|lyndt kristeligsindet. *-na (a) vt døpe.

Krit. eit, -a (a) vt merke med kridt. -berg, eit.

Kri|tikar, ein, -tikk, ein, *-ti-sera (a) ell. (te), *-tisk adj.

sera (a) ell. (te), *-tisk adj.

Kritl, eit, kildren. -a (a) vi kil-

dre, pirre.

Krjup|a og *kryp|a (kryp, kraup, kropen) *vi* krype; krympe. -ar, ein, -dyr, eit.

*Krok, ein; ei mil til kroks en mils omvei; utflugter, bruka -ar; en stakkar.

Kroka [6] (a) vi gaa i kroket linje; bruke krokveier.

Kròk (a) vi krumme ryggen. -en adj bøiet i ryg ell. knæ.

Krok|**føtt** [ó] adj skjævbenet. -halsa adj.

Kroking, ei, omvei. -laus ret. Krokna (a) bli krum; — i knei. Krok|nasa [o] adj, •-odille, ein, -ordig kroket i ord. -ut adj, -veg, ein.

Krop [o], eit, kryping. en 1 (inn-, ut-), -na (a) vi bli kroket (om lemmer).

Kropp, ein, legeme; person.

Kroppen (f. kroppne) adj kroket i lemmene.

Kropps leg, -lyte, eit, -sving, ei. **Kross**, ein og eit, kors. -a (a) vt korse, sætte kors paa. -band, eit, -bein, eit, kryds. -festa 5 korsfæste. -gang, ein, -kasta (a) vt, -mess, ei, 3dje mai. -nebb, ein (fugl), -ved, ein, = beinved. -veg, ein.

Krot [o], eit, utskaarne figurer.

-a (a) vt utskjære, utsy.

Krota [6], ei, smule; berme av smeltet fett.

*Krota [$\acute{o}$] (a) vi kradse, rable. Krot [$\acute{o}$], eit.

Krota brev [ò], eit, billede. -kaka, ei.

Krotsaum [o], ein, brodering, broderi.

Krov [o], eit, det indre av dyrs krop.

Kru, eit, mængde, vrimmel. -a (a) vi = kry dde).

Krubba, ei, krybbe; kjælke.

Krubbe bitar, ein, -rat, eit, krybbelevninger.

Krugg, ein, ryg; kroket ryg; pukkel.

Kruk = huk; sitja paa -. -a (te) vi kroke sig dypt ned. -en 1 sterkt bøiet.

*Krukka, ei, krukke.

Kruk sa (a) vi gaa nedbøiet; skrante. -sen 1 svækket, avfældig.

Krull, ein, krøl, klynge. -a (a) vt krølle, bøie sammen; krulla seg. -haar, eit, -ut adj.

Krum, ein, = kumar, ein.

Krumpa (a) vt knuge, presse. Krun a, ei, krone. -aar, eit, kronaar. krune brur og -brud, ei.

Krupp, ein, skarp bøining, vinkel.
*Krus, ei, kande, et krus; øl-,

sylv-.

*Krus, eit, stas, komplimenter, ære; gjera — paa ein == gjera æra paa ein. *-a (a) vt smykke; vi gjøre komplimenter; ogsaa at rynke, krølle.

Krusken adj svak, skrøpelig. Krus|la (a) vi arbeide smaat og sent. -len 1 skranten. -lut puslet.

Krut, eit, krudt. -horn, eit, -maal og -maat, eit, -røyk, ein, osv.

*Kry adj frisk, livlig; stolt, selvtilfreds.

*Kry (dde) vrimle; hvirvle (om vand).

Krya (a), — seg og -st komme sig, friskne.

Kryda (kryd, kraud, krode) vi flokke sig.

Krydd, eit, og -a, ei, krydderi. -a (a) vt krydre.

Krykkja, ei, krykke.

*Kryl, ein, pukkel; slaa — paa ryggen. -ast (a) bli krum ell. puklet. -en 1 krumrygget. -ryggja adj, -ut puklet. -vaksen adj.

Krymt, ein, -a (a) vi harke, rømme sig.

Kryna (te) vt krone; justere.

*Kryp, ein, en stakkar; smisker. Krypa vi = krjupa.

Krypla, ei, benskjørhet (sygdom hos kjør).

Krypling, ein, krøpling.

Kryss, eit, kryds (i musik).

Kryss, eit, overdrevent omhygge- noget. lig stel (særlig med barn).

Kryssa (a) vi krydse (paa sjøen); vt forvænne.

Krystall, ein.

Krytja, ei, etslags liten maase. **Kræda**, ei, liten ørret; *sml*. kjøa. [†] **Krægda**, ei, = krilla.

Kræla (a) vi røre sig jevnt og | smaat; vrimle.

Kræmar, ein (fl kræmarar), -hus,

eit, = -stut, ein.Kræsa (te) vi være kræsen. -a, *-en 1 (-ing ei, lækker anretning. og bræsing, ei, stekning av fete, lækre retter). -na, ei, kræsenhet.

Kreev dygtig, sterk, flink. -en 1 strævsom. -leik, ein, -ug dygtig.

Krøkja, ei, stakkarslig kvinde (sml. ein krok).

Krøkja (krøkjer, krøkte)vt krumme, gjøre kroket; gaa i slynguinger; seg fram.

Krøkjen adj 1 krum; som let hænger ved.

Krøkla, ei, kroket træ; en viss

flodfisk. *Krønik, ei, gammel fortælling. Krøter, eit (b fl krøteri), kreatur,

husdyr. -stell, eit. **Krøypa** (te) vt; — seg ihop

krype sammen. Krøys, ein, kornstak. -a (a) vtlægge i krøys.

*Ku, ei (fl kyr), ko.

*Kua (a) vt presse sammen; kue. Ku band, eit, -baas, ein, osv.

Kubb a (a) vt avhugge. *-e, ein, stump av en træstamme. -en adj but, tyk og rundagtig.

'Kubbestol, ein.

*Kubikk, -innhald, eit, -maal, eit, -rekning, ei, -rot, ei.

Ku bjølla, ei, -blaasa, ei, ku-

*Kuffert, ein, reiseskrin.

Kufjøs, eit, -fôr, eit, vinterfór til en ko.

Kufsa, ei, meslinger, = krilla og krægda.
*Kufta, ei, en kufte.

Kukla (a) vi øve signekunster. *Kul, ein, en bule, hævelse. *-a,

ei, byrse-*Kulde, ein, kulde, koldt veir. *-grad, ein. -beltet den kolde sone.

*Kulissa, ei, kulisse.

Kulka (a) vi kludre, fuske med

*Kulp, ein, fordypning i elv ell. bæk. - $\mathbf{a}$ ($\mathbf{a}$) vi skvulpe.

Kuls, ein, kuldegysning. *-a(a) vi føle kulde, kulse; faa ein - i seg. *-en 1 kuldskjær. -ig, -ing, ei, -leg adj uhyggelig.

Kult, ein, træstump; bergknold;

drabelig kar.

*Kultur, ein, *-før (tysk: kulturfähig), -næm adj, -soga, ei

Kumar, ein (fl kumarar), løvknop.

Kumb, ein, klods, knub; sml. kubbe.

Kum la (a) vt elte, røre sammen. -la, ei, melbolle.

Kumme, ein, kop, kar, kum. Kumpla (a) vt omlægge, omordne.
*Kumu lasjon, ein, *-lera (a) ell. (**te**) vt.

Kunk, ein, klump; klase.

Kunn (n kunt) bekjendt (brukt i

Kunna, ei, kyndighet; jord-, maal-, faa-, van-, osv.

*Kunna (kann, kunde, kunna) *vt*. Kunn ande kyndig, øvet, flink. -e, ein, kjending, bekjendt. -eint kommet overens, vitterlig.

Kunn gjera (gjer, gjorde) vt -gjering, ei, -ig bekjendt, vitterlig; kyndig. -igskap, ein, -ing, ein, = -e, ein, -skap, ein, -skapsrik adj.

*Kunst, ein, kunst, færdighet. -a (a) vi gjøre kunster. *-ig gjort med kunst; kunstfærdig. -ing, ein, og -mann, ein, kunstner. *-verk, eit, -verkstad, ein, atelier.

Kunt, ein, flettet skræppe; næver-. *Kupé, ein (f kupear) (paa jern-

•Kupong, ein.

*Kur, ein, *-era (a) ell. (te) vt hel-

Kur, ein, stans, slappelse, bedrøvelse; det kjem — etter kjæta. *-a(de) vi bøie sig, bøie hodet; ligge stille; være nedslagen. en 1 nedbøiet, sykelig. -ing, ei.

Kurla (a) vi gi kurrende lyd;

paa r'en; — seg gurgle. Kurle, ein, krøl, ulddot.

Kurr (n kurt) stille, rolig. -a (a) vt bringe til ro.

*Kurra (a) vi kurre (om duer, 08v.).

Kurr|legen, -seten, -staden adj | av hvaler. -pinne, ein, og kvalsfinn, som ligger, sitter, staar stille.

Kursam nedslagen. -still og ende still.

*Kurv, ein, pølse.

Kuse, ein, bussemand. -leg adj

*Kusk, ein, kjørekar. *kuske-

sæte, eit. *Kusma, ei (en sygdom) = kinn-

Kusymra, ei, og -sumar, ein (vaarblomst).

Kut, ein; taka -en lægge paa sprang. -a (kyt, kant, kote) vi skyte op (om fisk).

Kuta (er, kutte) vi springe; - seg

helde sig tæt indtil.

Kuv, ein, rundagtig forhøining; stabel; en kort-øret vær. •a, ei, etslags hesje; kortøret hunsau. -a (a) vt avrunde; ophope. -en adj ophøiet mot midten, konveks.

*Ku venda vi vende uventet; skifte standpunkt. -verde, eit.

Kuvskjel, ei, etslags rundagtig musling. -ung, ein, etslags sneglehus. -ut rundagtig ophøiet.

Kva hvad, hvilket; — er det? — vil du? eg veit — du vil; seg meg — det er; folk fær tru — dei vil; — tid var det? eg hev gløymt — dag det var; — manns son er du? - slag ell. - for slag; - for karar er dette? ingen veit — tankar det bur i den guten. Merk: «hvad» kan man paa riksmaal bruke om «noget visst som», f. eks. «jeg vet hvad ingen anden her vet»; «regn er hvad der trænges nu»; i slike tilfælde kan vi ikke i nynorsk bruke (kva), men «noko som», «det som», «ein ting som», «eit som» e. l.

Kvaad a, ei, harpiks, kvae. -laup, eit, -laupa vi avsætte harpiks.

Kvaal, ein, en hule, haug.

Kvabb, eit, løs, fugtig masse (helst jord ell. sand).

*Kvadrat, eit (sml. ruta), *-isk, *-maal, eit, *-rot, ei.

*Kvadrera (a) ell. (te) vt.

Kvakl, eit, upaalidelighet, ustøhet; urede. -a (a) vi.

Kvaksalvar, ein, kvaksalver. -ing, ei.

*Kval, ei, lidelse, sjælenød.

Kval, ein, en hval. -blaaster, ein, -fangar, ein, -grind, ei, en række omfar i tømring.

ein.

Kvalifikasjonar fl, *-sert adj. Kvam, ein, en indesluttet dal ell. vik. Ofte i gaardsnavn (ogsaa i formen hom).

Kvann og -a, ei, angelika (*fjeld*plante). -jol, ein, -rot, ei.

Kvap, eit, bløt ell. fugtig masse, hævelse. -a (te) og (a) vi avsondre væske. -en 1 væskefuld. -na (a) vi hovne. -sott, ei, vattersott.

Kvar og kor adv hvor, paa hvilket sted; - ifraa; -helst; her og kvar hist og her. Sammensætninger som kvarav ell. korav, -med, -i osv. er unorske.

Kvar (n kvart) hver enkelt, enhver; — mann, — tid, kvart aar; - hev nok med sitt: - ein = ein og kvar enhver (einkvar er derimot en ell. anden, nogen); — einaste ein; - ein, - sitt, - sine fem; etter kvart og med kvart litt efter litt, efterhaanden; annan-, tridje-, osv.; men - annan, - tridje, osv.

Kvar stille, rolig; sitja -; kvart og stilt. -a (a) vt bringe til ro; -a seg.

Kvarannan, kvartanna, kvar-

andre hinanden.

Kvarda (a) vt paasætte kant (kvarde).

Kvardag, ein, hverdag; til -s. Kvardags bruk, eit, -gjest, ein, -kost, ein, -klæde fl, -lag, eit (i kvardagslag til daglig). -leg, -mat, ein, -trøya, ei, osv.

Kvarde, ein, og -ing, ein, kant, brem, bred bord.

Kvarhelst, kvar som helst,*sml.* korhelst.

Kvarm, ein, ramme; augne-, glas-, sml. karm.

Kvart adv hvorhen, til hvilket sted.

*Kvart, ein, d-strengen paa fiolin; 1/4 alen.

*Kvartal, eit, 1/4 aar, == fjordungr. *-skifte, eit, *kvartalsvis adv. Kvartel, eit, 1/4 helst av tønde,

alen og maaned (sml. fjordung: 1/4 helst av mil, tønde, skaalpund; sml. korter: 1/4 av time, og kvart: 1/4 av alen).

Kvartett, ein, song.

Kvarv, eit, kreds, omgjærding;

*Kvass (n kvast) hvas, skarp; kvast anguelag. -leik, ein, -lyndt, -mælt adj, -tenkt skarpsindig. -øygd

*Kvast, ein, kvast ell. skjerm paa planter.

skynde sig, drive paa.

Kvat frisk, modig, fyrig; rask. **Kvat**, eit, hvæsning. -aur, ein, ·bein, eit, hvæssestikke.

Kvat leik, ein, fyrighet. -na (a)

vi opfriskes.

Kvat stein, ein, hvæssesten, bryne. -vatn, eit.

Kvav, eit (= kov), tæthet i halsen. -nu (a) vi kvæles.

Kvavt adj n indesluttet, kvalmt. **Kved** a (kved, kvad, kveden) vi ytre sig; kvæde, synge. -ar, ein, sanger. -skap, ein, sang, vers, digtning.

Kvefs, ein, hveps. -e bol og -bøle, eit, -styng, ein.

Kveik, ein, opfriskelse, nyt mod. Kveik, ei, gjær. -en 1 berusende.

Kveikja (kveikjer, kveiktei vtoplive; antænde; opelske.

Kveikjast (kveikjest, kveiktest) opfriskes; opkomme.

Kveikije, eit, tændemiddel. -na (a) vi opfriskes.

Kveik sel, ei, = kveikje. -sla, ei, optændelse.

Kvein, ei, tyndt græsstraa; enkelt haar.

Kveina (a) vi klynke, beklage sig. *Kveis, ei; øl- delirium.

Kveis a, ei, en blemme med svulst, finne. -ast (a) bli blemme.

Kveise setel, ein, vakcinationsattest.

Kveis|sott (= bola og poka), ei, barnekopper (sygdom).

Kveissott setel = kveise setel. - ser, eit, kop-arr. - serut adj. Kveis ut fuld av blemmer. -ær,

eit, = kveissottær. -ærnt adj. *Kveit a, ei, helleflyndre. *-e fiske,

eit.

Kveite, ein, hvete (korn). -aaker, ein, -brød, eit, osv.

Kvekk, ein, pludselig skræk. -a (kvekk, kvakk, kvokke) vi fare sammen, bli opskræmt. -en (fl kvekne) let at skræmme. -ja (kvekkjer, kvekte) vt opskræmme. -je, eit, skræmsel. -jeleg skræmmende. -sam = kvekken.

Kvel [e], eit, liten hjulskive.

*Kveld, ein; i -; i gaar-; ein -en; halda ---: tll -s.

Kveld a (a) vi mørkne; slutte dagsarbeidet; spise aftensmaten -ast(a)bli kveld.

*Kveld fugl, ein, *-ing, ei, skum-Kvast, eit, travelhet. -a (a) vi ring (i kveldingi). -kjøla, ei, *-knarr, ein, natteravn. -rode, ein, aftenrøde.

Kvelds arbeid, eit, *-bøn, ei, dus, eit, aftenstilhet.

Kveldseta, ei, indesitting om vinterkvelden.

*Kveld|sida, ei; paa — om eftermiddagen. -skingla, ei, flaggermus. Kvelds lit, ein, aftenskjær. *mat, ein, *-maal, eit, -mund, eit, aftenstund. -øykt og -ykt, ei.

*Kveld|sol, ei, *-stund, ei, -svæv adj, tidlig søvnig. -svæva, ei, løvetand. -vak adj, -verd, ein.

Kvelja, ei, hinde, skorpe. -jast (a) faa skorpe.

Kvell (n kvelt) hvinende, skingrende. -a (kvell, kvall, kvolle) vi tale skingrende.

Kvelp, ein, hvalp. -a (a) vi hvalpe. Kvelv, eit, noget hvælvet; sitja paa -et.

Kvelv, ein, en hvælving; himmelkvelven; ein djup — (i landskap).

Kvelva (kvelv, kvalv, kvolven) vi ligge med bunden op.

Kvelva (de) vt hvælve, lægge med bunden op; — vatnet or eit kjerald; i seg tømme i sig.

Kvelving, ein, hvælving, murhvælving.

Kvemleid adj kjedsommelig. •a, ei, besværlig person. -a (er, leidde) vi gjøre fortræd. •e, eit, en besværlig ting.

Kven pron hvo, hvem, hvilken; · kjem dette fraa? — sitt hus er det? veit du — si bok det er?

Kvende, eit, kvinder (om «enkelte kvinder, brukes heller kvinna, ei); her er ikkje mykje ---

Kvende bunad, ein, -kjær adj, -kyn og hokyn, eit, og hoslag, eit, -lag, eit, kvindeskik. -leg, -maal, eit, -sida, ei, spindesiden. -skap, eit, kvindeskikkelse. -verk, eit.

Kvendsk overdrevent kvindekjær.

Kvepp, ein, pludselig skræk. -a (kvepp, kvapp, kvoppe) vi glide pludselig; bli skræmt. *-en 1 (fl kvepne). ustadig; let at skræmme.

Kverk, ein, strupe (mest om fisk).
*-a (a) vt kvæle; -a sild. -na (a) vi kvæles.

*Kvern, ei (fl kvernar) mølle.
-auga, eit, -berg, eit, *-bruk, eit, møllebruk. *-dam, ein, -fall, eit, -før adj (om bækken), -grjot, eit, berg til møllesten. *-hus, eit, *-kall, ein, -sko, ein (paa mølletragt), -slok, eit, møllerende. -stein, ein, -teina, ei, mølletragt. -tro, ei, = -slok. -vatn, eit.

Kverr (n kvert) rolig. -a (a) =

kvar, kvara.

Kversyll, ein (hestesygdom).

Kverv, eit, et omfar.

Kverv, ein, hvirvel, kreds.

Kverv adj som vil gaa til siden (om baat); ustadig; rask.

Kverva (kverv, kvarv, kvorven) vi hvirvle; forsvinde; glide bort; svinde ind.

Kverva (de) vt svinge; omringe; bringe i skjul; indknipe; forvende; — syni; *synkverving, ei.

Kvervel, ein (fl kvervlar) hvirvelstorm; haarhvirvel. -hol, eit, -knut, ein, -vind, ein.

Kverven adj udrøi; forgjængelig; ogsaa kvervsam.

Kvervestaup, eit, en amfiteaterformet fordypning mellem field.

formet fordypning mellem fjeld.

Kvessa (er, kveste) vt hvæsse, skjærpe, tilspidse; vi bli smalere mot enden; kornstauren kvesser ned.

Kvetja (kvet, kvatte) vt slipe, hvæsse.

Kvi adv hvi, hvorfor, = kvifor; - 80.

Kv1, ei, indhegning for kreaturene, kve. •a (a) vt = drivai -.

Kvida (er, kvidde) vi grue, føle ulyst, kvie; -a for ell. mot; -a seg ved. -a, ei, ulyst, bekymring.

Kvide full, **-laust** adv, **-leg** ubehagelig. **-n** og **-sam**, modløs; ubehagelig. **-stund**, ei.

Kviding, ei, ulyst. -ing, ein, forsagt person. -la (a) vi klynke.

Kvifor adv hvorfor.

Kvifsa (a) vt forvirre.

Kvig a, ei, kvie, ung ko. -e kalv, ein. kalv av hunkjøn.

Kvigjende, eit, ungfæ (kalver og kvier).

Kvik [i], eit og ein; kjøt for saa vidt det har følelse (liv); riva inn i -et = kvikriva.

Kvik [1] adj som har liv, levende,

bevægelig, livlig; kvikt og ukvikt levende og livløst. -a (a) vt kvæge, forfriske. -a, ei, kvikgræs (et ugræs). -e, eit, gjær. -før livlig.

Kvikjende, eit, levende skab-

ning, dyr.

Kvik leg frisk, livlig. -leik, ein, -leir, eit, *-na (a) vi, -ning, ei, -riva (riv, reiv, riven) vt = riva inn i kviket (f. eks. en negl, saa det smerter). *-sand, ein, -sylv, eit.

Kvil adj uthvilt; eg er — no.
Kvil a (de) vi hvile; vt la hvile:
-a henderne. -a, ei, hvile; seng. -d,
ei, hvile, stansning, rolig stund. -d
(n kvilt) uthvilet. -e, eit, hvile, hvilestund, hvilestation.

Kvile dag, ein, -kjær, -mund, eit, stund bestemt til hvile. -nøyte, eit, sengkamerat(skap). -stad, ein, -stein, ein, -trengd 2.

Kvim a (a) vi vimse; ha mange indfald. -en adj.

Kvims, ein, etslags trænagle; tummel. -a (a) vi tumle ustadig om-

kring. -en og -ut, urolig. ustadig.

Kvin, ein, et hvin. -a (kvin, kvein,

kvine) vi hvine; tale hvinende; klynke.
-all hvinende.

Kvink, ein, klynk. -a (a) klynke. Kvinna, ei, kvinde. Ordet blir sjelden brukt som førsteled i sms; man bruker helst kvende-.

Kvinnfolk, eit, kvindfolk; kvindemenneske.

Kvinnkyn, eit, se kvendekyn.
*Kvint, ein, e-strengen paa fiolin.
Kvis|a (a) vi blusse op. -a, ei, cn blemme.

Kvisja (a) vi gi svak, raslende lyd.

Kviskra (a) vi hviske.

Kvisl, ei, kløft; trækløft, elve-

Kvisla (a) vi gi hvislende, rislende lyd.

*Kvist, ein (fl kvister), kvist.
*-a (a) vt avkviste. -hol, eit, -laus,
-ut adj.

Kvistra (a) vi klynke; kvitre.

Kvit (n kvitt) hvit. -a (a) vi og vt være hvit; farve hvitt. -bjørn, ein, -brynt hvit i øienbrynene. -bæra (te) vi gaa i hvite baarer. -dæmd 2 hvitagtig. -e, ein, augkvite, eggjekvite.

Kvitel, ein (fl kvitlar), sengetenne.

Kvit flekkut, -flint, ei, kisel.

-graa, -hærd og -hært, -hæring, ein, -hug, ein (fisk), -katt, ein, røiskat. -klædd, -koll, ein, kløver. -laaring, ein, skarv (fugl). -leg hvitlig. -leik, ein, -leitt hvitagtig. -lim, eit, kalk. -maase, ein, -mo, ein, hvittistel. -mose, ein, rensdyrmos. -na (a) bli hvit.

Kvitr (og *kvitter), eit, *-a (a)

vi kvitre.

Kvit rev, ein, -rosut, -sida adj hvitsidet. -skurv, ein, utslæt i hodet. -skya adi.

Kvitsunn, ei. pinsefesten. -aftan og -eftan, ein, -dag, ein, -helg, ei,

Kvit symra, ei, hvitveis, ane skap; art.

Kvitt, ein, en hvid, liten mynt;

skiery.

Kvitt adj fri for krav; befriet for; hjælpeløs. •-a (a) vt opgjøre, klarere et regnskap; kvittere; -a seg fraa. -ing, ei, kvittering. -nad, ein, utbetaling.

*Kvitter = kvitr.

Kvit veis, ei, og -vise, ein, =

Kviva (kviv, kveiv, kvive) vi suse, hvine for ørene.

Kvost, ein, en kost, børste; kvast, visk. -a (a) vt feie med kost.

Kvosteskaft, eit.

*Kvæde, eit, kvad; *Draumkvædet; jakvæde.

Kvæm adj let at komme til; nem, rask. -e, eit (samkvæme), -leik, ein. *Kvæn (fl kvæner), ein, finlænder.

••sk finlandsk. **Lysera** (te) vi gi en svak hæs lyd. Kværa (a) vi gjøre sig bekymring; -a for utkoma. -sam som gjør sig bekymring for hvad der kan komme.

Kvæsa (te) vi hvæse, hvisle.

[Kvxv, ein, en liten dal mellem fjeld. **Kvæv**, eit, tungt aandedræt; snue. Kvæva (de) vt tilstoppe; kvæle; dæmpe.

Kvæva, ei, og kvæve, eit, = kvæv, eit.

Kvæve leg trykkende, kvalm. -sjuk adj, -sykja, ei, = astma.

Kyks a (a) vt forvikle, røre sammen. -a, ei, knute; rore.

Kyla, ei, og •e, eit, hævelse;

Kylja $[\dot{\mathbf{y}}]$ (kyl, kylde) vi kj θ le, kjendes kjølig; blæse svakt; det kyl i tennerne.

Kylja (a) vt brænde, tilvirke kul. -jar, ein, kulbrænder.

Kylla (er, kyllte) vi hugge toppen (kollen) av trær.

Kyllast(a) stime sammen; - ihop. Kylna, ei, tørrehus.

Kylp, ein, hank. -a (a) vi fiske med stang.

Kyltra (a) vi hoste.

Kym | **ra** (a) vi oste sig (om melk). **Kyn** [ŷ], eit, kjøn; slegt; mann-, kvinn-.

Kynd, ei, art, slags; jord-, kol-,

Kynde, eit, natur, naturlig egen-

Kyndel, ein (fl kyndlar), fakkel, blus. -s mess, ei, 2den februar.

-kyndt adj artet, beskaffen; god. **Kyndug** trodsig, fræk.

Kyng, ein, liten hop, klump, klynge. -ja (kyngjer, kyngde) vi strække halsen; prøve at svelge; gi en bølgende

Kynna (er, kynte) vt kundgjøre

(oftest for-).

Kynne, eit, kundskap, egenskap, eiendommelighet; sindelag, gemyt; heim-.

Kynning, ein, = kunning, ein, slegtning, bekjendt.

Kyrkja $[\dot{\mathbf{y}}]$ (kyrkjer, kyrkte) vtknipe over strupen (kverken); tilsnøre, klemme; vi svelge med møie.

Kyrkja, ei, kirke, tempel. Kyrkje aalmuge, ein, -bakke, ein, -baat, ein, -bok, ei, -bær adj, brukbar ved kirkegang. -bøn, ei, -dag, ein, -folk f, -før adj, -gang, ein, -gard, ein, -gods, eit, -helg, ei, -kjær adj, -klæde fl helligdagsklær. -leg kirke--mund, eit, kirketid.

Kyrkjen adj trang, klemmende; vanskelig at svelge; ogsaa = koken

og stropen.

Kyrkje sak, ei, -sed, ein, -skruv, eit, vaabenhus ved kirken. -sokn, ei, -song, ein, -stova, ei, samlingsstue ved kirken. -vang, ein, = ·bakke. -veg, ein, -verja, ei, -vigsla, ei.

Kyrkna (a) vi bli tilstoppet i hal-

sen. == stropna.

Kyrlag, eit, 6 stykker smaafæ. **Kyrmast** (est, dest) lide av tryk for brystet.

Kyrn a (te) vi modnes til korn. -t moden.

[Kyrr adj stille, se kjørr.

Kyrtel, ein (fl kyrtlar), kjortel.

[Kyrva omsvøpe, se kjerva.

Kyss, ein, *-a (er, kysste) kysse.

*Kyst, ein (tysk: Küste), = strand, ei, havstrand, havsida, strandsida, havkant. Ordet har særlig faat hævd som førsteled i visse sammensætninger f.eks.
*-baat, *-fart, *-fyr, eit, *-ruta, osv., men oftest kan man ogsaa i slike tilfælde bruke de hjemlige ord, f.eks. sjøby, strandfiske.

*Kyt, eit, store ord. *-a (er, kytte) vi gi onde ord; prale. -ar, ein, pralhans. -en 1 stortalende. -ing, ei, skjending. -ord fl skjend, onde ord.

Kyva (de) vt nedtrykke, bøie ned; -a seg ihop. -aksla adj skutrygget. -en indbøiet.

Køy, ein og ei, -a (a), -a seg, til -s. -klæde *fl*.

Køyl, ein, en pyt. -a, ei, en rende, kanal.

Køyn |**a**, ei, en finne, blære =kveisa. -ut adj.

Køyr, ein, drivning, paaskyndelse; sml. -e. eit.

Køyr a (de) vt drive, støte; — kniven inn like til skaftet; drive, jage; køyr deim paa døri 2: ut; kjøre. -ande; isen er -ande no. -ar, ein, -e, eit, fart uten stans; i eitt køyre i ett kjør.

Køyre bunad, ein, -føre, eit, -greida, ei, kjøreredskaper. -svein, ein, -veg, ein, køyrsla, ei, kjørsel.

Køysa, ei, hun kat (= kjetta);

etslags kvindehue.

Køyta, ei, liten myr, vandpyt, dam; en skoghytte; et omflakkende kvindemenneske.

L.

L, ein (fl l'ar), l-ljod, ein.

Laa, ei, myrvand; jernholdig et stæng: *silde-. vand. Laas kista,

Lang. ei (fl læger), liggende træstamme (helst i jorden).

Laag adj lav; lavt stillet; svak (om lyd); — pris; — stand. -boren adj (mots. hogboren), -fjella adj, -føtt 3, *-halt = stighalt og stutthalt. -hjarta modles. -land, eit, -leik, ein, -lende, eit, -lendt adj, -mælt 3, -na (a) vi bli lavere. -rausta adj, -rista adj lav over vristen. -sjøa adj, -skurd, ein, basrelief. -stova, ei, enetages bygning. -vaksen adj.

*Laak adj ond, slem; daarlig;
— styring; ein — lagnad; eit -t ord
daarlig rygte; han er — i foten.
-ing, ein, daarlig person. -leg skrøpelig. -na (a) vi forværres. -skap, ein,
slethet. -voren noget daarlig.

[Laam adj se lamen.

Laam, ei, spor; ski-, timber-. Laan, ei, stabel; vaaningshus; husrække.

*Laan, eit, laan, laant gods; til -s.
*-a (te) vt faa tillaans; gi tillaans.
-ar, ein, laantager. *-ing, ei, kjelken
min gaar i — (ell. i -ingom) jamnan.

*Laar, eit, laar. -bein, eit, *-ing, ei (paa fartøi).

*Laas, eit, en laas; *dør-, *pung-;

Laas kista, ei, -kjerald, eit, skrin med laas. -makar, ein, -skjold, ein, nøkleskilt. -smed, ein.

Laast (læst, lest, laast) late som; han lest ikkje høyra det.

*Laat, eit og ein, og -a, ei, = læta, ei; claden, i i-, eit, av-, and-.

Laata (læt, let, laate) vi gi nogen lyd; det læt i strengen; det let ikkje i barnet; ytre sig; han læt so at han ikkje vil; laata vel ytre sin tilfredshet; laata ille.

Laat | **ar**, ein, en klynkende person. -en adj klynkende.

-laaten -agtig; blid-, stor-.

Laatt, ein, latter; koma paa -en komme i vedholdende latter.

Laatte leg løierlig. -løgje og laatraløgje, eit, noget som er til latter. -rid, ei, latteranfald.

Laatt full, -mild adj.

Laavatn rødlig (jernholdig) vand.
*Laave, ein, treskegulv; lade. -bru, ei, *-tak, eit.

Labb, ein, lab, fot; haarsok. *-a (a) traske tungt.

*Labyrint, ein.

Lad, eit, ladning; stabel. *-a (er, ladde) vt lade (gever, fartøi), opstable.

-berg, eit, et flatt berg tjenlig til brygge.

*Ladd, ein, haarsok; simpel vin. *Lad ning, ei, last i fartøi. -stad, ein, ladested. -tein, ein, lastok. -ved, ein, favneved.

•Laft, ei (= nov, ei), laft, hjørnet paa tømret hus. *-a (a) vt hugge laft.

-stein, ein, hovedhjørnesten.

Lag, eit, hvilepunkt; lægning; millom-; stabel; ved-; noget som ligger utbredt ell. spredt; snø-, bygde-, bakke-, lands-, *ting-; selskap; i — og lyd ute og hjemme; slaa, leggja, halda, brjota — ; vera i — med ; koma i i orden; koma av -e = koma i ulag; vera i god- i god stemning: Blakken hev det -et at han bit; den guten hev godt — grep; hand-, fot-; i minste -et næsten for liten; omtrent; det er paa — ei vika sidan; 10 paa —; til lags til viljes; ingenting er honam til lags intet er han tilfreds međ.

*Laga (a) vt lage; — mat; — segtil; — det so; $det -r seg = det_-st$ foier sig.

Laga adj beskaffen; skikket; det er so - skjæbnebestemt.

Laga (a) vi snakke høitidelig, vidt og bredt om litet. Ordet har lang rotvokal og ingen lydtiljevning; hertil hører: lag fut, ein, = -meis, ein, = -stav, ein, person som «lagar», og -klok adj.

Lagde, ein, lok, haardot.

Lage, ein, bestemmelse, formaal; forelagt arbeide. -en adj (mest i intetkjøn) beskikket, bestemt; han var ikkje liv

*Lager, eit; paa -Lagesild = lakesild.

Lagfør som kan arbeide i lag med de andre.

[Lagga se labba.

 $\mathbf{Lagg}|\mathbf{a}(\mathbf{a})vt$ gjøre trækar som har «logg» (s. d. o.). -ar, ein, bødker.

Lagkiær glad i selskap.

Lagleg passende, bekvem; sml. lugom.

Lagmann, ein, lagmand, dommer; lagmannsrett, ein.

Lag nad, ein, skjæbne, tilskikkelse: lukkeleg —; tung —. -ning, ei, ord-

Lagom adv passende, lempelig; sml. lugom.

*Lagra (a) vt.

Lagrett, ein, *-retta, ei, -rettesmann, ein, *-ting, eit, -verja, ei.

[Laka-lyr, ein, en dovenper; sløv person.

Lakan, eit, et laken. -borda, ei, -lereft, eit.

*Lake, ein, klut, fille; kvabbe (fisk); stymper; lake; *salt-, *sukker-. Lakesild, ei.

Lakk, eit, lak. *-a (a) vt forsegle med lak.

*Lakka (a) vi trippe; gaa let; det -r til kvelds.

[Lakris se treakel.

*Laks, ein, *lakse elv, ei, *-fiske,

eit, •-not, ei.
•Lam adj (flame) = lamen.
-• (a) = lem l **Lamb**, eit, lam. -a (a) = lemba, føde lam. -skinn, eit, -ull, ei, -unge,

Lam en adj (flame av lam) lam. følesløs; sml. unøyten.

*Lampe, ein, og lampa, ei, lampe. *-fot, ein, -ljos, eit, -veik, ein. **Lamra** (a) vt slite ved bruk;

vi skramle.

Lana (a) vt opstable; lægge i lag. Land, eit, urin.

•Land, eit, land (mots. b y og h a v); jordbund; aaker-, sjaa —, taka —, i —, av -et, under —, ei mil undan -; til lands; utan- og innanlands. -a (a) vi = lenda, lande, komme til land.

[Landbruk, eit, heter helst jordbruk; ingen siger «aa bruka land», men bruka jord, se jordbruk.

Land aust, ein, sydøstlig vind. -bakke, ein $(i \, sjøen)$, -bu og -bue, ein, landboer. •bær adj som bærer fra land (om vind). -drott, ein, jorddrot. -eign, ei, jordeiendom. *-farsott, ei, *-fast, -festa = festra vt, -feste, eit, *-gang, ein, landgangsbro. *-jord, ei, -kjenning, ei, *-kort, eit, -kunna, ei, geografi. -kunnug og kunnig, -laupar, ein, -laus, -leg, -lega, ei, ophold i land. -livd, ei, ly av land. *-lysa vt landsforvise. *-merke, eit. -millom, -moe, ein, solrøk. -mælar, ein, -nord, ein, og -nørding, ein, nordostlig vind. -plaaga, ei, -røn adj, -røna, ei, fralandsvind.

Lands baten landsinteresserne.

*-bygd, ei, *-folk fl, -gard, ein.

*-landsk adj, is-, utan-, osv.

*Land skap, eit, landsform; landskap. -skil, eit, landsgrænse. *-skyld, ei.

Lands lag, eit, lands beskaffenhet. -lut, ein, landsdel; landslod. -lyd, ein, nation. -mann, ein; kva -mann *-maal, eit, er han? min -mann. -rett, ein. -sed, ein, -skipnad, ein, -styr og -styre, eit. -styring, ei.

Land stad, ein, mots. sjøby.

-straum, ein.

Lands veg, ein, landevei. -vis, ei,

landsskik.

Land syn, ei, koma i — øine land. -synning, ein, sydøstlig vind. -sæte, eit, -tal, eit, jordebok, matrikel. -timd, ei, skimt av land. -tog, eit, landtaug. -tøke, eit, landing. -veg. ein, landvei; fara -vegen (mots. sjø-). -veges adv over land. -verja, ei, gaardsvaaben. -vern, eit, -vidd, ei, *-vind, ein, -visa = *-lysa. -øyda, ei, ødelæggelse for landet.

Lang, ein, svalgang; langsiden; etter -en og paa langs; yver ein -

i mak, overlang; paa slump.

*Lang (lengre, lengst) lang; eg datt so — eg var; langmodig; han er ikkje — aa tøygja og er ikke — under augo; paa — leid i lang avstand; ikkje -t av leidi ikke langt borte.

Langa (a) vi ha lyst paa; — paa gaa med store skridt; vt lange; — vatn.

Lang alda, ei, lange bølger. -aas, ein, -beita, ei, mots. morgonbeita. -benk, ein, *-bord, eit, *-drag (i -drag), -dregen langtrukken. -drepa vt, -drøg utholdende; senfærdig.

*Lange leik, ein, *-lur, ein.

Lang ferd. ei, -ferdande folk, -framand, -godfar, ein, oldefar. -godmor, ei, -grunn adj, mots. tverdjup. -helda, ei, fotbaand mellem for og bakben paa dyr. -hærd og -hært adj langhaaret. - krakk, ein, -lagd 2, -leg langagtig, kjedelig. -leides adv langveis. -leitt adj som har langt ansigt. -liva adj; eit — folkeslag. -minnug og -minnig, -modug, *-orv, eit, -rødug adj.

*Langs adv langs; — etter; — med. Lang sam, -samleg langvarig; i -samleg tid. -semd, ei, kjedsomhet. *-sida, ei, *-sint og -sinna adj, -skips adv, -slut svakt heldende. eit, mots. stuttspann (med fingrene). -spel, eit, = langeleik. -spjot, eit, lanse. -stødug og -stødig længe staaende, fleraarig (om planter). -støl, ein (mots. heimstøl). -sval, ei, veranda. *-synt adj.

7 - Skard: Nynorsk ordbok.

*Lang|t adv (lenger, lengst), -tekkjeleg adj, -tenkt adj forutseende (mots. stutt-tenkt, ubetænksom).

Langt ifraa!

Lang tregen adj som sørger længe. -tøygd 2 langstrakt. -tøygjen adj senfærdig. *-værig adj, -ve. ein (etslags alke), *-ved, ein (etter -veden langsefter veden), -veg, ein (i -vegen paa langfærd), -veges adv, -vist, ei, og -vistande, eit, langt ophold paa et sted. •øyrd 2.

*Lanterna, ei, skibsløgt.

Lapia (te) vi hænge slapt ned. -en 1.

*Lappa (a) vt bøte.

Lappe, ein, skosaale, lap. -laus. adj, -lêr, eit, -sliten 1.
*Lapskaus, ein.

Lapøyrd 2 slukøret.

Lark a (a) vi daske. -ast (a) filtes sammen. -e, ein, haarklump. -ut. *Larsok, ei, 10de august.

*Larv, ein, en stymper; klut, pjalt. -a (a) vi kludre; gaa og slænge. -e, ein, = larv. •ut adj.

Lasen 1 svak, forslitt, brøstfældig. *Lask, ein, fin søm paa lær. *-a (a) vt sy «lask». -e, ein, paasydd strimmel.

Lasna (a) vi bli clasen».

*Lass, eit, et lass. -(e)før adj, *-hest. ein.

*Last, eit, daddel; gjeva ---; faa og skam.

*Last, ei og ein, last, skibsladning; trælast.

*Last, ein, et (en) lyte, feil; synde-

*Last a (a) vt laste fartøi; dadle. ande daddelværdig.

*Laste baat, ein, -flote, ein, tømmerflaate.

Laste laus og lasteslaus == ulastande, ulastelig. -leg nedsættende (om tale). -rom, eit.

Last fus dadlesyk. -ord fl dadlende ord. *-verk, eit.

*Lat doven; svakt heldende. *-a

seg (a).
•Lata (lèt, lét, laten), la, late; lat meg høyra; eg kann baade gjera og —; — smeden ferda laaset; lat meg no skunda meg; — upp døri; - att glaset; — (ell. sleppa) ut hesten ; den eine lét maten til og den andre drykken; — livet omkomme; — av ophøre.

-laten 1, inn-, upp-, osv.

*Latin, ein, latin; paa græsk

*Lating, ein (og leting, ein), -na (a) vi bli lat. *-skap, ein.

*Laug, eit, vask, badning; taka

Laug, ei, vand til vaskning; sau-, sil. *-a (a) vt bade, vaske.

Lauk, ein, løk; han er -en i laget førstemand.

Laup, ein, en løp, trææske.

Laup, eit, et løp; i eitt —; kvaade-; um-.

Laup a (løyp, laupte) ell. (løyp laup, laupen) vi løpe, springe; glide; slippe barken (om træ); løpe sammen, oste sig (om melk). -ar, ein. -

Laupar fant, ein, •gut, ein, *•sko,

-laupen ell. -lopen 1 adj, av-, burt.

*Laurbær, ei og eit, *-blad, eit, *-krans, ein, -krynt adj.

Laurdag lørdag (for laugardag υaskedag).

Laus løs, ikke vedhængende; riva bandet -t; ustø; han er — av seg.

-laus manglende; ende-, mat-, osv. Laus barn, eit. uegte barn. -eld, ein, ildløs. -gangar, ein, -laaten 1 ustadig. -leg adj noget løs; adv løselig. -leik, ein, -livnad, ein, utugtighet, løslevnet. -lynde, eit, ustadig sind. -lyndt 1 ustadig; letsindig; letfærdig. -mynt aapenmundet. -na (a) vi-ord fl upaalidelige ord. losna. -reipa = tomreipa adj fri for byrde ell. lass.

Laust adv løselig, frit; uten hinder.

Lausøyre, ein, løsøre.

Laut, ei, fordypning, liten dal. Lauv, eit, løv. -a (a) vt sanke løv. -ast (a) grønnes, faa løv. -buska, ei, -fall, eit, -ga (a) = -a st. -gang, ein, allé. -jarn, eit, -kjerve, eit, -ris, eit, -skog, ein, -spretting, ei, løvspring. -stakk, ein, -sylgja, ei, sølje med løvverk. -tunn adj tynd som et løvblad. -vind, ein, svak luftning.

*Lav, eit, hængende mos paa naaletrær. *-a (de) dingle, hænge rikelig ned; det -er av blomar paa straa; snøen -er ned falder stille og rikelig. -dogg, ei, hængende dugperler. -regn, eit, stille regn. -snø, ein, sne paa adj.

grenene. -vaksen 1 adj lavbegrodd. -øyrd 2 slukøret.

Le, eit, og -bord, eit, læ side; luv

[Lebba, ei, slusket og kvabset fruentimmer.

*Led, eit, gjærdeled.

Led, ei, side; til -s tilside.

*Led, ein (fl leder), ledemot; led paa straa; generation; ætt-; avsnit; § 3 5te leden. -a (a) vi og vt bøie ell. røre paa lemmene; -a handi; -a paa seg røre (lee) paa sig.

Leda laus løs i sammenføiningene og ustø i bevægelser. -rom, eit,

rum til at røre sig litt.

*Leddyr, eit. *Ledix adj ikke optat, ubenyttet, fri; posten er —; denne stolen stend -; huset er - leieledig; idag er han — fri fra arbeide; sml. led ug.

Led laus stiv; som er uten led. -leg bekvem; makelig; elt -legt arbeid; han fekk det -leg. -løysa, ei, stivhet. -mjuk smidig. -mor, ei, sidestolperne i skyveled. -mus, ei, krampagtige smaabevægelser (f. eks. ved øinene). -rom, eit = ledarom. -styrd adjstiv i lemmene.

Led ug smidig, bøielig, leug; ikke optat, ubenyttet; fri=ledig. •ut adj leddet, knutet. -vatn, eit, ledvand (sygdom). -verk, ein, smerter i leddene; gigt. -ved, ein (en busk).

*Lefsa, ei, lefse. *lefseklining, ein. Lefta (er, lefte) vt = lafta.

-leg adjektivendelse; syn-, folke-, rime-.

Lega, ei, ligging; ei lang —; liggested; ankerplads.

*Legat, eit, *-brev, eit, -pengar #, *-styre, eit.

Legd, ei, liggestilling; kornet ligg - er slaat ned av veiret; lægd, fattigunderstøttelse; ganga paa —.

Legde, eit, et kuld.

Legde folk fl. -kall, ein. -kjerring, ei, -mann, ein.

Lege kjær adj træt. -maal, eit, leiermaal.

-legen adj som har ligget; marke-, sjø-.

Leger, eit, se læger, eit.

Lege rom, eit, -stad, ein (ell. legstad), hvilested, herberge; gravsted.
*Legg, ein (fleggjer), en legg;

bjørke-, hose-. -bein, eit, -diger, -høg

Leggja (legg, lagde 1 ell. la, lagd)

**t lægge; — veg anlægge vei; — vegen

= taka vegen; — skatt, — hug til;

— godt (ell. vondt) for ein; — seg
fyre; — seg i; — viljen ved; — seg
imillom; — av, aat, fyre, inn, imot,
ned, paa, saman, ihop, upp, ut, osv.

-leggiar, ein, en -lægger.

Leggjast (legst, lagdest, lagst); det legst alltid noko til; det legst alltid visa til for den som kveda vil; han legst ned maa tilsengs.

Legg|jing, ei, -ning, ei, og legster, ein, ligging; liggemaate.

Leid, ei, led (lei), vei, farvand; ytre og indre—; baat-; langt av—; paa alle -er.

reid adj lei, ubehagelig: ein — veg; det var -t at du ikkje kom; — til aa ljuga; eg er — det ell. — av det; — og keid; eg hev sét meg — paa det lenge. -a, ei, kjedsomhet; kjedelig person.

Leida (er, leidde) vi helde skraane. Leida (er, leidde) vt føre ved haanden, leie; — barnet, hesten, osv.; gi en viss retning, lede; — vatnet.

Leidast (est, leiddest) kjedes; gaa arm i arm.

Leide, eit, fortræd; kjedelig person. -nde, eit, ubehagelig ting ell.

-leides adverbialendelse i sms. med enstavelsesord (av leid, ei); fram-, osv.

Leid ing, ei, ledelse. -ing, ein, krigsfærd. -ing, ein, en ubehagelig, slem person.

Leid kyndt adj vranten av natur.
-sam adj, -semd, ei, ubehagelighet.
-skap, ein, kjedsomhet. -sla, ei, ledelse.
-sleg ubeleilig. -t adv slemt. -voren adj.

Leig a (de) vt faa tilleie; gi tilleie.
-a, ei, leie; leiebetaling, hus-. -ar, ein.
Leige bol [6], eit, = -maal. -folk

fl, -mann, ein, -maal, eit, jordpart.

Leiglending, ein, leilænding.
-leik, ein, substantivendelse; kjær-,

Leik, ein, lek. -a (a) vi leke; spille; more sig; det -ar i hugen. -a, ei, et leketøi.

Leikar, ein, en leker; spillemand. -horn, eit, -voll, ein, lekeplads.

Leikjende, eit, en hvirvel, omdreielig nagle.

¹ Saaledes altid i sammensætninger.

Leik leg lystig. -sam tilbeielig til lek. -stemna, ei, -voll = -arvoll.
Lein, ei, skraanende eng; heldning.
-a (te) vi skraane.

Leir, eit, ler. -a (a) vt lerslaa.
-a, ei, lergrund. -botn, ein, -fall, eit,
-fivel, ein, hestehov (plante). -graa
adj, -grunn, ein, -kjer, eit, et lerkar.
-slaa = leira. -ut adj.

-leis adverbialendelse i sms. med flerstavelsesord (sml. leides); annar.

Leisp og -a (a) = lesp og -a.
Leist, ein (fl leister), en sok,
strømpe; hose-, sokke-; skomakerlæst;
parleister. -a (a) vi gaa slæpende.

Leit, ei, leting, eftersøkning. -a (a) vi og vt lete, søke; -a etter noko; -a bær plukke bær; -a ut det likaste; anstrenge; det -ar paa; det -ar ikkje honom aa arbeida.

*Leite, eit, synsvidde; utsigtsbakke; omtrentlig tid; det hende (ved) dette leitet ifjor.

-leitt adjektivendelse (om ansigtsform), rund-.

*Leiv, ein, en lev; flatbrød-. -a (de) vt levne; -a etter seg efterlate sig. -a, ei, levning. -n, ei, efterlatte midler. -ning, ein, levning, rest.

Lek [è] adj = -all og -en, utæt.

Lek, ein, utæthet, lækage.

Leka, ei, vand-rende.

Leka (lek, lak, leke) vi dryppe ut av et utæt kar; ølet 'lak paa golvet; lække; denne bytta lek.

Leka [e] (a) vi røre sig ustøt paa grund av løshet i sammenføiningen; kniven -r i skaftet. -laus adj lede-

Lekal (n-alt) utæt, som lækker. Leka rom, eit, spillerum i sammenføiningen. -tange, ein, person som gaar ut og ind i dørene og i utrængsmaal er allesteds.

Lekatt, ein, = røysekatt, hermelin.

Lek|e [e], ein, en læk, utæthet.
-en 1 utæt; spildt; vinen er nedleken.

Lekk, ein, ring ell. løkke i en kjede. -ja, ei, lænke, kjede.

Lekkja (lekkjer, lekte) vt flytte noget op ell. ned; — ned gryta.

Lekkje blom, ein, levetand. -horv, ei, ledharv. -knapp, ein, lænkeknap.
-Leksa, ei, en lekse.

Lekt $|\mathbf{a}$, ei, en lægte. $-\mathbf{a}$ $(\mathbf{a})$ vi hænge løst ned.

Lel adv allikevel (altid sidst i sæt-

*Lem, ein (b lemen, fl lemer),

et lem.

*Lèm, ein (b lemmen, fl lemmar), en lem, luke; kjellar-; galleri, kyrkje-.

Lema (a) vt sønderlemme;

sund.

Lemba (de) vi føde lam.

Lemende, eit, en lemæn.

Lemja (lem, lamde) vt lamslaa; vi dundre.

*Lempa (a) vt og vi lempe, føie; - paa det; — seg.

*Lempe, eit, spak færdighet; med —; med raad og -. -leg adj.

*Lem ster adj (fl lemstre), krank

i lemmene. -stra (a) vt utmatte.

*Len [é], eit, len, ombudsdistrikt. -a (te) vt forlene.

*Lend, ei, hofte.

Lenda (er, lende) vi komme til land; vt sætte i land; — baaten.

Lende, eit, landskap; jordbund; eit stygt —; laag-, ny-, u-.

Lending, ei, landingsplads.

-lending, ein; nord-, is-, aust-, 08V.

Lendmann, ein, lendermand. [-lendsk adj se -landsk.

-lendt adj; turr-, høg-, frost-,

Lengd, ei, længde; i -i i tidens løp; baats-, hus-

Lengdegrad, ein; sml. breiddegrad.

Lenge (lenger, lengst) adv; paa — = paa lang tid.

-lenges adv; att-, bak-, fram-. **Leng**|**ja** (leng**jer**, lengde) vt forlænge. -jast (-jest, -dest) forlænges; længes; sml. ilengjast. -jing, ei, for-

Lengs adv; paa —.

længelse.

Lengsel, ein (flengslar), længsel. Lengsla, ei, forlængelse.

Lengt, ein, længsel; heim-. -a (a) vi længes, stunde. -ing, ei, = lengt.

*Lens adj blottet for. *-a (a) vt tømme; -a baaten; -a seg for pengar = gjera seg lens for; ogsaa seile fordevind.

*Lensa, ei; timber-.

*Lens adel, ein, *-arving, ein, *-brev, eit.

Lensmann, ein, lensmand, sognefogd.

Lensmanns gard, ein, -kar, ein, -umbod. eit.

Lentekrok, ein, spøkefugl, humorist.

Lent or f skjemt; spilopper. -ug dygtig i morsomme, spøkefulde bemerkninger.

Lepa [è] (a) vi kludre, sluske.

Lepe [è], ein, en læbe (mest om dyr ell. i spøk), sml. lippa, ei; vanden lækkermund.

*Lepja (lep, lapte) vt labe, søbe (som katten).

Lepp, ein, en lap, strimmel; sml. lappe.

Lêr, eit, lær, barket hud.

Lereft, eit, lerret.

Lerefts klut, ein, -vev, ein.

Lerk, ein, læddik.

*Lerka, ei, en lerke (fugl). Lerke song. ein, -tre, eit.

[Lerp|a (a) egjøre sit behov. -a, ei, en bløt klat.

Lesa (les, las, lesen) vt læse; — for maten be bordbøn.

Lesar, ein, læser; pietist.

Lesar barn, eit, konfirmant. -folk f pietister. -skap, ein, pietisteri.

Lese bok, ei, -før adj. -hug, ein, -krok, ein, bokorm. -leg, -stykke, eit, -verk, eit.

Les ing, ei, læsen. -nad, ein, læsestof; læsning. -ning, ei.

Lesp adj lespende. *-a (a) vi lespe. Lessa (er, leste) vt læsse.

Lesse reip, eit, -tog, eit. **-tong**, ei.

Lest, ein (flester), varemaal: 12 tønder.

Lest, ein, tæt vekst; rug- spirende vinterrug. -a (a); rugen -ar seg.

Lester, ein, læsestof, lekture; sml. lesnad.

Leta [è], ei, dovenskap. -ing, ein, lat person. -ja (a) seg dovne sig.

•Let $\mathbf{na}$ (a) vi bli lettere. - $\mathbf{nad}$, ein. lettelse, lindring. -ning, ei.

Lett adj som har liten vegt; ringe; - kost; — arbeid; — paa foten; — um hjarta.

*Letta (a) vt gjøre lettere; løfte; - upp; — paa foten; det -r lysner (om veir).

Lett blæst adj som sander let. -budd 6, -bær let at bære.

Lettekorn, eit, kjerneløst korn. Lette, ein, lettelse, lindring. Lett fengd 2 let at faa. -fløygd 2, -før rask. -føtt adj, -gjengd 2, -gjord 2, -hendt adj, -høyrd 2 (mots. tung-

høyrd), -ing, ei, oplettelse.

Lett ingsslede og smalslede, ein, enkelt reiseslæde (mots. breidslede). -klædd 2, -leg adj makelig. -leik, ein, -liva adj livsglad. -lyndt let tilsinds; letsindig. -mælt adj. [-na se letna. -næm (mots. tungnæm), -nøgd 2, -rodd 6, -svæv og -svævd 2, -vak adj, -vint adj letbrukt; ein -vint gard; han er -vint let og rask; det er -vint gjort uten møie. **-øl**, eit, tyndtøl.

*Leven, eit, = liverne, eit, støi-

ende livlighet.

*Lever a (a) og (te) sml. faa, fli, gjeva, retta. *-ing, ei, den vare som leveres sendes) paa én gang.

*Liberal = frilyndt, tolsam.

*-isme, ein.

Lid [i], eit, følge; brud-; hjælp; til lids til hjælp.

Lid, ei, en li. -a (a); soli -ar

*Lid a (lid, leid, liden) vi; det lid til kvelds; kva lid det? hvad er klokken? det lid med slaatten; det lid aat med honom lakker til enden; vt gjennemgaa; -a vondt; -a naud; synes om; det kann eg -a.

Lidande adj, god-, u-.

Lid eleg taalelig. -en 1 adj leden; av-, for-.

*Lidenskap, ein; se hugbrune,

ovhug, ofse, gir. -leg adj. Lid sam hjælpsom. -sinne, eit,

hjælpsomhet. Liggja (ligg, laag, legen) vi ligge.

Liggjardag, ein, liggedag. Liggje ferdig, -stad, ein, legestad. -tid, ei, -trengd 2, liggjing. ei.

*Lik, eit, dødt menneske.

•Lik adj lik; sandsynlig; det var -t til det; eg saag ikkje -t til hesten; baade -t og ulikt; lauken er -aste graset i skogen; tilliks adv likestillet.

Lika, ei, vederlag; du fekk — for umaken der; gjera — for seg gjøre

ret for sig.

*Lika (a) og (te) vt synes om; — solskin; aa — godt; aa — ille (= mislika); — ille paa leiken; - seg befinde sig vel i omgivelserne.

Likam, ein, et legeme. -leg, likamsstyrke, ein.

Likan, eit, tegn, merke, spor. Lik baar, et, blæja er, burd, ein, likfærd.

*Like, ein, en jevnlike, lik**eni**and. *Like adv i samme grad; paa samme maate; like store.

Like eins og likeins adv, like-

fram adj ukunstlet. like fram adv.
Likefullt og like fullt adv allikevel.

Likeglad adj = likesæl; men eg er like glad kor det so gjeng.

Like mann, ein, -so og — so adv, *-sel adj likegyldig, uinteressert; blasert. -sæla, ei, blaserthet. -til adj, - til adv, -vel og — vel adv allikevel. Lik ferd, ei, begravelse, likfærd. -fylgje, eit, -hus, eit.

Liking, ei, smak og behag.

Likjast (likjest, liktest) vi ligne; slegte paa; — foreldri.

Likjende, eit, = likan, eit.

Likka (a) vt røre (lemmene); pusle. Lik so (= likeso) adv, -som; paa -som paa skrømt.

*Likt adv; byta — dele likt; bytte uten mellemlag.

*Lik|taa, ei (fl *-tær), *-tale, ein, *-torn, ein, = -taa.

 Lilja, ei, en lilje.
 Lim, eit, lim; kalk; kvit-. (a) vt.

*Lime, ein, risbundt; soplime = sopling, ein.

*Lin, eit, lin, hør; linklæde.

Lin, eit, formildelse, stansning; gjeva — paa.

Lin adj myk, bløt, slap. -a (a) vtformilde, gjøre slappere, f. eks. et baand (mots. strama).

•Lin a, ei, line, taug; snøre; linje; ækvator; koma under -a. -a (a) vt linjere; kante.

Linan, eit, linnet, lintei.

*Lind, ei (fl lindar), lindetræ; smsf. linde-.

*Lind a (a) vt omgjorde. -e, ein,

bredt baand til barnesvøp.

*Lindorm, ein. *Lindr|a| (a) vt lindre. -ast (a), ••ing, ei.

*Linerla, ei, vippestjert.

[Lingsa (a) vt gynge, slænge, kaste,

Lining, ein, linning; skjorte-.

Linjal, ein.

Linka (a) vt slappe, fortynde; seg føie sig.

Linkestund, ei, mindre travel

Linn (n lint) line, bøielig, slap; lemædig. -a, ei, mildt veir. -a (a) vi formildes; vt. gjøre bløtere. -e, ein, tøveir.

*Linnea, ei (blomst).

Linn|**ferdig** skaansom. -leik, ein, lindhet. -salta adj, -steikt, -turka adj, -vêr, eit, -voren adj.

*Linoleum, ein, *-je, ein, og

-ja, ei.

*Linsa, ei, konveks glas.

Lin spune, ein, linspinding. -to, eit, -ty, eit, -vev, ein.

Lippa, ei, læbe, sml. lepe.

*Lirekassa, ei, = sveivespel og veivspel.

*Lirka (a) vi lirke, forsøke smaat og lempelig.

Lirla (a) vi synge ell. lyde med raske fløitende toner.

*Lisa, ei, lindring

Liskra (a) vi smiske.
*List, ei, snedig paafund; list, kant.

*Lista, ei, liste, fortegnelse. Lista Listerland i Vest-Agder.

*Listig listig, snedig.

*Lit [i], ei, tillid; aa-, til-; setja

Lit, ein (f liter), farve, let.

-lit, eit, syn (i ord som) and-, atter-.

*Lit [i], ein, eieblik; i siste liten.
Lita [i] (er, litte) vi være tilfreds,
neie sig med; du fær — deg med det.
Lita (a) vt farve.

*Lita [i] (lit, leit, lite); — paa

stole paa; se paa.

*Litani, eit, = song bøn, ei. Litar, ein, farver. -garn, eit. Lite adv (minder, minst) litet,

ikke meget; sml. litt: litt, noget.
*Litegrand og liten grand litt,

en smule.

*Liten (liti, lite, b litle ell. vesle, // *smaa; *mindre, minst) liten; smsf. vanligvis smaa, sml. litle og vesle. Se under mykjen. -voren adj.

*Liter, ein (fl *liter), *-maal, eit.
*Literat, ein, = bokmann. *-ur, ein, = bokheim.

*Literær adj = bokleg.

Lite vetta adj en smule. -vore adj n av -voren, vel litet.

Litle og vetle|barnet, -fingeren, -gjenta, -guten, -taai.

Litleasia.

Litlo adv en smule.

*Litt adj n og adv litt, noget, ikke intet; sml. lite.

Litug føielig.

*Liv, eit; lata -et; vera i -e; det stend til -s; tilværelse; dette -et; eit langt —; eit lystigt —; træle-; livskraft; det er mykje — i honom; faa eit nytt —; no vart det — i leiken; interesse; han hev slikt liv for song, for geiterne, for gardsbruket, osv.; levende væsen; kvart eit liv; livstykke i klær; mave; faa noko i livet.

Liva [i] (de) vt beskytte; spare;

- 862

Liva (liver, livde) vi leve, ha liv. Liv aure, ein, avtægt; kaar, livøre. -aadr, ei, pulsaare, livaare.

Livd, ei, beskyttelse; ly.

Liv deheim, ein, = asyl. -e, eit, ly.

Live brød, eit, -dagar fl livstid. -maate, ein, levemaate; næring.

Livende, eit, levende væsen.

Liverne, eit, levnet (mest lystig levnet), sml. leven, eit.

Live stad, ein, -tid, ei, levetid,

livstid.

Liv fe, eit, dyr som skal leve, sættes paa. -før adj, -gjord, ei, -gris, ein, -hætt adj livsfarlig. -illska, ei, mavesmerter.

Livja (a) seg livnære sig.

*Liv kjær adj, -krøter, eit, -laus, -laaten 1 opgit. -leg, -leid adj livstræt. -leida, ei, en galning. -lengja. ei, livsforlængelse. -løysa, ei, -merke, eit, livstegn. -mykjen 1 livsfrisk, livlig. *-na (a) vi faa liv; friskes op. -nad, ein, levnet. -naut. eit, = livfe.

Livr, ei (b livri, fl livrar), en lever. -a adj størknet, levret. -ast (a) levre

sig, størkne.

Livre hogg, eit, miltesting, sting i siden efter sprang. -kurv, ein, og -pylsa, ei.

Liv rædd, -skræmd 2, -spille, eit,

livsspilde.

Livs hove, eit, livsforhold. -mein, eit, *-sak, ei, sak som gjælder liv ell. velfærd. *-syn, ei, -tak, eit, *-tid, ei, -trøytt blasert.

ei, -trøytt blasert.

*Liv|stykke (i klædning), eit,
-sykja, ei, mavesyke.

*-vakt, ei.

Livvon og livsvon og livs von, ei.
*Ljaa, ein (fl ljaar), -bakke, ein,
-egg, ei, *-orv, eit, og *-skaft, eit, osv.

Ljo, ei, kløvteppe.

Ljo (dde) vt lægge teppe paa hesten. Ljod, ein og eit (fl ljod), lyd; stilhet; gjeve ljod! hør her! -a (a) vi tone. -hol, eit (paa fløite, osv.), -lag, eit, art av lyd. -laus, -skifte, eit, -strik, eit, akcent.

Ljofot [o, o], ei, kløvteppe. -a (a)

== ljo (dde).

*Ljom, ein, en rungende lyd, gjend. *-a (a) vi.

Ljon og *lyn, eit, -a vi (merk ljona (a) og *lyna (te)), -blink, ein, et lynblink. eld, ein.

Ljor [6], eit, aapning i skvene.

-a (a) vi klarne op.

*Ljore, ein (og ljorhol, eit), røk-

hul i taket. -stova, ei.

Ljos, eit, lys, klarhet; dags-, elds-, vêr-; det kom i -et kom for dagen. Ljos, adj lys, klar, oplyst.

Ljos barn, eit, nyfødt barn. -berr let at se. -blaa adj, -brand, ein, -brun adj, -brynt lys i øienbrynene. -dæmd 2 lysladen. -girug ærekjær. -gjæv aapenhjertig. -graa, -grøn, -gul adj, -hærd og -hært lyshaaret.

Ljosk a (a) vi lysne, klares. -e,

ein, en lysning.

Ljos kruna, ei, -laus, -leg lysfarvet. -leik, ein, -leitt blond. -makk, ein, St. Hans orm. -môr, ei, jordmor. -na (a) vi lysne. -rak, eit, lysveke. -rid, ei, fødselsveer. -rædd adj, -saks, ei, og -soks, ei, -skar, eit. = -rak. -snott, ein, lysestump. -stake, ein, -støypar, ein.

Ljost er, ei (b ljostri, f ljostrer). en lyster (til fisking). -ra (a) vi.

Ljot adj hæslig; utækkelig.

Ljota (lyt, laut, lote) nødes til; eg lyt hjelpa her; han laut fylgja med; du lyt gjera (ell. lyt faa gjera) som du vil; det lyt vera maa bero; han laut til maatte til. Liotakan ofte ombyttes med «maa», men kun hvor det har begrepet av en nodvendighet.

Ljot ing, ein, utækkelig person. -leg litet tækkelig. -leik, ein, -na (a)

vi bli (ljot). -voren adj. Liuga og lyga (lyg, laug, logen) lyve; han laug meg full; lova og ---; det andlitet lyg ikkje; han lang eit hundrad kronor der; -- seg fram hjælpe sig med løgn; -- ihop

Ljugar og iygar, ein, logner. flate.

-ast (a); det ligst ikkje det vil pok holde stik; det laugst du det er logn i din hals. (ca- no hebagilig

deilig.

Lo, eit, $= m \sigma k$, ei; lo og land fast og flytende gjødsel. -a (a) vtgjødsle.

-lo, ei (fugl); heid-, aaker-, osv.

Lo, ei, lu paa klær.

[Lo, ei, grøde, se l $\acute{ ext{o}}$ d, ei.

Lo (dde) vt rumme.

Lod [6]. ei, utresket korn; for: høi og halm.

Lod [o], ei, trangt hul; spikar-, drag-.

Loda [6] vi indhøste «lód».

Loda [o] (a) og løda (dde) vi hænge ved, klæbe.

Lodd, eit, et lod; bly-, klokke-, slag-, vegt-; muren stend i lodd; $\frac{1}{16}$ mark. *-a (a) vt lodde sammen: oplodde.

*Lodda, ei, lodde (fisk).

Lodd ar, ein, liten bismer. -bein adj lodret. -lina, ei.

Lodde. ein, en haarsok.

Lod e [o], ein. loddenhet. •en 1 lodden; snu -ne ledi til snu haarsiden til, «vende det døve øre til»; ta det med ro. -na (a) vi bli lodden.

Lodturk, ein, tørreveir for «lódi». *Loft, eit, loftgulv; overværelse. -luka, |ei, -stova, ei, lofts|glas, eit, -tropp, ei.

Log [o], ei, = lov, ei.

Log [o], ein, en tilberedt væske; bar-, eine-, høy-. -a (a) lage «log»: drik til kreatur; vaske med «log»; aa eineloga mjølkekjerald.

-loga [o], ei, en lægning; aa-;

fyre-.

 $\mathbf{Log}[\mathbf{a}]$ [o]. ei, fakkel. -a (a) viblusse. -e, ein, lue.

Logen [o]; Gudbrandsdals-.

Logen 1 adj opdigtet, løiet.

Logg, ei, indsnittet for bunden i stavkopper; ogsaa' enden av stavene nedenfor bunden; tung i loggi som staar fast og støt; økonomisk grundfæstet ell. karakterfast; heter ogsaa fast ell. stød i loggi.

[Logga se lauvga.

Logikk, ein.

*Logisk = tankerett adj.

Logleg = lovleg.

Logn, ei, stilhet; speilblank vand-

Logn ad still be spakfærdig,

Logn a a vi on -ast bli stillere,

Lojal adj lovigdig -itet. ein.
Lok [b], eit, lok; gryte-. -a, ei,
en skaate, slaa. -a (a) vt lukke med
clok - ell. cloka -.

Lok a [6], ei, lab; næve. -a (a) vi bruke næven; -a til slaa til.

Loka [ó] (a) vi være senfærdig, nøle. Loke [ó] en av de gamle guder. Lokk, ein, og -a, ei, haarlok.

*Lokk, ein, sang, lok. *-a (a) vi;
-a paa kyrne lokke kjørne til sig
(hjem); vt -a kyrne lokke kjørne med
sig: overtale; forlokke.

Lokkast (a) dele sig.i lokker.
*Lokomo|bil, ein, *-tiv, eit.
*Lokke|fugl, ein, *-mat, ein.

Lokkut adj delt i lokker, som har lokker.

*Lom [$\acute{o}$], ein, lom (fugl).

Lom, ein, lab, fot, haandflate; haandtak paa aare.

Lomvær, ein (fl-værer), og -ing, ein, person fra Lom. Lomseggi.

Lon [6], ei, stille fordypning i en bæk.

Longa, ei, lange (fisk).

Longe og longo adv forlængst; det er — ferdigt, ell. det er — sidan ferdigt; det var — fyre mi tid, ell. — fyrr eg var fødd.

Lonut adj fuld av «loner».

Lopa [o], ei, et løp, sprang = laup, eit.

Lop | en [b] 1 adj stivnet av kulde; mørnet. -na (a) vi mørnes, løsne fra huden ell. benene (om fisk og kjøt).

Lopp, ein, frø, frosk.

*Lopp a, ei, -a seg. lopp ebit, eit, -ut adj.

*Lort [o], ein, smuds. *-a (a); -a seg ut. -ut adj, -vell (n -velt) skiddenfærdig.

Lòs, eit; koma paa — komme i vei, paa glid.

Lôs, ein, lods. -a (a) vt lodse.

Losa [δ] (a) vi og vt komme paa glid; sætte paa glid.

*Losji og lossi, eit, herberge.
*-hus, eit.

Losk a, ei, en klyse; dorsk, doven person. -en 1 dorsk.

Losliten 1 luslitt.

Losna (a) vi komme løs, paa glid; meg aa koma igaar!
bli mindre fast i sig selv.
*Luk a. ei, en l

Lossera (a) og (te) vi losjere. **Lossi**, eit, = losji.

[Lost for losa participium lodset.

Lost [o], ein, lyst, begjærlighet.

-a (a) vt; -a seg gjøre sig tilgode.

Lost a (a) vt avbarke. •a, ei, avbarket stamme.

Lostemat, ein, = fysemat.

Lot [\delta], eit, lune, stemning, humør.
-a adj stemt; eg er ikkje so -a i den stemning.
-e, ein, = lot. -en 1 oplagt. stemt.
-ig tiltalende.

*Lotteri, eit, *-nummer, eit, -se-

tel. ein.

Lotut adj lunefuld.

*Lov, ei; — og rett; — og dom.
*Lov, eit, samtykke, tilladelse; faa
— til; faa — paa løfte om; me hev
— idag er fri; heim-; rygte; han hev
eit godt —; gjeva godt — anbefale;
ros; — og takk; — og last.
*Lova (a) vt gi løfte om; rose;

LOVA (a) vt gi løfte om; rose; lovprise.

lovprise

Lova adj lovet, tilsagt; priset.
Love [6], ein, haandflate. -breidd, ei, -vott, ein, lovott.

Lov laaten 1 ærekjær. -leg lovlig; rosværdig. -nad, ein, løfte. *-ord fl rosende ord. -snikjen 1 adj indsmigrende. -song, ein, -stad, ein, løfte. *-tale, ein.

Lua (a) vi lyde; ordi—soleis; det
— so at han vilde koma hans ord
gav det indtryk = det lyddest so.

Lubb, ein, og -a, ei, rund, fyldig figur. -a, ei, halvsok utenpaa strømperne. *-en (flubne) fyldig.

Lufs, ein, dyr (ogsaa person) med stort haar. -a (a) vi flagre. -en 1 lang-haaret.

*Luft, ei, luftrummet og de høiere luftlag; upp i -i; i lause -i; om luft (stoffet) i denne betydning blir oftest sagt vind: blaasa er full med vind, og i visse tilfælde vêr: til vêrs; stikka tunga ut i vêret.

*Lufta (a) vt utlufte; gi lugt; veire.
*Lugár, ein, soverum ombord.

*Lugg, ein, haardot; hovedhaaret; heile -en; tyk stor krop. *-a (a) vt.

Lugom adj (n og adv lugomt) tilfredsstillende, tiltalende, bekvem, beleilig, svarende til sin bestemmelse; — gard, gut, hest, kjerra, kniv. tilstelling; -t paafund, høve; det var t du kom no; det var ikkje -t for meg aa koma igaar.

*Luka, ei, en luke. -a (a) vt

lukke (særlig med en luke); avslutte; undgjælde for.

Lukk, ein, smule, grand. -ende; ikkje ei -ende saad ikke det mindste

Lukk a, ei, lykke; til -a tillykke. -ast (a) lykkes.

Lukke fugl, ein, -laus, -leg,

-stund, ei. Lukkende se under lukk, ein. Lukra (a: vi rokke sig, slænge løs. Lukt adv like til, ganske; springa

-- paa sjøen; slaa seg -- ihel.

*Lulla (a) vi lulle, synge.

Lum [u] adj noget varm (om luft). -a (a) vi dose.

Lumma, ei, lomme.

Lumme bok, ei, -duk, ein, -flaska, ei, -kamb, ein, -spegel, ein.

Lump, ein, knub, klods. -e, ein, etslags kake. -en 1 rundagtig, but.

Lum ra, ei, disig, lun, stille luft. -ren 1 døsig, lummer. -revêr, eit.

Luna, ei, en stund (= bil, eit); lune, stemning.

Luna (a) vi gaa stille likesom lurende.

Lund, ei, maate, skik; bid-; i onnor — anderledes; nokolunde.

*Lund, ein, liten skog, lystskog. Lund, ein, melodi, en viss stemme-

*Lunde, ein, lunde (sjøfugl). *-berg,

Lunefengen 1 lunefuld, vægelsindet.

*Lunga, ei, lunge; det laag paa ---, kom ikkje paa tunga blev ment, men ikke sagt; det var av tunga og ikkje av — blev sagt, men ikke ment.

Lunge brand (sml. brjostbrune), ein, lungebetændelse. •rokk, ein, kongelys (urt). -sott, ei, og -sjuke, ein,

og -sykja, ei, tæring.

*Lunk, ein, liten opvarming; gjeva mjølki ein —; smaat trav. *-a (a) vt gjøre litt varm, lunken; vi smaatrave. -a adj litt varm, lunken. -e, ein, = lunk. *-en adj.

*Lunn, ein, stok til underlag at hvile ell. at glide paa; i fl bekvemmelighet. -a (a) vt lægge lunner; opstable. -e, ein, stabel; timber-.

Lunne laus som mangler havnegang, skog, osv. (om gaard). -leg bekvemmelig (om gaard).

Lunnende, eit, bekvemmelighet,

heile garden med lut og --, ell. med lut og lunnar «med alle rettigheter og tilliggelser».

Lunning, ei, opstabling; opstablingsplads.

Lunningsmork, ei; liggja i -i ligge paa sæteren om vinteren og skaffe sæterveden tilveie.

Lunsa adj oplagt, stemt; vera godt —

*Lunstikka, ei, lunstikke (i vognaas)

*Lunta, ei, en lunte.

Lunut lunefuld.

*Lupa, ei, = aukeglas, eit, en

*Lur, eit; liggja paa —. *Lûr, ein; blaasa paa —

*Lur, ein, blund; taka seg ein -.. -a (a) vi.

*Lura (de) vt og vi lure; -a seg til; -a til seg

Lure drykk, ein, -ferd, ei, -n adj listig; ogsaa døsig.

*Luring, ei, lureri. *-ing, ein, listig person.

*Lurk, ein, tyk kjep. -a (a) vt pryle med «lurk».

[Lurra (a) lure, lytte.

*Lurv, ein, og •a, ei, pjaltet person. -a, ei, fille. -ast (a) bli pjaltet.

Lurve hetta, ei, -hovud, eit, -leg pjaltagtig. *-leven, eit.

Lurven 1 utilpas. -ut pjaltet. *Lus, ei (fl lyser), -a (a) vt rense

for utøi; paaføre utøi; pryle. -alen = -vell. -hatt, ein, stormhat (urt). *-ing, ein, ørefik.

*Luska (a) vi lure; ganga og --. Lus ut luset. -vell (n -velt) jevnlig luset.

*Lut lutende, bøiet, heldende.

*Lut [ú], ei, lut, askeavkok.

Lut, ein (fl luter), lod, tilfaldende del; kostbarhet; eigna-; del; øvste -en; sml. lodd, eit.

*Luta [ú] (er, lutte) være foroverbøiet; ogsaa — seg ned.

*Luta [ú] (a) vt lute, lægge i lut. Luta [u] (a) vt dele i «luter»; — ut vt utlodde.

Lut brev [ù], eit, aktiebrev. -bruk, eit, drift med fællesskap om utbyttet. -bruka (a) og (te) vt, -drift, ei, -driva vt.

Lutfisk [ú] og blautfisk, ein, utlutet fisk, lutefisk.

Lut havande [ú] lodhavende. herligheter ved en gaard; han fekk -kasting, ei, lodkastning (kasta lut).

-lag. eit, -laus, -mann, ein, lodtager. omtil adv stykkevis. -setel, ein, lodseddel. -vinna vi arbeide mot at faa en viss del av indtægten ell. avlingen.

*Luv, ein, vindsiden; luv og le. Luva, ei, == huva, en hue, lue. Luva (de) vi lute, gan boiet; hænge ned.

Luveleg frodig, tætvoksende.

Ly adj mild, lun (om luft og vand). -a, ei, mildveir. -a (a) vt formilde; soli -ar lufti.

Lyd, ein, folk, familie, selskap; hus- familie; lands- nation; ungunge mennesker; i lag og - ute og hjemme.

Lyd adj klartlydende; slik at lyd let høres; lufti er —; det er *-t her.

Lyda (er, lydde) vt og vi lytte, lye; - messa; - ved dørerne; adlyde: - mor si; lystre: baaten lydde ikkje styret; ha en viss ordlyd: brevet, ordi lydde so; høre nøie efter: -- aat; du fær - etter det eg segjer; - inn avlægge visit, lye indom.

Lydast (est, lyddest) høres; det lyddest (ell. høyrdest) so, at han var velnøgd hans ord gav det indtryk.

Lyding, ei, lytting, lydighet; ordlyd. -nad, ein, paahørelse; koma til -nads komme til at høre. -ning, ei, visit.

Lydska, ei, orden, folkeskik; egenhet; maal- dialekt.

Lydug og *lydig adj lydig.

Lyft|a (er, lyfte) vt løfte. -an(d), eit, og -e, eit, et løft; ein manns -e og eit mannslyfte.

Lyfting, ein, løfting, agterdæk. Lyga == ljuga.

Lyg en 1 løgnagtig. -n, ei, løgn. Lygn a, ei, vindstille. -a (er, de) vi stilne (om vind).

Lygnar, ein, løgner; d**riva ein**

Lykel, ein (fl lyklar), en nøkkel. Lykel og lykle aks, eit, = -skjer. -hol, eit, -honk, ei, og -kippe, eit, -ost, ein, -pipa, ei, -plata, ei, -skjegg, eit, og -skjer, eit.

Lykkja, ei, en løkke; indhegnet eng; renne- rendeløkke.

Lykk ja (a) seg og -jast slaa løkke paa sig.

Lykla, ei, en utvekst under gjetekjæven. lyklegeit, ei.

Lykt, ei, en løgt. -arm, ein, lyktestolpe, ein.

-lykt, ein og ei, slutning; se endelykt.

Lyktia (a) vt lukke; vi komme til ende, slutte; fyrr leiken -ar. -ing, ei, slutning.

Lyma (de) vi gjøre sig bister. *Lyn, eit, og *-a (te) = ljonog ljona (a).

*Lynde, eit, sindelag, gemyt; hug-, *god-.

-lyndt adj sindet; *god-, braa-, laus-

*Lyng, eit, tytebær-, blaabær-. -a (a) vi sanke lyng.

Lyng blom, ein, *-kvist. ein. *-mo, ein. -vaksen 1 lynggrodd.

Lynn a (er, lynnte), -ing, ei, se lunna og lunningsmork.

Lynne, eit, fordel; gunst.

Lynsk adj underfundig. -ja (lynskjer, lynskte) vi lure.

*Lyr. ein, etslags torsk.

*Lyra, ei, lyre, et strengeinstrument; derav: -ikk, ein, digtning som kan høve til lyrens klang, sangdigtning. *-isk.

Lyrgia (a) vi fjase, spøke; kur-

*Lysa (te) vi lysne av dag; eg gjekk heiman daa det lyste; klarne i luften: det lyser upp (eit upplyse); skinne: det lyser av (ell. i) det blanke; vt holde lys for: kom og lys meg; kundgjøre: — av avlyse (ei avlysing); - etter efterlyse (ei etterlysing); — paa og — til tillyse (ei tillysing); - um-att tilbakekalde en kundgjørelse.

Lysa, ei, lysglimt; fakkel. -ar, ein, -e, eit, dagslys; sterk lysning (nordlyse, vêrlyse); belysningsmiddel, tran. *-ing, ei, lysing; kundgjørelse. ing, ein (= byrting, ein, elding, ein, ljon, eit), lyn.

*Lyst, ei, tilbøielighet; glæde (sjelden)

Lyst og -a adj begjærlig. -a (er, lyste) vi vække lyst; det -er meg aa sjaa det; begjære: -a etter.

Lyste leg behagelig. -mat, ein, -mæta, ei, for-= forkunn mat. nøielse.

Lyst hage, ein, *-ig munter.

*Lystra (a) vt adlyde.

*Lystskog, ein, = park, ein. Lytia (a) ell. (te) vt skjæmme, være til forkleinelse; laste. *-e, eit, et (en) lyte.

Lyte alder, ein, -felt adj, *-fri, -full, -gamall, -laus, -mager, -stor, -tjukk adj, kjøp-, eit.

-tjukk adj, kjøp-, eit.

Lyv [ý], eit, lindring; lindringsmiddel. -ja (a) vt lindre; tugte.

Lee adj mild, ikke kold (om veiret); lætt vêr.

Lee (lær, log og lo, lætt) vi le høit; — aat noko; smile; vt: læ seg trøytt; læ seg mest ihel.

Lee ast (a) bli mildere. -bolk, ein.

Lædik, ein, se lerk, ein. Lædokk, ei, smilehul.

Lægd, ei, lavhet; lavtliggende

sted.

*Læger, eit (b lægret, b fl lægrl), hvilested; en leir; slaa —; brjota lægret.

Lægervall, ein; koma i — i for-

Lægja (lægjer, lægde) vt sætte længer ned. -je, eit, lavt sted; leie; fiskarlægje.

Lægna (a) = laagna.

Lægra (a) vt bringe i hvile (læger);
- seg leire sig.

Læk adj læg, ulærd. -folk fl.

Lækja (lækjer, lækte) vt læge, helbrede. -jande helbredende; helbredelig.

Lækjar, ein, -bok, ei, -hjelp, ei, -kunst, ein, -løn, ei, -stemna, ei, lægekongres. -raad, ei, mots. husraad. -syn, ei, lægevisitation. -verksemd, ei, lægepraksis. -vitskap, ein, sml. dokter.

Lækje blad, eit, veibred (urt).
-dom, ein, -kraft, ei, -kunna, ei, -kunnig, -raad, ei, lægemiddel. -salve, ein,
-von, ei, haab om helbredelse.

*Lækker (flækre) fin, vakker, snild.

Lækning, ei, og lækjing, ei, helbredelse.

Læleg løierlig, latterlig.

Leena (a) = least. Lxr se laar, eit.

*Læra (de) vt undervise; tilegne sig kundskap; — seg til skaffe sig færdighet.

*Læra, ei, en lære; trudoms-; oplærelse; preste-; ganga i —.

Lærande belærende; værd at lære. Lærar, ein, lærer ell. lærerinde. -bustad, ein, -dug, ein, -evna, ei, -givnad, ein, -inna, ei, -jord, ei, -lag, eit, -løn, ei, -møte, eit, -post, ein, -prøva, ei.

*Lærd adj (uten n; fl lærde).

Lærd (n lært, fl lærde) oplært, lært.

*Lærdom, ein, lærdom; lære; videnskap.

*Lærdoms|adel, ein, *-sæte, eit.
*Lære|aar, eit, *-bok, ei, *-brev, eit, lærekontrakt. *-bygning, ei, -dikt, eit, -embætte, eit, *-emne, eit, fag. *-gut, ein, -hug, ein, *-kunst, ein, *-lyst, ei, *-maate, ein, metode. -meister, ein. -næm adj, -pengar fl, *-rik, *-sal, ein. auditorium. *-stol, ein, *-stykke, eit, -sveln, ein, -tarvende, eit, undervisningsmateriel. *-tid, ei.

Læring, ei, oplærelse. -nad, ein, undervisning. -sam lærenem. -viljug.

Læsa (te) vt lukke med laas, laase; — seg inne.

*Læska (a) vt, læskeleg læskende. Læst, ein; det er gjort berre paa – paa skrømt. •grunn, ein,

-verk, eit.
Læta, ei, lyd, tone (= læte, eit, laata, ei, og laat, ein); omtale; vel-.
ille-; foregivende: det var berre —

hans.

Læte, eit, lyd; lader, adfærd;

stor-. ov-.

Læva (a) vi kludre; binde løselig.

Læ|vêr, eit, tøveir. -vetter og
-vinter. ein, -vind, ein.

Løda (er, lødde) vt opstable, lade, pakke; se ogsaa loda.

Løda, ei, lade, høihus.

Løde laam, ei, ladebygning. -rom, eit, -slaatt, ein.

Løgja (løgjer, løgde) vi løie av (om vind).

Løgja (løgjer, løgde) vt bringe til at le.

Logje, eit, loier, morskap. -full. -leg latterlig. -n 1 adj loierlig.

Løgjesaum, ein, broderi paa votter.

Løgleg = løgjen.

Løk, ein, bæk (særlig i myrlænde).
-ja (a) vi danne «løker».

Løkje, eit, en vaagehals.

*Løn, ein, lønnetræ.

*Løn, ei, løn, betaling; gjengjældelse; *arbeids-. -a (te) vt lønne, belønne. -aude lønsom; værd at lønne. -ing, ei, -laus, -sam adj.

[Løpne for laupne, se laupa.

Lørja, ei, lastepram.

[Løtnant se løytnant.

*Løva, ei, løvebinna, ei, løvinde. Løyn adj slu; som dølger sig. -a (er, de) vt skjule, dølge. -ande som kan dølges. -bode [o], ein, blindskjær. -d 2 skjult.

Løynd, ei, hemmelighet; i — i løn. Løyndar brev, eit, -ord, eit,

-raad og løynderaad, ei.

Løyn dom, ein, -e, eit, smuthul. -fall, eit, == -bode. -ful adj lumsk. -gang, ein, -ing, ei, fordølgelse. -krok, ein, -kulde, ein, kulde uten vind. -kvaada, ei, kvae inde i trær. -leg lønlig. •møte, eit, •raad, ei, lønlig anslag. •rom, eit, •sam hemmelighets fuld. -sk snu, som har baktanker (sml. lynsk). -skrift, ei og eit, hemmelig skrift. -tanke, ein, -vaag, ei, efterdønning. -veg, ein.

Løypa, ei, nedstyrtning; gjera ei - ødelægge noget; ogsaa = løype,eit.

Løypa (er, te) vt la noget «laupa», drive avsted; — timber, — bork ell. næver (av trær), -- mjølk.

Loype, eit, brat rende, en løipe; timber-, ski-.

Løype bakke, ein, -føre, eit, -gjord, ei, et sokneredskap. -gut, ein, visergut. -rom, eit, -streng, ein.

Løypt, ei, fart; koma paa -i komme paa glid.

Løypt adj nedstyrtet; flækket (om trær); skilt (om melk).

Løysa (te) vt og vi løse, gjøre fri; baaten, knuten; isen løyser isen losner; — att tilbakeløse; — av avløse; — inn indløse; — upp opløse; ut utløse.

Løysa, ei, løsnet masse; dumdristig person.

-leysa, ei, mangel; age-, gagn-, skam-, skeyte-; slike ord blir ogsaa ofte brukt om personer; slik ei ageløysa som han er.

Løys ande opløselig. -ar, ein,

Løysaum, ein, = løgjesaum. Løyse pengar fl løsepenger.

Løys ing, ei, -n, ei, indløsning, indløsningssum. -ning, ei, indfrielse.

Loyt e, eit, = leite, hertil -ut ujevn. Løytnant, ein.

Løyva (de) vt gi tilladelse (løyve) især til at bruke noget; --- pengar bevilge.

Løyve, eit, tilladelse, især til at bruke noget. -laust adv uten tilladelse. -leg tilladelig.

Løyving, ei, bevilgning; penge-. Løyving, ein, ell. løyvingssei, ein, smaasei.

M.

 $\mathbf{M}$, ein (f $\mathbf{m}$ 'ar), $\mathbf{m}$ -ljod, ein. *Maa (maa, maatte, maatt); eg — undra meg; du — so segja; det -- vera ein draum; han — tola det; det — til; mas henda, mas tru og maa vita adv, maa i von se von.

Maa (dde) vt skrape, forslite.

*Maafaa; i --, og til -- forgjæves; *paa -- paa lykke og fromme, paa slump. -arbeid, eit, -ferd, ei, -gonga, ei. -reis, ei, -stræv, eit, -verk, eit, unyttig arbeide.

*Maag, ein, svigersøn. -ast (a) besvogres.

Maagenautar fl søstermænd. maagskap, ein.

Maa henda adv kanske.

Maa i von se von.

*Maal, eit; naa sitt —; skjota til -s; skot-; taka —; liter-, alne-,

maaltid; den som ikkje vil passa rett —, fær supa kald kaal; koma heim til -s til maaltidene.

*Maal, eit, tale, mæle, taleevne; hava —; faa upp -et; sprog: paa vaart — ; bygde-, lands-, bok-, riks-; han er grov i -et; han fekk — i fela; spurs-, trugs-; bera upp -et fremføre sit erende; giftar-, søks-, tvils-.

Maala (a) vt male; fremstille med penselen.

Maalar, ein, maler. •greidor fl malersaker. -kassa, ei, -kunst, ein, -kvost, ein, -lag, eit, -læra, ei, -meister, ein, -olje, ein, -pensel, ein, -pøs, ein, -sjaa, eit, maleriutstilling. -skrin, eit, = fargeskrin. -stol, ein, staffeli.

-stova, ei, atelier. -svein, ein.

Maal bera vt fremføre mundtlig. aaker-, halda —, sumar-, eit — mat | -bering, ei, fremstilling. *-binda vt, -blanding, ei, -brigde, eit, forandring tid, beleilig; dette var — deg ell. i sproget, dialekt. -bruk, eit, sprogbruk. -brøyte, eit, og -byte, eit, = -skifte. -djerv fritalende.

Maal drjug stor; drøi at maale. Maalemne, eit, anliggende, sak. -felle, eit, egenhet i talen ell. sproget. *-form, ei, *-før som kan tale. *-føre, eit, = -felle, ogsaa dialekt. -granskar, ein, *-gransking, ei, -greida (dde), vt utrede, forklare. -greida, ei, -grein, ei, sproggren. -halt famlende i talen.

Maaiing, ei, maling; maleri; malerfarve.

Maal kunna, ei, -kjensla, ei, -kunnig, -laus, *-læra, ei, -mann, ein, -merke, eit, sprogmerke. *-reisning. ei, *-sans, ein, -skap, eit, sprogform. -skeid, eit, maalkursus. -skifte, eit, stemmeskifte. -skylda, ei, sprogslegtskap. -soga, ei.

Maals bord, eit, bord som holder maal. -mann, ein, talsmand. -timber, eit.

Maalstokk, ein, maalestok.

Maalsvegg, ein, længden av et maal jord.

Maal svip, ein, sprogform. -tame, ein, sprogfærdighet.

*Maaltid, ei, et maaltid; spisetid. Maal trast og *-trost, ein, maaltrost. -ug snaksom. -vit, eit, sprogsans. -vokster, ein, -øyra, eit.

Maan, ei, man (paa hest).

Maanad, ein, maaned.

Maanads løn, ei, -pengar f, -ting, eit.

Maan dag, ein, mandag. *-e. ein. Maane ljos, eit, -ljos adj, *-skifte, eit, *-skin, eit.

Maan stod, ei, og -støde, eit, manens stilling.

Maard, ein, en maar. -skinn, eit. Maare, ein, møl.

*-egg, eit, *Maase, ein, maake. -reir, eit, *-skrik, eit, *-unge, ein.

Maat, eit, grad, maate, maal; det er vandt aa raaka et det rette forhold; det er so paa eit - nogenlunde rimelig; med - lempelig; det er ikkje med noko -, ell. det er ikkje - paa det gaar over alle grænser; rip-, krut-,

Maata (a) vt avpasse, tiljevne; vi passe sammen; raudt og blaatt -r godt harmonerer; det -r ikkje for meg falder ubeleilig; av-, til- adj.

Maate og maata adv og adj passelig; — stor; no kjem du — i rette

- aat deg tilpas, len som forskyldt; han er - til det ikke for god til det.

*Maat e ein, vis, forhold, stilling, henseende; ordet blir meget brukt i samme betydning som maat, eit, se under det ord; paa mange -ar paa mange vis; i mange -ar i mange henseender; paa min -e paa mine vegne; han er stor etter en forholdsvis; til -es tilpas; halda -en holde maate.

Maate hald, eit, -laus umaadelig. -leg middelmaadig. -løysa, ei, umaadelighet.

Maa tru adv som trolig er.

Maatsam som passer, bekvem. beleilig.

Maatt, ein, magt, styrke; med -og magne. -laus, magtløs.

Maa vita adv som en kan vite.

Mad, eit, fiskeyngel, smaasild.

Madrass(a), ei, madras. Maga (a) vi fylde maven; -a i seg, -a seg spise og drikke godt.

*Magasin, eit, = bud, ei, og bur, eit, pakhus.

Mage, ein, mave. -dyr, eit (mots. jortardyr), -fyll, ei, og -fylla, ei, -heil frisk i maven. -laus adj meget smal over maven. -leg adj bred, selvtilfreds. -maal, eit, og -maat. eit, maatehold i matveien; hava -maal, vita -maalet sitt. -mot, eit, og -munn, ein, mavemunding.

*Mager (ft *magre) tynd, knap. Mage riv, eit, mavesmerter. -sjuk, -sykja, ei, -verk, ein.

*Magistrat, ein.

Magn, eit, styrke. -a seg (a) spise godt; ta det med ro; komme sig.

*Magnet, ein, *-isk, *-isera (a) og (te) vt.

*Magra (a) vt gjøre mager. bli mager.

*Magt, ei, styrke, kraft; **det** er liti — i honom; formue: han hev til aa kosta det; hjælp: arbeids-; myndighet, ret: kongemagti.

*Magt a og -ast (a) formaa. -ig kraftfuld. -laus, -løysa, ei, -stolen 1

adj.
*Mai, ein, mai maaned. *-regn, eit, *-sol, ei.

*Majestæt, ein, *-isk.

*Major, ein.

*Mak, eit; i ro og —; sit i —; fara i -e; -s vêr rolig veir, maksveir. Mak adj lempelig, spak (om vind). *Maka (a) vt jevne; — seg sagtne, stilne; bearbeide; — sauskinn dra hinanden i hænderne for at holde varmen; tilberede, lave. -r, ein, en som lager (skomakar, osv.). -st = -s eg.

*Make, ein, make, den ene av et par; egtefælle; likemand; du finn ikkje lett hans make til aa arbeida; skulde du ha høyrt -n.

Make faatt adj n som der sjelden findes make til. -laus, -løysa, ei, -skifta (er, skifte) vi. *-skifte, eit.

*Makk, ein, en makk, liten orm. Makke bol, eit, og -bøle, eit, -hol, eit, -hus, eit, larvehylster. -mat, ein, -ruga, ei (i sanden), -skreid, ei, -smog, eit.

Makk-eten adj forgnavet av makk.

Makleg lempelig; makelig, bekvem.

*Makrel, ein (fisk), *-fiske, eit, -styrja, ei, makrelstørje.

Mak sel, ein, snit, form. -sla (a) vi og vt bearbeide, forme; -sla paa noko; -sla noko til.

Makster, ein, bearbeidelse, tilredning.

Mal, eit, avfald av høi og halm;

unødig snak.

*Mal a (mel, mol, malen) vt male til mel; vi hvirvle om; lyde som en kvern; katten mel; overhænge med gjentagelser. -ar, ein, møller.

*Malm, ein, -a (a) vt knuse. -aadr, ei, *-berg, eit, -en 1 kjernefuld. -omn, ein, *-rik adj, *-slag, eit, *-ved, ein, = âlved. -verk, eit.

Malrug, ein (en strandplante).

Malstraum, ein, stor strømhvirvel, malstrøm.

- *Malt, eit, mæltet korn. *-øl, eit.
- *Malurt, ei, -brennevin, eit.

*Mamma, ei, mor.

*Mamma gut, ein, osv.

[Man, pron., heter paa nynorsk ein, du, dei, folk, osv.

*Mammon = gullguden.

*Mana (a) vt mane, tilskynde, opfordre.

*Mandat, eit, overdrat hverv.

*Mandel, ein (# mandlar), *-deig, ein.

Mang|**bølt** og **-bøndt** adj som har flere opsittere (om gaard).

*Mange (fleire, flest).

Mang ein (mang ei, mangt eit, Mang mange); n heter mangt eit og bru- manet.

kes kun foran substantiv: mangt eit ord; ellers bare mangt: folk fortel mangt.

Mange leis adv paa mange maater.

Mange stader = mangstad,
mangesteds.

Mang faldig mangfoldig; ein—kar en som er fuld av projekter. -felt bestaaende av flere dele. -freisten og -freistug adj som forsøker sig paa mangt. -før adj dygtig til mangt. -gifte, eit, flergifte.

*Mangla (a) vt rulle (tøi). mangle-

tre, eit.

Mang lida [i] adj som har stort følge (mots. faalida), se lid, eit. -luta [ù] adj mangedelt. -maalug snaksom. -menne, eit, talrikt mandskap. -ment mandsterk (her er -ment; de kjem -mente). -ordig adj, -raadig adj. -slungen 1 indviklet; kløgtig, ikke enfoldig.-stad mangesteds.-tenkt, -vis adj klok paa mangt.

Man ka (a) vt klippe manken paa hesten. *-ke, ein.

Mann, ein (fl menner og menn), menneske; mandfolk; gift mand; husfar; olding; er du—til aa tola dette? hava— for seg hjemmelsmand; eit hundrad til -s; koma til -s til velmagt; med god -s hjelp; det var -s ferd; -sens lukka menneskets lykke; fara mannemillom fra mand til mand; høyra -s (ell. -a) maal; i -a (ell. -s) minne saa langt folk mindes tilbake. hundrad—.

Manna (a) vt bemande; — seg opmande sig; -st komme sig, bli mere mand.

Mann|bert fritliggende. -bisk adj, -byte, eit, husbondskifte (paa en gaard). -bær adj passende at bruke blandt folk.

Manndom, ein, menneskenatur; taka — (om Jesus); mandighet, mod, kraft; ædelmod, hjælpsomhet. -sam adj mandig, dygtig, ædelmodig, hjælpsom.

Manne dauden den sorte død.
-leg mandig (sml. manndomsam).
-likam, ein, -magt, ei, menneske-kræfter. -mat. ein, -millom fra mand til mand. -mink, ein, skaar i en mands anseelse. -mun, ein, forskjel paa folk, persons anseelse; det gjeld ingen-mun for Gud. -ven, ein, filantrop.
-ætt, ei.

Manneta, ei, = gopla og klysa, manet Mann faatt adj n, her er — faa mennesker. fjølde, ein, -folk, eit. -gard, ein (gjera -gard), -god (om dyr), -heilt; her er -heilt ingen syke. -helmen menneskenes hjem. -jamn (n -jamt) almindelig. -kjømd 2; her er -kjømt tilgjængelig ell. besøkt av folk. -kyn, eit, -leg = manneleg. -likan, eit, menneskelig skabning. -loga [o], ei, voldgift. -mild = -g o d. -olm adj = -v o n d. -raun, ei, karsstykke. -rædd adj, -rædsla, ei, frygt for mennesker. -røyne, eit, mandeprøve.

Manns alder, ein, -barn, eit, menneske. -emne, eit, -høg adj,

-høgd, ei.

Mann|skade, ein, -skap, ein, mandighet; mod og -skap. -skap.eit, et mandskap; skipsmannskap; ungt -skap. -skare, ein, -skræma, ei, et skræmsel.

Manns leg = mannleg. -like, eit, menneskebillede; ogsaa portræt. -lut, ein, mandslod. -maal, eit, mandsstemme. -sida, ei; paa -sida.

Mann spille, eit, mandspilde. -sterk, -stygg = folkestygg. -styrke, ein, antal mænd; menneskekræfter (mots. maskinkraft).

Manns verk, eit, daad, manddomsverk. -vit, eit.

Mann tal, eit, -tamd 2 vænnet til mennesker. -tekkje, eit, gunst, yndest; tækkelig væsen. -tjukt adj n folkerikt. -trong, ein, mennesketrængsel. -tyd venlig. -tyne, eit, skam ell. skade for mennesker. -vand kræsen i valg av omgang; storagtig. -vond adj olm. -vyrdnad, ein, agtelse for folk. -ætt, ei, menneskeslegt.

Mansjett(a), ei.

*Mantel, ein (fl mantlar), skorstenshylde.

*Manufaktur, ein, -varor fl, = fabrikvaror, klædvaror.

Mar, ein, hav; kun i sms.

*Mara, ei, væsen som tænkes at ride og magtstjæle folk i søvne.

Mara-smsf. = merra-.

*Marbakke, ein, marbakke; sml. melbakke.

*Marg, ein, ubeskreven kant. *Margarin, ein, kunstsmør.

Marikvist, ein, en forvoksen kvist.

Maren 1 halvraatten (om træ). Mar flo, ei (et sjødyr), -halm, ein,

sjøgræs.

Mari- (smsf. av jomfru Maria).

Marigull, eit, morgenfrue (blomst).
-hand, ei, gjøkeurt. -hane, ein, og
*-høna, ei, == fivrelde, sommerfugl. *-kaapa, ei, -lykel. ein (blomst).
-mess(a). ei, Maria bebudelsesdag (25 mars). *-sko, ein (blomst).

*Marina, ei.

*Marine|soldat, ein, osv. = sjo|-soldat, osv.

Mark, eit, merke, kjendetegn.

*Mark, ei, skogstrækning; utmark;

berr-.
*Mark, ei, en ort; *skyldmark.

Marka (a) vt = merka. Marka (a) vi samle skogfór.

Marke byte, eit, utskiftning av utmarker. -deild, ei, grænseskjel. -gang, ein. synsforretning. -slaatt, ein, og -teig. ein.

*Marketenter, ein, soldatervert.
Mark for som kan gaa med i marken (om dyr). -lag, eit (jordskyld),
*-land, eit, indland. -nad, ein, marked.

Marknads dag, ein. -folk (og marknadfolk) fl, -vara, ei, osv.

Markstein, ein, merkesten.

Mar lake, ein, 3dje mave hos drøvtyggere. -lauk, ein, = marhalm. Marm. eit, havets brusen: ogsaa

knurren. -a (a) vi bruse.

*Marmor, eit og ein, *-bord, eit, *-plata, ei, -stein, ein.

*Mars mars maaned.

*Mars, ein, marsj. -a (a) og -era (a) og (te) vi marsjere.

Mar taum og -aal, ein, = marhalm. [*Martyr, ein, = blodvitne, eit. *-ulk, ein (fisk). -vega (veg, vog, vege) vi ligge vandret paa sjøen (om baat).

*Mas, eit, stræv, mas. *a (a) vi mase; -a etter noko; -a seg ut; -a paa ein; -ast = orminnast. *-en 1 og masesam besværlig. masety, eit, mundtøi.

*Mask, eit, avfald; mask.

Maska (a) vi buse frem; tumle, støie.

*Maska, ei, maske; forklædning. Maskin|a, ei, *-ist, ein, *-læra, osv. Masomn, ein, smelteovn.

Massing og *messing, ein, messing (metal).

Masstova, ei, ildhus, kokerum. Master, ei (b mastri, fl mastrer), en mast.

*Massiv adj = fast, tett, sterk. heilreint gull = gull all igjenom. ein; trimastring.

*Mat, ein, mat; kost; matstof. *-a

(a) vt, -ast faa kjerne.

Mat bann, eit, matnød. -bite, ein, -bot, ei, kostforbedring. -byte, eit, -drygsla, ei, *-eple, eit.

Matema tikar, ein, -tikk, ein,

*-tisk.

*Materia, ei, == to, eit, tel [è], eit; (i saar) vaag, ein, verk, ein; emne, eit (at skrive om); bok i - = bok i lausark.

*Materiale, eit, = emne, vyrke, tilfang; sml. husfang, byggjefang, osv.

*Material isme, ein, *-ist, ein,

*-istisk.

Materiell, eit, skule- = skuletarvende, eit.

Matfisk, ein, -frek graadig. -full overmæt, kjernefyldt. -før tjenlig til mat. -gjerd, ei, matlagning; raastof til maten.

Matgjerds gryta, ei, **-mjøl**, eit. Mat god nærende. •grann kræsen. -greida, ei, *-hug, ein, -kjær, *-krok, ein (om person). -lag, eit, -land, eit, -laus, -leg nærende. -leid som mangler matlyst; aa sjaa -leid ut blasert. -liten smaatærende. *-lyst, ei, *-maal, eit, *-môr, ei, -mose, ein, islandsk mos. -mun, ein, nærende kraft. -mund, eit, spisetid. -mykjen nærende; storsluken. -nøyte, eit, bordselskap. *-olje, ein, -raad, ei, matforraad. -reidsla, ei.

*Matrikel, ein, *-nummer, eit (*matr.nr.)

*Matros, ein, -huva, ei.

Mat royta, ei. en døgenigt. -saad, ei; det finst ikkje ei -saad i huset. -saar adj karrig. *-salt, eit, kjøkkensalt. -skifte, eit, = -byte. *-stell, eit, -stova, ei, spisestue. -sut, ei.

*Matta, ei, en matte; *dør-, golv-. *Mat tid, ei, spisetid. -tidig godt oplagt paa mat. -troten adj 1 matlens. -vand kræsen. *-vara, ei, -vatn, eit, -veg (i -vegen med hensyn til maten). •verd, eit, tjenlighet til mat. •vis adj, -vit, eit, -von, ei, -ør adj yderst forsulten.

Mauk, eit, væske som blandes i mat; røre, deig. -a, ei, bløt masse; heile mauka.

*Maula (a) vt æte; — berre brødet; - kjøt spise bare sul.

Mastra (a) vi reise mast. -ing, person. -a (a) vi arbeide flittig; myldre; klø, krille; det -ar i foten. -ing. ei, krillen.

> Maur a seg og -ast (a) bli sprød. Maur bit, eit, -tass, ein (bjørn), -tuva, ei, -veg, ein.

Mauska (a) vi æte graadig.

Mauske se moske, ein.

 $\mathbf{Me} = vi$, se eg.

Me, ein, hemmelig (genial ell. troldomsagtig) fremgangsmaate; korleis fær A. so god klang i dei klokkorne han støyper? aa han hev alltid ein eigen — med det; ogsaa et litet lyte, en svakhet.

Med [é], eit, merke, sigte.

Med prxp og adv med, ved, hos: han er — oss; du er — dei beste en av de bedste; vera — (ell. ved) kyrkja; sitja attmed (ell. attved) bordet; — natti ved nattetid; han var her — helgi nu i helgen; eg gjekk innmed sjøen; ro -- straumen i samme retning som strømmen; halda – ein; koma — brev; knivskaft sylvholkar; møtast, skiljast osv. nokon; — gleda; eit lass — høy; engi er full — blomar; vera god ein; vera — seg sjølv ved fuld sans; di eftersom, idet; — kvart = etter kvart, efterhaanden; no veit eg dette - tillike, ogsaa.

Med adv = og; se under dette ord. Meda [é] (a) vi og vt sigte, flytte; - seg gaa sent og uvillig, «dra sig».

*Medalja, ei.

Medan konj mens; ofte avkortet til med'; kom — vêret er godt; adv i løpet av ell. i hele den (netop omtalte) tid; eg var burte nokre timar, og - hadde du vore her imidlertid; presten var sjuk, og - maatte kapellanen styra kallet i hele den tid (imidlertid). I andre tilfælde kan man ikke bruke medan istedenfor «imidlertid».

Meddeil a (te) vt meddele. -ing. ei, meddelelse. -ingsmidel, eit.

Med di og av di konj fordi, idet,

Medel gjennemsnits. -alder, ein. -breidd, ei, -dypt, ei, -høgd, ei, -karakter, ein, -lengd, ei, -pris, ein.

Medels adj og adv middels, som flest; eit — aar, ein — gard; — gods, - godt, — høg.

Medel stand, ein og eit, gjen-*Maur, ein, maur; ogsaa flittig nemsnitsstand (f. eks. paa barometer; «middelstanden» i samfundet heter millomklassa). -storleik, ein, -tal, eit, -tid, ei, -varme, ein, -vegt, ei,

-verd, eit, og -verde, eit.

Med faren adj (ille -faren), -ferd, ei, -fylgja, ei, en følge, et følge. -føre, eit, bagage. *-gang, ein, -givnad, ein, medfødte anlæg. -gjeva vt indrømme. -gjeven 1 medskapt, indrømmet. -hald og -helde, eit, medhold. -havd 2 medbragt. -hjelpar assistent, medhjælper.

Medisin, ein, -flaska, ei. Medkjensla, ei, medfølelse.

Med kvart efterhaanden.

Med kvæde, eit, gestikulation. -rekna adj medregnet, inklusive.

Med retten og med retto.

*Med|skapt adj, -teken adj, -tenar, ein, -verknad, ein.

Meg ande adj som formaar. -d, ei, en hop.

Megga, ei, matrone.

Megtig og megtug mægtig, kraftig.
*Mei, ein, en mei; slede-.

Meida (er, meidde) vt saare, skade; krænke.

*Meieri, eit (sml. mjølkebruk),
*-ost, ein, -stell, eit, osv.

Meim, ein, merke, spor. -a (a) vt anmerke, utstikke en linje.

Mein, eit, men, skade; hindring; gjera —; standa til -s være iveien; gjera til -s gjere fortræd. Ved en mængde ord blir mein sat som førsteled og gir sammensætningen betydningen: noget hinderlig, vrangt ell. skadelig.

Meina (te) vt mene, tænke, tro,

anta; eg er meint paa.

Mein baag adj hinderlig. -beden adj, -beinka, ei, vrangvillighet. -bløyg, ein, tverdriver. -bægje, eit, en hinderlig ting. -eid, ein, -felle, eit, hinderlig tilfælde. -fri lyteløs. -føre, eit, uføre. -gjerd, ei, fortræd. -godt meget træffende (svar). -halda vt, -høve, eit.

Meinig menig, simpel. -heit, ei, sml. soknelyd, kyrkjelyd.

Meining, ei og ein, mening, tanke, hensigt. meiningslaus adj.

Mein ka (a) vt hindre, formene.

-klok slu. -laus fri for men; fri for ondskap.-lelk, ein, ulempe, vanskelighet.
-lika, ei, daarlig vederlag. -ljos, eit, uheldig belysning. -raad, ei, rænker.
-sa (a) vt fortrædige; tirre. -sam fortrædelig. -semd, ei, -sleg ubeleilig.

(kun i b ental).

-sløg snedig. -stelle, eit, ømt punkt.-stira vi, -strik, eit, skalkestrek. -styre, eit, skadelig styre (= vanstyr). -stød adj meget sikker, punktlig. -svip, ein, uheldig utseende. -svoren adj, -syn, ei (det stend i -syn for meg). -taka vt, -trengd 2 meget trængende. -tøk som griper sikkert. -velde, eit, daarlig styre.

Meir adj mere; — folk; eg fekk —; adv mere, længere; senere; han kom

ikkje der —.

*Meis, ei, meise (fugl); *kjøt-.
*Meis, ei og ein, etslags vidjekurv;
klyv- [ŷ].

Meisk, ein, blanding. -a (a) vt mæske, røre sammen.

Meister, ein (fl meistrar), -hand, ei, -leg, adj, -prøva, ei, -skap, ein, -stykke, eit, -verk, eit.

Meistra (a) vt mestre.

Meit, ei, en lang indskjæring. -a (er, meitte) vt tilskjære.

Meita (a) vi mede, fiske med stang.
Meit el, ein (fi meitlar), meisel.
-la (a) vi meisle.

Meka nikar, ein, -nikk, ein, *-nisme, ein.

Mekedag (o: midvikedag) onsdag.

Mekra (a) vi mækre.

Mel [e], ein, sandbakke. -bakke, ein, sand- og grusbakke (særlig langs med land, hvor vandet blir braadypt).

Meld og -er, ein, korn og mel ved malningen.

*Meld a (er, melde) vt melde. *-ing, ei, meddelelse.

Melde, eit, græsfrø blandt kornet. -stokk, ein (et ugræs).

Mella, ei, malje (i hegte).

[Mellegrand, eit, en bitte liten smule. Melrakke, ein, hvitræv.

Melta (er, melte) vt malte; fordøie. -ing, ei; matmelting.

*Men konj men.

Mengd, ei, mængde; ei — med folk; størstedelen; -i av folket.

Mengja (mengjer, mengde) vt blande. -ja seg og -jast, -d 2, -jing, ei, og -sla, ei.

[Menig se meinig.

Menn; ja —, nei —, ja so —. Menna seg (a) bryste sig; mande ig op.

Menne, eit, menneske; vera — til formaa; god-, ung-.

Menneskja, ei, menneskeheten $(kun \ i \ b \ ental)$.

^{8 -} Skard: Nynorsk ordbok.

enkelte). I sms. brukes ikke ofte dette

ord, men mann og folk.

Menneskje kunnskap, ein, -leg adj, -rettar fl menneskerettigheter. -vis, ei; tala paa -vis = paa menneskjeleg vis.

*-menning, ein; ny-, tri-, osv. -ment adj bemandet; faa-, mang-, 080

Menta (a) vt tilberede (særlig skind). -r, ein.

Merd, ein, ruse (fiskeredskap i elv).

Merg, ein, marv; kjerne i korn. -a adj kraftig. -ast (a) samle kræfter. -full adj, -laus adj, -stela vt, -sto-len 1 adj, -svelta vt utsulte.

*Meridian, ein, se middags-

strik, eit.

*Merka (a) vt lægge merke til, erfare. •nde værd at lægge merke til.

*Merke, eit, merke, kjendetegn; setja — paa; bera — etter bjørnelabben; fane. *-dag, ein, -gard, ein, -laus adj, -leg adj, -stein, ein.

Merkja (merkjer, merkte) vt sætte merke paa; -- ord lure paa ens ord; — seg noko fæste sig ved.

Merkjar, ein, en merker; timber-.

merkjejarn, eit.

Merk nad, ein, bemerkning, notis. -ning, ei, avmerking. -sam opmerksom. -semd, ei, -t adj merket. -verdig adj.

Merr, ei (fl merrar), en hoppe.

Merra bytar, ein, 'fyl [ŷ], eit, hoppefel, osv., sml. hest.

Mers, eit, mastekurv. -segl, eit. *Merskum, ein, et merskum. -s|hovud, eit, *-pipa, ei.

*Messa, ei, messe, altertjeneste; gudstjeneste, præken.

*Messe bok, ei, -dag, ein, -fall, eit, -hakel, ein (fl -haklar), -klæde. eit, *-serk, ein.

*Messing se massing.

Mest adv i høieste grad; han strævar — han vinn; for det -e; næsten (ubetonet); eg vart — rædd.

Mest adj; han er her -e tidi; i -e laget næsten for meget.

Mesta adv i høi grad; her er varmt næsten for varmt; han vart — 90 aar næsten 90 aar.

Meta (a) vi pusle.

Meta (mèt, mat, meten) vt agte; ta sig nær av (særlig legemlig lidelse); dagen; — imillom; — framfyre; — i

Menneskie, eit, menneske (det eg fekk ein hard støyt, men eg mat det ikkje; se ellers mæta.

> Metall, eit, -arbeidar, ein, -vara, ei. *Meter, ein (ft *meter), *-maal, eit, -stokk, ein.

> *Metode, ein, = framgangsmaate, læremaate.

> Metrikk, ein, = verslæra. trisk adj.

Mett mæt; ein èt seg --. -a (a) vt mætte. -a, ei, og -e, ein, mættelse; eta -en sin spise sig mæt.

Metteleg mættende, kraftig.

Metting, ein, = mokdunge, ein. Mid [i] adj som er i midten; bare brukt i sms.

Midaftan og -eftan, ein, tiden ved kl. 6 em. -alder, ein; ein -alders mann. -aases adv, -bergs adv, -bolk, ein, -bord, eit.

*Middag, ein, middag; halda --, eta —, ell. til -s; kvila —, ell. til -s.

Middags bil, eit, tiden ved middag. -kvild, ei, *-leite, eit, = -bil. -strik, eit, meridian. -øykt og -ykt, ei, tiden fra frokost til middag.

Middeild, ei, midtparti. -drag, eit, = -e, ein. -draga vt, -dypes adv.

Mide [1], ein, tommermandsgaffel til hjælp ved sammenfælding av stokker.

Midel [i], ein (fl midlar), formue. Midel, eit, middel; byte-.

Mid far, eit, = mosefar, eit, fuge mellem stokkene i tømmervæg. *-fasta, ei, -fjells adv, -fjords adv, -gard, ein, mellemgulv (i legemet). -grann adj, -hogg og -hæve, eit, middelpunkt. -hæves adv i midten. -høg adj, *-ja, ei, midje (midje mjaa, -smal adj), -kveld, ein, = -aftan. *-la (a) vi mægle. -land, eit, -lands adv, -landshavet Middelhavet. -lides adv, -lina, ei, ækvator. -ling, ein, den mellemste (i en række). -liv, eit. -lungs folk velstandsfolk. -maat, eit, - stad. -morgon, ein, tiden ved kl. 7-8 fm. -natt, ei.

Midnatts klokka, ei, -leite, eit, -sol, ei, -stund, ei, -tid, ei, -time, ein.

Midnette, eit, midnat. -s leite,

eit, -s tider fl.

Mid rom, eit, midtrum. -røde, eit $(i \ baat)$, -skips adv, -stad, ein, centrum. -strøymes adv midt i strømmen. -sumar, ein. -sumardag, ein, -sumarnatt, ei, -sumars adv.

Midt adv midt, i midten; -- paa

laget = medels; staven gjekk - av ikke; ellers; eg kjem ikkje - du vil; ell. — i tvo.

*Midten midtpunktet; *i --, *paa --. Mid tjukk adj tyk paa midten. -tunn adj, -vatnes adv midt paa vandet. -veg, ein, = millom veg. -veges advmidtveis. -vetters og -vinters adv.

Miger, eit, for fint og tyndt arbeide. -ra (a) vi.

Mikjelsmess, ei, 29 september. *Mil, ei (ft mil), en mil, 10 km.

*Mila [1], ei, mundbit i bissel. *Mila [i], ei, kulmile; milestad, ein, = kolbotn, ein.

*Mild gavmild; skaansom; behagelig; — luft. -a, ei, mildhet. -a (a) vt

formilde. -skap, ein, -sleg adj.

Mildeverk, eit, barmhjertighets-

*Mile skifte, eit, -stein, ein, *-stolpe, ein, *-tal, eit, *-vis adv.

*Mili|teer adj, *-teer, ein, = hermann. *-tær, eit. Som førsteled i sms. blir meget brukt: her-, hermanns-, soldat- (hernemnd, ei, hermannsliv, eit, soldatrike, eit, sabelvelde, eit).

*Milliard, ein, 1000 millioner. *-on, ein.

Millom præp mellem; iblandt; m. a. (a: millom anna) bl. a. Undertiden blir millom sat bakefter substan tivet, f. eks. gardemillom, mannemillom, veggjemillom.

Millomalderen middelalderen. Millom-aat adv undertiden.

Millom bil, eit, -brøyte, eit, overgangstilstand, overgangsform. -koma, ikkje det -e ikke en smule. ei, mellemkomst. -lag. eit, -rom, eit, -skule, ein, middelskole. -slag, eit, en mellemsort. -sleng, ein, omkvæd midt i vers. -stad, ein, -støda, ei, mellemværende, tvistepunkter. •veg, ein, •vera, ei, -vær og -være, eit, mellemværende.

Milte, eit og ein, milt. -brand, ein, miltbrand. -hogg, eit, og -styng, ein, = livrehogg.

- arming!

minor.

*Mina, ei, mine til sprængning; leggja minor.

Min a (a) vt og vi minere. -ar, ein. seelse. dre; -godt; med fradrag av (-minus); -halda vt misligholde. -halden brost-1 kruna — 2 øyre o: kr. 0.98; hvis holden. -hogg, eit, -hug, ein, uvilje.

eg trudde det; — hadde eg ikkje sagt det.

*Mindre (minst) adj ikke saa stor (se liten).

Mindremann, ein, den som er underlegen.

*Mine bor, ein, -krut, eit, -meister, ein, -skot, eit.

Mingla (a) vi være knipen. *Minister, ein (fl -strar), *-ste-

rium, eit (b -steriet).

Mink, ein, formindskelse. *-a(a) vt gjøre mindre; vi bli mindre.

Minkemùn og minkingsmun, ein. Minn a (er, minte) vt minde; hungeren -er seg gir sig tilkjende; du fær -a meg paa det. -ar, ein, paa-

Minnast (est, mintest) vt erindre, mindes.

Minne, eit, minde; godt -; ganga or —; draga til -s; eit synlegt —. -blom, ein, forglemmigei. -dag, ein, -gaava, ei, -laus adj, -leg let at huske. -løysa, ei, -ord, eit, -sam adj som ikke let glemmes.

Minnesmerke, eit.

Minne|**spak**| adj = minnug.-stein, ein, -sterk adj, -tale, ein, -tavla, ei, -verdig, -verk, eit, hukommelsesverk.

Minning, ei, paamindelse. -ug som husker godt.

Minst adj og adv mindst; i -e laget knapt nok; det var -- tjuge;

Minusker dikkedarer.

Minutt, ein og eit.

*Mirakel. eit.

*Mis- en forstavelse som betyr mislig, manglende, ujevnt.

*Misanbefala = vanleggja..

Mi sann; ja — —. Mis bjoda og by by for litet. *-bruk, eit, -byte, eit, -byttadj, -dømavi *Mimra (a) vi røre munden uten -eldre, eit, mislig aldersforhold mellem egtefolk. -fall, eit, uheld. -falla vi mis-*Min (mi, mitt, *mine) min; eg, | lykkes. -fara vi fare feil. -farast viforfalde; omfares paa veien. -felle, eit, *Mina, ei, mine, gebærde; gjera uheld. -fengd 2 usikker at faa. -ferd, ei, -freista vi gjøre forgjæves forsøk. -gaa (dde) vt misopfatte. -gjera vi gjøre feil ell. ilde. -gjerd, ei, for-*-gjerning, ei, forbrydelse. Minder (minst) adv (se lite) min- -gjord 2 feilagtig gjort. -grip, eit,

-jamn ujevn, forskjellig. -kast, eit, -leik, ein, -lyndt adj, miskjende.

Miskunn, ei, miskund, naade. -a (a) vt; -a meg, Herre! -ing, ei,

-sam naadig.

Misleg vanskelig at træffe; mislig. -lika (a) og (te) vt, -lukkast vi, -lydast vi høre feil. -lyndt vægelsindet. -løna vt, -mannsleg nanselig. -menne, eit, uduelig person. -minnast vi, -minne, eit, feilerindring. -minnug glemsom. *-mod, eit, -mogen 1 ujevnt moden. -mun, ein, uheldig forskjel; gjera -mun være melen. -hit, ei, skindsæk til mel. partisk (sml. mannemun). -mæta (er, mætte) vt ringeagte. -nøgd 2, -nøgje, melke. -ask, ein, smsf. mjølke. eit, -rekna seg, -rekning, ei, -røkt, ei.

Miss, ein; i —; ganga, slaa, taka melke (i hanfisk); gjeterams.

*Missjon, ein.

*Missjonær, ein.

Misstig, eit, feiltrin. -synast vi

Mist adv = i miss og i mist.

Mistak, eit, -taka vi, -tala seg, *-tanke, ein, -teken misforstaat. -tekkjast vi mishage. -tenkja (te)vi, -tolka (a) vt mistyde. -tru (dde) vt. -tru, ei, -truen (fl -trune), -tryggjen (fl ei, skinsyke. -trøysta (er, te) vt, *-tyda | -ut adj, -veg, ein, støvvei. (de) vt, -tykkje, eit, fortrydelse. -tykkjen (f -tykne) adj støtt. -unna (er, -unte) vt, -vending, ei, -villa, ei, vildrede. -visa (te) vi, -vokster, ein.

Mit [i], ein, ostemid, møl = mol, ein. Mjaa smal, tynd, myk. -haake, ein, en smal, slaapen, sløv klodrian, -herda adj smal over skuldrene.

Mjaakka (a) vt gjøre smalere.

-e, ein, smalhet.

Mjaa leg noget smal. -legg, ein, smallegg. -leik, ein, smalhet. -liv, eit, smalliv. -na (a) vi smalne. -rygg, ein. -a adj dristig, ivrig, lysten. -ast (a) Mjaava (a) og *mjaua (a) mjaue faa mod.

(om katten).

Mjell adj tor, let, los (om sne). Mjell, ei, = mjøll, ei. •fonn, ei, -snø. ein.

Mjelt adj melkende (om ko); tung-, lett-, hard-. -a (a) vt melke. -e, ein, melking.

Mjuk myk, bløt. •a (a) vt bløtgjøre; kjæle. •fingra adj, -hendt,

-hugsa (a) vi, -høve, eit, misforhold. |-hærd 2 og -hært bløthaaret. -last -høyra (de) vi, -høyrsla, ei, feilhørsel. (a) vi bli bløt om hjertet. -leg adj, -na (a) vi feilkast. -kjenna vi kjende feil; vt mykne; røres i sindet. -talande adj, -veda adj blot i veden. -voren adj.

*Mjød, ein, mjød (drik). Mjødm, ei (fl mjødmar), hofte. Mjødme knut, ein, -kul, ein,

-led, ein. *Mjødurt, ei, et slags spiræa. Migl, eit, mel. -a (a) vt mele. -auke, ein, meldrøie (paa korn). -byrda, ei, melkiste. •bær, ei og eit, melbær. -drygje, eit, = auke. -duft, ei, og -dumba, ei, melstev. -en 1 melagtig.

Mjølk, ei, melk. -a (a) vt og vi

Mjølke, ein, kjernesaft i korn;

Mjølke blanda, ei, drikke av Missa (er, miste) vt miste, tape. melk og vand. -brim, eit, finkornet ost. -bruk, eit, melkeforbruk; meieri. *Missionsmøte, eit, *-prest, ein. | -bud, ei, -bytta, ei, -drift, ei, -gryn, eit, suppe av melk og gryn. -kjerald, eit, -kolla, ei, -ku, ei, -laus, -løysa. ei, -maal, eit, -soll, ein, brød i melk. verk, eit, meieri.

Mjøl kjer, eit, -kjerald, eit, -kopp,

ein. -laus adi.

Migil, ei, let, tør sne; fnug, fykende stov. -driv, eit, -kvit adj.

Mjøl løysa, ei, -mat, ein, -saad, -trygne) mistænksom, jaloux. -trygn, ei, kli i mel. -traad, ein, støvbærer.

> *Mo, ein, tor, sandig slette; fure-. *sand-, osv.

> Mo (n mott) lummervarm (om luften). -a (a) vi bli disig.

> *Mobiliser a (a) og (te) vt, *-ing, ei. **Mòd**, eit, avfald av høi og halm; høymòd.

> *Mod [o], eit, stemning, lyst; hava paa noko; hava godt —; vera ille til -s; mod, djervhet; manns -.

> *Mod [6] adj modig; trøytt og —. Mod a (a) vt gi mod, opmuntre.

*Mode og *mote, ein, mode.

Modell, ein, *-era (a) og (te) vt. *Moder, ei; den heilage moder; ellers gjerne môr, ei.

Moderleg adj moderlig.

Mod fallen modfalden. *-ig, -laus, -leg oplivende, som gir mod. -løysa, ei.

*Modna og -ast == mogna og -ast. Modsott [6,6], ei, etslags bleksott.

 $\mathbf{Mo}[\mathbf{e}, \text{ ein}] = \emptyset \text{ lr} \emptyset \text{ yk}, \text{ solr} \emptyset \text{k}.$ -en 1 disig.

Moreleg = mogleg.

Mogen 1 moden, fuldt utviklet. Mogleg [o] mulig. -skap, ein.

Mog na og -nast (a) modnes. -nad, ein, modenhet.

Mok [o], eit, noget som er sammenmaaket. -a (u) vt maake, skufie. -a, ei, et slags spade. -dunge, ein, møkdynge.

Mok en [6] 1 slev, sevnig. -na

og -nast (a) døse hen.

Mokster, ein, maaking, skufling. Mol [o], ei, en banke av smaasten; smaa skyer.

Mol [o], ein, møl (insekt).

Mola (a) vt knuse, smuldre. -ast opløses.

Mold, ei, muld. -a (a) vt = mylda. -benk, ein, mistbænk. -dunge, ein, -en 1 muldagtig. -graade, ein, unaturlig graadighet. -kast, eit (= jordkast), jordpaakastelse. -myr, ei, -rast upp (a) smuldre hen. -tekt dækket av spirerne (om aker). -ukse, ein, tordivelens larve. -ut adj, -varp, ein, -vond, ein, jordrotte.

Mole [o], ein, en smule; slaa i molar.

Mol-eten 1 mølætt.

Molgraven 1 gnavet av møl.

*Moll, ein; dur og moll (i musik). Molla, ei, menløkke i laas; mest i fl mollor; knep, fif, kunstgrep; gjera mollor gjøre vanskeligheter.

Molnast (a) bli skyet.

*Molta, ei, multebær. Molte graut, ein, *-myr, ei, osv.

skjørne, bli bløt.

Mon adj ombyggelig; vera — um: ta sig av.

Mor [6], ein, stof, materie (særlig i sten).

Mor, ein, morian, neger; svart som

Mor [o], ein, hakkemat.

*Môr, ei (fl møder, møderne), sml. moder.

Mora [o] (a) vi stoppe pølser.

 $\mathbf{Mor}_{|\mathbf{a}|}$ [o] (a) vi pirke, pusle; krille, stikke; ulme; det -ar i fingeren; det -ar i oska enno. -e, ein, en svak glød.

*-ist ein, -preikar, ein, *-sk adj.

*Morbser, ei og eit, -tre, eit. *Mord, eit, -ar, ein, morder.

Moreld, ein, morild.

Morell, ein, morel.

Môr elsk, ein, fang, eit, folk fl, -gleda, ei.

*Morfin, ein, *-ist, ein.

Morgna seg (a) faa søvnen av sig. Morgon, ein (fl morgnar); morgen; i — var og i — kjem; til -s; i gaar-, i -kveld, i -natt; i yver-; god-!

Morgon beita, ei og vt, -bite, ein, -blad, eit, -bon, ei, -dag, ein, -fugl (og otte-fugl), ein, person som staar tidlig op. -kalde, ein, -kjøla, ei, kjølig morgenluft. -kjøld, ei, morgen-kjølighet. -kry adj, -lote, ein, morgenstemning. -maal, eit, -moe, ein, -rode, ein, morgenrøde. -sida, ei, -stella seg, -svævd 2, og -tung morgensøvnig. -vak morgenfrisk. -verd, ein, frokost. -øykt. ei.

Môr:grein, ei, -hjarta, eit, -hug. **Mork**, ei (f merker) en mark ($^{1}/_{4}$ kg.). *Mork, ei, skogmark; morke bud,

ei, skoghytte. •fôr, eit.

*Morken 1 litt raatnet, mør, opløst. Môr kjenna vt erkjende som mor. -kjensla, ei, -kjærleik, ein.

Morkna (a) vi skjørne, morkne, smuldre.

Morkurv [o], ein, og -pylsa, ei, kjøtpølse.

Môr lag, eit, moderlighet. -laus adj, -liv, eit, -lugom adj moderlig. -miølk, ei.

*Moro, ei; hava —, for — skuld Moroa (a) vt more. ₹ -bok, ei **Molt'en** 1 mør, skjørnet. -na (a) vi | -ferd, ei, -sam, -stund, ei, -visa, ei' *Mors arv, ein, mødrene arv -barn, eit, -fang, eit, -folk fl, -hjarta eit, **-hug**, ein.

*Morsida, ei, medrene side.

*Morsk adj, -a seg (a) gjøre sig morsk.

*Mors maal, eit, -mjølk, ei.

Morsyster, ei = *moster, ei. Morsætt, ei, mødrene slegt.

Mortel, ein (fl mortlar), en morter. *Morsena, ei, en moræne.

Morøyk, ein, solrøk.

Mosa [o] (a) vt varme; vi dose. Mos a [o] (a) vi samle mos. -ar, ein.

*Mose [o], ein, mose. -botn, ein, *Moral, ein, *-isera (a) og (te), vi -bunden $1 = -g \operatorname{rod} d 6$. *-dott, ein, -far, eit (= midfar) [og -fella, ei,

Môr barn, -brjost, eit, *-bror, ein. fuge i tømmervæg. -fjell, eit, *-grodd

adi mosbevokset. -lendt adj, -lit, ein, *-mark, ei, *-myr, ei.

Mosen [6] 1 adj lummer; mat, døsig. het. *Mose riva, ei. -tak, eit, moseindsamling. -tuva, ei, -vaksen adj, pels. -vokster, ein.

Mosk a (a) vt binde masker. -e, ein, maske.

*Moster, ei (b mostri, f mostrer) masse; aalmuge. = môrsyster.

men; *godt -! vel mødt! sitja til smaaregne. -a, ei, fugtighet. -e, ein -s sitte vendt mot hinanden; veggje-, = mugg. vege-, aars-; sml. hals-.

*Mot og *imot præp; kom imot oss; — vinden; taka imot; midt imot; | inn — byen; det lid — enden; det gjeng godt no — fyrr; hava mange — seg; gjera ein imot; gjera seg sjølv ilt imot.

*Mot bakke, ein, -bjodleg motbydelig. -burd, ein, motvilje, ulyst. -burdsam uvillig, ubehagelig. *-bør. ein, motvind; motgang. .børleg ubehagelig, ekkel.

*Mote og *mode, ein; vera paa -n; etter nyaste -n; ganga utor -n. *-blad, eit, -bunad, ein, -dama, ei, *-handel, ein, -handlar, ein, -narr, eit, *-pynt, eit, *-sak, ei, -varor fl.

Mot fall, eit, uheldig tilfælde. -forgift, ei, motgift; -føttes adv = andføttes. -gangsam adj, -gjeld, ei, gjengjæld. -gjerd, ei, fortræd; motforanstaltning; -grunn, ein, -hall, eit, motskraaning. * hug, ein.

*Motiv, eit, bevæggrund = grunn. Mot kast, eit, motstøt, motsigelse. •-krav, eit, -lag, eit, stevnemøte. -legg, eit, indvending. -mann, ein, ••mæle, eit.

Motor, ein, *-vogn, ei.

*Mot prøva, ei, kontraprøve. -raad, ei, -ror, ein, -sagd 2, -segjall oppositionel. -segn, ei, motsigelse. -setning, ei, -skapt ubehagelig, fortrædelig. *-skrift, eit, *-stand, ein og eit, -standar, ein, -straum, ein, *-strid, ein, -svar, eit, tilsvar.

Mott [o], ein (= mol, ein) møl. Mottak, eit, motgrep; mottagelse. -talar, ein, -teken 1.

Motting, ein = mokdunge. *Motto, eit.

den = tverved. *-vegt, ei, -vend 4, -verja, ei, *-vilje, ein, -viljug adj, datar. *-ing, ei. *-vind, ein, -vitne, eit.

Moved, ein = ribs.

Mua (a) vt agte, vise opnierksom-

*Mudd og *finnmudd, ein, finne-

*Muffa, ei, en muffe.

Muga, ei, stor dynge; masse. -a (a) vt sammendynge. -e, ein, dynge;

Mugg. eit, skimmel; fint taake-Mot [o], eit, mote, træffen sam- regn; i — i smug. -a (a) vi skimles;

*Mugg:e, ein, og -a, ei, kande.

Muggen (fl mugne) fugtig; mug--na (a) vi mugne. gen.

Mukk, ein, muk; misnoie. *-a(a) vi mukke, knurre.

Mukka, ei, masse, mængde. -a (a) vt ophope.

Mukr, eit, = murk.

Mula (a) vi surmule. *-e, ein, mule (paa dyr).

*Muldyr, eit.

Mule band, eit, *-pose, ein, -skjegg, eit (paa dyr).

Mulk a (a) vi = mula. -en 1 vranten, sur.

Mulla (a) vi mumle; nynne.

Mult. ei = bot, ei, mulkt. -a (a) = leggja i bøter og leggja bøter. *Multipli kasjon, ein, *-sera (a) ell. (**te**) vt.

[Mumpa (a) vi æte stygt; overfylde munden.

Mumra (a) vi snøvle, tale utydelig. Mùn, ein (fl mùner) mon; det er — i det barnet; det er ikkje nokon - i aa gjera det; dette gjer - virker, forslaar; ein — større; aa faa komme sig, gaa fremover; eg ser paa aakeren for kvar dag.

Mùna (a) *vi* monne, forslaa; komme sig, skride fremad; det -r fram.

Muna monne (verbum med infinitiv efter) blir kun brukt i de to tidsformer: nutid mun, fortid munde; det mun vera so; nyst munde det regna. Muna adj dygtig, forsvarlig; eit

- tak. -leg = munleg.

-mund i navn: beskytter; Sig-

Mund, eit, tidspunkt; kvelds-, uppstad-. -a (a) vi passe tiden; stunde *Mot ved, ein, vrien vekst i ve- efter tidspunktet (f. eks. for maaltid).

*Munder a (a) og (te) vt; -a sol-

Mungaat, eit, ol (særlig svakt øl).

*Munk, ein, klostermand. [-a (a) antyde, ymte om.

Munke lovnad, ein, *-skrift, ei og eit, *-verk, eit, fint utført arbeide.

Mun kjær smaalig, grisk. -laus som litet hjælper. -leg betydelig, dygtig.

Munn, ein, mund; bruka -en tale meget; skjelde; halda -en tie.

Munn drjug stortalende. -fylla, ei, en mundfuld. -harpa, ei, -kaat rap og uvøren tilmunds. -leg mundtlig. -skap, eit, mundens form (paa dyr). -skaald, ein, mundsvie (hos barn). -sterk snakkesyk. -tam, eit, mundheld. -tame, ein, talefærdighet. -tol, eit, og -told, ei, mundtaal (han hev ikkje -told klynker uavladelig). -trøyten 1 stadig snakkende. -ty, eit, snakketøi. -valen 1 famlende efter ord. -vik, ei.

Munsa (a) vi smake paa; nippe til. Munsam fordelagtig.

Munsk = munnkaat. vi nippe til; ymte om, antyde.

*Mur, ein, mur; skorsten. *-a (a) vt bygge av sten. -ar, ein.

Murargut, ein, -handverk, eit, -lag, eit, -leir, eit, -læra, ei, -sand, ein, -svein, ein.

*Muranker, eit, *-by, ein, *-bygning, ein og ei, *-flata, ei, -hol, eit, *-hus, eit, -hylla, ei, skorstenshylde. *-ing, ei.

Murk (og mukr) eit, smaaflis. -a (a) vi pusle, pirke; mukke; -a imot. *Murkalk, ein, *-krans, ein, -kvelv, ein.

Murla (a) vi knurre, mumle.

Murlim, eit, kalk. -meister, ein, -op, eit, muraapning. -pall, ein, forhøining av sten. -pilar, ein, -puss, ein.

*Murra (a) vi murre, brumme.

Murskei, ei, **-stein**, ein.

Murt [u] og *mort, ein, mort (fisk). -a (a) vi fange mort.

*Mus, ei (fl myser), -bite, ein, en ørliten matbete. -blakk adj, -bol, eit, erter, ei, vikker. eten adj gnavet av mus.

*Museum, eit (b - et).

Mus fella, ei, musefælde. -graa

*Musi kalsk adj, *-kant, ein. Musikk, ein, = tonekunst. -domar, ein, -handel, ein, -kjennar, muld over. -a, ei, muldart (svart -a); ein, -lag, eit, -lærar, ein, -stykke, eit, løs jord. -t adj, laus-. musisera (a) og (te) vi.

Musk, eit, støvsky, uklarhet; taakeregn. -a (a) vi stove; smaaregne.

Muske, ein, duft, aroma; sml. ange.

Musk en 1 og -ut disig, graalig. Muske regn, eit. -vêr, eit, se musk.

Musla (a) vi fare smaat frem. Musirova og •rumpa, ei, muse-

Mussa (a) vi mumle; hviske. Musskjer, eit, spidsmus. -skurd, ein, avfald efter musens gnaving.

Must, ei, damp, taake; lugt. Mustar, ein, akersennep.

Musut adj graaskimlet, musgraa. ***Muta (a**) vi skifte fjær (om fugler). Muta (a) vt skjule; bestikke. -a, ei, hemmelighet; i -om i smug; bestikkelse; taka -or la sig bestikke.

Mute bite, ein, mat som blir git en i al stilhet. • fal adj = -kj xr. • gaava, ei, -gjeving, ei, -kjær bestikkelig. Mutel, ein (fl mutlar), liten kniv.

-la (a) vi pusle med kniv; tygge sagte. Mutra (a) vi mumle; lure; ligge i skjul.

My, eit, og mygg, ein, myg. -bit,

Mygja (mygjer, mygde) = muga.Mygl [y] eit, og -a, ei, skimmel. -a (a) vi mugne. -esmak, ein.

Myhank, ein, langbenet myg. [*mỳk*, ei, se møk.

 $\mathbf{M}\mathbf{y}\mathbf{k}$ [ý] ein, og **-ja**, ei, bløtgjørelse; pryl; -ja (mykjer, mykte) vt gjøre myk.

Mykjelleik, ein, en større del; høyet er innhavt no, -en av det i alle fall.

Mykjen (myki, mykje) megen. Merk: intetkjønsformen av mykjen (og av liten) blir ofte brukt med betydningen emykje av (ell. elite av) foran substantiv baade i hankjøn, hunkjøn og intetkjøn og i flertal; han hev mykje skog, mykje fritid, mykje pengar.

Myklast (a) bevæges, ængstes; blues. -lesam blothjertet.

Myksla, ei, bløtgjørelse.

Myla (te) vt slipe ustøt, saa eggen blir rundagtig.

Myla $[\dot{y}]$ (te) vi surmule, mumle. Mylda (mylder, mylde) vt ha

Myle, eit, grætten mine; ho hadde

ikkje — til aa varna um daa hun hadde ikke den sure mine at verne om da o: hun kunde gjerne se blid ut da (naar han ikke var tilstede).

Myle n 1 surmulende, -skap, ein,

grættenhet.

Mylija (myl, mulde) vt smuldre, knuse. •ja, ei, flatbrød i fett.

Mylkja (mylkjer, mylkte) vt faa koen til at avgi melken.

Mylna [y] ei, mølle; kornmaling. -r, ein.

 $Mylsk|a [\dot{y}] (a) vi røre sammen;$ sløse. -a, ei, masse; et slags ost.

Mynd, ei, art, natur, egenskap. *Myn dig og -dug adj myndig;

herskesyk. Mynja, ei, art, egenskap; tilskik-

Mynja (a) vt ynde, holde av;

hjælpe. mynjesam øm, omhyggelig. Mynne, eit, munding, gap.

Mynster, ei (b mynstri, fl mynstrer) og eit, mønster, forbillede. -gild adj. -mann, ein, -rett adj normal. mynstra (a) vt og vi, -ing, ei.

-mynt adj; *hare-, stor-.

*-a (a) *Mynt, ei, mynt, penger. vt mynte.

*Mynta, ei, mynte (urt).

*Myr, ei (fl myrar) myr. -blom, ein, myrsoleie. -bust, ei, siv. -(e)bær, eit og ei, multe.

*Myrda (er, myrde) myrde.

*-ing, ei.

*Myrdun, eit og ei, og -flvel, ein, (et myrgræs). -gjota, ei, og -hals, ein, smal sumpig fordypning.

Myrja $[\dot{y}]$ (myr, murde) vt gnide, landmælar.

skrape, stræve.

Myrja, ei, masse, røre; mørje; eld•.

Myrjarn, eit, *-jord, ei.

Myrk mørk, dunkelfarvet; vanskelig at forstaa; ulystelig.

Myrkart, ein, halvmoden multe.

Myrk blaa adj, -brun, -brynt adj som har mørke bryn. -dæmd 2 mørkladen.

Myrke kove, ein, mørkekammer, -skodda, ei, -stova, ei, fængsel.

Myrk graa, -grøn, -hærd 2 og syke, svækkelse. -hært mørkhaaret.

formørke; staa i lyset for en; vi være ei, værd, fortrin. -a (er, mætte) vt mørk.

som skygger.

Myrk klædd 2, -leg dunkel. -leik. ein, merkhet. -leitt merkladen. -lita adj, -loft, eit, -na (a) vi mørkne. -ning, ei, -raud, -rædd, -rædsla, ei, -vêr, eit, -voren adj.

Myr lende, eit, -lendt adj, *-malm, ein, -mold, ei, *-mose, ein, -sev, eit, *-sik, ei, og -sike, eit, myr med avløp, et myrsik. *-snipa, ei, (fugl). -storr, ein, *-torv, eit, -tyta, ei, tranebær. -ut, -vatn, eit, -væta, ei.

Mysa $[\dot{y}]$ (te) vi fange mus; plire.

•**Mysa** [ỳ], ei, valle.

*Myse blanda [y], ei. -brim [i], eit, -laupa vi skille sig (om melk). -ost, ein, mysost.

Mysja (mys, muste) vi hviske,

Mysja (a) vt tætte med mos. Myske [y], ein, lugtende utdunstning.

Mysling, ein, en stakkar.

Mystikar, ein, -tikk, ein, *-tisk adj.

Myta (er, mytte) vt liste bort, skjule; - seg snike sig frem.

*Myta, ei, = gudesegn. *-olog, ein, *-ologi, ein og ei, *-olo-

Myting, ei, luring. -ing, ein, en som skjuler sig.

*Mytteri, eit.

Mækja, ei, = sverdlilja, ei.

Mækla se mek'la.

Msel, eit, hvilestund mellem bygerne.

Mæla (te) vi tale; sige noget. Msela (te) vt maale.

-ar, ein;

*Msele, eit, mæle, stemme; *maal —; mot•.

Msele, ein, et kornmaal (omtrent = skjeppa, ei).

Mæle glas, eit, -kjeda, ei, -kjer, eit, -kunst, ein, -meister, ein, -snor, ei, -stong, ei, -traad, ein.

Mseling, ei, opmaaling. -ing, ein,

et maal jord. -mælt adj, høg-, laag-, kring-.

Meen a (te) vt tære, svække. -ast (est, test) skrante. -sla, ei, skrante-

Meet adj ypperlig; særlig med ikkje Myrkja (myrkjer, myrkte) vt foran; han er ikkje -are karen. -a, anse, vøre, bry sig om. -ande værd Myrkje, eit, formørkelse, noget at agte. -eleg udmerket (helst brukt m skygger. -ing, ei, agt, anseelse. *Møb.el, eit $(\mathcal{H}$ -el), *-lera (a) og (te) vt, -elsnikkar, ein:

Mød a, ei, møie, anstrengelse. -a (er, mødde) vt utmatte, besvære. -ast (est. møddest) ha møie med.

Møde full, -laus, -leg brysom.
-n 1 trættende. -sam, -stund, ei.

Mødra (a) vt slippe lam osv. til deres mor.

Mødsla, ei, besvær, uleilighet.

*Møk, ei, møk, gjødsel. -dunge, ein, -lass, eit, møk(j)a (a) vt gjødsle.

Møl adj færdig til bruk (om kvern).
-e, eit; kverni er i godt møle maler godt.

Møle, eit, stemning, lune, humør; godmøle, umøle. -t adj stemt, sindet.

Mona, ei, rygmarv; merg og —.
Mon a (a) vt gjøre møne paa huset.

-e, eit, takryg.

Mone aas (og *monsaas), ein, -næver, ei, -stein, ein, -troda, ei.

Mora, ei, dynd. mørebotn, ein.
*Møre; *Nord-, Sunn-. møring,

ein.

Mørut mudret, bløt (om bunden i

*Mota (er, motte) vt mote; — motgang; mote imot, hindre; vi indfinde sig, avgi mote.

Møtast (est, møttest) møtes; grænse til hinanden.

*Møte, eit, sammentræf; hindring, sammenkomst.

*-dag, ein, -lag, eit, de forsamlede.

-stad, ein, *-tid, ei.

Møting, ei, imøtekomst; motstand; fremmøte.

Msy (finsyar), ei, ms, jomfru; Maria msy; feste-; ung-. -dom, ein, jomfruelighet.

Msykja, ei, væske at fortynde noget med. -ja (msykjer, msykte) vt fortynde, opspæ; gjøre mykere; sml. mykja.

Møykjerring, ei, = tauskjerring, peppermø.

Moykjing, ei, og -sla, ei, fortyndelse, spædning.

Møyr adj mør, skjør, sprød. -leik, ein, -na (a) vi bli mør. -ning, ei, -vo-ren adj.

Movette, eit, = stakarsting, eit, stakkarslig person.

N.

N, ein (f n'ar), n-ljod, ein. [Na adj = nauv, karrig.

Naa, eit, = naae, ein, et lik (Garborg).

Naa (dde) vt naa, opnaa; vi strække til. naa-ande opnaaelig.

Naableik adj likblek.

Naada (a) vt benaade, vise naade;

Gud -e meg!
*Naade. ein. •br

tjern).

*Naade, ein, -brev, eit, -full, -gaava, ei, -gjerd, ei, -kall, eit, *-kraft, ei, -leg, -lovnad, ein, *-løn, ei, -midel, eit, *-pakt, ei, *-rik, *-skilling, ein, *-stand, ein og eit, *-stol, ein, -teikn, eit, *-tid, ei, -val, eit, -verknad, ein.

*Naadig naadig; mild; — straff. Naadsaar, eit, naadsensaar.

Naa e, ein, en dødning, lik. -dike, eit, dødningsump.

Naaelde, eit, vantrivning (om dyr).

Naaeleg vantreven.

Naa|fall, eit, dødsfald. -gauk, ein, gjøk som spaar lik; nord er -gauk. -ham, ein, -kald adj.

*Naal, ei, -auga, eit, -brev, eit, osv.
Naa leg = -ande, som kan naaes.
Naa lit, ein, -lita adj, -ljos, eit.
Naal odd, ein, -styng, ein, -traad

(og naalstraad), ein, den traad som brukes i naalen paa en gang.

Naaluft, ei, liklugt.

Naam, eit, det at ta, grep, optagelse; *land-, *landnaama, ei, boken om Islands bebyggelse; ikkje -e nær langtfra ikke.

Naapa (a) og (te) vt indhente, fange.

*Naar adv og konj paa hvilken tid;
naar kjem du? eg kjem naar du vil;
han kunde naar han berre vilde;
han vaaga gjerne livet na ar (ell.
naar helst) det trongst; naar som
helst.

Naa risla, ei, et rødlig utslæt. -strond Naastrand, likstrand. -tev, ein, liklugt. -ting, eit, en stakkar.

*Nabb, ein, knag at hænge noget paa; berg-. nabbetre, eit, klæshænger. -nad, ein (f. -nader), substantivendelse; triv-, skap-.

Nadd, ein, liten spids ell. kile. Nadra (a) vi skjælve av svakhet ell. sindsbevægelse.

Nafsa (a) vi snappe efter, bite i. *Nafta, ein, *-lin, ein.

Nagg, eit, gnaving; nag, anger. -a (a) vt gnave, plage, volde sindsuro;

Nagl, cin (fl negler), negl. *-e, ein,

Nagle bit, eit, og -frost, ein, =

sprett, ein.

*Nagle fast fastnaglet, hørende med til huset. -hol, eit, -hovud, eit.

Nagle rot, ei, -sprett, ein, frostsmerte i neglerøtterne.

*Naken adj nøken; snau, ubeskyttet. -skap, ein.

Nakka (a) vt jevne ved beklipning ell. pløining.

*Nakke, ein, -bein, eit, *-drag, eit, et slag over nakken. -grop, ei, og -hola, ei.

Nak na og -nast (a) bli naken.

Namn, eit, navn; et grand; me hev ikkje — til mat; nemna ein paa ---; ein mann med -et Eiliv. -a (a) vt merke med navn. -e, ein; ho er -en min har samme navn; dei er -ar.

Namne byte, eit, og -skifte, eit,

-lista, ei, og -tal, eit.

Namn fræg og -gjeten navn- | natti. -a (a) vi overnatte. kundig. -gjeven navngiven. -kjend 2 = -fræg. -kjenna vt betegne ved nad, ein, natdragt. navn. -kunnig, -laus, -løysa, ei.

nuppet vott.

Napp, eit, et litet ryk. *a (a) vi plukke, nappe. -ast (a) nappes, prove

*Nappetak, eit, en dyst.

Nara (a) vi guste kjølig. -e, ein, jevn trækvind.

Narr, eit, en nar. *-a (a) vt drille, forlokke, bedrage.

Narre ferd, ei, -fus drillelysten. -leg naragtig. -skap, ein, og -stell, eit, narrestreker. -stikka, ei, en gjek. -strik, eit, gjekkeri. -svall, eit, -verk, eit, -voren adj.

Nasa (a) vi lugte til, snuse; - frami allting. -e, ein, næse.

Nase (smsf. av nòs, ei) næse. -bein, eit, -bit, eit, bitende kulde. -blod, -staden 1 som har staat natten over. eit, -bora, ei, -brend 2, slemt skuffet. -stod, ei, tilhold om natten. -stol, -duk, ein, = lummeduk. -fim som ein, -stykke, eit, -sval, ei, privet.

har sterk lugtesans. -graat, ein, hyklet graat. . kasta vt bebreide en noget. -teppa, ei, tæthet i næsen. -tipp, ein, -veng, ein, næsefløi. -vis adj.

Nas horn, eit, og -hyrning, ein,

næshorn.

*Nasjon, ein, = folk, tjod.

*Nasjonal adj = tjodleg. *-aand, ei, = folkeaand. *-bank, ein, -bunad, ein, *-galleri, eit, *-itet, ein, = tjodskap, ein. -itetsgrunnsetning, ei, -kjensla, ei, *-liberal, *-sak = landssak, ei. *-teater, eit, *-økonom, ein, *-økonomi, ei og ein, *-økonomisk.

Nask adj begjærlig; hidsig. *-a (a)

vi smaske; rapse.

Nastra (a) vi knurre; klynke. -en 1 vranten.

*Nat og -e, ein, fuge i træverk. *-a (a) vt fælde sammen.

Nate (smsf. av not, ei, en nøtt), -aar, eit, -hams, ein, nøtteklase. -kjerne, ein, -skal, eit, -skog, ein, -skrikja, ei, nøttekraake. -skurn, ei, = -skal. -vise, ein, hunblomsten paa hassel.

*Nation, ein, osv., se nasjon.

*Natron, eit.

Natt, ei (f næter); i —; i gaar—; i -- var; i -- kjem; -- til igaar; — til onsdags; fyrre natti = fyrr-

Nattarbeid, eit, -bord, eit, -bu-

Natte dogg, ei, -friar, ein, -fri-Napp, eit, nupper paa toi. -a (a) vt ing, ei, -kvild, ei, *-rangel, ein, og forsyne med nupper. nappavott, ein, |-rall, eit, -ranglar, ein, *-ro, ei, *-tid, ei, -vak, eit, -vaking, ei, -vakster, ein.

Nattifiol, ein, -flvrelde, eit, -for, eit, -frost, ein, -gamall, -gjest, ein, -gangar, ein, -gonga, ei, -ham, ein (i lettaste natthamen i dypeste negligé). -huva, ei, -kappa, ei, -kikar, ein, natkikkert. -kjole, ein, -klæde, eit, -lampe, ein, -laupar, ein, -leg natlig; mørk. -lega, ei, natteleie. -legen 1 som har ligget natten over (om fisk). -liv, eit, -luft, ei, -lægje, eit, liggested. -mùn, ein, sml. dagsmùn. -myrker, eit, -ramn, ein, = kveldknarr. -ror, ein, -set, eit, garnutsætting til natten. -seta, ei, = uppeseta. -skjorta, ei, -sol, ei, -stad, ein,

-svevn, ein, -svæva, ei, = gullboste, løvetand.

Nattenesta, ei, nattergal.

*Nattog [o], eit (paa jernbanen). Natt-trøya, ei.

Natt vak vaaken om natten. -vaka, ei, = maaltrost. -vaking, ei, og -vakster, ein, nattevaaking. -vakt, ei, -verd, ein, nadver.

Nattverd bord, eit, -brød, eit, -gjest, ein, -vin, ein. Se under altar. Nattvoka, ei, nattevaaking.

*Natur, ei, sml. kynde, givnad, mynd, skapning. -a (a) vt ha godt av, fordøie. *-alisme, ein, *-alist, ein, *-barn, eit, *-bunden adj, *-drift, ei, *-dyrking, ei. *-fag, eit, -fin adj naturskjøn. -gjeven naturbestemt. -granskar, ein, *-historia, ei, *-historisk, -kunna, ei, -kunnig, -kunnskap, ein, -leg, *-liv, eit, -log og *-lov, ei, *-læra, ei, -ovring, ei, naturfænomen. *-rike, eit, *-stand, ein og eit, -svarande naturstemmende. *-tilstand, ein og eit, -ting, ein, -tru adj, -vitskap, ein, -vitskapleg, -vænleik, ein.

Naud, ei, nød; vanskelighet; fare; det var med -i at eg slapp; det hev ingi — med meg. smsf. naud-; i verber betyr det omtrent det samme som nid: intenst, uavbrutt (naudstira = nidstira), i adi det samme som naudende overordentlig (naudfin = naudende fin); paa denne maaten kan man sætte naud foran næsten alle verber og adjektiver; derfor blir ikke staaende spids. -a, ei, kande med tut. disse sammensætninger medtat her. I -a (a) vi plukke. -ast nappes; nebbes. nogen faa ord er smsf. naudar; se d. o.

Naudardom, ein, en ringe ting; liten ambolt. -tong, ei. karrighet; kummerlig tilstand. -fentrivning.

Naudeld, ein, ild opstaat ved nødvendighet. -leg adj nødvendig. -til, -um. -leg adv ugjerne. -lygn, ei, nød-

-synt nødvendig. -torv, ei, nødtørft; nødvendighet. -trengd 2 nødtrængende. -trong, ein, stor trang, forlegenhet. -turft, ei. nødtørft. -turveleg nødvendig. -verja, ei.

Naukra seg (a) anstrenge sig.

*Naust, eit, baatskur, nøst. -lem, ein, -tuft, ei.

*Naut, eit, -a (a) vi bære sig plumpt, raat ad.

Naute fengen adj plump. -ferd, ei, plump adfærd. -fjøs, eit, -fôr = nautsfor, eit. -gard, ein, -kjet, eit, -n 1 plump, raa.

Nautsfôr, eit. sml. kufôr og nautfôr, vinterfor til et naut.

Nauv adj knap (om vind); smaalig. -a (a) vt besvære, plage; det -ar ikkje skader ikke. • er adj = nauv. -hjarta adj snæverhjertet. -leg adv nøiagtig. -leik, ein, knaphet. -ra ihop (a) vt spare sammen. -t adv knapt; vanskelig.

*Nav, eit (i hjul), -a (a) vt gjøre

laft (nov).

Navar, ein (f navrar).

Navar(s) aks, eit, den skjærende del av naveren. -hol, eit, -legg, ein, -skaft, eit, -skjæra, ei, = -aks.

Navla vt skjære navlestrengen. *-e, ein, navle.

Navle band. eit. og *-streng.

Near ft næ; maanen er i near. Nebb, ein, et fugleneb; en frem-

Nebbelleg net, fin. -sted, eit,

*Ned adv nedad, til et lavere punkt; gen adj ringe, ussel; smaalig. -mann, fara — og nord til de ondes sted; ein, en gnier; stymper. "sykja ei, renna —; slaa — prisen; ganga sygdom som bringer en i nød ell. i baaten; springa — paa bryggja, -ting, eit, ringe ting; van- osv. Om nedi, nedpaa, osv., se under nede.

Nedan adv neden, nedenfra; litet gnidning. -ende adv, til adj = naud- | brukt uten som førsteled i sms. -beloverordentlig. -faren adj meget for tes nedenfor beltestedet. -brotes adv legen. -hjelp, ei, -høve, eit, nødsfald; nedenfor bakken. -buls adv paa nedre nødvendighet. -ig nødvendig, uund- del av kroppen (bulen). -deildes adv gaaelig. -knut, ein, stor forlegenhet. i de nedre dele. -for præp, -fraa, -komen adj forlegen. -laust adv uten | -fyre adv, -i, -lands, -livs (= buls),

Ned arleg adj som er langt nede. løgn. -nytta, ei = -hjelp. -nyt-|-blaasen, -broten 1, -burd, ein, nedtug meget flittig. -sjeldan adv yderst | bør. -burdsamt (det er -burdsamt sjelden. -stadd adj kommen i knipe. idag), -bøygd 2, -bøygsla, ei, ned--syn, ei, nødvendighet. -synleg og bøielse. -dotten (fl dotne) nedfalden.

-drepen (heile bølingen vart -dre- han -er meg med det at eg er

Nede ell. nedre nede, paa et lavere sted; var du der -- ? baade uppe og —. Foran præp blir nede gjerne avkortet til ned og sammenskrevet med præpositionen; liggja nedi baaten; sitja nedpaa bryggja, *osv*.

Nedfall. eit, nedfald, forfald; vera til -s være faldefærdig, meget -ja (nekkjer, nekte) vi kalve (om forfalden. -sott, ei, faldesyke, epilepsi.

*Nedigang, ein, •gjengen 1, -gonga, ei. -graven 1, -havd 2, -kast, eit, nedkasting. -kasta adj, -kokt hermetisk. -koma, ei, nedgang. -komen 1 nedkommen, henkommen. -lag, eit, nedlagt portion. -lagd 2 nedlagt, som har b lagt sig. -laup, eit, -lengst adv nederst. | gynder at falde. -loga, ei, nedfaldt træ. -læst adj, -paa.

Nedra (a) vt sætte længere ned; fornedre.

Nedre adv se nede.

*Nedre adj som er længere nede. -deild, ei, nederste del av klædnings- uttale; omtale. -ande værd at nævne. stykke, sml. yverdeild. -framt, se | -ar, ein, nævner (i brøk). -d 2 nævnt, under framt. -munn, ein, underkjæve. | benævnt; utnævnt. -d, ei, nævnd, ko-

agtet. -setning, ei, *-sida, ei, *-sig, eit, :-ing, ei, benævnelse; kommission. nedglidning. -sjaa vt ringeagte. -sjaa- -sla, ei, opuævnelse. ing, ei, foragt. *-slag, eit (i pris), -sona adv neddysset.

adv; — nede (nedre).

Nedst adj som er længst nede; -e stokken.

Ned stig. eit, -tak, eit, og -tak- et knippe. ing, ei, -tyngd 2 betynget. -velta, ei, fald, nedstyrtning. -vending, ei.

Nefs a (te) vt snerte; refse; vi rore loselig, se snerta. stikle paa. -t, ei, straf.

Nefstadj n forfærdelig, uhyggelig, ein maten. *Negativ negtende, mots. posi-

*Neger, ein (fl negrar), *-dans, ein, *-folk, eit, *-gut, ein, -gjenta, ei, *-handel, ein, *-rike, eit.

Neglia (de) vt fæste med nagler. -eleg gjennemborende.

*Neg ta (a) = neitta. -ting, ei. *Nei; vil du? Nei; svara faa —; —, skulde du ha set slikt! — daa; — menn; — so menn. -a (a) vi sige idelig nei.

Neigja (neigjer, neigde) vt nitte, bøie spidsen paa søm = njoda.

Neip, ei, heigaffel, = tjuga.

Neisa (te) vt tirre, næsekaste; spænde.

veik.

Neita (er, neitte) vt krænke, fornærme.

Neitta (a) vt = negta, sige nei. benegte; fornegte; avslaa.

Nekk, ein (fl nekkar), stansning, hvile; forringelse.

Nekk, ein (fl nekkjer), renkalv; rens-ko).

Nek kja (nekkjer, nekte) vt =neisa, sætte tilbake; vi vende tilbake; (om sjøen) begynde at falde. -kje, eit, tilbakefald (se atternekkje). -kjing, ei, stansning; fornærmelser. -81a, ei, fornærmelser. -t adj; sjøen er -t be-

*Nektar, ein, gudedrik.

*Nellik, ein, -spikar, ein. Nema [e] (nem, nam, nome) vt fornemme.

Nemleg adv nemlig.

Nemn a (de) vt gi navn; nævne; Ned riven 1, -sédd (n-sét) ringe mité. -e, eit, benævnelse; til-, ut-.

*Nennia (er, nente) og -ast (est, nentest) vt ha hjerte til; eg nente Nedst adv nederst; — paa adv; — i (ell. nentest) ikkje gjera honom so

vondt. -e, eit; — til.

Nepp:a (er, nepte) vt trykke sammen; -a attaat seg klædi. -e, eit,

Nerk, ein. livskraft, livsenergi.

Nerta (nert, nart, norte) vt be-

Nerta (a) vt tildele karrig; — i

*Nerve, ein, *-feber, ein, -knut, ein, -sjuk, -sjukdom, ein, *-slit, eit, *-sliten adj, -streng, ein, -taag, ei, -veik, -veika, ei, nervesvakhet. -veikskap, ein, -verk, ein, nervesmerter. *nervøs adj.

*Nes [e]. eit, nes. -bu og -bue, ein, *-bygding, ein, -gjelding, ein, -ing, ein, *-konge, ein, -land, eit, -odd, ein, *-sokning, ein.

Nesja (a) vi klare sig; egentl. naa næste nes.

*Nest, ein, fæsting med naal og traad. *-a (a) og (er, e) vt sy løselig (sml. næla, traakla). -e, eit, en

Nestut fuld av nes. -væring, ein. *Net [e], eit, fiskegarn. *-binding, ei, -ja seg (a) bli fast i nettet.

Netja, ei, nethinde, fetthinde om indvoldene i dyr.

Netla, ei, ell. *nesla; brennetla. Nett adj fin; tækkelig; nøiagtig; flink; adv fint; knapt; just. -hendt adj. -leik, ein, nethet.

*Netto, -inntekt, ei, *-pris, ein, *-vegt, ei, = reinvegt, sml. brutto.

[Neutrum, se nøytrum.

Neva [e] (a) vt gripe med næven, bearbeide med hænderne.

Neve, ein, næve. -dask, ein, -helsa (a) vi. -helsast (a), -slag, eit, -sterk, -styrke, ein.

Nevrek [e, e], eit, ubetydelig ting ell. person.

*Ni talord ni. -ande niende.

Nibba, ei, en fremstaaende kant (f. eks. paa berg).

Nibbeleg, se nebbeleg.

*Nid, eit, skam; ærgrelse. Til en mængde verber kan man sætte nid-' (liksom naud-) med betydning idelig, haardnakket (nid graata, -lesa, osv); se under naud.

Nid a [i] (dde) vt forhaane; - seg = knna. innpaa ein fornærme.

*Niding, ein, -skap, ein.

*Nidingsverk, eit.

Nid leg skarp, heftig. -ord, eit, spottende ord. -samleg adv storlig; med megen omhu. *-sk karrig. *-skrift,

Nidsverk, eit; gjera — paa gjøre sig yderste omhu med.

*Nidvisa, ei, spottevise.

Nifst, se nefst.

[Niga (nig, neig, nige) vi boie sig, bugne.

Nigja (a) vi bøie knærne, neie.

Nigjing, ei.

Nigla (a) vi knipe, leve knapt.

*Nihil isme, ein, *-ist, ein, *-istisk.

Nikk, ein, et nik. *-a (a) vi nikke med hodet.

*Nikkel, ein.

Nikker (fl nikre) knap, sparsom. *Nikotin, ein, tobaksgift. *-fri

adj. -forgifting, ei. Nilsmess, ei, 6te december.

Nipa, ei, fjeldtop.

Nipen 1 undselig, frygtsom. **Nipper** (fl nipre) adj net, sirlig. — mange; — so nær.

-leg fin, tynd.

Nippleg adj fortrædelig.

*N**isa**, ei, ise.

Niss, ein, se tunkall, tufte, gardvord.

Niss [1], ein, stank. -a (a) vi stinke. *Nista [i], ei, niste. *-a (a) vt utniste.

Niste laus, *-mat, ein, *-skrin, eit, *08v.*

Nit [1], eit, sting, smerte. -a (nit, neit, nite) vi smerte; gli frem.

*Nital, eit, nital.

Nittan 19. **-de** 19de.

*Nitti 90. **-ande** 9**0**de.

*Nivlheim, ein, taakehjem, straffested i underverdenen.

Njoda (nyd, naud, noden) vt nitte, klinke.

Njos, ein, og nyss, ein, tegn, vink; faa ein — av noko faa nys om.

Njos a og *nys a (nys, naus, nose) vi nyse. -ing, ei, nysing.

Njosna (a) vi = spæja, speide. Njota og *nyta (nyt, naut, noten) vt nyde; -godt av beholde; - helsa; det er ein gild kalv; berre me fær

– honom. **Njotr** [o], ei, = knue. $\cdot a(a) vt$

Njupa ell. *nypa, ei, nype. Njupetorn ell. *nypetorn, ein. Njøsminne, eit, kjøpskaal.

No adv nu; paa denne tid; altsaa; sidan det — er so: — daa!

Nobb, ei, bergknold. -ut knudret,

Nod [o], eit, den klinkede ell. bøiede ende paa et søm.

Noda [δ], eit (b noda, f nodo, nodo), traadnøste.

[Nog [6], se nok. Herav nogsam, nøgja vt, nøgd, ei.

Nogg, eit, gnidning, gnidsaar.

Nogsam adj fyldestgjørende, tilstrækkelig.

Nok adv nok; oftest bakefter adj og subst; han er rik—; hev gull—; eg hev lese —; lenge —; han skriv fort —; ogsaa substantivisk: hava —; hava — pengar; her er — aa taka av; vistnok: han er -- komen.

Nokka (a) vt forsyne med nokker. *-e, ein, nok, jernkrok; traaden fraa nokken.

Noko adv foran adj og adv i nogen grad, tilstrækkelig, temmelig;

Nokon (nokor, noko, nokre) nogen;

noko slag; — gong; — stad; nokor tid; — ting (naar nokon er sterkt betonet); noko til mann.

Noko leis adv nogenledes. -lunde

adv nogenlunde.

Nokon gong adv, -stad adv, -ting (naar nokon er let betonet, ellers nokon gong, stad, ting).

Nokosinne adv nogensinde.

*Nomade, ein, *-folk = flytjarfolk, hyrdefolk og hyrdingfolk.

Nomen [o] adj lam, stiv ell. følesløs. -skap, ein.

*Non [o], eit; et maaltid (omkr. $kl. \ 2-5$); eta —; til -s.

Nonna. ei, en nonne.

Nons bil, eit, -leite, eit, -mat, ein, -øykt og -ykt, ei.

Nor [6], eit, sund, strøm.

'Nord, ein; mot —, til -s, fraa —. *Nord adv i nord, mot nord, paa nordsiden; - i landet; det gjeng ned og - rent galt (sml. det gamle ned og nord = helvegen).

*Nord afrika, *-amerika. -fras.

Nordan adv nordenfra. -til, -i.

Nordan blaaster, ein, -draatt, ein, nordlig drag. -fjells adv, -fjellsk, -folk fl, -kjøla, ei, -sno og -snoa, ei, -vêr, eit, -vind, ein, -ætt, ei. nordlig

Nord aust, ein, -bu og -bue, ein, *-bygding, ein, *-døl, ein.

Nordetter nordover.

Norder land Norden, de nordiske land. -landsk, -lending, ein.

Nord far, ein, -farjagt, ei, .*-fjording, ein, -grad, ein, *-havet, *-isk adj. *-kant, ein, *-land Nordland (i Norge). *-landi, mots. sørlandi fl. *-landsk, -lending, ein, -lengst adj nordligst. -lyse, eit, = verlyse, eit.

Nordmann, ein, **-ska**p, ein.

Nord ron nordlig (om vind). *-sjøen, -strik, eit (paa kompasset), kortet *nr.; taka nummer. -vend 2 heldende mot nord. *-vest, ein, -yver nordover. -ætt, ei, nordkant.

Norig ell. *Norge; Norigs land. *Norm, ei, *-al adj (sml. mynsterrett, regelrett), *-alisera (a) ell. (te).

Normann, ein (fl -ar), *-isk. *Norner skjæbnegudinder (Urd, Verdandi, Skuld).

Norrøn adj som hører til den norske folkestamme.

Norrsjaa Norsjø i Telemarken.

*Norsk adj, -a (a) tale norsk; fornorske. -dom, ein, norskhet.

Norva (a) vt forsyne med -e, ein, tvertræ.

Nos, ei (fl naser), næse; sms. se. nase.

Nos [$\dot{o}$], ei, mule, snute (paa dyr). Noss a (a) vt forlyste. -a seg gjøre sig tilgode. -a, ei, og -e, ein, person som nyder livet i al gemytlighet.

Not [o], ei (fl neter), en nøtt;

sms. se nate.

Not, eit, lettelse, hjælp, tilflugt.

*Nót, ei (fl nøter), fiskegarn.

Nota (a) vt forsyne, forpleie rikelig. Not a [6] (a) vt angi tonen; istemme. *-e, ein, note; tone.

*Note baat, ein, *-bas, ein, formand i notlag.

*Note|bok, ei, -næm rask til at lære toner. •stød adj.

*Notis, ein, *-bok, ei.

Notra, ei, og nott, ein, liten knort, knute.

[Nott, se natt, ei.

Nov, ei, = laft, eit.

*Novella, ei, novelle, liten roman. novelleskrivar, ein.

Novtot [o], eit, vindens sus om hushjørnerne.

Nu, ein, et vandkar uthulet av ett træ.

*Nubb, ein, jernplug. *-a (a) vt, -en (fl nubne) avstumpet.

*Nudd og *-a (a) = nubb og -a. Nugg, eit, guidning. *-a (a) vt gnide, skubbe. -en (fl nugne) skub-

Nugg og nygg, ein, veirets kjølighet: ein kald — i vêret.

Nukk, ein, stansning; standa i -en staa i stampe. -en adj (fl nukne) forkrøblet i veksten.

Null, ein, nul, taltegnet «0».

*Nummer, eit (b - et, ft - i); for-

Nupa (te) vi hænge med hodet.

Nupp, eit, pluk, avfald. Nupp, ein, ryk, støt, nap. -a (a) vt nappe, plukke.

Nuska (a) vi lete efter noget.

Nuskeleg svak.

Nusla (a) vi søke føde, plukke (om dyr).

Nussa (a) vi lugte til noget.

*Nut [ú], ein, knort, bergknold. Nuv, ein, top, rund forheining, hovedhaar.

Nuv adj avstumpet, but; mut, ordknap.

Nuva (nyv, nauv, noven) vt avrunde en kant ell. spids.

Nuveleg = nuv adj.

Nuv sau, ein, kortøret sau. -ut = n u v adj.

*Ny, eit, nymaane; i — og near.
*Ny adj; nytt hus; nye tankar;
forskjellig fra før: ei ny vending; nytt
folk fører nye seder; fornyet: nytt
liv, nytt mod, ny maane; faa vita
nytt; paa nytt, paa nytt lag. I sms.
blir ny brukt sammen med en mængde
fortidsparticipier, f. eks. ny fødd, -bygd,
-skoten.

 $\mathbf{N}\mathbf{y}|\mathbf{a}$ (a) vt fornye; -a ell. -ast

uppatter.

Nyaar, eit, nytaar, aarsskifte (men nytt aar om det hele aar; godt nytt aar!). -ing. ein, aarsgroden.

Nyaars aftan og -eftan, ein, -dag, ein, -helg, ei, -kveld, ein, -natt, ei.

Ny | bil, ett; paa ny bilet i den seneste tid. -brot, eit, ny opbrutt mark. *-bygd 2, *-bygd, ei, *-bær som nys har kalvet. -bæra, ei, og -bærku, ei, -bøling, ein, en som nylig har sat bo. -bølt nylig bosat.

Nydja, ei, en klubbe.

Nydja (a) vt nitte, klinke.

Nyemning. ein, begynder, lærling. -fegen glad over noget nyt.
-felle, eit, hændelse, nyhet. -fiken
nysgjerrig. -fikna, ei, nysgjerrighet.
-føding, ein, nylig født barn.

Nyggja (nygg, nogg, noggen, fl noggne) vt støte, skubbe; skræmme;

overhænge.

Nyggjing, ei, gnidning.

Nygia, ei, prop i baatbunden. -a (a) vt sætte «nygla» i. nyglehol, eit.

Ny grøde, eit, ny græsvekst.-hende, eit, og -hending, ei, nyhet. *-ing, ein, baal paa aapen mark.

Nykel, ein (f nyklar), = lykel, nøkkel.

Nykk, ein (fl. nykkjer, sjelden brukt), nøk, vette.

Nykk, ein, et ryk; indfald, lune.
-ja (jer, nykte) vt rykke; krumme.

Nykkjeblom, ein, = tjørneblom, aakande.

Nykkjing, ei, rykking, rykning. Nykter (f nyktre) nøkter(n), som ikke drikker.

Nyl, ein, og dengjenyl, ein, banketræ.

*Ny|land, eit, ny aker. -leg adv nylig. -lenda, ei, og -lende, eit, = -land.

Ny lserd 2 nylig oplært. -maal, eit, en ar. -maala adj nymalt. -maate, ein; paa -maaten paa heieste mode. -maatens nymodens. -mark, ei, nylig ryddet mark. -menning, ein, en begynder.

*Nymfa, ei, = hulder, ei, vett,

ei, skogfru, ei.

*Nyra, eit (b nyra, fl nyro, nyro). Nyre|feitt, eit, *-talg, ei.

*Nysa = njosa.

Nysja (nys, nuste) vi plukke; pusle.

Nyskipa adj nystiftet.

Nysn [ý], ei, vink, nys.

Nyss [ŷ], ein, lugt; en løs ytring, et ymt; fas ein — um.

Nyst $[\dot{y}]$ adv nys, nylig; no —. Nyst $[\dot{y}]$, eit (b nysta, f l nysto)nysto) et nøste. -a (a) v t vinde traad.

Nyste honk, ei, -kopp, ein, osv. Nysylv, eit, nysolv.

*Nyta = njota.

Nyt [ý] adj nyttig; dygtig; den -e drengen. -leg tjenlig.

*Nytt|a [v], ei, nytte, hjælp. *-a(a)vt
benytte; vi nytte, due; det -ar ikije
med harde ord her

med harde ord her. -ande brukbar.

Nytte, eit, = nytta, ei; (til -s).
-laus gagnløs. -leg dygtig; forsvarlig.

Nyttlen (fl nytne) og -sam forsynlig. -ug og -ig nyttig; flittig; nyttug um tidi.

Nyv|a, ei (liten forhøining), rynket pande; gjera (ell. setja) -or gjøre barske miner. -ast (a) avstumpes. -el, ein (ft nyvlar), et litet horn; en stymper. -en ublid, barsk. -la, ei = nyvel.

Ny voren noksaa ny. -vyrke, eit, nyt materiale.

Næden 1 skarp (om vind); fornærmelig.

Nækja (nækjer, nækte) vt gjøre snau, lens; -ja seg avstaa alt man har. -t adj lens. -jing, ei, berøvelse.

Næla (te) vt sy sammen.

Næm mottagelig; frost-, rus-, sottosv; nem, lærvillig: lære-, tung-; letvint; det skal næmt vera gjort.

Næm|a (de) vi saavidt berøre; han berre -de ved (ell. burt i) det.

Næma (a) vt bringe nærmere; — seg nærme sig.

Næm are adj og adv nærmere.
-ast nærmest; der er ingen -are til

det; -aste folket naboene; -aste skyldfolket nærmeste slegtningene.

Næme adv nær; han stod — ved; alle so - som ein alle paa en nær; - **ved** paa nippet til.

Næme, eit, grep, tak; det er ikkje — aa faa paa det; fatteevne, nemme: flog., godt —, tungt —. -laus tungnem. -løysa. ei.

Naem en 1 nem, flink til at lære. -ing, ein, begynder, elev. -leik, ein, nemhet.

Næpa, ei, næpe, hvitroe. næpe aaker, ein, -kaal, eit, osv.

Neep a (te) = $n \approx m a$ (de). -en 1

nem; rask.

*Nær adv (nærre, næst og næmare, næmast) ofte brukt som præp; vera — land; for — elden; han gjekk kongen næst ell. næst kongen; enno er eg like — like fjernt fra maalet; han er ikkje — til vaksen ikke paa langt nær voksen; eg hadde so — dotte; han er so klokare enn sjølve presten; alle so — som ein; noko so nogenlunde; koma berøre; ganga for - forurette, forulempe; han tok seg det -.

*Næra (de) vt nære, føde; underholde: næra seg.

Nær buen næsten færdig. bygd 2

= tettbygd. Nærd 2 næret; velnærd vel-

næret. **Nærdjup** adj = braadjup ogtverdjup. -gangande nærgaaende. -grendt og tettgrendt tæt bebygget.

-hendeleg som er nær ved haanden. •hendes adv nær ved haand.

Nsering, ein, et forberg; stort nes. *Næring, ei, utkomme. *nærings liv, eit, -veg, ein, -vit, eit.

Nær kjøm og -kjømd 2 nærkom- i mende, omtrentlig. -komen 1 næsten færdig; næsten lens; næsten haabløs. -kona, ei, jordmor. -leg som er nær ved. -leik, ein, nærhet. -liden [1] adj nærleden; næsten utløpen (om tid). *-ma i tvingende behov for noget; vera nøydd (a) vt, -om adv omtrent. -ra (a) vt = um være i nød for; vera nøydd til -ma og næma. -re adv se under nær.

Nær sett nærstillet. -sjaang adj nærseende, karrig. -skyld nær befortære; -a seg anstrenge sig; lægge slegtet. *-synt adj, -søkjen 1 paas sig i; kunne bruke; han nøyter ikkje trængende. -verande tilstedeværende. foten foten gjør ikke tjeneste; foten er -være, eit, nærvær.

*Næst næst, nærmest, se under nær; næste dagen; næste garden.

Næsta adv = mesta, næsten. *Næste, ein (uten fl); elska sin -

Næstemann, ein, næstemand i en række.

Nætt adj nattegammel; ein-, tvi-,

*Næver, ei (fl nævrar); bjørke-. -kunt, ein, og -skrukka, ei, et slags kurv av næver.

Nøgd, ei (se nog), tilstrækkelig forraad, overflod; her er -i av det; korkje naud eller -.

Nogd 2 fornoiet, tilfreds; mis-; vel-. Nøgg, ein, gysen. nøgg adj frygtsom, forsagt; karrig.

Nøgga (nøgg, nogg, nogge, fl noggne) vi gyse. -leg gyselig.

Nøgja (nøgjer, nøgde) vt tilfredsstille; — seg og -st la sig nøie.

Nøgje, eit, tilfredsstillelse; faa sitt — faa nok. nøgje adv nøiagtig, nøie. -n adj 1 netop tilstrækkelig, nøiagtig; det er ikkje so — med det: me er ikkje so nøgne nøieregnende. leg rikelig.

Neg sam neisom, let at tilfreds-- komme nær, stille. -ta (a) vi forslaa.

Noia, ei, etslags stort traug.

*Nøra (de) vt opfriske, styrke; - seg forsyne sig godt med mat og drikke; - eld ell. - upp ell. - paa opfriske ilden (kveikja eld, kveikja ljoset tænde).

Nørding, ein; landnørding nordøstlig vind. utnørding nordvestlig vind. -ra seg (a) bli mere nordlig (om vind).

Nørdre adj nordre; nordligste av — sida; — garden.

Nordst adj og adv nordligst; -e holmen; stallen ligg -

Nor e, eit, styrkemiddel; surstof. -ing, ei, opfriskelse; oksydation. -sla, ei, ekstraforpleining.

Nøyda (er, nøydde) *vt* nøde, tvinge; eg nøydde meg til det; paatvinge; han nøydde det (inn)paa meg; gjælde om; det nøyder ikkje paa; ha være nødt til.

Noytla (er, noytte) vt benytte; ikkje -ande brukbar.

-noyte, eit, selskap; kamerat; mat-; seng-.

Neyt eleg tjenlig, brukbar. -en 1 flittig; paapasselig. -ing, ei, benyttelse.

Nøytral adj som ikke tar parti; -itet, ein.

Nøytralitetslysing, ei, neitralitetserklæring. nøytrum, eit, intetkjen.

Nøytug = nøyteleg, sml. unøytug.

0.

O, ein (fl o'ar), o-ljod, ein.

Oast [o] (a) ængste sig.

*Oberst, ein, -løytnant, ein. *Objekt, eit.

*Objektiv, eit, det fra øiet fjerneste glas i kikkert eller mikroskop. *-glas, eit, sml. okular.

*Objektiv adj hvilende paa saken ell. tingen selv, uten indflydelse av personlige synsmaater, almengyldig (mots. subjektiv). *-isme, ein, *-itet, ein.

*Obligasjon, ein.

*Observatorium, eit.

Od, [6], eit, raseri; vild lyst; uveir. od adj hidsig; vild; brunstig. -a seg (a) og -ast slaa sig gal.

Odd [o], ein, en od, skarp spids. *Odde, ein, landtunge, nes.

*Odde, ein; par eller — effen eller ueffen. -mann, ein, opmand (ved avstemning). *-tal, eit, tal som ikke lar sig dele med 2 (1, 3, 5, 7, osv).

Oddlaus adj som har mistet

spidsen.

*Odel. ein, arvegods; odel, nedarvet eiendomsret; taka garden att

med —; til — og eiga.

*Odels bonde, ein, -boren adj,
*-fri, -gard, ein, -grunn, ein, -hævd,
ei, *-jord, ei, -løysar, ein, -løysning,
ei, -mann, ein, -rett, ein, *-sak, ei,
*-takst, ein, *-ting, eit, -ætt, ei.

*Oden (med tostavelsestone, just saaledes som disse bokstaver blir uttalt i ordet metoden) den øverste av

æserne, Odin.

*Odla $[\delta]$ (a) vl; — ein gard faa odelsret paa en gaard.

Oe [6], ein, ængstelse, uro i sindet. Offentleg adj, sml. aalmenn, open.

*Offer, eit (b -et, b fl -i). *-dag, ein (sml. blot, eit), *-dyr, eit, -skjeppa, ei.

Offisér, ein, offisersemme, eit.
*Ofria (a) (sml. blóta) vt, *-ing, ei.
Ofsia [o] (a) vt overdrive; -a seg

bryste sig. -a adj og adv overordentlig; -a stor; ein -a kar.

Ofse, ein, overdrivelse, overmaal; oversvømmelse; voldsomhet; lidenskap; storofsen storflommen. -leg overvældende; fortrinlig; overmaade. -n 1 fremfusende.

Ofsling, ei, skryt. -nast (a) bli heftig, spændt.

*Oft|e [o] adv; tidt og —. -are flere ganger. -ast hyppigst; for det meste; alt som oftast(e).

* $\mathbf{Og}$ [o] konj og; *baade . . . og.

Og [o] adv ogsaa (skrives gjerne og, blir uttalt med tydelig g og kommer altid efter det ord det hører til, og saa nær efter det som mulig; paa lignende vis kan man bruke med); han og (med) var i byen idag; han var i byen idag og (med).

Oge [ó], ein, respekt. **-leg** imponerende.

Ogn [6], ei, frygt, rædhet; respekt.

Ogn [o]. ei (fl agner), agner (paa korn); se agner.

Ogso adv, ogsaa; sml. og adv.

Ok [0], eit, et aak; bæretræ; sml. vatssele, ein. -a (a) vt lægge aak paa; flytte, røre; binde sammen med tvertræ.

Oke [o], ein, halsaak; tvertræ; klave = sul, ei.

Oker [o], eit, aager. -forretning, ei, -kall, ein, -renta, ei.

Oker [6], ein, okker (farve). -gul

Okla [o], eit (b okla, fl oklo, oklo), ankel. okle kul, ein, -led, ein, -snø, ein, sne som naar til anklene.

Okra [o] (a) vi drive aager. [Okshyvel, ein, se ukshyvel.

Oksel og oksl [o], ei (fl aksler), skulder; sms. se under aksler.

*Oktav, ein, oktav (i musik og om papir). *-ark, eit.
*Okular, eit, *-glas, eit, glas nær-

9 - Skard: Nynorsk ordbok.

mest øiet i kikkert ell. mikroskop; sml. objektiv, eit.

Ol [6], ei, en rem; bak-, buk-.
*Olavs|dag, ein, 29de juli. *-fest,

Olbeg a [ò, ò] (a) bruke albuene; -a seg fram.

Olboge, ein, albue. -krike, ein, og -lykkja, ei, -rom, eit.

Old, ei, mængde; slegtled, generation = ættlegg, ein.

Olda, ei, bølge, bølgedal; vandrende; sagn, fortælling.

*Oldemor, ei, forstanderske i lek

eller lag.

*Older, ein, = ore, ein, oretræ.
-bork, ein, *-holt, eit, *-skog, ein,
-tre, eit, *-ved, ein.

Old er, ein, mylder, skraalende lystighet. -ra (a) vi støie, skraale.

*Olja (a) vt bestryke med olje.
*Olje, ein (og olja, ei), *-berget,
*-blad, eit, -farge, ein, -maala (a) vt,
osv.

Oll, ein, skraal, støiende lystighet.
-a (a) vi støie, skraale.

Òlla, ei, kilde.

Olm adj bister, olm. -a (a) vi vise sig olm; gjøre bistre miner. -ast (a).

Olmosa [ò, o], ei, almisse; en stakkar.

Olmose dom, ein, -ting, eit, en stakkar.

Olreip [6], eit, taug av lær. [Olring se orering, ein.

*Olsok $[\dot{o}, \dot{o}]$, ei, o: St. Olavs dag, 29de juli.

Olst|er [o], ein, skraal, støi. -ra (a) vi skraale, støie; overhænge. -ring, ei. = olster.

Oltaum [o], ein, en tomme av lær.

Om [6], ein, svak lyd av fjernt bulder. -a (a) vi klinge.

Omn [o], ein, ovn, ildsted.

Omn ell. omns bed [é], eit, bund i ildsted. -bru, ei, -brød, eit, -røyr, ei, -sverta, ei, osv.

Onder [δ], ei (f ondrar), en kort ski = andør.

Ongla (a) vi angle, fiske med krok.
Ongul, ein (fl onglar), fiskekrok.
-taum, ein.

*Onn [\delta], ei, travelhet; tiden for visse slags arbeider; *vaar-, *plog-, slaatt-, skurd-, høy-.

Onna (a) vt paaskynde; — seg eit, *-sans, ein, *-vern, ei og eit.

skynde sig; — inn indhøste; vi være i onnearbeide.

*Onne folk fl, -før adj, -graut, ein, -millom adv, *-tid, ei.

Onning, ei. -ug flittig, hastende. •Onsdag, ein (o: Odens dag', onsdag.

Op [o], eit, aapning, hul, tomt rum.
Op en adj 1 aapen; utildækket; offentlig; -i dør, -e vatn, paa -i gata; aapenhjertet; aapenmundet.

Open berr aabenbar. -berra (a) vt aabenbare. -berrleg adv aabenbarlig. -daga (a) vt aabenbare; lægge i dagen; opdage. -skap, ein, -skaar adj fritalende.

*Oper asjon, ein, *-era (a) ell. (te).
*Opium, eit, opiumsrøykjar, ein.
Opn a (a) vt aapne. -a seg og
-ast (a), -ing, ei.

*Oppo|nera (a) ell. (te) vi =

leggja imot. *-sisjon, ein.
Or [6] præp av, ut av noget omgivende; — sjøen, — bytta, — skyi,
— skogen, — knipa; skilja seg ut —
flokken; førsteled i en mængde sms.
med participier: -dregen, -lagd. -skrapa, osv.

Ora [6], ei, strop hvormed sæle og skaak forbindes.

*Orakel, eit (b *oraklet, ft orakli), *-svar, eit.

Orar f vildelse; i svevnorom, daudorom, helorom.

Orbser, eit og ei, ribsbær. -tre, eit.

*Ord, eit; han gat ikkje eit —;
eg fekk det med fyrste -et; det var
eit sant —; um eg skal segja so
stort eit —; taka til -s; som dei
segjer for eit gamalt —; halda —;
hava eit godt — godt rygte; han hev
fenge eit leidt — paa seg; han hev
— for aa vera trufast; du hev -et
det same no, anten du drygjer lenger eller ei; eg var der fyrr eg
visste -et av.

Ord a (a) vt bringe pas tale. -a ell. -ast ut um ymte om, antyde.

Ord avleiding, ei, ordavledning.
-blom, ein, frase. *-bok, ei, *-bruk,
eit, -bøygning, ei, -dæme, eit, uttryksmaate, manér i talen.

*Orden, ein (flordnar) orden; rækkefølge; ridderorden.

Ordens band, eit, -bunad, ein, -kapitel, eit, -lovnad, ein.

Ordens mann, ein, -menneskje, eit. *-sans. ein. *-vern. ei og eit.

Order, ein, ordre, befaling.

*Ord fast adj, -fatig, -felling, ei, ordføining. -flaum, ein, *-form, ei, -fylgja, ei, -før adj, -førar, ein, -grann = -rett. -gytar, ein. -hag veltalende, vittig. -halden og -haldig ordholden. -hegd, ei, veltalenhet. -hitten (A -hitne) vittig.

*Ordin|ans, ein, = kyrkjelov, *-era (a) ell. (te) vt.

Ord ing, ei, ytring, uttalelse. *-kast, eit, disput. -klassa, ei, og *-klasse, ein, -kløyving, ei, *-kvass adj, *-lag, eit, uttryk. -laging, ei, -leida vt fremstille i ord; -leida seg uttrykke sig. -leiding, ei, fremstilling, stil. -leik, ein, *-lista, ei, -løysa, ei, mangel paa uttryk.

*Ordning, ei, ordning, orden.

Ordnotar ft talemaster.

Ordrag, eit, utdrag, ekstrakt.

Ord ram sterk i ord. -rekkja, ei, -rengjast vi kjevles. -rett adj ordlydende. *-rik, -rikdom, ein, *-rot, ei, -samling, ei.

Ordsauke, ein, ros, lovtale; me-

gen omtale.

*Ord|saar adj pirrelig. *-sending, ei, budskap, hilsen. -setning, ei, stilemaate. -skiftast vi diskutere. *-skifte, eit. diskussion, debat. -skil, eit, = skilord. -skila (a) vi gjøre avtale. -skile [i] adv tydelig, ikke til at misforstaa. -skort, ein, ordmangel. -skrøyv, eit, ordbram, bombast. -skrøyveleg bombastisk. *-slag, eit, -sløg vrien i ord. -spel, eit, ordspil. -stas, ein, sprogblomster. *-stèv, eit, mundheld. *-strid, ein, -styrar, ein, dirigent. -stød ordlydende; som ikke motsiger sig; ordholden. *-tak, eit, ordsproglig talemaate. -tam, eit, mundheld. -tyding, ei, -tøke, eit, ordsprog. -vand kræsen paa uttryk. -vik, eit, avvikelse i ordbruk. -viss som finder de rette ord.

Ore, ein (= older), oretræ.

Or eigna (a) vt ekspropriere. -eigning, ei, ekspropriation.

Ore pinne = selepinne, ein. -ring, ein.

Orga, ei, og *orgel, eit.

*Organ, eit, organ; redskap. *-isasjon, ein, *-isera (a) ell. (te) vt, '-isk.

Orge nist, ein, og -spelar, ein, -tone, ein.

*Original adj og ein. *-itet, ein. *Ork a [o] (a) vi arbeide, virke;

orke, formaa; gide; eg -ar ikkje høyra •a, ei, anstrengelse; paa slikt tull. et orke; ganga paa tungorka.

Orke laus arbeidsløs, ledig. -leg haandterlig.

*Orkester, eit (b fl orkestri).

Orkjenast vi vansmegte.

*Orlog, eit, sjøkrig; *til -s.
Orlogs flagg (ell. -flagd), eit,
-flote, ein, *-gast, ein, -mann, ein, -verv, eit, orlogsverft.

Orm, ein, slange; smsf. foran vokal: orm; ellers orme.

*Orme|bol, eit, -gras, eit, breg-

Ormegta [6] (a) vi vansmegte.

*Ormeham, ein, ormeiter, eit, slangegift.

Orme naal, ei, slangetunge. -styng, ein, slangebit.

Orminnast (est, test) vi være i begrep med at sovne.

Ormistungen adj, -unge, ein, øygd 2 hvasøiet.

Ornia [o] (a) vi og vt faa eller gi (legems-)varme; •a seg; •e, ein, mild varme.

*Orr e, ein, aarhane. -fugl, ein, -høna, ei.

Orrig livlig, rask = gridug.

Orsak [6], ei, aarsak. -a adj undskyldt. -a (a) vt undskylde; -a seg, -ande undskyldelig.

Orskrift, ei, utskrift. -skurd, ein, kjendelse. -skurdsaum, ein, hul-

*Ort [6], ei, ort = 80 øre.

*Orto|doks adj = rett-truande. *-doksi. ein og ei, *-grafi, ein og ei, *-grafisk.

*Orv, eit, ljaaskaft.

Or vak adj utvaaket. -vald 2 utvalgt. -ventes adv imot forventning. Orv hand, ei, venstre haand. -hendt kjevhændt.

 $\mathbf{Or}|\mathbf{vonast}$ [$\acute{o}$, $\acute{o}$] (a) opgi haabet, fortvile. -vønen 1 haabløs, fortvilet. *Os [6], ein, flodmunding; brusen; damp, sterk utdunstning, os. *-a(a) vi

strømme; tære isen; ose, dampe. Oska [\dolda], ei, aske. oske|dunge,

ein, -ladd, ein, -lit, ein.
Oskereid, ei, aasgaardsrei.

*Osp [o], ei, asp. ospe|bork, ein, -lauv, eit, *-skog, ein, osv.

*Ost [o], ein, oste kjuka, ei, -kolla, ei, *-skorpa, ei, osv.

Osterbein [6], eit, nøkleben.

Ostra [6], ei, østers. ostre berg, eit. -skal. eit.

Otia [o], ei, kappestrid, dyst. -ast (a) tirre hinanden til strid.

*Oter [b], ein (fl otrar), -skinn,

eit, *-unge, ein.

Otesterk og -stød adj dygtig i strid, djerv.

*Otta [6], ei, morgenstund; i meget tidlig.

Ottia [6] (a) vt ane, formode. -ast vi frygte; vente med uro.

Otte [6], ein, frygt, respekt; ængstelighet; liggja med (ell. paa) frygt, respekt; ligge med uro for at man kan forsove sig.

Otte arbeid, eit, -fugl, ein, en

som er tidlig oppe.

Otte full ængstelig. -laus ubekymret. -leg = sam. -løysa, ei.

Otte maal, eit, tid til at staa op. -messa, ei, = -preika, ei, og -song, ein, fropræken.

Otte sam vaagsom, farlig. -stad,

ein, et farlig sted.

Ottug [6] urolig i sindet, ængstelig. **Ov** [o] adv overordentlig; for meget (førsteled særlig til adjektiver og substantiver).

Ovan [$\dot{o}$] adv oven, ovenfra. -aat adv ovenfra. -bakke, ein, -bakkes adv nedad bakken. -beltes adv, -bords adv oven vande. -brotes adv ovenfor fjeldbrynet. -burd, ein, nedbør. -deil- $\mathbf{des}\ adv$ oventil. - $\mathbf{dotten}\ 1\ \mathbf{som}\ \mathbf{himmel}$ falden. -etter adv ovenfra. -fall, eit, nedstyrtning. -komen 1, -lides adv øverst i lien. -livs adv, -mun, ein, den fordel at være øverst. -paa, -sjøs adv, -skogs adv, -til, -um, -yver.

Ovarleg [o] adj noget høitliggende; adv noksaa langt oppe.

Ovlaar, eit, overmaade godt aar. -beite, eit, -bod, eit, usedvanlig tilbud. -boden [o,o] 1 overdreven. -bodleg usedvanlig. -bragd, ei, storverk. -braa adj, -bunad, ein, pragt. -bør, ein, for sterk bør. -daude, ein, svær dødelighet. -diger adj, -djup, eit og adj, -drikkar, ein, dranker. -drykk, ein, drukkenskap. -dyr adj meget dyr.

Oven [o] adj 1 tynd, mager.

Ovende [6] adv overmaade; — stor = ovstor.

Over = yver. -evle, eit, overmagt, noget som overstiger ens kræfter. Overs [o] adv overmaade. -leg

ypperlig. Oveting, ei, fraadseri. -evle, eit, noget som gaar over kræfterne. -fagning, ei, -flaum, ein, -frost, ein, -full, -gamall, -gard, ein, -gild, -gjegn, ei, noget usedvanlig. -gjerd, ei, -god, -grip, eit, mesterstykke. -haus, ein, usedvanlig begavelse, geni. -heider, ein, -hug, ein, ustyrlig drift. -kar, ein, usedvanlig kar. -kast eit, -kjempa, ei, -kjøp. eit, -kona, ei, -kyta, ei, storskryt. -lag, eit, udmerket orden. -laaten adj 1 overmodig. -leg adv i meget høi grad. -lenge adv. -lyte. eit, stort lyte. -læte, eit, usedvanlig snak ell. støi. -løgleg, -mann, ein, -mengd, ei, -menne, eit, overordentlig menneske. -mod, eit, overmod, hovmod. -nøgg, ein, stor skræk. -nøyta, ei, og -nøyte, eit, en storæter. -nøyten adj 1 umaadelig i mat og drikke. -pris, ein.

Ovra [o] seg (a) vi træde frem; vise sig; opkomme; soli -r solen rin-

der; solovring, ei.

 $\mathbf{Ov} | \mathbf{refsa} [\dot{\mathbf{o}}] vt \text{ straffe for haardt}$ (mots. vanrefsa). -regn, eit, -rik, -rike, eit, voldsomhet, tyranni. -rikja (te) vt overvælde, tyrannisere.

Ovring, ei, fremkomst; solopgang.

Ovros, ei, usedvanlig ros. Ov ryggja, ei, kjæmpe, -slag, eit, udmerket art ell. race. -sott, ei, -stand, ein og eit, fortrinlig stand. -sterk, -stor, -svip, ein, usedvanlig utseende. -tak, eit, karsstykke. -tjukk adj, -tre, eit, -truen adj lettroende. -tung adj.

Ovug [o] adj bakvendt, vrængt. Ovund [o], ei, avind. -a (a) vt

misunde.

Ovunder [o], eit, særsyn; vidunder. -ra (a) vt beundre.

Ovund lans velvillig. -sam misundelig. -sjuk avindsyk. -sykja, ei.

Ov vaksen 1 forvoksen. -vatn, eit, svær vandflod. -vêr, eit, -verk, eit, kjæmpeverk. -vind, ein, -vis, ei, usedvanlig stas. -vokster, ein, -vond særdeles ond ell. smertelig.

Ρ.

 $\mathbf{P}$, ein (f p'ar), p-ljod, ein.

paa, over, ovenpaa, osv. (med mange avskygninger i betydningen); frjosa – føterne; stor – vokster; blaa – lit; midt -- dagen; -- den tid; eit barn — 4 aar; han greidde det — tri timar; bora hol — fjøli; — den maaten; arm — gods; rikdom mat; eg tok honom - spranget; koma — laupet; sigla — England; vera - leiting, osv. Foran geografiske navn skal der snart være i og snart paa, og i valget herav maa man rette sig efter talemaalet, saaledes f.eks.: paa Heidemarki; i Telemarki; paa Jæren; i Gudbrandsdalen; paa Fron; i Øyer; paa Hamar; i Kristiansand; paa Fredrikshald; i Fredrikstad.

Paa bod, eit, -boden 1 paabudt. -bunden adj 1, -bygd 2, -byggjing, ei,

bygning, ei.

Paa ferd adv paa færde.

*Paafugl, ein, -fjør, ei, *-høna,

-stegg, ein.

*Paa fund, eit, -fylling, ei, -fyllt adj, -gaaen 1 = aagjengen, -haldig utholdende; paaholdende. -havd 2, -heng, eit, og -hang, eit, paahæng, overhæng -hengd 2.

*Paak, ein, kjep, en noget bøielig

stav. -a (a) vt pryle.

Paa kast, eit, paakommende hesværlighet. -kleimd $\hat{2}$ og -klistra adjpaaklæbet. -klædd 2, -klæding, ei, -knept paaknappet -komen 1 paakommet; paafundet. *-krav, eit, -kravd 2, -lagd 2 paalagt; paabudt. *-landsvind,

*Paa langs adv.

*Paale, ein, pæl, stolpe. -bru, ei, -bryggja, ei.

paalæg, tillæg. Paalegg, eit,

Paa lima adj paalimet. -litande paalidelig. -logen 1 beløiet. -minna vt, -mint adj.

Paa nytt og paa nytt lag paany. Paa nøydd 2 paanødt. -passig adj paapasselig. -reknande paaregnelig. -setjing, ei, og -setnad, ein (eldspaasetnad) -sett adj paasat.

*Paaske, ein, -aftan og -eftan, ein, *-dag, ein, *-helg, ei, *-kveld,

ein, -lamb, eit, osv.

*Paa skrift, ei, -skriven 1, -skriv-*Paa præp (se under præp aa) ing, ei, -skruving, ei, -skuv, eit, paatryk, -skynande paaskjønnelsesværdig. -skyning, ei, -slegen paaslaat; antydet. -smurd 2, -spædd 2, -spæding, ei, paaspædning. *-stand, ein og eit, -stanen og -stendig adj paastaaelig. -stemna vt paastevne. *-sydd 6.

*Paatala (a) vt paatale. *-e, ein.

Paatenkt 2.

Paa tid ell. paa tidi paatide.

Paa tvert adv paa tvers; skjævt; uheldig.

Paaverk ing, ei, og -nad, ein, paavirkning.

*Padda, ei (= gro, ei), padde. Pakk, eit, gods, tøi; daarlig folk, *-a (a) vt indpakke; stuve. ••e, ein, pakke, bylt. •bud, ei, pakbod. -full, -gods, eit, -hus, eit.

*Pakt, ei, avtale.

Pakt-arki paktens ark.

Pale, ein, smaasei.

Pall, ein, bænk, avsats, terrasse; berg-. -rekkjar, ein, og benkjerekkjar, ein, doven person som gjerne ligger paa bænkene. -torsk, ein, = krabbe, ein.

*Palma, ei, palmetræ.

*Palme blad, eit, -helg, ei, -sun-

Panlikk, ein, *-isk.

Panna, ei, pande, gryte; tegl (riksmaalets pande: forhode, heter helst ein skalle ell. eit enne).

Panne bein, eit, -kaka, ei, -lok,

*Panser, eit, *-klædd 2.

*Pant, eit; hava —, setja i —.

*-a (a) vt utpante.

*Pante attest, ein, *-bok, ei, *-brev, eit, -bunden adj 1, *-gods, eit, -havar, ein, *-hefte, eit.

*Panteis me, ein, *-t, ein, *-tisk

*Pante kontor, eit, *-laan, eit, -laanar, ein, -leik, ein, -rett, ein. *-sak, ei, -skuld, ei, -trygd, ei, pantesikkerhet.

*Pant ing, ei, pantning. *-obligasjon, ein, -setja vt.

*Pap a og e, ein, far (barneord).

Papegøy (e), ein, og -a, ei. *Papir, eit, papir; dokument. -lapp, ein, osv.

Papp, ein, tykt, stivt papir, pap. -arbeid, eit.

Pappe, ein, = spene, ein, patte. *Par, eit, et par. -a (a) vt ordne parvis. -a seg (om dyr)

*Para|bel, ein (f -blar), *-da, ei, *-dera (a) ell. (te) vi. *-dis, eit, *-doks, eit, *-fin, ein, *-graf, ein.

Paralell adj og ein, *-ogram, eit.

*Para ply, ein, -soll, ein.

*Pardon, ein, = grid, ei, naade; beda um -

*Parentes og -a, ei, indskud. -teikn, eit, = klomber, ei.

*Parfolk fl egtefolk.

Pargas, eit, reisegods, særlig: mykje -

*Park, ein, = lysthage, lyst-

Parkett, eit, = framgolv (i teater).

*Parlament, eit, *-arisk adj.

Parleist, ein, mots. beinleist. *Parodi, ei og ein, = skalke-herming, ei, *-era (a) ell. (te) vt. *Part, ein, = lùt, ein; eg for

min —; *paa vaarparten; *mot-.

Parterr, eit, = bakgolv (i teater). *Parti. eit, flok, parti; del. *-aand, ei. -bror. ein. -førar. ein. -sak. ei. *-sk, *-styre, eit.

Partisipp, eit, = tilleggsform, ei, participium.

*Parvis adv = par for par,

tvo og tvo. Parykk, ein, -blokk, ei, -makar, ein. Pas, eit, ris, kvister. -gard, ein, ris-

Pass, eit, reisepas; maal; til —,

so um —; tilsyn; hava — paa noko. -pass adj og adv passende; sopass stor; sopass til mann.

*Passa (a) vi sømme sig; vt av-

passe; vogte.

*Passager (læs: passasjér), ein, = reisande. *-baat, ein, *-ruta, ei, osv.

Pass ar, ein, vogter; cirkelpasser. *-at, ein, passatvind. *-e adv passelig. -eleg adj passende. -era (a) ell. (te) vt; passera lina reise over ækvator; det fær passera faar gaa an. -ig adj paapasselig; karrig. *-iv, eit og adj (mots. aktiv), *-iva n fl.

*Pastor, ein, *-al prestelig. *-al-

brev, eit, *-at, eit.

*Patent, eit, *-ert adj, -stell, eit. *Patri ark, ein, *-arkalsk, *-ot, ein, *-otisk, *-otisme, ein.

*Patron, ein, beskytter.

Patrona, ei, patron, i gevær; smsf. patron.

Patrull, ein, = rundvakt, ei, patrulje.

Paura (a) vi pusle, arbeide ivrig, men smaat.

*Pausa, ei, = togn, kvild, stans. Pave, ein, *-bulla, ei, -døme, eit, -kyrkja, ei, -leg, *-magt, ei, *-stol, ein.

*Paviljong, ein.

*Pedal, ein, = trøda, ei (paa orgel, 08v.). Peik, eit, = pretta, ei, et puds.

-a (a) vi peke.

Peike pinne, ein, -stikka, ei. Peil, ein, en pæl (1/4 pot); brist,

legemsfeil. Peila (a) vi og vt peile (ombord). **Peil** all, -en og -ut adj svak,

sykelig.

Pein a (a) vt og -ast ved tirre.

*Peis, ein, ildsted. -brun, ei, ***-pipa**, ei. **Pel** $\mathbf{a}$ $[\dot{\mathbf{e}}]$ $(\mathbf{a})$ vi skjære torv. -a. ei, torvspade.

Peletransk = slog.

*Pelotong, ein, -førar, ein.

*Pels, ein, feld paa dyr; skindkjole. *-verk, eit.

*Pen [é] adj. sml. væn, fin, ham-

leg, sømeleg.
*Pendel, ein (flpendlar), = sleng, ein, pendel.

Pengar f penger; skillinger.
*Penge adel, ein, *-bot, ei, *-brev, eit, -elsk, ein, -fall, eit, pengenes forringelse. *-forretning, ei, -graade, ein, pengegriskhet. -greida, ei, -hjelp, ei, *-kjær adj, *-knipa, ei, *-krisa, ei, pengekrise. -laus, -løysa, ei, -løyving, ei, pengebevilgning. *-magt, ei, -naud, ei, -nedslag, eit, = fall. -order, ein, pengeanvisning, check. *-pung, ein, -raad, ei, pengebeholdning. *-sak, ei, -setel, ein, -spille, eit, -stell, eit, pengevæsen, finanser. *-sterk og *-stiv adj, *-sum, ein, *-tap, eit, *-velde, eit, -verd, eit, -vinning, ein og ei, pengefortjeneste. -øydsla, ei.

Pening, ein, penning, den mindste mynt, en hvid».

Penn, ein, en pen; fjør-, staal-; hammerspids. -a (a) ut vt banke flat

og tynd med hammerspidsen.
*Penn al, eit, = hus, eit. -fjør, ei, -før adj, -hus, eit, -kløyv, ein, penneskjær. -kniv, ein, -krig, ein, -riss og -rit, eit, pennerids.

*Pensel, ein (fl penslar), -drag,

eit, penselstrøk.

*Pensjon, ein (læs: pangsjon), = etterløn. *-at, eit, = kosthus, *-era (a) ell. (te) vt, kostskule. *-ist, ein.

*Pensjons lov, ei, -rett, ein,

-stell, eit.

*Pensla (a) vt pensle, stryke med ' pensel.

Pent a, ei, seilstang, line. -a (a) vt

Pepar, ein, pepper. -korn, eit, -kvern, ei, -mynta, ei, -rot, ei, *pepra

*Pergament, eit, = skinnblad, skinnbok, skinnbrev.

*Peri|feri, ein og ei, *-ferisk adj. •-ode, ein.

*Perl|a, ei, perle. *-a (a) vi perle. Perle|band, eit, *-gryn, eit, *-høna, ei. *-mor, eit, perlemor. -saum, ein, -skjel, ei, -stein, ein.

*Perm, ei; *bok-; fraa — til —.

-laus adi.

*Permission, ein, = farlov, eit, heimlov, eit, sjuklov, eit.

*Permittera (a) ell. (te) vt.

*Perpendi kel, ein, *-kulær, ein, og adj. sml. loddbein adj, loddlina. ei.

*Persa, ei og (a) vt presse.

Pers ar, ein (b fl -arne), -ia, *-isk. Persejarn, eit, se ogsaa pressa. *Persilla, ei. persille.

*Person [6], ein, person (sml. menneskje, menne). *-ale, eit (lærarpersonalet, osv.), -leg, *-skifte, eit, '-tog, eit (paa jernbanen).

*Perspektiv, eit. *-isk, -teik-

ning, ei.

Perten adj kræsen, snerpet, pertentlig.

*Pesk, ein, finnepels (hel, kun med halsaapning).

*Pessimis me, ein, *-t, ein, *-tisk adj.

*Pest, ein og ei, -bolde, ein, -fengd 2 pestsmittet. *-fri adj, -sjuk adj, -tung adj, -voren 1 pestartet.

*Petí = smaaskrift; prenta med —. -utgaava, ei.

*Petroleum, eit, = jordolje, ein.

Pianist, ein.

Pidestall, ein, = fotstykke, skaap.

*Pie tisme, ein, *-tist, ein, *-tistisk adj.

*Pigg, ein, pig, spids. -huva == pikhuva, ei. •stav, ein.

Pik [1], ein, tynd spids. -en adi 1 spids. -huva, ei.

Pikk, ein, et litet støt. *-a (a) pikke, hakke; -a pas hugge risved. -a, ei, en hakke.

Pik stav, ein, = piggstav. -ut

 $= \cdot e n \ adj.$

*Pil, ein, piletræ; smsf. pile. *Pil, ei, pil (skytevaaben); smsf. pil.

Pila [i] (a) vt plukke, pille.

*Pilar [1], ein, støtte, stolpe, pilár. Pile [1], ein, grand, smule; kvar

*Pilegrim, ein, pilegrim.

*Pllk, ein, *-a (a) vi fiske med pilk.

*Pilt [i], ein, smaagut. *-a (a) vi trippe.

Pimpstein, ein.

*Pina, ei, *-a (te) vt pine; *seigpina vt. -ast (est, test), -en (og pinesam) pinlig. -ing, ein, en gnier.

Pinn a (a) vt pinde, fæste med

pinder. -e, ein, pinde.

Pins og -tid, ei, = kvitsunn, pinse.

Pinsla, ei, pine; langvarig smerte. *Pipa, ei, blæserør; pipe; skorsteins-; tobak-. *Pip|a (a) ell. (te) ell. (pip, peip,

pipe) vi pipe, blæse i pipe. Pipehovud, eit, -krage, ein,

-røyr, ei, -stylk, ein.

 $\mathbf{Pir}|\mathbf{a}$ (te) vi piple frem; være karrig. -en 1 karrig; forsagt. -ing, ein, en_gnier.

Pirkum, eit, perikum (urt).

*Pisk, ein, en pisk; en rus. *-a (a) vt, sml. dengja. -a, ei, = pisk.

Pist [i], ein, et svakt hvin. -a (er, piste) vi pipe; hvine; klynke. klynkende.

*Pistol, ein, -kolv, ein, *-laas, eit, -skot, eit.

*Pistong, ein (paa gevær).

*Pistra (a) vi = pista, klynke. Pitla (a) vi plukke; nippe.

Pjaana (a) vi fare ivrig med værdiløst arbeide; mase.

Pjank og pank, ein, bylt. pjank, *Piano, eit, og *pianoforte, eit. eit, mangfoldig bagage, pakkenelliker. *Pjekkert, ein, frak, jakke.

*Pjokk, ein, = pilt og pøyk, liten smaagut.

*Pjolter, ein (fl pjoltrar), (selters

og brændevin).

Pjusk, ein, uanselig person. -en og -ut uoplagt; tjavset; pjusket.

Pla (r, pla) være vant til, pleie, ha for skik; det -r ganga so; han -r koma ved dette leite; mest brukt

Plaaga, ei, plage, besværlighet. -a (a) vt besvære. -sam plagsom; trykkende.

*Plaast|er, eit (b fl plaastri),

plaster. -ra (a) vt.

*Plagg, eit, tørklæde: klædningsstykke; *helge-, hovud-, klæde-, lin-, kvardags-.

*Plakat, ein, brev til opslag.

*Plan, ein, anlæg; grundrids; utkast, en plan.

*Plan, ein, et plan; en slette. *-geometri. ein og ei.

*Planét, ein, og -a, ei, en planet.

*planiglob, eit.

*Planke, ein, -gard, ein, -gjerde, eit, -golv, eit, *-verk, eit, osv.

Plan lagd 2, sml. uttenkt, -laus, -leggja vt.

*Planta (a) vt plante, sml. setja. •r, ein, plantageeier.

Plantasje, ein.

*Plante, ein, = ein vokster. -gard, ein, *-tid, ei, -vêr, eit.

*Plant ing, ei (arbeidet), *-ning,

ei (det som er plantet).

Plass, ein, plads; tilholdssted; husmandsplads.

Plasse folk fl, -kona, ei, -mann, ein, osv. plassing, ein, husmand.

Plastikk, ein, = formekunst. •-isk formfin.

*Plata, ei, plate, skive; *staal-. platejarn, eit.

*Platform, ei, = tram (ved jern-

Platin, eit, platina (*metal*).

Platta (a) vt bjerge; — seg hjælpe sig; styre sig.

Plebei, ein, plebeier (ogsaa = larv, ein, og laaking, ein). *-isk.

Plent adj og adv nøiagtig; undselig, tilbakeholden; ganske. -a (a) vi være beskeden. -a, ei, forsigtighet, avholdenhet.

Plett, eit, sølvplet. -saker fl. Plevritt, ein, = «vatn i lunga».

Plikt, ei, = skylda, ei, pligt. -ig, -tru adj.

*Plitt [i]. ein, tiljefjæl i baat, pligt. *Plog [o], ein, *-aas, ein, -drætte, eit, -fòr, ei, -før adj (om hest), -il, ei, grundstykke i plog. -jarn, eit, -nad, ein, pløining. *-kar, ein, *-onn, ei, -skjere, ein, = ristel, ein.

Ploma [6], ei, plomme. plometre,

eit, plomut rødkindet.

*Plom be, ein, = blysegl, eit, og tannfyll. ei. *-bera (a) ell. (te) vt. *Plugg, ein, pinde; nagle. (a) vt, -xy1, ein.

*Plukk, eit, smaating. *-a (a) vt

plukke, pille.

*Plunder. eit, besvær, bry. -sam. plundra (a) vt plyndre; vi stræve; · ihop pengar.

Plyss eit, plysj (tøi).

*Plystra a) vi = blistra.

*Plæd, eit, reiseteppe.

Plegja, ei, pleiet stykke. (**pløgjer, pløgde**) pløie. **-jande** som kan ploies. -jar, ein, -jing, ei, -ning, ei, -sei, ei, pløining.

*Ples a, ei. porøs klump; blære; kile paa vristen av sko og skindhoser. -a seg (te) løfte sig i vabler. -en 1 opsvulmet; porøs. -ut fuld av vabler.

*Poesi, ei og ein, = dikting, ei, skaldskap, ein. *-tisk.

Poka [o], ei, = bola, kveissott, ei; smaa- barnekopper (sygdom).

Pok a seg [o] (a) bli fortrydelig. -en 1 vranten.

*Pol, ein, pol; *nordpolen.

*Polar (kun i sms, -far, ein, polarreisende. -ferd, ei, *-gransking, ei, *-stjerna, ei, osv.

*Polen, polakk, ein, *polsk.

*Poléra(a) ell. (te) vt = blenkja; slikja.

Polis, ein, police = trygdingsbrev, brandpolis.

Poli ti, ein, konstabel. *-ti, eit,

Poli|tikar.ein, -tikk.ein, *-tisk. Politi kammers, eit, = raadstova, ei. -meister, ein, *-merke, eit, *-sak, ei, -tenar, ein.

*Politur, ein.

*Poll, ein, liten, indesluttet fjord; en vik.

Polring, ein, polarcirkel.

Polytek nikar, ein, *-nisk. *Pomada, ei.

*Poppel, ein (fl. poplar), poppeltræ.

Por [o], eit, = pretta, preina, spikk, eit.

Pora [o] (a) vi stikke, pirke; drille,

*Pors, ein (buskvekst).

Porselin, eit, porselæn. porse-

*Port [$\acute{o}$], ein, *-al, ein, = hovudport og portboge, ein. -kona, ei, -lykel, ein, -mann, ein.

*Porto, ein, *-fri adj.

Portrætt, eit, -maalar, ein.

*Portugal, -gis, ein, *-gisisk.

*Pose [o], ein, pose.

*Positiv (mots. negativ), *-isme, ein, *-ist, ein, *-istisk.

*Post, ein; *vakt-, lærar-, brev-. -førar, ein. *-hus, eit.

*Postil, ein (fl postlar).

*Post kontor, eit, -mann, ein, -meister, ein, -opnar, ein, -stell, eit, osv.

Pota $[\dot{o}]$ (a) vt stikke, bore; fiske; pode; vakcinere.

Pote kvist, ein, podekvist. -setel, ein, = bolesetel.

Potet a, ei, -avle, ein, *-avling, ei, -gras, eit, -sjuke, ein, osv.

Potra, se putra.

Pott. ein. pottemaal. *-a. ei, potte, kande. pottemakar, ein, pottøl, eit. Praala (a) vi gjøre unødig væsen

Praam, ein, flatbundet baat, pram. Prakk, eit, besvær. *-a (a) vi prakke. -a adj besværet. -ar, ein, -en (ft prakne) karrig, gnieragtig.

*Prak|sis, ein, skik og bruk; ut øvelse; gjerning. *-tisera (a) ell. (te) vi og vt, *-tisk, sml. teori.

Prang|a (a) vi handle med smaating; prakke. -ar, ein.

*Prat, eit, snak, samtale. *a (a) vi, -ar, ein, og -makar, ein. -sam adj.

Preik a (a), -a, ei, -ar, ein, preike dag, ein, -laus, -stol, ein, -tekst, ei.

Prein a, ei, skalkestrek. -ast (a) drille hinanden.

Premiérløytnant, ein (sml. sekondløytnant).

*Prent, eit, tryk; paa -; av., eit. -a a) vt trykke. -ar, ein.

Prente kostnad, ein, -stad, ein, -stova, ei, -verk, eit. boktrykkeri. -villa, ei, = misprenting, ei, feiltryk.

*Presenning, ein, seilduksteppe. *Pressa, ei, blad- og bokriket; *dagspressa.presse fridom, ein, *-sak, ei, *-tvang, ein.

*Prest, ein, *preste attest, ei, -bol, eit, presteguard. bunad, ein, byte, eit, døme, eit, gard, ein, gjeld, eit, -hatar, ein, -kall eit, *-kjole, ein, *-kona, ei, -krage, ein, -laus, -leg, *-læra, ei, -lærd 2, -løysa, ei.

Prest emne, eit. -embætte, eit. Preste mann, ein. *-møte, eit, -rekkja, ei, -rett, ein, *-seminar, eit, -skap, eit, *-skifte, eit, *-styre, eit, -sjuke, ein, -val, eit, -veg, ein, *-velde, eit, *-ven, ein, -vigd 2, -vigsla, ei, -vyrdeleg prestelig. prestehøitidelig.

Prest|gull, eit (og prestekrage, ein), balderbraa (blomst). -inna, ei, -offer, eit.

Preta (a) vi pirke; prikke; grave smaat.

Pretta. ei, et puds, skalkestrek. -a (a) vt drille; narre.

Prette full, -makar, ein, -n 1 skalkagtig. -vis adj flink til at erte.

Prikk, ein, prik punkt *-a (a) vt punktere, prikke. -ut adj.

Prilla (a) vi fingre. prillarhorn, eit, hornfløite.

*Prim, eit, = brim (ost).

Prim, eit, fjas. *-a (a vi skrøne. *-stav, ein, kalender.

Prin sipp. eit, grundsætning. -sipal, ein, husbond, chef. *Prins, ein, = kongsson; krun-.

*-essa, ei. ***Pris**, ein, pris; ære; fortrin; bera

-en. *-a (a) vt ære, rose. **Pris auke**, ein, **-domar**, ein.

Priseleg adj. Pris fall, eit, *-lista, ei. *Prisme, eit, og prisma, ei,

*Privat adj og adv (mots. offentleg), *-brev, eit, osv.

[Privet, eit, se kamar, ein.

*Produk|t, eit, sml. avkoma, utvinning, ei, avdraatt. *-sjon, ein, = tilverknad, ein. *-tiv adj.

Produsera (a) ell. (te) vt forarbeide, frembringe.

*Professor, ein, *-at, eit, og -embætte eit.

*Profet, ein, *-era (a) ell. (te), *-isk, -kvinna, ei.

*Profil, eit, = sideriss, eit; - fra siden.

*Program, eit, = sak lista; innbjodningsskrift, eit.

*Pro nomen, eit, -pell, ein.

*Prosa, ein, *-isk.

*Prospekt, eit, sml. utsyn, avriss. *-kort, eit, = bilætkort.
*Prost [ó], ein, provst.

Proste dome, eit, provsti. -frua, ei, -messa, ei, -rett, ein.

*Protest, ein, *-era (a) ell. (te) vi. Protokoll, ein, *-era (a) ell. (te) vt, -førar, ein.

Protta (a) vi sige «pro»; — paa hesten, mots, smatta.

•Prov [ó], eit, prøve; bevis, vidnesbyrd. *-a (a vt bevidne, bevise. -ande bevislig. -føring, ei, -grunn, ein. *Provins, ein, *-ialisme, ein.

*Provi|sjon, ein, *-sor, ein (paa

apotek).

*Prud adj smuk; anselig; prægtig. Prut, eit, -a (a) og (er, prutte) vi, prutemùn og prutingsmun, ein. pruten adj.

*Pryda (er, prydde) vt smykke.

-a, ei, forskjønnelse; hæder.

Pryde leg, pryd nad, ein, for-

skjønnelse. -stein, ein, -verk, eit.
-Pryl, eit, pryl; ein, stor og tyk person. *-a (te) vt = d e n g j a.

Prysja [y], ei, knipe. -ja (a) vt

bringe i urede. **Pryssa**, ei, = prysja, ei.

*Prædikat, eit, *-x ord, eit, -verb,

eit. Præmi, ein, præmie. -laup, eit,

-renn, eit, -uppgaava, ei, prisopgave.
*Præ parat, eit, *-posisjon, ein, -ri(a), ei, prærie.

*Præsident, ein, sml. formann, ordstyrar.

*Prova, ei, forsøk; *avgangs.,

*Prøve aar, eit, -arbeid, eit, *-klut, ein, *-tid, ei.

Proyss ar, ein, en Preussen. -isk.

*Psykolog, ein, *-i, ei og ein, sjælekunna, sjælelæra. *-isk. = sjælekunna, sjælelæra. Publisera (a) ell. (te) vt.

*Puddel, ein (ft pudlar), *.hund, ein.

*Pudder, eit, = haarmjøl, dustemjøl. *-sukker, eit, = farin, eit, *pudra (a) vt.

*Pudding, ein, *-form, ei.

Puff, ein. = røykpust, smell, støyt. *-a (a) puffe.

Pugg, eit, *-a (a), -hest, ein, -les-

nad ein.

Puke, ein, ond aand; en pengepuger.

*Pukka (a) vi knurre, mukke, pukke. pukkstein, ein.

Pulder, ein, hvirvel i vandet. -ra (a) vi = purla.

*Puls, ein, slagaare, puls. eit, -vott, ein, pulsvante.

*Pult. ein; *skrive-, skule-.

*Pulver, eit (bf pulveri), *-isera (a) ell. te) vt.

*Pumpa, ei, og (a) vt pumpe; *suge-. trykk-.

*Pund, eit; i pundevis. -ar, ein,

*Pung, ein, *penge-. *-a ut (a), *-dyr, eit, *-laas, eit.

*Punkt, eit og ein, *-um, eit.

Puns, ein, punsj. punse bolle, ein, -glas, eit, -lag, eit.

Puntlêr, eit, et slags lær.

Pupill, ein, pupil. Pupla (a) vi boble.

*Puppa, ei.

*Purka, ei, hunsvin. purke gris, -hus, eit.

Purla (a) vi sprudle frem; risle. *Purpur, eit, *-glans, ein, -skjel, ei, purpurenekke.

*Purra (a) vt egge, tirre. -en 1

hidsig.

Pus, ein, væskefyldt vable, hævelse. -en 1 ophovnet.

Pusk [u], eit, smuds. -a (a) vt ruske i noget. -ut uredt.

*Pus la (a) vi smaasysle. *-ling, ein, -lut puslet.

Pusna (a) vi svulme op.

Puss, eit = pretta, ei. •ig adj. *Pust, ein. dypt aandedræt; liten blæsebelg; skjota -en. *-a (a) vi aande sterkt; hvile.

Pusterom, eit, leilighet til at hvile ell. til at aande.

*Puta, ei, pute. putevær, eit, putevar.

*Putra (a) vi boble, koke; mumle. Putt, ein, vandpyt.

*Putta (a) vt putte; sml. smetta, smøygja, stinga.

Pyk; det er — i honom han er ikke uten gemyt (trods, vilje, energi). -en 1 kjæk, energisk.

Pylsa $[\dot{y}]$, ei, pølse. pylse mat, ein. -skinn, eit.

Pyngja (pyngjer, pyngde) vi sy skjødesløst.

Pyngla (a) vi = pyngja.

*Pynt, ein, odde; bjoda -en sætte haardt imot haardt.

*Pynt, eit, pynt; smykke. *-a (a) vt pynte. pynte|leg, *-saker fl, -sjuk. |
*Pyramida, ei.

Pysa $[\dot{y}]$ (a) vt plukke, sanke.

Pytt, ein, = putt, vandpyt.
*Pædagog, ein, = uppsedar,
skulemann. -ikk, ein, *-isk.

Pael, eit, stræv. -a (a) vi slæpe, stræve.

*Pæra, ei, en pære. pæretre, eit. pøyla.

•Psesa (a) vi puste voldsomt; stønne.
•Pøbel, ein (fl pøblar), sml. herk, eit, ramp, ein.

*Pøs, ein, et skibsspand, pøs. Pøyk, ein, smaagut = pilt, ein.

Pøyla, ei, pøl, mudderhul. Pøysa (te) vi svulme op, sml. bolna, pusna.

Pøyta, ei, en pyt; søle, sml.

Q.

Se bemerkningen under bokstaven C.

R.

R, ein (f r'ar), r-ljod, ein.

Raa, ein (fl raar), kornstaur med kornet paa.

*Raa, ei (f rær), tyk stang, seilstang.

*Raa adj fugtig, raa; utillavet; ukultivert.

Raa-a (a) vt fugte. raa-ast = raana.

Raaband, eit, raabaand paa seil.
Raabarka adj, -berga adj,
-bukk, ein.

*Raad, ei, et raad; beslutning; anslag; leggja —; med — og lempa; vera med i -i; gjeva —; spyrja nokon til -s; vita — for noko; — for u-; det vert vel ei — en raad; det er ikkje — det er ikke mulig; hava god —; sjaa seg — til noko.

*Raad, ein, raadsherre; riksraad statsraad.

*Raad, eit, kollegium; riksraadet; det høge —.

*Raada (er, raadde) raade; — noko av avgjøre; — seg til bestemme (ell. belave) sig til; — til tilraade; — bot paa; ha magt; — seg sjølv; — med magte; — ved seg sanse sig; — for og yver raade for; rikja og —.

Raad ande styrende; raadelig. -ar, ein, -bot, ei, -bøta vt forbedre. -bøte, eit, = raad bot, forbedring. -d 2 besluttet; tilraadet; forsynt. -dag, ein, herredømme (faa -dag yver). -dom, ein, raadighet. -drjug skarpsindig. paa slump.

-en 1 stedt (vera ille -en ilde stedt).

Raade leg = raadleg. -rett, ein, raadighet, disposition. -rom, eit, -velde, eit, herredømme, kommando.

*Raad fora seg, -førsla, ei, raadførsel. -gjerd, ei, raadslutning; beslutning. -gjevar, ein, -hitten 1 raadsnar. *-hus, eit, *-ig adj raadig. -klok adj, -lag, eit, forhandlinger, raadslutning. -laus raadløs, hjælpeløs. -legraadelig. -leggja vi raadslaa. -leggjing, ei, og -legning, ei, -løysa, ei, -mann, ein (i byene), -rik kløgtig. -rikjen adj 1 herskesyk.

*Raads|bord, eit, -dreng, ein, *-herre, ein, -kona, ei, forstanderske. Raad|sløg adj raadsnild. -sløgd, ei, raadsnildhet.

Raads mann, ein, -môr, ei.

*Raad snar adj, -sterk herskesyk. -spurning. ei, raadspørsel. -spyrja vt raadspørge. -stemna, ei, -stova, ei, arrest. -søkjar, ein, en raadsøkende. -tægd 2 føielig. -ug beslutsom; klok (snarraadug, seinraadug, hardraadug, tviraadug, vanraadug, osv.). -vill adj. -villa, ei, forlegenhet. -vis adj.

*Raadyr, eit. Raale, ein, fugtighet

Raa|e, ein, fugtighet. *-emne, eit, raastof. -fang, eit, raamateriale. -geit, ei, = humregauk. -høy, eit, -jarn, eit, rujern.

Raak, eit, et træf; paa eit — paa slump.

*Raak, ei, spor; gangsti; stripe; raak i is.

Raaka (a) vt væte, fugte (se gen. -a (a) vt paaskynde. raake ein).

*Raaka (a) vi efterspore; vt træffe, støte paa; — til slumpe til.

Raa kald adj, -kalde, ein, og *-kulde. ein.

svelgja -n. -full adj, -laus tør i den. -ig = -en. munden.

Raak en adj usikker, beroende ein. pan tilfældet. -nad, ein, træf, held.

Raakrakk, ein, krak til bruk naar en sætter korn paa staur.

Raal, eit, vræl, skrik. -a (a) vi

Raa leik, ein, fugtighet. -lende, eit fugtige marker. -lendt adj.

Raa lik, eit, hudløshet. -lik og -lika adj hudløs.

Raam adj hæs, uklar i stemmen. Raam, eit, træf, tilfælde; paa eit -. -a (a vt ramme, træffe.

Raama, ei. en ramme, indfatning. Raa malen 1 raamalet. *-mar ... ei, fugtig grund. -me, ein, fugtighet -mjølk, ei.

Raam skot, eit, slumpeskud. -skyt-

tar. ein, smed, ein.

Raana (a) vi bli raa, fugtig. Raanokke, ein, en raanok.

Raas, ei, løp, fremskriden; vekst; gangsti; raak i is.

[Raas, ei, se ros, ei, skred.

Raa segl, eit, -siglar, ein.

Raaske, ein, fugtighet. -n 1 fug-

Raa slag, eit, raa stykker av kjøt ell fisk. *-smak, ein, -steikt 3, *-sukker, eit.

Raata, ei, en stang; brunns-.

Raa|tev [e], ein, lugt av raat. -turka adj halvtorret.

Raav, eit, hustak.

Raava (a) vt rive, skrape; — ihop; - utor vegen rydde bort i en hast.

*Raa|ved, ein, -vêr, eit, -voren adj noget raa.

Rabarbra, ein.

Rabatt, ein, = fraadrag (i pris). *Rabb, ein, jordryg.

Rabb, ein, og -a, ei, vrøvlebøtte. -a (a vi pludre.

Rabb e, ein, = rabb, jordryg. •ut adj fuld av banker, ujevn.

Rabl, eit, *-a (a) vi og vt skrive hurtig og slurvet.

*Rad, ei, række, rad; i — og paa —. **Rad** adj snar, rask, ben; -e ve-

Rada (a) vt sætte i rad.

*Radd, ein, krabat, knegt. -a (a) vi

Rad en adj 1 retløpende. -før adj hurtig, driftig. -fett rapfotet. -gjengd 2 Raake, ein, fugtighet; mundvæske; rask tilbens. -hendt rask paa haan-

*Radikal adj, -ar, ein, *-isme,

*Radius, ein (fl radiar).

Radl, eit, prat. -a (a) vi prate livlig; sml. ralla.

 $\mathbf{Rad}|\mathbf{leg}| adv = \mathbf{radt}.$ -leik, ein, raskhet. -løypen adj, -mælt som taler hurtig. -sluttig rask til at dømme ell. ta avgjørelse. -t adv raskt, likefrem, let; netop. -vaksen rasktvoksende. -vint adj n ikke vanskelig. -voren adj.

*Raffinade, ein, = kvitsukker,

toppsukker.

Rafs, eit, oppluk, drev, charpi. Rafs, eit, slurvet arbeide. rafs, ein. og -a. ei, slurvet person.

Rafsa (a) vi arbeide raskt og slusket; — aat seg rive til sig.

*Raft, ei, nederste del av taket.

Raft, ein, lægte; sperre. -e, ein, langtræ over meien i slæde.

Rafte krok, ein, takkrok. -skjegg, eit, takskjeg. -stokk, ein, øverste stok i langvæg, sml. stavlægja, ei.

Rag a (a) vi rave, vakle. -e, ein, høi, smal ting ell. person. -en 1 adj. *Ragg, eit, grovt haar; geit-.

Ragge, ein, og *-sokk, ein, *-vott.

Ragl, eit, sludder. -a (a) vi vrøvle. Ragn raad, dom; i navn: -hild, -vald.

Rak, eit, drivning, vrak, skrap; lvseveke.

*Rak adj rank, ret, ikke krum; -e vegen.

Rak og -a adj (om fisk) gjennem-

*Rak a (a) vt rake, kare; barbere. -ar, ein.

Rakaure, ein, rakørret.

*Rake fisk, ein, -rogn, ei, kaviar. -sild, ei.

Rakett, ein, og -a, ei, = gløsedrake, en raket.

Rakkar, ein, natmand, rakker; et kortspil.

Rakl, eit, daarlige greier. -a (a) vi flakke om; kludre.

Rakle føre, eit, -veg, ein.

Rak leg rankvoksen. -na (a) vi bli rak; -na upp; -na ved komme sig igjen. -ster, ein, rakning, avraking.

Rakster, ein, rakning; etter- (paa aker og eng). -deigja, ei, -folk fl folk som raker høi.

*Rakt adv ret fremad; sml. beint. **Rala** (a) vi = radda.

Rall, eit, og *-ing, ei, omflakking. *-a (a) vi føite om. -ar, ein.

Ralla (a) vi snakke, passiare, sladre. Ram, ein (b -en), lab, fot, bjørnelab; gavl, loftrum.

*Ram, adj (fl -e) sterk, dygtig; stram av smak; spydig, stridig; -t aalvor; hogg- som gjør dygtige hugg; dul-, hug-. -beitt heftig. -eleg prægtig.

*Ramla (a) vi rumle, skramle; skraale; — ned.

Ramleg fast, solid; kraftfuld.

Ramn, ein, ravn.

Ramne føda, ei, -mat, ein, osv. Ramnunge, ein.

Ramp, eit, opplukkede filler.

*Ramp, ein, pøbel, pak.

Ramp, ein, og -a, ei, == rid, ei, anfald. -ar, ein, en svær, stor skabning; en vrøvler.

*Rams, ein, skogløk, konval.

Rams, ein, en smal sammenraket

*Rams, læra paa —, = pugga. -a (a) upp fremsige raskt og livløst.

Ramsa (a) vi arbeide raskt; rake sammen hoi i «rams».

Ramsleg staselig, prægtig, stolt. *Ram smak, ein, besk smak. -svart adj kulsort.

*Ran, eit, plyndring, ran. *-a (a) vt røve.

*Rand, ei (fl render), stripe, linje; strimmel. av-, ei.

Rande, ein, en smal jordryg. **Rane**, ein, fremspringende klippe;

en stang. *Rang, ein, rang, værdighet; smsf.

rangs. Rang adj vrængt, vendt ut ind;

falsk, urigtig; paa — veg; gjera — eid; ugrei, vanskelig; eit -t spursmaal; vrangvillig; gjera seg -

Rang augom adv (gløsa -augom se skjævt til), -bytt 3 urigtig skiftet. vt raspe; rive.

Rakke, ein, hanhund; ring at fæste | -bøygd 2, -felt 3, -fengen 1, -handi venstre haand. -hendt = keivhendt. -kyndt vrang tilsinds.

> *Rangl, eit (beinrangl), benrad, et rangel.

> Rangl, ein og eit, omflakking; svir, en rangel. *-a(a) vringle; slentre; svire.

> Rang leg adj feilagtig; adv med urette. -leik, ein, vranghet. -lykkja, ei, kurre (paa traaden . -lyndt vrangvillig. -læst adj (om laas). -læta, ei, motvillighet. -minnug som har daarlig hukommelse. -mølt adj som er i daarlig lune. -sett urigtig opstillet. -sida, ei, -snudd 6, -stemna, ei, feilagtig retning. -svip, ein, uheldig utseende. -svæv og -svævd 2 søvnig i uret tid. -syn, ei og eit, feilsyn. -synt adj, -søles adv imot solens gang -t adv urigtig, galt (svelgja -t). -tamd 2, -tenkt fordomsfuld. -truande, -vend 2 galt vendt (vera rangvend ha feilagtig mening om retningen, i taake). -vis egensindig. · -voren 1, -øygd 2 skjelende, skjævøiet.

> *Bank, ustø, som let velter (om fartøi). -a (a) vi slingre, rulle.

*Ransak a (a) vt ransake, visitere. *-ing, ei.

*Ransel, ein (f ranslar.

Rante, ein, en jordryg = rande. Rap, eit, skred, glidning; stjerne-. -a (a) vi glide; styrte ned.

*Rapa (a) vi = garpa, gurpa. **Rape**, ein, skredbakke; dvergbjerk;

Rapp, eit, slag, dask. *-a (a) vt kalkslaa.

Rapp adj (n rapt) rask. -a seg (a) skynde sig, rappe sig.

*Rapport, ein, *-era (a) ell. (te) vt. *Rar adj som sjelden indtræffer; fortræffelig; underlig. *-ing, ein.

Ras, eit, = reist, eit, fiskeskjæl. *Ras, eit, utglidning; stein -. *-a(a) vi glide, styrte ned.

*Rasa (a) vi stoie; rase; -nde. rase basse, ein, og -kolla, ei, ustyrlig person. -galen 1 adj.

*Rasjonal isme, ein, *-ist, ein, *-istisk.

*Rask adj.

*Rask, eit, avfald, skrap; *rusk og —. *-a (a) vt rote, skrape; -a i seg; -a ihop.

*Rasp, ei, træfil; rivjern. *-a (a)

Rass, eit, vildskap. -a (a) vi føite om. -a, ei, og -ar, ein.

Rast, ei; heim- utmarker hjemme; ut- fieldmarker.

Rast, ei, rad, række (f. eks. i plantning).

Rasvêr, eit, voldsomt uveir.
Rat, eit, skrap, avfald; krubbe-.
-a (a) vt vrake. -a og -en 1 adj daarlig, slet.

Ratesiuke, ein, radesyke.

Rat|ing, ein, en daarlig kar. -leg slet, slem.

Ratl, eit, = rat, eit. -a (a) vi = rakla, rusla.

Ratt, eit, rat (paa skib).

Raud rød. -a (a) vi; det -ar lyser rødt. -aur, ein = -mold, ei. -beta, ei, rødbete. -blakk adj, -bloma adj, -brun adj, -brynt adj, -dravle, ein, -droplut adj, -drovnut [o] adj rødprikket. -dyr, eit, en hjort. -dæmd 2 = -le itt. -e, ein, rødme, rødhet; eggeplomme.

Raudehavet det Røde Hav.

Raud eine, ein, fortørret enebærtræ. -farga adj, -farge, ein, -fisk, ein, = auger. -flekka og -flekkut adj, -fræning, ein, rødladen, fregnet person. -fura, ei, -gaarut rødstripet. -gloande, -glødd 2, -gløding, ei, -grjot, eit, -gul, -gylt adj, -hals, ein (fugl), -hite, ein, rødgløden. -hærd 2 og -hært adj, -hæring, ein, rødhaaret person. -klædd 2, -kokt adj, -kløver, ein, -koll, ein, kløverblomsten. -krit, eit, -leg rødlig. -leitt rødladen. -lit, -lus, ei (insekt), -makk, ein, regnorm. -maur, ein, = eitermaur. -maala adj, -moe, ein, tynd, rødlig sky. -mose [o], ein, sumpmos. -mosen [o] 1 rød og oppustet i ansigtet. -mylda, ei, rød muld. -myldt adj. -na (a) vi bli rød, rødme. -nebb, ein (fisk), -prikkut adj, -rendut adj, -rosa og -rosut adj, -sidut adj, -skimlut adj, -skjeggja adj, -skjor, ei (fugl), -soleia, ei, -sott, ei, blodgang (sygdom hos dyr). -spreklut adj, -sprengd 2, -stert, ein, rødstjert. -striput adj, -ternut adj, -topp, ein, rødkløver. -torn, ein, rødtjørn. -torsk, ein, -trast og -trost, ein, -vin, ein, rødvin. -voren rødagtig. •øygd 2.

Rauk, ein, stabel; stak (f. eks. av korn). -a (a) vt opstable.

Rauma elven gjennem Roms-dalen.

Raun, ein, rognetræ. raune blom, ein, -lauv, eit, osv.

Raus a (a) vi styrte frem ell. ned; la staa til. -ar, ein, -en 1 uvøren.

Raust, eit, takreisning, røst; rummet under taket.

Raust adj flink; gavmild; velvillig.

Raust a (a) vt bygge tak. -a adj (laagrausta osv), -bringa adj heibrystet. -ing, ei, = raust, eit.

Raust leg anselig, røslig. -leik, ein, dygtighet; gavmildhet.

Raut, eit, brøl. *-a (a) vi; kui -ar. *-ing, ei.

*Rav, eit, rav = bernstein.

Rava adj og adv fuldkommen; ganske; ein — fant.

Rave, ein, klut, pjalt.

• Rav ende adv aldeles. -galen adj. Ravkraft, ei, elektricitet.

Ravi, eit, skrap; ubetænkt tale. a (a) vi la munden løpe; sluske; rable.

*Reaksjon, ein, og atterslag, eit, og bakstræv, eit. *-ær = bakstræversk.

*Real|isme, ein, *-ist, ein, *-istisk, *-itet, ein (=: tilvera, ei, røynd, ei), -skule, ein.

*Redak|sjon, ein, *-tør, ein.

*Reddik, ein.

*Redigera (a) ell. (te) vt.

*Refe|rat, eit, *-rent, ein, *-rera
(a) ell. (te) vt.

*Reform, ei, = umbot; rettarbot. *-asjon, ein, *-ator, ein, *-era (a) ell. (te) vt.

•Refsa (te) refse; ov- straffe for strengt; van- straffe for mildt.

Refse dag, ein, ulykkelig dag. -rett, ein, ret til at straffe.

Reft a (er, refte) vt forsyne med raft. -ing, ei, takreisning.

***Refu** | **ndera** (a) ell. (te) vt, *-sjon, ein.

*Regel, ein (fl reglar), *-bunden 1, *-fast, -laus, -løysa, ei, -rett adj, -retta, ei, regelmæssighet. -viss adj, -vissa, ei.

*Regatta, ein, baatstevne.

*Regent, ein. *Regiment eit

'Regiment, eit.

*Regjer|a (de) vt regjere = styra.
*-ing, ei, = styre; riksstyre; styring, ei.

ing, ei.

*Begjerings|advokat, ein,
*-blad, eit, *-kontor, eit, osv.

*Regia, ei, en regle, ramse. -a (a) vi ramse op.

*Reglement, eit (læs: -mang), = fyreskrivne reglar.

Reglesmed, ein, skrønemaker.

*Regn, eit, *-a (regnde) vi regne (fra skyene).

Regn all adj regnfuld. -boge, ein, -bolk, ein, regnveirstid. *-dag, ein, -drope, ein, -el, eit, og -eling, ein, regnbyge. -hatt, ein, paraply. -ing, ei, varig regn. -klæde fl, -leg regnfuld. -løysa, ei, -sam, rik paa regn. -skol, eit, regnskyl. *-skur, ei, -skvett, *-tung regnsvanger. -ut adi. -vatn, eit, -vêr, eit, -yr, eit, fint regn.

[Reid, eit, et rede, se reir, eit.

Reid, ei, ridning; række; følge. oske-.

[Reid adj vred, se vreid.

Reid adj færdig; -e pengar; paa -e hand i beredskap.

Reida (er, reidde) vt løfte; haandtere; transportere paa hesteryggen; utrede; — skatten; tilberede; — skinn; - **upp sengi re** op.

Reid a, ei, utredsel, avgift; til i beredskap. -ar. ein, reder, skibsreder.

Reiddeigja, ei, opvarterske.

Reide, ein, redskaper, tilbehør; de til en helhet sammenhørende redskaper eller organer; inn-.

Reidelaus som mangler redskaper ell. indredning.

Reideleg redelig, retskaffen; forsvarlig.

Reid ing, ei, tilredning; utstyr. -kona, ei, kvinde som forestaar matstellet i selskap. -nad, ein, tilberedelse; utstyr. -skap, ein, -sla, ei, transport paa hest; forberedelse. -sla (a) vt tillage. -ug færdig; redebon.

Reik, ei, stripe; linje; skillelinje (f. eks. i haaret).

Reik overgik = rikte, fortid av rikja.

Reika (a) vi spasere. -ing, ei, spasering.

Reikna, se rekna.

Reil, ein, slingring. -a (a) vi gynge, slingre. -en 1 ustø; slingrende; tirrelysten.

Reim, ei (fl reimar), en rem. -lêr, eit, -skinn, eit.

Rein, ein, rensdyr, smsf. reins. Rein adj ren, skjær; ublandet; ell. strjuka (ved eksamen).

uskyldig; gjera -t; -t gull; -e sanningi; gjera -t bord; -e tankar.

*Reln, ei, og reina, ei, engstrim-

*Reinblom, ein (fjeldurt).

Rein deemd 2 sund (om luft); fri for avsmak. -e adv ganske. -ferdig og -førleg renslig; sedelig. -gjord 2 renset. -hekla adj grei, uforbeholden, cretlinjet. -korn, eit, byg. -leik, ein, renhet. -mælt 3, -sa (a) vt rense (moralsk). -sam renslig. -sing, ei.

Reins ka (a) vt rense; luke. -kar, ein. -king. ei. -leg, reinsmakande adj.

Reint adv aldeles: - gale; i høi grad; - bleik. Rein tvegen og -vaska adj, -vatn, eit, rent vand (til matlagning).

-vegt, ei, nettovegt. -vinning, ei og ein, nettofortjeneste.

Reip, eit, rep, taug. -a (a) vt ombinde med rep. -helda, ei, repbøile. -stige, ein, taugstige.

Reir, eit, et rede; fugle-.

*Reis, ei, en reise; utfart; tri -ser tre ganger. *-a, ei, en reise. *-a (te) vi gjøre reise; vt opreise; -a seg; -a sak anlægge sak; -a pengar opdrive penger. -ande, ein, en reisende. -ande adj som kan reises.

Reise. eit; liggja aa — ell. liggia — ikke magte at reise sig (om sulteforede kjør).

Reise bunad, ein, -ferdig, -fus adj reiselysten. -før adj, -hug, ein, *-lýst, ei, -mod, eit, -verk = reisverk, eit.

Reis ing, ei, reisen; reisning. *-ning, ei, opreisning.

Relst, ei, rist (paa slæde, osv).

Reist, eit, fiskeskjæl. -a (a) vt avskjælle; tugte. -dyr, eit, skjældyr.

*Reisverk, eit, reisverk i byg-

Reit, ei, fure, stripe; række.

Reit, ein, liten aker; næpe-.

Reita (a) vt gjøre furer; lægge i rad; tirre; -a seg innpaa ein.

Reit en 1 adj tirrende. -ing, ei, **-ord** fl, tirrende ord.

Reiv, ein, et slags line til at fiske med.

Reiv, ein, barnesvøp. -a (a) vtsvøpe (barn).

Reive barn, eit, og reivling, ein, ty. eit, svøpetøi.

*Rejekt; ganga — = dumpa

Rek [e], eit drivning; svak bør;

koma paa -

Reka [è] 'rek, rak, reken) vt drive; gjendrive; jage; slænge fra sig; vrake; vi drive, slentre; baaten rak paa vatnet; koma -ande; ligge henslængt; bøkerne ligg og rek (i denne betydning ofte i formen -ast (rekst, rakst. rekest)).

Reka [e], ei, spade. skufle.

Rekar, ein, omflakker. -visa, ei, slarvevise.

Reke [è]. ein, drivning; fældning; haar- == haarskifte.

Reke kjepp og -stokk, ein.

Rekel, ein (fl reklar). lang, skranglet person, rækel.

Reking, ei, drivning; omflakking. Rekka (rekk, rakk, rokke) vi række, naa, strække til; — til botnen; det rekk til; det rakk aat alle; eg rekk ikkje so mykje paa ein dag; — heim.

Rekkja (rekkjer, rekte) vt række, utstrække; — skinn tilberede skind; - upp bundingen række op; - vegen opspore; vi gaa i række. Merk: overrække heter ikke paa nynorsk rekkja; sml. retta (er, rette).

Rekkja, ei, række, rad (helst en ken. som glir fremover); rækverk; en række hester. fat-; skips- ræling.

Rekkjast (rekkjest, rektest) =

rakna; - upp.

Rekkje jarn, eit, og -spade, ein (til at rekkja skinn med).

Rekla (a) vt skjære (fisk) i

strimler. *Reklame, ein; gjera — for sine varor.

Rekommander a (a) ell. (te) -t adj (om brev).

Rekn a (a) vt regne, tælle; beregne; ta i betragtning; vi sysle med regning; — dagarne; — rentor; slikt medregne.

Rekne bok, ei, -kunst. ein, -meister, ein, -skap, ein. -stykke, eit.

Rekning, ei, beregning; regnekunst; regning; senda -.

*Rekord [o], ein; setja ein —; setja -en.

Řèk-ord [o] fl, spot, fornærmelser. Rekrutt, ein, = unggut paa moen. -skule, ein.

Rekste, eit, og .r, ein, vandring; gangsti; græsgang.

Rekster for adj sterk nok til at gaa langt. -hold, eit, det huld som trænges for at kunne gaa langt (om kreatur). -veg, ein.

Reksting, ei, omflakking.

*Rekt angel, eit (b - anglet), = rettvinkla firkant.

*Rektor, ein, -embætte, eit.

Rekved, ein (om ilanddrevet træ). *Rekvi|rera (a) og (te) vt, *-sisjon, ein.

Rela [é] (a) vt vri, vrænge.

*Relativ adj som maa bedømmes i forhold til noget andet; — sanning sandhet under visse forutsætninger; mots. absolut.

*Religion, ein; smsf. *-ons-.

*• #8 adj.

Rem, eit, skrik.

Rem [é], ei, sterk lugt; kvalme.

[Rem, ei, se rim, ei.

Remba (de) vt strække ut; — seg strække lemmene.

Remja (a) vi skrike; hyle; han skreik so det — i skogen.

Remma, ei, beskhet, bitter smak. Rems a, ei, strimmel; ramse. -a (a) vt ramse op.

Rena $[\acute{e}]$ (a) vi dovne, miste sma-

Rend'a (a) vt sætte striper. •ut stripet. Reng, ein, vrængning. -d 2 vrængt.

Rengja (rengjer, rengde) vt vrænge; forvride; - foten; - augo.

Rengjebilæte, eit, karikatur. Rengjing, ei, og rengsla, ei, vrængning.

Renn, eit, løp; i eitt --- i ett træk. Renna (renn, rann, runnen, # runne) vi rende, strømme; være læk; bytta renn; glide; det rann i meg faldt mig ind; soli renn; aakeren renn.

Renna (renner, rende) vt la rende. -ar eg ikkje (paa). -ande værd at helde ut; smelte, støpe; sætte paa glid; - seg (paa is); - kjelke.

Renna, ei, rende, kanal; tak-. Renne bakke, ein, akebakke. -driv, eit, snestorm = -fok, eit. -føre. eit. -garn, eit. -lykkja, ei, rendeløkke. -skeid, eit, rendebane. -snar, eit, ---lykkja. -stein, ein, -stev, eit, rim-stumper -stol, ein, rendebom.

Renning, ei, rinden, smeltning, renden, gliden.

Renning, ei, rendegarn, = varp, eit, sml. veft.

Renning, ein, opspirende træ, skud, spire.

Ren sel og -sl, eit, renden, løpen; rivning (smerter) i legemet. -sla, ei, idelig renden og løpen.

*Rent a, ei, rente. -a (a); -a seg

lønne sig.

*Rente fot, ein, *-fri, -rekning, ei, -renta, ei, rentesrente. -utrekning, ei.

*Renæssanse, ein, -tidi.

*Repairasjon, ein, *-rera (a) ell. (te) vt = ferda, vøla.

*Repe|tera (a) ell. (te) vt, *-tision, ein.

Replikk, ein, svar (i samtale ell. skriftveksel).

Repp, ein, kreds av gaarder, liten grænd. -ing, ein, nabo; min -ing.

*Repræsen tant, ein, *-tera (a) ell (te) vt.

Republikanar, ein, *-kansk, -kk, ein, = fristat, ein.

Res [é], eit, en jordryg; bakke-. *Reserve, ein; i - = i bakhand.

*Re|solusjon, ein, *-spekt, ein, = age, vyrdnad. *-spektera (a) ell. (te) vt.

*Rest, ein, overskud, rest; for -en forresten; paa -en tilslut. -a (a) vi restere, mangle.

Restansar fl og restskuld, ei, restgjæld.

*Resultat, eit, = ende, endelykt. utfall.

Retna a) vi rette sig.

Rett adj ikke krum; opreist; retvendt; paa -e maaten; naar -- var; med -e; leggja (hjelpa) til -es; koma til -es med

Rett adv; — fram: det er — gjort; so; — som det var; (ubetonet i betydningen) vistnok: eg veit — ikkje det; ein lyt — tola det.

Rett. ein; hava —; gjera — og skil; faa - paa; han fekk - for umaken sin; han hev -en til garden; same -en for alle; lov og —; setja -en; sitja -en sitte i retten; underretten, yverretten, Høgsterett.

Rett. ein (fl *retter), en ret mat. *Retta (a) vt berigtige; det -r seg jevner sig; — seg etter; ogsaa hen-

*Betta (er, rette) ell. (a) vt utstrække; - seg; - ryggen; - ut tunga; — fram (upp) handi; levere; han rette meg ei bok.

10 - Skard: Nynorsk ordbok.

*Retta, ei, retsiden, mots. ronga. Rettar, ein, en retter, veileder. Rettar bot, ei, forbedring. -gang, ein, -gangsmaate, ein.

Rettar stad, ein, rettersted. -øks,

ei, se retta (a).

Rette barn, eit, -bror, ein, -dotter, ei, -fâr, ein, -foreldre fl, osv., mots. styvbarn, osv. -hand, ei, høire haand.

Retteleg adj rigtig, i ret stand; adv paa ret maate; ganske; meget.

[Rettende, eit, rettighet.

Rette|skiva (og stellskiva), ei, reguleringsskive. *-snor, ei, -son, ein, -syster, ei, -systkin fl.

Rett|fengen 1 adj rettelig erhver-

vet. -ferd, ei, -ferdig.

Rettferdig|gjera vt, •gjering, ei, -gjord 2.

Rettferdkjensla, ei, retfærdighetsfølelse.

Rett|fylgd, ei, og -fylgja, ei, følgerethed, konsekvens.

Rettigheit, ei. **Rett ing**, ei, utstrækkelse; rettelse; henrettelse. -komen berettiget. -laus adj, -leida vi veilede; bringe i orden. -leida seg komme sig. -leida, ei, retledning, oplysning. -leidd 2 veiledet. -leiden hjælpsom med raad. -leides adv ad korteste vei. -leiding, ei, -lina adj retlinjet. -løysa, ei. [-na se retna (a). -no og rett no adv nu snart.

Retts brot, eit, retsbrud. -bruk, eit, retspraksis. -dag, ein, -forfylgjing. ei, -fritid, ei, -gild retsgyldig. -gildskap, ein, -grunn, ein, -grunnsetning, ei, -heimel, ein, retshjemmel. -hævding, ei, -kjelda, ei, -kjensla, ei, -krav, eit, -krenkjing, ei, -krins, ein.

Rettiskriv(n)ing, ei, -sluttig

fornuftig, retsindig.

Retts kunna, ei, -leg adj, -læra, ei, -lærd adj, -mord, eit, justitsmord. -ord og -ordlag, eit, retsuttryk. -regel, ein, -røkt, ei, retspleie. -sak, ei, -sedvane, ein, -skrivar, ein, -spursmaal, eit. -stell, eit, retsvæsen. -søknad, ein, retsforfølgelse. -tenar, ein, -tilstand, ein og eit, -trygd, ei, retssikkerhet. -trætta, ei, -umgrip, eit, retsbegrep. -vedtekt. ei, -verknad, ein, -vern, ei og eit, retsbeskyttelse. -vitskap, ein, -vitskapleg adj.

Rett svæv adj, mots. rangsvæv. -synt klartseende. -søles adv, mots. rangsøles.

Rett-tenkt rettænkende.

Rett -truande, -trunad, ein, rettroenhet.

Rett ug rigtig, ordentlig; fuldkommen. -viljug retskaffen. -vinkla adj, -vis adj, -visa, ei, retsindighet, retfærdighet.

*Retur, ein (*tur og — = att og fram). *-skyss = bakskyss, ein.

*Reuma|tisk adj, *-tisme, ein. Rev [e], ein, ræv. -a, ei, = -tik, ei, -bjølla, ei (urt).

Reve glefsa, ei. rævesaks. -kaka, ei, -rova. ei, og -rumpa, ei, -strik, eit, knep, rænker.

Revetsel, eit, -gaupa, ei.

***Revi|dera** (a) ell. (te), vt, *-sjon, ein, *-sor, ein.

Revija (a) vi yre, hvirvle i vandflaten. -ja, ei.

Revle, ein, strimmel, vævbredde.
*Revolusjon, ein, *revolver, ein, (b -en).

Reviskinn, eit, -tik, ei, hunræv. -unge, ein.

[Revy, ein, = kringsjaa, eit, boksjaa, osv.

***Ribba** (a) vt avplukke fjærene;

plyndre.

*Ribb|a, ei, aare (paa blad), side (paa fartsi og dyr). -e, ein, jordryg.

paa fartøi og dyr). -e, ein, jordryg **Ribbesteik**, ei, ribbenstek. **Rid**, eit, ryggen av en bakke.

Rid [1], ei, haardt veir; anfald, ri; kort stund.

[Rida vri, se vrida.

*Rida(rid, reid, riden)vi vippe; ride. Riddar, ein, ridder. -leg, -orden, ein, -skap, ein, ridderlighet. -skap, eit, ridderstand. -slag, eit, -spel, eit, -svein, ein, -stell, eit.

Ridomtil = stundomtil adv av og til, nu og da.

Riel, ein, = rir, ein, flammet ved.
*Riffa, ei, riflet gevær. *riflekula.
Rifs, ein, = rips.

*Rift, ei, revne, rift, sml. riva, ei, og rivna, ei.

Riga [1] (a) vi rave, svaie. -laus los i sammenfoiningene.

*Rigg, ein, takkelage. *-a (a) vt forsyne med rigg.

Rigga (a) vt rokke; eg kann ikkje — det.

Rigla (a) vi staa ell. gaa ustøt; ralle; vt — baaten laus.

 $[Rik \text{ overgaar} = rikjer, nutid av rikja.}]$

•Rik adj, -a (a) vt berike; -a seg. -dom, ein.

*Rike, eit, herredømme; magtomraade; rike, stat; smsf. riks.

*Riking, ein (uten j-lyd), en rik mand.

Rikja (rikjer, rikte) vi herske; raada og —.

Rikka (a) = rigga, rokke; - seg rore sig av flekken.

Rikka, ei, flammet ved.

Rikke bjørk, ei. -ved, ein, -sky, ei.

Rikkut adj tverstripet.

Rikla (a) vi vrikke, lirke; rokke sig, sitte løst.

Rikleg rikelig. -na (a) vi bli rikere. Riks, eit, knirking; stundesløs

travelhet. -a (a) vi knirke, larme; guasmaat.

*Riks adel, ein, *-advokat, ein (for hele landet). *-antikvar, ein,

*-arkiv, eit, *-arkivar, ein, *-bank, ein. -bate, ein, statens bedste. Riks ell. stats hana, ei, statsbane.

Riks ell. stats hana, ei, statsbane. -borgar, ein, -budgett, eit, -bùslit, eit, statsfallit.

Riks bygnad, ein, *-dag, ein, -dalar, ein (fl -dalar), -drift, ei, -eiga, ei, -eining, ei, statsenhet. -embætte, eit, *-eple, eit, -fana. ei, -fange, ein, -fengsel, eit, -formaal, eit, -gjeld, ei. -greidor f statsanliggender. -grensa, ei, -her, ein, -hjelp, ei, *-hospital, eit, og -sjukehus, eit, -hushald, eit, -høgd, ei, rikshøihet. -innsigle, eit, rikets segl. -inntekt, ei, -kassa, ei, -laan, eit, -lén, eit, *-maal, eit, -magt, ei, •-mark, ei, -midel, ein, statsformuc. •-mynt.ei. •-møte, eit, -rekneskap, ein, -rett, ein, politisk domstol. (-retts dom ein, -domar, ein, -sak, ei, osv.), -samfund, eit, -lag, eit, statsforbund. -sendemann, ein, gesandt. -skipnad. ein, statsforfatning. -skuld, ei, statsgjæld. -stell, eit, statsvæsen. -styrar. ein, -styremagt, ei, -styring, ei, statsstyrelse. -sverd, eit, *-telefon, ein, *-telegraf, ein, -tenar, ein, -tenesta, ei, -tru. ei, -trygding, ei, -utgift, ei, -vaapn, eit, verket statsmaskineriet.

Rikta (a) vi knirke, hvine; larme; sml. riksa.

*Ril [i], ein, en dans for 3 par.

*Rim [i], eit, frossen dug; sotlag paa gryter.

*Rim [i], eit, rim i vers; versestub; rimelighet.

Rim, ei (fl rimar), stang, sprosse.

-gard, ein, stakit.

*Rim a[i](a) vi; det -ar paa marki; han -ar lager vers; desse ordi -ar utgjør rim; -a seg staa i samklang. -ar, ein, versemaker.

Rime [1], ein, jordryg, bergryg. Rimeleg sandsynlig, rimelig; med-

gjørlig.

Rim frosen [i, o] 1 rimfrossen.

-ing, ei, rimekunst.

--smed, ein.

Rina (rin, rein, rine) vi gjøre mon, virke, bite paa; det rin ikkje paa han; det rin uppi naserne river i næsen; hvine, skrike (mest om svin).

Rinald, ein, knurfisk.

Rinda (er, rinde) vt støte, nedstyrte.

Rinde, ein, bergryg, høi bakke; ikkje borga rindarne gaa tilfjelds. -mark, ei, rindut adj.

Ring adj ringe, skrøpelig.

*Ring, ein, kreds, cirkel, ring; løpe koldt *fingerring.

*Ringa (a) vt forme i ring; — seg ihop; — utor.

Ringast (a) vi bli ringere.

Ring blom, ein (blomst), -bøygd 2, -hornut adj.

Ringja (ringjer, ringde) vi ringe; - inn høgtidi, ringjing, ei.

Ringia, ei, lavt, vidt melkekar, = kolla.

Ring la, ei, liten bjelde. *-la (a)

vi ringle.

Ring lagd 2 lagt i ring. -laup, eit, tummel. *-orm, ein, et utslæt. -straum, ein, vandhvirvel. -t adv daarlig, usselt. -ut adj, -ved, ein, hjulring. -veg, ein, rundgang. -vokster, ein, hvirvel i haaret. -voren adj, -øygd 2 (om hester).

*Rip[i](ft ripar), ei, bordkant; baat-. Rip [i], eit, og -a, ei, strek, ridse. *-a (a) vi ridse, streke.

Ripa (a) vt avstryke, rispe (f. eks.

løv; sml. rispa). Ripel [i], ein (fl riplar), strimmel,

smalt stykke. -la(a) = ripa. Ripmaat [i], eit, et snekker-

redskap.

Ripp, ein, hast. -a (a) vi haste; pakke sig.

Rips ell. rifs, ein, = vinbær, og moved, ein, ribs. -saft, ei.

Rir [i], ein, flammet ved, knuter

*Ris, eit, 20 bøker papir.

 $[Ris\ [1],\ eit,\ se\ res,\ eit.$

*Ris [i], eit, og -korn, eit, indisk korn.

*Ris [i], eit, kratskog, ris. *-a (a) vi og vt sanke ris; piske.

Risa (ris, reis, risen) vi reise sig, staa op; komme sig; rake høit op.

Risbit, ein, aarsgammel gris, buk ell. vær.

*Rise [i], ein, = jøtul, jette. ·vokster, ein, kjæmpestørrelse.

Risgard, ein, og -gjerde, eit, kvistgjærde.

Risgryn, eit, risengryn.

Riska, ei (hestesygdom), -la, ei, utslæt ved heltestedet.

Risla [1], ei, en busk; riskvast; stor feiekost.

*Risla (a) vt la drysse, strø; vi strømme, risle.

Rismanl, eit, = uppstadmund. Risna [1] (a) vi gaa som gysen,

Risp [1], ein, spilopmaker, skøier. **Risp**, eit, fiskeskjæl, = reist, eit. *Risp [1], eit, stripe, flænge; eit
—i hudi. *-a (a) vt avstryke; — lauv (se ripa); ridse, saare. *-a, ei, klase med fro ell. blomster; lystig fortælling, anekdote; ridse, rift.

Rispegalen og rispende galen. Riss og rit, eit, rids, tegning. -a (a) vt ridse, tegne.

Risstjerna, ei, en komet; halestjerne.

*Rist, ei, vrist (paa foten); høgrista, laagrista adj.

*Rist, ei, gitter; omnsrist.

Rist [1], ein, rystelse. *-a (er, riste) vt ryste; — seg; — paa hovudet.

Rista [i] (er, riste) vt tilskjære, sprætte; — upp; – fisk.

Ristel, ein (ft ristlar), plogkniv; skaketen (paa kvern).

Rist hog adj høi i vristen; kjephøi. -laag adj.

Rit [i] og riss, eit, rids, tegning. -a (a) vt og vi ridse, tegne; rita upp anføre i rad; nedtegne, skrive. -ing, ei, ridsning, tegning.

Ritla (a) vi flakke om. Rittmeister, ein.

Riv [i], eit, riving; — og slit; rivende smerter; -- og rensel; rift,

revne. **Riv** [1], eit, ribben; rev, grunding; rev (i seil).

Riv [1], ein, vindebom i vævstol.

Riv [i] adj hyppig forekommende; rundhaandet.

*Riva (riv, reiv, riven) vt rive, slite; — sund(er); — eit hus; — ned bøkerne; — i koll; — ihop skrape sammen; det riv i leggjerne; — upp døri; — folk upp or svevnen; — hungeren av seg; — aat seg; — i seg spise graadig; — ifraa seg arbeidet gjøre arbeidet fort færdig.

*Riva, ei, en rive; revne, smal

aapning.

Riv ande rask; som kan rives.
-ar, ein, -ast (rivst, reivst, rivest)
= dragast, kjæmpe, brytes, prøve
styrke.

Rive hovud, eit, *-skaft, eit,

*-tind, ein.

Riv hest [i], ein, voldsom arbeider.

-ja, ei, revne. -na (a) vi revne. -na,
ei, rift, revne. -ning, ei, -nut adj,
-sam haard, angripende; urolig.

Rivsarbeid, eit, haardt, grovt rolige.

arbeide.

Riv sjuk [1] kamplysten. -skap, ein. kamplek. -stemna, ei, sammenkomst til kamplek. -ut fuld av revner.

Rjod a) vi snakke meget, vrøvle. spraglet. **Rjod**, eit, = glenna, grønning i *Rog

skogen.

Rjoda (ryd, raud, roden) vt gjøre rød; soli ryd i fjellet; bestryke; -a brød; utsprede, kaste ut (f. eks. høi).

Rjoda og ry ryd, raud, roden) vi styrte ned, drysse, = rynja.

Rjome og røme, ein. fløte, rømme. -graut, ein, -kolia, ei; sml. file, ein.

Rjon (a) vi sumle tiden bort.

ing, ei, senfærdighet.

Rjosa (rys, raus, rose) vi lyde som støn; stønne.

Rjot [ó], ein, vranten person; knurfisk.

Rjot|a og ryt|a (ryt, raut, rote) vi styrte ut; brumme, grynte; snorke. -ar, ein, vranten person. -ing, ei, nedstyrtning; knurring. -sam vranten.

Rjuka og *ryka (ryk, rauk, roke) vi gi røk; dampe; fyke; — paa over falde; — ihop styrte løs paa hinanden; han rauk tapte, laa under; staven rauk av.

Rjup a og *ryp a. ei, rype. -e bær, ei og eit, fjeldbær. -fjør, ei, -stegg, ein

Rjuv, ein, nøken, stenet bergryg. **Rjuva** (ryv, rauv, roven) vt oprive, splitte, ugreie.

*Ro, ei, hvile; stilhet; ikkje hava -- paa seg.

*Ro, ei, den vedhængende spaan paa eggjern efter slipning.

• Ro, ei (f ror), jernplate med hul til klinking.

*Ro, ei, = kraa, ei, vraa, hjørne. *Ro (dde) vi og vt ro; -- baaten heim; -- flske.

Roa (a) vt bringe til ro; — seg slaa sig til ro. -nde fremkommelig med baat. -r, ein, rorskar.

Roda [o] (a) vi lyse rødlig; vt bestryke, gjøre rød.

Rodd a, ei, en stor heikurv; en regle. -a (a) vi skravle.

Rode [o], ein, rødhet; morgon-.

Rodvatn [o], eit, vand at «rjoda» brød med.

Rogg, eit, respekt; ængstende uhygge; driftighet.

 $[Rogga\ [\circ] = roa$, bringe til ro, berolige.

Rogg|a [o] vt sætte fart i. -en adj (fl roggne) driftig, energisk.

Rogla [o], ei, fregne; plet.

Roglelita adj og roglut adj

*Rogn, ein, = raun, ein, roguetræ. *Rogn, ei, fiskeegg, rogn. *-fisk, ein, hunfisk.

*Rok [o], eit, ryking, drev; sjø-; han legg ikkje -et han gir sig ikke.

Roka [o] vt topmaale, fylde saa der blir 'roke' paa karret. -e, ein, top over maalekarret, raake.

Rok|**flaga** [o], ei, stormbyge med drev. **-foss**, ein, **-garde**, ein, **=** drivgarde.

Rokk, ein, *-rokke|hjul, eit, -ho-vud, eit, *-snor, ei, osv.

Rokmaal [o], eit, topmaal, mots. strokmaal.

Rok sterk [o], •ut (om vinden),

-vêr, eit.
Roleg adj rolig; adv trygt, i ro.
Roleid, ei, vandvei. -leiv, ein,

svømmefot.

Rolp, ein, bylt; byltagtig figur;

pjokk. **Rolp**, eit, vrøvl. -a (a) vi lage bylt; vrøvle.

Rols, ein, = rolp, ein.

Rols, eit, = rolp, eit. -a = rolpa.

Rom [$\dot{o}$], eit, rum, plads; værelse; ed.

*Rom, ein og eit, en spiritues drik.

Rom [6] adj rummelig, vid.

Roma (a) vi opta rum, fylde rum. Romaferd, ei, reise til Rom.

*Roman, ein, -diktar, ein, -sa, ei. *Romansk adj; *-e folk folk

hvis sprog stammer fra latin (Rom).

Roman tikar, ein, -tikk, ein, *-tisk adj.

Romar, ein, en romer. -folket, -kyrkja, ei, -rett, ein, -riket, -tal, eit.

Rom bygd 2, -bølt adj rummelig bebygget.

Rome [6], ein, fotlamhet hos dyr. -broten adj, -gras, eit, benbræk (urt). n 1 stiv i føtterne.

*Romersk adj (n romersk).

Rom frek [o, e] voluminos. -helg, ei, avlyst helligdag, halvhelg, dagene mellem juledagene og trettendagen. -hendt rundhaandet. -laus, -leg rummelig. -leik, ein = rømd, ei. -lendt | frit og aapent (om landslaget). -løysa, ei, -na (a) vi bli rummeligere.

Romsa (a) vt rokke, rore: — seg vende sig paa leiet.

Rom sam = leg. -sett rumme- Rost a [o] (a) vt lage crost lig opstillet. -sjea adj fri for skjær brygning. -e, ein, mæsket malt. og rev. -skifte, eit, -skinna adj løsskindet. -stor adj voluminøs. -t advrummelig; rikelig. -tennt adj, -tinda

Romus adj rundhaandet, gavmild. Rom vidd, ei, rumvidde, dimensioner. -voren adj.

Rone [o], ein, = galt, ein, han-

Rong, ei (fl renger) spant; sitja i -i i stavnen.

Ronga, ei, vrangsiden (mots. retta); snu — ut vise sig vrang.

•Rop [ó], eit, et rop; koma i ell. i uppropet bli bekjendt, omtalt. *-a (a) og (te) vi og vt rope; varsle; — namnet; — upp; — inn folket. -ar. ein, -sam høirøstet.

*Ror [o], eit, et ror = styre, eit. Ror [6], ein, roing; fiskeri. -benk, ein, = tofta. -bud, ei, fiskerbod. -maat, eit, passende avstand fra land til at ro i.

*Rors folk fl, *-kar, ein.

Rorskuta, ei, - førsleskuta. Rors leid, ei, = roleid, ei. -løn, -mann, ein.

Ror tid, ei, -vêr, eit, -vær, eit, fiskeva·r.

*Ros [o], ei, berømmelse; faa — bli rost; rosen (sygdom).

Ròs, ei, et skred; fure; ridse.

*Ros a [o], ei, en rose, blomst; blomsterlignende figurer. -a (a) vt utstaffere med roser. -a adj blommet; rand-.

*Rosa [ϕ] (a) og (te) vt rose; — seg av noko.

Ròs a, ei, stormbyge. -a (a) vt kradse; saare litt.

Rosande rosværdig.

Rosaum, eit, klinksom; sml. ro (f rør).

Rôsevêr, eit, sterkt bygeveir.

Rosetta, ei, roseformet prydelse. **Rosin'a**, ei, rosin. -kaka, ei. Roskaap, eit, -skakk adj, -skjenk, ein, et hjørneskap.

Roslipa vt slipe saa der blir «ro» paa eggen.

Ros næm som let faar rosen. -saar, eit.

Rossa, ei, = merr, ei. rossegauk, ein, == humregauk.

Rossigle, ein hestigle. -maal, ein, hvalros.

Rost a [o] (a) vt lage (roste) til

Roste grind, ei, -kjer, eit, -kopp, ein, -saa, ein.

Rosut opkradset; ujevn (om vind). Rosut [6] blommet, blomstret. Rosverd [6] og -ig rosværdig.

Rot, eit, raattenhet; turr-rot; nedstyrtning; ruin; knurring.

*Rot [6], eit, roting, graving; uorden; det ligg i eitt - alt her.

Rot [6], eit, tak; takrum; uppi -et; matforraad (i rotet); kjøt.

*Rot [6], ei (fl røter), rot; rotfrugt; kaalrabi; grund; ophav; -i til alt vondt.

*Rota [6] (a) vt rote, grave, røre i; upp; — ihop vi søle.

*Rota [6], ei, en rode, avdeling, avdelt stykke.

Rot'a. ei, et skred. -a (a) vi styrte ned.

Rota (førsteled med nedsættende betydning i enkelte sms), -hol, eit, -hund, ein, osv.

Rotall [6] smudsig; -alt arbeid. -ar, ein, søler.

Rôte, ein, raattenhet; flok; mængde. Rote lagd [6] inddelt i roder (om -mann, ein, -meister, ein.

Roten [o] 1 raatten; yderst lat, doven.

Rote stolpe [6], ein, kredsskolehus. -veg, ein.

*Rot fast. -festa vt. -feste. eit. -hogga vt, -hoggar, ein, en radikaler. ein, gyngestol. -vêr, eit, sjøgang.

Rothol [o, o], eit, knurrepotte. Rotina [o] (a) vi raatne. -ning, ei, halslyd. -a (a) vi svaie. -skap, ein, lathet.

Rot stappa [6], ei, kaalrabistuing. -stong, ei, cikoristang.

Rotstova [0, 0], ei, stue uten dynge, stabel; klat; masse.

loftrum, røkstue. Rott [o], ein, tryne, snute; mun-vt rynke. -a adj rynket.

*Rotta, ei, rotte fella, ei, -krut, | eit. osv

Rôt tev [e], ein, lugt av raattenhet. -vêr, eit.

Rot velta [6] vt og ei, -velting, ei, -vokster, ein.

Rov [o], eit, rift, aapning.

*Rov [o], eit, = ran, eit, plyndring;

Rova [6], ei, hale; ku-; sml. rumpa. **Roven** [6] adj 1 opreven; løsnet; skjørnet.

Rove tange, ein, haleben. -troll, eit. froskunge.

Rovina (a) vi skjørne. -ning, ei. Ru, ei, løsuld; vinteruld. -a (a) vt plukke «ru».

Rua, ei, = ruga, ei, en klat. **Rubb**, ein, taugstump; — og stubb altsammen.

Rubb, eit, ruhet, ujevnhet. -a (a) vt skrubbe; jevne. -en (f rubne) ru, knudret. -hyvel, ein, = skrubbhyvel. -ing, ei.

*Ru|bel, ein (fl rublar), *-bin, ein, rød ædelsten.

*Rubri|sera (a) ell. (te) vt, -kk, $^{+}$

Rud [ú], eit, = rudning (er endelse i mange østlandske gaardnavn). -kall, ein, den som har ryddet og bygget gaarden. -nad, ein, og -ning, ei, oprydning. -ning, ein, og -sla, ei, en opryddet plads.

Buff, ein, ruf (paa vogn og skib); i ein — i en fart, i en ruf.

[Rufl, se ruvl.

*Rug [u], ein, rug; *vaar-, mots. vetter-.

Ruga, ei, klump; dynge; klat. Rugaaker, ein, *-aks, eit, osv. *Rugda, ei, (fugl).

*Rugg, ein, og -a, ei, stor og tyk person. *-a (a) vt gynge; rokke; vi slingre; gaa smaat og vuggende. -a, ei, en vugge; grovt teppe. -all vaklende, gyngende.

Rugge feld, ein, skindpels. -stol.

Rugl, eit, vakling, rystelse; uren

Rug land. eit, -lest, ein (se lest), -mjøl, eit, -sæde, eit.

Ruk a (a) vt ophope.

Rukk, ein, -a, ei, rynke. -a (a)

Rukke laus, -saum, ein, søm med folder. -stakk, ein, rukkut adj.

 ${f Rukl}$, eit, rallende lyd. -a (a) ${m vi}$ ralle; ulme. -a, ei, ophøiet rynke. -ing, ei, svak ild.

Ruks, eit, og -a, ei, skrøne; vaas. -a (a) vi.

Rull, ein, rul, valse; et slags dans. *-a (a) vi trille; falde omkuld; vt rulle; -a ihop; — aaker; — klæde = mangla. *-a, ei, klæsrulle; mandtalsliste.

Rulle bud, ei, -fjøl, ei, -gogn. ei, -horv, ei, -kniv, ein, -n (fl rullne) rundagtig. -stokk, ein.

Rult, ein, gang. trav; i same -en; kort, tyk mand. -a, ei, kort, tyk kvinde. -a (a) vi gaa smaat; falde omkuld. -en

adj tyk og rundagtig.
*Rumpa, ei, hale. rumpe bein, eit,

*-troll, eit, = rovetroll. *Run a [u], ei, rune; gammel for-

mular; [leggja runor, se under runer. -a (a) vi sysle med hemmelige kunster.

Run a (a) vi bryte løs; strømme; brake; ramse op.

*Rund $ad\hat{j}$, *-a (a) vt avrunde. -ast (a), *-fisk, ein, *-ing, ein, et rundt plan. *-kast, eit, *-klippa vt, -leitt rundladen. -skoren adj, -skriv, eit, cirkulære.

*Rundt adv; ganga —; landet -; - landet; - ikring; - um. Rund timber, eit, -trøya, ei, = stutt-trøya, *-tur, ein, *-vakt, ei, = patrull.

Rune, ein, styrtning; nedstrømning; fremstyrtende mængde; spire; klynge av trær.

Rune blad [ú], eit, *-bokstav, ein, -kall, ein, spaamand. -meister, ein.

*Runer[u]f tryllemidler; kastahekse; leggja — sætte en fælde, bruke knep; hava sine -- ute spionere; bokstavene i runealfabetet.

*Rune skrift, ei, -spegel, ein, heksespeil. -stein, ein.

Runing, ei, signing, spaaing, hekseri.

Runk, ein, stor, doven person. -a (a) vi røre sig dovent.

Runn. ein, busk; træklynge; selje-, osv. -e, ein, busk; spire.

Runne bjørk, ei, -rot, ei, se rir.

Runnen (fl runne) oprunden; flammet (om træ).

Runs, eit, pludselig larm. -a (a) vi larme.

Runte, ein, landstryker. -fylgje, eit. -pakk, eit.

Rupl (a) vt rokke; bringe i ulag. -a adj.

Rur, ein, skorpe; kalkskjæl ved havbredden. -a (a) vi skorpe sig. -berg, eit, -fjøra, ei, -pikka, ei, strandløper (fugl). -ut belagt med erur.

Rus, eit, tyndt skal, sml. flas og flus, eit.

*Rus [ú], eit, en rus; eksaltert stemning.

[Rus, ei, se røys, ei.

Rusa (a) ell. (te) vi styrte frem; gaa paa slump; tuskhandle.

Rusa, ei, = meis, vidjekurv.

Rus ande berusende, beruset. -drykk, ein.

Rusk, ein, og -a, ei, svær person. *Rusk, eit, støi; urolig veir; rusk. *- og rask. *-a (a) vi omkaste; rive; - upp, - ihop jaske; være urolig; rasle. -all adj; -alt vêr. -ar, ein, støiende person. -en 1 ublid (om veir); slusket (ruskevêr, eit). -ut adj.

*Rusla (a) vi rasle; rusle, gaa sagte; spasere.

Rus mod, eit, sterk stemning; henrykkelse, -næm som let blir beruset.

Russ, ein, en russer. -isk, -land, -lêr, eit, etslags lær.

Rust [ù], ei, lund; skogmark (sær-

lig løvskog). *Bust, ei, jarn-, korn-. *-a (a) vi ruste. -a adj rusten. -flekk, ein, -lit, ein, rustfarve. -ut adj rusten.

Rut [ú], eit, urolig veir; støi; uorden. -a (a) vi storme; ta haardt fat; eit. støie.

*Ruta, ei, rute; kvadrat; *glas-. *Ruta, ei, togtabel; *reise-, jarn-

Rute maal, eit, kvadratmaal. ord. -meter, ein, -mil, ei, osv.

[Rutla, se rusla.]

Ruv, eit, omfang, volumen. -a (a) vi rue, se stort ut.

Ruva, ei, stabel; dynge; klump. -e,_ein, skræk.

Ruven adj busket; bred; vidtløftig.

Ruvl [u], eit, og -a, ei, ujevnhet. -a (a) vt gjøre ujevnt; opløse; vi lurves op. -en 1 ujevn; oplurvet.

Ruv leg lodden; lurvet. -sam voluminøs.

*Ry, eit, rygte.

 $\mathbf{R}\mathbf{y} = r\mathbf{j}oda vi drysse.$

*Rya, ei, grovt teppe; fille-.

 $\mathbf{Ryd}|\mathbf{a}|[\dot{\mathbf{y}}]$ (er. rydde) vi harke, hoste op. -a, ei, slim.

Rvde [v], eit, krat, klynge av busker. **Bydig** [y] ryddelig, opryddet; tom, ledig.

 $\mathbf{Ryd}|\mathbf{ja}[\dot{\mathbf{y}}]$ (ryd, rudde) vt rydde, rense, jage ut. -jar, ein, *-ning, ei, oprydning.

Rye, ein, nøken, gold stenmark. Ryft, ei, vævbredde. -e, eit, tøibredde i klædningsstykke; skogstrimmel.

Rygd, ei, rædsel, gru; vidunder. Rygdelaust; — med pengar bundløst med penger.

Rygg, ein (fl ryggjer), ryg, rygrad; *retta -en; *snu -en til; jord-, berg-.

Rygg bein, eit, -byrd, ei, -fjør, ei, rygfinne, osv.

Ryggja (ryggjer, rygde) vi; det rygde i meg det gjøs i mig; - seg skyte ryg.

Ryggje laus ryggesløs. -leg forfærdelig. -løysa, ei.

Rygg laus rygløs, som er uten rygrad. -merg, ein, -styd, ei, -tak, eit, -verk, ein.

Rygna $[\dot{y}]$, ei. = rognfisk.

*Ryka = rjuka. Rykk, ein (fl rykkjer), træk, an-

fald; kort tid.

Rykkja (rykkjer, rykte) vt rykke, nappe; rynke, folde, indsnøre; ihoprykt.

Rykkjar, ein, en opkræver. -brev,

Rykkje band, eit, snørebaand. -tak, eit, dyst, kraftig forsøk.

Rykkjing, ei, rykning, rynkning. Rykte, eit, rygte, se gjetord og

Ryl, ein, en lang forhøining. **-a** adj. Ryla (te) vi brøle, skrike, grynte. *Ryllik [y], ein, røllik (urt). Ryn [y], ein, bulder, gjenlyd. -ja (ryn, runde, runt) vi drysse; strømme frem; folket runde or kyrkja; gi reder. gjenlyd; det ryn i fjellet.

Ryne, eit, virkelighet; det er betre i rynom enn i synom; sml. røynd.

Rynija, ei, fremstyrtende masse; strøm av ord. -jing, ei.
-Bypa, ei, = rjupa, ei.

Ryr, ein, udrøihet; ryren er komen i det.

Ryr adj udrøi. -kast (a) vi indsvinde raskt. -leg udrøi. -leik, ein, udrøihet. -na (a) vi bli udrøi. -skap, ein, uvarighet. -voren adi.

Rys [y], ein, gysen. -ja (rys. i ruste) vi gyse; drysse ned; vt avskalle. -ja, ei, gysning.

Ryskja $[\dot{y}]$ (ryskjer, ryskte) vtrive, oprykke.

Ryskje, eit (et fjeldgræs); blaa-. (om baat). Ryslyng, eit, almindelig lyng.

Ryss, ein, smaagut. Ryssegauk, ein, = humre-

gauk. $\mathbf{Ryta} = \mathbf{rjota}, vi.$

Ryte [ý], eit, uformelig tingest. osv. ut uformelig.

*Ryt me, ein, *-misk adj.

Ree, eit, død krop, aatsel. -a, ei, motbydelig, raa person; noget væmmelig. -bikkja, ei, graadig hund.

Ræd a (er, rædde) vt skræmme = rædda. -a, ei, rædsel; skræmsel.

Rædd adj bange; varsom; verahunden; - for (ell. um) klædi sine; eg er — at han ikkje kjem. -a (a) vtgjøre bange, skræmme. -ast (a) vi bli bange. -hug, ein, frygt. -huga ængstelig. -leik, ein, rædhet. -sam frygtsom. -voren adj.

*Ræd sel, ein, og -sla, ei, rædsel. Ree dyr, eit, udyr, rovdyr. -fugl, ein, rovfugl.

Rækja, ei, ræke, et slags krebs. Rækja (rækjer, rækte) vi faa en viss ufrivillig bevægelse i svelget; stikk du ei fjør i halsen, so lyt du rækja. rækjing, ei.

Rækje, eit, spor, aarsak; gangsti

Ræk ling, ein, en stakkar. -mælt tykmælt. -stam litt stam.

Reel, ein, pinde, «renser». -a (a) vt rense et rør med en pinde; vi vaase.

Ræla, ei, stang. ••ing, ei, = skips-rekkja.

(a) vi bli hæs.

Ræna (te) vi plyndre (rane) fugle-

Reep, eit, vaas, sladder. -a (a) vi sladre.

Rees a (te) vi streife om; strømme i masser; vt tørre (f. eks. fisk i røk).

Ræsla, ei, = ræ, aatsel.

Reeve. eit, takvinkel; rummet under takryggen (raavet).

Rævette, eit, et ynkelig dyr.

Rød, eit, snak; koma til røds komme i samtale.

Rød $\mathbf{a}$, ei, tale, samtale; f historier. -a (er, rødde) vi snakke, samtale. -ande nævneværdig; det er ikkje um det rødande det er ikke værd at tale derom. -ar, ein, snakker.

Rødd 2 (av røda); um- omtalt. Rødd 2 (av røde); lett-, tung-

Røde, eit, aarebesætning til en

Rødig og *rørig rask, som bevæger sig let. **Røding**, ein (om baat); ein-, tvi-,

Rødnad, ein, tale; um-. rødsam snaksom.

Røgja (røgjer, røgde) vi sladre.

Røgja, ei, slarvehistorie.

Røkja (røkjer, røkte) vt forsyne, pleie; - seg skynde sig; vi forske; etter efterspore, undersøke; etterrøknad, ein, etterrøkt adj.

Røkjar, ein, en forsker. Røkje leg adv raskt, heldig; netop.

 n 1 adj omhyggelig, rask. Røkjing, ei, paaskyndelse.

Røk nad, ein, efterforskning. -sam omhyggelig.

Røkt, ei, røgt, tilsyn, pleie. -a (a) vt, -ar, ein, -ing, ei.

Røl, eit, høirøstet, tom tale. -a (a)

og (te) vi, -ing, ei.

Røma (de) vt og vi rumme; stova rømer 100 mann; — paa landet; - stolarne undan; forlate; rømme; flygte; — landet; fangen hev rømt. -st (est, dest) bli rummeligere, faa rum; det rømest paa no.

Rom d, ei, rummelighet, vidde. d 2 rømt; utvidet.
 e, eit; umrøme, trongrøme.

Røme, ein, = rjome, ein.

Romeleg rummelig.

Røm ing, ei, utvidelse; rømning. Reem a, ei, hæshet; uklarhet. -ast | -ing, ein, rømling, flygtning. (tvirøming, trirøming, osv., om baat).

Ron adj (om vind) kommende fra; aust-, land-, ut-, osv.

Røna, ei, vind; land-, ut-, *osv*.

Ror, ei, kant, bryn, ytterste rand av en flate.

*Røra (de) vt bevæge; — seg; - foten; berøre; rør meg ikkje! omrøre; — ihop; — upp; — grauten; – i gryta; vi vrovle, tale ulogisk (røre, om sindet, se kløkkja).

•**Røra**, ei, røre, suppe; **mjøl-**; uorden, kaos; tummel. -nde som kan røres ved; rørende, sml. kløkkjande.

Røre kolla, ei, og -kopp, ein, en vrøvler. -n 1 vrøvlende.

*Rør ing, ei, omrøring, vrøvling. -leg rørlig. -sam skjødesløs i færd ell. ord. -sla, ei, -ut forvirret, røret.

Res eleg anselig; storladen; myndig av utseende; røslig. -en forfærdelig.

Røst, ei, strømsjø, strømbølger. Røt a (er, røtte) vi slaa rot; -- seg

og -ast. Rote, eit, rot; bregner; slegt; beskaffenhet; ill-.

*Røva (a) vt røve, plyndre.

Rovar, ein, -bol, eit, -borg, ei, -ferd, ei, -fylgje, eit, -hovding, ein, -rike, eit, -skap, ein, -vis, ei.

Røvekjøp, eit, røverkjøp.

Roy, ei (fl royar), en røi, tiur-

Røyda (er, røydde) vi = rauda; | det røyder paa det.

[R extstyle y k, eit, se rauk, ein.

Røyk, ein, røk; synlig damp; frost-; øl-.

Røyk ange, ein, røklugt. -blind adj, -dott, ein, og -floke, ein, røkhvirvel. -fri, -gang, ein, -hatt, ein, -hetta, ei, -huva, ei, røkehue.

Røykja (røykjer, røykte) vt røke, tilrøke; — tobak; — huset; — med svaavel. røykjar, ein.

Røykje, eit, røkning. -drag, eit, røkfang. -flesk, eit, -hus, eit, -kjøt, eit. -laks. ein.

Røykjelse, eit (og røykjeverk, eit), -altar, eit, -fat, eit, -kjerald, -offer, eit.

Røykje lugar, ein, røkelugar. -pylsa, ei, -rom, eit, -sild, ei, -tobak, ein, røykjing, ei.

Røyk luft, ei, -ning, ei, røkning. -omn, ein, -pust, ein, -sopp, person; en som gjerne vil tiltrække -staal, eit, en stor røkmasse. sig opmerksomhet.

-stolpe, ein, røksøile. -stova, ei, = rotstova og ljorestova. -sup, ein. røkfang. -syra, ei, røkeddik. -t 3 røkt; tørret. -tev, ein, røkluft. -ut adj -vase, ein, = -floke, ein.

Røyn, ei, erfaring; prøve. -a (de) vt merke; erfare; -a ein ut utforske; -a seg prøve sine kræfter; dette arbeidet -er paa anstrenger; naar det -er paa naar det gjælder. -ande, eit, forsøk. -d, ei, erfaring; til røyndar i virkeligheten; det er betre i røyndo enn i syndo, sml. ryne. -d 3 prøvet, erfaren. -dom, ein, prøve, forsøk. -e, eit. prøve. -eleg virkelig. -ing, ei, -sam ivrig i at forsøke; anstrengende. -skap, ein, = -sla, ei, prøve, forsøk, anstrengelse; erfaring; et faktum.

Røyr, ei (fl røyrar), lyske, hulningen mellem laar og underliv.

Røyr, ei, et rør; en flodfisk. Røyra (de) vt ombinde, surre.

Røyr gras, eit. rørgræs. -kval,

ein. -stav, ein, -tak, eit.

Røys, ei (f røysar), en røs (sær $lig \ av \ sten$). -a (a) vt kaste i dynge. -katt og røysekatt, ein.

Røysn, ei, noget storartet; drift, stordaad; pragt.

Royst, ei. stemme, maal, rost. -a (a) vi stemme (ved avrøysting).

Roysta (a) vt bygge tak, gavl. Royste, eit, gavl; takreisning.

Røystefør stemmeberettiget.

Røyste kraaka, ei, korteste gavlstok. -môr, ei, den hele stok hvorfra gavlen begynder.

Røyste rett, ein, stemmeret. -setel, ein, stemmeseddel. -tal, eit, stemmetal. Røysut fuld av stenrøser.

Røyta (er, røytte) vt faa til at raatne; utbløte; -a skinn; vi fælde haarene, rø(i)te; liggja og -a ligge og dovne sig. -a, ei, fugtighet; haarløsning.

Røyte bolk, ein, tid med fugtig veir. -leg motbydelig. -sam fugtig (om veiret). -stamp, ein, -stilla, ei, -vêr. eit.

Røyva (de) = røra, vt bevæge; berøre

 $\mathbf{Revv} | \mathbf{a} (\mathbf{de}) = \mathbf{ruva} \cdot \mathbf{e}, \text{ eit, ul-}$ den av et faar; grøde; omfang. -en 1 = ruven. -ing, ein, stor, anselig

S, ein (f s'ar), s-ljod, ein. *Sa = sagde, se segja.

*Saa, ein, stort vandspand med to

*Saa (dde) vt saa, strø ut. -bivn, i ei, = -gidder.

Saad, eit, utsæd, saakorn.

Saad, ei, trevle av kornets skal, en saa; ikkje ei — ikke et grand; mat-, mjøl-. -a, ei, = saad, ei.

Saad laus velmalet; fri for skal; fuldstændig lens for mat. -skifte, eit, og -byte, eit, sædskifte. -slag, eit, -ut

adi fuld av skal.

Saa erla, ei, gul erle. *-frø (-fræ), eit, -for adj tjenlig til sæd. -gauk, ein (fugl), -gidder, ein, dirrende luft.
-gylta, ei, = moldukse. -hæv = -før. -hæve, eit, leilighet til at saa. -kopp, ein, *-korn, eit.

[Saal, ei, se sjæl, ei.

Saal, eit, stakkarslig person, stymper.

Saalaup, ein, = -kopp, ein, og -mæle, ein.

*Saald, eit, et saald at sælde med. Saalut klodset; stakkarslig.

Saam adj mørkladen. -a (a) vi maape. -en 1 = saam. -ing, ein, sløv, træg person. -leg dunkel; smudsig. -ut sløv, dorsk.

Saanad, ein, saaing, utsæd.

[Saaorne for saadorne, se saada, ei. *Saap a, ei, saape. *-a (a) vt indsæpe. *Saar, eit, saar; *bane-, *ulivs-.

*Saar adj øm; vera — i halsen; det er -t naar du klemmer; han er so — blir let bedrøvet ell. saaret; - saknad; — graat.

*Saar a (a) vt, -a adj saaret. -ande saarbar; saarende. -band, eit, forbinding. -beint = -føtt. *-feber, ein, -fingra adj, -føtt (og fotsaar) adj, -hendt (og handsaar) adj, -hjarta adj ængstelig, nærtakende. •huga adj bekymret. -ka (a) vt volde smerte, saare. -ke, ein, utslæt, hudsaar (barnesaarke). -leik, ein, ømhet, smerter. -lækjar, ein, -mynt adj hudløs i munden.

Saarsauke, ein, blemmer, utslæt, = saarke.

Saar skinna adj ømskindet. -spena adj øm i spenerne. *-t adv; ein, dødsfald som volder stort savn. stræva, angra -t; trenga -t til noko. -laust adv.

-tennt adj om i tænderne. -ut adj, -vengja adj, -voren ømtaalig. -øygd 2 surøiet.

Saat, eit, opsætning; faa høyet *-a, ei, = sæta, ei.

*Saa|tid, ei, -time, ein, -vêr, eit. Sabb, ein, søler; en vældig kar. -a (a) vi søle; gaa sent og tungt. -eleg og •en (f sabbne).
•Sabbat, ein, = kviledag.

*Sabel, ein (f sablar), -herredøme, eit, -velde, eit.

[Sadel og sadla, se sål og såla.

Saffianskinn, eit, saffianskind. *Safir, ein, blaa ædelsten.

*Safran, ein.

*Saft, ei (sml. save, sevja), -full, *-ig vældig; (om tale) vel kraftig, drøi,

halvraa -laus, *-rik.

*Sag. ei; hand-, *grind-, osv. -ar, ein, -benk, ein, *-blad, eit, *-bruk, eit, -bukk, ein, = -stol. *-flis, ei. -før brukbar til planker.

Sagg og -e, ein, tung, dorsk person. -a (a) vi gaa dorskt. -en (fl sagne)

dorsk, træg.

Sag krakk, ein, -mann, ein, -mòd. eit, fin sagflis. -skurd, ein, saging. •-stol, ein.

*Sagt a (a) vt; — seg = seinka seg (om ur). *-e adj og adv == lang-

Sagte adv sagtens; eg kann tegja; sml. fulla, alltid.

Sag timber, eit, -tonn, ei.

*Sak, ei, proces; leggja — anlægge sak; anliggende; dette vert mi —; vanskelighet; aa gjera dette er ingi —; spørsmaal; du fær greida ut -i for oss.

Saka (a) vt; — seg beklage sig; det -r ikkje det hindrer ikke; - og sona undskylde og tilgi.

Saka adj skyldig; — mann maa

tegja. Sak førar, ein, -førsla, ei.

*Sakka (a) vi bli lavere; slappes; atterut.

Sakkunna, ei, -ig, -skap, ein. Sak laus uskyldig. -lista, ei, program. -løysa, ei, -na (a) vt savne.

Saknad, ein, savn, mangel. -daude,

*Sakrament, eit.

*Sakristi, eit.

*Saks, eit, stor kniv; kort sverd.
-a (a) vt hakke.

*Saks og soks, ei, saks, sml. skjæra, ei.

Sakse|brya, ei, hakketraug. -mat, ein, hakkemat.

Saksø|kja vt, -kjar, ein, saksøker, citant.

Sal, eit, salg; kjøp og —; til -s. *Sal, ein, stor stue i overetagen.

*Sål, ein; ride-. *a (a) vt; -a hesten. -brugda, ei, -fatt adj = -ryggja. -knapp, ein, -makar, ein.

*Salat, ein.

*Salig = sæl, frelst; salighet, se sæla.

*Salme, ein, *-bok, ei, -diktar, ein, *-skald, ein, *-tone, ein, osv. Salmiakk, ein.

*Salmodikon, eit og ein.

*Salong, ein.

*Salpeter, ein.

*Sals|dør, ei, -glas, eit, -golv, eit, -vindauga, eit, osv.

*Salt, eit og adj, *-a (a) vt, -a adj saltet. -ar, ein, -braad, eit, saltopløsning. -brim [i], eit, saltskorpe. -fisk, ein, -kjør, eit, saltkar. -kjøt, eit, *-lake, ein, *-mat, ein, -sprengd 2 lindsaltet. -sprengja vt salte litt. -stein, ein, -voren adj.

Salut | t, ein, = $x \operatorname{reskot}$, eit. *-era (a) ell. (te) vi.

*Salv|a (a) vt salve. *-e, ein, *-ing, ei.

Salvét, ein, serviet. -ring, ein.
-sam adjektivendelse -som; var-,
bry-, osv.

Sam, eit, forlikelighet, enighet.

Sam adj (kun brukt i b form) same; den —, det —, dei — den samme; det er same kniven; sig selv lik du er alltid den same du; det er det — like godt; det gjeng for det —; med det — eg kom. Sam blir meget brukt i sms. med betydningen fællesskap (sameiga, samkoma) ell. likelighet (samaldra adj, samdjup adj, osv.).

Sama (a); det -r seg ikkje er sig; samle tankerne. ikke passende. Sam slaatt. eir

Samaldra adj jevnaldrende.

Saman adv sammen. I sms. blir mest brukt ihop-.

Saman blanding, ei, -drag, eit, følelse. -stendig stadig; samdrægtig. -felling, ei, sammenfældning. -heng, -stevja, ei, harmoni. -stevjast (a) har-

ein og eit, -kalling, ei, -koma, ei, = samkoma, ei. -likna (a).vt, -likning, ei, -setning, ei, -sett adj, -skrift, ei, -skot, eit, -skiping, ei, sammenslutning. -veving, ei, osv.

Sam arbeid, eit, -arbelda vi, -band, eit, -belte, eit, -bordsmaal, eit, table d'hôte. -bror, ein, halvbror. -bruk, eit, *-bygding, ein, -bøle, eit, -d 2 forlikt. -drøg adj jevnsterk; samdrægtig. -drøgnad, ein, -datt, eit, maskepi. -døger, eit, = jam døger. -e, ein, passende forhold. -e, se sam adj. -eiga, ei, -eigar, ein, -eigeleg adj fælles. -eign, ei, -einast (a) bli forlikte. -eint adj forlikt.

Same leg passende, sømmelig.

-leis adv paa samme vis.

Sam|felt adv uavbrutt; adj i tri
-felte dagar. -fengd 2 blandet. -ferdsel og -ferdsla, ei, -fiske, eit, -fisytt
jevndygtig. *-fund, eit.

*Samfunds aand, ei, -bilæte, eit, -bygnad, ein, -betar, ein, *-flende, ein, -gagnleg, -kjensla, ei, *-klassa, ei, og -klasse, ein, *-lag, eit, *-liv, eit, *-læra, ei, -mein, eit, -plikt, ei, *-sak, ei, *-tilstand, eit og ein.

Sam føra vt lempe; — seg raadslaa. -hald, eit, og -helde, eit, enighet, samhold. -heldig (med) euig (med). -hug, ein, sympati. -høve, eit, overensstemmelse. -høveleg harmonisk. -kjøm adj som høver sammen. -kjøme, eit, harmoni. -koma, ei, -kvæme, eit

*Sam|la (a) vt = samna. -lar, ein, *-ling, ei, *-liv, eit, -livnad, ein, -ljod, ein og eit, samklang. -lyndt adj likesindet. -mala vt male uten at sortere kornet først; grovmale. -malen adj, -mogen jevnt moden. -møte, eit, sammentræde, fællesmøte.

Sam na (a) = samla. -nad, ein, fredelig samliv. -namn, eit, og -nemne, eit, fællesnavn. -nøyte, eit, bordselskap. -pa (a) vt fælde sammen; ene. *-raad, ei, -raada, -raada seg og -raadst vi raadføre sig. -ringja vi ringe sammen, til kirke. -røra vt blande sammen.

Sams adv blandet, om hinanden.
-a (a) vt bringe i orden; -a seg sanse
sig: samle tankerne

Sam slaatt, ein, fælles høislaatt.
-soden [ò] 1 sammenkokt. -song, ein,
-spel, eit, -stavast (a) stemme overens.
-stelt enig. -stende, eit, samhørighetsfølelse. -stendig stadig; samdrægtig.
-stevja, ei, harmoni. -stevjast (a) har-

monere. -stor jevnstor overalt. -stræv, eit. -stundes adv samtidig. -svarig adj symmetrisk. -systkin n fl helsøsken (= rettesystkin). -sæte, eit.

Samt adv; jamt og — idelig. Sam tal, eit, og -tala, ei, og *-tale, ein, *-tid, ei, *-tidig adj, -tiding. ein, en samtidig. -trivast vt trives godt sammen. -tykkja vt samtykke. -tykkje, eit, -tykt adj tilfreds, enig. -verkande adj, -verking, ei, -vit, eit, samvittighet.

Samvits agg. eit. -angest, ein, -kval, ei, -laus, -løysa, ei, -sak, ei, -spursmaal, eit, -tvang, ein.

Sam vokster, ein, jevn utvikling. -være, eit, samvær.

*Sand, ein, -a (a) vt sandstrø.
-botn, ein, -e, ein. sandig mark. -flo, ei, sandlag i jorden. -fok, eit, sandfugt. -grunn, ein, -lende, eit, -lendt adj, -mel, ein, sandbakke. *-mo, ein, -skjel. ei, sandmusling. -ut adj, -vaag, ein, vik med sandbund. -øyr, ei.

Sanger, eit, klynking. -ra (a) vi

klynke. -ren klynkende.

Sang vinikar, ein, *-vinsk adj.
*Sank a (a) vt samle. -ar, ein, en samler.

Sann; mi sann; ja sann; nei sann.

Sann (n sant) sand, rigtig. -a (a) vt bekræfte; han fekk -a det fik erfare at det var sandt. -drøymd 2.

Sanneleg adv sandelig; i sandhet. Sann ferdeleg sandfærdig. -ing, ei, sandhet; stadfæstelse. -ordig adj, -prov, eit, bevis. -røynd 2, bekræftet av erfaringen. -soga, ei, en sand fortælling. -spaadd 6, -spurd 2, -tenkt klok.

*Sans, ein, *-a (a) vt, *-a seg, -ande adj som kan sanses.

*Sanse kaka, ei, -kverving, ei, illusion, sml. hildring. -laus sanseslos. -leg sanselig. *-liv, eit, -løysa, ei, -reide, ein, sanseorganene. -reidskap, ein, -verdi sanseverdenen. -vildring, ei, sansebedrag. -villa, ei, hallucination.

Sansleg sansbar, som kan sanses. Sarra (a) vi gaa smaat; koke næsten umerkelig.

*Satira, ei, -ikar, ein, *-isk.

*Sats, ein, sml. setnad, setning, tilsprang; se fengje, eit, tændsats.

*Sau, ein (fl *sauer), et faar. Saud, ei, sydning, kokning.

Sau|bing, ein, -bjølla, ei, *-bukk,

Saue al, eit, *-belte, eit *-bog [6], ein, -flokk, ein, -gjætar, ein, -hald, eit, -hop, ein, *-hus, eit, *-kjøt, eit, *-klipping, ei, -kvi, ei, faaresti, sauekve.-lag, eit, faareagtighet. *-laar, eit, -lit, ein, -ost, ein, -stelk, ei, *-vask, eit.

Sau fengen faareagtig. -fjøs, eit, -garde, ein, = saubing. -hage, ein.

Saum, ein, en søm. et søm. -a (a) vt, -ar, ein, -fara vt granske nøie.
-ing, ei, -ingsmun, ein, sømmerum paa tøi. -traad, ein, sytraad.

Saumjølk, ei, faaremelk.

Saumsmun, ein, = saumingsmun.

Saup, eit, kjernemelk. -graut, ein, -ost, ein, -smak, ein.

Saur, ein, smuds. -a (a) vt til-smudse. -and, ei, sumpand. -ut adj.
-Saus, ein, dyppelse, saus. -a

(a) vt, -kopp, ein.

Sauskabb, eit, -skap, eit, faarc-skikkelse. -skinn, eit (se under maka, -skigera, ei, sauesaks. -slag, eit, faare-race. -sykja, ei, -tad, eit, *-talg, ei, -talle, ein, det haardtrampede lag under sauen i fjøs ell. kve.

Sav a (a) vt skrape saft av trær.

•e, ein, saft i trær.

*Sebra, ein (fl sebrar).

*Sed, ein (fl seder), seder, skik, bruk. -a (a) vt opdrage (oftest uppseda); -a borni. -a adj oplært i gode seder, dannet; vel -a velopdragen.

Sédd (n sét) set (av sjaa); vel-; han er ikkje all der han er —.

Sed ing, ei (oftere uppseding) opdragelse. -laus plump. -leg = -ug. -løysa, ei, raahet. -skifte, eit, avvikelse fra vanlig skik. -ug sedelig, som har gode seder. -ugskap, ein, sedelighet. *vane, ein.

Sega [e] (a) vi rore sig senfærdig; ganga og --.

Sege [e], ein, muskel; sen og —; sml. vod ve.

Segg, ein (f seggjer), = $s \pi g g$, ein, en svær kar.

Segja (segjcr, *sagde ell. *sa, part sagd) vt sige; — eit ord; — sanningi; — seg fri, — seg god for; der er ingenting aa — paa det; — fraa og — til varsle; — fyre foresige, foreskrive; — noko ved (ell. med) ein.

Segiande adj værd at omtale;

— segn, ei, gammelt sagn; hændelse som ikke vil glemmes.

Segjast sige om sig selv (med infinitiv); han segjest vilja reisa han siger at han vil reise.

Segl, eit, seil til fartøi. -bu seg (dde) vt gjøre sig seilfærdig. -makar, ein, -reide, ein, -skip, eit, osv.

Segn, ei, utsagn; et sagn; fraa-. *Sei, ein (*fisk*), *-berg, eit, *-fiske,

*Seid, ein, trolldom, heksekunst. *-a (a) vi.

*Seidel, ein (fl seidlar).

*Seig adj seig, klæbrig (mots. møyr; boielig, mots. skyr; utholdende); for litet rask. -d, ei, seighet, fasthet. -leik, ein, -liva adj, -na (a) vi bli seig. -meis, ei og ein, person som sent blir færdig med noget. -t adv trægt. -voren adj.

Seil, ein, en indbøining. -a (te) vt bøie ind; helde. -ryggja og salryggja

adj indbøiet i ryggen.

Sein senfærdig; langvarig; i -aste laget. -are adv senere. -boren adj, -buen adj, -drøg og -før sendrægtig. -føtt og -gjengd 2, -haustes adv, -hendt adj.

Sein ka (a) vt forsinke; vi sagtne. -ka, ei, -king, ei, forsinkelse. -kiem adj (mots. snarkjøm), -komen 1, -leg noget sen. -leik, ein, -mælt adj, -raadig adj, -st adv sidst. -t adv, -talande. -tenkt, -voren adj.

 $[S\acute{e}k$, se sik, ei, sump, vaat mark. Sekk, ein (fl sekkjer), sæk.

Sekkje band, eit, -laus, osv. Sekondløytnant, ein.

*Sekre tær, ein, *-tariat, eit.

*Seks 6, *-aaring, ein, *-alning, ein, -keiping, ein. = -æring. -rada seksradet.

Sekstan 16. -de 16de. Sekste se sette.

*Seksti 60. -ande 60ende.

*Seks æring, ein, seksaaret baat. *Sekt, ei, religiøst avvikende parti. Sekta, se sikta beskylde.

*Sekund, ein og eit.

*Sel [e], eit, sæterhus.

Sel [e], ein, == kobbe, ein.

Sela [e] (a) vt lægge sæle paa. -e, ein, sæle.

Selja, ei, seljetræ.

Selja (sel, selde) vt sælge, avhænde. -jande sælgelig. -jar, ein.

Selje blom, ein, ranunkel. -fløyta, ei, *08v*.

Sella, ei og -e, ein, person; ein lystig -e. -skap, eit.

Selnad, ein, salg, utsalg.

Sels bo, ein, -gard, ein (ved sæterhu**s**et`

*Selsnæpa, ei, = sprengrot, ei (giftig plante).

Selt, ein, indre rystelse (f eks. ved fald). -a (a) seg faa en rystelse.

Selta, ei, saltvæske, salthet; balltræ. Selv om, se endaa, endaa um, jamvel um.

Sem [é], ein, damp, os, lugt. -a (a) vi.

-semd. ei, substantivendelse svarende til adjektivendelsen -sam; tolsam, tolsemd, ei.

*Seminar, eit, = lærarskule. *-ist, ein. -lærar, ein.

Semija, ei, forlik, overenskomst, enighet. -ja (sem, samde) vt forlike. -jast komme overens.

Semska (a) vt berede semslær. skinn, eit.

Sen [1], ei (fl senar), sene; kvar og sege.

Senap, ein, sennep ; **senapskaka**, ei. *Senat, eit.

Send, eit, løp; leggja til -s = til sprangs.

Send'a (er. sende) vt sende; lange frem; slænge. -ande værd at sende; han kom -ande i fuld fart. -ar, ein, avsender.

Send a, ei, sandgrund. -e, eit, hvæssesten.

Sende bod, eit, *-brev, eit, -fylgje, eit, sendemandskap, deputation. -gods, eit (mots. reisegods), -lag, eit, = -fylgje. -mann, ein.

Senden adj sandig; smaakornet. Send ing. ein = utsending, ein, ndemand. *-ing, ei, forsendelse. sendemand.

Sene draatt. ein, krampetræk-

*-sterk adj.

*Seng, ei (fl sengjer), sml. kvila, ei, lega, ei; seng i have; ganga i ell. til -s = sengja vi; taka -i lægge sig (for sygdom); halda -i.

Seng band, eit, -benk, ein. -botn, ein, -bunden adj og -fast liggende syk. -ferd, ei, barselseng. -fjøl, ei, -fot, ein, -halm, ein, -himmel, ein.

Sengja (a) vi gaa tilsengs. Sengje bol, eit, -bos, eit, -kona, ei, barselkone. -lega, ei, barselsyg-

dom. -mat, ein, barselkost. -tid, ei. Seng kammers, eit, = -kleve, ein, -klæde fl, -kove, ein, = -kleve. -lag, eit, sengkameratskap, -liggiande = -fast. -nøyte, eit, sengkamerat.

Sengra, ei, svidd lugt. -a (a)

vi lugte svidd.

Seng reidnad, ein, sengeutstyr. -rom, eit, -skor, ei, skammel foran sengen. -stokk, ein, -stolpe, -varme, ein, -vær, eit, dynevar.

Senn gang; eitt um - ell. i -

et ad gangen.

Ser [é] adj særegen. eiendommelig; ein — ting; eit -t tilfelle; adv for sig selv, særskilt; ganga — med ein under fire øine; leggja noko — lægge noget for sig selv; — um lag, sml. sers.

Sera (a) vt gi en noget særskilt. -deiles adv særdeles. -felle. eit, et særlig tilfælde. -folkeleg national. -havd 2 fraskilt. -ing, ei, særanretning for en. -haatt, ein, særegen manér.

*Serk, ein (fl serkjer), skjorte;

Ser klok noget selvklok. -komen 1 frakommen. -kvar adj hver for sig, ogsaa — og kvar. -lagd 2 lagt for sig. -leg adj særegen; adv især, i særdeleshet. -lyndt særsindet.

Sermenne, eit, individ (i for-skjel fra andre) sml. einmenne og sjølvmenne. -leg individuel.

Sermennskap, ein, individu-

alitet

Sernemnd, ei, specialkomité. Serprent, eit, særtryk.

Sers adj og adv udmerket; eiendommelig; eit — lag; — godt.

*Sersjant, ein; *kommander-. Serskild 2 særskilt; fraskilt.

-teken uttat. *Serum, eit, = blodvæta; *dif-

*Sess, ein, sæte; plads. -a (a) vt skikke til sæte.

*Sessjon, ein, *-s|møte, eit, *-plakat, ein, osv.

Set [e], eit, utsætning; et sæt. -a, ei, det at sitte; kveldseta; uppseta. -e, ein, legemets bakdel.

Sete kjær glad i at sitte.

Setel, ein (f setlar) seddel, bil--bok, ei.

Setja (set. sette) vt sætte, faa til at sitte; — seg; — att sætte efter sig; – hatten paa: -- knappar i: set meg yver elvi; — næpor; — bu; — deig; grønne spirer mellem det modne korn

- eld paa; - liv i laget; - i verk; — ei viss tid; — ein til lærar; ein til boki; — ein paa vegen; eg set 5 krunor paa det vedder; eg set det til deg henstiller til dig; - til fjells; dei sette paa han alle saman; – av, fram ; — fyre foresætte; — i hæve røsten; — til omkomme; ned; — upp opsætte, ogsaa optegne, forfatte, digte; — ut garn; — ut saki. Set jar, ein, sætter. -jing, ei.

-kvist, ein, = avleggjar, avlægger. -na (a) vi sætte sig, klarne (om væsker). -nad, ein, sætning, -ning, ei, -t adj sat; avsett; uppsett; innsett og tilsett ansat.

Sette 6te; den femte og — dagen. Settung, ein, 1/24 tonde.

Sev [e], eit, siv, heit græs i myrer. Sev [e], eit, vandaare, kilde. -ast (a) stilne. -en 1 blot (om jord), -ja, ei, saft i trær. -ja (a) vi sive, piple frem; bli fugtig.

Sevje full saftfuld. -tid, ei, safttid for trær.

Sevla (a) vt avbarke = berkja. \pmb i, eit. opplukket taug, drev.

Si adv altid; overalt. -breidd 2; høyet ligg -breidt; engi er -breidd. -breidsla. ei.

Sid adv silde; mest brukt i superlativ sist og nogen faa sms. *Sid adj som hænger langt ned-

*Sida, ei, sideflate; liggja paa -; paa hi — elvi; til — og til sides; eg paa mi — er nøgd.

Sidan adv og konj siden, senere;

efterdi. Sid brynt som har side øienbryn. -buka adj sidbuket. -d, ei, sidhet; det som denne kjolen vantar paa

viddi, hev han fenge att paa siddi. Side bein, eit, -fall, eit, dativ. *-flata, ei, -grein, ei (i slegten), -kot, eit, litet sideværelse. -mann, ein, -renning, ein, sideskud. -riss og -rit, eit, profil. -rom, eit, -styng, ein, -støyt, ein, *-tal, eit, -veg, ein, -vegg, ein, *-vind,

Sid hærd 2 og -hært langhaaret. -kast, eit; paa sidkastet paa det sidste. -klædd 2, -lendt adj liggende lavt; sumpig. -na (a) vi bli sidere.

Si drjupa og -drypa vi dryppe idelig. -drukken altid beruset.

Sidrune [ù], ein, for sent opkomne

*Sid t adv langt nedad: hengia -: -voren noget sid.

*Siffer, eit, = talteikn.

*Sig [1], eit; inn-, berg-; siving; gliding.

*Siga (sig, seig, sigen) vi sive; glide sagte fremover (nedover) ifølge tyngdeloven; det sig vatn undan huset; muren hev sige so han stend skakk; — atti (om vand i en brønd); - ihop; koma •nde.

Siga [i] adj bøiet.

Sigár, ein, cigar; -ett, ein, -hus. eit, -røyk, ein, osv.

*Sigd, ein, et slags kort, krum liaa.

Sigen [i] adj sammensunken. utmattet.

Siger [i], ein (fl sigrar), seier. -herre, ein, -huva, ei (paa smaa-barn), -krans, ein, -løn, ei, -pris, ein. 08v.

Sigg adj døsig, tung. -a (a) vi gaa slæpende.

Siging, ei, sigingsmun ell. sigmun, ein (f. eks. for væggene i nytømret hus).

Sigla (de) vi seile. -a, ei, masterum. -ar, ein.

Sigle, eit, tverjern i møllesten. Signa [i] (a) vi segne; bugne.

*Signa [i] (a) vi signe, velsigne; ogsaa bruke signekunster.

*Signal, eit; gjera —. -eld, ein, *-horn, eit. *-isera (a) ell. (te) vi.

Signe kjerring, ei, -kunstar fl. *Signet, eit, segl; signet. *-ring, ein.

Sigra [1] (a) vt; — ein beseire en. Sigrom [1], eit, synkerum (ved træverk), sml. sigingsmùn.

*Sigta (a) vt rense i et saald; fin-. -mjøl, eit.

*Sigt a (a) vi ta sigte. *-e, eit, sigte; øiemerke.

Sik, ei. frodig eng = tiukkeng, ei. Sik, ei, en liten myr med sivende

*Sik, ein (fisk).

Sika [i] (a) vt avhelde langsomt. Sikka (a) vt smaaryste, vi synke sammen.

*Sikker (f sikre) = trygg,traust, stød, viss.

*Sikla (a) vi risle, sildre; sikle; -a etter noko. -a, ei, liten bæk.

*Sikleduk, ein, barnesmekke.

*Siksak, eit; vegen ligg i —.

Sikta (a) vt beskylde, sml, skulda. ing, ei, sigtelse.

*Sil [i], ein, filtrerredskap. *-a (a) vt sile, vi strømme ned.

*Sild, ei (fl sildar), sild.

*Silde berg, eit, *-fiske, eit, osv. Sildra, ei, = sikla. $\cdot \cdot a$ (a) virisle, sildre.

*Silke, eit, *-avl, ein, *-bast, eit, -fløyel, eit, osv.

Silla (a) vi rinde, dryppe tæt.

Silleregn, eit, = silregn.
*Silregn, eit, *-a (de) vi.

Sime, ein, taug, rep. -tog, eit, haartaug.

*Simla, ei, hun-ren.

*Simpel (fl simple), sml. einfaldeinslungen, endefram, uvand, greid, laak, ufin.

[Sin, ei, se sen, ei.

*Sin (si, sitt, sine) pron sig tilhørende; faa fram sitt; kvar sitt.

Sin adj næstforrige; — sundag; si helg.

Sina [i] (sin, sein, sinen) vi glide sagte; det sin av svinder ut av synskredsen.

Sina [i] (a) vi slutte at gi melk (om koen); surne.

Sina [i] (a) vi slite, slæpe; — og bera.

Sina [i], ei, = forne [o], ein, det visnede fjorgræs paa eng om vaaren.

*Sin der, eit, hammerskjæl; smidiesinder. -dra (a) vt smuldre, vi gnistre.

Singl, eit, grov sand. -a (a) vi klirre, klingre.

Singra, ei, = stallvekkja, ei, liten bielde.

*Sink, eit(metal), -bytta, ei, *-plata, ei, osv.

*Sinka (a) vt sammenfælde fjæler, sinke.

Sinken adj møisommelig; streng i arbeide.

Sinn. eit, gang (om tid); eitt sinn; nokosinne adv.

Sinn, eit, sind, hu; sans; hava -til noko. -a (a) vt agte, bry sig om; - **noko**. **-a** adj sindet.

*Sinna adj vond, = sint. *-tagg, ein, hidsigprop.

Sinnbilæte, eit, sindbillede, symbol.

*Sinne, eit, hidsighet. -tykk, ein, uvilje, hat.

Sinns fore, eit, sindsstemning.

-ro. ei, -rus, eit, -styrke, ein, -sjuk, | -sykja, ei. -tilstand, ein og eit, osv. **Sins-imillom** adv imillom.

*Sint adj hidsig, sint. Sipa [i] (a) vi graate.

*Siregn, eit, jevnt regn. (de) vi.

Sirenna vi rinde idelig.

Sirissa, ei, siris (*insekt*).

*Sirs, ein, et slags bomuldstøi.

*Sirup, ein.

*Sirups brød, eit, *-kaka, ei, osv. *Sisik ell. sisk, ein, sisik (sang-

Sisselrot, ei, søtbregne.

Sist adv sidst, senest; — du var her; det eg - vilde nødigst vilde. Sist adj (oftest i b form -e); -e gongen; vera den -e; liggja paa sitt

-e; takk for —! slaa -en.

Sist emann, ein. -paa adv =til slutt.

Siting, ei, = sitjing, ei, og seta, ei.

Sitja (sit, sat, sete) vi sitte; – helme; — i retten; — i uskift bu; - fast; - i hænge ved (om smak); det sit i honom enno han har ikke glemt det; frakken sit godt; - atter; - etter nokon efterstræbe nogen, sml. ettersiten; — inne med ha under hænder, til raadighet.

Situpp adv nødvendigvis.

Sivja adj besvogret. sivja seg (a) komme i svogerskap. -skylda, ei, svogerskip. -systkin ft = and stoypingar. sivjung, ein, fjernere slegtning.

Sjaa (ser, saag, sédd, n sét fl sédde) se; — seg syn til finde lei lighet til; - seg raad til synes at ha utkomme til; det ser ille ut.

Sjaa, eit, syn; utstilling; kunst-, osv.; til -s til skue.

Sjaa - ande seende; seværdig; **det** er -ande til det; -fus adj skuelysten. -glas, eit, seglas. -ing, ei, -leg anselig. -nad, ein, beskuelse. -sam: her er samt her er god utsigt.

Sjabba (a) vi sjokke omkring. Sjagga (a) vi hakke; smaaskjende. *Sjako, ei, soldaterhue.

*Sjal, eit, overtørklæ.

*Sjangla (a) vi.

[Sjau, talord, se sju.]*Sjau, ein, støi; tilfældig arbeide.

*-a $(\bar{\mathbf{a}})$ vi, -ar, ein.

Sjaund, ei, gravøl.

Sjauskjæra, ei, storkeneb seg (plante).

[Sjavile, se sjølvvild, ei. [*Sjebba*, se s kjebba, ei.

Sjeld an (-nare, -nast) adv sjel-*-a den. -fengd 2 sjelden. -synt sjelden at se.

[Sjersant, se sersjant,

[Sjo, se sjø, ein.

Sjod a (syd, saud, soden) vt koke; ophete; sammensveise; vi være i sydende tilstand; suse, gi sydende lyd; -a i ta fat paa, gaa like paa. -ar, ein.

*Sjofel (f sjofle) adj = ufin,

fanteleg.

Sjog [6], ein, -a (a) vi suse, gi «denne sjogen som tungsint læt naar trei skjelv i vind».

Sjokolad a. ei, -e kaka. ei. -sjon ell. *-tion, ein (substantivendclse i mange fremmede ord).

Sju 7.

Sjua (a) = sjoga, ogsaa sjuga, 8118e.

Sjuande 7de.

Sjuk adj syk. -all sykelig. -dom,

Sjuke, ein, = sykja, ei, sygdom. -hus, eit, -leg adj, -seng, ei.

Sjuk ing, ein, -leg adj, -ling, ein (= -ing), sykelig person. -lov, eit, permission for sygdom. -na (a) vi bli syk. -voren sykelig.

Sjur se styrd.

Sjursmess 23de december.

*Sjæl, ei, -full og -laus, ellers i sms. sjæle-.

Sjæle adel, ein, -angest, ei, -djup, ein, *-evna. ei, -frygd, ei, *-glad, -hyrding, ein, -høgd, ei, sjælshøihet. -kunna, ei, -leg. *-læra, ei, -røkt, ei, -røktar, ein, sjælesørger. -rørsla, ei, -sterk, -syn, ei og eit, forestilling, osv.

Sizel full adj, -laus adj, -løysa, ei. *Šjælland, *-sk.

Sjællending, ein.

*Sjø, ein, -a (a) vi; det -ar blir sjøgang. -a adj; høgsjøa, laagsjøa, romsjøa, osv.

Sjøan, eit, sjøens flytning mellem fjære og flo. *-bruk. eit, -bud, ei, -bunad, ein, -burd, ein, sjøgang. -byrnad [ŷ], ein, tilbehør til fiske. *-draug ein, et gjenfærd. -fager vakker at se paa sjøen. -fall, eit, ebbefald, forskjellen mellem flo og fjære. -farande, -ferd, ei, -før adj, -hard aapen for storm. -heilt adj n

frit for sjødrev. *-is, ein, -kadett, ein, | adj, -ofring, ei, selvopofrelse. -plaaging, -katt og havkatt, ein (fisk).

Sjøkla (a) vi gaa ustøt.

Sjølaug, eit, -legen adj, -leid, ei, sjøvei. -leides adv, -lok, eit, vandflate.

Sigly pron selv; vera for seg avsides; vera seg — ved sans og samling; han —, ho —, dei -e; -efolket; han selde berre -e garden; i -e byen. Merk. (Selv) i betydningen (endog), «selv om» heter ikke «sjølv» paa nynorsk: «selv Fadervor kunde han ikke»: jamvel Fadervaar ell. Fadervaaret dessmeir kunde han ikkje; ell. ikkje Fadervaar eingong kunde han; selv om jeg vilde: jamvel (ell. endaa ell. alt) um eg vilde, ell. um eg vilde aldri so gjerne.

Sjølvannan, -tridje, -fjorde,

-femte, osv.

Sjølv avgrensing, ei, selvbegrænsning. -beden adj, -berga adj, -berging, ei, -bergingsdrift, ei, selvopholdelsesdrift. -bindar, ein (meiemaskin), -byrg adj, -byrgskap, ein, stolthet. -daud adj (om dyr), -danen adj, -daarande selvbedragersk. -daaring, ei, -draap, eit, -dyrking, ei, -døming, ei, selvkritik. -døy vi, -eiga, ei, selveierjord. -eigande adj, -eigar, ein, -elsk, ein, egenkjærlighet. -flutning, ei, selvbevægelse. -forguding, ei, -forsvar, eit, -frævaude selvbefrugtende. -fylgja, ei, en selvfølge. -gilda, ei, selvbeundring. -gjeven 1 selvsagt, utvilsom. -gjord (n gjort), -glad adj, -gode, ein, selvgodhet. -gleyming, ei, selvforglemmelse. -hjelp, ei, -hjelpen adj, -kalla adj selvkaldet; selvbestaltet. -høgjing, ei, selvophøielse, -kjærleik, ein, -klaging, ei, selvbebreidelse. -klokskap, ein, -kveikjing. ei, selvantændelse. -kveikt adj, -lasting, ei, selvbebreidelse. -leida, ei, inderlig kjedelig og fortrædelig person. -ljod, ein, vokal. -lysande adj, -lærd 2, -melding, ei, selvangivelse.

Sjølvmenne, eit, en personlighet (sml. sermenne). -leg $a\bar{d}j$.

Sielvmennskap, ein.

Sigly mint adj, -mord, eit, -motsegjing, ei, -mykjing, ei, selvydmygelse. -mæting, ei, selvurdering. -nedring. ei, selvfornedrelse. -negting, ei, selvfornegtelse. -næring, ei, selvopholdelse. -næringsdrift, ei, -nøgd adj selvtilfreds. -nøgje, eit, selvbehag. -onnug gi brudegave. *-brot, eit.

ei, -prøving, ei, -raadande uavhængig. -raaden og -raadig selvraadig. -raadigskap, ein, -ros, ei, -ræda, ei, uavhængighet; selvraadighet. -rørsla, ei, = flutning. -sagd 2, -seding, ei, selvopdragelse. -skildring, ei, -skjemsla, ei, selvbeskjæmmelse. -skodnad, ein, selvbetragtning. -skot, eit, -skriven adj, -skyldig fordringsfuld, sml. velskyldig.

Sjølvsleg selvisk, sml. sjølvut. Sjølv spekjing, ei, askese. -stende, eit, selvstændighet. -stendig, -styr, eit; koma paa -styr fare paa egen -styrd 2 selvstyret. -styre, haand. eit, selvstyre. -styren 1 egenraadig. -styring, ein, -studium, eit.

Sjølvs vyrden selvraadig; hen-

synsløs. -vyrding,ein, hensynsløs person. Sjølv syn, eit og ei, selvsyn. -synt adj aabenbar. -søkkja, ei, ego-

istisk, brutal person.

Sjølv tekt, ei, selvtægt. -tenkt adj, -tukt, ei, -tøyming, ei, selvbeherskelse. -upphelde, eit, selvopholdelse. -ut adj selvisk, egoistisk. -vald 2 selvvalgt. -valda og -valden adj selvforvoldt. -verkande, -verksam adj, -verksemd, ei, -vild, ei, frihet til at følge sin vilje; frivillig gjerning; unødig gjerning. -viljande frivillig. -vilskap, ein, unødvendighet. •vis adj selvklok. -vita [i] adj unødig. -vyrden selvtillidsfuld. -vyrdnad, ein, selvagtelse.

Sie løypa vi krænge. -maal, eit, havflate. -mann, ein, *-merke, eit, -offisér, ein, *-orm, ein, -rak, eit, vrak. -reide, ein, = -b $\dot{y}$ rnad. -reken adj, *-rok, eit, sjødrev. -rædd adj, *-sida, ei, *-slag, eit, -soldat, ein, marinesoldat, *-stad, ein, -staden adj (om fisk). *-sterk, *-troll, eit, -van adj og -vand 2, -veg, ein, -veges adv, -veik adj, -verk, ein, sjøsyke. -vern, ei og eit. Skaa, eit; i —, paa —, paa -s

skjævt.

Skaa adj skraa, heldende, skjæv. Skaa seg (dde) skikke sig.

Skaa (ar) gaa skraat ell. til siden. Skaa bakke, ein, jevnt skraanende bakke. -bygd 2 (om baat), -dam, ein, skraadæmning. -flata, ei.

*Skaak, ei (fl skjæker), skaak. -auga, eit.

*Skaal, ei, drikke-; gjeva i -i

^{11 —} Skard: Nynorsk ordbok.

Skaalda (a) vt skolde (med kokende |

*Skaale, ein, et skur, aapent hus; bislag.

*Skaal pund, eit, *-vegt, ei.

Skaan, ei, haard skorpe. -kavring, ein, en skonrok.

Skaana (a) vi bli skjæv ell. skraa; helde.

Skaaner, ein, skonnert. -brigg, ein. -segl, eit, -skip, eit.

Skaap, eit, skap. -dør, ei, -koll, ein, gesims paa skap. -laas, eit.

*Skaar, ein, en skaar(e), ljaadrag; den bredde man har slaat i en gang, = -gang, ein.

Skaarung, ein, maase-unge.

Skaata, ci, rank træstamme, tyk

Skaa veg, ein, skraavei. -vegg, ein. *Skabb, eit (hudsygdom).

*Skada (er, skadde) vt, *-e, ein, tap, ulykke. I sms. med adjektiv brukt i formen skad overordentlig; skadgod, skadsterk osv., ellers er smsf. regelret skade-.

Skade bot, ei, -daude, ein, = saknaddaude. -draap, eit, *-dyr, eit, -ferd, ei, -laus, -leg, -vêr, eit, -varme og -verme, ein, ildebrand.

Skad | sam adj = skadeleg.

-semd, ei.

*Skaffa (a) vt; — fram.

Skafott, eit, et skafot.

*Skaft, eit; kniv-; hovold-. -laus. Skag, eit, et vindhaardt sted. -a (a) vi stikke frem. -e, ein, en odde.

Skak, eit, rystelse. *-a (skjek, skok, skjeken) vt ryste sterkt; -a lin; -a upp ølet; -a seg. -all som volder rystelse. -ar, ein, = skaketein. -en 1 — -all.

Skaketein, ein, rystestok (paa

kvern).

*Skakk(n*skakt)skjæv, heldende; han sit ikkje — av det taper ikke paa det. *-a (a) vt, *-e, ein, skjæv-het; standa paa -e. -føtt fotskjæv. skakk-kløyvd 2, -køyrd 2, osv.

Skak sam = -all. *-t adv skjævt,

*Skal, eit, et skal, overhinde. -a (a) vt avskalle. *-berg, eit, smuldrende

*Skala, ein, tonestige. *dur-, moll-.

*Skald, ein.

*Skalde kunst, ein, *-kvæde, eit, •-løn, ei.

*Skaldskap, ein, poesi.

Skaldra(a) vi skralde; vt la noget skralde. -ing, ei.

*Skalk, ein, endestykke av brød; brød-.

*Skalk, ein, skøieragtig person; spilopmaker.

Skalke herming, ei, parodi. -lag, eit, skøieragtighet. -raad, ei, -skjol, eit, -strik, eit, *-stykke, eit, visa, ei, skalkut adj.

Skalla (a) vt tilhugge ende paa

tømmerstokker.

*Skalle, ein = enne, eit, forhode; en banke. -botn, ein, uievn bund. *-fisk, ein, -reim, ei, nakkerem. skallut fuld av banker.

*Skam, ei (b skammi), skam; und-I sms. ofte med betydning: usedvanlig, for meget, til skade (sml. naud-, nid-, mein-).

*Skam|bita vt, *-dyr adj, -fara vt fordærve. -ferd, ei, ufærd. *-fila vt, -full, -føra vt fordærve, mishandle. -hoggen adj, -kjensla, ei, *-kjøp, eit, kjøp for spotpris. -krok, ein, -laus ulastelig; skamles. -leg og -meleg, -løysa, ei, ulastelig tilstand; skamløs person.

*Skamm|el, ein (fl skamlar), (av skam, kort; Ormen -e).

Skam ord, eit, krænkende ord; ondt rygte. *-pris, ein, -raska (a) vt mishandle. -rik, *-riva vt, -skjella vt, *-slaa vt, -stela vt bestjæle grovelig. -sterk, -stor, osv.

*Skandal, ein, = usomd, ei, -soga, ei, -skrivar, ein.

*Skandinav, ein, -ia, *-isk.

Skangra (a) vi skramle, klapre.

*Skank, ein, et ikke helt avspist spekelaar; sml. skonk.

Skans, ein, skanse.

*Skanse klædning, ei, *-verk, eit.

*Skant, ein, maalekjæp; kant paa tømmerstok. *-a(a) vt avmaale; jevne, beklippe, tilhugge.

Skap, eit, skikkelse, form; fiske-, fugle-; dei er like paa -- ell. i -et.

-skap, ein, substantivendelse; tru-, skyld-; *ven-; reid-; *bu-, osv. Nogen nyere ord med denne endelse og betydningen en samling er intetkjøn, f. eks. formannskap, eit.

*Skap $\mathbf{a}(\mathbf{a})$ ell. (te) vt skape, danne; -a til; -a um; -a seg galen. -ar, ein,

-armagt, ei, -arverk, eit.

Skaping, ei, skabelse; tildannelse. Skap laus uformelig. -leg passende, velskikket; rimelig. -lund, ei, skikkelse, skabelon. -lynde, eit, sindsbeskaffenhet. -løysa, ei, daarlig skikkelse; uorden.

Skap nad, ein, skikkelse, utseende; beskaffenhet. *-ning, ein, skabning; *-ningen det skapte, naturen.

*Skapt ell. skapa skapt; *det

skapte naturen.

*Skar, eit, forkullet veke (i lys). -a (a) vt lægge i rad, det næste altid støttet til det forrige.

Skard, eit, et skaar, indsnit; bergkløft, skar; tap. -ut adj.

*Skare, ein, lag, række (sml. skara); skare, mængde.

*Skare, ein, sneskorpe. *-føre, eit. Skar hella, ei, tynd, skarp stenskive. -ing, ei (av skara).

Skark, ein (= skarre), gammel skral hest. -a (a) vi gaa slæpende; bli avfældig. -en 1 avfældig. Skarlak, eit, skarlagen.

Skarlaks feber, ein, -kaapa, ei, -raud adj.

*Skarn, eit, -fall, eit, og -felle, eit (bak baasen i fjøset). -stokk, ein, -tile, eit, gulvet mellem baasrækkerne.

Skaroska, ei, haard, sammenklumpet aske.

*Skarp adj skarp, hvas; bitter; knudret; tør; (om jord) mager. *-ladd 2, -leik, ein, skarphet. -lendt adj (om jord), -lyndt adj, -na (a) vi bli skarpere. *-skodd 6, *-synt adj, -troll, eit, = skurk, ein (insekt).

Skarr a (a) vi gaa sagte og ustøt; skrante; -a paa r'en. skark. -en l svakelig. -е, ein, =

Skart, eit, stas, pynt. -a (a) vt utstaffere. -en 1 staselig.

*Skarv, ein, daarlig person; sjøravn; nøken klippe.

Skarv, eit, daarlig tilstand.

Skarva (a) vt utjevne, likvidere; vi være sløset; skrante. -all skranten.

Skarve daarlig; ein - baat, ei - sks, eit — hus; blir ofte (og næsten altid i flertal) sammenskrevet: -bok, -ku, -hus, -bøker, -greidor.

Skarve dom, ein, usselhet. -ferd, ei, ufærd; lumpen færd. -leg og -n 1 skrøpelig. *-pakk, eit, *-stykke, eit.

Skarv ing, ei, utjevning, opgjør. ord fl beskyldninger. -ut skrøpelig. Skass, eit, et arrig menneske.

Skat, eit, top-enden av træ; fure-. -a (a) vi smalne mot enden; vt hugge «skat». -en 1 smal mot enden.

Skata, ei, skjære (fugl), rokke (fisk). Skatoll, eit, et slags skap, chatol.

Skatt, ein, en kostbarhet; avgist; leggja —; leggja paa —. -a (a) vi betale skat, = vera -lagd; taka -*Skatte aar, eit, *-bok, ei, *-bonde, ein, .borgar, ein, .emne, eit, skatteobjekt. -gravar, ein, *-klaga, ei, -krevjar, ein, -kvitting, ei, -lette, ein, skattelettelse. -likning, ei, *-lov, ei, -løy-

ving, ei, skattebevilgning. -manntal, eit, -negting, ei, -paabod, eit, -paalegg, eit, -plikt, ei, -pliktig, -setel, ein, -stell, eit, *-ting, eit, -tyngd, ei, skattebyrde. -ytar, ein, -yting, ei, -øyre, ein. Skatt|fri, -kammers, eit, -lagd 2,

-leggja vt, -leggjing, ei, -meister, ein, -skriving, ei, -skyldig adj.

Skau, ei, forhud (paa dyr). -hus,

*Skaut, eit, seilskjøt; hodeplagg. -a (a) vt forsyne med «skaut». -e, ein, = skøyt, ein.

Skav, eit, noget avskavet. •-a (skjev, skov, skaven) vt skrape, jevne.

*Skavank, ein, skade, feil, lyte. Skav ar, ein, skraper; pengeutpresser. -en 1 skrapet. -gras, eit (= skjefte, eit), skuregræs. •ing, ei.

*Skavl, ein, snedrive; styrtsjø; avejern. *-a (a) vi drive sammen. skavejern. -e, ein, snefonn. -ut adj, -ved, ein, træ at skave bark av.

Skei, ei, en ske; kniv-; mat-; vev-. -bindar, ein, -blad, eit.

Skeid, eit, bane, vei; fart, løp; veddeløp; tidsrum; kursus; i eitt i ett træk. -a (a) vi løpe, kaprende. -a ut vi løpe ut av arbeidet; vt avskedige fra arbeidet.

Skeid fole, ein, veddeløpshest. -helg, ei, -vinnar, ein, seierherre i veddeløpet. -voll, ein, veddeløpsbane.

Skeijarn, eit, -makar, ein, -mat, ein, mots. turrmat.

Skeisblad, eit, en skefuld.

Skei slag, eit, og -stokk, ein (til vævske), -vatn, eit, ske(de)vand.

Skeik, ein, skjæv, slingrende gang. -a (a) vi.

Skein a (te) vi flyve skjævt; flagre; vt saare. -a, ei, rift i huden. -ut stripet.

*Skeisa, ei, en skøite. -a (a) vi

gan paa skøiter.

Skeiv skjæv; vrien. -a (a) vt gjøre skjæv; vi slingre. -ferd, ei, uheldig færd, ulykke; fara ei -ferd. -ing, ei, -la (a) vt bringe av lave. -leg uheldig. -mynt adj, -na (a) vi bli skjæv. -tennt skjævtandet. -sygd 2.

*Ski, ei (fl skier), en ski.

Skia, ei, kløvet vedtræ; fjæl; beit-,

*Ski bakke, ein, -band, eit, -brett, eit, og -bretta, ei, og -brette, eit, *-far, eit, skispor.

*Skifer, ein, = hellestein og skivestein. -brot, eit, *-bruk, eit, *-hella, ei, -stein, ein, *-tak, eit.

*Skift, eit, avdelt stykke; han hev arbeidt eit langt —; skiften; gjera — paa veksle i arbeidet; portion.

*Skifta (er, skifte) vt skifte, dele; ombytte, sml. byta; — arven; omskifte, bytte; — klæde; — henderne; — literne; — hamlit; skiftast paa gjøre byttearbeide, skiftes til.

*Skifte, eit, skifte, deling; omskiftelse; buet er under —; til -s skiftevis; gjera — paa avveksle; han hev ikkje — (ell. umbyte) han har bare den klædning han har paa sig; skiftested, skyss-station; veien mellem to stationer; eit langt —; *skyss-skifte.

*Skifte bok, ei, *-brev, eit, -bruk, eit, vekselbruk. *-forretning, ei, -greida, ei, skiftevæsen. -innkalling, ei, -laus ensformig. -leg = umskifteleg, omvekslende. *-møte, eit, =-samling. -rett, ein, *-sak, ei, *-samling, ei, -spor, eit (sml. sporskifte), -stad, ein, -stein, ein.

*Ski fore, eit, *-gard, ein, gjærde av kløvet træ. *-hals, ein.

Skikk, ein, sml. sed, vis; lag, skap, stell.

*Skikk|a (a) (sml. laga, skipa) vt ordne; -a seg opføre sig; forbedre sig; -a seg vel; — bod sende bud. -a adj

skikket, bekvem, = lagleg, lugom.
Skikkeleg bra, forsvarlig; ein —
gard noksaa stor gaard; — stor noksaa
stor; eit -t menneskje et agtværdig
menneske.

Skil [1], eit, adskillelse, skjelnen; gjera — paa skjelne; faa — paa faa greie paa; forskjel; det er — paa dei tvo; av-, land-; skjel, billighet; gjera rett og —; han gjer — (ell. rett) for pengarne.

Skila [1] adj retskaffen, bra; ein — mann. -a (a) vt skjelne; gjøre rede for sig.

Skilaam, ei, skispor, — andyrja.

*Skilderhus, eit.

Skildra (a) vt utsprede tyndt, uthænge.

*Skildra (a) vt avtegne, avmale.
*-ing, ei, og skilderstykke, eit, skildring; skilderi, tegning.

*Skildvakt, ei.

Skil gard, ein, grænsegjærde. greida, ei, utredning, besked.

Skilja (skil, skilde) vt adskille; skjelne; avgjøre; — trætta; det skil mykje er stor forskjel; det skil ikkje meg det vedkommer ikke mig, er mig likegyldig. -jetelkn, eit, skilletegn. -jing, ei, = -ning. ei,

**Skilleg [i] tydelig, grei; rimelig.
**Skilling. ein, -laus, -leysa. ei.
**Skilling. ein, -laus, -leysa. ei.
**Skilling. ein, -laus, -leysa. ei.
**Skilling. ein, liktale. -merke,
eit, -nad, ein, adskillelse; avsked (fra
**samvær*); ulikhet. -ning, ei, adskillelse;
skjelnen, klart omdømme. -ord flavtale,
vilkaar, forbehold. -rom, eit, skillerum.

Skils [i] adv avvekslende; ujevn; middelmaadig.

Skils mann, ein, opmand, voldgiftsmand. -maal, eit, skilsmisse. -mùn, ein, forskjel.

*Skilt, eit, et skilt; der-, lykel-.
Skilvegg, ein, -viseleg adj og
adv tydelig, utvilsom.

Skileypar, ein, -leype, eit, brat skilep. -leyping, ei, og -renning, ei.

Skim|**e**[i], ein, opbrusning. -la(a) vi glimte; skjele. -la, ei, fiskeskræmme. -lut lysplettet, skimlet.

*Skimt, ein, glimt, blink; lyn.
*-a (a) vi glimte; lyne.

*Skin [i], eit, klar lysning, skin, glans; tørke.

Skina (skin, skein, skine) vi skinne; soli skin; so blankt at det skin i det; graset skin av avsvides av solen.

Skina[i] (a) vi rende av frygt for bremsen, skjene (om kjørne).

Skin aar, eit. tørkeaar. -ande skinnende, klar. -berr adj, -en 1 angrepen av tørke. -hæsa (te) vi fortørkes av solskin.

*Skinka, ei, skinke, laar.

Skinn, eit, skind. -a, ei, tynd hinde. -a (a) vt sætte skind paa; presse efter penger; -a ihop pengar.

-ar, ein, pengeutpresser, flaaer. -blad, eit, og -bok, ei, og -brev, eit, pergament. -bløyta, ei, gjennembløtning av regn. -egg, eit, = blautegg. [-eta, se -xta. -feld, ein, -hyre, eit, skind-klædning. -klædd 2, -klæde, eit, -tryta, ei, = blokkebær. -trøya, ei, -vara, ei, -vengja, ei, flaggermus. -æta, ei (insekt), ogsaa en gnjer.

Skin næm adj utsat for tørke. -skolt, ein, knaus hvor sæden let fortørkes. -soleia, ei, ranunkel. -støde, eit, sted hvor kjørne søker ly for kleggen. -svart glinsende sort. -vêr, eit,

langvarig tørke og hete.

Skip [1], eit, skib, fartei. -a (a) vt indskibe, bemande; ordne; styre; føre ordnende kommando. -ar, ein, ordner (ikke skipper). -baat, ein, = skipsbaat. -brot, eit, -broten 1 skibbrudden.

Skipeleg ordentlig; passende; vel indrettet; medgjørlig.

Skiper, ein (fl skiperar), en skipper (av skipherre).

Skipla = skjepla.

Skiping, ei, ordning. -nad, ein, orden; bestemmelse. -pund, eit, -reida, ei, et skibrede. -sam omhyggelig; flink til at ordne sig.

Skips avgift, ei, -arbeid, eit, -baat, ein, -bru, ei, -bruk, eit, -brød, eit, -bunad, ein, skibsinventar. -byggjar, ein, -byggjing, ei, -dekk, eit, -dokk, ei, -farm, ein, -fart, ein, og -ferd, ei, -fragt, ei, -fragting, ei, -hamn, ei, -førar, ein, -gut, ein, ·handel, ein, -handlar, ein, -jolle, ein, -kaptein, ein, -leid, ei, farvand for skibe. -leiga, ei, -lægje, eit, liggested for store fartøier. -meklar, ein, -part, ein, -rak, eit, skibsvrak. -reidar, ein, skibsreder. -rulla, ei, -skrov, eit, skibsskrog. -tarvende, eit, skibsfornødenheter. -tidender fl skibsefterretninger. -trygding, ei, skibsassuranse. -verv, eit, skibsverft. -verke, eit, og -vyrke, eit, skibsmateriale.

Skir [1] adj skjær, ren, ufordunklet, ublandet. -t gull. -a (a) vt rense, klare; døpe. -en 1 = skir.

Skirenn, eit, et skirend.

[Skirja = skira.

Skir lagd 2 fint formet. -leik, ein, renhet. -leitt adj vakker at se. -n, ei, daab.

Skir na(a)vi klarne, avklares. -ning, ei, klarning.

Skirs|el [i], ei, daab. -la (a) vt døpe. skirsle|barn, eit, -blæja, ei, osv.

Skir torsdag, ein, skjærtorsdag. vaksen 1 fint vokset.

*Skissa, ei, = riss, eit, rit, eit. *Skistav, ein.

Skit [i], ein, skarn; ekskrementer. Skit [i], eit, smuds, snaus, søle.

Skit en [i] skidden. -leg fortrædelig. -na (a) vt skidne.

Skitrast (a) sprede sig, spredes. *Skiva [1] (a) vt kløve eller skjære i skiver.

*Skiva, ei, skive; slagbord.

Skived, ein, kløvet ved til brænde ell. skigard.

Skive skjoting, ei, -stein, ein, skifer.

Skjaa, ein, gjennemsigtig hinde; luke med «skjaa» i. -grind, ei, -lykt, ei. Skjaas|la (a) vi famle; tumle hit og dit. -la, ei, en stymper.

hit og dit. -la, ei, en -len adj.

Skjaavengja, ei, flaggermus = skinnvengja og flogmus.

Skjaga a) vi rave, slingre, sjangle. Skjal, eit, danselag; besøk; moro.
-a (a) vt more; — seg reise i besøk, gjesterere.

Skjaltra (a) vi rave, vakle.

Skjang|la (a)vi = skjaga. -len adj, -ling, ei.

Skje (skjér, skjédde, skjédd, n skjétt) vi hænde, ske.

Skjebba, ei, abbor; flyndre; ogssa brukt om en haardfør kvinde.

Skjedda (a) vi skrumpes; bli tør og haard.

Skjefta (er, skjefte) vt sætte skaft paa; — øksi; instruere, ordne; — seg noko inn indprente sig noget.

Skjefte, eit, haandtak; sverd-; skavgræs. -gras, eit, -tvoga, ei.

Skjefting, ein; bein- kniv med benskaft.

Skjegg, eit, skjeg; børster paa aks; kam paa nøkkel.

Skjeggbrest, ein, første skjegspirer.

Skjeggja (a) vi bli skjegget; vt barbere.

Skjeggje ell. skjegg|busse, ein, mand med meget skjeg. -bust, ei, -finn, ein, -rot, ei, -saapa, ei, -sopp, ein, osv.

Skjeggjut adj skjegget. Skjegglaus, -spretting, ei, =

-brest. -vokster, ein.

Skjegl adj skjeloiet. -a (a) vi skjele. -øygd 2.

Skjekel, ein (fl skjeklar), utkant,

snip

Skjekk, ein, vridning; stet som

gjør noget skakt.

Skjekk ja (skjekkjer, skjekte) vt vrænge, vri; støte noget saa det blir skakt. -ja, ei, skjævhet; paa -e og paa -ja = paa skakke. -jing, ei. Skjek ta (a) vi føite om. -ta, ei,

en skjegte.

Skjel[è], ei (fl skjeljar) musling;

skjæl; **kne**-.

Skjeljebotn, ein, grund fuld med skjæl.

Skjeldr a seg (a) bli fet. -e, eit,

Skieldtile, eit, paneling; over-

Skjele, eit, kjerneløst korn. -brød, eit, -korn, eit, = lettekorn.

Skjella (skjell, skall, skolle) vi

Skjell a (er, skjelte) vt la skralde; skjelde, skjende; vi skralde. -a, ei, en skralde = kraakesmella, ei; kold, skarp vind.

Skjelle gras, eit, = -blom,

-kaal og engjekall,

Skjellsord, eit, skjeldsord.

*Skjelm, ein, spidsbub, skjelm, sml. skalk, ein. *skjelmstykke, eit. *Skjelm, ein, frøbelg, = skolm.

-a (de) vi sætte skolm. Skjel padda, skildpadde.

-sand, ein.

Skjelskjota og -skyta vi skyte en sak til vidner.

Skjelta, ei, hjerneskal.

Skjelte (o: skjelvte), ein, skjælving. •flaga, ei, •rid, ei.

Skjeltereka, ei, hul spade til akervanding.

Skjeltra, ei, fjælevæg, fjæl. -a (a) vt sprede tyndt.

Skjelv, ein, rystelse; ein — i maalet. -a (skjelv, skalv, skolve) vi skjælve, ryste, dirre; huset skalv; han skjelv i maalet.

Skjelv ar, ein, en kryster. -en 1 slik at en skjælver. -hendt, -mælt skjælvende i stemmen. -rædd skjælvende av frygt.

Skjema, eit, skema. -tisera (a) ell. (te) vt, -tisk adj.

Skjem d ei, beskjæmmelse. -d 2 beskjæmmet.

Skjemma (er, skjemde) vt beskjæmme; være til skam for; — laget; – seg ut; – seg ell. -st skamme si**g; vi — paa ein** skjende paa en; vt bedærve; — maten; — kniven; - ut borni forvænne barnene. Skiemsla, ei, irettesættelse, skarp

*Skjemt, eit, spøk, skjemt. *-a (a) vi skjemte. -ord, eit, spekende ord. -sam adj.

Skjena, ei, smal plate; skinne; jarnvegs-.

Skjeng, ein (f skjengjer) bred stripe. -jut bredstripet.

Skjenk, ein (fiskjenkjer) skjænk; takk for mat og —; skjænkebord; ro- hjørneskap.

Skjenkja (skjenkjer, skjenkte) vt skjænke, beværte med drik (ikke forære); — i glaset. skjenkjar, ein, og -svein, ein, -stova, ei.

Skjenkjing, ei, skjænkning. Skjenna (er, skjente) vi skjende

= skjella (skjelte).

Skjepl, eit, forrykkelse. -a (a) vt omflytte, forrykke; ophidse. -ast komme av lage. -ing, ei.

Skjepna, ei, skjæbne, sml. lag-

*Skjeppa, ei, skjeppe, maalekar. *skjeppevis adv.

Skjer[e], eit, skjær, banke; plog-; lykel-. -a, ei, sigd (merk: skjæra, ei, saks).

Skjera (skjer, skar, skoren) vt skjære; — seg i foten; — pennen; — seg ein stav; — korn; mjølki skjer seg skiller sig; vatnet skjer seg gjenom demningi; fjorden skjer inn.

Skjer ande skjærende; som kan

skjæres. -ar, ein.

latter.

Skjerda (er, skjerde) vt gjøre skaar i, formindske. -ing, ei, *-ing, ein, grytehænger. -sam udrøi; ødsel; det er -samt lar meget gaa tilspilde.

Skjere [e], ein, langjern i plog, **sml**. ristel.

*Skjerf, eit, et skjerf.

Skjer gard, ein, -hella, ei, skarhella. -ing, ei.

Skjer ja, ei, en bar plet. -ja (a) vi bli «flekkberr»; skoggerle.

Skjerjelaatt, ein, skraldende

Skjerkna (a) vi fryse haard.

Skjerp, eit, (efter guld, osv.).

12

F ... -

 $\mathbf{R}^{i}$

٠,

ξ:

10

Y.

ri

let.

1

ì

1"

ij

ij

Ľ

Skjerpa, ei, skarphet; skavgræs, = skjefte. -a (te) vt gjøre skarp, skjærpe; vindtørre.

Skjerr (n skjert) sky, let at skræmme. -a(a)vt skræmme. -ast(a)vi, -ing, ei, trusel. -leg frygtsom. -leik, ein, skyhet.

*Skjerv, ein, en liten rest. -a (a) vt dele resten.

Skjerva, ei, en brystsygdom. -ing, ei, fuge i fjælevæg; ribbenenes forreste kant.

Skjess a (er, skjeste) vi ha lyst (paa ell. etter). -a, ei, lyst, appetit.

Skjesse mat, ein, = forkunnmat. -leg appetitlig.

Skjevel, ein (fl skjevlar), avskavet kjep.

Skjevla (a) vi danne styrtsjø,

skavle (om sjøen).

Skjol [6], eit, skjul; et skur.

•Skjold, ein og eit, skjold; en plet. -a (a) vi danne pletter. *-borg, ei, -hengd 2, -knapp, ein, -ljom, ein, skjoldeklang. •-merke, eit, -møy, ei, *-rand, ei, -reim, ei, -svein, ein, -ut, plettet, skjoldet.

Skjoma [6] (a) vi glimte.

Skjor, ei, en skjære. egg, eit, -(e)reir, eit, osv.

•Skjorta, ei.

*Skjorteknapp, ein, osv.

Skjot [6], eit, jaging, driving. Skjot [6], ein, = skyss, ein, be-

fordring; se under skyss. Skjot [6] snar, hurtig.

Skjota og *skyta (skyt, skaut, **skoten**) vt støte avsted; — ut baaten; frembringe; - aks, rukkor paa skallen; avkaste; — isen; skyte; — med boge; — bjørn; — hol i veggen; - til vitnes; — til tilskyte; — paa gjette; - upp att or vatnet.

Skjotar ell. skyttar, ein, skytter.

-bana, ei, -hus, eit.

Skjote ell. *skyte glugg, ein, og -hol, eit, -skard, eit, *-skiva (og skotskiva), ei.

Skjot for adj rask i farten. -leg rask. -leik, ein, raskhet. -lyndt hastig. -na (a) vi bli raskere. -t [6] advsnart, pludselig.

Skjækje, eit, skagler og hammel

til plog. Skjæl, ein, utadbøiet kant. -a(te)vi.

-a (te) vi skjærpe 'Skjæn a (te) vi fortørre, gjøre til «skaan». -ast vi forterres.

*Skjær adj; *kornet er -t modent til at skjæres.

Skjæra, ei, saks, klipperedskap. Skjærast (a) og -na (a) vi bli «skjær», moden.

Skjøkja, ei, skjøge. **Skjøkjeferd**, ei.

Skjøltra, ei, stylte.

Skjøns; paa — paa skraa. -a (a) vt sætte paa skraa.

Skjøra (te) vt rydde, feie; ilde sterkt; — under gryta.

Skjøv a, ei, skavejern. -a (a) vt

•Sko, ein (fl skor), en sko; beslag. *Sko (dde) vt sko, beslaa; — Blakken.

Skobeitt adj hidsig.

Skod [b] (a) vt beskue; vi se efter noget. -ar, ein, beskuer, tilskuer.

*Skodd og *-a. ei, taake.

Skodde bakke, ein, -dott, ein, -floke, ein, -likjende, eit, taakeskikkelse. -vêr, eit.

Skod ing, ei, beskuelse. -nad, ein, betragtning.

Skofot [ó, ò] n fl fottøi.

*Skoft, eit, hvilestund. *-a (a) vi hvile ut; ta sig fri.

•Skog, ein; til -s. •-brand, ein, *-bruk, eit, tømmerhugst. -byte, eit, -fall, eit, ødelæggelse paa skogen. -fôr, eit, -fru, ei, skognymfe. -fut, ein, -grodd 6, -hage, ein, -hævd, ei, skogdyrkning. *-kandidat, eip, *-kontor, eit, *-land, eit, -laus, -leides adv, -lende, eit, -lendt adj, -meister, ein, -rædd adj, -slætte, eit, skogslaatt.

Skogsbruk, eit, røkt, skytteri. Skog skule, ein, -snar, eit, liten skog. *-teig, ein, *-troll, eit, -trøm, ein, skogkant. -tykke, eit, tæt skog. tyne, eit.skogødelæggelse: -vokster, ein.

Skoi a (a) vi skraale. -ar, ein, skøier. Skoielaatt, ein, skoggerlatter.

Skoka [o], ei, lin-dænge; rystelse; tørn

Skokk, ein, skok, flok; i skokke tal, i -vis.

Skokla [o] (a) vi humpe.

Skokul [o], ein (fl skoklar), i fl plogdræt.

Skol [o], eit, skyl, strømning; skvulping.

Skol [o], ei, skyllevand. -a (a) vt Skizele, eit, et skur, aapen sval. skylle; vi skvulpe.

Skolaus adj, -leist, ein, skolæst. Skolla (er, skollte) ta sig (stort) ut. Skollut adj skaldet, haarles.

*Skolm, ei, aapning, kløft; skjæl; frobelg. -a (a) vt uthule.

Skolna [o] (a) vi avskjælles.

Skèlorm, ein, tusenben.

Skolp, ein, uthulet blok, = bryne-

Skolpejarn, eit, huljern.

*Skolt, ein, hjerneskal (helst paa

Skoløysa, ei, -makar, ein.

Skona [6] (te) vt skaane, spare.

Skoning [6], ei, beslag.

Skoning [6], ein, kant paa skjørt; stakk-.

Skonk, ei (fl skjenker), laar; langskonk, ei.

Skor [o], ei, skammel, trin; altar-, fot-, kne-.

Skor [6], ei, langstrakt hulning; avsats. -a (a) vt gjøre indsnit i; -- paa horni faa flere furer i hornene o: bli gammel; sætte merke; hugge, avhugge. -a, ei, skure, indsnit; ogsaa = skjerding, ein.

Skorda, ei, en støtte. -a (a) vt støtte med kiler, osv. •e, ein, = -a, ei.

Skor dyr [o], eit, = sniddyr, eit, insekt. -fast adj, -festa vt bringe i «skorfeste». -feste, eit; koma i -feste gaa sig fast. -flis, ei, huggespaan. -laupa seg gaa sig fast. -meit, ei, fordypning klippet paalangs i heste-

*Skorp $\mathbf{a}$, ei, -ast $(\mathbf{a})vi$ faa skorpe. -en adj skrumpen. -na (a) vi skrumpe sammen.

Skorstein [o], ein.

Skorsteins pipa, ei, -røyk, ein. Skort [6], ein, mangel. *-a (a) vi mangle, savne, bli for litet. *-a, ei, en liten bergkløft.

Skot [0], eit, skud; et bislag, skur. -a (a) ui ro bakover, skaate. -a, ei, skaatestang; en bom, slaa.

Skot aar [o], eit, skudaar. usto, upaalidelig. -belg,ein, og *-blad, eit (paa straa). -boge, ein, skytebue. -fri, -gamp, ein, og -merr, ei, utlevet hest (som skal skytes). -hyvel, ein, = langhyvel. -lok, eit, skyvelok. -loka, ei, skyvebom. -luka, ei, skyvelnke. -maal, eit, skudvidde. -pengar fl skudpenger. -saar, eit.

*Skotsk adj, *skotte, ein, skotlænder. Skottland.

Skotsmaal, eit, skudsmaal. Skot vaapn, eit, -vik [o, i] adj

flygtig. -sl, eit, sammenskudslag. Skov, eit, fremryk; anfald, stund. -a (a) vi gaa støtvis.

*Skov|a [o], ei, avskrap, skove. -a (a) vt rense for skover. -ut adj.

Skraa, ei (fl skrær), plate, beslagplate; skindlap, sko; draga skrærne gaa slæpende; kardæske, skraakule; tobaksbus, skraa; statutter; *hirdskraa. ***∙tobak**, ein.

Skraa (dde) vi kløve, spalte; tygge tobak, škra**a**.

 $\bullet$ Skraa (dde) = skaa (a).

*Skraa adj = skaa; *paa skraa — paa snid, paa sneid, paa skaa.

Skraaen (fl skraane) halvtør; skrumpen.

*Skraal, eit, *-a (a) vi, -ar, ein, *-ing, ei, -som adj.

Skraam a, ei, skramme, rift. -a (a) vt saare, ridse; vi prunke.

Skraam a, ei, tare, bredbladet tang. en 1 bred og tynd.

Skraana (a) vi tørres, skrumpe sammen; ogsaa skraane.

Skraap, ein, magert dyr. -en 1 mager og knortet.

Skraava (a) vi gi skrapende, knirkende lvd.

Skrabb, ein, stenet mark; vantrivning. -en (f skrabne).

Skragg, ein, = skrabb. -en (f skragne) vantrivelig. [*Skraqna* se skrakna

Skrak ail og -en *adj* løs i fugerne ; skrantende. -na (a) vi bli skrantende.

Skrakl, eit, redskap osv som er løst i sammenføiningene. -a (a) vi røre sig ustøt og med knirkende, klaprende lyd.

Skrakle føre, eit, daarlig, knudret føre. -kjerra, ei, osv.

*Skral adj svak, skrøpelig; skran-

Skraml, eit, skrap (særlig indhule, rumstore saker). *-a (a) vi skramle, skralde. *-ing, ei.

Skrangl, ein, lang, mager person; eit, klingren, skramlen. *-a (a) vi klingre, skramle.

*Skrangl|eføre, eit, haardt, knu∹ dret føre. *-ing. ei, -ut adj.

*Skranke, ein, == brik, ei, og bægje, eit.

*Skrap, eit, skrap, daarlige saker. $\bullet \bullet a$ (a) vi skrape. $\bullet \bullet a$, ei, skrape = redskap; irettesættelse. -all adj ussel. *-eng, ei, *-handel, ein, *-lass, eit, *-mark, ei, *-slaatt, ein.

Skrata (a) vi skvatre (om skjæren). Skratl, ein, skoggerlatter. -a (a) vi knirke; le heit.

Skratt, eit, latter. *-a (a) vi larme; skoggerle.

Skraut, eit, = skrøyt, eit.

Skrauv, ei, skum. -a (a) vi skumme; ta op stort rum.

Skrava (a) vi prate; braute; skrike (om kraaken).

*Skravl, eit, ordgyderi.

Skravl, ein, ordgyder. •-a (a) vi,
-ar, ein, = skravl, ein.

Skravle kopp, ein, og -kolla, ei, = skravlar. -sam adj.

*Skreid ein, = skreidtorsk.

Skreid, ei, flok, følge; ulve/, jole-; fiskestim.

Skreid a (er. skreidde) vt skyve; skreid loka ifraa! -a, ei, en skyveluke.

Skreidtorsk, ein, havtorsk, vaartorsk, skrei.

Skrell, ein, skrald; støt; brist (i stentøi). -a (skrell, skrall, skrolle) vi skralde, skingre; gjenlyde; han slo so det skrall i veggen.

[Skrella mjøl, se skrælla.

Skrella, ei, en skralde. -a (er, skrelte) vt la skralde. -a døri slaa døren haardti; -a ein kopp støte den saa den faar en brist; skraale.

Skrellelaatt, ein, skoggerlatter. [Skrellemjøl, se skrællemjøl.

Skrelle skot, eit, et skud som bare gir smeld. -slag, eit, voldsomt

Skrepp, eit, ros; skryt. *-a (er, skrepte) vi skryte, prale; -a av sin styrke; dei skrepper av den guten; det er ikkje stort aa -a av.

Skreppa (skrepp, skrapp, skroppen, f skropne) vi glide pludselig; svinde ind; rasle.

*Skreppa, ei, ransel.

*Skreppe handel, ein, -handlar, ein, og *-kar, ein.

Skreppsam adj pralende.

Skrev [e], eit, skridt (= stig, eit); skræv; rida til skrevs ell. skrevs-yver ell. umskrevs. -a (a) vi skræve; -a paa lange ut. -sål, ein, = karsål. -stor langbenet.

Skrid [i], eit, skriden, gang; fremgang; skred. *Skrid a (skrid, skreid, skriden) vi gaa jevnt og langsomt; glide. -a, ei, skred; snøskrida.

Skridelaup, eit, stedet hvor skred har gaat.

*Skrift, ei og eit, svarende til riksmaalets en skrift og et skrift; dog kan ordet i alle betydninger være hunkjøn; i fl altid hunkjøn med endelsen-er (Assens -er). I sms. hvor skrift er sidsteled, forholder det sig paa samme vis med hensyn til kjønnet (det er ei fin handskrift i dette gamle handskriftet). Merk: *den Hellige Skrift.

Skrift avløsning, skrifte; **standa** — staa til skrifte, gjøre offentlig avbigt; bli irettesat.

*Skrifta (a) vi skrifte, gjøre bekjendelse; — seg gaa til skriftemaal. *Skrifte|barn, eit, *-får, ein, *-maal, eit, *-stol, ein, *-tale, ein.

Skrift|leg, *-lærd 2 skriftklok. *-ord, eit, skriftsted. -telkn, eit, -tolkar, ein.

*Škrik, eit, *-a (skrik, skreik, skrike) vi. -ar, ein, *-ing, ei. Skrik|a (a) vt rokke. -ast (a)

vakle. **Skrikja**, ei, nøttekraake.

Skrikka (a) vi hoppe; huje; støie. Skrima (de) vi skimte frem dunkelt.

Skrims el, eit, og -la, ei, svak lysning. -la (a) vi vise sig dunkelt.

*Skrin, eit, liten kiste. -lagd 2, -leggja vt, -leggjing, ei, *-lok, eit, osv. Skrinn (n skrint) mager, tør. -ast (est, skrintest) vi magres. -lagd 2 mager (av natur). -leitt mager i an-

mager (av natur). -leitt mager i ansigtet. -lendt adj, -voren adj.

Skrip [1], eit, kjæleri. -a (a) vi kjæle for. -en 1 kjælende, kjælen. -laat, eit, -læta, ei, og -læte, eit, kjæleri. -maanad, ein, hvetebrødsdage.

Skrip | **na**, ei, overspændt lykketilstand. -ut = -en adj.

Skriv, eit, brev; rundskriv cirku-

*Skriv|a (skriv, skreiv, skriven) vt skrive. -ande værd at skrive. -ar, ein, sekretær; sorenskriver.

Skrivar|**dreng**, ein, -gard, ein, -kar, ein, -løn, ei.

Skrive|blekk, eit, *-bok, ei, *-bord, eit, *-før skrivedygtig. -hug, ein, -huga adj, -klase, ein, *-krampe, ein, -lærar, ein, *-maate, ein, *-mappa, ei, *-papir, eit, -sjuke, ein, -skule,

ein, -stell, eit, og -greider fl, *-tavla,

ei, -ty, eit, -sving, ei. Skrjona og *skrøna(a) og ei, skrøne

Skrjone og skrøne makar, ein.

Skrokken (fl skrokne) sammenskrnmnet.

Skrokna (a) vi sammenkrympes. Skrolla (a) = skolla og ruva. Skrop [6], eit, pral. -a (a) vi prale. -ar, ein.

Skroppen (f. skropne) ind-

syunden.

*Skrot [6], eit, berme; skrap.

*Skrott [o], ein, krop, legeme. Skrov [o], eit, skrog, skibsskrog.

Skrov [6], eit, noget som er porøst. -en 1 svampagtig. -is, ein, les, hullet is. -na (a) vi bli porøs.

Skrubb, ein, skurebørste; streng person; ulv; en skrub.

Skrubb, eit, skuring; skjend. •-a (a) vt skure, skrubbe; straffe; irettesætte. -en (fl skrubne) voldsom. -hyvel, ein (mots. sletth y vel). *-ing, ei. -svolten meget sulten (som en skrub).

*Skrud, eit, pynt, prydelse.

Skrukk, ein, stor rynke. *-a, ei, rynke; kurv; *næverskrukka = næverkunt. -ast (a) vi bli rynket.

Skrukken (Askrukne) og skrukna (a) vi = skrokken og skrokna.

Skrukkut adj rynket, ujevn, knudret, skrukket.

Skrull, ein, pukkel; krumkake; fiks idé. -en (f skrulne) som har underlige griller. -ing, ein, skrullet person. -ut = -en.

Skrumla (a) vi buldre, larme; skjende, brumle.

Skrump, ein, brusk; skrøpelig, forfalden ting.

Skrunt, ein, kjernehus; epleskrunt.

Skruv, eit, top; hodepynt; kornstak.

Skruv, ein, en skrue. -a (a) vt skrue; -a ihop. -a, ei, en skruepresse. -e, ein, = skruv. -far, eit, og -gang, ein, -ing, ei, -la (a) vi hæve sig. -lag, eit, en omgang paa en skrue. -môr, ei, møtrik. -sted, eit, ambolt hvori jern kan skrues fast.

Skry ell. skrya (dde) vi harke, hoste op slim.

Skry, eit, slim, det ophostede. -a, ei, ophostning.

Skryfta (a) vt; — korn slaa korn-

baandene mot væggen, saa man faar ut en del av kornet.

Skrykkja (skrykkjer, skrykte) vt rykke; rynke, folde.

Skryl, eit, høirøstet graat. -a (te), -ing, ei, = skryl.

Skryll a(a) vi ha griller (seskrull). -nt adi.

Skrymja (skrym, skrumde) vi se stor ut.

Skrymsla, ei, spøkelse. -a (a) vi mørkne. -ing, ei, skumring.

Skrymt, eit, spøkelse, gjenfærd; hykleri, skremt. -a (a) vi merkne; gaa igjen som dødning; hykle, forstille sig.

Skrynja (skryn, skrunde) *vi* skramle, rumle; skryte.

Skrynja, ei, skryt; overdreven fortælling.

Skryp adj udrei, forgjængelig. -a (te) vt forede. -leg = skryp.

Skryte, eit, forterret træ; benrad. -en 1 og -leg grim. -na (a) vi bli grim.

Skryva (de) vi sætte korn i stak (skruy).

Skræ (dde) vt skraa, male grovt, skrælle; sortere; han skrær ikkje ordi taler rent ut; forøde. -a, ei, forødelse.

Skrædd a (a).vt sy klær. -ar, ein. Skræddar læra, ei, -løn, ei, osv. Skrækja (skrækjer, skrækte) vi snadre, skrike.

Skrækta (a) vi skrike hæst; kraaka skræktar.

Skrælen adj kraftløs. -ing, ein. skrælling, stakkar.

Skrælla (a) = skræ (dde).

Skrællemjøl = finmjøl, kjøpemjøl.

Skræm a (de) vt skræmme. -a, ei, skræk, trusel. -d 2 skræmt.

Skræme leg avskrækkende, skrækkelig. -skot, eit, -slaatt, ein, trusler. -syn, eit og ei, avskrækkende syn.

Skræmord. eit, truende ord. *Skræms el, eit, et skræmsel. -la, ei, avskrækkende person; i fl spøkelse.

Skræn a (te) vt fortørre, gjøre haard. -ing, ein, sterkt tørrende vind.

Skræsam adj spildsom, forødende. Skrøkk a (skrøkk, skrokk, skrokken, fl skrokne) vi svinde ind; avta, skrumpes. -en (fl skrøkne) som let vil «skrøkka». -ing, ei.

*Skrøna, ei og (a) skrøne.

Skrønemakar, ein.

Skrøpeleg adj skrøpelig; adv ilde; overmaade.

Skrøyt, eit, skryt. -a (er, skrøytte) vi pryde; storrose, prale. -ar, ein, -ing, ei, -sam pralende.

Skrøyv a (de) vt skryte op; forrose; -a upp sine varor; vi se stort
ut. -e, eit, noget som rager heit op.
*Skubb a (a) vt skubbe, gnide.

*Skubb a (a) vt skubbe, gnide.
*-ing, ei.

*Skuffa, ei, skuffe; skyvehylde. *skuffelaas, eit.

*Skuff a (a) vt skuffe, sml. svika, narra. -a adj sml. vonsloppen, vonsviken, snippen. *-else, ein, sml. vonbrot, eit, vonslepp, ein, brotne voner; svikne voner skuffede forhaabninger; kjenna seg misteken føle sig skuffet.

Skuff, ei, stor spade. *-a (a) vt;

Skufs fart; setja — i ein.

Skugg, eit; i — og skjol i al stilhet.

Skugg, ein, glat, blank ishinde. **Skugg** a (a) vt og vi = skyggja; -ast ældes. -e, ein, skygge.

Skugge laus, -rik, -rædd adj. Skugl, ein; standa 1 — staa paa lur. -a (a) vi lure.

Skugra (a) vi se paa med mistro; hukre.

Skukk, ein, litet loft; sjaa under -- sende dulgte blikke.

Skula (a) vi holde skole; han maa — upp den tidi; — upp dressere.

Skula (skal, skulde, skula) skulle; formene skal og skulde blir mest brukt.

Skuld, ei, = gjeld, ei, gjæld; setja seg i —; skyld; det er mi eigi —; han fekk — for det; for mi —; for moro —; for kjennskap —; for den —. •a (a) vt beskylde.

Skuld auke, ein, skjærpende omstændigheter. -brev, eit, -bunden 1 = gjeld bunden. -fri gjældfri. -ig værende i gjæld. -ing, ei, beskyldning, sigtelse. -laus skyldfri. -mann, ein, debitor, skyldner. -pung, ein, yderst forgjældet person.

Skule, ein, skole; halda —; krins-; umgangs-; framhalds-; kveld-, osv.

Skule aar, eit, -boksamling, ei, -bunad, ein, skoleinventar. -direktør, ein, -eksamen, ein, -fag, eit. = lære-emne. -feri, ein, -forsøming, ei, og -fraavær, eit, og -skulking, ei, -fri-

tid, ei, -hald, eit, -inspektør, ein, -jord, ei, -kamerat, ein, -lov, ei, skolelov. -lærar, ein. -lærnad, ein, -pengar fl, -plan, ein, -plikt, ei, -pliktig, -raad, eit.

*Skuler fl avskyl av matkar.

Skule rom, eit, -skipnad, ein, skoleordning. -stell, eit, skolevæsen. -straff, ei, -styrar, ein, -styre, eit, -tarvende, eit, skolemateriel. -tilsyn, eit og ei, -tukt, ei, -tvang, ein, -veg, ein, osv.

*Skulk a (a) vi lure, liste sig frem, staa paa lur; skulke; -a undan forsømme, unddra sig. -ar, ein.

Skult adj kvit, opgjort; det er —; me er —. -a (a) vi opgjøre et mellemværende, likvidere.

*Skum [ù], eit (b-et), skum, fraade.
-a (a) vi avsætte skum.

Skum [û] (f. -e) dunkel. -ast (a) vi mørkne mot nat.

Skum dott, ein, skumdot. -fengen 1 skumagtig. -hatt, ein.

Skum ing, ei, tusmørke, mørkning. -leg noget dunkel. -leitt, mørkladen.

Skump, ein, litet puf, tryk. -a(a) vt puffe; — bordet; — burti ell. innpaa. -ing, ei.

Skumpla (a) vi skvulpe. Skum skot, eit, mørkning; i -sko-

tet ved skumringens begyndelse.

Skumstøytt skumbedækket.

-sveitt adj skumsvedt. **Skunda**, ei, = skyndel, ein,

fakkelblus. **Skund** a (a) vt paaskynde; -a seg;
-a paa. -ing, ei, skynding, hast. -sam
skyndsom.

Skunsa (a) vi rokke; flytte litt. Skur, ein, et slags spurv; gulskur. *Skur, eit, sml. skjol, skot. *Skur, ei, byge; *regn-, *hagl-.

*Skura (a) vt skure; skrubbe;
-a seg forrive huden; vi buse frem.
drive paa; lat—! la staa til! det fær
— det faar passere.

*Skurd [u], ein, skjæring; træskjæring; indsnit; kornskjæring; den skræddaren hev god — paa klædi; treet er kvitt i -en; tre-; *korn-;

av- avskaaret stykke.

Skurd brøker fl og -buksor fl smerter i smalryggen av at staa bøiet i kornskurden. *-folk fl, -graut, ein, -onn, ei, kornindhøstning. -øl, eit, høstgilde

*Skure filla, ei, *-sand, ein, -stikka. ei, strykespaan.

*Skuring, ei, gnidning; skjend. Skurk, ein, = skarptroll (et insekt).

Skurn, ei, et skal. -a (a) vt av-

hudsaarhet (uten fl).

Skurva, ei, skurv, skorpe paa (det enkelte) saar.

Skurvêr, eit, bygeveir; skurveir. **Skurvut** fuld av saar og skurv. *Skusla (a) vt forspilde; --- burt | (sml. skutla).

*Skut [u], ein; bak-, fram- (i baat). Skut [ú], ein, fremskytende klippe; utbygning. -a (er, skutte) vi rage ell. suppe. frem, ut over.

Skuta (se skota) ro bakover.

*Skuta [ú], ei, fartøi, skute.

Skutel, ein (fl skutlar), harpun; væverskyttel. -led, eit, skyveled i gjærde.

Skutla (a) vt fiske med harpun; ein. rokke; forøde, sml. skusla.

Skutra (a) vt = skusla, klatte bort

Skuv [ú], ein, dusk, frynser.

Skuva (a) ell. (skyv, skauv, skoven) vt skyve. -e lok, eit, = skotlok. -seng, ei, = dragseng, ei. -ing, ei.

Skuvl og -a, se skufl og -a (a). Skvak, eit, hvin. -a (a) vi hvine; snakke; vrøvle.

Skvakk, ein, enkelt bjef; eit, gjøing. -a (a) vi bjeffe. -ing, ei, = skvakk, eit.

Skvakl, eit, spild; vrøvl; bjeffing. skvakl, ein, søler. •a (a) vi søle.

Skval, eit, skvulping. *-a (a) vi skvulpe; sprudle.

*Skvalder, eit, *-ra (a) vi skvaldre; fara med -er.

Skvalp, ein, stor slurk; kluk. *-a (a) vt og vi skvulpe; — utyver.

Skvampla (a) = skumpla.

Skvata (a) = skvatra.

Skvatl og skvasl, eit, plask; søl; vrøvl. -a (a) *vi*.

*Skvatr|a (a) vi snadre; skjori -ar. *-ing, ei, -ut flygtig, upaalidelig.

Skvatta (a) og skotta (a) vi kike;

Skveina (te) vi sprøite ut i tynd straale; plire.

Skvelja (a) vi sprudle, vælde frem. | ralsk).

Skvella (er. skvelte) vi skraale. en (fl skvelne) hvinende.

Skvelpa (skvelp, skvalp, skvolpe) skvulpe med klukkende lyd.

Skvett, ein, skvæt, stænk.

Skvetta (skvett, skvatt, skvotte, A skvotne) vi sprudle; sprøite draape-*Skurv, ein, spergel (urt); skurv, vis; det skvatt paa meg; — upp or svevnen; det small so eg skvatt.

Skvetta (er, skvette) vt la sprøite draapevis; skvætte; -a vatn paa gaasi. -a, ei, en sprøite.

Skvett ebord, eit, = baatrip, ei. -en (fl skvetne) sprudlende; skvætten, nervøs. -ing, ei, -lêr, eit (i kjøretøi), -sam adj utsat for skvæt.

*Skvip, eit, for tynd, smakløs drik

Skværa (te) vi sprudle; bræke.

*Sky (dde) vt sky, undvike.

*Sky, ei, **-a** skyet. **-a** (a) vi bli skyet; det -ar paa.

Sky bakke, ein, skybanke. -dott, ein, -drag, eit, og -draatt, ein, -floke,

Skygg, eit, gjennemsigtig tøi, flor. **Skygg** (n skygt) = skjerr (mest)om hest).

Skyggja (skyggjer, skygde) vt beskygge, staa i lyset for; du skyggjer meg; vi fjellet skyggjer for soli gir skygge; det skyggjer igjenom papiret.

Skyggje, eit, noget som skygger; beskygget sted. -stein, ein, krystal.

Skygla (a) vi søke skjul; lure. Skygn [y], ei, eftersyn, inspektion. -a (de) vi se efter noget, se sig omkring, speide. -e, eit, smuthul; liten hytte.

Skyla $[\dot{y}]$ (te) vt skjule, dække; **han** eig ikkje so mykje at han kann skyla seg dække sit legeme.

*Skylag, eit, -laus skyfri.

*Skyld, ei, avgift; *land. *matrikel-

*Skyld, ei, brøde, synd; forlat oss vaar

Skyld adj beslegtet; dei er -e; skyldt og uskyldt paarørende og fremmede; nær.

*Skyld a (a) vi være skyldig til; du -ar aa hjelpa honom.

Skylda, ei, slegtskap.

*Skyldfolk $f\!t$ slegtninger; me

*Skyldig forpligtet, skyldig (mo-

Skylding og skyldning, ein, slegtning.

Skyldnad, ein, skyldighet, pligt. Skyld setja vt, -setning, ei, -sett adi skyldsat.

Skyldskap, ein, slegtskap.

Skyle, eit, skjulested; et skur. -ing, ei, dækkelse.

Skylja (skyl, skylde) vt skylle; vaske. -jing, ei.

Skym $[\dot{y}] = skum, dunkel. -a (de)$ og -ast vi mørkne. -ing, ei, skumring. -ra (a) = -a. -ring, ei, = -i n g, ei.

Skym[y], eit, skjøn, indsigt, forstand; hava — paa; etter mitt —. -a (a) vtskjønne, indse; bedømme; vi -a paa paaskjønne; bedømme skjønsmæssig.

*Skynda (te) vt = skunda (a). Skyndel, ein (fl skyndlar) fakkel, ogsaa væverskyttel = skutel.

-leg forstaaelig. -laus uskjønsom. -løysa, ei, -sam skjønsom. -sama (a) vt bestemme efter skjon. -semd, ei, indtræffe; — under seg underlægge skjønsomhet.

Skyns mann, ein, -sak, ei.

Skynug skjønsom, forstandig; mild. Skyr [y], eit, surmelk, tykmelk.

Skyr [ý] skjør, sprød; sky; takskyr hest. -a (te) flygte.

Skyrm $[\dot{y}]$, ei, en rift. -a (a) vt^{+}

Skyr mysa [y], valle av sur melk. -ost. ein.

Skyrpa [y] (te) vi pruste, gi en dirrende lyd.

Skyrta, se skjorta.

*Skyss, ein, befordring, skyss; befordre. *-gut, ein, *-hest, ein, *-skifte, eit, *-stasjon, ein.

Skyt, ein, væverskyttel = skutel.

*Skyta = skjota vt. Skytebomull, ei.

*Skyts, eit (kanoner).

Skyttar, ein, skytter. -fest, ein, -grav, ei, -lag, eit, -møte, eit, -stemna, ei. Skyvaak, ein, - snøvaak, etslags falk.

Skyver (f. skyvre) adj udrøi.

Skyvja $[\dot{y}]$ (a) vi vimse omkring. Skyvra, ei, udrøihet.

Skoyna (te) vt skjære i skraa

Skøyra (a) vi buse frem. -en 1 fremfusende.

Skøyt, ein, sammenføining. tilføiet stykke. -a (er, skøytte) vt; -a ihop; -a paa; gi skjøte (paa eiendom); skjøtte; -a seg sjølv greie sig selv. -a, ei, skjøte (dokument); skøite, liten skute.

Skøyte, eit, tilskud; skjøte. -laus skjødesløs. -løysa, ei, skjødesløshet; vaagehals.

Skøyt ing og -ning, ei, -sam omhyggelig.

Skøyva (de) vi vimse; lægge i vei. *Slaa, ei, en slaa, bom, skillevæg; baas-

*Slaa (slær, slo, slegen) vt slaa, støte; helde, gyde; — vatn i gryta; — upp døri; — ihop; — i svime; — krok paa; hjarta slær; røyken slær ned; - seg bli fugtig; vêret slær seg slaar om; — seg i lag med; — bandi av seg = — seg laus; Skyn|ing [y], ei, bedømmelse. - fraa seg dei vonde tankarne; — inn og — ut (om sygdom); — til gaa ind paa et tilbud; strække til; sig; — upp att la gaa om igjen

> (f. eks. en handel). Slaabrokk, ein.

Slaak, ein, -a, ei, lang, mager krop. -ut slunken.

Slaap, ein, doven person, ledig-Skyrbuk og skyrbjug, ein, skjør- gjænger. -a (a) vi slæpe sig frem. *-en 1 slunken. -na (a) vi bli slunken.

> Slaast (slæst, slost, slegest) slaas. -ing, ei, slagsmaal. -kjempa, ei.

Siaata, ei, tynd stang.

Slaate gard, ein, og -gjerde, eit. *Slaatt, ein, banking; høislaatt; fyre -en; musikstykke; spela ein —. -a, ei; dagsslaatta, fjellslaatta.

Slaatte blom, ein, *-folk fl, *baat-, slede-, *stasjons-. *-a (a) vt_+ -graut, ein, -laut, ei, græsrik hulning. *-mark, ei, *-teig, ein.

*Slaattonn, ei, == høyonn.

Slaatt-øl, eit, slaattegilde.

Slabb, eit, søl; ein, en søler. -a (a) vi søle. -eleg, -ut adj.

Slad, eit, skraaning.

Slad adi svakt heldende: sladt og flatt. -a (er, sladde) vi helde svakt, skraane. -e, ein, skraaning, terrasse. -en 1 =slad adj. -na (a) vi helde svakt.

*Slafs, eit, søl; slaps. *-a (a) vi smaske; spise graadig og smaskende; -a i seg maten. -en 1 fugtig, bløt.

*Slag, eit, smæk, slag; træfning; *sjø-; apopleksi; *hjerte-, *hjerne-: række (om tid); tri dagar i —; spor;

der var - etter elgen i snøen; fug-

*Slag, eit, art, slags, slegt, kjøn; av same -et; bu-, fiske-, krøter-; han av -et hankjøn; alt — alskens ting; kva -? hvad for noget? ikkje det — slet ingenting; alle — = allslags og alleslags.

Slaga (a) vi krydse, baute; gaa i

kroker.

Slag aadr, ei, pulsaare. -benk, ein, sengebænk. *-bord, eit, klaffebord.

Slag en 1 fugtig. -na (a) vi bli fugtig.

Slagg, eit, sikkel, spyt (== sleve); avfaldsklumper fra smie-essen, slagg.

-a (a) vi rinde over; sikle. Slaglodd, eit (i ur), sml. ganglodd; ogsaa legering av metal.

*Slag mark, ei, og -støde, eit,

valplads.

*Slagsida, ei, lastens forstuing; skipet fekk -

Slagskiva, ei, matbord som er hængslet til væggen saa det kan slaaes op.

Slagskjempa, ei, = slaastkjempa. • maal. eit.

*Slagt, eit, slagtefæ.

slagte. -ar, ein.

Slagtar benk, ein, -gut, ein, -hus, eit, -kniv, ein, -maska, ei, -øks, ei.

Slagte fe, eit, -naut, eit, *-tid,

ei, -verk, eit, slagteri.

Slagtilfelle, eit, tilfælde av apopleksi.

*Slag verk, eit, sml. gangverk (i ur). *-vol, ein (mots. handvol) paa treskestav.

*Slak adj slap, ikke stram. svakt heldende. •e, ein, en slap figur.

Slakk (n slakt) slank, smækker

(mest om et træ).

*Slakk a (a) vt slakke, slappe. -ast (a) vi, -e, ein, slaphet, midlertidig stansning ell. lettelse i anstrengt arbeide; faa ein -e i onni.

*Slak na (a) vi slappes, bli slap ell. fiat. -ning, ei.

*Slamp, ein, og -a, ei, tung, skjødesløs person. -a (a) vi trampe, gaa tungt og skjødesløst. -ut adj.

Slamra (a) vi hænge og slænge (f. eks. om en dør i storm).

Slams a (a) vi hænge og slænge (om myke ting). -a, ei, mykt, hængende stykke; **kjøtslamsa**.

*Slange, ein, mykt rør (ikke = orm); *pipe-, *brand-, *gummi-.

Slap a (te) vi hænge slapt ned. *-s, eit, sele; snøslaps. -sen 1 = slafsen. *Siark, ein, en slark, slusk. *-a (a) vi hænge løst; skoen -ar paa foten; være doven. -ut adj.

Slarre, ein, en omstreifer.

*Slarv, eit, sladder; daarlig arbeide.

*Slarv, ein, og *-a, ei, løsmundet, skjødesløs person. *-a (a) vi føre løst snak. -sam adj.

*Slask, ein, en slask. *-a (a) vi slaske, søle.

Slatr (og slatter), eit, daarlig føre av sne og vand. .a (a) vi.

Slaur, ein, en lang, doven slyngel. -a (a) vi.

Slav a (a) vi træle som en slave. *-e, ein, træl; *livsslave.

Slede [è], ein, slæde. -far, eit, -feld, ein, -føre, eit, -mei, ein, osv.

[Sleepers, se svill.

Slegd, ei, langagtig fordypnin i jorden.

Slegel[e], ein (flsleglar), treskestav. Sleggja, ei, en slægge.

Sleggjeskaft, eit.

*Slegt, ei, = ætt, slegt, stamme. -ast (a) vi ligne; -ast paa.

Sleik, ein, en slik; en smisker. smigrer.

Sleikja (sleikjer, sleikte) vt slikke;

Sleikje finger, ein, og . pott, ein, pekefinger. -n adj smiskende.

Sleikjing, ei.

*Sleip adj slibrig, glat; slu.

Sleip, ein, glat stok at trække noget tungt paa; slesk person. -a (a) vi glide; vt kjøre noget paa «sleipar». -a, ei, slibrighet; en snegl. -ast (a) vi bli slimet. -ing, ein, slesk person. -na (a) vi bli slimet, slibrig.

Sleisk adi slesk. -a (a) vi sleske. smiske.

Sleita, ei, snyltegjest.

*Sleiv, ei, en slev, øseske. -a (a) vi sluske; gaa saa føtterne slænger hit og dit; tale uvørent, saaledes at ingen kan vite sig sikker for et slængeord. -kjeft, ein.

Slekkja (slekkjer, slekte) vt gjøre slakkere.

Slemb, ein, smeld. -a (de) vi smække. -a (a) vi fare ute om natten. -a, ei, en tøite.

kast; slingring; pendel; lediggang;

attpaa-, etter-, fram-.

Slenga (sleng, slong, slunge) vi dingle, slænge; det er sovidt det sleng sasvidt det gaar an; du maa ikkje lata bøkerne liggja og det sleng eit og anna gullkornet ibland; koma slengande.

Slengen 1 = slengjeleg.

Slengja (slengjer, slengde) vt faa til at slænge; slynge.

Slengja, ei, en slynge; fram-, ei,

bakfisch, framslænge.

Slengje dag, ein, -leg ustadig; smidig. -namn, eit, -ord fl finter.
-ordig adj, -stev, eit, -visa, ei, slengjing, ei, slænging; lediggang.

Slepp, ein, slippen. -a (slepp, slapp, sloppen, fl slopne) vi komme løs, bli fri; eg slapp ikkje til; han slepp aa reisa; — av dø; — fram;

framsloppen (f. eks. for presten). Sleppa (er, slepte) vt la noget komme løs; slepp meg fram! me slepte kyrne til fjells i dag; slepp ut hunden; her er det slept ned ein moske (om feil i strikning); grauten vil ikkje — gryta.

Sleppen (f sleppne) som let slipper tak. -fingra adj, -hendt adj = -en og romhendt.

Sletna (a) vi bli flatere.

Slett adv; — ikkje aldeles ikke; - ingen.

Slett [é] adj slet, jevn, flat; rett og - adv simpelthen.

Slett [e], ei, og *-a, ei, en slette, tlat mark. *-a (a) vt slette, jevne; -a yver jevne overflaten; dække over feil.

Sletta [è] (slett, slatt, slotte) = slenga.

Sletta [e] (er, slette) vt slænge, kaste. -a, ei, flik, pjalt.

Slett|a [e], ei, slud. -a (a) vi falde som slud.

Slett|hyvel,ein, -hyvla vt, -hærd 2 og -hært adj glathaaret. -lende, eit, -lendt adj = flatlendt. -na se sletna (a).

*Sleva [e], ei, = slo, ei, staalorm. Sleva [e] (a) vi sikle (= slagga og sikla). •e, ein, sikkel.

Sli adj graadig, for meget lysten efter.

Sli, eit, slim. -a, ei, slimagtig masse. •ast (a) vi bli slimet.

*Sllk adj saadan; — ein mann;

Sleng, ein (f. slengjer), slæng, | -t noko; det er -s slag kommer ut paa ett, er likegyldig.

*Slik adv = slikt; - gjekk det. Slika [1] (a) vt slikke; vi smiske, sleske, sml. sleikja.

Slikja (slikjer, slikte) vi glinse; vt glatte.

Slikje bein, eit, et ben at glatte med. -soleia, ei, ranunkel. -staal, eit, polerstaal. -stein, ein.

Slikk, ein, en slik, ubetydelighet. *-a (a) vt slikke.

Slikt adv = soleis, so, slik. *Slim [i], eit, -a, ei, hinde av

Slima (a) vi hige; vente længe; snylte.

Slimast (a) vi bli slimet.

Slimegjest, ein, snyltegjest.

*Slims a, ei, lang, tynd flik; sml. slamsa, ei. -ut adj.

Slimut adj slimet.

Siind, ei, lang, tynd bjelke; stang.

-a (a) vt flathugge.

Slindra (a) vt utmagre (jorden). *Slintra, ei, sterk, seig trevle i kjøt. en 1 seig.

Slip [i], eit, slipning. *-a (a) ell. (te) vt.

*Slipe sand, ein, -stein, ein. Slipra (a) vi glide løs, glippe av haanden.

*Slips, eit, halssløife.

Slir, eit, en lægte, list.

*Slira, ei, skede, balg; *kniv-, *sverd-.

Sliskap, ein, heftighet, graadighet. *Siit [1], eit, slitage; slit; forskrækkelse. •a, ei, sterk anstrengelse, en utholdende arbeider.

*Slita [i] (slit, sleit, sliten) slite, rive; stræve haardt; forringe ved bruk; - ut klædi; han hev korkje aa bita eller — hverken mat eller klær; — lag bryte lag; — seg rive sig les. Slit ande; baade bitande og -ande mat og klær. *-asje, ein, forringelse ved bruk.

*Slit|em [i] 1 reven; forslitt. -na (a) vi forslites; løsne; forstrækkes. -sam anstren--ning, ei, forslitelse. gende. -ta (a) vi rykke, nappe sterkt.

Sliut adj slimet.

Sljo og slø adj sløv, stump; kraftløs, dorsk. -ast (a) vi sløves. -skodd 6 mots. skarpskodd.

Slo, ei, rottap i horn; staalorm. Slo, ei, slæpevei, spor, en række.

-a (a) vt slæpe, drage; vi hænge, slæpe | -a, ei, slusket kvinde. *-a (a) vi, -ut bakefter. -a, ei, slæpelass. -e, ein, adj slusket. trær, grener osv. som slæpes efter slæden til at holde igjen, ell. som man trækker lass paa.

Slokubbe, ein, stok som skal holde lasset tilbake i nedbakken.

Slog [6], eit, indvolde av fisk.

Slok, eit, kvernrende; avlangt kar. Slok [6], ein, doven, tung person.

-a (a) vi gaa slæpende.

Slok na (a) vi slukne; dø. -ning, ei. Slona (a) vi sagtne, stilles, avta. Slosa [o], ei, eventyrlig historie.

Slott [o], ein, stor, tung figur. **Slott**, eit, kongsgaard, slot.

Slotts kyrkja, ei, -mur, ein, osv. *Siu = slug og sløg.

Slubb, eit, søl.

Slubb, ein, og ·a, ei, en søler. -a (a) vi søle, fare skjødesløst.

•Sluffa, ei, sluffe, slæde.

Slufs, eit, søle, slud. -a (a) vi plaske. -all og -en adj.

Slug, slu, snedig; eg vart ikkje paa det fik ingen greie paa det. -ing (og *sluing). ein, en sluing.

Slugg, ein, og -a, ei, svær, tung krop.

*Sluk, ein, fiskekrok til at sluke; en slukhals. *-a (te) vt = gl g y p a,

*Slump, ein, slump, skvulp; rest; | ile -en. *-a (a) vi plumpe; slumpe heile -en. til; buse frem.

Slumpe fengen 1 dristig. -lukka, ei, -n 1 fremfusende. -skot, eit, -skyttar, ein.

*Slumra(a) vi = blunda, dorma, tyngja.

Slungen 1 adj; ein-, mang.

Slunt a og *sluntr a (a) vi gaa ledig, slentre; -a undan.

Slupp, ein, en slup (fartøi).

Slura, ei, løsagtig kvinde. -e, ein, doven knegt. -en 1 døsig.

*Slurk, ein, = sup, svelg, slurk. *-a (a) vi. *Slurpa (a) vi slubre; — i seg

supa.

*Slurv, ein, og *-a, ei, slurvet person. *-a (a) vi.

Slurve n 1 og -sam (og slurvut) slurvet. -skap, ein.

*Slus a, ei, sluse; -e kammers, eit, -meister, ein, *-port, ein, *-verk,

Slut, ein, = slutt, ein, sml. slutnad.

Slut adj = lut, foroverbøiet; heldende; lang-. -a (er, slutte) vi være bøiet, hænge ned.

Slut nad, ein, slutning. *-ning, ei, følgeslutning; draga den -ningi at, 08v.

Slutra, ei, sølepyt.

Slutt, ein, slutning, ende; til —: *paa -en.

*Slutta (a) vi slutte, holde op; vt ophøre med; — arbeidet; trække logisk slutning; — seg til det at = tenkja seg til. (Ikke = at gi sin tilslutning).

Slut-syra, eit, hængende øre. -a adj = laagoyra, slukøret, mots. høgøyra.

Sly:a, ei, omstreifer; ulidelig person. -en 1 slunken.

Slyngja (slyngjer, slyngde) vtsammenslynge, flette; — seg, sml. krøkja seg, slengja seg, lykkja seg.

Slyngja, ei, en slynge. Slyngjing, ei, slyngning.

Slys en $[\dot{y}]$ adj uheldig. -leg farlig. -na, ei, uheld. -na (a) vi hænde uheldigvis. -neferd, ei, uheldig færd.

Sleen, eit, doven person. -a (a) seg dovne sig. -skap, ein, dovenskap.

*Sleep, eit, stræv. *-a (a) vi stræve. -all adj, -ar, ein, -en 1 og -sam slæp-

Slætte, eit, høislaatt; eit dags-, fjell-.

Slø adj og -ast, = sljo og -ast. Slø (dde) vt slæpe efter sig; vi ho gjeng og slør med kjolen etter gata. a, ei, et slæp, sidt klædebon.

Slog adj svang; kjerneles (om korn). Slog behændig, nem; slu. -d, ei, behændighet; sluhet; sml. sløyd.

Sløgja (sløgjer, sløgde) vt ta indvolden (sloget) ut av fisk.

Slogjast (sløgjest, sløgdest) bli sløv, uhvas.

Slog leg adj behændig. -t adv klokt, listelig.

Sløkja, ei, angelika (urt).

Slekje, eit, tung, svær tingest. n 1 stor og vid.

Sløkka (sløkk, slokk, slokken, ft slokkne) vi slukne.

*Slusk, ein, en slusk; eit, søle. | Sløkkja (sløkkjer, sløkte) vt la

er den sorgi sløkt. -r, ein.

Sløkkje fut, ein, brandmester. -greida, ei, -reidskap, ein, -vatn, eit. Sløkkjing, ei, slukning; dæmpelse.

*Slør, eit, tynd, fin duk; et slør. *Slør, ein, god bør, en slør. -a (a) vt bølge langsomt (om sjø).

*Sløsa (te) vt sløse, ødsle bort. sløsesam, ødsel.

Sløya, ei, lang, slunken figur; skjødesløs person.

Sløyd, ein, sløid; egl. svensk = sløgd. -lærar, ein, -skule, ein, osv. Sløyfa, ei, en sløife.

Sløyma (de) stanses i modningen. Sløysa, ei, skjødesløs kvinde.

*Smaa adj(smærre, smæst); — fisk; tt lauv; — gutar; — born; det er
 tt med deim.

Smaa borgar, ein, -born fl, -brigde, eit, nuance. *-bruk, eit, -driva vi fyke smaat. -fe, eit, -felt adj spakfærdig. -fingra adj karrig. *-folk ft smaabarn; smaakaarsfolk. -fett adj. -gjenta, ei, -gjeven 1 som gir litet. -gjord 2 fint arbeidet. -grann punktlig. -gut, ein, -hendt smaahændet, karrig. -hjarta adj snæverhjertet. -kjørr, ei, smaakrat. -kosta adj let at anskaffe, billig at koste. -krek. eit, smaa krypende dyr. -kyndt adj som bestaar av smaa individer (eit -kyndt folkeslag). -laaten tilbakeholden, fordringsløs, beskeden.

Smaa leg adj ubetydelig; smaalig. -leik, ein, ringhet, litenhet. -leitt adj som har litet ansigt. -lending, ein, en smaagaardbruker.

Smaalen i [é] Smaalenene, = Austfold. -ing, ein.

Smaa lest adj som trækker smaa lass (om hest). -log og smòlog fsmaafæ. -lyd, ein, barn. -lynde, eit, smaasindethet. -lyndt adj, -lentor fog -løgje, eit, smaapudsighet. -løgjen adj 1 pudsig.

Smaa menne, eit, ubetydeligperson. -mett adj hurtig mæt. -minka seg (a) nedlate sig til; han vilde ikkje -minka seg til det. -mùn, ein, liten forøkelse. -na (a) vi bli mindre. -nad, ein, nedsættelse; skam. -ning, ei; i -ningom i smaapartier. -nøgd 2 fornøiet med litet. -nøyten adj smaatærende.

Smaa poka, ei, barnekopper. -raadleg forsigtig. -reidsla, ei, smaa- -ja (smeikjer, smeikte) vt klappe,

slukne, slukke; stille; — torsten; so | utgifter. -sam sparsom, smaalig. -saar adj karrig, ogsaa ømskindet, nærtagende. -semd, ei, smaalighet. -skrift, ei, petit. -skuld, ei, smaagjæld. -skylda, ei, fjernt slegtskap. -stad, ein, smaaby. -stila adj som er trykt med smaa typer. -sukker, eit, farin. -tenkt smassindet. *-ting, ein, ringe ting. -tt adv smaat, langsomt. -turftig og -turvande adj som litet trænger. -tykkjen 1 kort for hodet. -tærande adj, -tøk adj maateholden, som tar litet, mots. stortøk. -veges adv ubetydelig. -vitug enfoldig. -voren 1 noget smaa. -øygd 2.

*Smak, ein, *-a (a) vi ha en viss smak; smake paa; vt nyde; han hev ikkje -a mat idag. -ande værd at

Smake bite, ein, -før adj som kan motta smaksfornemmelser. *-kaka, ei, -kjær adj, smakfull adj.

Smakka (a) vi smekke, gi smekkende lvd.

Smak|laus, -leg, -løysa, ei, -næm adj som har sterk smakssans.

Smaks domar, ein, *-evna, ei, *-nerve, ein, *-organ, eit, *-sak, ei, *-sans, ein, -stemna, ei, smaksretning. Smal, eit, larm, smelding, dun-

*Smal adj ikke bred (om flater og tynde ting); knap; — kost; det er ei - sak aa gjera det = det er ei lett sak (ell. det er ingi sak) aa gjera det.

Smala (a) vi larme, smelde, dundre. Smale, ein, smaafæ, faar og gjeter; sau-, geit- (mest om faar). -beist, eit, -hovud, eit, faarehode, ogsaa taapelig person. -krøter, eit, osv.

Smalka (a) vt gjøre smal. -ast (a) smalna.

*Smal|legg, ein. *-na (a) vi bli smalere. -rygg, ein, nederste del av ryggen. -slede, ein, spidsslæde.

*Smaragd, ein, grøn ædelsten.

Smatra (a) vi knitre.

*Smatta (a) vi smaske; — paa hesten skynde paa hesten med smatting.

Smaul ell. smoll, ein, lyst; - paa lyst paa, behag i.

Smaus, ein, snyltegjest. -a (a) vt lure bort.

*Smed, ein, smed. *-gut, ein, -handverk, eit.

Smeik, ein, indsmigrelse, kjærtegn.

12 - Skard: Nynorsk ordbok.

kjærtegne, smigre. -sam adj, indsmigrende.

Smeis a, ei, slank, smidig, smukt fremtrædende kvinde; -eleg adj.

Smeit, ein, dask; skuffelse; et puds.
-a (a) vt daske.

Smeita, ei, en mængde, masse.

Smele, eit, bølgebunke (græs). Smell, ein, smeld; brist; det er

ein — i ruta; svipe-.

Smella (smell, small, smollen, f smolne) v knalde; briste, eksplodere; no smell det snart blir alvor, kommer til avgjørelse.

Smell|a (er, smellte) vt la knalde; -a atter døri; vi gi knald; -a med svipa. *-a, ei, en skralde; blæreurt. -ar, ein (insekt).

Smell|eblom, ein, -gras, eit, -kaal, eit, -pung, ein, -stokk, ein, blæreurt. (eng)smelle.

Smellfeit og smellende feit adj smekfet.

*Smelt|a (a) ell. (er, smelte) vi bli flytende, smelte = braana; vt gjøre flytende, smelte = bræda. -a, ei, en masse; heile -a.

Smer a [é] (te) vi smiske. -en 1 søttalende; flau i smaken, vammel.

*Smergel, ein, *-papir, eit, *-skiva, ei.

*Smerta, ei, sml. pina, ei.

*Smetta (smett, smatt, smotten, f smotne) vi smutte; musi smatt inn i holet.

*Smett|a (er, smette) vt la smutte; putte igjennem aapning; han smette seg undan. -a, ei, smal aapning. -e, eit, smuthul; trang gate. -en (ft smetne).

Smida [i] (er, smidde) vt smi.

Smida [i] (a) ell. (dde) vt skjære med kniv = spikka.

Smide, eit, smidd arbeide; redskaper av metal. -fang, eit, materiale til at smi.

Smidja [i], ei, smie, smiverk-sted.

Smidje avl, ein, -belg, ein, -esse, ein, -hamar, ein, -sinder, eit, -stabbe, ein, -sted, eit, ambolt. -tong, ei.

Smik k, ein, smek. -a (a) vt smekke.
-a, ei, en smek(ke), klap. -full breddfuld, smekfuld.

*Smil, ein, et smil; draga paa en. *-a (te) vi.

Smile dokk, ei, og -kopp, ein, smilehul.

*Smink|a, ei, sminke. *-a (a) vt. Smit|a [i] (smit, smeit, smiten) vt bestryke tyndt; liste; han smeit seg undan. -en 1 indsmigrende. -sel, ei, smørelse, salve.

*Smitt, ein; kvar — og smule hvert grand.

*Smitt|a(a) vt = fengja, smitte. *-a, ei, -ande adj.

Smitte|drepande antiseptisk.

-fri adj, -nem mottagelig for smitte.
-n (f smittne), -sott, ei, smittsam
= smitten, fengjen og fengjeleg.
Smjuga og *smyga(smyg, smaug, smogen) vi smyge.

Smog [o], eit, smug, hul; trang gate; hals- (paa skjorte). -a, ei, smuthul, smal gang. -en adj (makkesmogen), -na (a) vi svinde ind, smalne.

Smokk, ein, fingerhætte; finger-, Smokla (a) vi lure, liste sig frem. Smola [o] (a) vt knuse smaat. -a, ei, smule.

Smolka = smolla, fnise.

Smoll, ein, dæmpet latter; lyst, se smaul. -a (a) vi fnise, le.

Smolog f = smaalog.

Smolt, eit, smult. -en 1 smeltet.
-na (a) vi smeltes, opløses.

Smotta, ei, smuthul; smalt pas; split; aapning.

*Smugla (a) vt, -ar, ein, *-ing, ei. Smuld er, eit, smaastykker. *-ra (a) vt knuse smaat.

*Smule, ein, smule, liten del. -graat, ein, en gnier.

*Smurning [ù], ein, smørelse; ogsaa pryl.

*Smyga = smjuga.

Smyrja [ŷ] (smŷr, smurde) vt smøre, bestryke; ogsaa bestikke. Smyrja [ŷ], ei, smørelse; masse.

•sel, ei, salve.

Smse dd, ei, noget smaat (av smaa).

•e, eit, smaafæ.

Smækka (a) vi minke, avta (av smaa).

Smee len 1 spinkel (av smaa).

-ling, ein, mand av ringe stand; stakkar; gnier.

*Smeer a, ei, og -e, ein, kløver (urt).

*Smeer, eit, -ask, ein, -auga, eit (i grøt), -bite, ein, flatbrød med smør.

*-blid adj, -blom, ein (urt), -bukk, ein (urt), *-form, ei, -ut adj, -øskja, ei, ogv.

Smøygja (smøygjer, smøygde) vt putte, stikke noget igjennem.

Smoygjen 1 smidig, [ogsaa tyv-|lendt (om jord), -nogd 2 let at tilagtig.

Smøygje skurd, ein, træskurd, hvor figurene bugter sig over og under hinanden. -stol, ein, løkke at stikke en rem ind i.

Snaa (dde) *vi* streife, berøre ; skose, snake, snuse.

Snaak. ein, barskhet; eit, bitende vind. snaak og -en adj 1 bister.

•**Snaal** *adj* flink, fortræffelig; tækkelig; snurrig.

Snaala(a) vi snuse, snake. -en begjærlig.

*Snaaling, ein, snurrig person.

Snaanad, ein, ivrig eftersøkning. Snaap adj rask, behændig; bekvem. snaap, ein, skynding. -a (a) vi være rask. -en adj 1 net, vakker.

Snaar, eit, kvister; krat; skog-. skog, ein, kratskog.

Smaass, eit, travel bevægelse. -a

(a) vi vimse, skynde sig. Snaav, eit, tummel; snubling. *-a

(a) vi snuble. *Snabb, ein, stump, litet stykke;

*brød -.

*Snabel, ein(flanablar) sml. snavl. Snadd, ein, flab; en som rapser. •-a, ei, en kort tobakspipe.

Snafsa (a) vi snaske; rapse.

Snag, eit, gnavsaar. •a (a) vt forgnide; støte. -e, ein, odde. Snak adj begjærlig.

*-a (a) vi snake, snuse efter noget.

Snakk, eit, snak, tale. *-a (a) vi, snakkefer adj, snakksam pratsom.

Snal dra og -tra (a) vi tale bjeffende, opsætsig; bjeffe.

Snapp (n snapt) snæver; snapt og knapt.

*Snar adj rask; kort; ein — veg og •veg.

Snar, eit, kurre paa traad; renne-. -a (a) vt vri, sno, vinde, slynge; traaden hev -a seg.

*Snar|a, ei, snare. -a (a) vt besnære.

Snar beden let at bede. -buen 1 raskt færdig. -eten adj, -faren adj (om vei), -fengen adj, -ferd, ei, -før som farer fort. -gjengd 2 som gaar raskt; forgjængelig. -gjord 2 fort gjort, osv.

Snarka (a) vi = rjota, snorke. Snar kjøm adj snar til at komme. -komen adj, -leg adj og adv, -leik, ein, raskhet. -lendt adj mots. sein- paa kokt melk, osv.

fredsstille.

Snarp, eit, avnebørste = snerpa. Snarp adj skarp, hvas; rask; nem til at fatte. -ast (a) vi bli skarpere.

Snar raadd og *-raadig adj, *-sint og -sinna adj, -skrift, ei, hurtigskrift. -skrivar, ein, = stenograf. -svæv adj.

*Snart adv hurtig, snart; lettelig; det kann — ganga gale; han er berre lygni, snart sagt; ho var her som snarast; det vil eg snarare o: heller.

Snart, ein, brændt, kullet vedstykke. -a (a) vt avstudse.

Snar talande, -tenkt, -truen 1 lettroende. -tok rask til at gripe; snar til at fatte.

Snarva (a) vt snærre, knurre; snappe.

*Snarvending, ei; i el — i en hast. -ærend, ei og eit, hastig erende.

Snasa (a) vi snofte, snuse; gi lugt. Snaud adj snau, bar, blottet; knap; - $oldsymbol{mil.}$ -beitt adj, -berg, eit, -fjell, eit, -flekk, ein, -flekkut adj, -gnaga og -gnegen helt avgræsset. -klipt adj, -klædd tyndt klædt. -leg noget nøken. -leik, ein, -sliten adj, t adv aldeles = plent; knapt, snaut; han kjem -t nok idag.

*Snavl, ein, en snute; en snakker. *-a (a) vi snakke, vrøvle.

Snedd, ei, hast. -a seg (a) skynde sig. -en (fl snedne) rask, bekvem.

Snefs a, ei, skarp tiltale. -a (a) vi gi haarde ord; vt fornærme. 1 spydig.

Sneid, ei, snit, avskaaret skive; en skraaning; paa — paa skraa. •a (er, sneidde) vi svinge tilside; vt hugge paa skraa; stikle, skose. -a, ei, en skose, stikleri. -stèv, eit, epigram. -veg, ein, skraavei. -vers, eit, -visa, ei, spottende vers ell. vise.

Sneis, ei, en pinde; strikkepinde; kornstaur; et snes. -a (a) vi og vt besætte med pinder; gi spydige ord. -en adj tynd, spids. -ut tagget.

Snekkja, ei, liten skute, snekke. *Snelda, ei, litet hjul; ogsaa = kjerringrokk.

Snellert, ein, = snippert, ein, bild, ein, og springhild.

Snemme adv snart, let, lettelig. *Snerk, ein, og -e, ein, tynd hinde stønne: stunde.

Snerp a (snerp, snarp, snorpe) vi sammenskrumpes. *-a (te) vt sammensnerpe, rynke. ••a, ei, = snarp, eit. -a, ei, skarphet; hastig person. -en 1 skarp, bitter.

Snerra, ei, heftig trætte; en knipe.

-en 1 hastig.

*Snert, ein, snert, smæk; svipe-. *-a (snert, snart, snorte) vi streife, berøre; -a innpaa; -a nær ein; han snart ikkje nedaat; -a innum avlægge snarbesøk.

Snert a (er, snerte) vt sætte i bevægelse; - seg løpe som snarest; han snerte seg innum == han snart innum; snerte, gi et slag; -a hesten med svipa; vi han snerte etter meg gav mig en finte. -eleg og -en 1 rask og let.

*Snev [e], ein, dunkel fornemmelse; en antydning til; ein - av hovudverk; han fekk ein - utav det et litet nys om det.

Snid [1], eit; snit; skalkestrek;

Snida [i] (snid, sneid, sniden) ell. (dde) vt skjære; avskjære; vi gas i skraa retning.

Snid berg [1], eit, skraaberg. -el, ein (fl -lar), løvkniv, sigd. -laus = lytelaus. -skoren skjævkantet. -staur, ein, skraastøtte. -ug smidig; snedig. -veg og sueidveg, ein, skraavei.

Snigel, ein (fl sniglar), snegl, snile.

Snigle gang, ein, -hus, eit.

Snik [1], ein, lugt, stank. -a (a) vi gi lugt.

Snikja (snikjer, snikte) vi snylte, snike; — etter godmaten; tilsnylte sig; han snikte det aat seg.

Snikje dyr, eit, -gjest, ein, -n 1

snyltende. -plante, ein.

Snikka (a) vi arbeide med kniv = spikka.

Snikka (a) vt laste, bebreide; overbevise om feil.

Snikkar, ein, snekker. -arbeid, eit. 08v.

Snikkelaus; det gjeng ikkje

-t av seg det gaar ikke vel. Snikra (a) vt og vi snekre, arbeide

Snild, ei godhet, deilighet.

vêr; — vokster; — aatferd; venlig, knipa.

Snerka (snerk, snark, snorke) vi | foielig; -e born; godhjertet, velvillig; ein — mann.

Snild a, ei, artighet, -a (a) vt smykke, pynte; han maatte -a paa ordi sine avsvække sine (skarpe, nedsættende) ord. -e, eit, = -a, ei. -skap, ein, vakkerhet; artighet.

*Snildt adv vakkert; fara — aat makelig; det greider han -.

Snille, eit, = snild, ei.

Snim adj (fl snimme) som kommer tidlig.

*Snipa, ei, neb, snabel; sneppe; *mvr-.

Snipen [i] 1 gnieragtig, karrig. Snipen [1] og snippen adj (fl

snipne) pludselig paakommende; fortrædelig; nedslaat; skuffet.

Snippa (a) vi graate, tute. **Snippen** adj = snipen; - ogsnaud.

Snippert, ein, = springbild. Snippleg [i] uventet; fortrædelig; uanstændig knepen ell. knap; -t og snaudt.

Snitt [1], eit, knep, puds, snit.

Snitta [1] (a) stikle, laste; skjære. Snjell (n snjelt) rask, dygtig: frisk, litt skarp (i smak); velvoksen. -smaka adj frisk, skarp (i smaken). -vitug nem, rask til at fatte.

 $[Snjo, \ \mathtt{ein}, \ \mathtt{se} \ \mathtt{sn} \ \mathtt{o}, \ \mathtt{ein}, \ \mathtt{sne}.$

Sno adj driftig, rask, kraftig.

*Sno ell. -a, ei, kold, jevn vind. *Sno (dde) ell. -a (a) vi blæse koldt. Snobb, ein, fornem person i egen indbildning. -ut adj.

Snoden [o] adj blottet, bar, snau. *Snodig [o] flink, bra, net; morsom, snurrig.

Snohardt; her er — utsat for sno. Snok [6], ein, snute; stor-, ein, storsnutet person.

Snoka [6] (a) vi snofte, snuse (efter noget).

Snop [6], ein, slikkerier, sukkertøi. frugt, osv. -a (a) vi snaske; bortkaste sine penger i «snop».

Snor, eit, næseslim.
*Snor [o], ei, snor, tyk traad. -bein adj snorlike.

Snorken [o] 1 adj skrumpen. Snorten, snurten og snurt adj fornærmet.

*Snu, ein, snoning; vending; vera snar i -en; utvei; han hev alltid ***Snild** adj vakker; **-e** klæde; **-t** | ein - paa det, so han slepp utor *Snu (snudde) vt vende; — hesten; — seg rundt; — klædi; vi vende sig; — heim atter; — um; — upp ned; han kunde — seg, den karen.

Snubb a, ei, skjend. -a (a) vt tiltale haardt; avstumpe. -eleg fortrædelig. -en adj (f snubne) kort og tver. -nòs, ei, stumpnæse. -ord f uvenlig tiltale. -ut but; (om person) kort for hodet.

Snudd [ù], ein, let støt, streif.
-a (a) vi streife let. -a, ei, liten smule; ikkje ei einaste -a.

*Snufsa (a) vi snufse; snuse til

noget.

Snugg, ein, travelhet. -a (a) vt ordne; -a seg lage sig til; haste. -en (f. snugne) ublid.

Snukka (a) vi snøfte; snuse.

Snulla (a) vi snøvle, tale i næsen. Snultra (a) vi snake, snylte efter. Snultre dyr, eit, -gjest, ein, -plante, ein, sml. snikje.

Snun ad, ein, og (sjeldnere) -ing, ei, vending, omskiftelse.

Snupp, ein, litet stykke. -a (a) vt avknappe. -eleg avstumpet. -en (fl snupne) adj stump; slukøret; støtt. -ut utilstrækkelig.

Snupt adv ganske; pludselig.

Snur [ú], ein, kurre; misforstaaelse, tvist. -ast (a) vi forvikles. -en 1 forviklet.

Snurka (a) vi snorke.

Snurkla (a) vi ralle, gi en gurglende lyd.

Snur|la, ei, = snur, ein. -la (a) vi = -ast (a).

Snurp adj prippen. -a, ei, prippen person. -a(a)vt = snyrpa; -a seg ihop.

Snurpe | **band**, eit, rynkebaand. •n adj = snurp. •nót, ei.

Snurpna (a) vi bli prippen.

Snurr, ein, snurrende lyd; en liten rus. *-a (a) vi snurre, surre; dreie sig. *-(e)basse, ein (barneleke), -en adj (fl snurne) litt fornærmet; litt beskiænket.

*Snurt og *-en 1 = snorten, fornærmet.

*Snus [ú], eit, snustobak; ein, en pris snus; aldri ein — ikke det ringeste. *-a (a) vi bruke snus; veire, snuse. *-daase, ein.

Snusk, eit, avfald. -a (a) vi snake. Snusklok adj snusfornuftig. *Snut [ú], ein, snute. Snutra [ù] (a) vi snake; snuse.

Snuve, ein, snue.

Snuvla (a) vi snuble = snaava; prate.

Snyda (er, snydde) vi blæse i næsen, snøfte.

Snydja [ŷ] (snyd, snydde) *vi* spore, snuse.

Snyggja (snyggjer, snygde) vi pynte paa.

Snygla (a) vi snylte, trygle. Snykta (a) vi snappe efter veiret, saasom i graat.

Snyltra = snultra.

Snyrel, ein (f. snyrlar), spiral. Snyrpa (te) vt trække sammen i. rynker; — ihop.

Snyrt [y], ein, finhet; pynt. -a (er, snyrte) vt pynte, pudse. -en 1 pyntelig, vakker, net.

Snyt [ý], ein, og -a, ei, fremstaaende hjørne.

*Snyt|a (er, snytte) vt snyte (næsen, et lys); — seg; narre, bedrage. -ar, ein, -arskap, ein.

Snækja (snækjer, snækte) vi blæse koldt, bitende; det snækte etter øyro det bet i ørene; gi bitre ord;

Snækja, ei, skarp tiltale.

Snækjen (f. snækne) kold; nærgaaende.

Sneer, eit, = snære, eit, krat, ris. Sneer|a (te) vi vimse om; blæse svakt; brænde blussende og knitrende.
-a, ei, vindpust. -e, eit, ris, kratskog.
-kvist, ein, ter riskvist. -varme, ein, raskt opblussende og sluknende ild (ild i tørt «snære»).

Snæv adj trang, knap. *-er (f. -re) = snæv. -leg slank. -leik, ein, smalhet, tranghet.

Snø, ein, sne; fjor-, kram-, ny-, korn-, mjell-.

Snø a (a) vi sne, falde som sne.

-baka (a) vi bearbeide med sne. -ball,
ein, -berr sneløs. -blind adj, -bolk,
ein, tid med megen sne. -braut, ei,
vei i dyp sne. -brede, ein, snebræ.

-driv, eit, snefok. -elling, ein, -elta,
ei, sneskyer. -fall, eit, -fast helt snedækket. -floke, ein, enkelt snefnug.
-fok, eit, -fonn, ei, -fugl, ein, snespurv. -føre, eit.

Snogd, ei, snarhet, hast, se næste ord.

*Snøgg (n snøgt) snar, hastig, skyndsom. -a (a) vt paaskynde. -fengd 2 let at faa. -gjengd 2 rask tilfots. -leg adj og adv noget hastig. -leik, ein, raskhet. -næm snartilatfatte. -svævd 2, -tenkt, -tøk rap, parat. -venda, ei, og -vending, ei, -ærend, ei og eit (sml. under snar).

Snø|glim, eit, og -glima, ei, sneglans. -heil = -fast.

Snøhetta (fjeld).

Sns hosa, ei, — -sokk, ein, snehose. -kave, ein, -krav, eit, sneskorpe paa vand. -lina snegrænsen. -lit, ein, snefarve; tegn til sne i luften. -lyse, eit, hvitt nordlys. -lsysing, ei, -maalet — -lina. -mykjen adj rik paa sne. -naam, eit, — -løysing. -plog, ein.

*Snør a (de) vt ombinde; — paa skynde sig. *-e, eit, snøre; tyndt

Snore|band, eit, *-fiske, eit, -kall, ein, = snurrebasse. *-lissa, ei, -sty-vel, ein.

Snør lagd 2 adj smal, tynd. -leg

rask; ubetydelig.

Sne skavl, ein, -skrida, ei, sne-skred. -slat, eit, og -sletta, ei, slud. -sokk, ein.

[Snøtt, ein, en liten stump.

Snout adj, sneet. -varna (a) vt frede (engene) for fæet om vaaren. -vank, ein, = skyvaak (et slags falk). -vêr, eit.

Snøyd a (er, snøydde) vt blotte; herje. -a, ei, bortryddelse; blottet

stykke. -ar, ein, -ing, ei.

Snøyp a (te) vt liste bort, skjule;
-a seg undan; hunden -er rumpa
slaar halen mellem benene; hesten
-er øyro lægger ørene flatt bakover
som tegn paa at den er vond; klædi
-er er trange. -ut trang, smal.

So adv og konj saa; so gjekk det; um so er ifald, hvis, i tilfælde, eventuelt; so stor; det er ikkje meir enn so knapt nok; det blæs so; vegen er ikkje so (ell. slik) at ein kann køyra: her er ikkje so (ell. slikt) at ein kann beda folk sitja; det er dyrt, men so er det godt òg; vil du, so kann du; den som ingenting lærer, so kann han ingenting; fyrst kom ein, og so ein til; kom, so eg fær sjaa. Ordet so blir vanligvis ikke sammenskrevet med det følgende ord: so høg, so lenge, so nær som, so snart, so som, so vel. Merk: sopass, soframt, og so framt, soleis, sovidt netop, solenge indtil videre.

*Sobel, ein (f. soblar), -skinn. eit. Sod, eit, sydning; susende lyd; suppe.

*Soda [6], ein, *-pulver, eit, -vatn, eit.

Soda, ei, røre; forvirring.

*Sodd [o], eit, kjøtsuppe. -en 1 lummer (om luften).

Sod e, ein, kokning; sveisning. -en 1 avkokt, sammenkokt.

Soden graut, ein, -ost, ein.

Sod na(a) vi bli fugtig. -ning, ein, kokning, hvad der kokes paa én gang.
*Sofa, ein (fl *sofaer).

*Sofis me, ein, *-t, ein, *-tisk adj.

Soframt og so framt konj saafremt, dersom.

Sog [\delta] eit, sugning; strømdrag; beklemmelse; støi; sugende smaadyr.

Soga [o], ei, historie; heims- verdenshistorie; ætte-.

Sog|barn[o] eit, diebarn. -dyr, eit, pattedyr.

Soge bok [o], ei, -granskar, ein, -gransking, ei, -leg sagnagtig. -mann, ein -skriving ei

ein, -skriving, ei.
Sogmor [ò, ó], ei, mor som har sògbarn.

Soggen (f soggne) = sogg og sveig.

*Sogn, *sognemaal, eit, *sogning, ein.

So godt som.

*Sokk, ein, strømpe. sokkeleist, ein, strømpefot. sokkut som har hvit ring nederst paa benet (om hest).

Sokn [6], ei (av søkja), søkning; sokning = sokning, ei; redskap at sokne med; menighet; kirkesogn.

*Sokna (a) vi lete, sokne (særlig efter noget i vandet); henhøre til et sogn, sogne; me -r til Faaberg.

Sokne barn, eit, -bod, eit, sognebud. -byte, eit, sognegrænse. -folk fl, -prest, ein.

*Sokn|ing, ei, eftersøkning (særlig i vand). -ing, ein, indbygger av et visst sogn.

Soks [o] og *saks, ei, saks, fjær-

saks (gjort av ett stykke).

*Sol [6], ei, sol, solskin; liggja
i -i; solens gang; med -i; met -i. -a

seg (a) sole sig.

Sola [6] (a) vt saale (sko, støvler).

Solauga, eit, -baka (a) vt gjennemvarme i solen. -baking, ei, og *-bad, eit, *-bakke, ein, -berr aapen for solen.

*-blind, -brend 2, *-bær, ei og eit.

*Soldat, ein, = hermann. -aand, ei. -boki, -heim, ein, -rike, eit.

Sole [6], ein; sko-.

*Solegiad, eit, solens nedgang. *Soleia, ei, og -blom, ein.

Soleis adv saaledes, paa den maate. So lenge konj og adv.

Solenge adv indtil videre; venta

her solenge!

*-gang, ein, *-gangsvind, ein, *-gard, ein, ring omkring solen. -geisle, ein, solstraale. -gisl, ein, bisol. -glad, eit, = soleglad. -glima, ei, blendende solskin. -hall, eit, skraaning mot syd. -hatt, ein, -hov [b], eit, vintersolhverv. [Solka (a), se solbaka.

Solkverv, ein, solhverv.

*Soll, ein, brød i melk; søt —; sur —; heit-.

Soll, ein, stei, skraal. -a (a) vi skraale, steie.

*Soll|brød, eit, -mjølk, ei.

Sol|lina. ei, ækvator. -]jos, eit, -løysa, ei, -meld, ei, og -mele, ein, solgang. *-merke, eit, -moe, ein, solrøk. -møy, ei = -gisl. -ovring [o], ei, solopgang. -renning, ei, -rev [e], ein, døsighet av solvarme. -røyk, ein, = -moe. *-sida, ei, *-skin, eit, *-skinsdag, ein, -skinsvêr, eit, *-skiva, ei, *-smak, ein, *-spektrum, eit, -sprett, ein, og -spretting, ei, = renning. -stelk, ein, og -stike, ein, stekende solhete. -styng, ein, solstik. -turka (a) vt, *-varme, ein, -vegg, ein, -vendel, ein (f vendlar), solsikke.

*Som konj og pron; no — fyrr; ho arbeider — ein kar; so stor — du; det kunde vera — eit tjug mann; — snarast; gjer — du vil; — sagt er; du kjem — du var kalla; der — me var sist; so godt — eg kann ell. so godt eg kann. Paa riksmaal blir relativet ofte brukt i formen h vor, sammenskrevet med en præposition: hvorav, fra, til, med, osv. Men paa nynorsk lar ikke dette sig gjøre; her maa man sætte som først i sætningen og den styrende præposition sidst, saaledes: hvorav det kom som det kom av; hvorom han hadde tænkt at skrive som han hadde tenkt as skriva um.

Som|**eleg** [6] sømmelig, værdig. **-en** 1 værdig; anselig.

So menn adv saamen (eml. ja menn, jau menn, nei menn).

Son [o], ein (fl søner), søn; sone barn, eit, -dotter, ei, -kona, ei, -son, ein.

*Sona [6] (a) vt forlike; sone (se under saka).

*Sonata, ei, en sonate. sonett, ein = klangrim, eit.

Song [o], ein, sang. -ar, ein, sanger. -arlag, eit.

Song bok, ei, -bøn, ei, litani. -fugl, ein, -hus, eit, koret i kirken. -kor, ein, et sangkor. -lærar, ein, -lærnad, ein, sangundervisning. -maal, eit, sangstemme. -melster, ein. -verk, eit.

Sonlaus adj sønneløs.

So nær, so nær som.

Sop [6], eit, sammenfeiet støv, osv.

-a (a) vt feie; -a golvet; -a ut sorpet; -a avstad fare fort. -ar, ein.

Sopass adv i saadan grad, saa omtrent.

Sopen [6] adj 1 feiende, rask.

-lime, ein, og -ling, ein, -mjøl, eit.

*Sopp, ein, svamp, sop, sml. svamp.

*Soppla, ei, haug med tømmerved i vandet.

Soppen adj (fl. soppne) porøs, svampagtig.

Soprein [6] aldeles ren; han gjorde det -t tok alting.

Sor [o], eit, tyndt isdække = krav.

•a (a) vi islægges.

*Sorg, ei, bedrøvelse, sorg; omsorg. -all, -bøygd 2. *-fri, -full, -gjeven 1 bedrøvet. -laus sorgløs. -mod, eit, sørgmodig stemning. -modig sørgmodig. *-tung, -tyngd 2.

Sorp, eit, soppel; fliser m. m. paa gulvet. -a (a) vt; -a ut golvet. -dunge, ein, -haug, ein, -kraa, ei, = -ro, ei. -ut adj.

So sant konj, so sant som.

So snart konj og adv, so snart som. Soso adv saaledes.

Sosom saasom, f. eks.

*Sot [o], ei og eit, sot, røksværte.
*-a (a) vt; -a seg ut; -a omnen.
-a, ei, sotebørste. -ar, ein, feier. -brun adj, -grima, ei, sotstreker. -lit, ein.

adj, -grima, ei, sotstreker. -lit, ein. *Sott [6], ei, sygdom; lunge-, *hel-, *far-. *landfar-.

*Sotte|seng [6], ei, -sveim, ein, anfald av smittesott.

Sott|fengen [o] adj = -n x m. -legen 1 svækket av langvarig sykeleie. -næm mottagelig for smitte.

Sotut [6] adj sotet; sotfarvet.

*Sova[6] (807 (sev), sov, sove) sove;

folk ligg og søv; foten søv = er doven, følesløs; - burt tidi; - seg

Sovar, ein; sju-. -dag, ein; sju--dropar fl, -drykk, ein, sovardag. = svævedrykk. -hjarta, eit, -sekk, ein, sovepose. -sykja, ei.

So vel, so vel som.

Sove raad, ei, -rom, eit, *-sal,

ein, -sjuk, -sykja, ei.

Sovidt adv med nød og neppe; han greidde det —; det var — han greidde det; i den grad; det er langt at.

So vidt konj og adv; so vidt eg veit; er det kome so vidt?

*Sovna (a) vi falde i søvn; lam-

Sovoren [ó, ò] adj 1 slik. saadan. ***Spaa** ($\mathbf{dde}$) vt og vi spaa, varsle; dette -r ikkje noko godt; mene; eg -r han er komen.

*Spaa|dom, ein, **-ing**, ei, **-kall**, ein, -kjerring, ei, -mann, ein, -nad, ein, forutsigelse. -reika = sporreika vi. -vis klok til at spaa.

Spad, eit, tynd suppe (særlig kjøtsuppe).

*Spad a (er, spadde) vi spa(de).

••e, ein, spa(de).

*Spak, spakfærdig, rolig, klok (i sammensætningene kjenne-, minne-), rolig. -fengd 2 stille (om veiret). -leg adj og adv, -leik, ein, spakfærdighet. -lyndt fredelig av natur. *-na (a) vi bli spak, rolig. *-ning, ei, sagtning. *-t advsagte. -voren adj.

Span, eit, spænding. -a (a) vt ut-

spænde. -ing, ei, spænding.

*Spandera (a) ell. (te) vi og vt. Span ia, *-jor, ein, *-sk, Spanskesjøen.

Spann, eit, spand, litet kar.

Spann, ei, maal med de utstrakte fingrer. -a (a) vt, -reim, ei, spand-

Spant, eit (i baat osv.), sml. rong, ei.

Spanta (a) vi sparke, sprade,

Spantegang, ein, boulevard.

Spar, eit, besparelse; det er ikkje noko — i det.

Spar adj sparsom, knap, karrig; han er ikkje — paa ordi. *-a (de) vt spare, skaane; -a upp opspare; -a ihop. -ande værd at spare.

*-bossa, ei, *-kassa, ei, -pengar, fl, *-skilling, ein, -smak, ein; dette hev -smak (i spok om mat som er for varm).

*Spark, eit, sparking; kamp, dyst. •-a (a) vi sparke, sprælle; -a imot gjøre motstand.

Spar sam adj sparsommelig; sparsom. -semd, ei.

*Spasera (a) ell. (te) = reika,

driva, sporreika.

Spauka (a) vt og vi grave, rote. *Spe, eit, spot, ironi. -a(a)vt spotte; rose paa skrømt. -full spottende.

Spegel, ein (fl speglar), et speil; eksempel (oftest avskrækkende). -glas, eit, -klaar adj, -raama, ei.

Spegla seg (a) speile; avspeile sig. ing, ei.

[Speia (a), se spæja.

Spekja (spekjer, spekte) vt gjøre spak, spæge, tæmme.

Speisi, ein, -dalar, ein.

Spekjeleg lempelig (av spak). **Spekk** [é], eit, spæk. -a (a) *vt* avspække.

Spekt, ei; med — lempelig, besindig.

*Speku lant, ein, *-lasjon, ein, *-lera (a) ell. (te) vi.

Spel [e], eit, spil; lek; morskap; vaagespil; det stend paa —; vaage-; musik; musikinstrument; drag-. -a (a) vi spille; leke; musicere; agere, spille komedie; -a upp gaa fallit. -ar, ein; felespelar, skodespelar.

Spel fugl, ein, spilopmaker. - kveld,

Speleg vaagsom, farlig.

Spel hus [e], eit, teater. -ing, ei, spilling; spillemaate. -mann, ein, -pengar fl, -rom, eit, -slaatt, ein, -stykke, eit, skuespil. -verk, eit.

Spendyr, eit, se spene. *Spene [è], ein, kopatte.

Spenel, ein (f spenlar) = sigle,

*Spenevarm adj varm som melk naar den kommer fra spenen.

Spengja (spengjer, spengde) vt beslaa med skinner (*spong*).

Spengjing, ei, beslaaen.

Spengjing, ein, jernbeslaat slæde. Spenn, ein og eit, spænd, spark. -a (spenn, spann, sponne) vi røres, bevæge sig; det spann ikkje i honom.

Spenna (er, spente) spænde, sparke. *Spare bank, ein, *-bankbok, ei, — til ein; — ein i koll; — føterne undan ein; — i biten [i] spænde i loftsbjelken.

Spenna (er, spente) vi stramme; — fyre spænde hesten for kjøretøiet; mots. spretta ifraa.

Spenn ar, ein, en stopper. -e, eit, en spænde.

Spenn|**ebok**, ei, -el, ein (f spenlar) = -in g, ein.

Spenne sko, ein, -tak, eit; taka -tak.

Spenn| ing, ei, spænding; halv-, heil- (om gevær); spændkraft. -ing, ein; vidjespenning, ein, vidjering.

Spensel, eit, fæstebaand, strop. Spent, adv ganske; han kunde ha slege seg — ihel.

Speord, eit, spottende ord.

[Sperr, eit, se -a, ei.

*Sperr a, ei; sperre, skraabjelke under et tak; et par fisk ophængt til tørring, sammenbundet ved halen; stivhet = gangsperra. -a(a) vt utspænde; sammenbinde fisk; sætte sperrer paa lus.

Sperre | **band**, eit, seilgarn hvormed fisk er sammenbundet. -par, eit, -tak, eit.

*Spetta, ei, træpikker; grøn-, hakke-.

*Spik [i] ei (fl spikar) flis; tyre-; smalt stykke træ; hand-; sml. ljaa-en utbrukt ljaa. -a (a) vt kleve, splintre.

Spikande adv; — sint, — galen, osv.

Spikar, ein (f. spikrar) en spiker.
-bor, ein, -hovud, eit, osv.

Spike [i] eit; vera i — være speken.
-fisk, ein, -fiesk, eit, -kjøt, eit, -laar, eit, -mat, ein, -n 1 adj speken; tør og mager. -sild, ei, spekesild.

*Spikk, eit, et puds, skalkestrek

= pretta.
•Spikka (a) vi snitte; vt lage med

kniv; -- selepinnar.

Spikke, ein, smaafugl. -band, eit, iulenek.

Spikna (a) vi bli speken.
*Spikra (a) vt spikre.

Spikut adj fliset.

*Spil [1], ei (fl spilar) stikke, spile.
*-a (a) vt utsperre, spile.

Spildr (a) vt splintre. -a, ei, lang, tynd og bred træsplint. -e, ein, en spile. -ende adv; -ende (ell. *spilder) ny, naken, osv.

*Spilkum, ein, etslags liten kop.]

Spill, ein; regn- styrtregn. -vatn,

Spilla (er, spillte) vt spilde; — mjølk; forspilde; — tid; — sin rett; spillt umak.

Spille, eit, spild, forødelse; ganga

Spillsam spildsom, let at forøde; forødende.

Spill(e)sykja, ei, spedalskhet.

Spillt adj spildt, tapt. spilt = spitelsk.

Spiltog [o], eit, spil(d)taug, rum for en hest paa stalden.

*Spindel, ein (fl spindlar) aas; (i ur) spindel. *-ur, eit.

*Spink a (a) vi; -a og spara være omhvegelig, sparsommelig.

omhyggelig, sparsommelig.

Spinke, ein, spinkel person. -leg og -n 1 spinkel.

Spinn a (spinn, spann, spunnen f spunne) vt spinde; sno. -ar, ein, -arløn, ei, -el, ein (f spinlar) dreierbænk. -ing, ei, spinding. -kjerring og vevkjerring, ei, edderkop.

*Spir [i], ein, et spir, smal top; kyrkje-; straale; et særsyn; pandelok. *-a, ei, stamme, ungt træ; grundstok i bro; straale; pandelok.

*Spira (de) vi spire, skyte op = renna, brydda; sprudle.

*Spiral, ein, = snyrel. -fjør, ei. *Spiritus, ein, = sprit, ein. *Spis, ein, = peis, ein, ildsted.

Spisk og spiss (n spisst) adj spids, tilspidset = kvass.

Spiss, ein, spids, od; sml. odd, brodd. -a (a) vi smalne mot enden; vt tilspidse; ogsaa forslaa.

Spiss rot, ei; springa -i. -øl, eit, efterbryg.

Spit [i], eit, fortræd, fornærmelse, spot.

Spit [1], eit; **jarn**- brækstang. -a (a) vi smalne mot enden. -a, ei, en tynd trækile.

Spita [i] (er, spitte) ell. (spit, speit, spite) vi spreite frem i en fin, lang straale; blodet berre spitte.

Spi|tal [i], ein og eit, sykehus.
-telsk spedalsk.

Spit|ig [i] spydig, tirrende. -ord fl. Spitsegl, eit.

Spjaak, eit, person som gjerne maier sig ut. *-a (a) vi føre sig stivt, maie sig ut naragtig; -a seg til. -ut utmaiet.

Spjart ell. spjert, ein, liten, let,

stram person. -a (a) seg til gjøre sig | -a etter gjøre kur til. -leg sprogstram. -en 1 liten og strunk.

*Spjeld, eit, bret, spjeld. omns-. *Spjelk, ein, spile til forbinding av brukne lemmer, osv.; spændetræ paa væv. *-a (a) vt støtte, forbinde med spjelk.

Spierra, ei, tynd splint; rift.

-a (a) vt splintre, spjære.

Spjert, ein, osv., = spjart, osv. Spjón, eit, og -a (a) vi = spjaakog spjaaka.

Spjot[6], eit, spyd. -skaft, eit, spjots-

odd, ein.

[Spjæll, se spjeld.

*Spleisa (a) vt spleise (taug).

*Splint, ei, tvernagle; ein, en land-

stryker. splintefylgje, eit.

Split [i], eit, splid; spydighet. -a (a) vi være spydig. -ig spydig. -ord ft.

Spoda, ei, smal skuffe; brødstikke = fløyg.

*Spola [6] (a) vi spole, gjøre spoler. ••e, ein, væverspole.

Spon [6], ein (fl sponar ell. spøner) spaan; tak; en liten slaa; drag-(= rek-) skyveslaa (aasud).

Spong, ei (fl spenger), skinne, smal plate, beslag; liten bro. -laus, -slede, ein (sml. stong).

Spon tak [6], eit, -tekkja (er, takte), -øskja, ei, æske av spaan.

*Spor [o], eit, merke (= far, eit, slag, eit, fet, eit, stoppa, ei); spor paa jernbane. -a (a) vi sætte spor; •-a av gaa av sporet (om toget). -brot, eit, sporbrud.

*Spord, ein, stjert, hale (paa fisk). *Spore [o], ein, en spore. -hogga

vt spore (hesten).

*Šporhund [o], ein.

Sporreika (a) vi og spaareika (a) spasere.

*Sporskifte [o], eit (paa jernbanen).

*Sport, ein; **ski-**, *osv*.

Sporv [o], ein, spurv. -(e)hauk, ein, -unge, ein.

*Spotsk adj spotsk, tirrende.

Spott, ei, spot. *-a (a) vt spotte, bespotte. -ar, ein.

Spotte brev, eit, -gauk, ein, -leg bespottelig, skammelig. *-visa, ei.

Spott ord ft spottende ord. -sam adj spottelysten.

Spraak, eit, sprog (= maal); mundheld. -a (a) vi tale (især stivt);

Spraat, eit, prat. -a (a) vi passiare. -ug snaksom.

*Sprak a (a) vi sprake, knitre. -e, ein, enebærtræ.

Sprala (a) vi sprælle, spanke;

sprade. -ar, ein, en sprade.

*Sprang, eit, spring, løp; taka ein paa -et indhente i løp; standa paa -et; taka til -s. -hopp, eit, luftspring.

Spratla (a) vi sprælle, hoppe.

Spraut, ei, stillepinde i fælde. Spraut adj spænstig, elastisk.

Spreid a (er, spreidde) vt sprede; -a seg = ast. -e, eit, overklæde paa seng.

Sprekk, ein, en spræk. -a (sprekk, sprakk, sprokken, fl sprokne) vi sprække, revne.

Sprek la, ei, liten plet. spraglet.

[*Sprena*, se spræna.

Spreng, ein, sprængning; sterk anstrengelse; det gjekk paa -en; hengen eller -en. -hug, ein, ustyrlig lyst. Sprengja (sprengjer, sprengde) vt sprænge; — seg anstrenge sig saa en tar skade; — ein hest; — maalet sitt; besprænge; salt-.

Sprengjelaurdagen lørdag

mellem langfredag og paaske.

Spreng kald adj, -kulde, ein, -køyra vi, -rot, ei, = selsnæpa, ei, en giftig urt.

Sprengerid, ei, ødelæggende an-

fald; en dødskamp.

Sprett, ein, spræt, stænk; spire; en sprætjunker.

Spretta (sprett, spratt, sprotten, f sprotne) vi spire frem, rinde op; lauvet sprett; soli sprett; sprute; han hogg so flisi spratt; løsne; saumen sprett upp; han spratt upp fraa benken.

Spretta (er, sprette) vt sprætte; upp ein saum; spænde; — hesten ifraa; - øltunna, smørøskja, osv.,

gjøre begyndelsen med at ta av dem. Spretta, ei, og -ar, ein, spradende

Sprette boge, ein, skytebue. - kniv, ein, og sprettarkniv, ein, sprættekniv.

Sprettlen (fl spretne) sprutende; spradende. -ing, ei; lanv-. -ing, ein, spradebasse. -ug rask, livlig, spræk.

Spri, eit, seilstang.

Sprikja (sprikjer, sprikte) vt utsperre; - fingrarne ell. med fingrarne; vi strutte (om kvister, osv.), staa utspændt; han gjeng og sprikjer i ein trong frakk; - seg gjøre sig bred, bemerket; ho sprikjer med ein stor raud hatt.

Sprikjande struttende; svul-

Sprikje bygg, eit, -fus adj, -n (fl sprikne) svulmende; frisk, livlig. -stakk, ein. krinolineskjørt.

Spring,ein, springflod; vandspring;

spring i sko.

Springa (spring, sprang, sprungen) vi sprænges (= sprekka); springe, løpe; vinden sprang sprang om.

*Spring ar, ein (en dans, sml. gangar). -bild, ein, aarlatejern. -fjer, ei, *-flod, ei, -madrass(a), ei, -styvlar fl.

Spri segl, eit, sprydseil. *-stake, ein. *Sprit. ein, = spiritus.

Sprita (a) vi sprudle; omtr. som spita.

Sproka, ei, liten rift, sprække. -na (a) *vi* revne.

Spron a [6] (te) vi gjøre store øine. -øygd 2, sml. glaama.

Sprot [o], eit, liten stang. -e, ein, stikke; spile; hegte; en sprade.

Sprotna [o] (a) vi revne, f. eks. om søm i klær.

Sprott a [o], ei, split, aapning i klær. -en, se spretta vi.

Sprov, eit, utkik, speideri. -a (a) vi speide.

Sprunga, ei, spræk(ke), revne (helst i træ).

Sprut, ein, et sprøit; vatnet stod i ein —; blodspruten stod. *-a (er, sprutte) ell. (a) vi sprudle; sprute.

-a, ei, blæksprut (sjødyr). -bakels, eit. *Spræk adj fyrig, livlig; spænstig. -leik, ein.

Spræn, ein, strøm, straale, av væske. -a (te) vi og vt sprøite. -a, ei, fin straale.

Sprøa, ei, mundsvie hos barn.

Sprøyta (er, sprøytte) vi spænde, sprelle; vt - seg slænge sig til siden; sprøite, stænke.

Sprøyta, ei, vindussprosse; vandsprøite.

Spue, ein, spove (fugl).

Spune [ù], ein, spinding, det spundne. -kona, ei, -løn, ei, = spin-

Spunnen (f spunne); fin-, inn-.

*Spuns, eit, prop; rute i vævet tøi. *-a (a) vt; — ei tunna.

Spur dag [u], ein, spørsmaal. -lag, eit, efterspørsel; efterretning; faa -dag ell. -lag paa noko. -n, ei, spørsmaal; efterretning. -nad, ein; det kom spurnad etter det, efterspørsel; me fekk spurnad av det efterretning om det. -ning, ei, spørsmaal; gaate.

Spursmaal, eit, spersmaal. Spursmaals bok, ei, Pontoppidans forklaring. -teikn, eit, spørsmaalstegn.

Spursmann, ein, spørgeren, mots. svarsmann.

Spurvis adj som stadig spør og

Sputra [ú] (a) vi og vt sprute; spytte. Sputt [ù], eit, spyt. -a (a) vi og vt spytte.

*Spy (dde) vi spy, brække sig.

*Spy, eit, og -a, ei, spy. -eleg væmmelig. -en 1 som let spyr. *-ing, ei. Spyr ja [y] (spyr ell. *spør, spurde) spørge. -jast rygtes; være tvilsomt; det spurdest landet randt; det spyrst

um dei naar so langt. -jing, ei. **Spyt** $[\dot{y}]$ og -a, osv, = spøt, osv. [Spytt og -a, osv, se sputt, osv.

*Spæda (er, spædde) vt fortynde, utblande, spæ.

Spæja (a) vi speide, spionere. -ar, ein, -ing, ei.

Spæk, ein, frossen skorpe = k lake. -ja (spækjer, spækte) vi stivne av frost (om jorden). -t haardfrossen.

*Spæl, ein, hale (paa dyr med liten hale). -en adj 1 kort og smal mot enden. -ing, ein, liten tynd figur eller

•Spøk, eit, en spøk. -ja (spøkjer, spøkte) vi spøke, skjemte; det spøkjer for at dette gjeng gale ell. for ei ulukka ser ut til, truer med.

Spøkjeleg og spøkjen 1 adj farlig, truende; dette ser spøkje ut betænkelig.

Spøn a, ei, = spon, ein. -a (te) vi sparke; løpe sterkt; klemme paa. -en 1 stiv, ubøielig; bister.

Spor = spyr (nutid av spyrja). Spot og spyt [y], eit, = bunding, ein, strikketøi. -a (a) vt strikke.

Spøyna, se spøna.

*Sta adj stædig (om hest).
*Staa (*staar, *stod, staatt, imp *staa!) = standa.

*Staak, eit, støi, larm. *-a (a) vi

støiende.

*Staal, eit, staal; kraft; arm-; tæt masse; stabel; fiske-, høy-.

Staale, ein, stor, sterk kar. Staal en og -steikt (om flatbrød) staalagtig at tygge.

Staal fjør, ei, *-graa adj, -huva, hjelm. *-is, ein, blank is. -sett adj, -sliten adj, -trand, ein.

Staass, eit, uro; travelhet. -a (a) vi arbeide travelt, urolig.

*Stab, ein; *general-.

*Stabb a (a) vi gaa tungt og usikkert. *-e, ein, huggeblok; stabel; rundt skjær; kort, tyk person.

Stabbestein, ein, stabbesten.

Stab bud, ei, og *-bur, eit, stolpebod.

Stabeint adv ret frem. *-beis. ein, dødbiter.

•Stabelen; gaa av –

Stad, Staden, Stadslandet Stad i Nordfjord. stadsværing, ein.

Stad adv (forkortelse for avstad) hen, bort; spring — og sjaa etter; eg gjorde - guten etter boki sendte ham avsted.

Stad, ein (fl stader), værested, plads; belte-, kvile-; sted; allstad; alle stader; ingen stad; nokon stad; kvar ein stad; i staden for; avstad avsted; til stadar og tilstades tilstede; eg vilde lkkje vera i din - no; i kvar ein -- i alle henseender; se under all-, alle, ingen, nokon.

Stada (a) vi slaa sig til ro;

Stadd (fl stadde) stedt; sat; kommen i modnere alder.

Stade, ein, lag; stabel. •n 1 som har staat; nattstaden.

Stad|festa vt, **-gjord** 2 utskikket. -ig stadig; adstadig, sml. stødig.

Stag, eit; gaa yver —. -a (a) vt. *Stagga (a) vt stanse, stoppe; dæmpe. -ande som lar sig stagge, sml. stogga.

Staka (a) vi vakle, rave; vt — upp veg stake op en vei.

Stakall, ein og -kar, ein; -kars barn! -kars folk!

Stakars dom, ein, skrøpelighet. -leg, -ting, eit, stakkarslig person.

'Stake, ein, stake, pæl; **ljos-**. Stakitt, eit = stavgard, rimgard.

*Stakk, ein, høy-; skjørt. -a (a)

larme; ha det travelt. -ar, ein, -sam | vt opstable. -emne, eit, -fald, ein, -liv, eit, -skoning, ein.

Stall, ein, stald. -band = stavband, eit. -bror, ein, kamerat. -dreng, ein, -kar, ein, -trev, eit, staldloft. -vekkja, ei, liten bjelde = singra.

*Stam adj (b -e) stammende. -a(a) vi stamme. -gauk, ein, stam person. -ing, ei, stammende tale.

Stamn, ein, stavn. -hald, eit, og -leid, ei, stavnens (farteiets) retning. *Stamp, ein, en balje, et kar; en støter. •-a (a) vt støte, valke; vi gaa i dyp søle. -a, ei, stampeverk (borke-, bein-). *-ing, ei.

Stana (te) vi stirre; glo.

Stân a (a) vi stanse; klokka hev -a. -ing, ei.

•Stand, eit og ein, stand, stilling; livsstilling; tilstand; orden; gjera i --; setja i —; det er i god(t) —; embætts-.

Standa (stend, stod, stade; bydeform: statt) = staa, staa, rage op;stolpen stend upp av vatnet; være stillet; lykelen stend i; dei ordi stod i brevet; vinden stend inn fjorden; fjorden stod i eitt gov; slik kulde stend ikkje lenge; dette stend ikkje lenge paa; klokka stend paa seks; seg holde stand, ha godt utkomme; - fyre forestaa; — ved (ell. med) lag; det stod um livet.

Standar, ein, stander, stolpe, pæl. *Stands|fordom, ein, -høgmod, eit, -høveleg standsmæssig. -like, ein, standsfælle. -skilnad, ein.

*Stang|a (a) vt stange; -a erter støtte ertene med stænger. -ast stange hinanden. *-ing, ei, -vis adj stangelysten.

Stank, eit, stønning; sterk ond lugt. -a (a) vi stønne, puste.

*Stans, eit og ein, stansning. *-a (a) vi stanse = stâna.

Stapa (a) famle (om en nybegynder). *Stapp a (a) vt støte, knuse, stappe ind. -a adj fuldstappet. -a, ei, sammenstampet masse; *potetstappa.

Stappfull og stappande full aldeles fuldstappet.

Star, ein, stær (paa øiet).

Star, eit, blik, syn, stirring. -a (a) vi stirre. -blind stærblind, nærsynt.

Stare, ein, stær (fugl). -reir, eit, -unge, ein.

Starta (a) = sterta (te).

Starv, eit, arbeide, stræv; fore-

havende. -a (a) vi sysle; gaa sent og vaklende; lide ondt. -en 1 utmattet, svak. -ing, ei, syssel, tilsyn.

*Stas, ein, *-a (a) vi bruke stas; vt pynte med stas; -a seg til. stase-leg.

*Stasjon, ein; jarnvegs-. stasjons|bygnad, ein, -meister, ein, osv.

*Stat, ein, sml. rike. Stathaldar, ein, -skap, eit. Statist ikk, ein, *-isk.

*Stats advokat, ein (for hver retskreds; sml. *riksadvokat), *-bana, ei, *-form, ei, *-kalender, ein, *-kassa, ei, *-kunst, ein, -kupp, eit, -kyrkja, ei, -mann, ein, *-minister, ein, *-read, ein, *-rettslæra, ei, læren om statenes indbyrdes forhold. *-sak, ei, -segl, eit, *-sekretær, ein, -skat, ein, -skog, ein.

Stats ell. riks|tilskot, eit, statsbidrag. -vitskap, ein.

*Status, ein, statuttar fl.

Stauk, ein, gammel ubehjælpelig person. -a (a) vi støte, hakke; gaa smaat og ustøt, særlig med stav.

Staup, eit, støp, hul i veien; maltlaging; setja korn i —; drikkekar, støp.

-ut fuld av støp (om vei).

*Staur, ein, stør; en klodrian; *korn-. -a (a) vi gjøre hul i jorden til stør; nedsætte stør; te sig klodset. -faatt adj n; her er -faatt tyndt besat med korn paa stør. -hyrning [ŷ], ein og -kval, ein, delfin (fisk). -lag, eit, et par sammenbundne bærende stør i skigard. -stong, ei, jernstang at «staura» med. -skukk, ein, loft til kornstør.

*Staut adj kjæk, flink, som bærer sit legeme godt.

*Stav, ein, spaserstok; stav i lagget trækar; tunne-; *bok-, *prim-. -a (a) vt støtte med stav; -a seg; -a ein att indhente; bokstavere; stave; -a og leggja ihop; vi stanse, hvile.

Stavband, eit, skraastøtte i bygning; slædenagle.

*Stavebok, ei, = abesa, ABCbok.
Stav|emne og stavsemne, eit,
-gard, ein, stakit. -hus, eit, hus hvis tak
hviler paa stolper. -ing, ei, bokstavering; stavning; stavelse. -kall, ein, -kyrkja, ei (sml. -hus), -laus adj, -lægja, ei,
bjelke som forbinder stolperne i stavhus, sml. rattestokk. -stilla, ei, et
blikstille. -stod, ei, møtepunkt for

grænselinjer. -tre, eit, og -ved, ein, emne til staver (*i kar*).

Sted [è], eit, ambolt; **skruv-**, **smidje-**.

*Steda [e] (er, stedde) vt ste, fæste til tjener; — seg ta tjeneste.

til tjener; — seg ta tjeneste.

Stedd 2, fæstet, leiet; stillet, stedt; vera ille —.

Sted e [e], ein, aabredd. -full, -fylling, ein, høi vandstand.

Sted kjerring [è], ei, fæstekone. -nad, ein, fæstelse. -pengar fl stepenger.

Stedsmaal, eit, avtale om fæstepenger ell. om leie.

*Stegg, ein (f steggjer) hanfugl (av and, gaas, osv).

Stegg, ein, motbydelighet. -leg hæslig, frygtelig.

Stegl, eit, steile, strafferedskap.
-a (a) vt lægge paa steile; utspile; skjelde. -a, ei, fiskeline.

Steik, ei, en stek; stekning; kjøtet tek ikkje — vil ikke bli stekt; ei feit — en god fangst. -heit adj.

Steikja (steikjer, steikte) vtsteke. Steikje feitt, eit, -lukt, ei, -omn, ein, -panna, ei, -spit, eit.

Steikjing og steikning, ei, stekning.

Stein, ein, sten; graa-, mur-, augne-, kirsebær-; ikkje eit -s ord ikke et eneste ord. -a (a) vt stensætte; stene

Stein alderen, -bit, ein (fisk), -bjørk, ei, -blik [1], eit (et slags lav), -blind aldeles blind. -blokk, ei, -brjotar og -brytar, ein, -brot, eit, stenbrud. -bukk, ein, antilope. -bukkstriket, stenbukkens vendekreds. -bær, eit og ei = taagebær. -daud adj, -dauv adj, -dolp, ein (fugl), -ende hard = -hard. -fengd 2 stenet. -frukt, ei, -gard, ein, og -gjerde, eit, -gata, ei, -hard adj, -hoggar, ein, -kista, ei = rennestein. -kjer, eit, stenkar. -kol, eit, stenkul. -kollegor ft stenkulleier. -koltjøra, ei, -lagd 2, -lendt adj, -olje, ein, -prent, eit = trykk. -ras. eit, -rik = grunnrik. -riket, -røys, ei, -setja vt, -setning, ei, -sett adj, -skrida, ei, -slipar, ein, -sott, ei, stensmerter. -sprang, eit, -tak, eit, stentak; stenbrud. •ty, eit = krusty. -ut fuld av sten. -vaatt adj n; det er -vaatt har regnet saa meget at stenene er helt fugtet. -vind, ein,

Stekkja (stekkjer, stekte) vt = stakka, sætte i stak.

Stekkje, eit, avlukke i fjøs.

Stela [è] (stel, stal, stolen) vt stjæle; liste.

Stelk, ein, rødben (fugl).

Steil, eit, stel; orden, syssel, redskaper; tilbehør; i (ell. paa) godt i god orden; mat-; heile -et; skule-.

*Stella (er, stelte) vt ordne; opstille; indrette; — til foranstalte; faa istand, arrangere; — i vegen skuleborni; — kui; være budeie; — med noko; — i huset; — huset = styra huset.

Stella, ei, sindsstemning, sml. huge, ein.

Stell|e, eit, sted, plads, = stad, ein. -ing, ei, ordning; stillas. -sklva, ei, = retteskiva (paa ur).

Stelp, eit, hindring; meir til stelp enn til hjelp.

Stelpa (te) vi hindre, mots. h jelpa.
Stem, ein (b stemmen, fl stemmar),
dam.

Stemm a, ei, stansning; stoppeluke. -a (er, stemde) vt stoppe, sætte dæmning for; -a blodet.

Stemme foss, ein, -naal, ei, stoppenaal.

Stemn a (de) vi stevne (i en viss retning); vt indkalde, indstevne. -a. ei, stevne, retning; indstevning; stor sammenkomst; kjøp-, maal-, ungdoms-.

Stemne|brev, eit (-setel, ein), -leid, ei, retning, kurs. -stad, ein, møtested. -vitne, eit, stemning, ei, stevning.

*Stemning, ei, = huge, sindsstemning; *fest-, um- omslag i stemningen.

*Stemp|el, ein (f. stemplar), et stempel. *-la (a) vt, *-ling, ei.

Stendigt adv stadig; stødt og stendigt.

Steng, eit, indestængt masse; silde-. Stengel, ein (f stenglar), bom, skaate.

Stengja (stengjer, stengde) vt stænge; beslaa, sml. spengja.

Stengje, eit, stængsel; avlukket rum.

Stengjing, ei, stængning, beslaaen. Stengsla, ei = stengje og stengjing.

*Stenograf, ein, = snarskrivar. *-era (a) ell. (te), *-i, ein og ei, *-isk adj.

Stent, ei, avsats, pall.

*Sterk adj kraftig; mann.

Sterkja (sterkjer, sterkte) vt la størkne; støpe.

Sterk leik, ein, en viss styrke.
-na (a) vi styrkes. -truande adj.

Sterr a imot (a) vi stritte imot. -en 1 stridig.

Stert, ein, stjert, hale. -a(er, sterte) vi slæpe; stræve med noget tungt; vt stramme teilerne; -a hesten. -en 1 motstræbende.

Sterv a (a) vi stræve. -e, eit, stræv. -en 1 adj stridig.

Stett, ei, en trap eller forhøining.

*Stett, ein og eit, fotstykke, fot; gryte-; ogsaa fat med fotstykke.

Stetta, ei, trækar med 3 længere staver til ben; sukker-.

Stetta (a) vt hjælpe, vise tjeneste; tilfredsstille, føie.

Stettefat, eit, fat eller skaal med fot.

*Stev [e], eit, vers, strofe, stev.
-jast (a) m, -leik, ein, *-tone, ein.

Stevla (a) vi stolpre, gas tungt og ustøt.

Sti, eit. syssel i huset, særlig i fjøset (= krøterstell). -a (a) vi og vt.

*Stift, ein, = nubb, nudd.

*Stift, eit, = bispedøme.
*Stifta (a) vt = grunna, grunnleggja. setja, skipa.

*Stiftelse, ein, = sælebotsheim.

*Stifts arkiv, eit, *-arkivar, ein, *-direksjon, ein, -prost, ein.

Stig, eit, trin, skridt.

Stig [i], eit, sti paa siet. Stig [i], ein, sti, vei; gang-.

*Stiga [i] (stig, steig, stigen) vi gjore skridt; hæve sig; tilta; det stig i pris.

Stiga (a) vi ta lange skridt; — paa, skridte paa.

Stig boygel [1], ein, og -jarn, eit, stigbøile.

*Stig|e [i] ein, en stige. -halt = laaghalt adj.

Stigle, eit, split i klær = smotta.
*Stiglning, ei, og -ing, ei.

Stigrend 2 [i] om ski som har krumning opad paa midten, mots. kjølrend.

Stigta (a) vi træde utrygt, varsomt; — paa foten, — paa ordi, — paa ein hentyde paa en.

Stika [i] (a) vi sy stiksøm; sml. | stiksaum, attersting.

Stike [1], ein, stekning; bakning ved ild.

Stikel [1], ein (fl stiklar), brod, torn, spids.

Stikelsbær, eit og ei, -graut, ein. -tre, eit.

Stikk, eit, et stik. *-a (stikk, stakk, stukken, f stukne) = s tinga. *Stikka. ei, stikke, splint.

Stikk ord, eit, = merkeord. **-sag**, ei.

[Stikla, se stinkla.

Stikling, ein, hundesteile (fisk) = hornsvl.

Stik na [1] (a) vi stekes, gjennemhetes. -ning, ei.

Stiksaum [1] ein; se under stika. *Stil,ein, skrivemaate; *brev-; tryk, typer; *grov -; *bygnings-.

Stil a (a) vt sætte i stil, stile; søknaden var -a til kongen; -a paa (ell. etter) noko; -a høgt være høitstræbende. -ar, ein, forfatter. *-art, ei.

*Stile bok, ei, -maate, ein, -meister, ein, *-retting, ei.

Still (n stilt) stille, rolig, lydløs. *Stilla (er, stillte) vt stanse, stille; — **sin vreide**; — **blodet**; bringe i rigtig stilling; — kverni; stemme; - fela; gaa lydløst.

Stilla, ei, stilhet; stav-, svart-. Stille, eit, noget hvormed man stiller, f. eks. kvernen; stemmingsmaate, f. eks. paa fela. Stillebeltet, Stillehavet.

Stille pinne, ein, -skruv, ein; se under stille.

Still farande og -ferdeleg spakfærdig. -ing, ein, en aarsgammel vær. ing, ei, stansning, dæmpelse; stemming (av musikinstrument); ogsaa i betydningen forhold, stilling, sml. stoda, lega; *stand og ing; *livsstilling; faarleg -ing.

Still kave, ein, sterkt, stille snefald. -regn,eit, -t stillet, stemt. -vetne, eit, -voren 1 stilfærdig.

•-stilt og -stila adj, fin-, grov-, stor- (med hensyn til skrift ell. typer). Stiltra seg (a) vi stolpre; gas

lydløst, liste sig = stilla *Stim, ein; *fiske-.

Stim, eit, lystighet, uro. -a (a) vi tumle sig lystig i flok; -a ihop.

Stinga (sting, stakk, stungen, imp stikk) vt stikke, slagte, putte; rjuka av -en lide nederlag.

- fingeren i munnen; eg stakk meg vondt; det sting i armen; kva var det som stakk honom?

Stink a (a) og -la (a) vi bli «stinn»,

stivne, tilfryse.

Stinn (n stint) stind, stiv; fast (om masse); — mjølk; utspændt. -ast (a) vi, -fjør, ei, springfjær. -leik, ein.

Stinta(a) vi anstrenge sig til det yderste; det skal -ast um eg orkar det det skal knipe.

Stipend (ium), eit (fl stipend), *-iat, ein. -søknad, ein.

Stir [i], ein, stirring; det gav folk ein — vakte opsigt. -a (de) vi stirre; han vart -d paa det blev det var. -øvgd 2.

*Stiv adj, *-a (a) vt stive ($t\phi i$). -frosen 1, -hug, ein, *-krampe, ein.

Stivla (a) vt stoppe, stanse, hindre; avstivla adj hindret.

Stiv leik, ein, *-na (a) vi, *-nakke, ein = *stridbukk.

*Stjerna, ei, stjerne; stjerneformet figur.

*Stjerne|aar, eit, -blink, ein, *-flagget stjernebanneret. -glit(te)r, eit, -kikar, ein, -kunna, ei, -kvelv, ein, -ljos, eit, og adj, -rap, eit, stjerneskud. -sett stjernebesat. -skodda, ei, stjernetaake. -tydar, ein, -yrja, ei, stjernevrimmel.

Stjorn [6], ei, styre, stel; hus-, mat-. riks-, osv. -a (a) vt styre. -ar, ein.

Sto, eit, en hoppe; en samling hopper; stutteri.

Sto, ei, melkeplads; hvileplads for kreaturene

Stod [6], ei; haar-, vêr-. -a, ei, (stagende) stilling; situation.

Stogg, eit, stansning; hvil. -a (a) vt og vi stanse; hvile.

Stohest, ein, stodhingst.

Stokk, ein, stok; timber-, dør-, tume-, fele-, kort-. -a (a) vt belægge med stokker; -a kort blande kort; vi stivne; hovne. -aal, ein, stor makrel. -and, ei (fugl), -brunn, ein, -daud adj (og steindaud og stokksteindaud), -elengd, ei, -ende, ein, -føtt adj tyk og stiv i føtterne. -lagd 2 rund, fyldig. -maur, ein, -rund adj vel avrundet. -ut stakket, kortvarig. -vaksen 1 rundvokset.

•Stol [6], ein, stol; sæte; rugge-, kyrkje-, *pave-, preike-, *bord-, *sag-, øyre-; stinga under — fordølge;

Stol|bein, eit, og -fot, ein, -kjerra, ei, sml. gigg, ein, osv.

Stolma (a) vi løpe sammen, koagulere, levres.

Stolp [o], ei, dypt spor i sne. -a (a) vi optaarne sig; stolpre, gaa som i dyp søle ell. sne; vt tilskynde.

*Stolpe, ein, pille, stolpe; led i hestemaal.

Stolpe fore, eit, søleføre. -veg, ein, sølevei.

Stolt adj = storlasten, byrg,

kaut, kry, osv.

Stomn [o], ein, træstamme; rotstub av træ. -a (a) vt grundlægge; -a seg komme sig.

Stong, ei (fl stenger), stang; maalestang; skinne = spong. -fiske, eit.

Stopla (a) vt sammenstable, vi støte an; famle; — paa ordi; oprøres (om sjø); stoplesjø, ein, krapsjø.

Stopp, eit, stansning; det segjer —: •-a (a) $v\bar{t}$ stanse; vi forslaa; det -ar (ell. -ast) ikkje. -a, ei, et enkelt spor; en række spor; (harestoppa). -ar, ein, en stopper. -eleg rimelig. -ut hullet, fuld av spor.

Stopul [o], ein (ft stoplar) taarn-

fot; klokkehus (ved kirke).

Stor, eit, forraadnelse, raattenhet. Stor [o], ein, lamhet; benskjørhet (hos dyr).

*Stor adj (*større, *størst); — paa vokster; naar du vert -- voksen; -- sorg; -folk; -- paa det og -- paa seg kry, hoven; gjera -e augo. Stor blir brukt i en mængde noksaa selvfølgelige sms. f. eks. *-skrika vi, -glad adj, *-baat, ein; i faa tilfælde brukes store som i storebror, Storegut.

Stòra (a) vi raatne (om træ).

Stor berga adj rikelig forsynt. -boki Bibelen.
-bragd, ei, = -daad,
ei.
-britannia,
-bygd, ei, stor bygd. -bygdi bygdens hoveddel, tættest bebyggede del. -dreng, ein, voksen tjener. *-drift, ei, -drikkar, ein, -etar, ein, -eten adj graadig. -felt adj stormodig. -fengd 2 som falder rikelig til. -ferd, ei, luksuriøs optræden. -fjølde, ein, stor mængde; -fjølden venta, nokre faa gjekk. -flodi syndfloden. *-folk fl fornemme folk. *-fugl, ein, o: tiur og aarfugl. -gjæv rundhaandet. -grytt adj grovkornet. *-handel, ein, -hjarta

*Stola (a) vi stole, lite; — (seg) | -huga adj meget lysten; stormodig. -ing, ein.

*Stork, ein, stork; grobian; storke-. Storken adj storknet, se stork na. Storkløyvd 2 og -kloven 1 adj grovkløvet.

Storkna (a) vi størkne, stivne

ved avkjøling.

*Stor laaten 1 storagtig. -lag, eit, storselskap. -lagd 2 grovbygget. -leg adv, -leik, ein, og -dom, ein, størrelse; storhet. -leitt adj grovladen. -ljugar og -lygar, ein, -lynde, eit, -lyndt stormodig. -læ vi storle. -læte, eit, stolthet.

*Storm, ein, sterk vind; angrep. *-a (a) vi blæse sterkt; storme frem;

vt -a ei festning.

*Stor magt, ei, -mannsleg prægtig. -megtig adj, -meister, ein, -menne, eit, rik, mægtig mand. -mers, eit.

Storm flaga, ei, *-flod, ei, *-klokka, ei, -kvervel, ein, -laup, eit.

Stor mod, eit, stort mod, overmod. *-modig adj.

*-signal, eit, Storm|sam adj, -skadd 2, -stikka, ei.

Storna (a) vi raatne, opleses (om træ).

Stor nasa adj stornæset; næsevis. -næme, eit, usedvanlig nemme. -nøyten 1 graadig. -om adv i høi grad. -ordig stortalende.

*Storr [o], ein, stargræs. *-myr.ei. Stor raadig dristig, storslagen i sine planer. *-sinne, eit, heftig vrede. -sint heftig vred. -sjean, eit, springflod. *-skog, ein, skog av store trær. -skropar, ein, storskryter. -skrøyve, eit, noget som ser stort ut. -sleg storartet. -slegen grovladen; storslagen. -snut, ein, hovmodig, vigtig person.
-snuta adj, -stila adj grovstilet (om bok).

-syn, eit, vidunder.

*Stort og *større adv synderlig (mest med ikkje foran); det hastar ikkje —

Stor tak, eit, kraftanstrengelse. -tenkt adj, *-tid, ei, *-ting, eit.

Stortings|avgjerd, ei, -mann, ein, *-præsident, ein, -seta, ei, stortingssession. -trev, eit, stortingsgalleri. -vedtak, eit, stortingsbeslutning.

Storiturftig (ng) adj som trænger (kræver) meget. -tøk som tar meget ell. griper dygtig til, gavmild. -vaksen 1, *-vask, eit, en storvask. -vêr, adj høihjertet. -hopen = fjølden. eit, -veg, ein, hovedvei. -veges adv storlig. *-verk, eit, -vilt, eit, stort vildt. *-vis, ei, stormandsvis. -voren 1 drøi; storagtig. -vyrdig indbildsk. -ørdt adj stortalende. -øydar, ein, -øygd 2.

Stota [o] (a) vi stamme, famle efter ord; gaa støtende.

Stotar [o], ein, stodder, tigger. -kong, ein, bygdevækter.

Stova [o], ei, stue, værelse; vaaningshus; bad-, eld-.

Stove|bord, eit, -glas, eit, -møne, eit, -tuft, ei, osv.

*Straa, eit; *halm-; liggja paa

Straa (dde) vt strø = strøya, bestrø; golvet vart -tt med eine.

Straa and, ei, daude, ein, naturlig død, sottedød.

Straal, eit, liten fiskestim, utgaat fra en større.

*Straal|a (a) vi straale. *-e, ein, tynd stripe, særlig av lys.

Straalsekk, ein, *-seng, ei.

Straff, ei (sml. refsing, ei), *-a (a) vt.

Straffande straffende; strafbar.
-arbeid, eit.

*Straffe|dom, ein, -grunn, ein, -hus = tukthus.eit. *-lov, ei, *-magt, ei, *-maate, ein, -paabod, eit. -preika, ei, -raad, ei, straffemiddel. -rett, ein, *-sak, ei, *-tale, ein, *-tid, ei, -trugsel, ein.

Straff-fange, ein, straff-fri adj, straff-løysa, ei, -skyld, ei, -skyldig adj.

*Strak adj stram; utstrakt; -e vegen den like vei. -e, ein, høi, rank figur. -na (a) vi strammes, bli rank. *straks adv sml. paa timen.

*Stram (fl -e) stram, spændt.
-a (a) vt stramme.

*Stramei, ein, og kanneva, ein, tøi til at sy korssting paa.

*Strand, ei (ft strender), strand, kyst. *-a (a) vi løpe paa grund. -bu og -bue, ein, *-erla, ei, strandpip. -hogg, eit, strandbugg. -rek, eit, ting som driver iland fra elv. *-sida, ei, *-snipa. ei, strandsneppe. -tita, ei, og -vippa, ei, = -erla.

Strang adj skarp, stram, bitter (mest om lugt og smak).

Strange, ein, stok, et mindre og avkvistet træ.

Strangleik, ein, stramhet, se strang.

*Strant, ein, skranten, opløpen bar.

13 - Skard: Nynorsk ordbok.

*-verk, eit, -vilt, eit, stort person ell. vekst. *-a (a) vi skyte til-vis, ei, stormandsvis. -voren 1 veirs. *-en adj 1.

Stratt, ein, stilk; stiv, ter, avkvistet (ell. mager) stamme (ell. person). -a (a) vi stritte (imot); gaa stivt og vanskelig.

Straum, ein, strøm. -and, ei, -baat, ein, -gard, ein, mur ell. gjærde til forbygning mot strøm. -gir, ein, grænselinje mellem strøm og bakevje. -kantring, ei, = -vending, ei. -kvervel, ein, -sjø, ein, -still strømfri. -ut strømfuld. -vending, ei, strømkantring.

*Streik, ei, *-a(a) vi = gjera —. Streit, eit, besvær, anstrengelse. -a (a) vi anstrenge sig; -a i bandet.

Strekk, eit, tøielighet, elasticitet; eit band med — i. -a (strekk, strakk, strokke) vi strække til, forslaa.

Strekkja (strekkjer, strekte og strakte) vt strække; — seg.

Strekk ja, ei, en strækning, langt strøk. -je, eit, strækkeredskap. -jing, ei.

strøk. -je, eit, strækkeredskap. -jing, ei. **Strema** (a) *vi* støie, fjase.

Stremb a, ei, krampagtig spænding. -en 1 adj opblæst (i maven).

Strend a (er, strende) vi gaa langs stranden; føite om; vt bortskufle jord, osv; -a fjøsgolvet.

*Streng, ein (f strengjer).

*Streng adj.

Strengja (strengjer, strengde) vt stramme; behandle strengt.

Strengjast (gjest, strengdest) vi bli strengere; vetteren strengjest. Streng og strengje laus, -leik, ein

(musikinstrument). strengjespel, eit. Strengleg adj noget streng; adv strengelig. -leik, ein, strenghet. -na (a)

strengelig. -leik, ein, strenghet. -na (a) vi = j as t. *-t adv med strenghet. -ut stripet paa langs.

*Strid, ein, tvist; stræv; dyst.

*Strid adj stri, sterk, spændt; -t arbeid; — pris. -a (a) vt stramme.

*Strida (er, stridde) vi stride; stræve; hava mykje aa — med.

*Strid bukk, ein, = *stivnakke, stridig person. -fjøra adj.

Stridfor adj kampdygtig.

*Strid graata vi.-hærd 2 og-hært adj stridhaaret. -korn, eit, det bedste korn. -leik, ein, strihet. -lyndt adj stivsindet. -na (a) vi bli stri. *-nakke, ein, = -bukk. *-regna vi.

Stridsam adj stridslysten; strid-

Strids dun, ein, kampbulder. *-emne, eit, -handske, ein, *-hest, ein, -hug, ein, stridslyst. -huga adj, -mann, ein, -mod, eit, *-skrift, ei og eit, -spursmaal, eit, -vaapn, eit, -van adj.

Strid voren 1 noget stridig ell.

streng. -øygd 2.

Strige, ein, strie (tøi). -skjorta, ei, •vev, ein.

Strik [i], ein, en gut, helst en

opløpen gut.

Strik [1], eit, strek, linje; kompasstrek; et puds. -a (a) vi streke, sætte streker; holde tilbake; -a med skistaven; -a segl, -a paa seglet.

Strik hyvel, ein, listhøvel. *-maat,

eit, = ripmaat.

*Stril [1], ein, person fra Strile-

landet.

*Strim a [i], ei, stripe. **-el**, ein (fl strimlar), smalt stykke, strimmel. Strind, ei, en strimmel, lang stripe. ut adj stripet paa langs.

Strinka (a) vi lugte sterkt.

*Strip a, ei, stripe, strek. -ut stripet.

Strit [1], eit, anstrengelse. -a (a) vi slite og slæpe. -ar, ein, -arbeid, eit, -en 1 og -sam møisom.

Strjuka og *stryka (stryk, strauk, stroken) vt stryke henover; gnide, glatte; bestryke; overstryke; utslette; vi gaa avsted; stryke ved eksamen.

Strjuke og *stryke bolt, ein, *-bord, eit, -fjøl, ei, -jarn, eit, -reim, ei, og *-stikka, ei (hvæsseredskaper).

Strok [o], eit, strykning; bryne; passage; fremstrømmende flok; støi. -a, ei, dragt pryl; smal vei; lang række. -a (a) vi sværme, larme; flakke om. strokefant, ein, og strokepakk, eit, landstrykere.

Strokk, ein, og -a, ei, smalt trækar; tøndekar.

Strokmaal, eit, strykmaal, mots. rokmaal

Strop en [b] adj 1 tilstoppet i halsen; eta seg —. -na (a) vi bli «stropen».

Stropp, ein, maaltønde, strokk.

Stroppa, ei, løkke, hængsle, strop. Strumla (a) vi rumle, buldre, gjøre larm.

Strump, ein, et smalt kar, = strokk, butt, brynestokk.

Strunk, ein, et trækar; en stiv, klodset person. *strunk adj stolt.

Strunt, ein, en tut, et kræmmerhus. -en 1 vranten.

Strupa (stryp, straup, strope) ell. (te) vt = strøypa.

*Strupe, ein, strupe, hals. *-tak,

Strupl, eit, vassing; dumt snak. -a (a) vi vasse, gaa i søle; sladre.

Struss, ein, struds (fugl). -egg, eit, -fjør, ei.

Strut, ein, tut, fremstaaende rør;

Strutl, eit, vondt veir. -a (a) vi gaa i «strutl».

*Stry, eit, blaar, grovt hør. *-garn,

*Stryk, ein og eit, strykning; pryl; snævring i strøm.

*Stryka = strjuka.

Strykke, eit, en uthulet dunk; smalt kar.

*Stryknin, ein (en gift).

Strykt adj = strøymd, strømmende, fuld av stryk; her er Strylla (er, strylte) vt krølle,

kruse.

Strype, eit, en snævring, indsnævring.

Stryta, ei, snute; en røkhat.

Stræl a (a) vt sprede tyndt, samle ind; vi spise smaat. -en 1 smaatærende.

Stræna (te) vi løpe bort fra flokken.

Stræt a (a) vi flakke om. -ar, ein, landstryker. -e, eit, stræde, pas.

*Stræv, eit, besvær. *-a (a) vi, -all = sam. -ar, ein, -sam strævsom; møisommelig.

Strø, eit, stokker eller bord til underlag. -ved, ein.

Strona (te) vi lope om; fare fremover.

Strøy a (strøyer, strøydde) vt strø. -ing, ei.

Strøym, ein, strøm, sprøit. -a (de) vi strømme. -d 2 strømmende, med sterk strøm, sml. strykt.

Strøyna, se strøna.

Strøyp a (te) vt klemme, indsnøre. -e, eit, et indsnævret sted i en elv. -en 1 adj trang, indsnævret.

Stubb, ein, kulgrus; kol-; stump. kort stykke. •a (a) vt gaa med smaa dvælende skridt. *-e, ein, stump; stub efter fældet træ ell. efter meiet korn og græs. -hosa, ei, halvstrømpe. -legg, ein, strømpelegg (uten fot). -rumput adj stumphalet. -ut avstumpet; kort for hodet.

*Student, ein.

Student|eksamen, ein, -ferd, ei, -heim, ein. -huva, ei, -lag, eit, -liv, eit, -samfund, eit, -tid, ei, -verdi studenterverdenen. -vis, ei; paa -vis.

*Studer|a (a) ell. (te), *-ing, ei. -kammers, eit.

*Studium, eit (uten fl) = studeringar og hovudbrot, eit.

deringar og hovudbrot, eit. **Stud**|**nad** [ù], ein, og **-ning**, ei,

= stydnad og stydning.

Studra (a) vi gaa smaat og pusle for sig selv.

*Stuert, ein, stuert.

Stuk, eit, -a(a) vi = staak og staaka. Stukkverk, eit, stukkatur (av stukk, gips-kalk).

Stuld [u], ein, tyveri.

Stulk, ein, stiv, klodset, uomgjængelig person.

*Stulla (a) vi gaa langsomt; sysle smaat; vt stelle kreaturene.

*Stum (f stumme) = dum, maallaus.

Stumme, ein, = stuv, stomn. Stumende myrk [ù] og stummyrk belgmørk.

*Stump, ein, etslags brød; soldat-.
-a (a) vi gaa ustøt. -ut plump.

Stum ra (a) vi famle, gaa usikkert, som i mørke. -ren 1 skummel. -ring, ei, famling.

Stums adv pludselig, uventet.

*Stund, ei, *-a (a) vi længte, vente; stunde til; natti -ar til.

Stunde bil, eit, mellemtid. -millom adv av og til, stundimellem.

Stund ing, ei, tragten, higen. *-om og -omtil adv undertiden. -trøyten adj 1 stundesløs.

Stunuly, ein, = bergul, bergugle.
*Stup, eit, styrtning. *-a (styp, staup, stope) ell. (er, te) vi falde om; vt -a seg i vatnet. -bratt adj, -en 1 dumdristig. -na (a) vi segne til jorden. -ord fl dristige ord. stups adv = stums.

Stur [ú], ein, sørgmodighet; faa ein — bli vemodig, nedstemt.

*Stur adj = -en. *-a (de) vi være sørgmodig; hænge med bladene; vantrives. *-en 1 sørgmodig, nedslagen.
-sam tungsindig anlagt. -sleg = stussleg.

Sturta (a) vi styrte om; (om husdyr) dø; vt styrte ut, tømme. **Stuss** adj stille, tankefuld; kort for hodet, studs. -a (a) vi sysle med noget. -e, ein, idiot. -en 1 jaalet; taapelig.

Stussleg bedrøvelig, sørgelig, kjedelig.

*Stut, ein, okse; telperagtig person; kort lur av horn; kræmmerhus.
-(e)leg og -en 1 plump.

*Stutt[ù] adj kort. -a (a) vt avkorte = stytta.

Stutt|drøg adj om hest som vil hvile ofte. -ekst adj kortakset. *-halt adj = laaghalt. -helda, ei, -hugsa adj og -hugsen = -minnug. -humul, ein, den kortere del av chumulen. -hærd 2 og -hært adj korthaaret. -leg adj noget kort; adv kortelig. -lelk, ein, korthet. -leitt (mots. langleitt), -minnug glemsom. -na (a) vi bli kortere. *-orv, eit, ljaa med kort skaft. -spann, ei, kort fingerspand. -synt kortsynt. -tenkt ubetænksom. (stutt-trøya, ei, = rundtrøya). -vis adj enfoldig.

Stuv, ein, stamme = stomn, legg; træet fra roten til grenene; gjenstaaende stub av fældet træ; sammenrullet væv, stu; stjert (paa fugl).

*Stuv a (a) vt. stu(v)e, pakke sammen; vi arbeide tungt. -arbeid, eit, tungt, grovt arbeide. -en 1 plump, klodset. -rydja vt rydde trær og busker for fote. -slita vi slite og stræve uten omtanke.

Styd [ŷ], ei, støtte. -ja (stŷd, studde) vt støtte; -ja uppunder understøtte; holde med, hjælpe. -jar, ein, hjælper. -nad, ein og -ning, ei, understøttelse, bistand; bestyrkelse.

Stygg [y] ein, avsky; faa ein — til noko.

Stygg (n *stygt) adj (i nogen sms.) frastøtt, vred; folke-; avskrækkende; uskjøn, styg; usømmelig; henfalden til; — til aa banna. *-a, ei, og *-en, ein (om styg ell. skøieragtig person).

Stygge, ein; han drikk so det er stor — ell. — ting.

*Stygge|dom, ein, usømmelighet. -ferd, ei, usømmelig færd. -sjuken syfilis. *-ting, eit, ulidelig tingest.

*Stygging. ein, en slem person. Styggja (styggjer, stygde) vt avskrække, frastøte; av- forarge.

Styggjast (styggjest, stygdest) vi sky; forarges; — ved noko.

Styggje, eit, noget stygt, avskrækkende. -leg frygtelig.

Stygg kald adj frygtelig kold. -kynde, eit, = ukynde. -leg noget hæslig, slem. -sint adj, -sterk adj, -vêr, eit, -voren 1 adj, stygna (a) vi bli styg.

*Stygt adv; skriva —; laata —;

bera seg —; fara — aat.

Styk barn, eit, -bror, ein, -dotter, ei, -far, ein, stedfar. -foreldre *f*l, **sml**. styv-.

*Stykke, eit, stykke; avdeling;

eksemplar; meister-.

Stykkja (a) vtutstykke. stykkjomtil adv.

Styk mor, ei, stedmor. -son, ein, stedsøn, sml. styv-.

Styl [y], ein (fl styler) stilk (paa straa).

Stylk [y], ein (ft stylkjer) stængel; ribbe (i blad).

Styltra, ei, stylte.

Styn [y], ein og eit, et støn, stønnende lyd.

Styng, ein (fl styngjer) et stik; hold, smerte; merke efter stik; stikkeredskap; kvefse-, sml. auge- (insekt). styngs adv pludselig.

Stynja [y] (styn, stunde) vi stønne.

-ing, ei.

Styr $[\dot{y}]$, ein, støi, uro. -a (a) vistøie, gjøre larm. -all adj urolig.

Styr. eit. styrelse, orden; halda paa. *-a (de) vt styre, lede; sende; môr -de meg til; beherske; -a seg; bestyre; -a huset, landet; ta retning; -a til havs. -ande som kan styres; dei -ande de styrende. -ar, ein, *-bord, eit, høire side (mots. bakbord).

Styrd [$\dot{y}$] adj stor, stiv. -a, ei, | **Stæl**|a (te) vt stable sammen; staal-lamhet i fotterne. -fott adj, -hendt | sætte; tilskynde. -ing, ei, staalsættelse, adj, -leik, ein, størhet. -na (a) vi tape | tilskyndelse. sin smidighet. -t adv stivt, vanskelig; det gjekk -t; -voren 1 adj.

*Styre [ý], eit, ror; haandfang paa !

plog; styre, regjering.

Styre blad. eit, rorblad. -greida, ei, styreindretning. -laus rorløs. -maate, bli stadig. -a, ei, stadighet, fasthet; ein, -mann, ein, styrmand (paa baat | stabel; brødstøda. ell. skib). -n 1, støiende, vild.

Styresmann, ein, en styrer, leder; sml. styremann og styrmann.

*Styrevol [o], ein, rorstang.

*Styring, ei styringsreglar fl. Styrja, ei. stør(je) (fisk).

Styr ja $[\dot{\mathbf{v}}]$ (a) vi stoie, gjøre optøier. -jing, ei, -jut støiende.

Styrk, ein, bestyrkelse. *-e, ein, hold, varighet; kraft; magt; folkestyrke.

Styrkja (styrkjer, styrkte) vt styrke; bestyrke; opmuntre; han styrkte meg til det.

Styrkjeleg styrkende.

Styrk jing, ei, og ning, ei, styrkelse, bestyrkelse.

Styr laus vanrøgtet; ustyrlig. -laust adv i vild uorden. -løysa, ei, uorden; ustyrlighet.

Styrm a [y] (de) vi styrte frem i

mængde. -ing, ei.

Styrmann, ein, styrmand. styrmannseksamen, ein.

Styr nad, ein, bestyrelse; husholdning. -slede, ein, spidsslæde.

Styrv|a [y], ei, sløvhetstilstand. -en 1 stivsindet; aandsfraværende.

Stytta [y] (er, stytte) vt gjøre kortere; - upp opkilte. stytteband,

Stytting, ei, forkortelse. -ing, ein, kort tømmerslæde.

Styv [y], ein, soliditet, holdbarhet. *Styv, ein, stjert, fuglehale. -a (de) vt hugge toppen av.

Styv barn, eit, -dotter, ei, osv. stykbarn, osv.

Styvel [y], ein (fl styvlar) støvel. -hæl, ein, -skaft, eit, osv.

Styve leg og *-n 1, dum, enfoldig. Styving, ei, avkapping. *-ing, ein, halvvoksen gut; uerfaren person; enfoldig menneske.

Styvmor, ei, osv. = stykmor,

Stæk, ein, stank. -ja (stækjer, stækte) vi stinke. -jen adj 1 harsk,

[Stævel, se stvvel.

Stod, ei, landingssted, sto; baat-; elvebredd.

Stod adj sto, stadig, varig; sikker; eg er — paa det. -a (a) vt; -a seg

Støde, eit, sted, plads; fiske-, kvern-; stilling; haar-, vêr-.

Stød hendt sikker paa haanden. -ing, ein, en støtte; staaende ting. -leg stadig. -leik ein, stadighet, fasthet. -na (a) vi bli stadigere ell. fastere. -nad, ein, bestyrkelse. -t adv uten at vakle; altid; sikkert, støt. -ug og *-ig fast, paalidelig; stadig.

Stødva (a) vi stanse, staa stille.

*Stokk, ein, brist; skræk; faa ein bli skræmt.

Støkka (støkk, stokk, stokke, fl stokne) vi briste; eit stykke stokk ut; flyte, piple; det stokk ikkje ein drope blod; faa en gysning = skvetta, kvekka, kløkka, kveppa.

*Støkken (fl støkne) skjor; sky. Stokkja (stokkjer, stokte) vt avskrække; skræmme, jage; — taaror

Stokna (a) vi bli skjør ell. sprød. *Støl, ein, melkeplads; sæter.

Stols bud, ei, -voll, ein.

Ston, ein, dumrian. -a (te) vi fare blindt frem.

Stør a 'de) vt tilskynde, anbefale ; -a ein til noko; -ast tilskynde hverandre. Stora, ei, sidestykke i væverstol.

Stord, ei, storrelse (av stor). *Storhus, eit, ildhus, kokehus; sterris (paa skib).

Støyp a (te) vt nedstyrte; -a seg i sjøen; slaa i form, støpe; malte korn. -ar. ein.

Støype form, ei, -skei, ei, -stein, ein = betong.

Støyr a (de) vt og vi nedramme staur, = staura; sætte korn paa staur. -en 1 plump -ing, ei.

Støyt, ein, støt; merke efter støt; en slurk (støit); skolap (støt); taa-. -a (er, støytte) vt støte; styrte; -a i seg tylle i sig; -a seg i vatnet; -a hol paa; -a inni, -a paa; fornærme; -ande

støtende. -ar, ein, støter (til morter). Støyte regn, eit, styrtregn. -stein, ein, anstøtssten.

Støyt ing, ei, støting. -sam støtende, taktløs.

Su, ei, so, hunsvin.

*Subb, eit, søleri. subb, ein, og *-a, ei, sølende person. *-a (a) vi søle. *-ing, ei, -ut, sølet, subbet.

*Subjekt, eit, *-jektiv adj, mots. objektiv. *-stantiv, eit, = tingord, namnord. *-trahera (a) ell. (te) vt, ***-traksjon**, ein.

Sud [ù] ell. sør; se dette ord med sammensætninger.

Sud [ú], ei, su, fuge, sammenføining; bølgedrag. -drag, eit, = drag-, ei, bølgernes tilbakerulling fra strand, dragsu. -tak, eit, bordtak, hvor kant dækker kant likesom teglsten, sutak. -tekkja vt tække med sutak.

Sufs, eit, = slaps og subb. -a, ei, -a (a) vi, -en 1 (fi sufsne) og -ut adj.

Suft, ei, næringsvæske (i mat), sml. suvl; en smule. -a (a) vt fugte. -ig væskefuld, saftig.

*Suga (syg, saug, sogen) vt suge, patte; trække; fossen syg vatnet til seg; det syg for bringa. -a, ei; gjeva -a.

Suge barn, eit, -mor, ei, = sog-

barn og sogmor. -røyr, ei. Sugg, ein, = segg. *-a, ei, hunsvin. -a (a) vi gaa sent; nøle; søle.

Sugl, ei, sikling. -a (a) vi sikle. -en 1 urenslig.

Sugpapir, eit, trækpapir.

*Sukat, ein.

Sukk, ein, suk = and varp; kort bøn. *-a (a) vi sukke.

*Sukker, eit, -bakar, ein, -bakster, ein, -bite, ein, *-brød, eit, -godt, eit, -lada, ei. = sjokolada, ei. -røyr, ei, -sjuke, ein, -topp, ein, -vatn, eit.

Sukla (a) vi skvulpe, klukke; det - i skorne, so vaat var han.

Sul [ú], ei, klave til svin. -a, ei, en søile; kløftet stolpe. -a (a) vt sætte «sul» paa gris; vi skridte paa. -e, ein, dygtig kar.

Sulka (a) vt tilsøle. -ut tilsmudset.

Sull, ein, en sang at nynne; barne-. -a (a) vi nynne.

*Sultan, ein, -a, ei, sultaninde.

Sum, eit, svomning; leggja til -s. *Sum, ein (b summen, ft summar), sum, beløp.

Sum [u] (sumt, sume) adj nogen, endel, i fl somme; — is er blank; -t smør er farga; -e kjerringar er slike; -t er gamalt og -t nytt; -e dagarne.

Sumar [ù], ein (fl sumrar); i —; i - var; i fjor-; fyrre -en; til -s. I sms. blir sumar- og sumars- brukt saaledes om hverandre, at begge former kan brukes i de fleste tilfælde, mens enkelte ord vil ha bare sumar-, andre bare sumars. Her er ordene opført alfabetisk efter sit sidsteled, bortset fra enten førsteleddet er sumar eller sumars.

Sumar(s) arbeid, eit, -beite, eit. Sumars blom, ein, -bolk, ein, aarets sommerdel. -budeigja, ei.

Sumarbragen sommerglansen; alt stend i beste -..

Sumar(s)|bruk, eit, -bud, ei, -bunad, ein, -bustad, ein.

Sumar(s) dag, ein, en sommerdag.

Sumardagen 14de april.

Sumars dag og sumarsdagen = sumars tid og sumarstidi, sommers tid; det kjem daa vel korkje storm eller snø no sumars dag ell. sumarsdagen ell. sumars tid ell. sumarstidi.

Sumar(s)|draatt, ein, sommerens avkastning (av buskapen). -feri, ein, -fjøs, eit.

Sumar fritid, ei, **-fug**l, ein, trækfugl.

Sumar(s) fore, eit, hjulføre.

Sumar gjest, ein, -gjesting, ei, -gleda, ei.

Sumarshalva, ei, sommerhalvaar.

Sumar|ham, ein, -hite, ein, -hoggen (# hogne), -hugnad, ein, -hus, eit, -klæde, eit.

Sumarslang; ein -- dag.

Sumar leg adj, -maal, eit, 14de april; ved -maals leite. -maanad, ein, -moro, ei. -natt, ei, sommernat; -næterne = -maal. -parten sommermaanedene.

Sumars plage. eit, -rom, eit. Sumar ruta, ei, -sel, eit, -sida, ei, -skrud, eit, sommerpragt. -sol, ei, -solkverv, ein, -stova, ei, -sæla, ei, sommerglæde. -sæte, eit, sommerresidens. -sæter, ei.

Sumarstid, ei, sommertid; se under sumars dag.

Sumar ting, eit, -togt, eit, -tur, ein, -ty, eit, -varme, ein, -vêr, eit, -vera, ei, sommertilhold. -vind, ein, -vinna, ei, -vokster, ein.

Sum|d 2 svømmedygtig. -fot, ein. Sum|a (a) vi plaske, rote; somle; vt -a burt. -ar, ein, -ut somlet.

Summa (a) vt summere, lægge sammen.

Sumpa, ei, og (a) vt røre, sammenrøre.

Sum | ra og -rast (a) vi bli sommer.

Sum stad adv sommesteds. -e stader.

Sum|tid adv stundom; -e tider. Sund, eit, = sùm, svømning; koma paa sund.

*Sund, eit, et sund, smalt farvand.
*Sund adj søndret, uhel. *sund
og -er adv i stykker.

Sundag, ein, søndag.

Sundags arbeid, eit, -kveld, ein, osv.

Sund(er)|broten sønderbrutt. -hakka adj, -klipt, -kleyvd 2, -krasa adj, osv.

Sundmage, ein, svømmeblære i fisk.

Sund mann, ein, -pengar fl.
Sund ra (a) vt adskille; -ra
fraa.

Sund rida vt ride hest ut i vandet til svømning. -stad, ein, færgested.

[Sunn adj sund, frisk, se frisk, friskleg, helsug, sterkhelsa, helsesterk; god for sundheten, se botsam, helseleg, helsesam.

Sunn adv syd, i nogen navn som Sunn dal, -fjord, osv.

Sunnan adv søndenfra. -drag, eit, -etter = sunnan. -fjells adv, -fjellsk adj, -fjords adv, -for præp, -til = sunnan. -vêr, eit, -vind, ain

Sunnarleg adv ute mot syd. Sunn fjord, -hordland, -msre.

*Sup, ein, en slurk. *-a (syp, saup, sopen) vt spise med ske; pimpe. -a, ei, og -an, eit, suppe. -ar, ein, drikker. -ing, ei, pimping.

*Sur [ú] adj; — mjølk; — røyk; -t vêr; -t stræv; ein — gut vranten; *blaa-.

Surapall, ein, vildt epletræ.
*-brød, eit, -brim, eit, *-eple, eit,
-fisk, ein.

Surk [ù], eit, hudutslæt, urenslighet.

Surk a [$\dot{u}$] (a) vi = sukla. -a, ei, skorpe av mugg. -ast (a) vi bli skrumpen, muggen. -ut adj.

Surla (a) vi = sulla, nynne, smaasynge.

Sur leik, ein, surhet. -lyndt vranten.

 $\mathbf{Sur}|\mathbf{meleg}$ [$\dot{\mathbf{u}}$] og -men 1 døsig, uoplagt.

Surp, eit, søle; søppel. -a, ei, sørpe, sammenrørt masse (særlig bløtfór). -a
(a) vt røre sammen, lave sørpe.

*Surr, eit, surrende lyd. *-a (a) vi surre; vt ombinde.

*Sur smak, ein, -tre, eit, morknende træ.

Surv, ein, og -a, ei, klynkende person. -a (a) vi klynke. -ut adj.

Sur voren 1 noget grætten. -øygd 2 sumiet.

*Sus; liva i sus og dus.

*Sus, ein, susende lyd. *-a (a) vi,

•-ing, ei, -ing, ein, en søler; en som

har liten rede paa sig.

Susl, eit, skyllevand; søl. -a (a) (og sutla) vi plaske, søle; -a burt vt bortsøle; sladre. susle kleve, ein, og -kove, ein, kammer til opvask.

Suss [ú], eit, kalvegelé.

Sussa (a) vi sysle med vask; -a ut vt væte. -ut geléagtig.

Sut [ú], ei, sorg, bekymring.

Sut|full, -laus sorgfri, ubekymret. -leg bedrøvelig. -løysa, ei, -maal, eit, beklagelig omstændighet.

Sutr [u], eit, blandet væske; mat-

rester og avskyl.

*Sutra (a) vi klynke; grue. *-ing, ei. Suvl [ú], ei, et sul, det saftige av maten (mots. brødet). -a (a) vt forsyne med sul. -frek adj som bruker meget sul. -laus, -løysa, ei, -mat, ein, -ug saftig; fet; (om tale) drøi. -vara, ei, fetevarer.

Svaak, eit, vaatveir; adj fugtig,

Svaal, ein, høirøstet tale; støi. -a (a) vi snakke høit; leve lystig.

Svaasa (a) vi vasse; strabasere;

Svaavel, eit, = brennstein, svovel. -bad, eit, -gruva, ei, -haldig adj, -stikka, ei, -sur adj, -syra, ei, -tev, ein, -verk, eit, svaavla (a) vt.

Svabb, ein, og -a, ei, skjødesløs person. -a (a) vi søle, plaske; gaa støte, slænge; -a til slaa til en.

Svad, eit, et sva, nøkent skraaberg. svad adj glat (om jord).

Svada (er, svadde) vi flekkes av, revne fra; vt flekke.

Svad berg, eit, svaberg, nøken bergflate. -botn, ein, «svad» i vand. -e, ein, = sevja. -na (a) vi bli hudløs.

Svag, eit, svaiing. -a (a) vi svaie, slingre.

Svakka (a) vt = sukla.

ell. utbygning.

*Sval *adj* kjølig, sval = kjølen. *-a (a) vt svale. -a, ei, vindpust. [*-a, ei, se svola. -e, ein, svalning. -en 1 kjølig, heter ogsaa kaldsvalen.

Svaledrykk, ein, svaledrik.

*Svall, eit, snak, samtale. *-a (a) vi prate. -ug adj.

Svalleitt adj og svaldæmd 2,

Sval na (a) vi avkjøles. -voren 1 noget kjølig.

Svamla (a) vi plaske; svømme; sove urolig, halvbevisst.

*Svamp, ein; *vaske-; sml. sopp. Svamra (a) vi svæve omkring;

Svana (a) vi svinde ind, avta: lindres; det -r der det svall.

*Svana, ei, svane (fugl). *svane|dun, ei og eit, *-ham, ein, -song, ein.

Svang adj tom; slunken, sulten. *-e, ein, lyske, laarkrik paa dyr. -na (a) vi = svana, motx. trutna. -sida,ei, tyndsiden paa dyr.

*Svansa (a) vi vimse om, gaa og

svinge paa sig, sml. svinsa.

*Svar, eit; vera til -s være at træffe, tilstede. *-a (a) vi og vt svare, besvare; -a til ell. for noko være ansvarlig for; -a skatt; det -ar i fiellet gjenlyder; det eine -ar til det andre passer; det -ar seg ikkje lønner sig ikke. -ast passe sammen.

*Svare (ubøielig) adj; ein — kar ell. — til kar meget til kar; eit – braak; adv han er – so blid idag særdeles blid.

Svarlaus svarles, forlegen for svar; s**tanda** —.

Svarm, ein. sansesløshet, fantasering, ørske; tummel, uro; en sværm. -a (a) vi være i ørske, fantasere; tumle, sværme, sml. sverm.

Svarp, eit og ein, støt, slag. -a (a) rt

Svarskriv, eit, svarskrivelse.

Svarsmann, ein, den som skal svare, mots. spursmann.

*Svart adj sort, meget mørk; •e natti; -e armodi; eta ell. gnaga det svart umkring seg gnage græsset helt av.

Svart auga, eit, = daae, akerpipe. *-bak, ein, havmaake.

Svart ell. *-svarte bok, -dauden, -havet (-havsrug, ein), -huva, ei (faa -huva bli kone). -kunst, ein, -spetta, ***Syal**, ei, svalgang, smal gang ei, sort træpikker. -stilla, ei, blikstille paa sjøen. -trast og -trost, ein.

Svart brend 2, -brynt adj som har sorte bryn. -flekkut, -gaarut, *-havre, ein, flyvehavre. *-hegg, ein, == trollhegg. -hærd 2 og -hært sort-haaret. *-klædd 2, -leg sortagtig, mørk. -leitt adj sortladen. *-maur, ein, -mylda, ei, sort muldjord. -myldt adj, *-na (a) vi sortne; det -na for augo. -sjuk skinsyk, jaloux. -sykja, ei, jalousi, = aabryskap, mistrygn. -snigel, ein, -voren 1 adj, -øygd 2.

Svarv, ein, rundgang, stor bue, halvcirkel. -a (a) vi og vt gjøre dreierarbeide, dreie; gaa i en bue. -ar, ein, dreier; rokkesvarvar.

Svarve jarn, eit, dreierjern. -stol og svarvarstol, ein, dreierbænk.

Svarving, ei, dreierarbeide.

Svarvis adj klok til at gi svar. *Svassa (a) vi vasse; søle, plaske. Svav, eit, vrøvl. -a (a) vi vrøvle. Sveig adj litt fugtig, f. eks. om klær. Sveig ein, tynd, bøielig kvist. -ja (sveigjer, sveigde) vt bøie. -jing, ei, -na (a) vi bli fugtig.

Sveim, ein, omsvæven; opbrusning, uro. -a (a) vi svæve om.

Svein, ein, ungkar; tjener, svend; smed-, brur-. -dom, ein, -kall, ein, peppersvend. -(e)stykke, eit.

Sveip, eit, svøp.

Sveip, ein, bundt; lok; haarhvirvel;

knute, f. eks paa tøndebaand.
Sveipa (te) vt svøpe, omvikle, gjøre «ein sveip». •a, ei, svøpeklæde. Sveipe duk, ein, -lakan, eit.

*Sveis a (a) vt sammensveise. *-ing, ei.

Sveite, ein, sved. -bad, eit, -brot, eit, svedens gjennembrud. -drope, ein, -duk, ein, lommetørklæ. -laug, eit, **-rid**, ei.

*Sveits Schweiz. -ar, ein, -isk adj. Sveitt, eit, svedning; arbeide som volder svedning.

Sveitt adj svedt, vaat av sved; -a (a) vi svede, svette. -ing, ei.

*Sveiv, ei, skaft at dreie (f. eks.

slipesten) rundt med. Sveiv, ein, sving, omdreining, dans,

hvirvel. Sveiva (a) vi vifte, svinge med

*Sveiva (**de**) *vt* svinge, dreie rundt. sveivespel, eit = veivspel.

Svekk, ei, fordypning, indsænk-

ning. Svel [é], eit, vimsing. -a (a) vi

[Svela, ei, se svæla, storselskap.

*Svelg, ein (f svelgjer), et svelg, hals; slurk.

Svelgja (svelgjer, svelgde) vt svelge; - raaken svelge mundvæsken (uten mat eller drikke).

Svelgrom, eit, aapning i svelget; avløpsrum i tragt.

Svell, eit, islag paa marken, opsvulmet is = kjøving, ei.

*Svella (svell, svall, svollen, fl svolne) vi svulme, især av frost;

Svell brend 2 isbrændt. -brune, ein, isbrand. -brunnen 1 = -brend. -kul. ein, -tapp, ein, -ut islagt (om vei, mark, 08v.).

*Svelta (svelt, svalt. svolten) vi hungre, sulte; — ihel dø av sult.

*Svelta (er, svelte) vt la sulte, sulteføde. -a. ei, sult, knap næring.

*Svelte fôra (a) vt sultefore. *-fôring, ei, for knap fóring. -kur, ein.

Svelting, ei, sulting; sultekur. Svemja (svem, svam, svome) vi svømme = symja.

Sveng, ein, snævring, smalhet; -en eller sprengen utsultning ell. overfyldning. -ja (svengjer, svengde) vt indknipe; -ja seg gjøre sig smal; -jast bli smal ell. tom.

*Svensk adj, -a, ei, *-e, ein. *Sverd, eit, *-fisk, ein, -hald, eit, sverdhefte. -hogg, eit, -leik, ein, *-lilja, ei, (plante), *-orden, ein, -riddar, ein, *-skifte, eit.

Sverike.

Sverja (sver, svor, svore) sverge; - av avsverge; — for forsverge, negte. Sverjing, ei, sverging.

Sverkel, ein (fl sverklar) cirkel,

ring, hvirvel; hvirvelled i et baand. -band, eit, sverkla utor = ringa utor, utvide et rundt hul ved at skjære mere av kantene.

Sverm, ein, sværm; bie-; tummel. -a (a) vi sværme. -ar, ein, -etid, ei, -ing, ei, sværmeri. -lyndt sværmerisk, sml. svarm, osv.

Sverra (a) vi hvirvle, dreie sig rundt; sverrebasse, ein, = snurrbasse.

Sverta (er, sverte) vi vise sig sort; det -er i det, sml. svortna. Svert a (a) vt sværte, gjøre sort.

-a, ei, sværte. -e, eit, sorthet; smuds. Sverv, ein, hvirvel, kredsgang, hvirvelled. -a (sverv, svarv, svorve) vi hvirvle, løpe i kreds. -el, ein (fl svervlar) vandhvirvel. -la (a) vi = sverra.

Svevn [e], ein, søvn. -laus, -løysa, ei, -naal, ei, søvntorn (tryllemiddel). -orar fl søvnørske. -sam sovekjær. -ug søvnig. -øren 1 søvndrukken. -ørska, ei = svevnorar.

*Svibel, ein (fl sviblar). Svid [1], eit, svidning (i sms.). *Svida [i] (svid, sveid, sviden) vi svies, forbændes, fortørkes; smerte, svi(de); det svid i saaret; røyken svid i augo.

*Svida (er, svidde) vt svi, brænde paa overflaten; avsvi; — grauten; — haaret; — av seg skjegget.

Svid a [i], ei, en avsvidd plet, avbrændt rydning -e, ein, sviende smerte.

Svide brenning [1], ei, og -land, eit, mark ryddet ved ild. -n 1 sveden, svidd. -rid, ei, anfald av svie.

Svid jarn [1]. eit, sviejern. -merke, eit, -smak, ein, -tev, ein.

Sviftunsvoka 2den juli (St. Svithuns dag).

Svig [1], eit, bugning; bøielige kvister. -a (a) vi bøie sig, bugne; svaie.
-a, ei, et ris. -a (a) vt rise. -all bøielig. -e, ein, bøielig stængel. -na (a) vi bugne.

*Svigt, ei, bøining; gjeva — = *-a (a) vt gi efter, bøies av tryk.

*Svik [1], eit, svik, bedrageri.
Svik, eit, svek, engelsk syke =

valk, ein.
*Svik a (svik, sveik, sviken) vi

slaa feil; vt skuffe; forraade. -all adj = sviksam. -ar, ein, -full svikefuld. *Svikk, ein, tap i lufthul paa tonde.

-hol, eit.
Svik|laus, -raad, ei, svikefuld
plan. -sam falsk.

Svil [i], ein, = ufs og vindskei. **Svila** [i] (te) vi islægges.

*Svill, ei (ft svillar), grundstok; sleepers. -mur, ein.

Svilung, ein. halvvoksen laks. Svim adj rask, bekvem, haandter-

lig. -a (a) vi = -1a. Svim|a [i] (a) vt = svimes1aa.

*-e, ein; liggja i -e, slaa i -e.

*Svime|slaa vt = slaa i svime

*Svime|slaa vt = slaa i svime. *-slag, eit.

*Svim|la (a) vi = s v i m r a. *-ling, ein, en bedøvende urt.

Svim [ra [i] (a) vi svimle, bli svimmel. -re, eit, anfald av svimmelhet. -ring, ei, -rug adj svimmel.

*Svin, eit (sml. galt, rone; su, sugga, purka). *-a (a) vi rote, søle; vt tilsvine.

Svina [i] (a) vi svinde ind, avta, sml. svana.

Svinarv [i], ein, fuglegræs.

*Svind|el, ein, *-la (a) vi, -lar, ein.

*Svine|bol[i], eit, og *-bøle, eit, | megrøt. -en 1 svimmel, fortumlet.

-fall, eit, slagtet svin. -ferd, ei, -lag, eit, svinenatur.

*Sving, ein, omdreining; omvei; snirkel. *-a (a) vt svinge, dreie om; vi ta en omvei. -bru, ei. svingerom, eit. Svinn (n svint) smækker; smaa-

Svinn (* svint) smækker; sma tærende.

*Svinsa (a) vi vimse om; svinsa og svansa.

Svinsleg [i] adj svinsk, urenslig.

*Svint adj rask. *-a (a) vi løpe avsted; vifte med noget; vt paaskynde;
-a seg skynde sig.

Svintoks [i], ein, = grevling. Svintærend, ei og eit, = snarærend.

Svip [1], ein, utseende, træk som let sees, flygtig indtryk; præg; manér; en trip, svip. -a (a) vi svæve hen; gjøre et visst indtryk; -a paa ligne; ho -ar paa mor si.

Svipa [1], ei, svepe, pisk.

Svipen [i] 1 flink, behændig.

Svipe slag, eit, svepeslag. -snor, ei, -skaft, eit.

Svip hag [1] kunstfærdig. -hegd, ei, kunstfærdighet, mesterskap. -laus uanselig, flau. -leg som tar sig godt ut; behændig.

Sviplik [i, i] adj; del brørne er -e har visse fælles træk saa de minder om hverandre.

*Svir, ein, svir, drik. *-a (a) vi svire. -en 1 tilbøielig til svir. *-ing, ei. Svirp, ein, spænstighet, et let, raskt slag.

Svirp adj rask, net. -a (a) vi slaa let; -a seg gripe sig an; gjøre sig lækker.

*Svirra (a) vi fare frem saa det gir en dirrende lyd; pilerne —.

Svirt [i], ein, rask sving, glimtende fart. -a (a) vi fare som et glimt. *Sviska, ei, sviskegraut, ein.

Svitt, ein, og -a (a) vi = s virt og s virta. -e, eit, usikker fart, ængstelig hast; befippelse, frygt.

Sviv [1], eit, svingning, omdreining; noget som kommer pludselig; hug- indfald, flygtige tanker.

Sviv|a [i] (sviv, sveiv, sviven) vi dreie sig; glide tilside; svæve i luften; flakke om; det sveiv meg ell. i meg faldt mig ind. -a, ei, ørhet; ogsaa = svivesott.

Sviv ande svævende; omflakkende.
-ar, ein, en omflakker; en dans; en rømmegrot. -en 1 svimmel, fortumlet.

Svive sott og -sykja, ei (en sygdom hos sauen).

Sviv rom [1], eit, svingerum. -sam

flygtig.

Svivyrd [i, y] 2 forhaanet. -a, ei, skam, beskjæmmelse. -a (er, svivyrde) vt beskjæmme, behandle med foragt. eleg skammelig, bespottelig.

Svoda [ò], ei, hudsaar; nøken klippe. Svola [ò], ei, en svale. svolereir. *Svolk [o], ein, stor, myk kjep.

*-a (a) vt pryle.

Svoll og *svull, ein, svull, hævelse med avsondring. -en (fl svolne) hovnet. -finger, ein.

Svolt, ein, sult, hunger. -en 1 sul-

ten, hungrig.

Svord, ein, svor, hud paa kjøt, osv. fleske-; gras-.

Svort $\mathbf{a}[\delta](\mathbf{a})$ vt farve $(t \neq i)$ sort. -a, ei, sortfarve (til tøi).

Svortna (a) vi bli sort; det -r i det skinner sort i det.

Svæl a, ei, røk; kvalme; storselskap. -a (er, te) vi blæse svakt; tumle, larme.

*Svær adj; — til aa skriva. -ande $a\,dv$ usedvanlig, overmande.

Svær a (te) vt trykke, besvære. -ing, ei, beklemmelse. -leik, ein, drøi-

het. *-t adv storlig, overmaade. **Svæsa** (te) vt forfriske, oplive. Sveev adj sovende (i sms. tung-,

rang-, osv).

Svæva (de) vt bringe i søvn. -a, ei, plante hvis blomster lukker sig om natten, f. eks. høkeurt. -d 2 dysset isevn, ogsaa = svæv; tungsvævd, osv.

Svævedrykk, ein, = sovedrykk, sovedrik.

Svor adj lens, ganske fri, blottet. *Sy sml. sauma.

Sy (dde) ell. -da (er, dde) og bordsy(da) vt bordklæ, panele.

Syddre, eit, se sutr, eit.

Syd ra og re se sø ra og re.

*Sydvest, ein, regnhætte. Syfta (er, syfte) vt svinge, ryste.

Syft $|\mathbf{a}(\mathbf{a})vt$ trække sammen; — segl. -e, eit, og -eband, eit.

Sygna, ei, kvinde fra Sogn. -er fl sogninger.

Sykja, ei, sygdom. -jast (jest, test) vi bli syk.

Sykna [ŷ], ei, = vyrka, hverdagene. syknedag, ein.

*Syl, ein; pinne-, plugg-, sole-. Sylgja [ỳ], ei, sølje. sylgje lauv, eit, **-tonn**, ei.

*Syl|kvass sylhvas. sylsodd), ein, *-skaft, eit. *-odd (og

Sylla (er, sylte) vi lave soll.

Sylt, ei, en liten myr (i navn som Sylte, Hellesylt).

*Sylt|a, ei, røre, masse; bærsylta, *fleskesylta. -a (a) vt tilsøle; sylte.

*Sylte flesk, eit, *-krukka, ei, *-sukker, eit, -ty, eit, syltetøi.

Sylv [y], eit, sølv. -belte, eit, -bolle, ein, -brokat, ein, sølvbrokade. -brudlaup, eit, -budd 6 solvbeslaat. -daam, ein, sølvskjær. -dalar, ein.

Sylverglitt, eit, sølverglød.

Sylv gruva, ei, -hald, eit, sølvgehalt. -haldig adj, -hærd 2 og -hært adj, -klaar adj, -malm, ein, sølverts. -maal, eit, sølvklang. -mina, ei, -mor, eit, sølvindvirket silketøi, = -brokat, ein. -mynt, ei, -skei, ei, -slaa vt, -slegen 1 sølvbeslaat. -smed, ein, -smide [i], eit, sølvsmykker, sml. bringesylv. -spend 2 sølvspændt. -ting fl sølvsaker. -verk, eit.

*Sym|bol, eit, = bilæte, sinnbilæte; tru-vedkjenning. *-bolsk

= bilætleg.

 $\mathbf{Sym}|\mathbf{ja}[\hat{\mathbf{y}}](\mathbf{sym},\mathbf{sumde})vi \text{ svomme,}$ =svemja; vt la svømme; -ja hesten yver elvi. -jar, ein, -jing, ei.

*Symmetri, ein og ei, *-sk adj

= samsvarig

*Symptom, eit, = teikn, merke. Symra, ei, vaarblomst, hvitveis

*Syn, ei og eit (altid fl -er). Dette ord er oprindelig hunkjøn, og har meget almindelig samme kjøn fremdeles, navn*lıg i betydninge*n synsevne, aasyn, henseen; dimmast paa -i; midt i -i; det er god — idag luften er gjennemsigtig; sjaa seg — til (ell. med) se sig istand til; atter-, fram-. Men i visse tilfælde er det nu gjerne intetkjøn; saaledes særlig i betydningen et syn o: det som man ser, og et vidunder, og naar det betegner personer som har det hverv at se til med noget (skuletilsynet). De samme regler for kjønnet gjælder ogsaa sammensætninger hvor syn er sidsteled.

*Syn $\mathbf{a}$ (te) vt vise, forevise; -a fram; paavise, paapeke; vi vise sig; det -er far etter bjørnen; det -te paa honom.

Syn ast (est, test) synes, se ut til (upersonlig), det -est vera so; tro at se eller høre, tykkes, mene, eg -test (sjaa) du gjorde det ell. (høyra) du sagde det: eg -est dette er vænt: finde for godt; kom naar du sjølv -est; -ast um like. -ar, ein, foreviser.

Synberr let at se, = berrsynt. **Synd** $[\acute{y}]$, ei, leilighet til at se; her er god -

•Synd [ý], ei, synd, overtrædelse; vanart; **gjera — paa ein; det er** · (ell. for) honom han er at beklage; eg synest — i honom.

*Synda (a) vi gjøre synd. -ar, ein,

-auke, ein, forargelse.

Synde bot, ei, *-bukk, ein, -fall, eit, -forlating, ei, -lista, ei, synderegister. -livnad, ein, -medvit, eit, syndsbevissthet. -naud, ei, -pengar f, *-skyld, ei, -straff, ei, -svevn, ein, *-tavla, ei, = -lista. *-træl, ein, -vane, ein, -vedkjenning, ei, syndsbekjendelse. veg, ein.

[Syndflodi = storflodiog siflodi. Synd|fri adj, -full, *-ig og -ug adj, -laus, -leg adj beklagelig; adv haardt, grusomt. -løysa, ei, *-offer, eit.

Syne, eit; i — av utseende, se under ryne; vera i — være synlig; koma til -s bli synlig. -n 1 = synsk.

Syngja (syng, song, sungen) vi og vt synge; -- ut lik (ved begravelse); inn hegtidi (sml. ringja inn høgtidi); kvitre; klinge; det syng for øyro. -jande syngende; syngelig. -jar, ein, -jing, ei.

Syning, ei, forevisning; forekomst (=fram-); synskreds; dei gamle fjell

*Syn kverving, ei, forblindelse. -laus forblindet. -leg, -løysa, ei, blindhet.

*Synode [6], ein, = kyrkjeraad, eit, kyrkjeting, eit, kyrkjemøte, eit.

Synoptikarne fl (3: de som har samme synspunkt) de 3 første evangelister.

*Synsk adj visionær, som har

Synslina, ei, -maal, eit, synsvidde. *-maate, ein, -mann, ein, -mùn, ein, forskjel i utseende. *-nerve, ein, *-ring, ein, -stad, ein, synspunkt.

Synst adj og adv sydligst liggende; sydligst.

Synt [ý] adj forevist; det som her er fram-synt ell. synt fram.

Synt let at se, aapen; her er godt at se; berr-, far-, hav-, veg-, vid-; som kan se (om person); *brev-, dim-, fram- fremsynt; *lang-, *nær-.

*Syra, ei, syre; *blaa-, *salt-; syre (urt).

*Syra (te) vt gjøre sur; vi være sur, vranten.

Syrgja (syrgjer, syrgde) sørge; - paa; — ein av (sml. avsyrgd); — for dra omsorg for.

Syrgjeleg adj sørgelig.

*Sysaker fl, *-skrin, eit.

Sys la, ei (embeds-)distrikt. •-la (a) vi sysle, stelle.

Sys lemann, ein, *-sel, ein.

*System, eit, -atikar, ein, *-ati-sera (a) ell. (te), *-atisk, *-skifte, eit.

Syster, ei (b systeri, fl syster, systerne), søster. -barn, eit, søsters barn. -byte, eit, dobbelt svogerskap. -dotter, ei, -gras, eit, = smørbukk. -leg adj, -lùt, ein, søsterlod. -mann, ein, -son, ein.

Systkin n fl søskende. -born fl (= tvimenningar) barn av søskende, sml. brødrung og systrung; mitt -byte, eit, deling mellem søskende. -lag, eit, -svip, ein, søskendelikhet.

Systrung, ein, mosters barn; fsøsterbarn, sml. systkinborn.

Sysvorta [6], ei, sort trost.

*Syta (er. sytte) vi ængstes; klage; -a for være bekymret for; ogsaa dra omsorg for. -ande bekymret; værd at ængstes for. -en 1 ængstelig, omsorgsfuld; eg er like -en like glad. -ing, ei, ængstelighet, omsorg; klynking. -sam omsorgsfuld; klynkende.

Sytra, ei, ørliten siklende bæk; bekkjesytra.

Sytta $[\dot{y}]$ (a) vt = røkta.

Syttan 17. -de 17de. sytti 70. ande 70ende.

 $\mathbf{Syv}[\mathbf{ja}[\dot{\mathbf{y}}](\mathbf{a})vi \text{ slumre, falde i blund.}$ -jng søvnig.

[Sa = sjs (brukt i navn).

Sæbygg, ein (fl - byggjer) =sætesdøl.

Sæde, eit, sæd, frø, utsæd (merk utialen sæ'e uten d). -land, eit, -slag, eit (se ellers sms. under saa og saad).

Sæding, ein, = graamaase.

*Sæl adj glædelig; ei — stund; glad; like —; heldig, lyksalig; mi -e mor min velsignede (kjære) mor; ogsaa = salig.

Sæla, ei, lykke, inderlig glæde, lyksalighet; salighet. -a (a) vt gjøre lykkelig; prise lykkelig. -ast (a) vi dø. -abad, eit, gravøl.

liten fordypning.

*Sæld|a (a) ell. (er, sælde) vt sælde, rense i «saald». -a, ei, kornsaald; portion som sældes paa en gang. -e, eit, og sældebos, eit, -ing, ei.

*Sæle bot, ei, velgjerning; du fær gjera -bot paa deim hjælpe dem i deres nød; han hadde det so vondt at det var -bot han slapp av $(d\phi de)$; ein -botsdaude. -botsgaava, ei, == -kjær kjælen, makelig, aalmosa. bløtagtig.

Sæl|ing, ein, en stymper. -ka (a) vtgjøre lykkelig. -ka, ei, velbefindende. -leik, ein, fornøielse, glæde. -sleg behagelig, heldig. -ug adj arm, uheldig. -sær adj besynderlig, særegen;

egen, sær, vranten. -leik, ein, særhet. voren 1 noget vranten.

*Sæsong, ein.

Sæt, eit; det er ikkje — paa det det er ikke at lite paa. -a (er, sætte) vt agte paa, ta hensyn til; eg -er ikkje det han segjer; vi det -er ikkje er ikke at agte.

Sæt a, ei, saate; gjødsel. *-a (er, sætte) vt sætte høi i saater.

Sætande adj værd at agte paa; han er ikkje — er ikke paalidelig; det var ikkje — behøver ikke at regnes med.

*Sæte, eit, sæte, hynde; *stolhøg-; hava — i retten, tinget, osv., være medlem av. -hus, eit, vaaningshus. -leg efterrettelig; troværdig.

*Sæter, ei (b sætri, fl sætrar), *-beite, eit, *-bol, eit, en gaards sæter med hus og mark; dei hev -bolet sitt pan Steinssætri. -bud, ei, -deigja, ei, *-draatt ein, melkevarerne fra sæteren. -hamn, ei, *-hus, eit, -kvi, ei, -lykkja, ei, indhegnet slaattemark paa sæteren. *-ost, ein, *-smør, eit, -stell, *-vang, ein, -veg, ein, -voll,

*Sætes|dalen, *-døl, ein. = sæ-

*Sæting, ei, det arbeide at sætte høi i saater.

*Sætra(a) vi = hava sæterbol; me -r paa Brettdalen.

Sætt, ein, forlik, overenskomst. sættamot, eit, = forliksmøte.

Sog, eit, snak, mumling.

Sogg (n sogt) fugtig. -ast (a) vi bli fugtig.

Seeld, ei, lykkelig livsstilling; en især høit og mange i munden paa hverandre. -jande og -jen adj 1 snaksom. -jar, ein, pratmaker. -jing, ei, snak, mumling.

Sogna (a) vi bli fugtig.

Søk, ein, efterspørsel (efter varer). Søkja (søkjer, søkte) vt søke at faa; - raad; - embætte; - kongen um løyve; - um stipend; dokter; — skule; — hamn; saksøke; retten sin; fisken søkjer mot straumen; dei søkte paa honom stormet ind pas ham.

Søk jande søkende, værd at søke. -jar, ein, søker, ansøker. -jen adj 1 ivrig søkende; nærgaaende (nærsøkjen; traasøkjen). -jing, ei, søken, søkning.

*Søkk, ei og ein, indsænkning; i søkk og kav; ogsaa = ein støkk; det gjorde ein - i meg gav et sæt

Søkka (søkk, sokk, sokken, fl sokkne) vi synke (i væske); bli lavere (om væske, osv.); snøen søkk ihop. -nde mots. fljotande.

Søkkja (søkkjer, søkkte) vt faa til at synke.

Søkkja, ei, sump. søkkje, eit, sænkelod, søkke.

Søkkje dike, eit, -dy, eit, og -dya, ei, -myr, ei, -nót, ei, sænkenot.

*Søkk ladd 2 næsten overlastet. -tung tung nok til at synke.

Søk nad, ein, ansøkning; sokning. *-ning. ei, = -jing, ei.

*Søksmaal. eit; reisa —.

Søl, eit, et slags tang, tare. -søla, ei; bak- og av- skyggeside. -sølt adj solrikt; av- adj overskygget.

Soma (de) vi anstaa, somme; det sømer seg; det sømer deg ikkje.

Søm a, ei, sømmelighet; -d, ei, ære, hæder.

Some leg adj sommelig, passende; vera -leg klædd.

Søpl, eit, søppel. -a (a) vi vimse frem og tilbake; sope.

*Søple haug, ein, -kraa, og -ro, ei. Sør (og sud [ù]), ein og adv, syd; i syd. -a og sydra seg (a) bli mere sydlig (om vind). -aust adv, -austleg adj, -bana, ei, -breidd, ei, sydlig bredde. -e (og syndre) adj søndre. -etter sydover. -gjengd 2 gaaende mot syd. -hall, eit, sydskraaning. -ha-Søg ja (søgjer, søgde) vi snakke, vet, -havsfar, ein, -havsøyarne fl,

-jute, ein, sønderjyde. -jylland, -kant, ein, *-landet landets sydlige del 1: -landi b fl de sydlige land. *-landsk, -leg sydlig. -lending, ein, -lengst sydligst. -paa, -polen.

Sørpol far, ein, sydpolfarer. -ferd, ei, -havet, -landi, -ringen den syd-

lige polarkreds.

Sør røn adj sydlig (om vind). -røna, ei, sydlig vind. *-sida, ei, -stemna, ei, -vend 2, -venda, ei, sydskraaning. -vest, ein, -vestleg, -vestre adj, -ætt, ei, sydkanten; veir fra syd. -øystre adj.

*Set adj set; behagelig, yndig; indsmigrende; gjera seg —. -a (a) vt forsete. -a, ei, sødme. -a, ei, og *-en,

ein (kjælenavn).

Søt apall, ein, *-eple, eit, -ing, ei, forsøtelse. -kaka, ei, honningkake. -laaten 1 søtladen. -leg, -leik, ein, søthet. -læte. eit, søtladenhet. *-mælt adj, -na (a) vi bli søtere. *-ost, ein, *-smak, ein, -voren 1 søtagtig.

Søya, ei, hunsau. søyelamb, eit, lam av hunkjøn.

1 Tilsvarende for de enkelte lande: Sør- (og Nord) amerika, -italia, -england, -tyskland, dygtig kar.

Søyd, ein, sus, brus. -a (er, søydde) vt la «sjoda»; syde; ophete, holde varmt; vi suse, bruse. -ing, ei, paavirkning av hete og fugtighet; brusing. -na, ei, damp. -ning, ei, kokning. -sla, ei, ophetning, gjennemdampning.

Søygja (søygjer, søygde) vt la suge; gi die. søygjing, ei, diegivning. Søyla, ei, søle, dynd. -a (te) vi

søle; være skjødesløs.

Søyle botn, ein, -dike, eit, -pytt, ein.

Søylling, ei, søleri; skjødesløshet.
-ut sølet, fuld av dynd.

Søyma (de) vt forsyne med nagler eller søm.

Søyma (a) vi gaa med store skridt, lange ut.

Soypa (te) vi rende med sugende lyd; bevæge sig kraftig og raskt. søypeleg flink, rask, driftig.

Søyr, ein, fortørking; visning av trær; forraadnelse. -a, ei, sølepyt. -a (te) vt la noget tørke ell. visne; forøde. -ast (est, test) faa «søyr». -ing, ei.

Søytel, ein (f. søytlar), en stor, dygtig kar.

T

T, ein (fl t'ar), t-ljod, ein.

*Taa, ei (fl *tær), en taa; *stor. Taa (dde) vt opløse, optrevle == tæja.

Taa, for utav, i sms. av.

Taa, ei, = berrmark, snebar mark. -en 1 sneløs.

Taag, eit, = kvi, kvægfold.

*Taag, ei (fl tæger), rottrevle; trevle (f. eks. i kjøt).

Taage, ein, en kurv av tæger. -bær, eit og ei, stenbær. -korg, ei, taagut adj trevlet.

*Taaka, ei, = skodda. *taake-lur, ein.

Taakka, ei, bar mark. taakkevêr, eit, -vetter og -vinter, ein.

*Taa klut, ein, taaklut. -ladd, ein.
Taakut adj taaket, taakefuld.
Taam, eit, uklarhet i luften. -a (a)
vi bli uklar. -sky, ei.

Taan | **a** (**a**) vi bli bar for sne. - **a** adj optodd.

*Taape, ein. -leg adj.

*Taar, ein, liten drik, taar.

*Taara, ei, taare. -ast (a) vi komme i graat.

Taare flaum. ein, *-flod, ei, -full adj. *-kjertel, ein, -vaat adj.

Taarmild = graatmild, som let graater.

Taarn, eit, et taarn. -byggjing, ei,-bygning, ei og ein,*-fot, ein,*-spir, ein, et taarnspir. *-vakt. ei, osv.

Taar ut adj, -eygd 2 taareiet.

Taas, eit. -a (a) m pusle, tusle.

Taas, eit, -a (a) vi pusle, tusle. Taastoyt, ein, stot mot en taa; flik under taaen paa en saale.

*Taat|a, ei, sugepose. -a (a) vt suge, patte.

Taatt, ein (fl tætter), den enkelte streng i sammensnodd snor; en trevle; en viss tilbøielighet; det er ein leid — i honom. -a(a) vi trække ell. slite. -ut adj aaret, stripet.

Taav. eit, stilfærdig bevægelse.

Tabell, ein, *-arisk, *tablaa, eit. *Tabernakel, eit.

Tad, eit, gjødsel. -fall, eit, besætningens gjødselmængde for aaret. -frek adj som trænger meget gjødsel $(om \ jord)$. -laus adj, -løysa, ei.

*Taffel, eit, dækket bord; til -8.

*-ur, eit.

*Tafs, ein, en liten uredig bundt; traad.; ogsaa en liten stakkarslig per-

Tafs, eit. trevler, filler. -a, ei, pjalt. *-a (a) vt optrevle. -ast (a) vi bli optrevlet ved slit. *-e, ein, pjalt, klut (sml. trave, ein). -en 1 og -ut forslitt, ussel.

Tagall (n tagalt) taus, faamælt. *Tagg, ein, pig, tand.

Tagga (a) vt faa til at tie; — barnet.

Tagg e, ein = tagg. en (ftagne)stridig. -ut tagget, tandet.

*Tagl, eit; *heste-. Tag|mild taus. -na (a) vi bli taus, forstumme.

•Tak, eit = toka, ei og tekkja, ei; *hus-, *skifer-.

*Tak, eit, grep, tak; eit gasta -; det er ikkje noko — i honom ; faa — i ; faa — paa; taka —; rygg-; mis-; han hev ikkje vore her paa eit skyr = takeskjerr.

langt — paa længe. takom, s. d. o. Taka (tek, tok, teken) vt ta, gripe; — sild; tøyren tek snøen; — helsa av seg; spannet tek tvo liter; lasset tok inni ein stein; — land; det tok meg so eg fekk vondt; vinden tek hardt her; — sæte; — ein i læra; - betaling; honom tek dei visst til tingmann; — arv; brødet tok ikkje steik vilde ikke bli stekt; - fæla bli ræd; ein kann — ordi paa tvo maatar (sml. mistak); — ein paa ordet; — til vitet; — aat og — til aa og - paa aa begynde at; - seg fram gjøre fremskridt; - seg til (ell. fyre) aa foreta sig; — paa att begynde paany; — atti = -i seg att tilbakekalde (sine ord); — av avta, ta av; skogen tek av for vinden; vegen tek av til høgre; — etter lære ved efterligning; — fram anføre, citere; eg tok i so mykje eg vann; — imot motta; gjøre motstand; — til seg føle sig sigtet eller truffen; — uppunder støtte en sak; — under med ein ta ens parti; – seg av nokon ell. noko.

taket. -ande som kan ell. bør tages. -ar, ein (mots. gjevar), -ast (tekst, tokst, tekest) brytes med hinanden; disputere; hava mykje aa -ast med meget at møies med; det tekst um du orkar, det tekst um tid det kniper, er knapt. -drop, eit, takdryp. -en adj 1 sterk; lærenem.

Takeskjerr adj vanskelig at faa

fat i (om hest).

Takk, ei (fl takk) tak; mange takk! - for sist! - for meg! det er ikkje -- verdt; taka til -e med noko. •-a(a) vt sige tak; -a for seg sige farvel. *Takka, ei = baksterhella, ei (til flatbrødstekning).

Takk ande værd at takke for.

-adressa, ei.

*Takke brev, eit, *-bøn, *Takkel, eit (paa skib).

*Takke salme, ein, -song, ein. Takk laus upaaskjønnet; -laus gjerning. -sam taknemmelig. -segjing, ei, -semd, ei.

*Takla (a) vt takle (skib).

Tak laus adj takløs; brøstfældig. -leg antagelig. *-næver, ei, -om og **-omtil** adv = stundom.

Tak papp, eit, -renna, ei, -sett adj lens, forlegen. *-sig, eit, = $\cdot drop$.

*Taksera (a) ell. (te) vt = verd

setja og taksta (a).

Taksmaal, eit, brytning, strid; *Takst, ein = verdsetjing, ei;

taka — paa. -a (a) vt værdsætte. -ing, ei, -mann, ein, -verde, eit.

Takster, ein, det at ta; mottagelse; vanlig regel.

*Takt, ei (i musik); ogsaa = finkjensla, taktfuldhet. *-fast, -full adj. Tak tikar, ein, -tikk, ein, *-tisk adj.

Takt laus, -løysa, ei, -stav, ein, taktstok.

*Tal, eit, tal, antal; eit stort —; i hundrad- hundredevis; fylla -et; eit fem-, ni-, osv; taka — paa tælle op; det er ikkje — paa stjernorne, o: de er utallige; liste. mann- (sml. time-); tale, samtale; av-; paa morgontalet i morgentiden; paa vaartalet i vaartiden, osv.; paa femtantalet i det 16de aarh.; paa attantalet i det 19de aarh., osv.

*Tala (a) vi tale, sige noget; sam-*Tak aas, ein, langbjelke under tale; holde foredrag; - for seg uttrykke sig; -- av avtale; -- paa noko bringe paa bane, forebringe,

*Tala, ei, tale, utsagn. -ande talende; værd at omtale. -ar, ein.

Talar kunst, ein, stol, ein. Tala trast og -trost, ein, = maaltrast.

*Tale, ein, tale, omtale; koma paa — ;

foredrag.

*Tale bruk, eit, -drjug snakkesalig. -dug, ein, -før adj, -gaavor fl, *-kunst, ein, *-maal, eit, *-maate, ein, uttrykssæt; egenhet i talen; mundheld; det er berre ein -maate en frase. *-organ, eit, og -reidskap, ein, -sjuk adj, -straum, ein, -trengd 2 taletrængt. -van adj vant til at tale. -vand adjkræsen («vand») i valg av ord.

*Talg, ei, -a (a) vt bestryke med talg. -blæja, ei = netja, ei. -ljos, eit, -ukse, ein = kjøtmeis.

*Talje, ein, og talja, ei, heiseblok. *-taug, eit.

Talk og talik, ein, se tallerk, ein. *Talk, ein, talk (mineral).

Talle, ein, den sammentrampede gjødsel i saufjøs; sau-.

Tallerk, ein, tallerken.

Talm a (a) vt besvære, plage. -ast (a) vi hentæres (av sygdom).

*Tal ord, eit, -plass, ein, -rekkja, ei, *-skiva, ei.

Talsmann, ein = maalsmann. Tal teikn, eit, siffer. -verde, eit, talværdi.

*Tam adj ikke vild; -e dyr; lempelig; -- kritikk.

Tam, eit, avrettelse, dressur.

*Tambak, eit (metal), *tambur, ein; *korps-.

Tam d 2 tæmmet. -e, ein, tilvænnelse, færdighet, vane.

*Tamp, ein, taugstump. *-a (a) vt pryle med tamp.

Tamsa (a) vi tygge møisomt, gumle. Tan, eit, utstrækkelse; raskt løp;

leggia til -s. -a(a) vt utspænde; vi løpe.

Tandla(a)vi tygge magtløst, gumle. Tandra (a) vi skjende; ytre sig opsætsig.

Tandra (a) vt berøre med ild: antænde. -ast antændes. -e, ein, gnist. *Tang, eit (sjøvekst), -bola, ei,

tangblære. *Tange, ein (paa knivblad, osv.);

landtange. Tang fjøra, ei, -naal, ei, sjønaal (fisk), osv.

*Tank, ein, en jernkasse. -ar. ein. ølkande med tut.

*Tanke, ein, *-arm adj, -bilæte, eit, -bygnad, ein, -byte, eit, tankeutveksling. -djup adj = djuptenkt. -flog, eit, tankeflugt. *-foster, eit, hjernespind. -fylgja, ei, tankefølge. *-gang, ein, -heim, ein, *-glimt, ein, -hopp, eit, -klaar = klaartenkt. -lesar, ein, *-liv, eit, -ovring, ei, meningsuttalelse. -rang adj ulogisk. -rett adj logisk. -ring, ein, tankekreds. -stemna, ei, tankernes retning. *-tom adj, -traad, ein, *-tung adj, -tyngd, ei, -vildring, ei, -vill adj forvirret, adspredt. -yverføring, ei.

Tann (smsf. av tonn), ei, -aat, eit, tandkræft. -ar.ein, tandstikker. -boste. ein, tandbørste. -felling, ei, -feste, eit, = -hald. -fistel, ein, -fyll, ei, plombe. -gard, ein, -hald, eit, benet hvori tænderne sitter. -hjul, eit, -kjøld, ei, sml. kjøltennt. -kjøt, eit, -lækjar, ein, -potar, ein, og -stikka, ei, og -ar, ein, -verk, ein.

Tan sprang, eit, sterkt løp. -springa vi.

Tantra (a) vi bruke mund opsætsig, = tandra, sml. snaldra.
*Tap, eit, uheld; det gjeng paa -

hava —. *-a (te) vt miste; vi komme tilkort. -ar, ein (mots. vinnar).

*Tapet, eit = veggjepapir. -klæda vt, -makar, ein, *-sera (a) ell. (te) vt = -k læda.

*Tapp, ein, tap; tunne-; tap i sinking (snekring); dot; høy-. *-a (a) vt uttappe; -aihop sinke sammen, sml. sinka.

Tappestrik, eit, tappenstrek. Tapp hol, eit, -runnen 1 tomt ned til tappen; lens.

*Tare, ein, bredbladet tang. *-blad, eit, -botn, ein, -bruk, eit, opdreven tare. -greip, ei, -skiper, ein, kystfarer. -staal, eit, taremasse i sjøen. -stylk, ein, *-tak, eit, *-torsk, ein, smaatorsk. Tariff, ein; toll-.

*Tarm, ein, -gang, ein, tarmkanal. -sig, eit, endetarmens fremfald; brok. -snu, ein og -sleng, ein, tarmslyng.

Tarna (a) vt savne, føle savn av. Tarr, ein, hjell ell. sengested under loftet i fjøs, osv.

Tarra (a) vi stræve, stritte imot; -a imot. -en 1 stridig.

*Tarv, ei = torv, ei, et tarv. -a (a) vt behøve = turva. -all trængende. Tarve, ein, liten sky; uanselig tingest. -ende, eit, redskap, verktøi;

fornødenheter; skuletarvende. -laus unødig. -leg fornøden.

Tas a (a) vi avta, svækkes. -e, ein, en stakkar. -en 1 mat, avfældig. [Tasin, eit, tefat.

*Taska, ei, taske, skindpose; en

*Tasla (a) vi gaa sagte.

*Tass a (a) vi gaa klodset. ein, stymper. -en 1 (fl tassne) tosset; uanselig.

*Tater, ein (fl tatrar), tater.

-fylgje, eit.

Tatl, eit, ørkesløst pusleri; smaaskjend. -a (a) vi pusle, smaaskjende; kierring-.

*Tatover a (a) og (te) vt prikke

tegn i huden. *-ing ei.

Taug adj spakfærdig; langsom. -for adj langsom. -leg noget langsom. -lyndt langmodig. -mælt adj langsomt talende. -t adv sagte, rolig. -voren 1 = -l e g.

Taum, ein, snor; tømme, tøile; gjeva — slappe tøilerne, gi større frihet. -laus uhindret (ikke = agelaus).

Taus, ei, tos, jente. -barn, eit, mots.

gutebarn.

Tause fut, ein, = gjentefut. -lag, eit, jenteselskap; jentemanér. -laus uten tjenestepike. -løn, ei, jenteløn.

Tauskjerring, ei, gammel jente,

peppermø = møykjerring.

*Tautologi, ein og ei, = tvisnakk. *-sk adj.

Tauvr, eit, en kvægsygdom. -a (a) vt forhekse. -a adj angrepet av «tauvr». -ebøn, ei, en signeformel. -ing, ei.

Tav, eit, besvær. -a (a) vi slite og slæpe. -e, ein, en klut. -en 1 møi-

*Tavla, ei, tavle; *skrive-; *ætte-.

T. d. (a: til dømes) f. eks.

*Té (tér, tédde, tédd, n tét) vtvise, la se; — meg vegen! la motta; han hev tét oss mykje godt; — seg vise sig; optræ; han tér seg som ein mann; vi være synlig; æret tér ikkje lenger.

*Te, ein; hylle-; *salvie-.

*Teater, eit (b teatret, b fl teatri), = spelhus. *-direktør, ein, *-gjest, ein, -sjef og *-chef, ein, *-stykke, eit, - spelstykke.

*Te avl, ein, *-blad, eit, osv. **Tedlja** [e] (ted, tadde) vt gjødsle. -jing, ei.

*Teft, ei, tæft, lugt, veir av noget; nys; han fekk -i av det. -a (a) vt lugte, veire.

· **Tegja** [è] (**tegjer, tagde**) *vi* tie; ogsaa - seg. -nde taus; som bør forties. tegjing, ei.

Tegla [e], ei, en haardusk. -a (teglde) vt klippe halen (paa hest). -ut busket.

Tegta (a) vt bringe til at tie, = tagga.

*Teig, ein, begrænset jordstykke.
-a (a) vt dele i teiger. -byte, eit, -plagja vt pløie teigvis.

Teikn, eit, tegn; varsel, under; skilje-, kjenne-. -a (a) vt tegne; avbilde; optegne; -a upp; det -ar til godvêr. -ar. ein.

Teikne blyant, ein, -bok, ei, -leg vidunderlig. -lærar, ein, -lærnad, ein, -stift, ein, -stokk, ein, tegnebestik. -øving, ei. 08v.

Teikn ing, ei, tegning. -setjing, ei, **-tydar**, ein.

*Tein, ein, spire, ten. *-a, ei, fiskeruse: kvernteina.

*Teine fiske, eit, -gard, ein, -støde. eit.

Teinung, ein, spirende træ, spæd stamme.

Teir, ein, smaatærende person. -a (a) vi spise litet. -en 1 smaatærende.

Teist, ein, dunkel fornemmelse. -ande ill yderst arrig.

*Teiste, ein (sjøfugl), teiste; ogsaa fyrfat.

Tekel [e], ein (fl teklar), dække. hustak.

Tekk, ein, lugt, veir av noget; faa -en av noko.

Tekk (n tekt) = tekkjeleg.Tekkja (tekkjer, tekte) vt merke, bli var, veire.

Tekkja (tekkjer, takte) vt tække,

lægge tak paa. **Tekkja**, ei, tække, tak paa hus. Tekkjast (tekkjest. tektest); det tekkjest meg behager mig; du fær med det ta tiltakke med det.

Tekkje, eit, tække(lighet), ynde. godt —; klokskap. -leg tækkelig.

Tekkjing, ei, tækning, taklægning.

Tekkleik, ein, tækkelighet.

Tek nikar, ein, -nikk, ein, *-nisk

Teksla. ei, teksel, bødkerøks, øks til at uthule med. •-a (a) vt uthule.

[Teksla (a) vi gi gjentagne korte, monotone lyd; bjeffe.

*Tekst, ei, læsestykke, tekst; lesa -i = lesa preika.

-tekt, ei; inn-, vare-, ved-, vald-. Tel [e], eit og ein, underlag, grundstykke; kraft, mod; stof. -a adj artet, beskaffen.

Tella [e] (a) vi fryse haard (om jord). -a adj haardfrossen. -e, ein, frossen jord, tæle; nøken fjeldmark.

Telebonde, ein, mand fra Telemarken.

*Telefon, ein, *-dama, ei, *-era *-ist, ein, -lina. ei, (a) ell. (te), *-stolpe, ein (i spøk ogsaa kaldt lagstav, se laga, vi).

*Telegraf, ein, *-era (a) ell. (te), *-isk, *-ist, ein, *-kontor, eit, osv.

*Telegram, eit (b -met), -sending, ei.

Telegrop [è, ò], eit, og -skot, eit, tæleløsning.

Telemark|i, *-ing, ein, ***-is**k, *telemaal, eit.

Telg, ein, bregne (bladvekst).

Telgja (telgjer, telgde) vt telje, tiløkse paa siderne.

Telgje bila, ei, bredøks. -stein, ein, klæbersten. -øks, ei, = bila. tel**gjing**, ei.

Telja (tel, talde) vt tælle; optælle; fremstille; — ført ell. uført fremstille som let ell. vanskelig; raade; — til ell. fraa; -- for ein prøve at overtale en.

Teljande adj tællelig, mots. uteljande. -jar, ein, tæller (i brøk). -jing, ei, tælling; raad; folketeljing, fraateljing, tilteljing, fyreteljing, osv.

Tel la, ei, ungt naaletræ. -n og -na, ei, gulvplanke. -ning, ein, halvdel av kløvet stok.

*Telt, eit, = tjeld, eit. *-a (a) vi= tjelda. *-duk, ein, *-gata, ei, *-hus, eit, -makar, ein, -stokk, ein, osv.

Temb a (de) vt fylde. -a, ei, et stort maaltid.

Tem|ing [e], ein, halvtæmmet unghest. -ja (tem, tamde) vt tæmme; vænne til arbeide, øve; -ja seg upp. -jande som kan tæmmes. -jar, ein, -jing, ei.

Tempel, eit (b *templet, b fl templi).

*Tempera ment, eit, (uttales -mang), *-tur, ein, *tempo, eit.

Ten a [é] (a) og (te) vi og vt være terning. *-kast, eit.

tjener; hjælpe; fortjene; -a upp opspare. -ar, ein.

Tenar hald, eit, -laus, -løn, ei, -stand, eit og ein.

Tenda (er, tende) vt = tendra. Tendra (a) vt tænde, optænde (ild eller lys). tendreved og tendved, ein.

Tenel, ein, kantning paa garn ell. seil.

Tenest a, ei, tjeneste. -dreng, ein, -folk f, -for adj tjenstdygtig. -gjenta, ei, -gut, ein, -kar, ein, -laus, -viljug.

Tengja (tengjer, tengde) vt gjøre tange paa, hamre spids.

*Tengsla (a) vt binde fast sammen. Tenja (tèn, tande) vt utspænde;

vi løpe sterkt. -jing, ei.

Tenkja (tenkjer, tenkte) tænke; dra slutninger; lægge plan. -nde tænkende, tænkelig. -r, ein.

Tenkje evna, ei, fridom, ein, -kraft, ei -leg, -læra, ei, -maate, ein. Tenkjing, ei, og -ning, ei,

-sam adj. Tenkt paatænkt; mistænkt; besluttet (paa); djup-, faa-, snar-,

stutt-, osv.; omtænksom. Tenla (a) vt kante garn ell. seil. Tenleg [é, é] tjenlig.

Tenn a (er, tennte) vt gjøre tandet; vi hesten -er for aa vera 8 aar er 8 aar gammel efter tænderne at dømme.

Tennast (est, tenntest) vi mund-

Tennt adj, kjøl-, saar-, osv.

*Tenor, ein, tenor. -songar, ein. Tent [é] tjent, hjulpen; fortjent.

*Teolog. ein, *-i, ei og ein, *-isk. Teoreti kar, ein, *-sera (a) ell. (te), *-sk, *teori, ei og ein.

Tepp a (er, tepte) vt tilstoppe. -a, ei, forstoppelse. -e, eit, noget som tilstopper.

*Teppe, eit, = tæpe, eit, et teppe.

Tepperot, ei, tormentilla (urt). [Tere, se tiur, ein.

*Terga (a) vt tirre, ærgre, drille. *Termin, ein, = frist, beta-

lingstid. *Termometer, eit, (b -metret,

b fl -metri) = gradstokk.

*Terna, ei, tjenestepike; terne (sjøfugl).

*Terning, ein, en liten bete; en

14 - Skard: Nynorsk ordbok.

*Terpa (a) vt; — i seg noko (om mat), ogsaa: — i seg ei leksa.

*Terpentin,ein, *-olje,ein, -olja,ei, Terra (a) vt tirre, drille.

Terra, ei, hvad der tørres paa en gang. -e, ein, tørreveir; høyterre.

Terren (f. terne) tirrende, vrang-

villig. -ing, ei, terging.

*Ters, ein, d-streng paa fele.

*Terta, ei, etslags kake; kaffe med brændevin i; snerpet kvinde.

*Terte deig, ein, *-fin og terten

1 adj snerpet.

Tess [6] (o: til dess) efter negtelse, duelig, tes; han er ingenting .—, ikkje mykje .—, lite —.

*Testament, eit, og ervebrev,

eit. Det Nye -et.

Tét, ein, liten tynd, blek person som bare pirker i maten.

Tetna (a) vi bli tett, s. d. o.

Tett [é] adj tæt; — skog; eit — kar; kompakt, ikke porøs; som kan tie. -a (a) vt fortætte, gjøre tæt. -bygd 2, -e, ein, fortættelse; middel til at lave «tættet melk».

Tette gras, eit, tættegræs (urt).

-mjølk, ei.

Tett|grendt adj,-hærd 2 og hært,

adj, -lagd 2, -vaksen 1.

Tev [e], ein, aandedræt; det tok -en fraa meg; lugtefornemmelse; faa -en av noko; stank; sml. teft.

Tev|**a** [è] (a) vi stønne, puste; spore efter noget; stinke. -ing, ei, -ja (a) vi gi lugt fra sig, stinke.

Tevla [e] (a) vi kappes med nogen;

stræve, anstrenge sig.

*Ti 10. -aar, eit, et aarti. -ande 10ende. -andepart, ein, -ar, ein (b -aren

ell. -en, fl -arar).

*Tid, ei, tid, stund; lange -er; i gamle -er; i rette —; koma i god —; det er god — paa fisk no; i -om og i -e i rette tid, betimelig; med -i efterhaanden, senere; det var paa — ell. paa -i paa hei tid; trøyta ell. korta -i; alltid og (med særskilt betoning av hvert ord) alle tider.

Tid og tidt (i eme) hverpig f eke

Tid og tidt (i sms.) hyppig f. eks.

-gjengd; alt som tidast.

Tid og tiden 1 adj isfri. -a (er, tidde) vt smelte.

Tid a (er, tidde) vi stunde, længes; han -er ikkje til nokon han trænger ikke til nogen; (om fisk) gyte rogn; -a seg befrugtes.

Tidd adj lysten; avledygtig; drægtig. = bikkja.

Tidebolk, ein, tidehverv, tidsrum. Tiden 1 adj isfri, ufrossen, optødd. Tidend, ei, tidende, efterretning. -fus nysgjerrig.

Tid fisk, ein, fisk i gytetiden. -ga

(a) vt befrugte.

Tid(t)gjengd 2 som gaar ell.

kommer hyppig.

Tid høveleg tidsmæssig. *-ig adj tidlig færdig; tidlig oppe; godt oplagt, mots. utidig. -laus stundesløs. -leg adj og adv, -løysa, ei, stundesløshet, travelhet.

Tid(t)mselt snartalende.

Tid n, ei, befrugtning. -leik, ein, drægtighet.

Tidna smelte, se tîna.

Tidom adv ofte, = tidt. -raa-dig vægelsindet.

Tids; kva er tids? hvad er hændt ell. paafærde?

• Tids alder, ein, -bilæte, eit, -fylgja, ei, tidsfølge. -høve, eit, tidsforhold.

Tid skifte, eit, forandring i tidsforholdene. -skrift, ei og eit.

Tids lengd, ei, -maal, eit, -mælar,

*Tidsnok adv tidlig nok, i betids.

Tid sparande adj, -sparing, ei, -spille, eit, tidsspilde.

Tids rekning, ei, -setning, ei, *-signal, eit, -skilnad, ein, *-tavla, ei.

*Tidt (tidare, tidast) adv tit, ofte;
— og ofte; alt som tidast.

Tid trøyte, eit, tidsfordriv, sml. trøyskap, ein. -vand adj lunefuld. -vatn, eit, = flod og fjøra.

Tid vêr, eit, tøveir. -vermsla, ei, altid isfri kilde.

Tiend, ei, tiende. -a (a) vi gi tiende. -fri, -plikt, ei, -tak, eit.

[Tiga = tegja.

*Tiger, ein (ft tigrar), -binna, ei, -katt, ein, *-unge, ein.

*Tigga (a) vi og vt tigge; — seg litt mat.

Tiggar, ein, tigger. -brev, eit, -fant, ein, -munk, ein, -pose, ein, -skap, ein, tiggeri.

Tigl, eit, kniperi; tegl. -a (a) vi knipe, spare. -omn, ein, -stein, ein, -verk, eit.

Tign, ei, værdighet, *sml*. namnbot; tittel.

Tik [i], ei, tispe (hundyr av hund)
= bikkja.

Tikk, ein, let støt. -a (a) vi berøre let; — burtpaa ein; kva er det som -ar deg? har berørt dig ilde?

Tikla, ei, liten bjelde. -a (a) vi klinge syakt.

Tikruning, ein, en tikrone.

Tiksa (a) vi gramse, rive.

Til [i], eit, = hjell, trev.

Til [i] præp til; — byen; — jonsok; mala — mjøl; vera — skade; mykje — mann; taka — begynde; vokse; laga —; vera —; halda —; hava mykje til (ell. til aa, ell. aa) gjera; drengen — presten; far —

I en række tilfælde har man i riksmaal brukt at sammenskrive til med sin paafølgende styrelse (f. eks. tilaars, tilalters, tilbedste, tilgode, tilside, tilslut, osv.); men nu opgir man mere og mere denne sammenskrivning, og landsmaalet har altid brukt den sparsomt. Imidlertid har intet av de to sprog synderlig faste regler i saa maate; derfor maa der raade adskillig frihet paa dette punkt. Man bør ikke bruke sammenskrivning i utrængsmaal. Sml. præp i, hvor en lignende regel gjælder. Mest grund til sammenskrivning er der naar præpositionen ikke har sin vanlige betydning, eller styrelsen er mindre kjendt som selvstændig ord, eller uttrykket faar en ændret betydning ved sammenskrivningen (f. eks. ihel = tildøde, idag = paa denne dag, tilaars = op i aarene, tilfots = paa sine ben, tilgode).

Tila [1] (a) vi tilskynde; — med nokon = telja for nokon.

Til aa, se under for aa.

Til aars næste aar, til næste aar. tilaars aldrende. tilaarskomen 1 adj. til altars, tilankers.

Tilast (a) vi, komme sig, vokse, trives.

Til atters og *tilbake adv. I sms. brukes ikke ofte tilbake, men atter, se det ord.

*Til|beda vt; -beining, ei, tillempning.

Tilbeste adv; have ein —; leggja seg pengar —; gjera noko til beste for ein.

*Til blods, *til bords.

Til bod, eit, -budd 6 istandsat. -bunad, ein. -burd, ein, adfærd; begivenhet. -byggjing, ei, -bygnad, ein. ein, -sla, ei, tilbehør.

*Til dagligdags.

Til dags, no — — nutildags. tildeils tildels.

Til dess adv dertil, til den tid (med utelatt at); — han kjem; — a adv hittil. *til doms.

Til drag, eit, tiltrækning. -driv, eit, tilskyndelse, impuls. -døma vt tildømme.

Til dømes for eksempel, skrevet t. d. f. eks.

Tile [i], eit, gulv, fjælebund. -aas (og tilaas), ein, gulvbjelke.

*Til ende og — -s adv tilende.

Tilfall, eit, hændelse, fænomen. Til fang, eit, materiale; forraad; tilliggelser. -felle, eit, -ferd, ei, litet forsøk. -ferd 2 og -ferda adj istandsat. -fest adj fastgjort. -fining, ei, oppudsning

Til fjells, *til fjords.

Til flidd 6 utstaffert. -flutt adj tilflyttet.

•Tilfots.

*Tilfreds i uttrykket eg var tilfreds jeg skulde ønske, ogsaa = nøgd og velnøgd.

Til fulles og til fullnads og til fulls adv tilfulde.

*Tilføre, eit, leilighet, foranledning. -førsla, ei, -gaaing, ei, iagt-tagelse. -gang, ein, adkomst; tildragelse.

*Til gagns adv tilgavns; ogsaa vel bekomme! til gards.

•Til gift, ei, -gjengd 2 tilgjængelig. -gjenge, eit, adgang. -gjenge--leg adj = -gjengd, -gjengen 1 forbrukt. -gjerd, ei, og -gjersla, ei, af--gjeva vt fektation; anstaltmakeri. tilgi. -gjord 2 affektert, tilgjort.

*Tilgode og tilgodes = tilbeste. Tilgrip, eit, = tiltak, eit.

Til grunns tilgrunde.

Til hald, eit, tilholdelse, ogsaa = -helde. -halden 1 adj tilholdt.

•Til havs, til haustes.

Til helde, eit, tilhold (paa et sted). -heng, eit, anhang, tilhæng. -hjelp, ei, bidrag; bestyrkelse. -hug, ein, tilbøielighet. -hyggje, eit, fortrøstning.

Til høgre til høire.

Tilhøve, eit, forhold, omstændighet, leilighet.

Til høves og **tilhøvs** adv tilpas; sjeldnere: efter ønske ell. fortjeneste.

Tilhøyr ande tilhørende. -ar,

Tilja (til, de) ell. (a) vt belægge med bord. *-ja, ei, bord, fjæl.

Tilkalla adj, -kjennen 1 og -kjennug adj som regner sig for kjending; fordringsfuld.

•Til kjøps.

Tilkjøvd 2 tilfrossen. -koma, ei, tilkomst. -komen 1 tilkommet; noget aldrende; modnet. -kosta adj be-

kostet. -kosting, ei, bekostning.
Til kroks, *— kvelds, — køys. Tilla (a) vi dryppe tit, rende; taa-

*Til laans tillaans.

Tillag, eit, = -legg, eit. -laga adj tilberedt. *-laging, ei. *Tillags og til lags adv til be-g. *til lands, *til last.

*Til lata vt tillate. -laten 1 avgiven, tillatt. -lating, ei, overladelse, tilladelse. -laup, eit, -legg, eit, tillæg, bevilgning. -leggsblad, eit, osv, -leiding, ei, foranledning, antydning, impuls.

Til leiga tilleie.

Til lids til hjælp (se lid, eit).

Tilliks adv i like grad, like

Tillit, ei, tillid. -litsam adj tillidsfuld. -lærd 2 tillært, oplært. -maata adj avpasset. til manns til hver mand, til mands. til manne (komme) til folk.

•Tilmode og tilmods adv tilmode. til møtes i møte.

Tilnad, ein, trivsel.

Til namn, eit, og -nemne, eit, -raad, ei, tilskyndelse, forslag.

Til reide til rede, i færdig stand. Til reiding, ei, tilvirkning. -renne, eit, tilløp. -renneleg adj let at komme til.

Til rettes adv tilrette, irette.

*Til rors, sitja til rors. Til ræde, eit, første tiltak. -saa-

 $\mathbf{nad}$, $\mathbf{ein}$, $\mathbf{-sagd}$ 2, $\mathbf{-sédd}$ (n $\mathbf{-sét}$).

*Til sengs og *i seng.

Til setning, ei, tilsætning, bestemmelse, ordre. -sett adj beordret,

*Til sida og — sides, *— sjøs, *- skade, *- skam.

Tilskaping, ei, affektation. -skapnad, ein, tildannelse. -skapt adj, -skipa adj indrettet. -skiping, ei, ordning, indrettelse. -skipnad, ein, ordning, plan, styrelse. -skot, eit, -skøyt, ein, tilføiet stykke. •-slag, eit (ved auktion). ein, timbring, ei.

Til slutt = sistpaa og paa sidkastet.

Tilsnunad, ein, vending; tilskikkelse.

Til spilies adv tilspilde.

*Til sprang, eit, -spurnad, ein, tilspørsel.

Til stadar og til stades adv tilstede. *Til stand, eit og ein, *-stelling, ei, -stemne, eit, tingenes gang, træf, sammentræf av omstændigheter. -stig, eit, tilnærmelse. -stundande adj anstundende. -styrkja vt tilraade, anbefale. styrkjing, ei, tilskyndelse, opmuntring, anbefaling. -styrknad, ein, bestyrkelse. -størd 2 tilskyndet, anbefalt. -støring, ei, tilskyndelse, anbefaling. -støyt, ein, tilstøt, tilfælde.

*Tilsvar, eit, -svarande adj, *-syn, eit og ei, -synleg agtsom.

Til synes adv tilsyne.

Tilsyns mann, ein, -nemnd, ei, -utval, eit.

*Til tak, eit, forsøk, foretagende; initiativ. -tald 2 tilrandet. *-tale, ein, -talemagt, ei, anklagemyndighet. -tept tilstoppet.

Til tols; slaa seg til tols til taals. Til triv, eit, = -tak. -tru, ei, -toke, eit, = tak. -token adj 1 som der er tiltak i. -tøkleg adj let at gripe til. -vand 2 tilvænnet. -vane, ein, = -venjing. -vending, ei, tillempning. -venjing, ei, tilvænnelse.

Til vêrs adv tilveirs.

Til vera, ei, tilværelse; realitet. -verande eksisterende. -verknad, ein, og -verkning, ei.

Til vinstre til ell. paa venstre side. Til vik, eit, hjælp, tjeneste. -vik adj tilbøielig, beredvillig. -vis(n)ing, ei, henvisning; anvisning.

Til vissa adv tilvisse, visselig.

Til vokster, ein, tilvekst; utvikling. -vær og -være, eit, tilværelse, eksistens.

Tim [1], ein, øinen; fjern likhet.

Tim a (de) vi kime, ringe. -a (de) og -ast (est, dest) gide; han -dest ikkje gjera noko; times; det -dest oss hændte os.

Timber, eit, tømmer. -fløytar, ein, -merkjar, ein, -skog, ein, -velta, ei, osv.

Timbra, ei, det tømrede. -a (a) vt tømre.

Timbrar, ein, og timbremann,

Timd [i], ei, øiesyn; faa -i av land

*Time, ein, tid, tidspunkt; time; -n er komen; paa -n straks. *-glas, eit, -leg, -lærar, ein, *-løn, ei, *-skifte, eit, *-slag, eit, *-tal, eit, *-tavla, ei.

Timja [1] (tim, timde) vt skimte, øine.

*Timotei, ein, og kjevlegras, eit. •Tin, eit, tin (metal). -a (a) og fortina (a) vt fortinne.

Tina [i] (a) vt avhamse (nøtter).

•Tîna (a) vi = smelta (om is og

Tina [i] (te) vt samle (fisk); rense (korn).

Tina [i], ei, en tine, æske med hank i lokket.

Tinar, ein, en tenner, den haarde del av træet (gran og furu).

*Tind, ein, pig, torn; fjeldtop, tinde. *-a (a) vt; -a ei riva.

Tinder, ei (b tindri, f tindrer) = midgarden, mellemgulvet.

Tindla, ei, = skaak, skaglestang. Tindmurt, ein, og stikling, ein, hundesteile (fisk).

*Tindra (a) m gnistre, glimte.

Tlndut adj tindet, pigget, tornet. *Ting, ein (ft ting, b ft tingi) gjenstand. Efter adjektiviske ord blir «ting» ofte brukt kun for at betegne at uttrykket er substantivisk: ein leid ting = noko som er leidt; den ting = det; sume ting = sumt; i sume ting = i sume maatar, i visse henseender; at det ikkje gjekk verre, var daa store ting et stort held; det var frakke ting uhørte begivenheter; allting, ingenting, nokonting og (med særskilt betoning av hvert ord) alle ting, ingen ting, nokon ting; se under all, ingen, nokon.

Ting, eit, tingest, væsen; eit stakars-; eit u-.

*Ting, eit, offentlig møte, ting, retsmøte; *stor-, *vaar-; *til -s.

*Tinga (a) vi holde ting; tinge, akkordere; vt tinge paa, bestille, abonnere paa; burt- adj borttinget.
• Ting bok, ei, •-bord, eit. •-dag,

ein, *-folk fl, *-fred, ein, -hald, eit. *Tinging, ei, underhandlinger, ak-

kordering.

*Ting lag, eit, *-lysa vt, *-lysing, ei, -mann, ein, -muge, ein, tingalmue. *-møte, eit, *-sal, ein, -seta, ei, tingsession. -stemna, ei, -stova, ei.

Tingsvitne, eit, tingsvidne.

Tinkl og -a, ei, -a (a) = tikla. Tinna, ei, flint; tunder og fyrtøi.

[Tinning, se tunn van ge.

Tint, ein, en bitte liten kop, æske. *-tion, ein, og *-sjon s. d. o.

 $\mathbf{Tipp}$, ein, tip, spids. $-\mathbf{a}(\mathbf{a})$ vi stikke frem, vise sig; dryppe.

Tir [i]. ein. utkik; liggja paa —; aapning; lysning. -a (de) vi stirre, kike; tindre, straale. -ande og -en 1 straalende (om øine).

Tiritunga, ei, = marilykel, gullsko (blomst).

Tirla (a) vi blæse svakt, lufte, vifte; bæve; slaa triller.

Tirøygd 2 klarøiet, som har straalende øine.

Tisa [1] (a) vi sladre, fisle.

Tissa (a) vi fnise.

Tist [i], ein, tynd splint, trevle. -a (er, tiste) vi vise sig. -ast (a) vi bli fliset utenpaa.

*Tistel, ein (fl tistlar) tistel (pigget vekst).

*Tit[i], ein, og *-a, ei (liten fugl og liten fisk), -a (a) vi pipe, kvitre.

Titevill [1] vægelsindet, ustadig. -a. ei.

Titing, ein, spurv, smaafugl. -ling, ein, tørket smaatorsk.

 $\mathbf{Titr}|\mathbf{a}(\mathbf{a})vi$ bævre, skjælve. -ing, ei. Tittel, ein (fl titlar) titel.

•Tiur, ein (fugl), sml. røy, ei. -leik, ein.

Tigyring, ein, en tiøre.

Tjaa (dde) vt plage; gnide, slite. Tjaak, eit, overhæng, møie. -a (a) vi slæpe, være i stadig bevægelse; vt gnide. -sam plagsom, masende.

Tjaa leg besværlig, kjedelig. -ma (a) vt utmatte, tære paa. -na (a) vi gnides, forgnaves. -ning, ei.

Tjadra (a) vi snadre, sludre.

*Tjeld, ein, tjeld (strandfugl). *Tjeld, eit, telt; forhæng. *-a (a) vi sætte op telt. -bud, ei, telthus.

*Tjern, eit, = tjørn, ei.

Tjerv adj doven i smak, usaltet. Tjo, eit, det stykke av en ljaa som bindes til orvet.

Tjod, ei, nation, folk. -lag, eit, nationalkarakter. -leg national. -skap, ein, nationalitet.

Tjon, eit, skade. ødelæggelse; gjera paa; strabas; plagsom person. -a (a) vt skade, fordærve; mase og plage med smaating. -en 1 daarlig, slet. -sleg styg, utækkelig.

Tjonsstykke, eit, skarnsstykke, skarvestrek.

Tjor, ein, en okse, tyr.

*Tjor, eit, fotbaand paa dyr, tjor. *-a (a) vt binde med tjor.

Tjosta (a) vi knake, knirke (om

træverk).

Tjot a (tyt, taut, tote) vi gi tutende lyd; kagle, mumle; piple, sive frem. -ing, ei, -sam knurvoren.

Tjug, eit, et snes, antal av 20. Tjuga, ei, kløftet stang; høy-. Tjug ande 20nde. -e 20. Tjukk (n tjukt) tyk, mots. tunn

og smal; stiv; — mjølk; tæt; tjukt haar; — luft. -a, ei, tykning i luften. -e, ein, tykkelse, omfang. -fallen 1 og -lagd 2 tykvoksen. -leik, ein, = -e, ein. -vêr. eit, -øyrd 2 som ikke gider høre.

Tjuk|n, ei, = tjukke, ein. -na (a) vi bli tykkere. •t, ei, = tjukke.

Tjuv, ein, tyv.

Tjuve bøle, eit, -gods, eit, osv. Tjuv|kjenna vt, -nad, ein = -skap. -sam tyvagtig. -sege, ein, -skap, ein, = stuld, tyvagtighet. tyveri.

Tjør a, ei, tjære. -a (a) vt tjære.

tjærebræ, stryke med tjære.

Tigre blom, ein (urt), -bræda, vt, -brædd 2 indsmurt med tjære. -log, ein, = -veigja. -mila, ei, -vatn, eit, og -veigja, ei, tjæresaft.

Tjørn, ei, et litet vand; tjern. Tjørne blom, ein, vandlilje.

-mark, ei.

Tjørn Hy, eit, grund vandpyt. -støde, eit, en stundom tør vandhule. ut sumpig, fuld av pytter.

*To, ei (fl tør), græsplet, grøn-

To, eit, stof, natur, sindelag. -a, ei,

bonitet. •Tobak, ein og eit; blad-, rull-,

røykje-.

Tobak røyk, ein, -røykjar, ein, -røykjing, ei, -saus, ein, -spinnar, ein, -spinning, ei, -stylk, ein; ellers smsf. tobaks; *-pipa, ei, *-pung, ein.

Toddi, ein, toddy. -glas, eit. -lag,

eit, -vatn, eit.

_Tofla, ei, tøffel. -a (a) vi gaa smaat, ikke komme av flekken; pusle.

*Tofta, ei, rorbænk (i baat). **Tog** [ò], eit, tykt rep, taug. *Tog, eit; jarnvegs-; *gods-.

Tog a (a) vi og vt trække, drage tungt. -e, ein, trækbøile.

Tog forar, ein (paa jernbanen). Toggen (f. togne) tygget; upp-.
Tog hefte, eit, togforsinkelse. -lista, ei, togtabel.

Togn [o], ei, taushet; faa ei forstumme.

Togna [6] (a) vi strække sig ut; gi tøi.

Toka [o], ei, et tak (paa hus).

Tokk, eit, tykke, skjøn, formodning; paa eit —.

Tokk, ein, et litet stykke, en mon, en smule.

Tokka, ei, tækkelighet; gunst. -a (a) vt tænke, slutte, anta. -a (a) vt flytte til side, rokke; -a seg vike litt tilside, gi plads.

Tokk a adj beskaffen med hensyn til at gjøre indtryk; godtokka, kaldtokka, osv. -e, ein, følelse, indtryk; godtokke, illtokke; han hev ein god tokke tækkelig væsen.

Tokke laus utækkelig. -leg tækkelig, behagelig. -løysa, ei, mangel paa ynde. -mùn, ein, en liten forandring.

Tokknad, ein, tykke, skjøn; fore-

løbig begrep.

Tokl [6], eit, smaapusling. -a (a) vi pusle uten synderlig resultat, tukle.

Tokn [6], ei, gjeller (i fisk). -a (a)vi snøfte, dra veir; lete efter ordene. Tokt [o], ei, stund, ri, anfald, togt

(f. eks. av sygdom).

Tol [o], eit, sml. munntold, taal, taalmodighet; hava —; gjeva —; slaa seg til -s.

Tol [6], eit, og -a, ei, redskap,

verktøi.

Tola $[\delta]$ (de) vt table, utholde. -ande som kan taales. -en 1 som kan taale. -før langmodig.

Tolga (a) vt = telgja.

Toligisde [o], eit, utholdenhet, taalmodighet. -ig = -ug.

*Tolk, ein, *-a (a) vt tolke; oversætte. *-ing, ei.

Tolkniv[o](og tolekniv), ein, tollekniv. -skaft, eit.

Toll, ei, furutræ.

Toll, ein, en pinde, aaretolle (paa

Toll, ein, told, avgift av varer. -a (a) vi betale told. -ar, ein, og -mann, ein, -bom, ein, -bud, ei, -fri, -kammers, eit, -kasserar, ein, osv.

Tolleg adj taalelig.

Tolmod [o, o], eit, -sam taalmodig.

Tolmød a (dde) vt gjøre taalmodig;

Tolmøde, eit, taalmodighet. -leg. Tol|sam adj tolerant, taalsom. -semd, ei, toleranse. -ug og -ig haardfør, langmodig, holdbar.

*Tolv 12. -alning, ein, -femning, ein, *-skilling, ein, *-te 12te.

*Tom [6] adj (b -e) tom; øde; indholdsløs; -e ord.

Toma (a) vi famle, gripe efter

*Tom at, ein, *-bola, ein.

Tom for [6, 6], ei, aapen fure. -hendes adv med tomme hænder; -hendt adj, -leg noget tom, øde. -leik, ein, tomhet. -reipa adj og -reipes adv uten byrde eller lass. -rom, eit. *-skolt; ein, dumrian.

*Tomt, ei, oplagsplads for trælast. Ton a, ei, strækkelse; strækkefjæl. -a (a) vt strække.

Tona (a) vi tone, klinge.

Tona (a) vi tilvirke lin. -nad, ein, traad, tøi, helst av lin.

•Tone, ein, tone, klang, melodi. *-avstand, eit og ein, -dikt, eit, -diktar, ein, -fall, eit, *-kunst, ein, -meister, ein, *-skala, ein, -stig, eit, tonetrin. *-stige, ein, *-skifte, eit, *-stykke, eit, -teikn, eit.

Tong, ei (f tenger) tang; knipe-, nebbe-; læssetræ; -feste, eit.

Tonn, ei (fl tenner) tand; i sms.

Topp, ein, top, kegle. -a, ei, en stor tap; se ture. *-a (a) vt sætte op i en top. -a seg og -ast sætte top. -ende, ein, -galen og -ende galen ravgal. -eple, eit, poteteple. -hogga vt, -huva, ei, *-maal, eit, -mæla vt, -vinkel, ein.

Tor [o], eit, dristighet. Tor [o], eit, svak ild.

*Tor i navn *-finn, *-dis, *Torshov, *torsdag.

Tor [o] vanskelig (i nogen ord som) -næm adi.

Tora [o] (de) vi turde, vaage; taale, utholde; det torde vel henda kunde kanske hænde.

Toria [6], ei, torden. -a (a) vi tordne.

•**Tordivel**, ein (fl -divlar) skarn-

Tore brend 2 lynslaat. -dun. ein, flod, ei, skylregn med torden. -hause, ein, tordensky. -skimt, ein, lyn. -slaatt, ein, -stein, ein, etslags runde, glatte stener. -vêr, eit.

Torføre [o], eit, vanskelig vei-

stykke.

Torg, eit, et torv. -føra vt =føra til torgs. -handel, ein, -kjerring, ei, -pris, ein, osv.

Torhjelm, ein, stormhat (plante). Torme n [o] 1 adj vantreven. -skog, ein, -tre, eit.

[Torn, eit, se taarn, kyrkjetaarn. *Torn [o], ein, pig, spids, torn; tornebusk = klunger.

Torna [6] (a) vi bli tør, fortørke. ihop.

Tor næm [o] adj tungnem. -næme, eit

*Torp, eit, liten gaard, en plads. **Torp**, ein, hop. $-a \operatorname{seg}(a) = -a \operatorname{st}$, flokke sig.

*Torpedo, ein (fl -ar), *-baat, ein, -jagar, ein.

Torpessete, eit, en daarlig gaard. Torre, ein, tørst, tørhet i halsen. *Torsdag [ó], ein, torsdag. *Torsk, ein (fisk).

*Torske|berg, eit, *-fiske, eit, -hovud, eit, osv.

Torst all adj som tørster meget. -e, ein, tørst. -laaten 1 og -ug = -all.
Tortimast[o](a) vi vantrives, lide

(av tørst, osv.).

*Tortur, ein, = pinsla, pinlegt forhøyr. -kammers, eit.

Toring [o] og -en 1 adj dristig, modig.

Torv, ei, tarv, trang, behov; det – **til** behøves.

*Torv,eit, gras-; brenne-. -a (a) vi skaffe brændtorv. *-a, ei, et stykke græstorv; sitja paa si eigi -a egen grund; liggja (vera) under -a være begravet. -gard, ein, torvgjærde. *-myr, ei, -omn, ein, *-onn, ei, -skjaa, ein, terkehus for torv. *-stakk, ein, stor torvstabel. *-tak, eit, torvtække; torvtagning. -vol [o], ein, torvstok paa tak. -vola (a) vt forsyne taket med torvstok. -øks, ei.

Tos [6], eit, tafser, trevler. -a (a) ${\it vt}$ optrevle; ${\it vi}$ kludre.

*Tosk, ein, dumrian. -en 1 og -ut adj, toskehovud, eit (skjeldsord). Tot [o], eit, sus, brus, surr av

stemmer.

Total avhald, eit, *-isme, ein, *-ist, ein.

Totra [6]. ei, en pusling; en lap, pjalt. -ut pjaltet.

Tott [6], ein, stof, art, bonitet, sml. to, eit.

Totta (a) vi trække med gjentagne

tak; — og draga; — og tøygja.
Tov [ó], eit, valkning; filtning; dette tyet tek ikkje -. *-a (a) vt tove; -a ihop forvikle; -a upp greie ut. -e, ein, = floke. -fjøl, ei, -en adj 1 sammenfiltret. -na (a) vi filtes; for-

Traa, ei, begjær, attraa, tragten, stræben.

Traa (dde) vi længes, stunde efter; ogsaa i formen traast (traaddest) især om dyr; kui traast heim att.

*Traa adj utholdende, som ikke let gir tapt; stivsindet; langvarig; -tt vêr; harsk; -tt smør. -beitt adj tver, uvillig. -bukk, ein, tverdriver.

*Traad, ein, -dokka, ei, -kart, eit, et litet nøste. -nysta, eit.

Traa dom, ein, utholdenhet; higen. -e, ein, utholdenhet; varig tilstand. -elta, ei, overhæng, paatrængenhet. -gjengd 2 som kommer idelig. -graaten 1 adj, -ing, ei, tragten. -ing, ein, stivsindet person.

Traak a (a) vi stræve imot; stræve haardt. -all og -en 1, tver, uvillig. [Traakka, se trakka.

Traakla (a) vt sy foreløbig, fæste sammen til syning.

Traakulde, ein, -leik, ein, utholdenhet. -læte, eit, uvillighet. -na (a) vi bli harsk. -næm = tungnæm. -rauta (a) vi, -regn, eit, *-smak, ein, harsk smak. -skap, ein, stivsind.

Traass, eit, trods; gjera paa —. -a (a) vi trodse; være traa.

Traassa, ei, trosse, skibstaug. Traassug trodsig; utrættelig.

-pinne, ein, stridig person. Traasskjen 1 adj paatrængende.

Traatt, adv vedholdende, idelig; tidt og -; det gjeng -; traat, besværlig. -a (a) vi = traa og traast.

Traav, eit, trav; setja paa -et. -a (a) vi trave. -ar, ein.

Traavêr. eit, længe uforandret veir. **traavêrsgard**, ein, ring om

Fraavkøyra*vi*, -ar,ein, -ing,ei. Trad, eit, indhegnet stykke, sml. trod, ei, og trøde, eit.

Tradblom, ein, forglemmigei (blomst).

Trafikk, ein, -direktør, ein.

Trafs, eit, frynser, trevler. -a (a) vt optrevle; vi ta kraftig i; slæpe haardt; gaa tungt. -e, ein, fille. -ut optrevlet, fillet.

Tragedi, ei, = syrgjespel, eit. -sk**rivar**, ein.

*Tragisk = syrgjeleg.

*Trakk, eit, træden; idelig gang. *-a (a) vt træde, betræde, trakke; -a ned graset; -a veg i snøen.

*Traktat, ein og ei; *freds-; smaaskrift (religiøst).

*Trakter a (a) ell. (te) vt; — mat; gjesterne. *-ing, ei.

*Trale|r fl gitter. *-verk, eit, gitterverk.

*Trall, ein, melodi, sang uten ord (helst livlig). *-a (a) vt.

*Tralt, ein, jevn, rutinemæssig bevægelse, især om gang og sprang; han er komen paa tralten no.

*Tram, ein, liten trap, forhøining; kant; bekkje-. -a (a) vt jevne, fylde til kanten.

Tramp, ein, tung, trumpen person. *-a (a) vi = trappa (a).

•Tran, ei, = lyse, eit, tran.

*Trana, ei, trane (fugl). *tranebær, eit og ei.

Trant, ein, snute, tryne, sml. trut og snut.

*Trapets, eit.

Trappa (a) vi stampe med fotterne, trampe.

Tras, eit, riskvister, især av gran. -a, ei, fille. -all vi brøstfældig. -ast (a) vi optrevles. -e, ein, en fille. -en adj 1.

Trask, eit, stræv. *-a (a) vi gaa smaat og strævsomt.

Trasl |a| (a) vi falde dryssende med lyd som erter. -ast (a) vi smaakjevles.

[Traspar = trafsar, ein, en som]tar sterkt i f. eks. med ord, se trafsa. *Tras sat, ein, *-sent, ein, *-sera (a) ell. (te) vt.

Trast og *trost, ein (fugl), -egg, eit, osv.

[Tratla, se trasla.

Traud adj uvillig, utilbøielig. -e, ein, ulyst. -ig adj uvillig, motstræbende; tungnem; sørgmodig. -om adv ugjerne. -sam adj kjedelig. -skap, ein, ulyst. -sleg adj noget uvillig. -t adv nødig, ugjerne.

Trausk, ein, en frosk. trauskegras, eit, ranunkel.

*Traust adj fast, sikker, solid, stadig. -e, ein, fasthet, stadighet. -leg adj noget fast. -leik, ein, fasthet, styrke. -na (a) vi bli mere traust. -vêr, eit, stadig (helst god-) veir.

Traut a (a) vi stræve haardt og længe; -a imot. -all adj anstrengende. -e, ein, langt, tungt stræv; svær opgave. -en 1 adj vanskelig. -om adv med møie.

Trav, eit, besvær. -a (a) vi strabasere. -ar, ein, -ing, ei.

Trave, ein, klut, fille; en stymper, sml. tave, tafs, trafse.

Travleg adj møisom, besværlig. Tre, eit, træ; ved; træredskap; hespe-; tunne-.

Treakel, eit, lakris. trebola, ei, vable.

Trebukk, ein, ubegavet, tungnem, klodset person.

Treda (tred, trod, trade) vi træde,

gaa. Treen 1 træagtig; stiv, haard.

Trefang, eit, træmaterialer.

Treff, ein, et træf, sml. raak, raam, hitt, høve, tilstemne. -a (trefte) vt ramme, træffe; vi indtræffe; det trefte seg so = det horvde so til.

Treg [è] adj = tregg, træg. **Treg** [è], eit, anger. -a (a) vi for-

tryde, angre (paa).

 ${f Trege}$ [è], ein, anger. -full sorgfuld. -leg fortrædelig.

Tregg (n tregt) fast, tæt; træg,

uvillig = traud. -leik, ein, fasthet.
Tregla (a) vi stræve med noget uten fremgang, sml. plundra. treglesam adj.

Tregt, ei, en tragt.

Tre hake, ein, træhake. -hav, eit, træhank. -hendt ubehændig til arbeide.

Treina (er, te) vt strække, tøie; vi strække til.

Treisk adj besværlig; trodsig; klok, træsk. -leg og -t adv.

Trek [e] tyk, fyldig; drøi. -ast (a) vi bli fyldig.

Tre kjer, eit, og -kjerald, eit, trækar.

Trek|leik [e], ein, fyldighet. -na (a) vi = ast.

Tre knarr, ein, sortspette (fugl). -merr, ei, træhest.

Tré na (a) vi bli «tréen». -na adj, -neve, ein, ubehændig person.

Treng|a (treng, trong, trunge)vi tiltrænge, behøve; -a til; -a um; vt han - mat; det - tid; det -st vel. -ande trængende, som behøves. -d, ei, tranghet, trængsel. -d 2 trængt, trykket.

Trengja, ei, hulvei, snævring. Trengja (trengjer, trengde) vt klemme sammen, gjøre trang; — ihop; seg fram, inn, ut, osv. trengjing, ei. Treng sel, ein og ei, -sla, ei, trang-

het, tryk, plage.

Tréning, ei, hærdelse, det at bli

Trenning og trinning; taka noko i -om i 3 avdelinger, paa 3 ganger, sml. tvenning.

Tre reide, ein, redskaper av træ. -saum, ein, trænagle.

Treskald [e], ein, = dørstokk,

terskel. Treskija (treskjer, treskte) vt

treske. -jar, ein, -jing, ei. Treskjeft adj forsynt med træskaft. -skjefting,ein,kniv med træskaft.

Treskje gogn, ei, -golv, eit, -verk, eit, treskjing, ei, og treskning, ei.

Treskjerar, ein, -skurd, ein.

Tre sko, ein, -skoning, ei, træbeslag. -smide. eit, træarbeide. -sole, ein, -spetta, ei, træpikker (fugl).

[Tress = seksti.

Trettan 13. •de 13de.

Trettande dag 6te januar. -dagen, -dagsaftan, -dagskveld, -helg, ei. Tretti 30. -ande 30te.

Tréut adj ubegavet, som vanskelig kan fatte og ta efter.

Trev [è], eit, loft, galleri.

Treve [e], ein, en hop bundter, særlig kornbaand.

•Trevle [è], ein, splint, spaan, smalt

Trevyrke [é], eit, træmaterialer. Tri, 3. -aaring, ein, -alning, ein, *-angel, ein og eit (fl -anglar), et triangel. -beite, eit, trespand.

Trid je 3dje. -jedag, ein, -jemann, ein, -jepart.ein, -jung, ein, tredjedel.

Triein ig treenig. -ing, ei, treenighet, trieiningslæra, ei.

Trifsa, ei, klut, lap, helst fillet i kantene.

Tri fott adj, -gjengd 2 = -1 agd 2. -gjerd 2 og -gjerda adj treslynget. -gjølma adj delt i 3 rum. -hyrning, ein, trekant. -høg og -høgda adj treetages. -kant, ein, -kanta adj, -keiping, ein, baat med 3 par aarer.

Trikina, ei, -kó, eit, trikot = bundingsty, eit. *-koloren, den tre-farvede fane.

Trikk, ein, elektrisk sporvogn.

•a (a) vi kjøre paa trik.

Trilagd 2 tredobbelt, tretraadet, tretvundet.

Trill, ein, trisse, liten rund skive.
*-a (a) vi og vt trille, rulle.

*Trilla, ei, en trille (musik). *-a (a).

*Trilla, ei, vogn.

*Trillebaar, ei, hjulbør.

Trilta (a) vi trippe, lope.

Tri mastring, ein, -menning, ein, næstsøskendebarn, tremenning.

Trinne trende. -ing, ei = trenning. -ling, ein, en trilling.

*Trins|a, ei; brød-. -a (a) vt; -a brød.

Trinta (a) vi rulle omkuld.

Tri nætt adj, -nætting, ein, unge som er 3 dage gammel.

*Trippa (a) vi trippe, gas med smaa, lette skridt.

Trissel, ein (fl trislar), trisse, blokskive.

*Triumf, ein, *-era (a) og (te) vi.

Tri|taatta $adj = -l \operatorname{agd}$. -trædd 2 (om vxv), -tur, ein (dans).

Triv [i], eit, fremgang, lykke.

Triva (triv, treiv, triven) vt gripe,

snappe.

Triv.ast (trivst, treivst, trivest)

vi trives. -eleg trivelig, frodig; behagelig. -en[i] 1 grepen; frisk; driftig.

Trivetter, ein, et 3 aarsgammelt

Trivjug [1] trivelig, frisk, som har

god matlyst.

Trivia [i] (a) vi famle, fele sig for, trevle; — seg fram; — etter ordi; vt befele. -ing, ei.

Trivn [i], ei, trivsel.

Triv mad [i], ein, trivsel; velmagt.

-skap, ein, velmagt.

Trivs el [i], ei og -la, ei, trivsel, velbeindende. -leg livlig, behagelig.

Trjosk og trøsk, ein, ringvæg f. eks. i en tine.

Trjota og tryta (tryt, traut, troten) vi faa ende, ophøre; maten traut for deim.

Tro, ei (*fl* **trør**) en uthulet blok, traug; vand-rende.

Trod [6], eit, stænger; hesje-; takfjæler.

Trod [o], ei, en meget betraadt plads.

Troda [o], ei, stang; fiske-; fotbret (ved en bænk); trædebret (i væverstol, rok, osv).

[Trodde = trod, fortid av treda; trodka = trakka.

Trod|fjøl, ei, og -skia, ei, takfjæl. -lengd, ei.

Trog [o], eit, et traug. -emne, eit, -ost, ein.

Trok a [6] (a) vi stampe med føtterne. -en 1, motstræbende.

Trokk, ei, plads som er traadt haard, traakk, sml. trod [o], ei.

*Troll, eit, troll, vætte; ogsaa om dyr; rove-, sjø-, osv; det er daa — til gut, hest, osv.

*Trolla (a) vt forhekse; vi gjøre

trollkunster.

*Troll|bser, eit og ei, *-dom, ein, -drykk, ein, -gryta, ei, jettegryte. *-ham, ein, *-hegg, ein, *-ing, ei, -katt, ein, -kjerring, ei (-kjerringsmor), -kunnig adj, *-kunst, ein, -mann, ein, *-ord ft trylleord. -rida, ei == riv, eit (sygdom hos dyr). *-skap, ein, -sleg, slem. -ty, eit, trollpak. *-unge, ein, fortrædelig barn. -ut slem. *-ved, ein, hjortetorn. -vêr, eit, skadeveir.

Tron a [6] og -ast (a) vi trives og vokse.

Trondheim, -ar, ein.

Trondheims folk, ft, -mann, ein, osv.

Trong, ein, tranghet; trangt pas; trang, forlegenhet; sml. torv, turft.
Trong adj trang, snæver, smal; knap; -e tider.

Trong bygd 2, -bølt tæt bebodd; besværlig for gjennemfart. -leg, -leik, ein, tranghet. -lende, eit, -lendt adj, -na (a) vi bli trang. -rømd 2 snæver. -rømd, ei, og -røme, eit, trængsel, pladsens knaphet. -stig, ein, klemme, knipe. -synt adj trangsynt. -t adv trangt, tæt sammen. -voren 1 adj.

Tropp, ei, trap.

Troppe gang, ein, -skaap, eit, -stig, eit, osv, tropphus, eit, et avlukke under trappen.

Tros [o], eit, kvas, avfald i skogen.
-a (a) *vi* sanke kvas; rydde jerden for kvas; knuse; larme.

Tros a [b] adj torraatten. -all = morken. -ast (a) vi = morkna. -en 1 = morken. -(e)leg svak, som let brækkes.

*Trost og trast, ein, -(e)reir, eit, -(e)snara, ei, *-unge, ein.

Trot [o], eit, ende, ophør, mangel. -a (a) vi bli utmattet.

Trot e [o], ein, hævelse, betændelse.

-en 1 ophort; lens; kosttroten; ophovnet

= truten. -na (a) vi hovne (hos Garborg en enkelt gang med betydningen
utmattes).

Trott [6], ein, utholdenhet, flid, styrke. -a (a) vt taale, utholde. -laus ustadig. -løysa, ei, -ug utholdende, flittig; haardfør, som taaler meget.

Tru, ei, tro; kristentrui; formening; han fekk meg paa den -i at; tillid; dei hev god — til honom; ærlighet; i — og æra; i god tru; gjeva si — troskapsløfte.

Tru (dde) tro; — paa Gud; — at noko er sant; aa — ein vel; eg -r meg ikkje til det; han er ikkje aa —; barnet -r alle folk godt; han -r seg til mig med alt (sml. fortru); tru eg var der gid jeg var der! tru han kjem? ogsaa skal (ell. maa) tru han kjem?

Tru adj tro, paslidelig; han er oss —; sml. -en, -gen.

Truande, troende; værd at tro; det (han) er ikkje —; han er — til noko av kvart man kan tiltro ham baade det ene og det andre.

Trudd 6 trodd, mistænkt; han vart — til det.

Trudom, ein, tro, religion (i sammensætning).

Trudoms|artikel, ein, -bok, ei, -bror, ein, -form, ei, -frende, ein, = -bror. -liv, eit, religiøst liv. -læra, ei, -lærar, ein, -regel, ein, -sak, ei, -samfund, eit, -sanning, ei, -setning, ei, -skifte, eit, -tvang, ein.

Trulen (fl trune) godtroende = godtruen; lettroende. -fast adj.

Truga (a) vt true; nøde; trygle;
— seg til aa eta overvinde sig til at
spise; — seg til noko tiltvinge sig
noget ved trusler.

•Trug|a,ei,snesko.-far,eit,-føre,eit. Trugen adj = tru og truen.

Trugs el, ein, og -la, ei, trusel.

-maal, eit, trusler, presning.

Truleg trolig, sandsynlig; adv
med troskap. -leik, ein, trofasthet.

Trulla (a) vi trille, velte omkuld.
Trulov|a [o] (a) vt trolove. -a adj
forlovet. -ing, ei.

Trumaal, eit; i — i al oprigtighet. *Trumf, ein, = trump.

Trum ma (a) vi slaa paa tromme.

-ma, ei, en tromme. -mel, ein (fl trumlar) en trommel(t).

Trumme slag, eit, -slagar, ein, -stikka, ei.

Trump og *trumf, ein, trumf (i kortspil). *-a (a) stikke med trumf. -ess, eit, osv.
Trum a, ei, trone. -erving, ein,
-fylgja, ei, -tale, ein, osv.

Trunad, ein, tro, tanke, tillid.

Trungen 1 adj betrængt, forlegen. Trunken adj tver, uvillig.

Tru røkjen 1 adj oprigtig. -røkna, ei.

na, ei. **Trusk**, ein, en fyr, stymper; skjødesløs person.

Truskap, ein, troskap, huldskap. truskaps|brot, eit, -eid, ein, -lovnad, ein, -pant, eit, -teikn, eit.

•Trut [ú], ein, snute, flab; tut (paa kande).

Trut|en [ú] 1 ophovnet; utvidet av fugtighet. -na (a) vi hovne; vokse av fugtighet (om træ). -ning, ei.

Trutt adv med troskap, uten at forsømme.

Tru-vedkjenning, ei, trosbekjendelse.

Truverdig troværdig; troskyldig. Trygd, ei, tryghet, sikkerhet, garanti. -a(a) vt assurere, garantere, sikre.

Trygde|brev, eit, sikkerhetsbrev.
-gjeving, ei, sikkerhetsstillen. -luka,
ei, sikkerhetsventil. -raad, ei, -vakt, ei.
Trygding, ei, assuranse, forsikring:

Trygding, ei, assuranse, forsikring; alderdoms-, brand-, husdyr-, livs-.

Trygdings agent, ein, -brev, eit, -kassa, ei, -lag, eit, -mann, ein, -pengar f = -præmi, ein, -sum, ein, -stell, eit, -svik, eit.

Trygel, ein (fl tryglar), et litet traug; melkefat.

Trygg (n *trygt) sikker, paalidelig; farefri, tryg; ubekymret.

Tryggja (tryggjer, trygde) og (a) vt betrygge; anse sig tryg.

Trygg ja, ei, og -je, eit, tryghet; betryggelse. -leg nogenlunde tryg. -leik, ein, tryghet.

Tryggja adj betrygget, sikret, assurert.

Trygja (trygjer, trygde) vt forsyne med truger.

Trygje, eit, etslags kløvkurv ell. kløvsal.

*Tryg|la (a) vi trygle, tigge idelig. *-ling, ei.

*Trygt adv tryggelig, uten frygt, uten fare.

Trykk, ein, et tryk; beklemmelse; ogsaa = prent, s. d. o.

Trykkja (trykkjer, trykte) vt trykke, klemme; ogsaa = prenta, s. d. o.

Trykkjar, ein; bok- = bokprentar.

Trykkjing og trykning, ei, klemming; ogsaa = prenting.

Trylla (er, trylte) vt forvilde; forhekse. -a, ei, forvirring.

*Tryne, eit, snute pas svin. *-ring, ein, = knarve.

Trysja [y] (trys, truste) vt rense engmarken; vi knuse; larme.

Trysjing, ei, = engreinsking, ei; brak, larm.

Tryst $[\dot{y}]$ (er, tryste) vt klemme, presse. -ing, ei.

Tryta (er, trytte) vi surre (om koen).
Tryta = trjota.

Tryta, ei, = aaborr og skinn-

*Træda (er, trædde) vt træ, sætte traad i; — naal i; — perlor paa ein traad

Træde, eit, jordstykke indgjærdet til græsvekst.

•Træl, ein, en træl, slave; liktorn, træl i huden.

*Trsella (a) vi træle, stræve. -boren 1 adj, *-bunden 1 adj, *-dom, ein, -domsaand, ei.

*Træle|aand, ei, -arbeid, eit, *-kaar, eit, *-liv, eit, -lynde, eit, *-merke, eit, -namn, eit, *-stand, ein og eit, *-verk, eit.

Trælllyndt trælesindet. -sam møisom, strævsom. -skap, ein, overdreven flid. -sleg trælleagtig. -ut fuld av træler i huden.

*Træn, eit, træn (ved hæren). *-hest, ein, *-kusk, ein, *-vogn, ei.

*Trættla (er, trætte) og (a) vi trætte, kives; -a aat seg noko. *-a, ei, trætte, tvist.

*Trætte bror, ein, -fus og *-kjær, -maal, eit, tvistepunkt. -makar, ein, -sam trættekjær. -semd, ei, -sjuk, -sykja, ei, -vis adj klok i disput trætting, ei. idelig tvist.

Trød, eit, tramping; trakk og trød. -a (er, trødde) vi træde; gaa idelig og smaat; -a i golvet stampe i gulvet; -a ned graset; -a rokken.

Trøda (er, trødde) vt belægge med takfjæler (trod).

Trød a, ei, trædebret, pedal; ind- -ut smaapuslet.

hegnet plads. -e, eit, indhegning, fold for kreaturer.

Trøgta (a) vt true, skræmme (hunden) til at tie.

Trom, ein, rand, kant, bredd.

Trøndelag, *-er, ein, (fl trønder), -sk adj.

Trøsk, ein, = trjosk, ein.

Trøya (trøyer, trøydde) vt tilbringe; faa til at gaa (om tid); — tidi; more; — seg; vi trives (paa et sted).

Troy a, ei, troie. -e emne, eit, -erm, ei, -fikka, ei, -krage, ein, -lumma, ei, osv.

Trøys, ei, en skaal med tut.

Trøy sam fornøielig. -skap, ein, fornøielse, sml. tidtrøyte, eit.

Trøyst, ei, trøst, beroligelse. -a (a) vt trøste.

Trøyst a (er, trøyste) vt styrke, gjøre haard; frosten -er jordi; driste sig til; eg -er ikkje ganga lenger; -a seg til aa -e, ein, styrkelse. -eleg trøstelig. -ug trøstig, modig.

Troyt, ein, slutning, travelhet (for at bli færdig).

Trøyt|a (er, trøytte) vt tilendebringe; utholde til en tid, -a saret; anstrenge, -a seg; -a hesten; vente; me fær -a solenge. -ande; det er ikkje -ande lenger. -e, ein, morskap. -en 1 utholdende. -ing, ei, anstrengelse; venting. -na (a) vi bli træt. -sam utholdende, flittig.

Troytt adj træt, utmattet. -ast (a) = trøytna. -leik, ein, træthet. -(e)sam trættende, kjedelig.

[Tubba se tuva, ei.

*Tuber kel, ein (fl tuberklar), *-kulosa, ei, *-kulos adj, se under tæring.

*Tufs, eit, lapperi; daarlig tilstand.

*Tufs, ein, og -a, ei, stymperagtig person. *-a, ei, fille.

Tufs a (a) vi pille, kludre, pusle.
-ast(a) vi optrevles; det -ast for honom
forestillingene løper i surr for ham
(særlig paa grund av alderdom). -en 1
og -ut opreven, fillet, tufset; tusset.

Tuft, ei, en tomt, husgrund. -a (a) = tyfta.

•Tufte, ein, nisse. •-folk fl, •-kall, ein. osv.

Tugga, ei, en tygget mundfuld. Tukl, eit, *-a (a) vi tukle, kludre. -ut smaapuslet. **Tukt**, ei; barne-, hus-. -a (a) vt,

-ig adj sømmelig.

*Tull, ein, kredsgang; ganga i —; sammenrullet dot, krøl; bylt; en særling, en noget taapelig person.

•Tull, eit, tosseri, fjas, tøv.

*Tulla (a) vt svinge, hvirvle; røre om; krølle, rulle sammen; — inn indpakke; vi tumle omkuld; fare efter taapelige indfald; ganga og — handle planløst; — seg burt forvilde sig; — i hovudet tale i vildelse.

•Tulla, ei, noget taapelig, underlig kvinde; kortøret sau.

Tulla adj sammenrørt. -supa,

ei, etslags suppe.

Tulle skap, ein, = tull, eit. -sott, ei, = s vi va, ringsyke (hos faar).

*Tull|ing, ein, taape, underlig person. -ut tullet, tosset, forvirret.

Tulupp, ein, tulup.

Tum a [u] (a) vt og vi utmaale i tommer. -e, ein (og tumarsfinger) tommelfinger; en tomme.

Tume rot, ei, tommelfingerens rot. -stokk, ein.

*Tumla (a) vi tumle omkring; falde omkuld. -ing, ei, tummel.

Tumling, ein, tommelstykke paa hansker; et litet bæger, tumling.

Tums, ein, taape, idiot. -en 1 mut, stur; ødslig; tomset, idiotisk. -ing, ein (= tums), aandssvak person. -ut tomset, aandssløv.

*Tun [ú], eit, gaard, gaardens huse; gaardsplads.

Tuna [ù] (a) vt strække, utspænde. Tunder, eit, tønder, tændestof.

*Tung adj (*tyngre, *tyngst) tung; trykkende; -- byrd, -e skattar, -- sorg; sterk; -- svevn, -- støyt, -- sukk; besværlig; -t arbeid; -- i kroppen, -- paa foten, -- for bringa, -- i hugen.

*Tunga, ei, tunge (i mund, musikinstrumenter, støvler, osv.).

Tung alda. ei, havbølge. -arbeid, eit, -blæst adj stakaandet. -e, ein, tyngde; tyngsel; søvnighet.

Tunge|band, eit, *-maal, eit, *-rot. ei.

Tung fengd 2 besværlig; ubehændig. -fløygd 2 tungt bevægelig. *-før adj tungfærdig; møisom; plump. -føtt adj tungfærdi; møisom; plump. -føtt adj tungfotet. -gjengd 2, -gods, eit, tunge varer. -høyrd 2, -køyrd 2, -leg adj og adv noget besværlig. -lelk, ein, tvngde, vært. -lendt adj. -lvndt adj

tungsindig. -næm, -orka, ei, = -arbeid; ganga paa -orka gaa paa tungarbeide. -rodd 6 (om baat), -sam besværlig, bedrøvelig. -sjø, ein, -svæv og -svævd 2 adj som sover tungt. -tungt adv.

*Tung|vint adj ubekvem, mots. lettvint. -voren 1 adj.

Tunka, ei, eng med tynd græs-

Tun|kall, ein, = -vord, gard-vord, tuftekall.

Tunn, eit; ganga, laupa, springa i — gaa rundt, hvirvle.

Tunn (n tunt) tynd (mots. tjukk);
— plata; utæt; — skog; svak (om
væske) tunt øl.

Tunna, ei, tønde.

Tunna (a) vi svinge rundt, hvirvle; ogsaa — seg.

Tunn brød, eit, tyndt flatbrød. -bygd 2, -drykk, ein.

Tunne band, eit, -botu, ein, osv.
•Tunnel, ein (fl tunnelar).

Tunn fengd 2 noget spredt.
-grendt adj, -hærd 2 og -hært tyndhaaret. -lda, ei, hvirvelstrøm. -ing,
ei, kredsgang. -leik, ein, tyndhet.
-sløg adj tyndt græsgrodd. -vange, ein,
tinding. -vembe, eit, = svangsida.
-voren 1 adj.

Tunt adv tyndt, sparsomt.

Tun tre, eit, gammelt træ like ved husene. -vord, ein, = -kall.

Tupp, ein, top, fingertop; hane. *-a, ei, høne.

Tur [ú], ein, bulder, dur, stei, = dur; tur, liten reise eller gang; sml. ferd; *snar-.

Tura (a) vi buldre = dura; more sig, leke; svire, ture; vt — jol, gjestebod; — dagen ut.

*Turbin, ein, og -a, ei.

Ture, ein, en dobbelt-tap (f. eks. i tønde).

Turft, ei, trang, behov, fornødenhet. -ing, ein, portion til én gang.
-ug og -ig trængende.

*Turing, ei, bulder; lystighet; svir.
*Turist, ein, -lag, eit, turistforening. -trafikk, ein.

Turk, ein, tørking, tørke; en tyrker, se tyrk.

Turka (a) vt avtørke, tørke; — bordet, — fisk, — høy; avviske; — sveiten, — ut skrifti.

adj og adv noget besværlig. -leik, ein, turk a, ei, = turk, tørking; tyngde, vegt. -lendt adj, -lyndt adj portion som tørkes paa en gang. -ar,

ein, -ast (a) vi bli ter; -ast upp fortørkes. -aar, eit.

Turke gryta, ei, -hella, ei, -klut, ein, -loft, eit, -sott, ei (sygdom paa kvæg), -stova, ei, turking, ei.

Turklæde, eit, -fald, ein, -snipp,

Turn a [ú] (a) vi, -ar, ein, *-ing, ei, -lag, eit, turnforening. *-sko, ein. Turr [ù] (n turt) tør, avtørket, ut-

tørket, indtørket, saftløs, mager.

Turraar, eit, -fengd 2 noget saftløs. -fisk, ein, -føtt adj, -føttes adv, -høy, eit, -kalde, ein, -laup, eit, fortørket plet paa et træ. -leg adj -leik, ein, tørhet. -lende, eit, -lendt adj, mots. raalendt og vaatlendt. -mat, ein, mots. skeimat. -maula (a) vtspise bare brød. turr-rot, eit, tørraattenhet. -roten 1 adj, -sam jevnlig tør; tør, kjedelig. -skodd 6, -sumar, ein, -ved, ein, -vêr, eit, -verk, ein, gigt. -voren 1 adj, -øygd 2.

Turv, ein; han fekk -en sin fik

sin bekomst.

Turva $[\dot{\mathbf{u}}]$ (tarv, turvte) vt behøve, trænge til (objektet er oftest ikke et substantiv); han tarv det vel; eg tarv mykje meir; du tarv ikkje tvila; i fortid: skulde, burde; eg turvte ha gjort det; du turvte ha vore der.

Turvande trængende; som behøves. -ast (tarvst, turvtest) behøves.

Turve laus unødig = tarvlaus. -leg nødvendig. -n 1 trængende.

*Tusj, ein, tusj (farve).

Tusk, ein, varme; varm luftbølge. Tusk, eit, larmende bevægelse; lystighet; korkje - eller taav hverken lyd eller bevægelse. -a (a) vi røre sig med larm.

Tusk a (a) vt byttehandle..-han-

del, ein.

Tusken 1 adj skranten, sykelig. Tusl, eit, smaapusling, pusleri. *-a (a) vi gaa sagte; pusle; vt klemme. -en 1 skrøpelig. -ing, ein, = tusul, ein. -ut tuslet.

Tusna (a) vi tørke; stivne av frost. Tuss(e), ein, tusse; haug.

Tussa, ei, tørreplads for korn; ogsaa = tussekvende, haugtussa.

Tusse, ein, tosse. -bit, eit, etslags ondartet byld. -bær, ei og eit, firblad (en vekst) •-fletta, ei, marelok (i haaret). -fugl, ein, = fossekall. -- ladd, ein, en stymper.

*Tust [ú], ei, treskestok = slegel, slagvol.

Tust, ein, dusk, haardot. -a, ei, knute; knippe. -a (a) vt vikle sammen.

Tusul, ein, en pusling; uanselig

Tusund, eit, 1000. -deild, ei, -part, ein, -tal, eit.

*Tut [ú], ein, tut (paa kande, osv.); trompet; lur. *-a (a) vi tute, skrike; blæse paa horn, osv. -arhorn, eit.

[Tutla, se tusla (a).

Tutra (a) vi skjælve (f. eks av frost), sml. hutra; klynke, smaapjatte. **Tutoyed** 2 = ut - oygd, som har fremstaaende øine.

Tuva, ei, en tue. tuve kval, ein, etslags hval. -mark, ei, tuvut adj.

Tvaa (tvær, tvo, tvegen) vt to, vaske. -tt, ein, tvæt.

Tvaatte kjerring, ei, -klut,

ein, -kopp, ein, -vatn, eit.

Tvadd, eit, tidsspilde. -a (a) vi fare ut og ind.

Tvag, eit, vask; strabaser. -a (a) vt vaske; vi strabasere. -ing, ei, -la (a) vi søle, plaske; spilde tid.

*Tvang, ein, tvang, betvingelse. -laus, -løysa, ei.

Tvangs arbeid, eit, *-auksjon, ein, *-lov, ei, -raad, ei, -trøya, ei.

Tvare, ein, et spikerbor; en liten

Tvarga (a) vi traske omkring.

 $\mathbf{Tvega}(\mathbf{a})$ vi gas tungt ell. vaklende. Tvegen [e] 1 tvættet, se tvaa; saape-.

Tveit, ei, tverskaar (hvorved træ fældes); fure; ogsaa = glenns.

Tveit, ein, spaaner, flis. -a (a) vt kløve.

Tveng, ein, spænderem; kile i høvel.

Tvenning og tvinning; i .om. sml. trenning.

•Tver [è] adj but, avstumpet; som gaar paa tvers; tver, uvillig. -a, ei, tverkant, endeflate; koma paa -a paa tvers.

*Tver|bakke, ein, -bein, eit, en feil i hesteben. -bløyg, ein, en tverdriver. -bratt adj, -bu og -bue, ein, gjenbo. *-dal, ein, -djup adj, -drivar, ein, stædig person. -e l[e], ein (ft tverlar), kjerne-stang = tyl, ein. *-elv, ei, *-fjord, ein, sidefjord. -før motvillig. -hand, ei.

Tverka (a) vi optræde motvillig. *-a, ei, tverhet; paa -e. -ast (a) vi

forværres; avta.

*Tverkast, eit, -kasta seg kaste sig pludselig tilside (om hest). -klipt adj, *-krok, ein, -kvekka vi bli skrækslagen. -kyndt egensindig. -laga adj hinderlig. -leg noget tver. -lyndt stivsindet. -maal, eit, -møle, eit, ondt lune. -pinne, ein, stædig person.

Tverr a (tverr, tvarr, tvorre) og(a) vi svinde ind, formindskes. -ande avtagende; -ande maane, mots. veksande

maane. -ing, ei.

Tver røyna vi gjøre et kraftig forsøk. *-sål, ein, -skap, ein, tverhet. -skjella, ei, vind fra en sidedal. -skoren 1 adj, -skurd, ein, tversnit. *-slag, eit, krydsning i sterk motvind. *-snu vi vende paa tvers; vende pludselig. *-sprang, eit, galop = firsprang. -springa vi, -strik, eit, -stygg ræd for fremmede personer. -støyt, ein, støt fra siden; plump person. *-sum, ein, *-sving, ein.

*Tvert adv; brotna — av; taka nedfor bryte overtvert; pludselig; det kom — paa; paa — paa tvers; uheldig; tvert imot; tvert um.

Tverva (de) vt vrænge, snu ut ind. *Tver|ved, ein, -veg, ein, -vegg, ein. -venda vi = -snu. -vending, ei, -vriden 1 meget vrangvillig.

*Tvi! omtrent som fy; tvi vøre!

Tvi dobbelt; brukes i mange sms. Tvilarbeid, eit, -band, eit, etslags vævning. -beite, eit, tospand. -beites adv, -berga adj dobbelt forsynt. -bernt adj; der var -bernt der (i familien) var to barn. -boge, ein, -botn, ein, dobbeltbund. -breid adj, -bruk, eit, bruk av to gaarder. -burar [ù] fl tvillinger. -byksa vi = -springa. -byte, eit, -bytt delt i to. -bøle, eit, -bølt delt i to bruk. -drag, eit, tvedragt. -drætte, eit, tvedragt; tospand. -eggja adj tveegget. -fald adj tvefoldig. -felt adj dobbelt. -felle, eit, to arbeider paa én gang. -festa vt, -før adj dobbelt utstyret; overflødig sterk. -føtt adj, -føttes adv, -gild adj som har dobbelt værd. -gjerast vi modnes dobbelt raskt. -haka tvehaket. -halda vt holde med begge hænder. -hendes adv, -hermd 2 fortalt paa to maater. -hjelpen 1 adj dobbelt hjulpen. -hoka, ei, tvehake (i ansigtet). -hug. ein, vakling. -huga adj tvilraadig. -hugast(a) vi, -høg og -høgda adj toetages. -ka (a) vi være | tri to eller 3. tvilraadig. -kaar, eit, alternativ. -knept dobbeltknappet. -kost, ein, to kaar at ei, de to tredjedele.

vælge mellem. -krok, ein, -krokut og -krøkt adj tvekroket.

Tviksam adj tvilraadig, ubestemt. *Tvil [i], ein, *-a (a); -a paa betvile; -a for formode. -ande adj.

Tvile|sjuk adj, -sjuke, ein og -**sykja**, ei.

Tvillengd, ei, dobbelt længde. -ljoda (a) vi gi ekko, gjenlyde.

Tvill (a) vt rore sammen; forvikle. -a, ei, kurre (paa traad).

*Tvilling, ein = tvinnling. *Tvil raadig, sam tvilende; som kan betviles.

*Tvils|maal, eit, tvilsom sak; uvisshet. -maate, ein; i -maate i tvils-

Tvina (a) vi svinde ind.

*Tving|a (a) vt tvinge; besvære. -sla, ei, tvang.

Tvinna (a) vt tvinde, sno sammen. Tvinn e ft tvende. -ing, ei = tvenning, ei.

Tvinnling. ein, tvilling.

Tvinta (a) vi rave, tumle. Tvi nætt adj to nætter gammel. -nætting, ein, -orka, ei, dobbelt arbeide. -raadig adj = huga. -renna *vi* løpe i firsprang.

Tvisl, ein, ustadig person.

Tvisl, eit, ustadighet. -a (a) vi være ustadig. -ast hentæres, skrumpe ind, bli avfældig. -ing, ei = tvisl, eit.

Tvi|smide, eit, tvist. -snakk, eit, tautologi. -sprang, eit, firsprang. -springa vi = -renna.

Tvist [i], ei, feil i vævning. Tvist adj taus, tankefuld. *Tvist, ein, tvist, uenighet.

Tvi|steikja vt, -steikt adj stekt : dobbelt (2 lever paa hinanden). -styr, eit, dobbeltsyssel. -synast vi se utydelig, være tvesynt. -synt adj tvetydig, tvilsom. -tak. eit, dobbeltgrep; feilgrep. -taka vi famle; tale stammende. -tenkt = -raadig. [tvitlast se tvislast. -trædd 2 totraadet (om væv).

Tvitt, ein, en fløite. -a (a) vi fløite; sige tvi.

Tvi tydig tvetydig. -velt adj (om pløining). -venda vi gjøre to turer. -vending, ei, -vinna, ei = orka; -æring, ein, 2 aar gammelt dyr.

Tvo 2; tvo og tvo parvis; ei tvo-

Tvo|blada adj tobladet. -deild,

Tvog $_{i}$ **a** [$\dot{o}$], ei, vaskeklut. -a (a) vi plaske, søle.

Two kruning, ein, tokronestykke.
-mastring, ein, -nating, ein, nøttehams
med to nøtter.

Tvora [o], ei, tvare.

Tvo radbygg, eit, -røming, ein, baat med to aarepar. -tal, eit, -øyring, ein, en toøre.

Tvæsast (a) vi fortørkes i veksten

(om korn).

*Tvætta (a) vt tvætte, vaske; vi vimre om. -e, eit, vask, skarp væske til vaskning. *-ing, ei.

Ty, eit, tøi; reisetøi; sylv-, stein-, skrive-, silke-, huve-; sterkt — aa slita paa; det er godt — i den guten; skarve-, fante-.

Ty (dde) vt tilrede, ordne; vi strække til, forslaa.

Tya adj beskaffen; sindet.

Tyd adj omgjængelig, venlig; mild.
-a (er, tydde) vt gjøre «tyd»; -a seg (ell.
-ast) til nokon. -a, ei, venlighet; ynde.

*Tyda (er, tydde) vt uttyde, tolke; - ut og *uttyda.

Tydeleg adj og adv tydelig; tala —, skriva —.

Tyding, ei, uttydning, forklaring, fortolkning.

Tydleg adj venlig, hyggelig, behagelig.

Tydning, ei, underretning, besked.
Tydskap, ein, blidhet, venlighet.
-sleg = tydleg.

Tyfta (er, tyfte) vt lage tomt (tuft);
– eit hus.

*Tyfon, ein, orkan (i Kina).

*Tyfus, ein, = nervefeber. Tygel, ein (fl. tyglar) tøile, kort tømme i bissel.

Tyggja (tygg, togg, toggen, fl togne) vt tygge. tyggjing, ei.

Tygla (a) vt toile, holde i tomme. Tykk, ein, fortrydelse, motvilje; ogsaa indbildning.

Tykkja (tykkjer, tykte) vi fortryde; — paa noko.

Tykkja (tykkjer, tykte ell. totte) tykkes, synes; — um like; — langt kjede sig; — mùn i; — synd i.

Tykkjast (tykkjest, tyktest ell tottest) tykkes om sig, anse sig; — vera kar.

Tykkje, eit, et tykke, mening, skjøn; fortrydelse. -laus, -løysa, ei, sløvhet, likegyldighet. -mùn, ein, grund til fortrydelse.

Tykkjen (ft tykne) pirrelig; fornærmet.

Tykkjesam pirrelig, som let blir fornærmet.

Tyl, ein, = tverel.

Tylft, ei, tylvt, sml. dusing, ein. Tylla (er, tylte) vi strække til, forslaa.

 $[\mathit{Tyltra}\ (a)\ \mathit{vt}\ lægge\ eller\ sætte\ op\ løselig.$

Tymta (a) vi gjette paa, ymte om;
-- paa noko.

Tyna (te) vt fordærve; tilintetgjøre, spilde; — ut, — burt.

Tyn|ast (est, test) vi ta skade, bedærves. -e, eit, fordærvelse; lyte. Tyngd, ei, tyngde.

*Tyngde lov, ei, -magt, ei, *-punkt,

eit og ein.

Tyngja (tyngjer, tyngde) vt tynge, betynge; vi betynges, bli søvnig; slumre.

Tyngje, eit, betyngelse. -stein. Tyng sel, ei, og -sla, ei, betyngelse, byrde; beklemthet.

• Tynn a (er, tynnte) vt fortynde. • ast (est, tynntest) vi.

Tynnsla [y], ei, fortyndelse.

Tynsla [ý], ei, fordærvelse; skade.

*Typ|e, ein, *-isk = sermerkt.

*-ograf, ein, *-ografisk adj.

Typpa (er, typte) vt tilspidse, forme som «topp».

Tyrann, ein (f -ar) = hard styrar. *-i, eit. *-isera (a) ell. (te) vt, *-isk adj.

[Tyras, eit, skrap, pak.

Tyre [y], eit, fet furu. -brand, ein. osv.

*Tyrk, ein, *-isk, -land, Tyrkeriket.

Tyrna (de) $[\dot{y}]$ vi fare i mak. **Tyrner** $[\dot{y}]$, ein, = torn, klunger.

Tyrst $[\dot{y}]$ tørstig. -a (er, tyrste) vi tørste.

Tysdag, ein, tirsdag.

Tysja (tys, tuste) vi tusle; smaasysle.

*Tysk adj, -ar, ein, -dom, ein, -land.

Tyta (er, tytte) vi piple frem, sml. tjota.

Tyta, ei, liten knart; kjertel i sten. Tytebær, eit og ei, tyttebær.

Tytel, ein (fl tytlar) prik, tøddel. Tytta [ŷ] (er, tytte) vi saavidt berøre.

Tytta, ei, kvindemenneske.

[Tox, se tægja og tæja.

Tægd, ei, fornøielse, behag; hava av. -a (a) vt motta villig. ønskelig, velkommen.

Tægja (tægjer, tægde) vt berolige; forsone

Tægja, ei, kurv av tæger.

Tægje, eit, en krans av tæger. -bær, eit og ei, = taagebær.

Tægleg behagelig, venlig, om-

gjængelig.

Tse ja (txr, txdde) vt optrevle. -jing, ei.

Tæpa (te) vi berøre let; — paa

Teeple, eit, = teppe, tjeld, aaklæde.

Tæra (de) vi fælde taarer; rende op (om solen); vt avklare.

Tæra (de) vt tære, opløse, svække. -ast (est, dest) vi hentæres. Tære, eit, en smule; ikkje —.

Tærepengar fl tærepenger. *Tæring, ei, tæren; svindsott; tuberkulose; underhold. tæringssjuk.

Tæs a (te) vt plukke, opslite; vi tøfle. -a, ei. tøffel.

Tæse vêr, eit, -vind, ein, tøveir. *Tæva, ei, = bikkja.

Tøda, ei, gjødningsstof. tødemark, ei, rik eng.

Tok adj passende til at ta ell. motta, nem; greid-, hard-, smaa-, stor-, viss-.

Tøke, eit, det at ta; forsøk; til-, fram-, ord-.

Tøkleg adj nyttig, bekvem; dygtig; gavmild; til-.

Tola (te) vi stunde til (om tid); bie litt.

Tolla, ei og -e, ein, taapelig person. **Tølor** fl pakkenelliker, sml. pjank. Tøma (de) vt tømme.

*Torn a (a) vi torne, støte an; *-a ut. -ing. ei, dyst.

Tota (a) vt tilvirke (uld), karde, spinde.

Tote, eit, toi, stof; bonitet.

*Tov, eit, valkning; tidsspilde; vaas, tøv. *-a (de) vt valke; vi søle tiden bort; vrøvle.

Tovall = -sam. -ar, ein, en vrøvler.

Tove kolla, ei, -kopp, ein, = -ar

Tov|en 1 = -sam. -mùn og -ingsmùn, ein.

Tovra (a) vi bie, vente.

Tøvsam adj forsinkende, møisom; senfærdig.

Tøya (a) vi tø, smelte (om det frosne); vt bringe til at smelte.

Tøyg, ein, tøi; gjeva — være elastisk.

Toye adj = taug, langmodig.

Tøygja (tøygjer, tøygde) vt strække. Tøygjeleg tøielig.

Toyg jing, ei, og -ning, ei, -sla, ei, utstrækkelse.

Tøvma (de) vt styre ved tømmene; beherske.

Tøymeleg adj som lar sig raade; besindig.

Tøyr, ein, tøveir.

Tøys, eit, røre; vrøvl, tøis. -a (te) vi lage røre ell. drikke til kjørne; søle; fare med vrøvl, tøise.

Toyt, ein, slurk, portion. -a (er, tøytte) vi drikke graadig.

Tøy vêr, eit, -vind, ein, tøveir.

U.

U, ein (f u'ar), u-ljod, ein. U negtende partikel, blir meget brukt som førsteled i sms. Foran substantiv betegner den gjerne noget manglende ell. mislig (uaar, uro, ufred, uhug, ugras, usemja, usmak, utid, osv). Foran a djektiver betyr u gjerne ikke (usamd, utru, ujamn, utrygg). Hit hører en mængde adjektiver dannet av verber (ubeden, ulasta, udøypt, ulæst, usedd, uspurd. osv); kun faa av -avlateleg adj. dem kan komme med her; men vanligvis

kan man trygt_sætte denne u foran fortids part. Denne u brukes ogsaa foran nogen nutids part., helst i passiv betydning (ugjerande, usegjande, uteljande o: som ikke kan gjøres, siges, tælles), sjelden med aktiv betydning, saasom umælande.

Uaand, ei, *-aar, eit.

U agtande adj ugyldig. -and-svarleg, -attra adj ikke ophævet.

Ubbia (a); -a seg reise børst. -en (f ubne).

Ubein kroket; vanskelig.

U beinug uhjælpsom. -beitt sløv, uhvas. -berda, ei, ufremkommelighet -bergeleg = -byrg.-bjaaleg upassende. -bljug og -blyg ublu. -botleg ubotelig, uforbederlig. -bragd, ei, daarlig skik. -brigd 2 og -brigda uforandret. -brigdeleg, -brukande ubrukelig. -brøyte, eit, ufremkommelighet. -brøytt ubanet; uforandret. -byde, eit, fortræd. -byrd, ei, for stor byrde. -byrg ubergelig. -bytt uskiftet; hava noko -bytt uopgjort. -bøtande uforbederlig; ubotelig.

*U|daad, ei, -daam, ein, stank. -daude, ein, -daudeleg. -daudelegdom, ein, = udøye(n)skap, ein (se daud, osv.). -deig adj haard. -dimd 2 ufordunklet. -dug(e)leg, -duld 2 ufordulgt. -dygd, ei, uduelighet, udyd. -dygdig, -dygja, ei, uduelig person ell. ting. -dæme, eit, = daam. -dømeleg adv overordentlig. -døydeleg og -døyeleg udødelig. -døyeskap og -døyenskap, ein, udødelighet.

Ueiga og eign, ei, ubehagelig eie. -eins adj uensartet; uforlikt. -ete-

leg uspiselig. -evlug svak.

U|fager, -fallen (ft -falne) ikke falden; uskikket. -fegja, ei, uvøren person. -fegen 1 uglad. -felleleg uhøvelig, ubekvem. -fengen 1; — skade skade som man endda ikke har lidt. -ferd, ei; fara ei -ferd. -ferdig ufærdig; beskadiget. *-fin adj, -fiske, eit, ulempe. -fjelg uhyggelig, motbydelig. -fjelge, ein, -fløygd 2 uskikket til at flyve.

Ufor færd og -fælt uforfærdet. -gjengeleg, -likleg uforlikelig. *-likt, -svarleg, -syrgd og -sytt uforsørget. -tent ufortjent. -vanska og -vend 2 uforvansket.

*Ufred, ein, -leg, ufreds bod, eit, *-fugl, ein, -mann, ein, *-tid, ei,

-tidend, ei.

U fredt adj n urolig, utrygt. -freista uforsøkt. -frels adj ikke helt fri eller uskyldig; gjera seg -frels forgripe sig. *-fri adj genert. -frisk sykelig. -friske, eit, og -fryskje, eit, uro; rovdyr. -fræ (ell. -frø), eit, ukrud. -fræv adj ikke spiredygtig.

*Ufs, ei og ein, brat bergvæg.

Ufs, ein, stor sei.

*Ufs, ein, takskjeg. ufsedrope,

Ufull komen, -stendig.

U|fus adj = traud, litet villig.-fylgd, ei, vanheld. -fyllande umættelig. -fyndig uværdig; uanstændig. -fysa. ei, noget som vækker ulyst. -fyseleg ubehagelig. -fysen 1 ubehagelig; urenslig. -fysna, ei, smuds, urenslighet. *-for adj uveisom; som ikke er istand (til). -føra, ei, vanmagt, uførhet. *-føre, eit, daarlig føre; vanskeligheter. -førleg adj.

*Ugagn, eit, skade, tap; gjera —;

Ugg. ein, torn; rygbørster; reisa sætte sig til motverge.

Ugg, eit, ængstelse. -a (a) vi ængstes, gyse.

Ugge, ein, finne (paa fisk).

Uggleg uhyggelig.

Ugild ugyldig. -skap, ein, ugyl-

dighet.

Ugin [1], ei, ond art, slem feil. -givnad, ein, ondt anlæg. -gjegna, ei, noget som er til fortræd. -gjera (gjer, gjorde) vt fordærve. -gjerande ugjørlig. -gjerast utvikle sig til det værre. -gjerd, ei, uskik. *-gjerning, ei, -gjestmild adj, -gjord 2 ugjort; umoden.
-gjæv adj ringe. -gjæva, ei, uheldig tilstand. •gjæveleg daarlig slet. (*ugla, ei, = ula). *-glad, -gløymande uforglemmelig. -godsleg, -gras, eit, -greid adj, -greida (er, de) vt, -greida, ei, ugreie. -greideleg som ikke lar sig opgreie. -grein, ei, uorden. -greinleg adj slusket. -grunna ugrundet. -grøde,

eit, ukrud. -gudleg adj.
U|haatt, ein, uorden; vanlykke. -hag adj klodset. -hagleg ubekvem. -hamleg utækkelig. -handsamleg og -handsleg uhaandterlig. -heil brøst-

fældig. -heimla uhjemlet.

*-ig = uheppa, *Uheld, eit,

uheppeleg og uheppen.

Uhemja og -hema, ei, vanheld, ulykke (især paa kreaturene). -hendig ubehændig.

Uheppa, ei, uheld. -ast (a) vi mislykkes. -eleg uheldig (tilstand). -en

(f hepne) uheldig (person).

*U historisk, -hjelpeleg ubrukelig. -horveleg adj overordentlig. -hovleg uforholdsmæssig. -huga utilbøielig. -huggande utrøstelig. -hugleg ubehagelig. -hugnad, ein, ubehagelighet. -hyggje, eit, uhyggelig tilstand. -hyggjeleg, -hyrda, ei, uorden. -hyrden 1 skjødesløs. -hæv adj daarlig. -høg adj ubekvem. -høve, eit, misforhold. -høveleg. *-høvisk. -høvrd 2 uhørt.

-høyrleg uhørlig.

Uljamn ujevn. -jamne, ein, ujevnhet, ulikhet. -kjend 2, -kjenneleg, -kjennskap. ein, ubekjendtskap. -kjura, ei, uordentlig levnet; uordentlig og uvøren person. -kjuren 1 adj, -kjurskap, ein, **-kjøm** og **-kjømd** 2 adj ufrem-kommelig; gold. **-kjøme**, eit, utilgjængelig sted. -kjømeleg adj ufremkommelig. -kjøpt adv gratis. -klaar, -komen 1 fremtidig. -krenkjande ukrænkelig. •kring adj ikke smidig. *-kritisk *adj.*

Uks e, ein, okse. -hyvel og okshyvel, ein, tomandshøvel; smsf. ellers

ukse.

U|kunnig ukyndig. -kvendeleg, -kvik adj livløs; kvikt og ukvikt levende og livløs eiendom. -kvild 2 træt. -kvæm ubekvem. -kynde, eit, vanart. -kyndt vanartet.

Ul adj litt bedærvet (om fisk, kjøt,

Ul, ein, hyl. -a (a) vi = y la og hyla. Ula og *ugla, ei, ugle; berg-, katt-.

Ulaat. ein, = ulæta, ei.

Uladd 2 ikke ladd (om skytevaaben

og fartøi).
*Ulag, eit, uorden, misstemning; vera i —. -a adj, -ast (a) vi, -leg brøstfældig; ikke høvelig.

Ulastande ulastelig. *-lempa, ei, -lempeleg, -lende, eit. -lendf adj uveisomt. -lenka, ei, lang, slunken person. -lenkeleg ulenkelig. -lesande ulæselig. -lida, ei, utækkelig person. -lidande og -lideleg ulidelig, utæk-

*Ulik adj, -a, ei, og -jende, eit, upasselig ting. -leg urimelig, utække-

lig. -skap, ein, ulikhet.

Uliv, eit. *ulivssaar, eit; til ulivs. -nad, ein, stygt levnet. -t [i] adj ulevd: han hadde noko -t skulde ikke dø endda.

Ulivs-øyra, eit, likegyldig person. **Uljod**, ein (fl uljod), ulyd.

Ulk a, ei, muggenhet, skimmel. -eleg motbydelig. -en 1 adj kvalm. -ut slimet.

Ull, ei, uld. -an, eit, uldtøi. -dott, ein, [-naav fint uldavfald. -sau, ein, osv.

Ulna (a) vi bedærves, bli «ul». *U|logisk, -logleg = ulovleg. -lot [o], eit, ondt lune. -lovleg adj. Ulsblakk adj hvitgraa.

adj.*Ulv, ein.

Ulve binna, ei, *-grav, ei, *-hi, eit, -stova, ei.

Ulukka, ei; koma i -a. -eleg

Ulyd nad, ein, ulydighet. -ug og *-ig ulydig.

*Ullyst, ei, -lyst adj tilfredsstillet; overmættet.

Ulækjande og -lækjeleg, *-lærd adj, -læst ulaaset. -læta, ei, ubehagelig lyd. -læte, eit, uvæsen, upassende opførsel -løyseleg, -løyves adv uten tilladelse; av vanvare, ikke med vilje.

Um præp og adv om; vera — seg; her — dagen; koma bak-, inn-, fram-, ut-, osv.; men ikke vera bak-, inn-, fram-, ut-, osv., dette heter vera bakanfor, innanfor, framanfor, utanfor, osv.

Um konj om, dersom, hvorvidt, uagtet.

Umaalug maallos. -mark, ei, vildmark. .mannsleg umandig; svak.

Umaate, ein; til -s til overmaal. Umage, ein, en svak stymper. -sleg spæd, svak.

*Umak, ein, *-a (a) vt uleilige; -a seg.

*Umake, ein, ting som mangler make (par)

Umak laus, -løysa, ei, makelighet; dovenskap. -rædd lat. -sam som volder umak.

Um|bera (ber, bar, bore) vt undvære, gi slip paa. -bod, eit, raadighet; ombud. -boda (a) vt kommandere, herske. -bodsam herskesyk. -bodsmann, ein, -bord og um bord om bord. -bot, ei, forbedring. -brøyte. eit, forandring. -bunad, ein, forsyning, utrustning. -byte, eit, ombytning; hava -byte ha mere end ett sæt (f. eks. av klær). -deilding, ei, fordeling. -døming, ei, bedømmelse.

U|megd, ei, svakhet, vanmagt; barndom; familiens barn. -meidd 2 usaaret. -meld 4 uanmeldt. -melt ufordøiet. -meltande ufordøielig.

[Umfangshus magasin.

Umfar, eit, omgang; omfar. -ast (ferst, fórst) gaa glip av at møtes, omfares. -sykja, ei, omgangssyke.

Um ferd, ei, rundreise. -flidd 6 istandsat. -flinad, ein, -flutt omflyttet. -fløytt omflytt.

Umfram adv ovenikjøpet, omfram; præp med tillæg av; tri kronor dagen — kosten. -|arbeid, eit, -blad, eit, ekstrablad. -løn, ei, ekstraløn.

Umgang, ein, omgang, omløp; omgjængelse. -ast (gjengst, gjekst) omgases.

Umgangs krins, ein, -legd, ei, omgaaende lægd. -maate, ein, fremgangsmaate, behandlingsmaate. -skule, ein, -vener fl.

Umgjelda vi (kun infinitiv) undgiælde; han fekk — for det.

Umgjenge, eit, omgjængelse. -leg

Um|gjerd, ei, omgjørelse. -gjord 2 omgjort. -grip, eit, omfang, begrep. -hender adv frugtsommelig.

Umheng, eit, omhæng, gardiner. seng, ei.

Umhug, ein, omhu. -sam omhyggelig.

*U|mild umild; karrig. -minka adj uformindsket.

Uminn eleg; i -elege tider. -ug glemsom.

U|missande umistelig. -mjell sykelig, nervøs.

Um kapp omkap.

Um komen 1 yderst forlegen. -kostnad, ein, og -kostning, ei, -kring adv og præp == ikring og i kring um. -kumpla adj kuldkastet, omkumplet; omgjort. -kumpling, ei, -kvarv, eit, et omfar (i tømring). -kverv, ein, omegn; omraade. -kverves adv i ring. -kvæde, eit.

Umlag adv omtrent.

Um, lag, eit, et omgivende lag.
-lagd 2 omlagt. -land, eit, omegn.
-laup, eit, -laupande omflakkende.
[-led se uvled. -legg, eit, fordeling, utligning (av utgifter). -lysing, ei, omvisning med lys; omberammelse. -lyst adj omberammet. -lægje, eit, overhæng, plage. -me adv omme, forbi.

Ulmod, eit, mismod, misstemning.
-modig, -mogen 1 umoden. -mogleg

og -mogeleg umulig.

Umraad, ei, betænkning, betænkningstid. -a seg (er, de) omraade sig.

Um|riss, eit, og -rit, eit, omrids. -rødd 2, -røding, ei, omtale.

Umrøm a seg (de) omrømme sig, skaffe sig utvei. -e, eit, leilighet til at omraade sig, henstand; for elt -e til hjælp for en kort tid.

Umsegja vt undsige paa livet.
Um senn ad gangen = i senn.
Umsetnad, ein, og -setning, ei,

omsættelse, omsætning. -sider adv omsider. -skapnad, ein, forvandling. -skapt adj, -skift adj, -skifte, eit, -skifteleg, -skiftelaus, -skipnad, ein, omordning. -skjera vt, -skjering, ei. omskjærelse. -skoren 1 adj, -skrift, ei, oversættelse. -slag, eit, rask omskiftelse; omslag (paa sykt lem). -snudd omdreiet. -snuiug, ei, -sorg, ei, -spurd 2, -spurnad, ein, efterspørsel. -stand, eit og ein, = -stende. -stemning, ei, se stemning. -stende, eit, == umstand, omstændigheter, stilling, forhold. -stendeleg omstændelig. -støda, ei = stand. -støyt, ein, omstyrt ning, revolution. -sut, ei, omsorg. -sviv, eit, omsvæven, omdreining, utflugter. -syn, ei, omsigt; rundskue; hensyn; i vidare -syn i videre betydning, sml. a vsyn. -synleg omhyggelig. -syte, eit, = umsut -sytelaus omsorgsløs.

Um tale, ein, -tanke, ein, -tykt yndet, anset. -veg, ein, -vend 4 omvendt. -venda seg (er, vende), -vending, ei, -være, eit, omgivelse. -vøla, ei, og -vøling, ei, ordning, istandsæt-

telse. -vølt adj.

Umselande umælende. -mæleleg umaalelig. -mælt umaalt. -møle, eit, daarlig sindsstemning. -mølen 1 og -mølt uoplagt, misstemt.

Una [u] (te) vi befinde sig vel, trives.

Unaad. eit, uvæsen. *-naade, ein. *-naadig adj.

Undan adv og præp unda; siga —; søkka —; springa —; gjera leksorne — for imorgon; ei mil — land; beda seg — be sig fri, osv.

Undan drag. eit, bortskaffelse.
-dregen 1 adj, -ferd, ei, undvikende
bevægelse. -gøymd 2 skjult. -havd 2
lagt tilside. -koma, ei, leilighet til at
komme unda. -komen 1 undkommen;
forarmet. -mûn, ein, forsprang. -rømd 2
flygtet unda., -tak, eit, utsondring;
undtagelse. -takande; inkje -takande
intet undtat. -teken 1 utskilt; undtagen; heile bølingen, Brandgaas -teki.

*Under, eit, et under; forundring;

verta upp i --.

*Under præp, *-befal, eit, -befalingsmann, ein, -breidsla, ei, underteppe. -budd 6 som har godt forraad.
-bunad, ein, grundformue; underklær.
-burd, ein, strøelse. -burda (a) vt skaffe tilveie. *-danig adj, -full adj.

*Undergang, ein, -gjeven 1

undergiven; hengiven. -hald, eit, under- | blev bekjendt; døri gjekk — og att; støttelse. -hand adv underhaanden. *-jordisk; dei -jordiske. -kua*adj* underkuet. *-lag, eit, grundlag. *-maal, eit, -magt, ei, svakere magt. -mann, ein, = mindremann. -mengd, ei, mindre mængde. -ordna adj underordnet. -rett, ein = heimerett.

Undersam forundret; som let blir forundret.

Under saatt, ein, en undersaat. -sett undersætsig, sterkbygget. -skot, eit, underskud. *-st adj nederst. -stakk, ein, underskjørt. •studd 2 understøttet. -støda, ei, grundlag. -sølt solfattig. -tak, eit (mots. yvertak; om grepene i ryggtak), -tal, eit, mindretal.

*Underverk, eit, mirakel.

Undorn [o], ein, middagsmaaltid, omtr. kl. 3.

*Undr a (a). -a seg og -ast undre sig. -ande; det er ikkje -ande = det er ikkje under. -en 1 forundret. *-ing, ei, -ug og -ig = undren og undersam.

Und sjaa seg (ser, saag, sét) undse sig, *-skylda (er, skyldte) vt undskylde, se orsaka.

Une [ù], ein, tilfredshet. -leg behagelig, hyggelig.

Unegtande unegtelig. -nemnd 2, -nemneleg, -nenne, eit, modløshet.

*Ung (*yngre, *yngst), *-dom, ein, -domleg, *-domsalder, osv. *-e, ein, ungt ell. nyfødt dyr. -fe, eit, *-folk fl det yngre (mots. det ældre) egtepar paa gaarden. *-kar. ein, -lyd, ein, unge mennesker. -menne. eit, ungt menneske. -møy, ei, *-skog, ein.

*Uni form, ei, *-on, ein, *-onsakt, ei, *-tar, ein, *-tarisk, *-verset = allheimen. *-versitet, eit.

Unn|a| (er, unnte) vt ynde, holde av. -e, ein, tilbøielighet. -ing, ei.

*U|norsk adj, *-note, ein, uvane, unote. -nyt [ý] unyttig. -nyta, ei, og *-nytte, eit; til unyttes. -nytteleg og -nyttig, -næming, ein, nybegynder. nøgd 2 utilfreds. nøydd 2 utvungen. -nøydes adv i rikelig mængde. -nøyte, eit en fraadser. -nøyteleg og -nøyten 1 adj ubrukelig. -nøytug stiv, ufør (om lemmer). -opna adj uaapnet. *-organisk, *-ortografisk.

*U|partisk, -personleg. *-politisk.

brenna —; ala —; leita —, osv.

Uppaa præp oppaa og oppe paa. Ordet blir brukt naar der ligger nogen vegt paa begrepet «op»; han kom seg uppaa isen att; ellers brukes i almindelighet den avkortede form paa; s. d. o., sml. aa.

Upp al, eit, -alen 1 opfostret. -att og -atter adv op igjen (om reisning); om igjen (gjentagelse).

Uppatt (se under atter), -bunden 1 adj, -fest adj, -gift adj, -havande passende at gjenta. -havd 2 omtalt paany. -kalla adj, -nya adj, -sett adj, -sungen 1 adj, osv.

Upp bod, eit, opbud. -broten 1 adj, -burd, ein, stigning; høiden av en opdynget haug. -daga (a) vt opdage. -dikt, eit, opspind. -draatt, ein, kornets sætten paa stør. -dregen 1 optrukket.

Uppe adv oppe. Som førsteled i sms. brukes gjerne avkortelsen upp.

Uppe i oppe i; sml. uppi.

Upp elde. eit, opfostring, opvekst. -elding, ei, opildning.

Uppeseta, ei, oppesitting utover natten = -vering, ei.

Upp etter, prap opefter, opad. -finning, ei, opfindelse. -finnsam og -finnug adj, -flog, eit, opflyven, stigning. -flot, eit, opflyten. -floten 1 og -flutning, ei, -flotna adj opflytt. -frosen 1 opsvulmet av frost. -fylling, ei, -fostring, ei, og -fødsla, ei, -gaava, ei, -gang, ein, -gjerd, ei, opgjør. -gjeving, ei, opgivelse. •gjord 2 opgjort; færdig. •gjæv adj hjælpeløs av anstrengelse, opgit. -glødd begeistret. -gløding, ei, _-gonga, ei.

Upp hald, eit, opholdelse, opretholden; stansning -haldig (om veir).

Upphalds reim, ei, bærerem (i sæle. -vêr. eit.

Upphav, eit, ophav, første grund, aarsak. -leg oprindelig.

Upphavs mann, ein, -tak, eit, initiativ; gjera -taket ta initiativet.

Upp helde, eit, ophold, underhold. -hoggen (fl hogne), -hogging, ei, -husa adj velstelt med huse (om en gaard). -høg og -høgd 2 forhøiet; ophøiet. -høgja (høgjer, høgde) vt ophøie. -høgjing, ei.

Uppi og upp i op i; kom uppi Upp adv op; lyfta —, reisa —; | heidī; eg er uppi (ell. uppe i) heidī; snu — ned paa tingen; det kom — det vart upp i inkje blev ikke noget av.

Upp kast, eit, opkastet hop; gjera -et (til) ta initiativet (til). -kjømd, ei, opkomst, fremkomst. -kjøp, eit, -kjøpar, ein, -kok [o], eit, -koma, ei, opkomst; opkomme, kilde. -kuva adj høi paa midten, konveks. -kveik, ein. opflammelse, fyrighet. -lag, eit, oplag. forraad; naturlig anlæg. -lagd 2 oplagt, opsat; sindet, oplagt til.

Upplags hus, eit, -rom, eit, -stad, ein.

Upp land, eit, -landsk adj, -laten 1 oplatt. -laup, eit, opløp. -lending, ein, -lett adj letskyet. -letta, ei, en stansning i regnveiret. -ljos adj = ·lett. -lyse, eit, opklarelse efter regn. -lysning, ei, oplysning (belysning heter ljos, eit). -læring, ei, -løysing, ei, -løysingsrett, ein, -mana (a) vt tilskynde. -med præp, -moda (a) vt opmuntre, opfordre.

Upp nemne, eit, kjendingsnavn.

nemning, ei, opnævnelse.

Upp or præp op av.

Upp raad, ei, forlegenhet. -raadd 2 adj opraadd, manglende noget som trænges; -raadd for baat. -reiding, ei, opredning. -rek. eit, opsigelse. -reksmann, ein, den som ophæver en handel -riss og -rit, eit, optegnelse, referat. -riting, ei, opregning. -rop, eit, oprop; det kom i -ropet det blev bekjendt. -ropar, ein, -rør, eit, oprør, opstand.

Upp saat, eit, opsætning. -sagd 2 opsagt. -seda (a) vt opdrage. -seda adj, -sedar, ein, pædagog. -seding, ei, opdragelse. -segjeleg, -segjing, ei, -set, eit, opsætning; skriftlig op--sig, eit, -skot, eit, opkommende vand. skrift, ei, -skrivar, ein. -skrøytt adj forrost. -skrøyvd 2 løselig opstablet; om en historie: overdreven. -slag, eit, opslaat meddelelse; opslag paa klær; ophævelse av en forbindelse (uppslags brev, eit, -tayla, ei). -staden 1 opstaat, opstanden.

Uppstad mund, eit, tiden til at staa op om morgenen, sml. rismaal. -rokk, ein, opstanderrok. -vev, ein.

Upp staka adj opstaket. -stell, eit, opsats, borduppstell; -standar, ein, -stig, eit, -stoda, ei, opstaaen; opstandelse. -stova, ei, overstue. -styr, eit, opstyr, tumult. -syn, ei og eit, blik opad; aasyn.

Upp tak, eit, optagelse; strofe i vers; avsnit i musik. -tald 2 optællet.

-trutna adj ophovnet. -um præp op forbi. -uuder præp opunder; oppe under. -vartar, ein, -varting, ei, -vega adj banet, gjort farbar. -vegen 1 opveiet. -vokster, ein, opvekst. -yver præp op over, ovenover. -øst adj ophidset. -øydd 2 opbrukt.

*U praktisk adj, *-produktiv adj, -prutande og -prutt adv uten

prutning.

Ur, ein, stor hop; veirsol. *ur, eit,

ur; lumme.

*Uraad, ei; merka —; det er reint - d 2 uforberedt; tvilraadig. -ig og -ug uforsynlig, forsømmelig.

Urd, ei; stein-. -mark, ei, -ut fuld

av urer.

Urein adj, -ska, ei, og -skap, ein, sleg adj.

Urekneleg uberegnelig.

Urett, ein og adj, -eleg, -ferdig, -vis adj, -visa, ei, uretfærdighet.

Urge, ein, væmmelse. -leg adj,

urgnast (a) vi.

Urid, ei, uveir, især snefald om vaaren. -rima adj urimet. -rimeleg.

*Urin, ein, *Urna, ei. * $\mathbf{U}|\mathbf{ro}$, ei, - $\mathbf{roa}$ (a) vt forurolige.

-roleg adj.

*Urt, ei, plante. urte kunnig. *-pose, ein.

Uryd|e [y], eit, tæt krat. -ig uryd-

delig, uryddig.

U|rædd adj, -røkt, ei, = vanrøkt. -rørd 2, -røynd 2, -røyvd 2 urørt. -sagd 2, -sakna adj ikke savnet.

Usam, eit, uenighet. -d 2 uenig. -nad, ein, = sam. *-s adj (ubøielig) = samd; dei vart -s. -tykkje, eit, tvist.

Usann adj. -ing, ei, usandhet. U sanseleg adj, -sansande og -sansleg som ikke kan sanses. -sedd uset. -sedug usedelig. -segjande og -segjeleg, -semja, ei, uenighet. -semjande uforlikelig. -semjast (semst, samdest) vi leve i uenighet. -siger, ein, tap i strid. -sjaaleg uanselig. -sjølvstende, eit, uselvstændighet. -sjølvstendig. -skap, eit, hæslig skikkelse. -skapleg uformelig. -skikkeleg, -skil, eit, ubillighet; uret. -skilen 1 utydelig. -skiljande uadskillelig. -skjepla adj uforstyrret. -skjær umoden (om aker). -skrymta uskrømtet. -skyld 2 ubeslegtet.

*Uskyld, ei, *-ig, -stand, eit og ein.

Uskyn ande og -leg uforstaae-

lig. -sam uskjønsom. -semd, ei, -ug uskjønsom, ikke erkjendtlig; ubillig.

Uskøyt a, ei, skjødesløshet. -en 1 adj skjødesløs.

Usle, ein. kulstøv, smaat grus.

U|sløkkjande uslukkelig. -slørd 2 utilsløret. *-smak. ein, -smakleg, -snikka adj uhindret; ukrænket. -sonleg utilgivelig. -spurd 2 uspurt.

Uss a (a) vt for vikle; vi vrøvle. -a, ei, en floke. -e, ein, en søler. -eleg adj.

*U|stand. ein og eit; vera i ustand være i uorden; beskadiget. -stell. eit, uorden; daarlig forfatning; gjera -stell gjøre ugagn. *-stelt vanskjøttet. -sturteleg ustyrtelig stor (mængde). *-stykke, eit, slet gjerning. -styr, eit, daarlig styrelse; tumult. -styrja, ei, urolig person. -styrleg [-sunn (n -sunt) usund (se sunn). -svikleg, -svip, ein, uheldig utseende. -svipleg klodset, utækkelig. -synleg usynlig. *-sæl adj. -sæla, ei, ulykkelig tilstand.

Uset a, ei, upaalidelig person.
-ande og -eleg adj upaalidelig.

U|sømd, ei, usømmelighet. -sømeleg adj.

•ut adjektivendelse, fuld av; pigg-, jaal-.

*Ut adv utad, ut.

Utaatt, ein, lyte, ondt anlæg.

U|tak, eit, et voldsomt tak. *-takk, ei, utak; daddel. -tame, ein, uvane, uskik.

Utan præp og konj utenfra; indad; medmindre, hvis ikke.

Utan aat adv = -boks. -beins adv, -boks adv utenad. -boksleksa, ei. -bords adv, -bygdes, -bys, -dørs, -for prxp utenfor. -fraa adv, -gards. Utange, ein, urolig menneske,

fredsforstyrrer.

Utan gjeldes adv utenfor prestegjeldet. -gjerdes, -ikring omkring utenom. -lands adv, -landsk adj, -med, -paa.

Utanpaa|frakk, ein, -klæde fl, -sko, ein, -skrift, ei.

Utan rettsleg adj. -rikes adv, -riksminister, ein, -rikspolitikk, ein, -skjers adv. -soknes adv, -stokks = -dørs. -til adv utvendig; utenfra. -um, -veggjes adv. -vêr, eit, veir fra havet. -verk, eit, -vind, ein, -volls adv utenfor voldene.

Utar adv længere ute; nærmere utgangen. -leg adv noget langt ute. -st adv og adj = yttarst og ytraste.

*Ut|arbeida vt utarbeide. -arma adj, -arta adj utartet. -asa adj utmaset.
Utatt og utatter adv ut igjen (se under atter).

Utatt|boren 1, -komen 1, -slept, -sletta adj, osv.

Utav præp (ikke meget brukt i skrift; i bygdemaalene gjerne uttalt uta' og 'ta', utaa og 'taa).

Ut|blaasen 1 utblæst. bladd 2 utvalgt. bløytt utbløtt, osv.

Ut breidsla, ei, ntbredelse. -brot, eit, utbrud. *-bygd. ei, -bygd 2 utbygget. -drag, eit, utsættelse; ogsaa = ordrag. *-dør, ei, fordør.

*Ute adv ute, utenfor. -arbeid, eit,
-gang.ein, -gangssau, ein, utgangerfaar.
Utekk (n utekt) og utekkieleg

Utekk (n utekt) og utekkjeleg utækkelig.

Ut-eld 2 forældet.

Utelega. ei, uteligging.

Uteljande utællelig.

*Ut|eng, ei, -erving, ein, arving av sidelinje.

Ute stengd 2 utestængt. -stoda, ei, utestaaen.

Utetter adv utad, utover.

Utev, ein, stank.

Ute vera, ei, uteværen. -verk, eit, = -arbeid.

Utfall, eit, utfald; utløp. -en 1 utfalden (helst om sjøen). utfalls os [6], ein, -vinkel, ein.

Ut|ferd, ei. -flutning, ei. -for og -fyre præp. -fyllingssetel, ein, en blanket. -fyrefaren 1 avfældig, forarmet. -førsla, ei. -gamall, *-gang. ein, *-gift, ei. = -loga, ei. -gjord 2 utskikket. -gonga, ei. = -mars, ein. -graaten 1 forgrætt. -greiding, ei. -greina adj forgrenet. -grunda adj utforsket. -grunn (n grunt) og langgrunn grund ved land, langgrund. -grynna, ei, et grundt sted ved land.

Ut hald, eit, utholdenhet. -hamn, ei, -helt adj utgytt. *-hus, eit, -hyses adn

*Utid, ei, ubeleilig tid; mangel; i -- i utide; paa ei --; *-- paa, mots. *god tid paa.

Utifraa = framifraa adv overmaade; adj ypperlig.

Utigen adj som ikke har «tign», rang.

U|timeskap, ein, uorden, uvæsen. *-ting, ein, en urimelig ting. -ting, eit, et slemt menneske. -tjo, eit. ond yngel.

Ut kaara adj valgt. *-kant, ein,

eit, det som kommer ut, resultat, facit. -koma, ei, utkomst; utkomme. -kropen [ò] 1 utkrøpen; fuldt utviklet; slu, forslagen. *-land, eit, kyst; utland. -laten 1 utsluppen. -laup, eit, -laupar, ein, omstreifer. *-laan, eit, -legg, eit, utbetaling, utlæg. -leggjar, ein, fortolker. -iem, ein, ydre legemsdel; -lemerne fl ekstremitetene. -lending, ein, -lengst adj længst ute. -liden 1 -livd 2 utlevd. forløpen (om tid). -loga, ei, utgift; avgift. -luting, ei, utlodning. *-læg fredløs. -lægd, ei, -løysing, ei. -mann, ein (mots. fjellbu). *-mark, ei, -mars, ein, -masa adj træt av arbeide. -med præp utad langsmed. -merkja vt, -merkjing, ei, -merkt, -mælt utmaalt. -mødd 2 utmattet.

Ut nemne, eit opnavn. -nemning. ei, utnævnelse. *-nisting, ei, -nørding, ein, nordvestlig vind.

Uto, eit, og •a, ei, vanart, ondt anlæg. -en 1 uskikkelig.

Utokke, ein, ubehagelig indtryk;

ugunst. -leg adj.

Utol, eit, utaalmodighet. -a (a) vt tirre. -a, ei, stor plage. -eleg og -leg, utaalelig. -sam utaalsom, intolerant. -semd, ei, -ug som taaler litet. øm.

Utor præp utav. bytt daarlig byttet.
-dotten 1 utavfalden. -komen 1, osv.

Ut|plukk, eit, -plundring, ei, *-post, ein.

Ut; rap, eit, jordskred. *-rast, ei, utmarker. -refte. eit, takskjeg. -reiding, ei, utstyr. -reidsla, ei, utredelse, avgift; utstyr. -reken 1 utdreven, vanskjøttet, forslitt. -rend 2 listig klok.

Utrengd 2 ufornøden. utrengsmaal, eit; i — uten nødvendighet.

Utriveleg vantreven; ubehagelig; u-triven 1 dorsk; ut-riven 1 ut-reven.

Utrivinad, ein, og -skap, ein, vantrivsel.

*Ut|rop, eit, -ror, ein, roing ut (til fiske'.

Titrottug, som litet holder ut.
-tru, ei, falsk tro. -tru adj utro.
-trudd 6 ikke trodd. ut-rudd 2 ut-ryddet.

Ultruleg, -trygg usikker,

Utirsme, eit, ium utenfor. -rsming, ei, oprydning utvidelse. -rsn adj vest lig ind fra havet. -rsna, ei, vestlig vind = havgula.

Ut sal, eit, og -selnad, ein, utsalg. ond vætte. -vigtug uvigtig.

*-kik.eit, -kjend 2 letkjendelig. -kjøme. | -segn, ei, uttalelse. *-sending, ein, eit, det som kommer ut, resultat, facit. | sendemand. -setning, ei, utsætning.

Utsjaa ande adj; det er ikkje -ande til det. -ande, eit, og -nad, ein, et utseende.

Utiskjemd 2 utskjæmt, forringet.
-skjemma, ei, lyte, skam. -skot, eit,
utskud. vrakgods. *-skrift, ei, -skuldig meget gjældbunden. -skurd, ein,
utskjæring. -slætte, eit, avsides eng.
*-soning. ei, -stelling, ei (sml. sjaa,
eit), -stellingsrom, eit. osv, *-syn, eit, utsyn. prospekt; utseende. -synning, ein,
sydvestlig vind. -synt ioinefaldende.

*Utitala(a) vt, *-tale, ein, *-talelse,

ein. = segn, ei.

Utitalma adj uttæret, avkræftet.
-tolkar, ein, -trykk, eit, -trøytt adj
meget utmattet. -tverva, ei, vrangside. -tverva (de) vt vrænge. -tverve
adj n vrængt; vrantent. -tyding, ei,
-um præp ut forbi.

Uturvande adv unødig.

Ut|vakt adj utvaaket. -val, eit, -vald 2, -veg. ein, utreise, utvei; paa -vegen. -vega seg (a) finde utvei.

U-tvegen 1 = u vaska, uvasket. Ut venda (er, vende) vt avhænde, sælge. -vendes adv utvendig. -vertes adv utvortes. [-verve, se -tverve. -vidd, ei, utmarker. *-vikla (a) vt. -viklast, *-ling. ei, se fremda, fremdast, fremde, ein, og fremding, ei. -vinning, ei og ein, utbytte.

 $\mathbf{U}_{i}\mathbf{t}\mathbf{y}$, eit. utoi; daarlig toi. -tyd adj ublid. -tydeleg utydelig. -tykkje, eit, ugunst.

Utyrst adj utørst. -a seg (a) stille sin tørst.

Utyver præp ut over.

U|tægleg utækkelig. -tøkleg ubekvem. -tømeleg uuttømmelig.

Ut|6y, ei, -øydar, ein, en ødeland.
-øygd 2 som har fremstaaende øine.

Uumskoren 1 uomskaaren.
U|van adj uevet. -vand og -vandsleg adj ikke vanskelig; jevn, omgjængelig. *-vane, ein, -vanleg usedvanlig. -var adj uforsigtig. -vardande
adj upaarørende. -varleg uforsigtig
(fremgangsmaate). -varsam uforsigtig
(person). -vedkomande adj, -velkomen.

Uveges adv paa vildsti. *-ven, ein (ft-vener, -venleg, *-venskap, ein, -venta og -ventande uventet.

Uvêr, eit, uveir. -verdig uværdig. -verk(e)leg uvirkelig. -vette, eit, ond vætte. -vigtug uvigtig.

Uvilija; -ja verk gjerning av vanvare. *-je, ein, -jug adj.

U|vinneleg ugjørlig. -vis adj taapelig. -visleg uforstandig.

*Uviss (n -visst) usikker. -a, ei, uvisshet.

Uvit [i]. eit, uforstand; besvimelse.
-a (a) vi besvime. -ande uvidende.
-eleg uvitterlig; meg -eleg mig uavvidende. -ing, ei, besvimelse. -ing, ein, en taapel -ingskap, ein, taapelighet. -rid, ei, anfald av besvimelse.
-ug uforstandig.

Uvled, ein, haandled.

U|vonleg [6] usandsynlig. -vorten 1 ukommen, ikke indtraadt.

Uvyrda, ei, skjødesløshet; uvøren person. -en 1 uagtsom. skjødesløs; uvøren. -na, ei, skjødesløshet; skiddenhet. -nad, ein, foragt. -skap, ein, skjødesløshet.

U vægjen 1 ubøielig, stridig. -vænleg uanselig. -vær adj utilfreds. -vær-skap, ein, utilfredshet. -vøne, eit, urimelig ting (tanke, fordring, osv.). -ærleg, -ærug uartig. *-økonomisk, -øvd 2, -øygjeleg adj som man ikke kan øine.

V

V, ein (fl v'ar), v-ljod, ein.

Vaa, ei, tvil, frygt; uheld. vaa seg (dde) ængste sig. -bøle, eit, uheldig opholdssted. -bøn, ei, ondt ønske, forbandelse.

Vaad, ei, et stykke væv i dens hele bredde.

*Vaade, ein, fare. -draap, eit, vaadedrap. -leg farlig. -skot, eit, -verk, eit.

Vaa|e, ein, en vaaghals. -en 1 uviss. Vaag, eit, vaagespil; paa — og visk = paa von og -e, paa lykke og fromme.

Vaag, ei, løftestang; bølge.

*Vaag, ein, en liten vik; materie i bylder og saar.

*Vaag|a (a) vt vaage; forsikre; vi vedde. -all (n alt) vaagelig. -an, eit og ei, = -n ad, ein. -ande som man kan vaage. -bismar, ein.

*Vaage|hals, ein, -leg vaagelig. -spel, eit, *-stykke, eit.

*Vaag|ing, ei, vaagespil; veddemaal. -laus ikke farlig.

Vaagmat, ein, støttepunkt under løftestang (vaag).

Vaagmor, ei, kjernen av materie (vaag) i en byld.

Vaag|nad, ein, vaagelig foretagende; ansvar. -sam dristig; vaagelig, vaagsom.

Vaagsbotn, ein, det inderste av en vik (vaag).

Vaagskaal, ei, vegtskaal.

Vaagsmynne, eit, mundingen av en vik (vaag).

Vaahøv adj som lettelig slaar feil. | -vinna (a) vi gjøre vaaronn. *-væta, ei.

Vaak, ein, barn; en fugl; sjø-.

Vaak adj svak, daarlig.

Vaal, ein, træstub paa avbrændt mark. -a (a) vi vræle; hyle.

Vaaleg farlig, slem; ubesindig.-lende, eit, uheldig beliggende landskap. -lyndt ustadig; usikker.

Vaam, eit, dunkelhet; adj dunkel. Vaan a (a) vi være mangfoldig optat; hava mykje aa -a med; han fær og -ar med handel. -ing ei.

og -ar med handel. -ing, ei.

Vaapn, eit, vaaben. -a se væpna.
-art, ei, -brak, eit, -bror, ein, -bruk, eit, -før adj, -gny, eit, -kvild, ei, -kunnig, -laus, -leik, ein, -magt, ei, -smed, ein, -svein, ein, -tamd 2 og -van og -øvd 2, -øving, ei.

Vaar (vaart. vaare) pron vor.

*Vaar, ein, foraar. -arbeid, eit, -ast
(a) vi bli vaar. *-beite, eit, vaargræsning.
-blom, ein, -bløyta, ei, -bod, eit, vaarbud. *-bær adj som kalver om vaaren.
-bæra, ei, og -bærku, ei, -fengd 2 og
-fin som tidlig vaares. *-fiske, eit, og
-fiskja, ei, -fugl, ein, trækfugl. -gror,
ein, -hæsa, ei, vaartørke. -jamdøger,
eit, foraarsjevndøgn. -kjenning, ei,
vaarfornemmelse. *-knipa, ei, fôrmangel om vaaren.

Vaarkunn, ei, medlidenhet. -a (a) vt ynkes over.

Vaarlag, eit, vaarlig utseende.
-leg, *-onn, ei, vaararbeidet med jorden. *-part, ein; paa -parten, *-rug, ein, -sida, ei, =-part. -sæde, eit, vaarsæd. *-sæter, ei, *-tid, ei, -varna (a) vt frede engforgræsning. -vinna, ei, =-on n.

Vaas, eit, strabas. •a(a) vi strabasere. -all besværlig. -hard adj meget møi--klæde fl reiseklær, uveirsklær.

-trøytt adj træt av strabaser.

*Vaat adj vaat; flytende; fugtig. -aar, eit, -fengd 2 fugtig. -leg noget vaat. -leik, ein, -lende, eit, -lendt adj sumpig. -na (a) vi bli vaat. -ra (a) vi færdes i uveir. -røyk. ein, fugtig damp. -sam fugtig. -sig, eit, fugtighet i jorden. -t, eit, en taar; kvart eit -t.

Vaatta (a) *vt* agte, skjøtte om;

vi forslaa.

Vaaverk, eit, farlig foretagende. Vabba (a) vi slaske, vasse, sml. svabba.

*Vad, eit, fiskesnøre; vadested.

*Vad|a (ved, vod, vade) vi vade, vasse. -ande som kan vades.

*Vad|bein, eit, og -beine, ein (paa baat', -maal, eit, vadmel. -ra (a) vi tumle omkring. -sekk, ein.

*Vaffel, ein (ft vaflar), og -kaka,

ei, vaffel.

*Vagga (a) vi vugge, vagge; gaa vaggende.

Vagl, ein og eit (for høns, osv.),

-a seg (a).

Vagn, ein, spækhugger (en hval). -en Karlsvognen. -stjerna stjernen Arkturus, dagstjernen.

*Vaisenhus, eit.

Vak, eit, bøie paa fiskegarn; fiske-

Vak *adj* vaaken; aarvaaken. -a (er, te) vi vaake, være vaaken; ikke synke; holde sig i vandflaten.

Vak|ar, ein, -arkona og -ekona,

ei, vaakekone. •en adj 1. •Vakker (fl vakre) = h x v, fager, fin, væn.

 $\mathbf{Vak}|\mathbf{na}(\mathbf{a}) vi$ vaakne. -ning, ei. -ra (a) vt vække, opfriske. -rug adj fri for søvn.

Vaks og *voks, eit, -a (a) vt.

Vaksam adj vaktsom, paapasselig. **Vaksen** 1 fuldvoksen; bein-, krok-, vel-.

Vaksin, ein, vaksine. *-asjon, ein, *-era (a) ell. (te) vt.

Vakster, ein, vaakenhet; langvarig vaaking.

*Vakt (particip av vekkja); dei -e (religiøst).

*Vakt, ei, vakt; 8 mil i -i; halda —; vera paa — ; -i hadde sovna. -a (a) vi vaake efter noget; passe paa. -ar, ein.

Vaktel, ein, (fl vaktlar) vagtel (fugl).

Vakteld, ein, vaktild. -hald, eit, -havande, -meister, ein, *-post, ein, -stova, ei, osv.

Val. eit, valg, utvælgelse. -agitasjon, ein, osv.

Valbjørk, ei, valbjerk, bjerk med knudret ved.

Vald, eit, raadighet, voldsmagt, raadighetsdistrikt. -a (a) vi ha raadighet; vt forvolde. •gjesta vt voldgjeste.

Valdres; valdris, ein.

Valdsverk, eit.

Vald taka vt, -tekt, ei, voldtægt. *Valen adj 1 halvlammet av kulde. Valg adj vammel, smakløs. -smak, ein, flau smak. *Valhall.

*Valk, ein, liten rul eller pute; engelsk syke = svik, eit. *-a (a) vtkramme.

Val knip, eit, valgknep. -krins, ein, valgkreds.

*Valkyrja, ei.

Vallgrovt = grasbindasegsætte græsbund.

*Valmue, ein, valua (a) vi bli

*Valnot, ei (fl -neter) valnøtt.

Valplass, ein, slagmark.

Val rett, ein, stemmeret. -styre, eit, -tid, ei, valgtid.

Valtra (a) vi tumle, vralte. Valutta = verdage, ein.

Vampa (a vt klæ tykt. -e, ein, kofte. -en 1 tyk av klær.

*Van-førsteled i en mængde sms. med betydning for litet, mangelfuldt.

Van adj vant, kommen i vane; til ell. med ell. ved.

Vanad, ein, skade, ulykke; gjera --. Van age, ein, selvraadighet. *-agta (a) vt vanskjøtte. *-art, ei, -beinka, ei, fortræd. -berga = -hjelpen. •bjoda = misbjoda. •bragd, ei, uheldig skik. -brukt daarlig brukt. -byrg = hjelpen.

Vand (n vandt) vanskelig; — aa skyna; kræsen; mat-, ord-.

Vand 2 vænnet, vant (til ell. med). Vanda (a) vt vælge, vrake; — ma-

Vandarveg. ein; det gjeng -en paa ruin. es adv tilspilde.

Vande, ein, vanskelighet. -laus,

 $\mathbf{Vand}|\mathbf{hov}| adj$ vanskelig at faa

fat i. klokskap.

Vandiv la (a) vt laste, dadle. -le, eit, en stymper.

Vandleg adv nøiagtig, fornemmelig.

Vandlepe, ein, en meget kræsen person, lækkermund.

Vandom, ein, = fordom, ein. *Vandra (a) vi vandre = ferdast, reika, ganga.

*Vandre aar, eit, *-liv, eit, -lærar, ein, = umgangslærar.

Vand sam nøieregnende, kræsen. -semd, ei.

Vandskjer, ein og eit, spidsmus. Vand sleg adj og adv vanskelig. -svævd 2 som vanskelig sovner ell. for let vækkes. -t adv neppe.

*Vane, ein, -drikkar, ein, *-dyr,

eit, -sig, eit, vanegjængeri.

Van faren 1 brøstholden, -ferda'a) vt fordærve. -ferdig brøstfældig. -flidd 6 vanskjøttet. -freista uforsøkt. *-før adj, -føra, ei, vanførhet. -føre, eit, vanskeligheter.

*Vang, ein, engslette; grønning. -e, ein, kind; tunn-.

Vangilja, ei, vangiljebok, ei, *osv*., se evangeli.

Van gjerd, ei, feil (ved et arbeide). -gjerning, ei, fuskverk.

Vangl, eit, -a (a) vi streife om; bære sig vægelsindet.

Vangreida, ei, uorden, for liten

Vang|skjegg, eit, bakkenbarter.

-sne, ein, plogskjær. **Vanhald a** vt misligholde, over-

træde (loven). -en 1 brøstholden; mis-

ligholdt.

Van haatt, ein, uheldig tilstand. -heider, ein, -heilag adj, -helga (a) vtvanhellige. -helsa. ei, -helsug, -heppa, ei, vanheld. -heppast(a) vi mislykkes. -hjelpa, og -hjelpen 1, og -hjelpt vanhjulpen.

Van|hov [ó], eit, mangel paa maatehold. -hug, ein, ulyst, mismod. -huga adj, -hyggjast (hyggjest, hygdest) vantrives. - hævd, ei, vanrøgt. - høve, eit. -høveleg ikke passende.

*Vanilja, ei.

Vank, eit, legemsfeil.

*Vanka(a) vi vanke, fare omkring; by sig; det — hogg.

kant paa sagbord.

-ig vanskelig, som kræver Van kunna, ei, vankundighet. -kunnig, -kvædast (a) vi ængstes. -kvæde, eit, modløshet. -kvæden 1 modløs. -laga bragt i ulag. -leg adj sedvanlig. -leggja vt misanbetale. -lukka, ei, vanheld. -lukkast (a) vi mislykkes. -lyndt vanskelig tilsinds. *-magt, ei. -menne, eit, uduelig person. -minne, eit, forglemmelse. -mod, eit, mismod. -moda noget modlos. -modast (a) vi ængstes. -mælt daarlig i stemmen. -mæta (er, mætte) vt ringeagte. -pryda, ei, vansir. -pryda vt skjæmme, vansire.

Van raad, ei, forsømmelighet; knapt forraad; forlegenhet. -raadd 2 daarlig forsynt, forlegen. -raaden 1 og -raadig ikke forsynlig. -refsa vt straffe for mildt (mots, ovrefsa). -ros, ei, utak, daddel. -røkt, ei, -røkta (a) vt.

Vansa (a) vi flakke om.

Vanse, ein, mangel.

 $\mathbf{Van}|\mathbf{seda}| adj$ udannet. -ska (a) vt vrake, forsmaa. -skapa (a) vt fordreie. -skapnad, ein, unaturlig skik-*-skapning, ein, vanskapning. kelse. *-skapt odj.

Vanske, ein, feil, lyte; vanske-

lighet. -leg adj.

Van skipa ikke bragt i orden. •skipnad, ein, uorden. •skjepla (a) vt bringe i norden. -skøyta vt vanskjøtte. -stell eit, daarlig stel. *-stelt, -styr. eit, daarlig styrelse. -styra vt, *-styre, eit, = styr. -styrke, ein, svakhet. -søvd 2 som trænger mere søvn.

*Vant, eit, mastetaug, vant.

*Vanta (a) vi mangle, ikke findes; sjeldnere vt savne, ikke ha; aml. fattast, skorta.

*Van takk, ei, utak. -torv, ei, unødig ting. -trivast vi, -triven 1 dorsk. -trivnad, ein, vantrivsel. -trivning, ein. -tru, ei, -truande adj vantro. -truen 1 mistroisk. -trøysta (er. trøyste) vt mistrøste. -tukta ilde op. dragen. *-vare, ein; av -vare. -vit, eit, dumhet. -vitug taapelig. -vyrda vt ringeagte; haane. -vyrdeleg foragtelig, haanlig. -vyrden 1 skjødesløs. -vyrdsla, ei, ringeagt; forsømmelse. *-æra, ei, -ærleg skammelig. seg (de) være tvilraadig, ængstelig. -øven 1 adj.

*Var adj opmerksom; verta — op-

dage; varsom; sky.

*Var, eit, overtræk, omslag; *pute-*Vankant, ein, skraa ell. ikke hel (som førsteled i sms.: verge, vern; eks. -bord, -skia m. fl.).

*Vara (a) vt advare, varsle; vogte; - seg = -ast, være forsigtig; bli var vt varsle, tilsige.

 $\mathbf{Vara}$ (de) vi vedvare, ikke ta ende. *Vara, ei, vare, produkt, handels-

gods.

Vara (som førsteled i sms.: reserve, se vare). -bru, ei, midlertidig reservebro. -mann, ein, suppleant. -menne, vt bevogte. -slelaus adj. eit, suppleant (om begge kjøn). -styre, eit, reserveror. -von [o], ei, en utvei i bakhaand. .vott, ein, reservevott; overflødig ting.

Varaar, ei, reserveaare i baat. Varbord, eit, beskyttelsesbord paa

føringsbaat.

Vard (a) vt vogte, beskytte; -a til være beslegtet med. -ande og -fjøl, ei, *-klut, ein, *-kona, ei, *-mauvardande beslegtede og ubeslegtede. | skina, ei, -skum, eit, -svamp, ein, *-e, ein, baun. -yvle [y], eit, følgeaand. -vatn, eit, -vatsfat, eit, vatsstell. eit,

*Vare. ein, varetægt; taka i -, taka — paa; hava til — ha i reserve.

Var egsla, ei, advarsel, formaning.

-eign, ei, varetægt.

Vare handel, ein, -kunnig *adj*, . -kunnskap. ein, -lag og *-lager, eit, vareoplag. *-merke, eit, *-stempel, ein, osv.

Varetekt, ei, varetægt. **varetekts**arrest, ein.

Varfløygd 2 forsigtig til at flyve.

*Varg, ein, ulv. Varge bøle, eit, hi, eit.

Varg|skinn, eit, *-unge, ein.

*Varig adj vedvarende. **Varkufta**, ei, overfrak.

Var laaten 1 forsigtig; undselig. -leg varlig. -læta, ei, forsigtighet.

*Varm adj, *-a (a) vt, *-blodig. *Varme. ein, varme (mild, sml. verme). -beltet den varme sone. -bolk, ein, varmeperiode. *-grad, ein, -gust, ei.

Varm leg noget varm. -leik, ein,

grad av varme.

Var mur, ein, beskyttelsesmur. -na (a) vt = verna, frede; vedkomme. -nad, ein, paarørende, familie.

Varnetid, ei, = vernetid og fredingstid, ei.

*Varp, eit, et kast med not; forsøk, bedrift; gjera eit godt - heldig forvt varpe (et skib). *varpenot, ei.

ei, forsigtighet.

-skinn, eit, skjødskind.

Varskua (a) vt varsko. *-sla (a)

Var tak, eit, øverste lag i dobbelttak. -trøya, ei, = -kufta.

Varug = varig.

*Varuly, ein, menneske i dyreskikkelse.

Varveit|**sla**, ei, varetægt. -sla (a)

*Vas, eit, vaas, sladder. *-a (a) vi vaase. -ar, ein, vrøvler.

*Vase, ein, floke, visk; ogsaa *glas-. n 1 adj vrøvlende.

*Vask, ein, vask under springen. *Vask, eit, en vaskning. *-a (a) vt,

*Vaske balje, ein. *-filla, ei, -vatsstol, ein.

Vasla (a) vi fare med unyttige ting. *Vass a (a) vi gaa i vand. -en (fl vassne) vandagtig (især om smak). *-ing, ei.

Vasut forviklet: vrøvlet.

*Vater; setja i —; vera i —. -pass, eit.

Vatn, eit. vand; indsjø. -a (a) vtvande (blomster, kreaturer, kjøt); det -ar paa isen. -ast (a) vi fyldes med vand. -ing, ei, vanding; smsf. vats.

Vatra inn (a) vt sætte i vater. Vatsaadr, ei, vandaare. -arv. ein (ct græs). -ausa, ei, -balje, ein, -bein, adj = -flat. -bit, eit = hughit. -bol, eit, == -nøyte, eit. -botn, ein, enden av en indsjø. •drag, eit, flod med sine tilløp. -drukken 1 gjennemtrukket av vand. -fall, eit, -farge, ein, vandfarve. -fat, eit, **-ferd**, ei, 2 bøtter vand (*i et aak*). -fisk, ein, ferskvandsfisk. -fiske, eit, -fiat adj horisontal. -fijuga og -flyga vi løpe i vand, rinde. -flog, eit, oversvømmelse. -fløde, eit, vandflod. -fri adj, -fugl, ein, svømmefugl. -full adj, -føre, eit, = -drag. -graut, ein, -gror, ein, bundvekster. -hegla (er, de) vi = fljuga;-is, ein, ferskvandsis. -karaff, ein, -kurhus, eit, -laus adj, -leiding, ei, vandledning. -lit, ein, vandets farve. søk, fangst, handel, osv.; rendegarn -maal, eit, vandskorpe. -nøyte. eit, (sml. veft). *-a (a) vi fiske med not; =-bol, bæk eller brønd til husbruk. -os [6], ein, utløpet av en indsjø. -renna **Var** | sam, varsom. *-sel, eit, -semd, vi = -fljuga. -rosa. ei, vandlilje. -saa, ein, vandbalje. -sele, ein, -sjuk Variskia, ei, sidefjæl til lass. vattersottig. -sott, ei, vattersott. -stellet vandvæsenet. -tett adj vandtæt.

-tro, ei, vandkumme. -trøm, ein, = -maal. -umslag, eit, vandomslag. -veg, ein, vei til «vatsbolet». -velling, ein, -verk, eit.

Vatt, ein og eit, vat. -a(a)vt vattere. Vav, eit, svøp; forviklinger. -a(a) vt omvikle. -la (a) vi tale utydelig. -ra (a) vi være i bevægelse; irre omkring.

*Ve helligdom, brukt i mange persons- og stedsnavn, som Vemund, Vebjørn; Veøy, Vestad; varg i veom.

*Ved præp ved, hos, i nærheten av; ganga — og vera — tilstaa; det kjem ikkje meg —; det er lite honom; kjennast —; («ved» blir ofte ombyttet med «med»).

*Ved. ein. ved. træ. bjørke-, famn-, osv. -byrd, ei, vedbør.

Vedd, eit, pant; setja garden i —. *-a (a) vi gjøre veddemaal.

*Veddemaal, eit, og veddset, eit = vedd.

Veder, imot; -fara og -farast vi vederfares. *-lag, eit, gjengjæld, vederlag. -leggja vt gjengjælde.

Vedervase, ein, tankeløs person. **Ved|famn**, ein, -fang og -fangan, eit, et fange ved.

Ved|**fô**r, eit, skogfôr (*kreaturføde*). -føre, eit, reisegods. -gang, ein, vedgaaen; indrømmelse. -ganga og -gaa vt tilstaa. -gjerd, ei, -gjering, ei.

Ved gjersla, ei, reparation, forbedring. -gjord 2 istandsat.

Ved hakka, ei. træpikker (*fugl*). -hoggar, ein, -hogging, ei, og -hogster, ein.

Ved kjennast vt vedkjendes, bekjende. -kjenne, eit, feil, varig mén. -kjenning, ei, bekjendelse. -kjensla, ei, vedkjendelse. -kjømeleg rørende. -komande vedkommende. -kvæde, eit, omkvæd.

 $\mathbf{Ved}|\mathbf{kraa}$, ei = -ro, ei. *-lag, eit, *-lass, eit, -laus adj, -løysa, ei, -ro, ei, en krok hvor ved lægges.

Vedsetja vt tilskyte som bidrag. **Ved**|**skia**, ei, **-skot**, eit, vedskur. -snære, eit, kratskog.

Ved tak, eit, beslutning. -taka vt beslutte. -takfør adj beslutningsdygtig. -teken 1, vedtat, antat. -tekt, ei.

Vedunder, eit, vidunder, *sml*., furda, ei, bisn, ei.

 $\mathbf{Ved}|\mathbf{vard}| adj$ delagtig i, bekjendt |med noget. *-vendel, ein, kaprifolium. vi gaa paa jagt. -d, ei = -ing. ei. -væld like glad, som ikke gruer sig, uforfærdet. -være, eit, nærvær.

*Veft, ein, islæt, tvertraad i væv (mens længdetraaden heter varp eller renning). -a (a) vt, -ing, ei = veft. Veg [e], ein (fl vegar og vegjer)

vei; spor; avstand; henseende; i pengevegen, matvegen; i den -en i den henseende. -a (a) vi bane vei.

Vega (veg, vog, vegen) vt løfte op; veie, finde vegt; vi ha en viss vegt. **Veglarbeid**, eit, -arbeidar, ein, -bana, ei, -barde, ein, veikant. -brøytar, ein, -brøyting, ei, -byggjar, ein, -byggjing, ei, og -bygnad, ein.

Vege mot, eit, korsvei. -skil, eit, veiskjel.

Veg farande, ein, **-fred**, ein, -fut. ein, veiinspektør. -fyll. ei.

Vegg, ein (fl veggjer) væg (i folkeviserne ogsaa = umfar: kasta han upp aa femtande vegg) smsf. er vanligvis veggje.

Veggfall, eit, det tyngste korn ved kornkastning.

Veggje band, eit, øverste stok i tømmerhus. -bandsstokk, ein, = stavlægja. •dyr, eit, •kort, eit, vægkart. -lus, ei, -millom adv, -mot. eit, hjørne mellem tømmervægger. -mùn, ein, forskjel paa varmen inde og ute. -papir, eit, tapét. -rand, ei, = veggfall. -skaap, eit, -smed, ein, trælus. -sprunga, ei, sprække i en væg. -sud, ei, fuge i tømmervæg. -tavla, ei.

Veghittar, ein, stifinder. -hitten 1 flink til at finde veien.

Vegjende, eit, tvertræ forrest paa slæde.

Veg lag, eit, veiens beskaffenhet. -laus adj, -lengd, ei, -løysa, ei, -meister, ein, -merke, eit, -mæling, ei, veiopmaaling. -nad, ein, og -ing, ei, veining, vegt; vera snurten paa vegnaden misfornøiet med veiningen.

Vegner f; paa mine — paa mine vegne.

Veg rull, ein, veivalse. -stell, eit, og -styr, eit, veivæsen.

*Vegt, ei, vegt; tyngde; betydenhet. *-arm, ein, -lodd. eit, -mink, ein, vegtforringelse. *-skaal, ei, -ug tung; betydningsfuld, vegtig.

Vegivandt adj n; her er -vandt vanskelig at finde vei. -vill forvildet. -visar, ein.

*Veid a (er, veidde) vt fange, fælde;

Veide fang, eit, fangst. -haar, eit, 📭 vêrhaar. **-horn**, eit, følehorn. -mann, ein, jæger. -n 1 heldig til fangst. -skap, ein, jagt. -skog, ein, jagttelt. -tid, ei, jagttid.

Veid ing, ei, jagt. •n, ei, fangst; fangstredskaper. •na, ei, jagtlykke.

Veifta (a) vi svinge, vifte.

Veigja, ei, væske, saft. tjøre-. Veik, ein (flveikjer), veke; lampe-. Veik adj vek. -a, ei, svakhet. -hendt = handveik adj.

Veikja (veikjer, veikte) vt slappe,

gjøre svak.

Veik leg svakelig. -leik, ein, -liv, eit, underliv. -na (a) vi svækkes. -ning, ei, -rygg, ein, = smalrygg. -vo-ren 1 adj.

Veil adj sprukken, uhel (især om metal); det vil kvar vera heil og ingen veil. -a, ei, spræk, uhelt punkt. -ast (a) vi faa revner. veilefri adj, veilut meget uhel.

Veim, eit, fjas; ein, en vims. -a (de) vi fjase, vimse; tale forblommet.

• Veit, ei, og •-a, ei, avledningsgrøft; trang fordypning; smal gate; hol-(a), ei.

Veita (er. veitte) vi helde til en viss side; vt lede i en viss retning; — vatnet burt; yde, bidrage (hertil veitsla).

Veite|fyll, ei, -gravar, ein, osv. Veiter, eit, faarelus.

Veitsla, ei, gjestebud, bevertning Veiv, ei, svingskaft (f. eks. paa slipesten). -a (a) vi svinge, vifte med noget; -a slipesteinen; -e, ein, vimsende person. -ing, ei, -spel, eit, lirekasse.

[Vék, eit, se vik, eit.

Vekk adv = burt, væk.

Vekkja, ei, liten bjelde, stall-. Vekkja (vekkjer, vekte) vt aapne, hugge hul paa is; rense; faa til at rende; — blod == blod.

Vekkja (vekkjer, vekte ell. vakte) vt vække av søvne; vække til eftertanke (i denne sidste betydning brukes formene vakte og vakt).

Vekkjande = vekkjeleg.
Vekkjarur, eit, og verk, eit.
Vekkjeleg vækkende, gripende
(om tale).

Vekkjing, ei, vækkelse(ogsaa religiøst). -s|preika, ei, -talar, ein.

Veks a (veks, voks, vaksen) vi vokse; gro. -ande tiltagende; -ande og min-kande maane.

*Veksel, ein (f vekslar). -obligasjon, ein, *veksla (a) vt ombytte, veksle (penger).

Vekstring, ein, yngling; fram-[Vel, eit, se velgang. ein, velferd, ei, bate, ein, landsens velferd, landsbaten.

• Vel adv vel, godt; omhyggelig; liva vel; sjaa vel etter; rikelig, han er godt og vel 8 alner lang; for meget, det vart vel tungt. I alle disse betydninger blir ordet uttalt med lang, aapen og sterk betoning; derimot er vokalen kort og ordet mindre betonet i betydningen: vistnok, formentlig; se under fulla adv.

Vel|a [é], ei, list, snedighet. -a (a) vi sætte snarer; vt besnære, lokke.

Vel|berga vel forsynt. -boren 1 velbaaren. -budd adj 6, -bygd 2 velvoksen, velbygget.

Veld e, eit, vælde; raadighet. -or og -er fl redskaper. -ug adj.

Vele [é], eit, stjert (hale paa fugl). Velende [é, è], eit, svelg, spiseror (hos dyr).

Vel|far, eit, farvel. -farskaal, ei, avskedsskaal. -faren 1 velhjulpen. -ferd, ei, lykke; næring. -ferdsnemnd, ei, -ferdsak, ei, -forsynt adj, -fortent adj, -fyllt adj, -gang, ein, velgaænde. -gjerar, ein, -gjerd, ei, -gjerdsam godgjørende.

Velgjerds heim, ein, velgjøren-

hetsanstalt. -lag, eit.

• Veligjerning. ei, -gjeten 1 vel omtalt. -gjord 2 vel gjort, godt gjort. -grunna adj vel begrundet. -halden 1 velholden. -hendt som arbeider net og godt. -hjelpen 1 velhjulpen.

Veling [é], ei, lokking; smiger; tvilraadighet; sml. vela og hovela.

Vel'ja (vèl, valde) vt vælge. -jar, ein, -jing, ei.

Velkjend 2, **-koma**, ei, velkomst. **-komehelsing**, ei.

-vell (n velt) adjektivendelse, megetmottagelig for; bit-, lort-, osv.

Vell, eit, et væld, kilde. -a (vell, vall, volle) vi vælde. strømme ut; la munden løpe. -a (er, velde) vt ophete, syde, sml. forvella. -ing, ei, ordgyderi. -ing, ein, suppe.

Vellivnad, ein, vellevnet.

*Vellyst, ei, *-ig adj, -ing, ein, vellystling.

*Vel|lærd adj, -læta, ei, ros.
*-magt, ei, -meint velment. -nøgd 2
tilfreds. -nøgje, eit, tilfredshet.

Vel seda adj velopdragen, artig. -sédd (n sét) velset. -semd, ei, hæder;

festlighet. -sett vel besat. *-signa (a) vt, -signa adj, -signad. ein, og -signing, ei, *-skapt, -skipa velordnet. -skyldig; gjera seg velskyldig ind-smigre sig for at utnytte sit bekjendt-skap. *-stand, eit og ein. *-standsfolk fl, -standskjelda, ei, *-stelt adj.

Velt; vera i -en.

Velta (velt, valt, volten) vi velte,

sml. kanta; rulle.

*Velt|a (er, velte) vt la noget velte eller rulle; -a ihop. -a, ei, omvelt-

ning; timbervelta.

Veltefjøl, ei, veltebret paa plog. Vel|tenkt velment; rettænkende. -unnar, ein, velynder. -verd og -verdig fordringsfuld; «velærværdig». *-vilje, ein, -viljug adj, -vyrd 2 vel agtet. -vyrk omhyggelig.

Vemjast (vemst, vemdest)vi væm-

mes.

*Vemod, eit, = sorgmilda, ei, *-ig adj = sorgmild.

 $\mathbf{Ven} \ adj, = \mathbf{ven}.$

*Ven, ein (fl vener), en ven, god kjending.

Vena gnag, eit, og -hakk, eit, strid mellem gode venner. -lag, eit, vennekreds. -verk, eit, vennestykke.

Vend, ei, vending; én gang frem og tilbake; verslinje; fynd; gjera verk

med —

*Venda (er, vende) vt og vi vende; omskifte. — maalet; — syni == kverva syni; det vender mot nord; — varor og — i pengar avbænde.

Vendia, ei, vending = vend; en gang; tri -or. -e, eit, vending; for-

andring.

Vendelrot, ei, baldrian (urt).

Vende maat, eit, og *-punkt, eit og ein, *-reis, ei, -ring, ein, og -strik, eit, vendekreds.

•Vending, ei, vending, svingning;

forandring; *braa.

Venelsken 1 adj vennehuld, venlig. Veng, ein (ft vengjer) en vinge (især løs, f. eks. til at støve med). veng, ein, kahyt. -baat, ein, -glas, eit, kahytsvindu.

Vengja, ei, vinge (paa fugler og

insekter).

Vengje bein, eit, -bord, eit, slagbord. -broten 1, -fang, eit, -fjør, ei, -laus, -par, eit, -skoten 1, -slag, eit, og -tak, eit.

Ven ja (vèn, vande) vt vænne.

jast komme i vane.

Ven kjær adj, -laus, -leg, *-skap, ein, -skapleg, -sleg = -leg. -stød adj trofast i venskap. -sæl adj.

*Vent|a (a) vt vente; ha i vente; vi bie. -a, ei; hava noko i -a. -ande; han er -ande no; som -ande var.

Ventelleg ventelig. -pengar fl vartpenger. -stund, ei. -tid, ei.

Ver- swiger i sms. som -far, ein, -mor, ei.

Vêr, ein, en vær, saubukk.

Vêr, eit, veir.

Vera (er, var, voren) være. vera, ei, ophold paa et sted; væren.

 $\hat{\mathbf{Ver}}$ a (a) vi veire, snuse. -ast bli bedre veir.

*Veranda, ein, = sval, ei, svalgang, ein.

Verande; her er ikkje — for folk. Vêr|aatta, ei, veirlig. -barka og -biten 1 veirbitt. -boge, ein, — regnboge. -brag, eit, nordlys. -brauti — Vetterbrauti. -brigde, eit. Verb, eit, verbum, gjerningsord.

-al adj.

Verbror, ein, svoger.

Ver brøyte, eit, og -byte, eit, og -skifte, eit, veirforandring.

Verd, eit, værd, betydenhet.

Verd, ei, verden; ingen -sens ting. Verd, ein, maaltid; kun i sammensætning; dag-, aftans-, kveld-, osv.

Verd adj værd; det er ikkje umaken -t. -age, ein, valuta. -e, eit, værdi (verdebrev, eit). -full adj værdifuld. -iar fl værdier. -ig adj, -leik, ein, værd, fortjeneste. -setning, ei, -skap, ein, og -skyld, ei, = leik, værdskyld, fortjeneste.

Verdsleg adj verdslig, timelig; ikke religiøs.

Vere [e]. ein, bremselarve (paa kjør). -hol, eit, -kul, ein.

Verestad, ein, blivested.

Ver far, ein, svigerfar. foreldre fl.

Vêrhaar, eit, veirhaar.

Veril, ein, veirstrek; han veit ikkje en vet hverken nord ell. syd.

Verja (vèr, varde) vt verge, forsvare. **Verja**, ei, verge (vaaben); varetægt;

en verge; lag-, osv.

Verje laus adj, -løysa, ei, -maal, eit, forsvar i en sak; vergemaal, formynderskap. -onder, ei, ski med loddent skind under.

*Verk, eit; *dag, -jarn-, osv. *Verk, ein (ft verkjer), smerte, pine, byld; tann-, osv.

Verka (a) vt og vi tilvirke; virke; bevirke.

Verkbroten 1 adi verkbrudden. Verkejarn, eit, hovkniv.

Verkeleg adj virkelig.

*Verken, eit, *verkenskjole, ein. Verk|finger, ein, -flaga, ei.

Verkfolk fl arbeidsfolk ved verk,

Verk fot, ein, **-full** adj, **-hand**, ei. **Verkja**(verkjer, verkte) vi smerte; det er betre aa verkja i handi enn i hugen.

Verklaus adj smertefri.

Verk leg og -eleg adj virkelig. -nad, ein, virkning, tilvirkning. -ning, ei, virkning, følger. -sam adj.

*Verks|drift, ei, -eigar, ein. Verksemd, ei, virksomhet.

Verksmeister, ein. Verkstad, ein, et verksted.

Verkty, eit. verktøi.

Vêrlyse, eit, nordlys.

Verm a (de) vt varme; ruge. -de, ein, istri kilde.

Verme, ein, ild. -drykk, ein, -glod, ei, -hol, eit (i is), -kraft, ei. (mots. austmann).

Vermor, ei, svigermor. **Vermsel**, eit, og vermsla, ei, =

vermde. *Vern, ei og eit, et forsvar; land-.

*-a (a) vt verne, frede.

Verne fri adj, *-før adj vernedygtig. -plikt, ei, -pliktig adj, -skog, ein, vernskog. *-ting, eit.

Vernlaus adj vernløs.

ullet Verpa (verp, varp, vorpe) $vt \circ g vi$. *Verpetid, ei.

Verrast (a) *vi* forværres. -e *adj* og adv værre (vond, verre, verst).

*Vers, eit; *salme-. -lina, ei, *-læra, ei.

Versla, se veksla.

Vers na (a) vi forværres. -ning, ei, forværrelse.

Verst adj og adv værst.

Vêrstrik, eit, veirstrek.

Vêrstuv, ein, en kort regnbue. Ver|syster, ei, svigerinde. -systkin fl.

*Vert, ein; hus- husbond.

Verta (vert, vart, vorten) ell. bli (blir, blei, blitt) vi bli.

*Verts folk fl, *-hus, eit.

Vertskap, eit, familiefest, selskap. Verv, eit, verft; skips-. Verva (a) vt hverve.

Vêrvis adj klok paa veiret.

Vesal dom, ein, s. n. o.

Vesall adj (n -alt, b vesle) s.d.o., liten, spæd, ussel.

Vesal mann, ein, -skap, ein, skrøpelighet.

Vesen, eit, væsen.

Vesken 1 adj smakløs, fuld av fugtighet.

Vesla(a)vt; — noko burt bortødsle. *Vesle adj b (se vesall); den guten. -barnet, -fingeren, osv.

Ves ling, ein, en liten, skrøpelig person. -old, ei, skrøpelighet; armod.

Vess, ein, mundheld, anekdote. *Vest, ein (klædningsstykke).

• Vest, ein og adv, mots. aust; fraa -.

*Vestagder vestre del av Agder; sml. Austagder.

Vestan adv vesten, fra vest. -drag, eit, og -draatt, ein (om luftdraget), -fjells adv, -fjellsk adj, -for, -fraa, -til adv, -vind, ein.

Vester landi ft, -landsk adj som hører til de vestlige land. -lending, ein. *Vest landet (i Norge), *-landsk, -leg adj, -lending, ein, -mann, ein

*Vest|re adj b, mots. øystre. -røn adj vestlig (om vind). -vend 4 heldende mot vest.

Vetne, eit (av vatn); aa-, still-.

*Veto, eit: *absolut

Vetr $|\mathbf{a}|$ (a) og vintr $|\mathbf{a}|$ (a) og -ast vibli vinter.

Vett, eit, tingest; hertil: inkjevetta, litevetta.

Vette, eit, vætte, genius; gode --. vonde —. -folk # underjordiske. -haug, ein, -ljos, eit, lygtemand.

Vetter, ein (ft vetrar), ell. *vinter, ein (fl vintrar), -brauti, Melkeveien. -bunad, ein, -dvale, ein, -føre, eit, -klædd adj, -kulde, ein, -kveld, ein, -lang; -lang natt. -lægje, eit, vinter--natt, ei; -næterne b fl tiden ved 14de oktober. -plagg, eit, -rug, ein.

Vetters ell. vinters halva, ei, vinterhalvaaret. -tenesta, ei.

Vetter ell. vinter sæde, eit, vintersæd. -veg, ein, -vêr, eit.

Vev [e], ein (fl - er), -a (vev, vov, voven) vt væve. -breidd, ei, -gogn, ei, og -greide, eit, væverstol.

 ${f Vevia}$ (vev, vav ${f de}$ e) ${m vt}$ svøpe, omvinde.

Vevkjerring, ei, væverkone; *og-* ' saa = kongro, ei.

Vevl, ein, banketræ; haandverge.

-a (a) vt svøpe; rulle (klær); vi vrøvle.

Vev nad, ein, vævet tøi; vævning. -reide, ein, = -greide, eit. -skaft, eit, -skei, ei, -skyt, ein, -stol, ein.

Vi pron = me.

[Vice se vara; varamann.

Vid [i], ei (ft vidjar), = vidja, ei.
*Vid adj rummelig. *-a (a) vt utvide. -a og *-e adv vidt omkring. *-aatta, ei, vidde, stort rum; koma paa -aatta. -d, ei, vidde. -faren 1 adj og -farig vidtbereist. -fares adv vidt -gjengd 2 vidt farende; og bredt. vidtløftig. -gjeten 1 adj navnkundig. heimen den vide verden.

'Vidja, ei, vidje. Vidje band, eit, -skog, ein, -spen-

ning, ein.

 $oldsymbol{Vid}$ $oldsymbol{ka}$ (a) vt gjøre videre, rummeligere. -kast (a) vi = -na. -kjend 2 vidt bekjendt = -kunnig. -lendt adj vidtstrakt. -na (a) vi bli videre. -open 1 adj vidaapen. -ræsen 1 adj omflakkende; vidtløftig. -spurd 2 vidspurt. -sveimd 2 adj vidtstrakt, vidtleftig. *-syn, ei, mots. trongsyn. *-synt adj ikke snæversynt; som gir vid utsigt (om sted). *-t adv vidt omkring. -vang, ein, vidde; koma paa -vangen paa videvanke, paa vidaatte.

*Vier, ein (f vierar), vidjepil. -kjørr, ei, vidjekjærr. *-kvist, ein, -runn, ein,

-vond, ein.

*Vifta (a) vi = veifta.

Vigja (vigjer, vigde) vt vie, hellige. Vigsla (a) vt indvie. -sla, ei, og *-sel, ei, indvielse.

Vigsle tale, ein, **-vatn**, eit, vievand. *Vig tig og -tug adj.

Vik [1], eit, midje. -smal adj smal om livet.

Vik [1], eit, liten bøining; avvikelse; strofe.

*Vik [i], ei (fl -ar), liten bugt.

Vika(vik, veik, viken) vi vike unda. Vika [1], ei, uke, tid paa 7 dage. *Vikar, ein, *-iat, eit. *-iera (a) og (te) vi, *-kassa, ei.

Vike|arbeid[i], eit, = -verk,eit. -mun, ein, -verk, eit, arbeide for

en uke.

*Viking, ein, -ferd, ei, -skip, eit,

Vikja (vikjer, vikte) vt føre til side; — hesten, — sagi.

Vikje adj (kun n) uvisst; det er --.

[Vikka (a) vt se vidka.

Vikl. eit. uorden, forvikling. -a (a) vt forrykke, forvride; -a foten.

Vil, eit, kun i uttrykket til vils == til viljes.

Vildra (a) vt og vi forvilde; ganga og —; — seg burt.

Vildre adj bedre, tjenligere.

Vilja (*vil, *vilde, vilja) ville. •jande med vilje, frivillig. *Vilje, ein, -laus, *-sterk, -veik,

-vêr, eit, ønskeveir. til viljes.

Viljug adj villig.

*Vilkaar, eit, betingelse; føderaad. -kaara (a) vt garantere.

*Vilkaars|folk fl, -setel, ein, -stova, ei.

Vill (n vilt) vild, levende i naturstand; utæmmet.

Villa, ein, landsted.

Villa (viller, villte) vt forvilde. -a, ei, forvirring; kaathet; feiltagelse; prente- feiltryk. -basse, ein, -dyr, eit (-katt, -rein, -svin, osv).

Villeg [i] adj og adv frivillig,

med lyst.

Vill|farande adj, -framand adj, -gras, eit, = -straa. -ing, ein, galning. -kjøt, eit.

Villmann, ein, **-**skap, ein.

Vill rot, ei, bulmeurt. -ska, ei, vildhet; forvirring. -skap, ein, vildskap, kaathet. -skytt, ein, galning. -sleg adj, -stig, ein, og -straa, eit; koma paa -stig, -straa, -gras gaa sig bort, fare vild. -styr, eit, ubesindighet. -styring, ein, galning. -vara, ei, skind av vilde dyr.

 ${f Vilt}\, adv$ vildt, blindthen; ${f gangs}$ —. Vilt, eit, vildt. -handel, ein, -hand-

lar, ein.

Vim [i], eit, nykker. -a (a) vi tumle; bære sig som forvirret. .e, ein, fortumling; svimmelhet. -el, ein, en lyd, et ymt. -en 1 adj særsindet. -ing, ei, underlig adfærd.

Vim la (a) vi væmmes, føle kvalme. -le, ein, væmmelse. -len 1 adj fortumlet: kvalm.

Vimmer adj (fl vimre) vammel, usmakelig.

*Vimpel, ein (fl vimplar).

*Vim ra (a) vt volde kvalme; vi vimre. *-ring, ein, en raring.

*Vims, ein, *-a (a) vi, -ut adj. Vimur, ein, en særling. -ut adj særsindet, fuld av nykker.

*Vin, ein; *blaabær-, *port-, osv.

16 - Skard: Nynorsk ordbok.

Vina (a) vi parre sig (om fugler). Vinbser, eit og ei, = rips.

*Vind, ein; nordan-, *solgangs-. *Vind adj skjæv, vrien (især om ved, fjæler, osv).

*Vinda (vind, vatt, vunden, imperativ vitt) vt vinde, vride; haspe; heise. *-a, ei, en vinde; *garn-, osv.

Vind |**all** adj(n - alt) vindig. -auga, eit, vindu. -augsglas, eit, -baara, ei, bølge fremkaldt ved vind. -belg, ein, tyk sky. -bola, ei, lustblære. -bor[o], ein, vridbor. -bragd, eit, nordlys. -byl, ein, sterkt vindstøt. -drag, eit, luft-

Vindebru, ei, vindebro.

Vindel, ein (fl vindlar), krøl, en lok.

Vindespel, eit, gangspil, ankerspil

Vind fall, eit, vindfald, vindfældt træ. -flaga, ei, -fók, ein, vindbøitel. -full adj opblæst. *-gufs, ei, og -gust, ein, svakt vindpust. -hane, ein, veirhane. -hard adj utsat for sterk vind. -hauk, ein, taarnfalk. -heimen luft--hol [o], eit, lufthul; vindig sted.

Vinding, ei, vridning; heisning;

bugtning.

Vind|kall, ein, etslags fugle-skræmsel. *-kast, eit, *-kave, ein, vindbyge. -knut, ein, hvirvelvind. -kul [ú], ein, let luftning. -kula, ei, -kvervel, ein, -lyse, eit, nordlys (især rødlig). •mylna, ei, •open 1 adj aapen for vin den. -rode, ein, røde skyer. -røyr, ei, luftrør. -sam = -all. -skaatt adj n-skag, eit, veirhaardt vindhaardt. sted. -skei, ei, og -skia, ei, tverfjæl paa tak. -still adj, -strik [i], eit, kompasstrek. -strøym, ein, luftstrøm. -tett adj lufttæt. -turka adj tørket i

Vind vaksen 1 adj forvridd i veksten. -øygd skjævøiet.

Vingel, ein, vankelmodig, vinglet

person. Ving | l, eit, vildredig, vankelmodig handlemaate; slumpetræf. *-la (a)

vi vingle. -lut adj. *Vink, eit, vink, fingerpek. *-a

(a) vi. *Vinkel, ein (fl vinklar), -bein,

eit, •boge, ein. Vinkla adj; rett-.

*Vinn, ei, flid, stræv; leggja vinn paa.

Vinna (vinn, vann, vunnen, fvunne) vt opnas, vinde; vi magte, formaa; — med; — paa overvinde. Vinna (a) vi arbeide — onna.

-a, ei, = onn, ei; vaarvinna, haustvinna; i vinne tider.

Vinnar, ein, mots. tapar, ein.

ande mulig, overkommelig.

Vinne folk flonnefolk. -før adj arbeidsdygtig. -gjenta, ei, -kar, ein, -kjær vindesyk. -leg overkommelig. -millom adv, -skap, ein, stort arbeide. -tid, ei, onnetid. -veg, ein, næringsvei.

Vinning, ei, arbeide, fremgang, fortrin; ei og ein, vinding, gevinst, gagn.

Vinster, ei (b vinstri, ft vinstrar) bakerste del av maven hos drøvtyggere.

Vinsterhendt = keivhendt. **Vinstra**, ei, venstre haand eller

Vinstre adj, mots. høgre. vinstre, eit, venstrepartiet, mots. høgre, eit, høirepartiet (i politik). -mann, ein, -møte, eit.

*Vint adj i sms.; lett-, *tung-. *Vinter, ein (fl vintrar), = vetter, ein.

Vin-tre, eit, vintræ, vinstok.

Vipa, ei, vibe (fugl).

*Vippa (a) vi vippe; vimse; vinke. ••a, ei, urolig tingest; vippe.

Vippe gras, eit, lummergræs.

-stong, ei.

Vip|ra, ei, paafund, gjøglespil. -ra (a) vi bruke underlige ceremonier. **Vira** (a) vt omvikle, virre; — med

Virra [ì] (a) *vi* foresvæve.

*Vis, ei, bruk, skik, maate; blir ofte brukt i sms. med præp. foran, *paa folke-, barne-; *i flokke-, alne-, *time-; sjeldnere som adverbium, *par-, *aare-, *dage-.

*Vis adj klok, ogsaa vidende om; verta — paa ell. med noko.

*Visa (te) vt vise, forevise =

syna; skikke avsted; — burt; la se; - godvilje; $oldsymbol{vi}$ vegen viste etter deim.

Visa (a) vt tilspidse (traad, snor, osv., se vise, ein).

*Visa, ei, vise; *folke-. **Visar**, ein, viser; klokke-.

Visar barn, eit, -gjenta, ei, -gut,

*Visdom, ein, *visdoms|ord fl, *-raad, ei, *-tale, ein.

·Vise, ein, top, spids; stilk.

*Vise bok, ei, -fugg(e), ein, en lægge vidnesbyrd. visebundt.

Visen [i] 1 adj vissen, visnet.

Visend [i], ei, og -e, eit, underretning, efterretning; til visend og vidare vitring til efterretning og videre kundgjørelse.

*Visi tas, ein, *-tasjon, ein, *-tera

(a) ell. (te) vt.

Visitt, ein, = innstig, innly-

ding. -kort, eit.

Visk, ein, tummel; ryk, tak; kup, «kaup», vaagespil; paa — og vaag paa lykke og fromme; hava det paa ein være i sit element.

*Visk, ein, dot; klut; *halm-.

Viska (a) vt sammenvikle, bundte sammen; feie, støve av.

Viske|lêr, eit, -lêrsball, ein, -rom,

eit, alburum.

Viski ell. *whisky, ein, etslags brændevin.

Visleg adj forstandig, besindig; adv fara -- fram.

*Visna [1] (a) vi visne, fortørkes. *Visp, ein, *-a (a) vt vispe.

*Viss adj (n *visst) utvilsom; gjera visst gjøre avtale. -a (a) vt; det skal eg -a love for. -a, ei, visshet, sikkerhet; borgen; i -a, i all -a = allevist; til -a.

Visseleg adv visselig, uten tvil. Viss hendt adj sikker paa haanden. -høv adj sikkert rammende. -mun, ein, nærmere bestemmelse, be-kræftelse. *-t adv sikkert, visst; med let betoning betyr det: antageligvis, vist. -tøk adj sikker i at gripe det rette. -von, ei, sikker forventning.

Vist, ei, ophold, opholdssted; heim-, hus-; i ft spor.

Vit [1], eit, vet, viden; fuld bevissthet; forstand; hava — paa noko; ganga fraa -et; bruka -et.

*Vita (veit, *visste, *visst) vt og vi vite.

Vit a (a) vt laste, straffe. -e, eit; helvite.

Vite [1], ein, varde, baun.

Vite kjær adj videbegjærlig. -leg adj vitterlig.

Vitende, eit, vidende, bevissthet. Vitia (a) vt og vi se hen til; besigtige; besøke. -ja, ei, eftersyn. -jing, ei, besøk; paa -jing.

Vit laus adj, -løysa, ei, sansesløs-

Vitna (a) vt og vi bevidne, av-

Vitne, eit, vidne. -fast, -før adj gyldig som vidne. -laus, -maal, eit, vitnesburd, ein.

Vitra [i] (a) vt varsle, sige til.

Vitrast [i] (a) vi faa forstand, bli fornuftigere.

Vitring, ei, varsel, vink, se v is end. *Vits, ein, en vittighet.

 $\mathbf{Vit}|\mathbf{sam}[1] adj$ opmerksom, opvakt, intelligent. -semd. ei, intelligens.

Vitskap, ein, videnskap. -leg adj. Vitskaps dug, ein, -dyrkar, ein, -grein, ei, -lag, eit.

Vitskræma (de) *vt* gjøre sansesløs ved skræmming.

Vitta (a) vi vinke, gjøre tegn, sml.

*Vittig = ordhitten.

Vitug [1] forstandig, skjønsom. -skap, ein.

*Viv [1], eit, kvinde (baade som gift

 $og \ ugift)$. **Vod**[a [o], ei, vassing. -1, ein, sneslaps. -la (a) vi vasse i «vodl». -ul, ein, vodl.

Vodve [ò], ein, muskel.]

Vogg a (a) vt vugge. -a, ei, vugge. Vogge barn, eit, -blæja, ei, -mei, ein, -visa, ei.

*Vogn, ei, *-aas, ein, *-hjul, eit. -mann, ein, *-sæte, eit.

 $\mathbf{Vok}$ [$\dot{o}$], $\mathbf{ei}$, $\mathbf{vaak}$, $(i\ isen)$.

Voka [o], ei, vaaking, nattevakt,

vigilie.
*Vokal, ein, = klangljod, sjølv-

Voke|eld, ein, -leik, ein, -natt, ei. *Voks og vaks, eit.

Vokster, ein (fl vokstrar), vekst, tilvekst; vegetation; han er stor paa - stor av vekst. -leg veksterlig. -mùn, ein, -rik adj, -skog, ein, -vêr, eit.

*Vol [o], ein, rundagtig stok; *slag-, hand-, *styre-. vola (a) vt banke (med «vol»).

Voll, ein ; **gras-. -gras**, eit, **-høy**, eit. *Voluspaa volvens spaadom. *volva, ei, volve.

Vomb, ei (fl vember), vom, buk. -a adj stormavet. -blæja, ei, = netja, ei. -fyll, ei, -laus, -sprengd 2.

Von [6], ei, forventning, formodning, haab, rimelighet; livs- haab om liv; det er — han kjem; ganga paa ei — paa det uvisse; det er paa -i het. -maal, eit, gjenstand for kundskap. | uvisst; vonom meir over forventning meget; vonom fyrr tidligere end tænkt; paa — og vaag paa lykke og fromme.

Von [6] adj som man kan undvære; er du det von, so laan meg det; ogsaa: kann du maa i von det?

 $\mathbf{Von} | \mathbf{a} \quad [o] \quad (\mathbf{a}) \quad vt \quad \text{formode, vente,}$ haabe. -ast = -a. -ande = -leg.

Vonar ferd, ei, -kast, eit, færd, kast (paa voni), paa det uvisse.

Von brot, eit, skuffelse. -broten 1 adj skuffet.

Vond [o], ein, vaand, liten stang,

ten; jordrotte, va**a**nd.

*Vond [6] adj (verre, verst) ond. -e, ein, skade, fare; et onde. -eld, ein, helvedesild, etslags utslæt. -kyndt adj

Vondla [ò] (a) *vi* gjøre vondlar,

se vondul.

Vond lyndt adj vredladen. -ord f bebreidelser. -ska, ei, ildebefindende; arrighet. -skap, ein, -sken 1 adj ond, smertelig. -skøytt adj vanskelig at træffe. -sleg adj noget slem. -tenkt meget mistænksom.

Vondul [o], ein (fl vondlar) por-

tion for til en ko.

Vondvêr [6], eit, uveir. Von|full [6] adj trøstig. -laus mistrøstig, haables. -leg adj og advsandsynlig. -løysa, ei, haabløshet. sam adj trøstig, som vækker haab; -sloppen (f slopne) og -sviken 1 adj skuffet. -vera vt (kun i infinitiv) undvære, se umbera.

Vor[ò], ein, en ryg av grus og sten. Vor [6], ein, utseende, ydre væsen,

ansigtstræk.

Vor[ò] den varsomme (kun i kvindenavn); Gunnvor.

Vord [6], ein, vogter; skytsaand; gard-, tun-.

Vord [6], ein, = verd, maaltid;

kveld-.

Vorda [$\dot{o}$] (a) vt betrygge, assurere. Vorda [6], ei, bergryg; knippe,

klynge.

Voren [o] 1 adj beskaffen; han er ikkje so voren; det er ikkje rett vore; sml. sovoren, saadan; i sms. med adj brukes voren ofte og betegner en avsvækkelse av egenskapen: bleik-, sein-, raud- rødagtig.

Vorlit [6, 1], ein, naturlig hudfarve.

Vorma Vormen (*elv*).

Vorr [ò], ein, skraal. -a(a) vi skraale. *Vort|a [6], ei, vorte. -ut adj fuld av vorter.

Voss, ein (fl vesser), og -ing, ein, mand fra Voss.

*Votera (a) ell. (te) vi, *-ing, ei, *votum, eit (f *vota).

*Vott, ein; votte laus, -par, eit.

[Vovde, se vod ve.

[Vrant, ein, vrang person.

Vreid adj vred. -ast (vreidest, vreiddest) vi, -e, ein, vrede.

*Vrid|a| (vrid, vreid, vriden) vtvri, sno. -ar, ein, haandtak paa dørlaas, dørvrider.

Vringl, eit, forvikling, krangel. -a (a) vi forvikle; krangle. -or fl vrine indvendinger.

Vunden 1 adj snodd. vunnen

(fl vunne) opnaadd, vunden.

Vyr da [y] (der, vyrde) vt vøre, -da, ei, agtsomhet, høflighet. -dande værd at vøre. -de, eit, værd, værdi. -deleg adj agtværdig; høitidelig. -den 1 adj agtsom, omhyggelig. -ding,

ei, anseelse.

Vyrd laus adj skjødesløs; ubesindig. •løysa, ei, •na, ei, agtsomhet, orden. •nad, ein, agtelse, anseelse. -sam adj omhyggelig; pyntelig; ærbødig. -skap, ein, agtsomhet; værdig optræden. -sla, ei, god orden. -sla seg (a) holde sig ren og ordentlig.

Vyrk [ỳ] adj virksom; omhyggelig, øm; ein — dag en hverdag; vyrkt og heilagt baade søn- og hverdage. -a, ei, hverdagene, sml. sykna; helg

og vyrka; vyrkedag, ein. Vyrke [y], eit, materiale, emne; hus-, slede-. -laus, -løysa, ei, mangel

paa materiale.

Vyrkleg adj anselig; omhyggelig. [Vyrtaleg, se vyrkleg.

Vyrter [y], eit, vørter, maltsaft. -kaka, ei, -kar, eit, -smak, eiu.

Væda (er, vædde) vt utruste med $\mathbf{væde} \cdot \mathbf{s}. d. o.$

Væde, eit, antræk, klær, f. eks. til en reise.

Vægja (vægjer, vægde) *vi* vike for en, gi efter; ogsaa -jast; han fær -jast som mest veit. -je, eit, eftergivenhet. -jen 1 og -sam adj eftergivende, føielig.

Vækja, ei, pike, pikebarn. Væla (a) vi bræke. -a (a) vt fælde trær til braate. -e, ein, braate til

brænding.

 $\mathbf{V}$ sels $\mathbf{k}$ adj fransk. -land Frankrike. **Væn** og ***ven** adj vakker, ven, tækkelig. -a (a) vi pynte. -leik, ein, skjønhet. -sleg adj = v x n.

Væpna (a) vt bevæbne = vaa pna. *Vser, eit, opholdssted; *dun-, *flske-, *fugle-.

Vær, eit, et var, overtræk; pute-. *-veer, ein (fl-er); Vaagevær, Lom-

vær, osv. Vser $\mathbf{a}$ (te) vt bringe til ro; — seg slaa sig til ro. -e, eit, væren; ogsaa væsen, ophold; hus-, nær-, sam-, til-. *-else, eit, værelse.

-væring, ein = -vær, ein; Lomværing, osv.

Væring, ein, vaarrug.

Værlaus, adj hjemløs, forsvarsløs. -stad, ein, blivested.

Vses a (te) vt forfriske, varme, forsyne med klær. -en 1 svak.

*Væska, ei, taske, skindpose; væske, fugtighet.

Væsna (a) *vi* pusle.

*Væt|a, ei, fugtighet. *-a (er. vætte) vt gjøre vaat.

Væte|**full** adj, -laus adj, -løysa, ei. Vød a (er, vødde) vt utruste til vadning. -ning, ei, reisedragt.

Vøla (te) vt bøte, reparere, sætte istand. -a, ei, reparation; en dynge. sla, ei, reparation.

Vøn $\mathbf{a}$ (te) vi formode, haabe. -en 1 adj dristig i sine forventninger; for-

dringsfuld, ubeskeden.

Vørr, ei, læbe, ytre del av munden. Vos, ein, en svak lugt. -a (a) vi gi svak lugt, dufte.

W, ein (fl w'ar). Se bemerkningen under bokstaven C.

 $\mathbf{X}$, ein (ft $\mathbf{x}$ 'ar). Se bemerkningen under bokstaven C.

Y.

Y, ein (fl y'ar), y-ljod, ein.

Y (yr, ydde, ytt) vi myldre, sml. kry; det yr og kryr.

Ybben 1 adj (fl ybne) bister,

 $\mathbf{Ydd}|\mathbf{a}|$ $[\dot{\mathbf{y}}]$ (ydder, ydde) vi skyte od, spire. -e, eit, liten od. -en 1 adj (fl ydne) bister (fuld av odder).

Yfs a (te) vi danne «ufs», takskjeg.

-e, eit, = ufs. Ykt, ei, = øykt.

Yl [y] og øl, ein, mild varme.

Yla (te) vi hyle, tute; jamre; stor-. Ylhol, eit, se ølhol, eit. -ja (a), se ølja (a).

Ylja $[\dot{y}]$ (yl, ulde) vi myldre,

Ylla (yller, yllte) vt gjøre uldtøi «flosset». -ast (yllest, ylltest) vi bli lodden, faa uld.

Ylmast $[\dot{y}]$ (est, dest) vi bli olm, ond.

Yl moe [y], ein, se ølmoe, ein. -røyk, ein, se ølrøyk, ein.

 $\mathbf{Ym}$ [$\dot{\mathbf{y}}$], ein, en svak lyd ell. fornemmelse.

Ymis adj (fl ymse) avvekslende, -leg adj litt forskjellig. forskjellig. -skap, ein, forskjellighet.

Ym sa (a) vt og vi omveksle, omskifte; -sa seg forandre sig. -sast (a) vi skiftes om arbeide.

*Ymt, ein, *-a (a) vi antyde.

*Ynde, eit, fornøielse, behag. -full adj yndig. -laus adj, -leg behagelig, yndig.

Yngd, ei, ungdomstid; i -i i ungdommen.

Yngja (yngjer, yngde) vt forynge; -ja seg upp att og -jast upp att.

Yngja (yngjer, yngde) vt yngle, faa unger.

*Yngre, *yngst; av ung.

*Ynk, ein, sorg. *-a (a) vt oftere -ast, ynke, beklage. ynkeleg adj.

Ynskja (ynskjer, ynskte) vt ønske;

tilønske. ynskjande enskelig.

Ynskje, eit, ønske. -leg ønskelig. *Yppa (a) (av upp) vt løfte, lette op; bringe paa bane; - strid; - seg reise sig op; opponere.

Yppare adj fortrinligere.

ypperste.

Ypparleg adj ypperlig.

 $\mathbf{Yr}$ [$\dot{\mathbf{y}}$], eit, fint regn, taakeregn. -a (de) vi dugge, falde som fint regn. en 1 taaket, fugtig.

Yrgja, ei, vidjespænding, ring av

 $\mathbf{Yr}$ ja $[\dot{\mathbf{y}}]$, ei, vrimmel; dynge; taakeveir med vind. -ja (yr, urde) vi vrimle, myldre, yre.

[Yrk og yrka, se vyrk og vyrka. Yrke, eit, arbeide (sjeldent). -laus ørkesløs. -løysa, ei, ørkesløshet.

Yrkja (yrkjer, yrkte) vt virke,

tillage.

Yrm a, ei (av or m) hun-orm. -ling, ein, ormeunge.

Yrva (de) (av or v) vt skjæfte en

 $Ys|ma[\dot{y}]$, ei, disighet, taaket luft.

-men 1 disig. *Ysta (yster, yste) vi yste, lage

*Yste|kjêl, ein, -kolla, ei, ystel, ein, den sammenløpne ost før den er bearbeidet.

 $\mathbf{Yt}$ [$\dot{\mathbf{y}}$], ein, et støt. yta (yter, ytte) vt sætte ut, skyte litt tilside; støte; avhænde; yde.

Yta, ei $(av \ ut) = geita$, den ytre, løsere del av veden i naaletrær, mots. malm; furemalm.

Yteleg adj let avhændelig.

Yterleg adv = utarleg; yderlig, overmaade.

Ytleg adj noget vestlig (om vind). Ytnad, ein, avsætning; ydelse.

Ytra $[\dot{y}]$ (a) vt sætte længer ut; ytre. -ing, ei, flytning utad.

Ytraste adj ytterste, fjerneste, tankespredt. sidste.

 Ytre adj ytre, som er længer ute. Ytst adj og adv; -e øyarne; - ute. Yttarst = ytrast adv og ytraste

adj; drygja ut i det -e. Yva [ý] (de) vt og vi utsprede, utspile. — seg «reise børst».

Yvast (yvest, yvdest) vi grue for

noget.

Yven 1 adj stridt utstaaende; stolt, bister.

Yver [y] (ogsaa over i betydning av overstigen i mængde, værd ell. magt) præp og adv over, ofte med et adverbium foran: inn-, upp-, fram-, osv.

Yver alt adv overalt, allesteds. -bord og yver bord adv, -breidsla, ei, overteppe. -bunad, ein, overtøi. -deild, ei, overdel. -dyna, ei, -fall, eit, -fallen 1 adj (fl falne), -ferd, ei, overfart; gjennemsyn. -full overfyldt. -førd 2, -gang, ein, overgang; forbigaaende tilstand. •gjeven 1 adj opgit av utmattelse ell. forundring. -hand, ei, overhaand. -kast, eit, et slags søm paa tøi. -klæde fl, -lag, eit, øverste lag. -lag (og overlag) adv overmaade. -laup, eit, et litet loft, galleri; overskud. -lêr, eit, overlær (paa sko). -lærar, ein, -læta, ei, og -læte, eit, bedømmelse; ros. -magt, ei, -mann, ein, -maal, eit, -morgon, -mun, ein, fortrin. -munn, ein, overmund. -ordna adj, -raad, ei, raadighet, magt. -rett, ein (domstol). -rom, eit, overværelse. -setning, ei, overførelse; oversættelse. -sjaa vt overse. -sjaa, ei, inspektion. -skot, eit, overskud. -skrift, ei, -staden 1 adj overstaat. -sterk overlegen i styrke. -stigen 1 adj overvældet. -stoda, ei, overhæng; larm, uro. -straum, ein, mots. understraum. -styre, eit, -syn, ei, -tak, eit, overtak (øverste tak i drags-Yter dør, ei, -frakk, ein, -klæde fl. maal); overmagt. -vakt overtræt av vaaking. -vegt, ei, -velde, eit, -vunnen (flyunne) overvunden; overvældet. vættes adv overvættes.

Yvija [y] (a) vi dose, gaa som i drømme. •ja, ei og •jar, ein, person som let blir forvirret. -jarsam døsig,

Yvna [y] (a) vi sprede sig ut.

Æ.

Æ, ein (f æ'ar), æ-ljod, ein. AE! utropsord for avsky. -a (a) vi sige æ!

Æd, ei, vandaare.

 $\mathbf{AEd}$, ei, = ær, ei.

Ædeleg adj ypperlig.

Ædik, se edik.

Ædru(g) adj ædru. -skap, ein, ædruelighet; sml. nykter.

Ægjen 1 adj usmakelig.

Æk, eit, stansning, hvile. -a (a) vi stanse litt.

Ækra, ei, aker gjenlagt til eng.

Ækre høy, eit, -mark, ei, -plog, ein. *Ækvator, ein, = lina, ei, og sollina, ei; sigla yver lina.

Æla (te) vi (av aal) skyte spirer.

Ær, eit, et arr (efter saar).

*Ær og æd, ei, ærfugl.

Æra (te) vi vokse og modnes godt. *Æra, ei, ære, berømmelse. ærefull, -gaava, ei, -girug adj ærgjerrig. *-kjær, -krenkjande adj, -laus, -løysa, ei, -minne, eit.

Ærend, ei ell. eit, erende; eins ærend = einkom. ærends|før adj dygtig til at gaa erender. -laus adj som ikke har noget erende, eller ikke har faat det utført. ærendsvein, ein.

*Ære|rik adj, -sjuk adj, *-skilling, ein, -skjemd 2 æreskjendet. -skjemma vt, *-sæte, eit, -teikn, eit, verdug ærværdig.

*Ærfugl, ein.

Æring, ein, aarsvekst, om alder: tri-, osv., om baater: seks-, aatt-, osv.

Ærleg ærlig. -skap, ein, ærlighet. ærug høflig, artig, nobel.

Ærut adj arret, fuld av arr. [Ærverdig, se æreverdug.

Æsa (te) vi komme i gjæring.

AEs a (te) vt forsyne (hus) med aaser. -ing, ein og ei, bjelker og sperreverk; æsing (paa baat).

[Æsel, eit, se asen, eit.

Æste tikar, ein, -tikk, ein, *-tisk

*Æter, ein, *-fin, -lett, -rein adj. *Ætt, ei, slegt; art; himmelegn; veirets retning og art; auster-, godvêrs-. -a adj nedstammet; høgætta adj.

Ættar gransking, ei, -lag, eit, familieegenskap. -merke, eit, -minne, eit, -pryda, ei, en ære for slegten. -skam, ei, -soga, ei.

Ættast (a) vi nedstamme.

 $\mathbf{AEttgalen} \ 1 = \text{-vill}.$

Ætting, ein, slegtning; ætling. -legg, ein, slegtrække. -leida vt adoptere, opta i slegten. -lekk, ein (fl -lekkjer) = old, ei. -maal, eit, et døgn. Ættvill adj uviss om retning, gaaende vild (f. eks. i taake).

Æva, ei, lang tid; det varer um alder og —; levetid; det veit ingen si — fyrr ho er all tilendebragt;

tidsalder; evighet.

Ævelleg adj idelig vedvarende, eksisterende. kvar -lege dag; evig; det -lege liv; adv uophørlig; -leg lenge. -lengd, ei, endeløshet, evighet.

 $\mathbf{AEvleg} \ adj = \text{æveleg og evig.}$ Ævord de ældste tider; fraa til doms fra ophav til ende. -sleg adj vedvarende, langvarig; fraa -sleg tid fra de ældste tider.

Ø.

 $\mathfrak{G}$, ein (f $\mathfrak{g}$ -ar), $\mathfrak{g}$ 'ljod, ein. **B**, eit, tilbøielighet, natur.

Ødla, ei, firben, øgle.

Ogja (øgjer, øgde) vt forfærde; vi forfærdes.

Ogie, ein, forfærdelse. -leg adj og adv forfærdelig.

Ogjen 1 adj forfærdelig; storartet; stolt. -na, ei, stolthet. -nast (a) vi forfærdes; bryste sig.

*Okonom, ein, *-i, ein og ei. *-isk

*Oks, ei (fl -ar), *-a (a) vt tilhugge. -auga, eit, -egg, ei, -emne, eit, -hamar, ein, *økseskaft, eit.

Oks el, eit, formerelse; yngel; gevekst. -la (a) vt formere; forplante; -la seg formere sig; -la buskapen fornye besætningen.

*Ø1, eit; *malt-, baier-; barns-,

10 og yl [y], ein, varm luft, mild

varme.

Gla (te) vt opflamme; tirre; — ein upp bringe en ut av likevegten ved smiger; ølast med (ell. ved) ein.

Ola, ei, person som let lar sig

«øla upp».

Ole, eit, stymper, vanslegtet person; det er eit - i kvart bøle. -n 1 adj fuld av gjekkeri.

Olgeis, ein, øldamp. *-hus, eit. **Ølja** og **ylja** $[\dot{y}]$ (a) vt opvarme;

vi gi varme; omnen -r godt.

Olhol og ylhol $[\dot{y}]$, eit, = vermehol, eit (*i is*).

Øl|kjenga, ei, -kjerald, eit, -kveis, ei, delirium.

*Olmoe og ylmoe [y], ein, == ølrøyk.

*Olost, ein, *-rus, eit.

Olrøyk og ylrøyk [y], ein, solrøk, varmedis, ølrøk.

@lsla, ei, opbrusning, overgivenhet;

1 soll, ein, øllebrød. -supa, ei, -sykja, ei.

19 m, ein, en meget svak lyd. -a (de) vi lytte efter noget. smeleg stille, lvdløs; kjedelig.

On a, ei, sansesløshet. -a (te) vi stirre vildt; snøfte. -ast (est, test) vi, -en 1 adj sansesløs. øneskap, ein, narrestreker.

* Or adv i sms.; stundom forsterkende: -gamall, *-liten, osv., og stundom i samme betydning som or: -minnug,

-væna, ei.

Or, eit, svimmelhet. *or adj svimmel; forstyrret, meget ophidset. -a (de) vi bli svimmel; døse. -a, ei, = ørska, ei. •en 1 adj ør; som let blir ør. •Ørende adv; •— liten = ør-

Or flaga, ei, anfald av svimmelhet. -galen 1 $\bar{a}dj$ ravgal. -gamall = u t gamall, ældgammel. -leid adi meget kjed. *-liten adj, -megt, ei, avmagt. -megta og -megtast (a) vi bli avmægtig. -merkes adv blindt hen, vildt. -minnug glemsom.

*Orn, ein og ei, *ørneham, ein, osv.,

*ørnunge, ein.

Orsk adj fortumlet, forvirret. *-a, ei, svimmelhet, forvirring. -a (a) vitale i vildelse. •en 1 adj (= ørsk). ørskehøgd, ei, utopi.

Orisla, ei, forvirring i hodet, ørhet. -slen $1 = \sigma rsk$.

*Orsmaa og *ørende smaa meget smaa.

Or troyten 1 adj utrættelig. -ung adj meget ung. -vekkja vt vække en tilgagns. -vill adj sansesløs. -væna, ei, haabløshet. -vænast (est, test) vi mistvile. -væneleg adj haabløs. -vænt adj n slemt.

Os, ein, ophidselse, opbrusning. os adj ophidset, vild. *-a (te) vt ophidse; -a ein upp. -a, ei, opbrusning,

hidsighet.

Ose ferd, ei, fremfusende færd. møle, eit, overgiven stemning.

Osen 1 adj opbrusende, vild. -ing, ei, opeggelse.

Øskja, ei, æske. øskje|lok, eit, -trjosk og -trøsk, ein.

Øs|la (a) vi gjekkes, fjase. -la, ei, gjekkeri. -leg ubesindig.

Ova (de) vt opegge, tirre.

*Ova (de) vt øve, oplære. **Øverheit**, ei, = styremagt, ei,

øvrighet.

Ovra (a) vt sætte i bevægelse, drive frem.

*Ovre adj som er længere oppe. framt (mots. nedreframt).

Ovst adj og adv øverst; den -e; uppe. øvsteprest, ein, yppersteprest.

 $\mathbf{\Theta}\mathbf{y}$, ei $(\mathbf{f}\mathbf{i}$ -ar), en $\mathbf{e}$, sms. $\mathbf{e}\mathbf{y}\mathbf{e}$. Oya (a) vi klynke, jamre sig.

By bu og -bue, ein, øboer. **Byd**, ei, tomhet, øde sted. -a (er, øydde) vt gjøre øde, tomt; forøde; – upp. -ast (est, øyddest) $oldsymbol{vi}$; bjørnen -est ut blir sjeldnere, dør ut. -ar, ein; det kjem -ar etter avlar.

Øyde, eit, øde, forlatt tilstand; liggja i —. -gard, ein, -hus, eit, -lagd 2, -land, eit, ubebodd land; en forøder, en ødeland. -leite, eit, øde strækning. -luft, ei, indestængt luft. -mark, ei, en ørken. -n 1 adj forødende; øde. -skog, ein, -stad, ein.

Byd|n, ei, og -na, ei, tomhet, stilhet. -nad, ein, forødelse. -sam ødsel; -sla, ei, forødelse; ødselhet. -slesam adj ødsel.

Gye bunad, ein, -folk f, -gut, ein, -gjenta, ei, -kona, ei, -mann, ein, -maal, eit, øsprog. -vis, ei.

-øygd 2 adj, i sms. blaa-, stor-. Oygja (øygjer, øygde) vt øine, faa øie paa. øygjeleg synlig.

irbet lege: -ung' ie en æns t' n ænt iing • op ung ærd ing. eit, ei. lse. pe. 1 te-T, e: en ! n: d; ; it, , 311 јe ft. 1. il- ' 1: 1

n : t, $m{\Theta}$ ygla (a) vi skotte til siderne. $m{\Theta}$ ygna (de) vt øine, kunne se med blotte øine.

Gyk, ein (fl øykjer), hest (om begge kjøn).

Øykje|**kjær** adj. -laus, -slag, eit, hesterace, osv.

Øykt og ykt, ei, arbeidsstunden mellem to maaltider; middags- (før middag), kvelds-, osv. -a (a) vi hvile; slutte arbeidet til et maaltid.

Bykte bite, ein. mellemmat. -dag, ein, midaftens tid; mellemmaten paa den tid. -verk, eit.

Byr, ei (f - ar), sandbanke ved elv. -a (te) vt skylle op sand og grus,

danne <øyr>. -ast (est, test) vi; -ast ned bli tildækket av sand, osv.

Byra. eit (b syra, fl syro, syro), et ore.

-øyrd adj 2; lang-, slut-, osv. Øyr|e, ein (fl øyre), en øre (mynt, og en viss jordskyld): -ing, ein; femøyring, tløyring.

Byrut adj fuld av sandbanker.

Øyster dalen. -døl, ein.

Bystra, ei, en stor øse ell. skaal. **Bystre** adj østre, østligere; paa – sida.

Gyværing, ein, øboer; indbygger av bygden Øier i Gudbrandsdalen.

#1.85 F9K≥

We have the transfer of the state of the sta

YC113178

14 DAY USE RETURN TO DESK FROM WHICH BORROWED

LOAN DEPT.

This book is due on the last date stamped below, or on the date to which renewed.

Renewed books are subject to immediate recall.

REC'D LD	
JUN 2 - '64-1) A	
	:
<u>-</u>	
LD 21A-40m-11,'63 (E1602s10)476B	University of California General Library Berkeley

PAUL R. CARR
Oriental and
Linguistic Bookseller
WARWICK N. V.. U.SA.

